

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 132

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 65

24 martie 2022

Cuprins

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2021-2022

Ședințele dintre 4 și 7 octombrie 2021

TEXTE ADOPTATE

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European

Miercuri, 6 octombrie 2021

2022/C 132/01	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2021 referitoare la rolul politicii de dezvoltare în răspunsul la declinul biodiversității în țările în curs de dezvoltare, în contextul realizării Agendei 2030 (2020/2274(INI))	2
2022/C 132/02	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2021 referitoare la inteligența artificială în dreptul penal și utilizarea sa de către autoritățile polițienești și judiciare în procedurile penale (2020/2016(INI))	17
2022/C 132/03	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2021 referitor la impactul violenței în cuplu și al drepturilor privind încredințarea asupra femeilor și copiilor (2019/2166(INI))	27
2022/C 132/04	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2021 referitoare la cadrul de politică al UE privind siguranța rutieră 2021-2030 – Recomandări privind următorii pași către „Viziunea zero” (2021/2014(INI))	45
2022/C 132/05	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2021 referitoare la refacerea stocurilor halieutice în Marea Mediterană: evaluare și etapele următoare (2019/2178(INI))	56

RO

2022/C 132/06	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2021 referitoare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1449 al Comisiei din 3 septembrie 2021 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active 2-fenil-fenol (inclusiv sărurile sale, cum ar fi sarea de sodiu), 8-hidroxichinolină, amidosulfuron, bifenox, cloromequat, clortoluron, clofentezin, clomazon, cipermetrină, daminozid, deltametrin, dicamba, difenoconazol, diflufenican, dimetaclor, etofenprox, fenoxaprop-P, fenpropidin, fludioxonil, flufenacet, fostiazat, indoxacarb, lenacil, MCPA, MCPB, nicosulfuron, uleiuri parafinice, ulei de parafină, penconazol, picloram, propaquizafop, prosulfocarb, quizalofop-P-etil, quizalofop-P-tefuril, sulf, tetraconazol, trialat, triflurosulfuron și tritosulfuron (2021/2869(RSP))	65
2022/C 132/07	Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2021 referitoare la viitorul relațiilor UE-SUA (2021/2038(INI))	70
Joi, 7 octombrie 2021		
2022/C 132/08	Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la raportul privind execuția fondurilor fiduciare ale UE și a Instrumentului pentru refugiații din Turcia (2020/2045(INI))	88
2022/C 132/09	Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la situația capacităților de apărare cibernetică ale UE (2020/2256(INI))	102
2022/C 132/10	Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la regiunea arctică: oportunități, preocupări și provocări în materie de securitate (2020/2112(INI))	113
2022/C 132/11	Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la protecția persoanelor cu dizabilități prin intermediul petițiilor: lecții învățate (petițiile nr. 2582/2013, 2551/2014, 0074/2015, 0098/2015, 1140/2015, 1305/2015, 1394/2015, 0172/2016, 0857/2016, 1056/2016, 1147/2016, 0535/2017, 1077/2017, 0356/2018, 0367/2018, 0371/2018, 0530/2018, 0724/2018, 0808/2018, 0959/2018, 0756/2019, 0758/2019, 0954/2019, 1124/2019, 1170/2019, 1262/2019, 0294/2020, 0470/2020, 0527/2020, 0608/2020, 0768/2020, 0988/2020, 1052/2020, 1139/2020, 1205/2020, 1299/2020, 0103/2021 și altele) (2020/2209(INI))	129
2022/C 132/12	Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la uniunea bancară – raportul anual pe 2020 (2020/2122(INI))	151
2022/C 132/13	Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la reformarea politicii UE privind practicile fiscale dăunătoare (inclusiv reforma Grupului de lucru pentru codul de conduită) (2020/2258(INI))	167
2022/C 132/14	Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la situația drepturilor omului în Myanmar/Birmania, inclusiv situația grupurilor etnice și religioase (2021/2905(RSP))	179
2022/C 132/15	Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la cazul lui Paul Rusesabagina din Rwanda (2021/2906(RSP))	186
2022/C 132/16	Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la legea privind avortul din statul Texas, SUA (2021/2910(RSP))	189
2022/C 132/17	Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la situația din Belarus după un an de proteste și reprimarea lor violentă (2021/2881(RSP))	196
2022/C 132/18	Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la situația umanitară din Tigray (2021/2902(RSP))	205

III Acte pregătitoare

Parlamentul European

Mărti, 5 octombrie 2021

2022/C 132/19

P9_TA(2021)0397

Mediu: Regulamentul Aarhus ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 octombrie 2021 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind modificarea Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (COM(2020)0642 – C9-0321/2020 – 2020/0289(COD))

P9_TC1-COD(2020)0289

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 5 octombrie 2021 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2021/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului

212

2022/C 132/20

Decizia Parlamentului European din 5 octombrie 2021 privind constituirea unei delegații la Adunarea parlamentară a parteneriatului UE-Regatul Unit și stabilirea componenței numerice a acesteia (2021/2917(RSO))

215

2022/C 132/21

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 octombrie 2021 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului durabil dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Guvernul Groenlandei și Guvernul Danemarcei, pe de altă parte, precum și a protocolului de punere în aplicare a acordului (06566/2021 – C9-0154/2021 – 2021/0037(NLE))

216

2022/C 132/22

Rezoluția fără caracter legislativ a Parlamentului European din 5 octombrie 2021 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului durabil dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Guvernul Groenlandei și Guvernul Danemarcei, pe de altă parte, precum și a protocolului de punere în aplicare a acordului (06566/2021 – C9-0154/2021 – 2021/0037M(NLE))

217

2022/C 132/23

Decizia Parlamentului European din 5 octombrie 2021 prin care se propune numirea Juliei Laffranque în cadrul comitetului instituit în conformitate cu articolul 255 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (2021/2171(INS))

221

2022/C 132/24

Decizia Parlamentului European din 5 octombrie 2021 privind propunerea de numire a președintelui Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) (N9-0058/2021 – C9-0369/2021 – 2021/0902(NLE))

222

2022/C 132/25

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 octombrie 2021 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind suspendarea temporară a taxelor autonome din Tariful vamal comun asupra importurilor anumitor produse industriale în Insulele Canare (COM(2021)0392 – C9-0351/2021 – 2021/0209(CNS))

223

Legenda simbolurilor utilizate

*	Procedura de consultare
***	Procedura de aprobare
***I	Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
***II	Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
***III	Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamentele Parlamentului:

părțile noi de text sunt evidențiate prin caractere ***cursive aldine***. Părțile de text eliminate sunt indicate prin simbolul sau sunt tăiate. Înlocuirile sunt semnalate prin evidențierea cu caractere ***cursive aldine*** a textului nou și prin eliminarea sau tăierea textului înlocuit.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2021-2022

Ședințele dintre 4 și 7 octombrie 2021

TEXTE ADOPTATE

Miercuri, 6 octombrie 2021

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

P9_TA(2021)0404

Rolul politicii de dezvoltare în răspunsul la declinul biodiversității în țările în curs de dezvoltare, în contextul realizării Agendei 2030

Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2021 referitoare la rolul politicii de dezvoltare în răspunsul la declinul biodiversității în țările în curs de dezvoltare, în contextul realizării Agendei 2030 (2020/2274(INI))

(2022/C 132/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii,
- având în vedere Convenția ONU privind diversitatea biologică (CDB) din 1992 și cea de a 15-a reuniune viitoare a Conferinței părților la aceasta (COP15),
- având în vedere Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură,
- având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene din 2007,
- având în vedere Declarația ONU privind drepturile agricultorilor și ale altor persoane care își desfășoară activitatea în zonele rurale din 2018,
- având în vedere raportul special al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) referitor la schimbările climatice și teritoriu din 2019,
- având în vedere raportul special privind oceanele și criosfera într-un climat în schimbare al IPCC din 2019,
- având în vedere raportul de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice al Platformei interguvernamentale științifico-politice privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES) din 2019,
- având în vedere raportul atelierului IPBES privind biodiversitatea și pandemiile din 29 octombrie 2020,
- având în vedere raportul prezentat Adunării Generale a ONU în 2016 de raportorul special al ONU privind drepturile populațiilor indigene,
- având în vedere Convenția nr. 169 a Organizației Internaționale a Muncii privind popoarele indigene și tribale din 1989,
- având în vedere cea de a cincea ediție a Perspectivelor mondiale privind biodiversitatea ale Secretariatului Convenției privind diversitatea biologică din 15 septembrie 2020,

Miercuri, 6 octombrie 2021

- având în vedere summitul de la ONU privind biodiversitatea din 30 septembrie 2020,
- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU și obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD),
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării,
- având în vedere Declarația de la Cancun privind promovarea pastoralismului și producției animaliere sustenabile pentru conservarea biodiversității pe pajiști și pășuni din cadrul COP 13 a CBD din 14 decembrie 2016,
- având în vedere raportul din iulie 2019 al Grupului de experți la nivel înalt pentru securitate alimentară și nutriție al Comitetului pentru securitatea alimentară mondială, intitulat „O abordare agroecologică și alte abordări inovatoare pentru sisteme agricole și alimentare sustenabile, care să mărească securitatea alimentară și nutriția”,
- având în vedere raportul FAO intitulat „Stadiul cunoștințelor despre biodiversitatea solului – stare, provocări și potențiale”, publicat în 2020,
- având în vedere Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) și Convenția privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice,
- având în vedere analiza globală a Front Line Defenders pe 2020,
- având în vedere documentul „Streamlining European Biodiversity Indicators (SEBI) 2020” (Integrarea indicatorilor europeni ai biodiversității – SEBI 2020), publicat de Agenția Europeană de Mediu,
- având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 9 martie 2020 intitulată „Către o strategie cuprinzătoare cu Africa” (JOIN(2020)0004),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 24 februarie 2021 intitulată „Construirea unei Europe reziliente la schimbările climatice – Noua strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice” (COM(2021)0082),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „O strategie «De la fermă la consumator» pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic” (COM(2020)0381),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 25 mai 2020 intitulată „Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 – Readucerea naturii în viețile noastre” (COM(2020)0380),
- având în vedere recomandarea Comisiei 2013/396/UE din 11 iunie 2013 privind principii comune aplicabile acțiunilor colective în încetare și în despăgubire introduse în statele membre în cazul încălcării drepturilor conferite de legislația Uniunii ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 iulie 2019 privind intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”, (COM(2019)0352) și concluziile subsecvente ale Consiliului,
- având în vedere concluziile Consiliului din 15 mai 2017 privind popoarele indigene,
- având în vedere noul Consens european privind dezvoltarea din 2017,
- având în vedere Planul de acțiune FLEGT al UE privind asigurarea respectării legislației, guvernanta și schimburile comerciale în sectorul forestier adoptat în noiembrie 2003,

⁽¹⁾ JO L 201, 26.7.2013, p. 60.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- având în vedere analiza aprofundată privind comerțul și biodiversitatea, publicată de Direcția Generală Politici Externe în iunie 2020 ⁽²⁾,
 - având în vedere evaluarea la jumătatea perioadei a Strategiei UE în domeniul biodiversității ⁽³⁾,
 - având în vedere analiza aprofundată intitulată „The link between biodiversity loss and the increasing spread of zoonotic diseases” (Legătura dintre declinul biodiversității și răspândirea tot mai mare a bolilor zoonotice), publicată de Direcția Generală Politici Externe în decembrie 2020 ⁽⁴⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 3 iulie 2018 referitoare la încălcarea drepturilor popoarelor indigene în lume, inclusiv acapararea de terenuri ⁽⁵⁾,
 - având în vedere studiul intitulat „Indigenous peoples, extractive industries and human rights” (Popoarele indigene, industriile extractive și drepturile omului), publicat de Direcția Generală Politici Externe în septembrie 2014 ⁽⁶⁾,
 - având în vedere analiza aprofundată intitulată „Challenges for environmental and indigenous peoples’ rights in the Amazon region” (Amenințări la adresa drepturilor de mediu și a drepturilor popoarelor indigene în regiunea amazoniană), publicată de Direcția Generală Politici Externe în iunie 2020 ⁽⁷⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 22 octombrie 2020 conținând recomandări adresate Comisiei privind un cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE ⁽⁸⁾,
 - având în vedere Pactul verde european,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A9-0258/2021),
- A. întrucât subzistența a 70 % din populația săracă a lumii depinde direct de diversitatea biologică;
- B. întrucât pierderea diversității se produce, în cea mai mare parte, în țările în curs de dezvoltare;
- C. întrucât biodiversitatea rămâne o sursă fundamentală pentru dezvoltarea de medicamente;
- D. întrucât, potrivit celei mai amănunțite estimări globale, serviciile ecosistemice aduc beneficii de 125-140 mii de miliarde USD pe an, adică de peste o dată și jumătate valoarea PIB-ului mondial ⁽⁹⁾;
- E. întrucât biodiversitatea este afectată de schimbările climatice și, totodată, aduce o contribuție importantă la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea, prin serviciile ecosistemice pe care le sprijină;
- F. întrucât se preconizează că biodiversitatea și serviciile ecosistemice vor scădea în următoarele decenii, în timp ce cererea și oferta de materiale obținute din resurse naturale cu o valoare curentă de piață (alimentele, furajele, lemnul și bioenergia) vor crește;
- G. întrucât printre principalele presiuni exercitate asupra biodiversității terestre, a celei marine și a celei acvatice de alt tip se numără pierderea și fragmentarea habitatelor (în special din cauza expansiunii și intensificării agriculturii), exploatarea excesivă a resurselor naturale (de exemplu, a peștelui), poluarea, speciile alogene invazive și schimbările climatice;
- H. întrucât, potrivit raportului de evaluare globală al IPBES privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice din 2019, majoritatea țintelor de la Aichi pe 2020 privind biodiversitatea nu au fost atinse;

⁽²⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2020/603494/EXPO_IDA\(2020\)603494_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2020/603494/EXPO_IDA(2020)603494_EN.pdf)

⁽³⁾ https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:a3c806a6-9ab3-11ea-9d2d-01aa75ed71a1.0023.02/DOC_2&format=PDF și https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2016-0034_RO.html

⁽⁴⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2020/658217/IPOL_IDA\(2020\)658217_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2020/658217/IPOL_IDA(2020)658217_EN.pdf)

⁽⁵⁾ JO C 118, 8.4.2020, p. 15.

⁽⁶⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/534980/EXPO_STU\(2014\)534980_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2014/534980/EXPO_STU(2014)534980_EN.pdf)

⁽⁷⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2020/603488/EXPO_IDA\(2020\)603488_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2020/603488/EXPO_IDA(2020)603488_EN.pdf)

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0285.

⁽⁹⁾ *Biodiversity: Finance and the Economic and Business Case for Action* (Biodiversitatea: argumente financiare, economice și de afaceri pentru a acționa). Rezumat și sinteză, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), mai 2019, p. 7.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- I. întrucât, potrivit raportului din 2020 privind riscurile globale al Forumului Economic Mondial, riscurile de mediu sunt cele mai mari riscuri sistemice pentru economia noastră mondială;
- J. întrucât OCDE estimează că fluxurile financiare potențial dăunătoare pentru biodiversitate (bazate pe combustibili fosili și pe subvenții agricole) au o valoare de 500 de miliarde USD pe an, având un ordin de mărime de zece ori mai mare decât fluxurile financiare globale destinate conservării și utilizării sustenabile a biodiversității; întrucât costurile inacțiunii atunci când este vorba de declinul biodiversității sunt mari și se prevede că vor crește ⁽¹⁰⁾;
- K. întrucât IPBES informează că schimbarea destinației terenurilor, expansiunea agriculturii și urbanizarea sunt responsabile pentru peste 30 % din bolile emergente;
- L. întrucât unele studii recente arată că între 1,65 și 1,87 miliarde de persoane aparținând unor popoare indigene, comunități locale și de descendență africană trăiesc în zonele importante de conservare a biodiversității ale lumii; întrucât s-a constatat și că 56 % din persoanele care locuiesc în zone importante de conservare a biodiversității se află în țări cu venituri mici și cu venituri medii inferioare; întrucât doar 9 % din aceste persoane trăiesc în țări cu venituri mari; întrucât acest lucru scoate în evidență impactul disproporționat al conservării asupra țărilor din sudul global, potrivit Inițiativei pentru drepturi și resurse;
- M. întrucât există dovezi științifice ale unei legături complexe între declinul biodiversității și riscul tot mai mare de apariție a unor boli zoonotice, cum ar fi COVID-19;
- N. întrucât, pentru a-și satisface nevoile de bază și a avea mijloace de subzistență, popoarele indigene și comunitățile locale depind în mare măsură de terenuri, resurse naturale și ecosisteme, ținând seama de faptul că nivelul lor de trai scăzut și excluderea lor din viața politică și economică pot atășa conflicte majore pentru folosirea resurselor naturale și drepturile asupra terenurilor;
- O. întrucât teritoriile indigene tradiționale cuprind aproximativ 22 % din suprafața de uscat a lumii și adăpostesc 80 % din biodiversitatea planetei;
- P. întrucât zonele protejate pot apăra biodiversitatea, în avantajul întregii umanități, dar au fost și asociate, în unele cazuri, cu săvârșirea unor încălcări pe scară largă ale drepturilor fundamentale ale popoarelor indigene și ale comunităților locale;
- Q. întrucât popoarele indigene rămân printre cele mai sărace dintre popoarele sărace și întrucât o problemă majoră cu care se confruntă ele peste tot în lume constă în a obține recunoașterea juridică a proprietății colective asupra pământurilor lor strămoșești, mai ales atunci când acestea au fost declarate teritorii protejate;
- R. întrucât se estimează că 50 % din zonele protejate din întreaga lume au fost create pe terenuri ocupate și folosite tradițional de popoarele indigene și că această proporție este cea mai ridicată pe continentul american, unde, în America Centrală, poate depăși 90 %;
- S. întrucât faptul că popoarele și comunitățile indigene nu li se recunosc drepturile cutumiare asupra terenurilor generează riscuri de acaparare a terenurilor, punându-le astfel în pericol mijloacele de subzistență și capacitatea de a reacționa la schimbările climatice sau la declinul biodiversității;
- T. întrucât raportorul special al ONU privind popoarele indigene a identificat industriile extractive ca fiind principala sursă de conflict și violență de pe teritoriile popoarelor indigene;
- U. întrucât, potrivit analizei globale din 2020 a Front Line Defenders, cel puțin 331 de apărători ai drepturilor omului au fost uciși în 2020, din care 69 % erau apărători ai mediului, iar 26 % se ocupau expres de drepturile popoarelor indigene
- V. întrucât UE urmărește să impună un obiectiv de protecție a biodiversității de cel puțin 30 % în temeiul Convenției privind diversitatea biologică;
- W. întrucât un corpus tot mai amplu de studii de cercetare arată că popoarele indigene și comunitățile locale dețin cunoștințe foarte importante și au un rol fundamental în gestionarea sustenabilă a resurselor naturale și în conservarea biodiversității, precum și în îmbunătățirea mijloacelor de subzistență din mediul rural și în mărirea rezilienței populațiilor și comunităților locale; întrucât nu se pot îndeplini obiectivele globale în materie de biodiversitate fără a recunoaște și a respecta drepturile popoarelor indigene și ale comunităților locale;

⁽¹⁰⁾ *Biodiversity: Finance and the Economic and Business Case for Action* (Biodiversitatea: argumente financiare, economice și de afaceri pentru a acționa). Rezumat și sinteză, OCDE, mai 2019.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- X. întrucât, prin Pactul verde european, UE a prezentat angajamente și obiective ecologice ferme, dar amprenta ecologică totală a UE este în continuare mare, lucru ce are consecințe negative asupra mediului în țările în curs de dezvoltare; întrucât Strategia UE în domeniul biodiversității urmărește să ajungă în situația în care toate ecosistemele lumii să fie refăcute, reziliente și protejate corespunzător până în 2050, în concordanță cu Agenda 2030 pentru dezvoltare sustenabilă, și își exprimă angajamentul față de obiectivul de a pune capăt dispariției speciilor cauzate de om până în 2050, în concordanță cu principiul responsabilității intergeneraționale și cu principiul egalității, care presupun respectarea drepturilor popoarelor indigene și ale comunităților locale și implicarea lor deplină și efectivă; întrucât strategia de sprijinire a țărilor în curs de dezvoltare a Uniunii și a statelor sale membre ar trebui concepută astfel încât să anticipeze efectele schimbărilor climatice și ale declinului biodiversității;
- Y. întrucât biodiversitatea este crucială pentru securitatea alimentară, pentru bunăstarea oamenilor și pentru dezvoltare la nivel mondial; întrucât printre avantajele pe care le obțin oamenii de pe urma ecosistemelor se numără, printre altele, purificarea apei și a aerului, controlul dăunătorilor și al bolilor, polenizarea culturilor, fertilitatea solului, diversitatea genetică, aprovizionarea cu apă dulce, apărarea de inundații, sechestrarea carbonului și reziliența la schimbările climatice; întrucât pădurile găzduiesc peste 75 % din biodiversitatea terestră a lumii și subzistența a peste 25 % din populația lumii depinde de resursele forestiere; întrucât pandemia de COVID-19 a scos la iveală zone de inegalități între sistemele agroalimentare și a evidențiat că producția micilor agricultori trebuie adaptată și îmbunătățită sustenabil în țările în curs de dezvoltare, că sistemele agroalimentare trebuie transformate, iar agricultura, reorientată către sustenabilitatea climatică;
- Z. întrucât raportul special al IPCC din 8 august 2019 privind schimbările climatice și terenurile demonstrează că popoarele indigene se adaptează de mult timp la variabilitatea climei, bazându-se pe cunoștințele lor tradiționale, ceea ce le mărește reziliența;
- AA. întrucât și raportul special al IPCC privind oceanele și criosfera într-un climat în schimbare din 24 septembrie 2019 prezintă dovezi cu privire la avantajele îmbinării cunoștințelor științifice cu cunoștințele locale și cu cele tradiționale locale pentru a asigura reziliența;
- AB. întrucât articolul 8 litera (j) din Convenția privind diversitatea biologică obligă statele-părți să respecte și să păstreze cunoștințele, inovațiile și practicile comunităților indigene și locale, care prezintă interes pentru conservarea și utilizarea sustenabilă a diversității biologice; întrucât Convenția privind diversitatea biologică omite să prevadă explicit recunoașterea drepturilor fundamentale ale popoarelor indigene;
- AC. întrucât Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) estimează că la nivel mondial s-a pierdut circa 75 % din diversitatea genetică a plantelor, iar 75 % din hrana din întreaga lume provine în prezent de la doar douăsprezece specii de plante și cinci specii de animale, ceea ce reprezintă un risc grav pentru securitatea alimentară mondială;
- AD. întrucât pierderea diversității genetice, mai cu seamă înlocuirea raselor locale, bine adaptate, crește vulnerabilitatea la dăunători, boli și schimbări ale mediului, inclusiv la schimbările climatice; întrucât globalizarea piețelor agricole a fost un factor care a accentuat această diminuare a biodiversității agricole, lucru ce a determinat scăderea capacității de inovare și de adaptare la schimbările climatice;
- AE. întrucât se estimează că la nivel mondial comerțul internațional generează 30 % din amenințările la adresa speciilor;
- AF. întrucât traficul cu specii de faună și floră sălbatică și comerțul ilegal cu lemn și materii prime pot accelera degradarea și distrugerea biodiversității în țările cu instituții slabe și reglementări de mediu relaxate;
- AG. întrucât oceanele sunt rezervoare uriașe de biodiversitate și dețin rolul principal în reglarea climei planetare; întrucât conservarea oceanelor este esențială pentru dezvoltarea sustenabilă și pentru eradicarea sărăciei, asigurând mijloace de subzistență sustenabile și securitate alimentară pentru miliarde de oameni; întrucât poluarea ecosistemelor marine cu plastic este atât o problemă globală, cât și una locală, putând avea consecințe grave asupra faunei sălbatice, a activităților economice și a sănătății umane din țările în curs de dezvoltare; întrucât s-a subestimat mult amploarea acestei poluări și în continuare se duce lipsă de cunoștințe, mai ales referitoare la impactul asupra terenurilor și comunităților costiere; întrucât, potrivit raportului recent al Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu,

Miercuri, 6 octombrie 2021

intitulat: „Neglected: Environmental Justice Impacts of Marine Litter and Plastic Pollution” (Neglijate: consecințele deșeurilor marine și ale poluării cu plastic asupra justiției de mediu”), aceste deșeuri și această poluare au un efect disproporționat asupra persoanelor vulnerabile, amenință exercitarea deplină și efectivă a drepturilor omului și constituie obstacole semnificative în calea realizării ODD;

- AH. întrucât Strategia UE în domeniul biodiversității s-a angajat să împartă corect și echitabil beneficiile asociate biodiversității obținute din utilizarea resurselor genetice și să promoveze un cadru favorabil cu ajutorul instrumentelor din domeniile cercetării, inovării și tehnologiei;
- AI. întrucât infracțiunile împotriva mediului, ale căror costuri estimate de Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu și Interpol sunt de până la două ori mai mari decât bugetul alocat ajutorului global, mai ales infracțiunile silvice, accelerează declinul biodiversității și schimbările climatice;
- AJ. întrucât „zonele fierbinți” din punctul de vedere al biodiversității se suprapun uneori cu zone afectate de sărăcie, fiindcă majoritatea acestor „zone fierbinți” sunt situate în țări în care predomină sărăcia și insecuritatea alimentară;
- AK. întrucât în declarația sa din 3 decembrie 2019 Republica Maldivelor a cerut să se modifice Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale pentru a recunoaște infracțiunile care pot constitui ecocid;
- AL. întrucât IPBES relatează că valoarea comerțului internațional legal cu specii de faună și floră sălbatică a crescut cu 500 % din 2005 și cu 2 000 % din anii 1980 ⁽¹¹⁾;
- AM. întrucât UE este unul dintre cei mai mari importatori de specii de faună și floră sălbatică și de produse obținute din specii de faună și floră sălbatică din lume;
- AN. întrucât traficul mondial cu specii de faună și floră sălbatică este una din cele mai profitabile forme de activitate infracțională transfrontalieră organizată;
- AO. întrucât, într-un scenariu „business as usual”, se preconizează că schimbările climatice vor reduce biomasa peștilor cu 30-40 % în unele regiuni tropicale până în 2100 și vor influența puternic biodiversitatea marină; întrucât țările din aceste zone depind în mare măsură de pescuit, dar nu dispun de resursele sociale și financiare necesare pentru a se adapta și a se pregăti pentru viitor;
- AP. întrucât Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii susține transformarea a cel puțin 30 % din toate habitatele marine într-o rețea de zone marine strict protejate până în 2020;
- AQ. întrucât pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN) amenință sustenabilitatea resurselor marine mondiale, contribuind la supraexploatarea lor,
1. este îngrijorat deoarece declinul biodiversității și al serviciilor ecosistemice subminează progresele înregistrate în vederea atingerii a circa 80 % din țintele evaluate în cadrul ODD; invită UE să își continue eforturile de a-și reduce amprenta asupra biodiversității la nivel mondial și să o alinieze la limitele planetei;
2. subliniază că subzistența a aproape jumătate din omenire depinde direct de resursele naturale și că mulți dintre cei mai vulnerabili și cei mai săraci oameni depind direct de biodiversitate pentru a-și satisface nevoile zilnice de subzistență; reliefează deci că declinul biodiversității riscă să accentueze inegalitatea și marginalizarea persoanelor celor mai vulnerabile, reducându-le accesul la o viață sănătoasă și libertatea de alegere și de acțiune; reamintește că biodiversitatea este amenințată de schimbările climatice, lucru ce face aceste persoane și mai vulnerabile și le subminează drepturile fundamentale și demnitatea; consideră că țările în curs de dezvoltare trebuie sprijinite pentru a elabora și a pune în aplicare politici eficace de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea;
3. invită UE să trateze minuțios cauzele profunde ale declinului biodiversității și să integreze obligațiile privind conservarea, folosirea sustenabilă a resurselor și refacerea ecosistemelor în politica sa externă de cooperare pentru dezvoltare și în parteneriatele sale, în concordanță cu principiul coerenței politicilor pentru dezvoltare, pentru a reduce presiunea asupra biodiversității la nivel mondial;

⁽¹¹⁾ Atelierul IPBES privind biodiversitatea și pandemiile, raport al atelierului, 2020, p. 23.

Miercuri, 6 octombrie 2021

4. reamintește că, pentru a avea dezvoltare sustenabilă, trebuie să se ajungă la un echilibru just între dimensiunea economică, cea socială și cea de mediu; reamintește și că conservarea, folosirea sustenabilă și refacerea biodiversității sunt fundamentale pentru a îndeplini multe obiective ale politicii de dezvoltare, inclusiv cele privind sănătatea umană, atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, alertarea timpurie, reducerea riscului de dezastre, securitatea aprovizionării cu apă, securitatea alimentară și nutrițională, dezvoltarea rurală și crearea de locuri de muncă, utilizarea sustenabilă a pădurilor, ecosistemele agricole și crearea sau conservarea unor sisteme alimentare reziliente; amintește că efectele dăunătoare ale degradării ecosistemelor sunt suportate în mod disproporționat de persoanele sărace, mai cu seamă de femei și tineri, precum și de popoarele indigene și de alte comunități dependente de resurse naturale;

5. accentuează că și UE este responsabilă de conservarea biodiversității la nivel mondial și de utilizarea sustenabilă a diversității biologice; subliniază că obiectivele și țintele UE în materie de biodiversitate ar trebui să se bazeze pe cunoștințe științifice temeinice și să fie pe deplin integrate în acțiunile externe ale UE, mai ales în cadrul strategiilor și acordurilor de parteneriat, inclusiv al acordurilor în domeniul pescuitului cu țările în curs de dezvoltare; insistă să se intensifice eforturile de conservare și refacere în aceste țări, mai ales la nivel regional;

6. reamintește responsabilitatea care le revine UE și țărilor terțe dezvoltate în ceea ce privește declinul biodiversității la nivel mondial; invită UE să acorde mai mult sprijin financiar și tehnic țărilor în curs de dezvoltare din întreaga lume, pentru a atinge noile obiective globale, a combate infracțiunile împotriva mediului și factorii ce provoacă declinul biodiversității;

7. evidențiază că statele au datoria de a proteja și a gestiona sustenabil ecosistemele naturale și bogate în biodiversitate și de a apăra drepturile omului și drepturile asupra terenurilor ale popoarelor indigene sau de descendență africană și ale comunităților locale a căror supraviețuire depinde de aceste ecosisteme;

8. invită UE și statele sale membre să introducă recunoașterea dreptului la un mediu sigur, curat, sănătos și sustenabil în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, să susțină recunoașterea acestui drept ca drept al omului în întreaga lume și să sprijine consacrarea protecției și apărării cuprinzătoare a naturii, a biodiversității și a ecosistemelor ca temelie a vieții, recunoscând interdependența și dreptul la natură al tuturor oamenilor, inclusiv al generațiilor viitoare, mai ales prin asigurarea respectării unor standarde stricte de transparență, participare publică și acces la justiție, în conformitate cu Convenția de la Aarhus și cu dreptul internațional; în acest context, dat fiind că cele mai grave daune se aduc ecosistemelor în țările în curs de dezvoltare, consideră că trebuie combătute toate daunele de mediu aduse ecosistemelor, inclusiv în toate țările terțe cu care cooperează UE și în mediile de care depinde populația săracă a lumii și că, acolo unde este necesar, trebuie analizat dacă acordarea de drepturi naturii este relevantă și prezintă interes;

9. este profund îngrijorat de lacunele majore în materie de date, de indicatori și de finanțare necesară pentru a stopa declinul biodiversității, precum și de inconsecvențele în raportarea și urmărirea finanțării biodiversității; reamintește că, pentru a mări capacitatea de a monitoriza progresele, este esențial să se stabilească ținte și indicatori speciali, măsurabili și cantitativi pentru cadrul post-2020;

10. consideră oportună inițiativa africană „Marele zid verde” și invită Comisia să susțină acest proiect;

11. invită UE și statele membre să facă mai multe eforturi pentru a evalua și a prețui mai bine biodiversitatea și serviciile ecosistemice și să integreze aceste valori în procesul decizional;

12. consideră binevenit faptul că Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională – „Europa globală” (IVCDI) va contribui la obiectivul global privind biodiversitatea al cadrului financiar multianual (CFM); subliniază că planificarea, controlul și monitorizarea IVCDI – Europa globală sunt esențiale pentru a urmări obiectivele globale ale UE în materie de biodiversitate; reamintește că IVCDI – Europa globală ar trebui să contribuie la realizarea obiectivului ambițios de a alocă 7,5 % din cheltuielile anuale din CFM obiectivelor în materie de biodiversitate începând din 2026; cere ca principiul de „a nu provoca prejudicii semnificative” să se aplice efectiv în toate cheltuielile și programele UE; solicită să se îmbunătățească cadrul de raportare și monitorizare a politicii externe a UE în domeniul biodiversității, printre altele, cu ajutorul unor dispoziții amănunțite privind obiectivele și indicatorii privind biodiversitatea; cere, în sens mai larg, ca UE și statele sale membre să promoveze cercetarea și inovarea în domeniul conservării și protejării biodiversității, precum și soluții agroecologice, pentru a obține beneficii importante în materie de dezvoltare și a contribui astfel la punerea în practică a ODD;

Miercuri, 6 octombrie 2021

13. regretă că bugetul extern al UE prevăzut pentru sprijinirea politicii în domeniul biodiversității este în continuare foarte mic în comparație cu bugetul alocat politicilor privind schimbările climatice; cere să se majoreze efectiv fondurile pentru protejarea biodiversității, în conformitate cu acordul privind CFM, și să se acorde asistență tehnică pentru a crea noi instrumente de mobilizare a resurselor, astfel încât să se onoreze angajamentele globale privind biodiversitatea; accentuează că subvențiile dăunătoare mediului trebuie urmărite, raportate și eliminate treptat și trebuie direcționate către activități prielnice biodiversității, în concordanță cu Agenda 2030 și cu convențiile și obligațiile internaționale pertinente; cere ca o mare parte din asistența oficială pentru dezvoltare destinată acțiunilor climatice a UE să fie direcționată către beneficiile conexe pe care le prezintă conservarea biodiversității pentru atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea;

14. invită UE să adopte o lege prin care să impună obligația de diligență, astfel încât companiile și finanțatorii lor să fie direct răspunzători de asigurarea faptului că importurile lor nu sunt compromise de încălcări ale drepturilor omului, cum ar fi acaparările de terenuri și degradarea mediului (printre care și defrișările și declinul biodiversității); în sens mai general, invită UE să ceară companiilor și instituțiilor financiare să își asume mai multe angajamente privind biodiversitatea, de exemplu, prin elaborarea unor dispoziții ferme și obligatorii privind evaluarea impactului, gestionarea riscurilor, publicarea de informații și cerințele de raportare externă; invită OCDE să elaboreze un set de acțiuni practice privind obligația de diligență și biodiversitatea, pentru a sprijini eforturile depuse de companii;

15. salută angajamentul Comisiei de a elabora o propunere legislativă privind drepturi fundamentale ale omului cu caracter obligatoriu și obligația de diligență a companiilor în materie de mediu în lanțurile lor de aprovizionare; recomandă ca această propunere legislativă să sprijine și să înlesnească elaborarea unor metodologii comune de măsurare a impactului asupra mediului și în materie de schimbări climatice; evidențiază că este important să fie consultate efectiv, serios și în cunoștință de cauză toate părțile afectate sau potențial afectate, cum ar fi apărătorii drepturilor omului și ai mediului, societatea civilă, sindicatele, popoarele indigene și comunitățile locale; regretă lipsurile grave ale punerii în aplicare a cadrului ONU „Protecție, respect și măsuri reparatorii” și ale Principiilor directe privind afacerile și drepturile omului în ceea ce privește drepturile și drepturile asupra terenurilor ale popoarelor indigene; invită din nou UE să se implice în mod constructiv în activitatea Consiliului ONU pentru Drepturile Omului cu privire la un instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic pentru a reglementa, în dreptul internațional al drepturilor omului, activitățile corporațiilor transnaționale și ale altor întreprinderi comerciale, care ar trebui să includă standarde specifice pentru protecția popoarelor indigene;

16. cere din nou Comisiei să prezinte de urgență o propunere privind un cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE, care să impună companiilor să își îndeplinească obligația de diligență pentru a se asigura că produsele introduse pe piața UE nu au de-a face cu defrișările, cu transformarea ecosistemelor naturale și cu încălcarea drepturilor popoarelor indigene și ale comunităților locale;

Coerența politicilor UE în favoarea dezvoltării

17. reamintește că eficacitatea politicii externe a UE în domeniul biodiversității depinde de coerența dintre această politică și alte politici externe esențiale ale UE, cum ar fi acordurile comerciale și de investiții;

18. observă că raportul de evaluare globală din 2019 privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice al IPBES dezvoltă limitele abordării protecției biodiversității prin întinderea spațială a zonelor terestre și marine protejate, care reprezintă unele dintre puținele ținte în materie de biodiversitate de la Aichi parțial atinse;

19. evidențiază că multe activități economice se sprijină pe biodiversitate, mai ales cele ce au de-a face cu cultura plantelor și zootehnia, silvicultura, pescuitul și multe forme de turism bazat direct pe natură și pe ecosisteme sănătoase; cere insistent Uniunii să integreze biodiversitatea și serviciile ecosistemice în toate domeniile de politică conexe, îndeosebi în agricultură, pescuit, silvicultură, energie, minerit, comerț, turism și schimbări climatice, precum și în politicile și acțiunile de dezvoltare și de reducere a sărăciei și să promoveze soluții inovatoare și realizabile de combatere a declinului biodiversității, asigurând totodată alimente sănătoase, sigure, accesibile și la prețuri rezonabile pentru toți;

20. constată cu profundă îngrijorare că consumul din UE este responsabil pentru aproximativ 10 % din defrișările din lume, din cauză că depinde de importuri de produse agricole de bază precum uleiul de palmier, carnea, soia, cacaoa, porumbul, lemnul și cauciucul; invită din nou Comisia să prezinte în 2021 o propunere de cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE, asigurând faptul că piața și modelele de consum ale UE nu afectează pădurile și biodiversitatea în țările în curs de dezvoltare, ținând seama de efectele de domino ale defrișărilor asupra popoarelor acestora; invită UE să ajute aceste țări să facă sistemele alimentare sustenabile, prin crearea unor lanțuri scurte de aprovizionare, dezvoltarea agroecologiei, sprijinirea micilor fermieri, garantând totodată drepturile asupra terenurilor și drepturile comunităților locale

Miercuri, 6 octombrie 2021

21. invită UE să încurajeze practicile agricole sustenabile în acțiunile sale internaționale de dezvoltare, pentru a proteja și a reface pădurile la nivel mondial, acordând o atenție deosebită gestionării sustenabile a resurselor de apă, refacerii terenurilor degradate și protejării și refacerii zonelor bogate în biodiversitate, care oferă multe servicii ecosistemice și au un mare potențial de atenuare a schimbărilor climatice; invită UE să grăbească punerea în aplicare a planului său de acțiune privind asigurarea respectării legislației, guvernanta și schimburile comerciale în domeniul forestier (FLEGT), mai ales cea a acordurilor de parteneriat voluntare, pentru a reduce cererea de lemn ilegal și comerțul aferent și pentru a consolida drepturile popoarelor indigene și ale comunităților locale afectate de exploatarea forestieră;

22. reamintește că cererea tot mai mare de lemn pentru materiale, energie și bioeconomie a UE depășește limitele ofertei sale, ceea ce crește riscul de producere a unor defrișări provocate de importuri, de acaparare a terenurilor, de strămutare forțată și de încălcare a drepturilor popoarelor indigene și ale comunităților locale; afirmă din nou că politica UE în domeniul bioenergiei ar trebui să respecte niște criterii sociale și de mediu stricte;

23. subliniază că, pentru a proteja ecosistemele și a preveni declinul biodiversității, investițiile sprijinite de UE în agricultură, silvicultură sau pescuit ori în companii ale căror activități influențează solul, pajiștile, pădurile, apa sau marea trebuie să fie în conformitate cu Orientările voluntare privind guvernanta responsabilă a proprietății funciare, a locurilor de pescuit și a pădurilor în contextul securității alimentare naționale ale FAO/Comitetului pentru securitatea alimentară mondială (CSA) și cu Principiile pentru investiții responsabile în agricultură și în sistemele alimentare ale FAO/CSA, printre altele;

24. cere ca viitorul IVDCI să acorde prioritate protecției și refacerii pădurilor și apărării biodiversității; subliniază că pădurile își pot dezvolta pe deplin funcțiile climatice și de mediu numai dacă sunt gestionate sustenabil;

25. subliniază că protejarea biodiversității și atenuarea schimbărilor climatice nu se întăresc reciproc în mod automat; solicită ca Directiva privind energia din surse regenerabile (RED) să fie revizuită pentru a-i asigura coerența cu angajamentele internaționale asumate de UE în cadrul Agendei 2030, al Acordului de la Paris și al Convenției privind diversitatea biologică, ceea ce presupune, printre altele, introducerea unor criterii de sustenabilitate socială și luarea în considerare a riscurilor de acaparare a terenurilor; accentuează că, în acest scop, RED II ar trebui să fie conformă cu standardele internaționale în materie de drepturi asupra terenurilor, cum sunt, spre exemplu, cele instituite de Convenția nr. 169 a OIM și de Orientările voluntare privind proprietatea funciară și Principiile privind investițiile responsabile în agricultură și sisteme alimentare ale FAO;

Agricultura și pescuitul

26. reamintește că sistemele agroalimentare și micii fermieri depind de biodiversitate și totodată o influențează foarte mult; subliniază că, pentru ca biodiversitatea să fie integrată în mod eficace în agricultură, trebuie să se acorde stimulente financiare și să se prevadă acțiuni voluntare și de reglementare care să încurajeze fermierii să adopte și să implementeze practici benefice pentru biodiversitate și mediu, cu ajutorul unor cursuri de formare, al recurgerii la tehnologie și inovare, precum și al bunelor practici sustenabile în agricultură, ceea ce implică, printre altele, refacerea resurselor de apă limitate și găsirea de soluții la degradarea și deșertificarea terenurilor; evidențiază că, în conformitate cu principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării, subvențiile dăunătoare mediului ar trebui identificate și eliminate treptat, în concordanță cu deciziile luate la nivelul UE; solicită să se evalueze obligatoriu impactul *ex ante* și *ex post* asupra mediului al investițiilor conexe sprijinite de UE; cere ca, în acest scop, UE, să acorde mai mult sprijin financiar și tehnic țărilor în curs de dezvoltare;

27. reamintește că capacitatea unică a agroecologiei de a reconcilia dimensiunea economică, cea de mediu și cea socială a sustenabilității a fost recunoscută în rapoartele istorice ale IPCC și IPBES, precum și de Banca Mondială și în evaluarea agricolă globală realizată de FAO; cere insistent ca finanțarea externă pentru agricultură a UE să fie în concordanță cu caracterul transformator al Agendei 2030, al Acordului de la Paris privind schimbările climatice și al Convenției privind diversitatea biologică a ONU; consideră că, în consecință, ar trebui considerate prioritare investițiile în culturi adaptate la condițiile locale și eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, în agroecologie, agrosilvicultură și diversificarea culturilor;

28. reamintește că folosirea semințelor modificate genetic este condiționată de niște brevete, lucru ce subminează drepturile micilor fermieri și ale popoarelor indigene de a-și obține, folosi, schimba și vinde semințele, drepturi consacrate în acorduri internaționale precum Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură (ITPGRFA), Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene (UNDRIP) și Declarația ONU privind drepturile agricultorilor și ale altor persoane care își desfășoară activitatea în zonele rurale (UNDROP); reamintește că adesea culturile

Miercuri, 6 octombrie 2021

modificate genetic sunt asociate cu folosirea pe scară largă a erbicidelor; cere insistent Comisiei și statelor membre să țină seama de obligațiile care îi revin Uniunii în temeiul acordurilor internaționale și să se asigure că ajutorul pentru dezvoltare nu este folosit pentru a promova tehnologii de modificare genetică în țările în curs de dezvoltare;

29. reamintește că este esențial să se mărească diversitatea semințelor și a culturilor, trecând la cultivarea unor soiuri rezistente, pentru a face agricultura mai rezilientă și a se adapta la condițiile în schimbare, cum ar fi schimbările climatice, declinul biodiversității, noi boli zoonotice, dăunătorii, seceta sau inundațiile, ținând seama de cererea de alimente și de securitatea alimentară în țările în curs de dezvoltare; invită Comisia ca în cadrul politicii sale privind ajutorul pentru dezvoltare și al politicii sale comerciale și de investiții să sprijine agricultura ce respectă dispozițiile ITPGRFA, care apără drepturile micilor agricultori de a-și obține, controla, proteja și dezvolta propriile semințe și cunoștințe tradiționale [inclusiv din punct de vedere financiar, tehnic, prin înființarea de bănci de semințe pentru conservarea și schimbul de semințe tradiționale, precum și în cadrul acordurilor de liber schimb (ALS)]; reliefează că sistemul Uniunii Internaționale pentru Protecția Noilor Soiuri de Plante (sistemul UPOV) nu corespunde intereselor țărilor în curs de dezvoltare în care predomină sistemele de semințe gestionate de fermieri (sectorul informal al semințelor) și practicile de obținere, folosire, schimb și vânzare a semințelor; cere insistent UE să promoveze sistemul de semințe informal și să reformeze sistemul UPOV, astfel încât să permită micilor fermieri să folosească semințe pe care le-au obținut ei înșiși și prin introducerea unui mecanism de împărțire echitabilă a beneficiilor; reamintește angajamentul Comisiei de a acorda prioritate punerii efective în aplicare a Convenției privind diversitatea biologică în acordurile comerciale și de investiții; invită insistent UE să sprijine crearea unor soiuri de semințe adaptate la condițiile locale și a unor soiuri de semințe obținute de fermieri, apărând astfel drepturile fermierilor de a păstra resursele genetice în scopul securității alimentare și al adaptării la schimbările climatice;

30. invită UE să sprijine regimurile drepturilor de proprietate intelectuală care favorizează dezvoltarea de soiuri de semințe adaptate la condițiile locale și de semințe obținute de fermieri;

31. reamintește că practicile nesustenabile din agricultură și silvicultură, cum ar fi extragerea excesivă de apă și poluarea cu substanțe chimice periculoase, degradează considerabil mediul și provoacă declinul biodiversității; invită UE să sprijine țările în curs de dezvoltare în eforturile lor de a reglementa mai strict riscurile legate de pesticide, de a-și evalua omologarea pesticidelor și a o alinia la Codul de conduită internațional privind gestionarea pesticidelor al FAO/OMS, inclusiv prin cooperarea sud-sud, de a consolida cercetarea privind alternativele la pesticide și instruirea în acest domeniu, de a investi mai mult în practici și producții agroecologice și ecologice, inclusiv în practici sustenabile de irigare și gestionare a apei; în plus, cere UE să pună capăt tuturor exporturilor de produse de protecție a plantelor care sunt interzise în UE, în concordanță cu angajamentele sale față de coerența politicilor în favoarea dezvoltării, cu Pactul verde, cu principiul de „a nu face rău” și cu Convenția de la Rotterdam din 1998; invită Comisia să ia măsuri pentru a interzice exportul din UE al substanțelor periculoase care nu sunt autorizate în UE; invită Comisia să se asigure că produsele exportate respectă aceleași standarde ca cele impuse producătorilor europeni, evitând substanțele periculoase care nu sunt autorizate în UE și asigurând condiții de concurență echitabile la nivel mondial;

32. constată că tehnologiile de propagare preferențială a genelor, așa cum este cea folosită în cazul tănțarilor modificate genetic pentru a controla bolile cu transmitere prin vectori, reprezintă amenințări grave și noi pentru mediu și natură, printre care și schimbările ireversibile aduse lanțurilor alimentare și ecosistemelor și declinul biodiversității, de care depinde subzistența celor mai sărace persoane din lume; își exprimă din nou îngrijorarea cu privire la noile provocări juridice, de mediu, de siguranță biologică și de guvernare care ar putea apărea ca urmare a eliberării în mediu a unor organisme modificate genetic prin propagarea preferențială a genelor, inclusiv în scopul conservării naturii; repetă că, înainte de a introduce orice tehnologie care poate influența cunoștințele tradiționale, inovarea, practicile, mijloacele de subzistență și modul de folosire a terenurilor, a resurselor și a apei ale popoarelor indigene și ale comunităților locale, trebuie cerut și obținut consimțământul lor liber, prealabil și în cunoștință de cauză; subliniază că acest lucru trebuie făcut în mod participativ, implicând toate comunitățile care ar putea fi afectate înainte de introducerea oricărei tehnologii; consideră că, în conformitate cu principiul precauției, dat fiind că tehnologiile de propagare preferențială a genelor fac ca comportamentul lor să fie greu de prevăzut și că organismele modificate genetic prin aceste tehnologii ar putea deveni specii invazive în sine, nu ar trebui să se permită eliberarea de organisme modificate genetic prin propagarea preferențială a genelor, nici măcar pentru conservarea naturii;

33. reamintește că conservarea, refacerea și gestionarea sustenabilă a ecosistemelor marine sunt esențiale pentru strategiile de atenuare a schimbărilor climatice, asigurând totodată respectarea drepturilor și a mijloacelor de subzistență ale micilor pescari și ale comunităților costiere subliniază că raportul special al IPCC privind oceanele și criosfera într-un climat

Miercuri, 6 octombrie 2021

în schimbare dovedește că este avantajos să se îmbine cunoștințele științifice cu cunoștințele locale și cu cele tradiționale locale pentru a îmbunătăți reziliența; invită UE să conceapă o abordare bazată pe drepturile omului a guvernancei oceanelor;

34. evidențiază că pentru circa 3 miliarde de oameni din întreaga lume produsele pescărești reprezintă sursa principală de proteine; evidențiază că capacitatea de pescuit excesivă din cadrul comerțului internațional cu pește amenință securitatea alimentară a comunităților costiere și ecosistemele marine din țările în curs de dezvoltare, așa cum se întâmplă în cazul tonului cu aripioare galbene din apele Republicii Seychelles; amintește de angajamentul asumat de UE față de principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării și al bunei guvernance; este de părere că ar trebui îmbunătățite acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil, pentru a deveni cu adevărat sustenabile, a fi în concordanță cu cele mai bune avize științifice disponibile și a ține seama de efectele cumulative ale diferitelor acorduri în vigoare în domeniul pescuitului; invită UE să susțină activitățile de pescuit sustenabil din țările în curs de dezvoltare, în vederea refacerii și protejării ecosistemelor marine și costiere; evidențiază că este important să se combată în continuare și cu mai multă forță pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN), impunând sancțiuni mai mari pentru practicile infracționale asociate acestuia și alocând resurse financiare în acest scop;

35. invită Comisia să sprijine crearea unui program mondial de consolidare a capacităților de utilizare și gestionare a biodiversității solului și înființarea Observatorului mondial al biodiversității solului; invită Comisia să sprijine eforturile de a elabora un plan de acțiune mondial care să combată declinul biodiversității în alimentație și agricultură și să promoveze gestionarea durabilă a acesteia, eforturi depuse de depuse în prezent de Comisia pentru resurse genetice pentru alimentație și agricultură a FAO;

36. evidențiază că subzistența micilor pescari depinde direct de biodiversitatea costieră și marină; subliniază că oceanele și zonele costiere ale lumii sunt grav amenințate, de exemplu, de practicile de pescuit nesustenabile, de schimbările climatice rapide, de poluarea terestră care ajunge în mări și oceane, de poluarea marină, de degradarea oceanelor, de eutrofizare și de acidifiere; invită insistent UE și statele sale membre să ia toate măsurile necesare pentru a combate global cauzele care stau la baza poluării marine și a epuizării peștilor printr-o abordare cuprinzătoare și integrată, care să ia în considerare impactul extern al tuturor politicilor sectoriale ale UE, în care se încadrează și poluarea marină provocată de politica sa agricolă, astfel încât să își onoreze efectiv angajamentele internaționale privind biodiversitatea și schimbările climatice;

37. atrage atenția asupra importanței pe care o au resursele marine pentru satisfacerea nevoilor umane de bază din țările în curs de dezvoltare; cere ca, pentru a contribui la îndeplinirea ODD-urilor în țările în curs de dezvoltare și a proteja efectiv oceanul, să se recunoască că el este o resursă mondială comună; invită deci Comisia să promoveze în forurile internaționale multilaterale, cum ar fi organizațiile regionale de gestionare a pescuitului, un model ambițios de guvernare internațională în domeniul biodiversității marine care să depășească competențele naționale; evidențiază, în plus, că trebuie aplicată o abordare științifică integrată și ecosistemică pentru toate sectoarele economiei albastre; subliniază, așadar, că statele membre au datoria de a nu lua măsuri, inclusiv de a nu lansa proiecte de dezvoltare ample ce ar putea afecta mijloacele de subzistență, teritoriile sau drepturile de acces ale micilor pescari la apele continentale și marine, dacă nu se obține consimțământul lor liber, prealabil și în cunoștință de cauză, și datoria de a se asigura că instanțele judecătorești protejează aceste drepturi; accentuează că proiectele din industria extractivă ar trebui evaluate ex ante, în special pentru a aprecia posibilele efecte negative asupra drepturilor fundamentale ale comunităților locale de pescari;

Comerțul

38. reliefează că UE are responsabilitatea de a reduce factorii indirecti de declin al biodiversității, prin includerea sistematică a biodiversității și a unor garanții împotriva acaparărilor de terenuri în negocierile comerciale și în dialogurile cu țările în curs de dezvoltare;

39. invită Comisia să analizeze cu atenție, în evaluările impactului asupra dezvoltării sustenabile (SIA), efectele acordurilor comerciale asupra defrișărilor, a declinului biodiversității și a drepturilor omului, pe baza unor date științifice și a unor metodologii de evaluare amănunțite și temeinice;

40. evidențiază că, potrivit FAO, circa o treime din alimentele produse la nivel mondial se pierd sau se risipesc, aproximativ o treime din alimentele recoltate pierzându-se în timpul transportului sau în lanțul de transformare; invită insistent UE și statele sale membre să promoveze practici de reducere a pierderilor și risipei de alimente la nivel mondial și să apere drepturile țărilor în curs de dezvoltare la suveranitate alimentară, ca mijloc prin care să realizeze securitatea

Miercuri, 6 octombrie 2021

nutrițională, reducerea sărăciei, lanțuri de aprovizionare globale și piețe locale și regionale incluzive, sustenabile și echitabile, acordând o atenție deosebită agriculturii familiale, pentru a obține alimente accesibile și la prețuri rezonabile; cere, în acest sens, să se acorde prioritate producției locale și consumului local, care susțin agricultura în ferme mici, aduc avantaje femeilor și tinerilor, asigură crearea de locuri de muncă la nivel local, garantează prețuri corecte pentru producători și consumatori și reduc dependența țărilor de importuri și vulnerabilitatea lor, mai ales a celor în curs de dezvoltare, la fluctuațiile prețurilor internaționale;

41. constată că nu se poate asigura efectiv respectarea capitolelor privind comerțul și dezvoltarea durabilă ale acordurilor de liber schimb (ALS) ale UE; cere Comisiei să facă mai stricte capitolele privind comerțul și dezvoltarea durabilă ale ALS încheiate de UE, mai ales atunci când este vorba de dispozițiile referitoare la biodiversitate; accentuează că, pentru a putea asigura efectiv respectarea dispozițiilor referitoare la biodiversitate și ale obiectivelor de mediu ale ALS ale UE, ele trebuie să fie clare și concrete și trebuie să se poată verifica punerea lor în aplicare; invită Comisia să aibă în vedere, la viitoarea revizuire a planului de acțiune în 15 puncte, realizarea unor acțiuni și alocarea unor resurse suplimentare, pentru a permite implementarea efectivă a capitolelor privind comerțul și dezvoltarea durabilă, aplicând principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării sustenabile;

42. evidențiază că UE introduce deja dispoziții ce nu privesc comerțul legate de biodiversitate în acordurile comerciale, remarcând totodată că se poate lua în considerare prevederea unor garanții aplicabile, măsurabile și realiste;

43. subliniază că, din cauza comerțului internațional, biodiversitatea culturilor și a animalelor de fermă a scăzut; cere să se facă o evaluare completă a impactului direct și indirect pe care îl au ALS ale UE asupra biodiversității;

44. invită Comisia să își revizuiască cu atenție politica comercială, mai ales acordurile de parteneriat economic, pentru a se asigura că nu este în contradicție cu principiile coerenței politicilor în favoarea dezvoltării, cu Acordul de la Paris și cu Pactul verde; cere Comisiei și Consiliului să nu încheie noi ALS care ar putea contribui la amplificarea defrișărilor și a declinului biodiversității la nivel mondial;

Sănătatea publică

45. evidențiază că degradarea biodiversității și a ecosistemelor are atât efecte directe, cât și indirecte asupra sănătății publice;

46. observă că, împreună cu tendința globală de a consuma cu moderație calorii și carne, diverse regimuri alimentare ar îmbunătăți sănătatea și securitatea alimentară în multe zone și ar reduce mult și efectele asupra biodiversității;

47. evidențiază că înmulțirea agenților patogeni zoonotici este legată de declinul biodiversității; reamintește că riscul de pandemii este amplificat de schimbările provocate de om care determină înmulțirea contactelor dintre animalele sălbatice, cele domestice și oameni, cum ar fi schimbarea destinației terenurilor, defrișările, expansiunea și intensificarea agriculturii, comerțul legal și ilegal cu specii de faună și floră sălbatică și consumul acestor specii, precum și presiunea demografică; reamintește că refacerea ecologică este esențială pentru a pune în practică abordarea de tipul „O singură sănătate”; evidențiază, în sens mai larg, că pandemia de COVID-19 a demonstrat că e important să se recunoască legătura intrinsecă dintre sănătatea umană, sănătatea animală și biodiversitate; pune în evidență deci importanța abordării de tip „O singură sănătate” și necesitatea care decurge din ea de a pune un accent mai puternic pe asistența medicală, prevenirea bolilor și accesul la medicamente în țările în curs de dezvoltare, asigurând coerența politicii comerciale și a politicilor în domeniul sănătății, cercetării și inovării cu obiectivele politicii de dezvoltare; invită Comisia ca, în cooperare cu Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor, să înăsprească acțiunile UE de combatere a pandemiilor și a altor amenințări la adresa sănătății, ținând seama de legăturile dintre pandemiile zoonotice și declinul biodiversității, în concordanță cu noua propunere a Comisiei privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și, totodată, să folosească cooperarea UE cu țările partenere pentru a reduce riscul unor viitoare pandemii zoonotice și să susțină elaborarea unui tratat internațional privind pandemiile în cadrul OMS;

48. reamintește că majoritatea medicamentelor folosite pentru îngrijirea sănătății și prevenirea bolilor sunt obținute mulțumită biodiversității, mai ales plantelor din întreaga lume, iar multe terapii importante sunt obținute mulțumită cunoștințelor tradiționale locale și medicinei tradiționale;

49. scoate în evidență problemele pe care le creează drepturile de proprietate intelectuală asupra resurselor genetice și a cunoștințelor tradiționale locale în țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește accesul la medicamente, producția de medicamente generice și accesul fermierilor la semințe;

Miercuri, 6 octombrie 2021

50. subliniază că trebuie să se asigure că beneficiile oferite de resursele genetice naturale sunt repartizate corect și echitabil și că acordurile internaționale trebuie să fie coerente din acest punct de vedere; reliefează că reglementările adoptate în vederea protejării resurselor genetice și a cunoștințelor tradiționale asociate acestora trebuie să respecte angajamentele internaționale privind promovarea și respectarea drepturilor popoarelor indigene, consacrate în Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene din 2007 și în Convenția OIM nr. 169 privind popoarele indigene și tribale din 1989; accentuează că trebuie dezvăluită originea resurselor genetice în cursul procedurilor de acordare a brevetelor, atunci când este cunoscută, în conformitate cu Directiva 98/44/CE ⁽¹²⁾; invită Comisia să insiste pentru ca normele OMC să devină coerente cu Protocolul de la Nagoya la Convenția ONU privind diversitatea biologică, pentru a preveni în mod eficace biopirateria;

Popoarele indigene și comunitățile locale

51. evidențiază că raportul de evaluare globală al IPBES a demonstrat importanța popoarelor indigene și a comunităților locale pentru conservarea biodiversității și gestionarea ecosistemelor la nivel mondial; regretă că, deși au un mare potențial, cunoștințele tradiționale locale nu au fost folosite cu eficacitate, iar recunoașterea explicită a popoarelor indigene și tribale și a drepturilor lor lipsește în continuare din cadrele juridice, politice și instituționale ale multor țări și concretizarea acesteia rămâne o problemă majoră;

52. accentuează că păstorii și alte persoane care utilizează natural pășunile și pajiștile naturale contribuie la conservarea și utilizarea sustenabilă a biodiversității naturale și naționale;

53. pune în evidență numeroasele acuzații de comitere a unor încălcări larg răspândite ale drepturilor popoarelor indigene semnalate de raportorul special al ONU pentru drepturile popoarelor indigene, ca urmare, de exemplu, a creșterii extracției de minereuri, a dezvoltării unor proiecte de energie regenerabilă, a expansiunii industriei agroalimentare, a dezvoltării infrastructurilor de mari dimensiuni și a măsurilor de conservare;

54. invită UE și statele sale membre să controleze mai bine proiectele și acordurile comerciale finanțate de UE, pentru a preveni și a depista încălcările drepturilor omului și pentru a permite să se ia măsuri împotriva acestor încălcări, acordând o atenție deosebită proiectelor și acordurilor care pot afecta terenurile, teritoriile sau activele naturale ale popoarelor indigene și ale comunităților locale, inclusiv atunci când este vorba de crearea unei zone protejate sau de extinderea oricărei astfel de zone existente; subliniază că mecanismul de dezvoltare sustenabilă ar trebui urmărească să finanțeze care aduc beneficii persoanelor celor mai vulnerabile la impactul schimbărilor climatice și al declinului biodiversității și că aceste proiecte ar trebui să fie supuse unei evaluări a impactului asupra drepturilor omului, doar proiectele cu impact pozitiv fiind eligibile pentru înregistrare; insistă ca toate activitățile desfășurate de instituțiile financiare ale UE în țări terțe, în special de Banca Europeană de Investiții și de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, să fie coerente cu angajamentele UE în materie de climă și să adopte o abordare bazată pe drepturi; invită fiecare dintre aceste bănci să își îmbunătățească și să își consolideze mecanismele de tratare a plângerilor depuse de persoanele sau grupurile ale căror drepturi ar fi putut fi încălcate de aceste activități și care ar putea fi eligibile pentru măsuri reparatorii;

55. reamintește obligația care le revine statelor în temeiul dreptului internațional de a recunoaște și apăra drepturile popoarelor indigene de a deține, dezvolta, controla și utiliza terenurile lor deținute în comun și de a participa la gestionarea și conservarea resurselor naturale de pe aceste terenuri; invită insistent UE să se asigure că se aplică o abordare bazată pe drepturi tuturor proiectelor finanțate prin asistența oficială pentru dezvoltare, mai ales în ceea ce privește drepturile păstorilor și ale popoarelor indigene și comunităților locale, inclusiv să li se recunoască pe deplin drepturile la autodeterminare și accesul la drepturile asupra terenurilor, astfel cum sunt consacrate în tratatele privind drepturile omului, mai ales în Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene; evidențiază că trebuie respectat principiul consimțământului liber, prealabil și în cunoștință de cauză, astfel cum este prevăzut în Convenția nr. 169 privind populațiile indigene și tribale a OIM din 1989, inclusiv în toate procesele decizionale privind zonele protejate, și că trebuie stabilite mecanisme de responsabilizare, de tratare a plângerilor și de atac pentru încălcările drepturilor populațiilor indigene, mai ales în contextul activităților de conservare; invită statele membre ale UE care nu au ratificat încă Convenția nr. 169 a UE să facă acest lucru; subliniază că Convenția nr. 169 a OIM obligă toate statele care au ratificat-o să conceapă acțiuni coordonate de protejare a drepturilor popoarelor indigene;

⁽¹²⁾ Directiva 98/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 1998 privind protecția juridică a invențiilor biotehnologice (JO L 213, 30.7.1998, p. 13).

Miercuri, 6 octombrie 2021

56. pune în evidență numeroasele acuzații de comitere a unor încălcări larg răspândite ale drepturilor apărătorilor mediului semnalate de raportorul special al ONU privind situația apărătorilor drepturilor omului, care a condamnat numărul tot mai mare de atacuri, amenințări cu moartea și asasinat comise împotriva lor; reamintește obligația statelor de a-i proteja pe apărătorii mediului și familiile lor de hărțuire, intimidare și acte de violență, așa cum este consacrată în dreptul internațional al drepturilor omului, precum și de a le garanta libertățile fundamentale; invită UE să investească mai mult în mecanisme și programe specifice de protecție a apărătorilor drepturilor omului din domeniul mediului, a populațiilor indigene și a comunităților locale și să consolideze aceste mecanisme și programe, inclusiv să asigure continuarea proiectelor ProtectDefenders.eu; reliefează că acestora trebuie să li se recunoască drepturile, cunoștințele și experiența în combaterea declinului biodiversității și a degradării mediului;

57. cere insistent UE să se asigure că inițiativa NaturAfrica protejează speciile de faună și floră sălbatică și ecosistemele aferente acestora, în concordanță cu abordarea bazată pe drepturi a conservării, lucru ce presupune obținerea consimțământului liber, prealabil și în cunoștință de cauză al popoarelor indigene și a comunităților locale în cauză, precum și al grupurilor societății civile care le sprijină; cere UE să ofere asistență tehnică și financiară în acest sens;

58. încurajează UE și statele sale membre să sprijine arhitectura de guvernare africană, în special Curtea Africană a Drepturilor Omului și ale Popoarelor, pentru a pune în aplicare cadrul de politici al Uniunii Africane privind păstoritul în Africa și, în sens mai larg, pentru a recunoaște drepturile păstorilor și ale popoarelor indigene;

59. subliniază că garantarea drepturilor asupra terenurilor este o condiție prealabilă pentru integrarea efectivă a biodiversității; reliefează însă că faptul că popoarele indigene nu dețin drepturi colective asupra terenurilor reprezintă un obstacol major în calea punerii în practică a conservării bazate pe drepturi;

60. reamintește că tranziția la o economie verde și digitală are implicații uriașe pentru sectorul minier și că există preocupări tot mai mari cu privire la faptul că mineritul se va răspândi în peisaje forestiere sensibile, contribuind la defrișări și la degradarea pădurilor; reamintește că 80 % din pădurile din întreaga lume se află pe pământurile și teritoriile tradiționale ale popoarelor indigene; invită UE și statele sale membre să facă mai multe eforturi pentru a promova practici miniere responsabile și sustenabile, accelerându-le totodată tranziția la o economie circulară; invită UE să creeze mai ales un cadru regional pentru industriile extractive care să impună sancțiuni companiilor ce încalcă drepturile omului și să ofere căi de atac populațiilor indigene ale căror drepturi au fost încălcate; accentuează că trebuie interzisă explorarea și exploatarea minereurilor în toate zonele protejate, inclusiv în parcurile naționale și siturile din patrimoniul mondial;

Infrațiunile împotriva mediului

61. subliniază că infrațiunile împotriva mediului reprezintă o amenințare globală la adresa conservării naturii, a dezvoltării sustenabile, a stabilității și a securității;

62. evidențiază că, pentru a înlesni cooperarea internațională, traficul cu specii de faună și floră sălbatică ar trebui considerat infracțiune gravă în conformitate cu Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, îndeosebi în contextul în care comerțul cu specii de faună și floră sălbatică și consumul acestora prezintă un risc important de izbucnire a unor viitoare pandemii;

63. invită Comisia să revizuiască Planul de acțiune al UE pentru combaterea traficului cu specii de faună și floră sălbatică, pentru a pune capăt acestui trafic; consideră binevenite proiectele de măsuri publicate de Comisie care vizează interzicerea efectivă a comerțului cu fildeș în UE; invită, în acest sens, Comisia și statele membre să lanseze o acțiune internațională care să pună capăt cererii de fildeș de elefant și să combată cauzele care stau la baza crizei provocate de braconajul de elefanți, intensificându-și cooperarea cu țările africane și asistența acordată acestora; cere să se revizuiască Directiva privind infracțiunile împotriva mediului⁽¹³⁾ prin extinderea domeniului său de aplicare și introducerea unor dispoziții concrete privind sancțiunile, pentru a se asigura că infracțiunile împotriva mediului, cum ar fi pescuitul ilegal, infracțiunile contra faunei și florei sălbatice și infracțiunile împotriva fondului forestier, sunt recunoscute ca infracțiuni grave care ar trebui pedesite corespunzător, în special în contextul criminalității organizate, creând astfel mecanisme eficiente de descurajare;

64. îndeamnă țările de origine, de tranzit și de consum ale traficului de specii sălbatice de faună și floră să coopereze mai intens pentru a combate acest trafic de-a lungul întregului său lanț; îndeamnă mai ales guvernele țărilor de origine: i) să consolideze statul de drept și să creeze mecanisme eficiente de descurajare prin procese mai temeinice de cercetare, urmărire și condamnare penală; ii) să adopte acte legislative mai ferme care să trateze traficul cu specii de faună și floră

⁽¹³⁾ Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 6.12.2008, p. 28).

Miercuri, 6 octombrie 2021

sălbatică drept „infracțiune gravă” ce merită același nivel de atenție ca alte forme de criminalitate transnațională organizată; iii) să aloce mai multe resurse pentru combaterea infracțiunilor în domeniul speciilor de faună și floră sălbatică, mai cu seamă să asigure respectarea în mai mare măsură a legislației privind protecția speciilor de faună și floră sălbatică și să eficientizeze controlul schimburilor comerciale, monitorizarea și depistarea și confiscarea de către autoritățile vamale; iv) să adopte o politică de toleranță zero față de corupție;

65. observă că infracțiunile împotriva mediului amenință securitatea oamenilor, degradând resurse foarte importante pentru subzistență, generând violență și conflicte, alimentând corupția și cauzând alte prejudicii; cere insistent UE să facă din combaterea infracțiunilor împotriva mediului o prioritate politică strategică absolută în cadrul cooperării judiciare internaționale și al forurilor multilaterale, încurajând mai ales respectarea acordurilor multilaterale în domeniul mediului prin adoptarea de sancțiuni penale și schimburi de bune practici și promovând extinderea sferei de acțiune a Curții Penale Internaționale pentru a acoperi infracțiunile care constituie ecocid; invită Comisia și statele membre să aloce resurse financiare și umane adecvate pentru a preveni, investiga și urmări penal infracțiunile împotriva mediului;

66. subliniază că dreptul internațional a evoluat către integrarea unor noi concepte, cum ar fi „patrimoniul comun al umanității”, „dezvoltarea sustenabilă” și „generațiile viitoare”, dar că nu există niciun mecanism internațional permanent de monitorizare și tratare a daunelor aduse mediului sau a distrugerii acestuia prin care bunurile comune sau serviciile ecosistemice mondiale sunt modificate; invită, în acest scop, UE și statele sale membre să sprijine o schimbare de paradigmă prin care să se includă ecocidul și dreptul generațiilor viitoare în dreptul internațional al mediului;

o

o o

67. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 6 octombrie 2021

P9_TA(2021)0405

Inteligența artificială în dreptul penal și utilizarea sa de către autoritățile polițienești și judiciare în procedurile penale**Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2021 referitoare la inteligența artificială în dreptul penal și utilizarea sa de către autoritățile polițienești și judiciare în procedurile penale (2020/2016(INI))**

(2022/C 132/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 2 și articolul 6, precum și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 16,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta), în special articolele 6, 7, 8, 11, 12, 13, 20, 21, 24 și 47,
- având în vedere Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal (ETS 108) și protocolul său de modificare („Convenția 108+”),
- având în vedere Carta etică europeană privind utilizarea inteligenței artificiale în sistemele judiciare și în mediul lor, elaborată de Comisia Europeană pentru Eficiența Justiției (CEPEJ) din cadrul Consiliului Europei,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 aprilie 2019 intitulată „Cum construim încrederea cetățenilor într-o inteligență artificială centrată pe factorul uman” (COM(2019)0168),
- având în vedere Orientările în materie de etică pentru o inteligență artificială (IA) fiabilă publicate de Grupul de experți la nivel înalt al Comisiei privind inteligența artificială la 8 aprilie 2019,
- având în vedere Cartea albă a Comisiei din 19 februarie 2020 intitulată „Inteligența artificială – O abordare europeană axată pe excelență și încredere” (COM(2020)0065),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 19 februarie 2020 intitulată „O strategie europeană privind datele” (COM(2020)0066),
- având în vedere Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO L 119, 4.5.2016, p. 1.⁽²⁾ JO L 119, 4.5.2016, p. 89.⁽³⁾ JO L 295, 21.11.2018, p. 39.⁽⁴⁾ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- având în vedere Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului ⁽⁵⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 19 iunie 2020 referitoare la protestele antirasiste care au avut loc în urma morții lui George Floyd ⁽⁶⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 14 martie 2017 referitoare la implicațiile megadatelor asupra drepturilor fundamentale: viața privată, protecția datelor, nediscriminarea, securitatea și impunerea respectării legii ⁽⁷⁾,
 - având în vedere audierea din cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (LIBE) din 20 februarie 2020 privind inteligența artificială în dreptul penal și utilizarea acesteia de către poliție și autoritățile judiciare în materie penală,
 - având în vedere raportul misiunii LIBE în Statele Unite din februarie 2020,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și al Comisiei pentru afaceri juridice,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A9-0232/2021),
- A. întrucât tehnologiile digitale în general și proliferarea prelucrării datelor și a analizelor facilitate de inteligența artificială (IA) în special sunt extraordinar de promițătoare, dar implică și riscuri; întrucât dezvoltarea IA a făcut un salt în ultimii ani, transformând IA într-una dintre tehnologiile strategice ale secolului 21, cu potențialul de a genera beneficii substanțiale în materie de eficiență, acuratețe și accesibilitate și generând astfel o schimbare pozitivă în economia și societatea europeană, dar și mari riscuri la adresa drepturilor fundamentale și a democrațiilor bazate pe statul de drept; întrucât IA nu ar trebui să fie considerată un scop în sine, ci un instrument în folosul oamenilor, care are ca scop final creșterea calității vieții, a capacităților și a siguranței acestora;
- B. întrucât, în ciuda progreselor continue în ceea ce privește viteza de procesare și capacitatea memoriei computerelor, încă nu există programe care să egaleze flexibilitatea umană în domenii mai generale sau în cazul unor sarcini care necesită înțelegerea contextului sau o analiză critică; întrucât unele aplicații bazate pe IA au atins nivelurile de performanță ale experților și profesioniștilor umani în îndeplinirea anumitor sarcini (de exemplu tehnologia în domeniul juridic) și pot oferi rezultate cu o viteză mult mai mare și pe o scară mult mai largă;
- C. întrucât unele țări, inclusiv unele state membre, utilizează mai mult aplicațiile sau sistemele bazate pe IA integrate în aplicarea legii și în sistemul judiciar decât altele, ceea ce este în parte consecința lipsei de reglementări și a diferențelor de reglementare care permit sau interzic utilizarea IA în anumite scopuri; întrucât utilizarea tot mai mare a IA în domeniul dreptului penal se bazează mai ales pe promisiunile că aceasta ar reduce incidența anumitor tipuri de infracțiuni și ar conduce la luarea de decizii mai obiective; întrucât, cu toate acestea, aceste promisiuni nu se confirmă întotdeauna;
- D. întrucât drepturile și libertățile fundamentale consacrate în Cartă ar trebui să fie garantate pe parcursul întregului ciclu de viață al IA și al tehnologiilor conexe, în special în timpul proiectării, dezvoltării, implementării și utilizării lor, și ar trebui să se aplice în domeniul asigurării respectării legii în toate împrejurările;
- E. întrucât tehnologia IA ar trebui dezvoltată astfel încât oamenii să se afle în centrul său, să fie demnă de încrederea publicului și să funcționeze întotdeauna în slujba oamenilor; întrucât sistemele bazate pe IA trebuie să ofere garanția ultimă că sunt concepute astfel încât să poată fi întotdeauna oprite de un operator uman;
- F. întrucât pentru a fi demne de încredere, sistemele bazate pe IA trebuie să fie concepute pentru protejarea și în beneficiul tuturor membrilor societății (ținând seama în conceperea lor și de categoriile de populație cele mai vulnerabile și marginalizate), să fie nediscriminatorii, sigure, deciziile lor trebuie să fie explicabile și transparente și să respecte autonomia umană și drepturile fundamentale, așa cum se descrie în Orientările de etică ale Grupului de experți la nivel înalt privind inteligența artificială;

⁽⁵⁾ JO L 135, 24.5.2016, p. 53.

⁽⁶⁾ JO C 362, 8.9.2021, p. 63.

⁽⁷⁾ JO C 263, 25.7.2018, p. 82.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- G. întrucât Uniunea, împreună cu statele membre, are o responsabilitate esențială în a veghea ca deciziile legate de ciclul de viață și utilizarea aplicațiilor bazate pe IA în domeniul sistemului judiciar și al aplicării legii să se ia transparent și să protejeze deplin drepturile fundamentale, neperpetuând mai ales discriminarea, lipsa de imparțialitate și prejudecățile, acolo unde există; întrucât opțiunile de politică relevante ar trebui să respecte principiile necesității și proporționalității pentru a garanta constituționalitatea și un sistem de justiție corect și uman;
- H. întrucât aplicațiile bazate pe IA pot oferi mari posibilități în domeniul aplicării legii, în special în ceea ce privește îmbunătățirea metodelor de lucru ale agențiilor de aplicare a legii și ale autorităților judiciare și în combaterea mai eficientă a anumitor tipuri de infracționalitate, în special a infracționalității financiare, a spălării banilor și a finanțării terorismului, a abuzului sexual online și a exploatării copiilor, precum și a anumitor tipuri de infracționalitate informatică, contribuind astfel la siguranța și securitatea cetățenilor UE, dar pot, în același timp, să antreneze riscuri semnificative pentru drepturile fundamentale ale persoanelor; întrucât orice aplicare generală a IA în scopul supravegherii în masă ar fi disproporționată;
- I. întrucât dezvoltarea și funcționarea sistemelor bazate pe IA pentru autoritățile polițienești și judiciare implică contribuția mai multor persoane, organizații, componente de mașini, algoritmi software și utilizatori umani în medii deseori complexe și dificile; întrucât aplicațiile IA în domeniul aplicării legii și în sistemul judiciar se află în diferite etape de dezvoltare, de la conceptualizare, elaborarea de prototipuri sau evaluare la utilizarea după autorizare; întrucât în viitor pot apărea noi posibilități de utilizare, pe măsură ce tehnologiile se maturizează datorită cercetărilor științifice în desfășurare la nivel mondial;
- J. întrucât este imperativ să existe un model clar de atribuire a responsabilității juridice pentru posibilele efecte nocive ale sistemelor bazate pe IA în domeniul dreptului penal; întrucât dispozițiile de reglementare din acest domeniu ar trebui să păstreze întotdeauna responsabilitatea umană și trebuie să urmărească mai presus de orice evitarea producerii de efecte nocive;
- K. întrucât statelor membre le revine până la urmă responsabilitatea de a garanta respectarea deplină a drepturilor fundamentale atunci când sistemele bazate pe IA sunt utilizate în domeniul aplicării legii și în cel judiciar;
- L. întrucât relația dintre protejarea drepturilor fundamentale și acțiunile polițienești eficiente trebuie să fie întotdeauna un element esențial în discuțiile despre caracterul oportun și modalitatea de utilizare a IA de către sectorul de aplicare a legii, unde deciziile pot avea consecințe de durată asupra vieții și libertății oamenilor; întrucât acest fapt este foarte important, deoarece IA ar putea deveni un element permanent al ecosistemului nostru de justiție penală, oferind analize și asistență în anchete;
- M. întrucât IA este utilizată de autoritățile de aplicare a legii în aplicații cum ar fi tehnologiile de recunoaștere facială, de exemplu, căutarea în baze de date de suspecți și identificarea victimelor traficului de persoane sau ale exploatării și abuzurilor sexuale asupra copiilor, recunoașterea automată a numărului de înmatriculare, identificarea vorbitorului, identificarea vocală, tehnologii de lectură labială, supraveghere sonoră (adică algoritmi de detectare a focurilor de armă), cercetare și analiză autonomă a bazelor de date identificate, prognoză (activități polițienești predictive și de analiză a focarelor infracționale), instrumente de detectare a comportamentului, instrumente avansate de autopsie virtuală care să contribuie la stabilirea cauzei decesului, instrumente autonome de identificare a fraudelor financiare și a finanțării terorismului, monitorizarea platformelor de comunicare socială (extragere și recoltare de date în vederea explorării conexiunilor) și sisteme automate de supraveghere care includ diferite capacități de detectare (cum ar fi detectarea bătailor inimii și camerele cu termoviziune); întrucât aplicațiile menționate mai sus, alături de alte aplicații potențiale sau viitoare ale tehnologiei IA în domeniul aplicării legii, pot prezenta grade diferite de fiabilitate și acuratețe și afectează protejarea drepturilor fundamentale și dinamica sistemului justiției penale; întrucât multe dintre aceste instrumente sunt utilizate în țări din afara UE, dar ar fi ilegale în baza cadrului legislativ și al jurisprudenței Uniunii privind protecția datelor; întrucât utilizarea de rutină a algoritmilor, chiar și cu o rată mică de rezultate fals pozitive, poate face ca numărul de alerte corecte să fie cu mult depășit de numărul celor false;
- N. întrucât instrumentele și aplicațiile din domeniul IA sunt utilizate și de sistemele judiciare din câteva țări din lume, inclusiv la fundamentarea hotărârilor de detenție preventivă, la stabilirea pedepselor, la calcularea probabilităților de recidivă și la determinarea perioadei de probațiune, la soluționarea online a litigiilor, la gestionarea jurisprudenței și la oferirea unui acces mai facil la legislație; întrucât aceasta a condus la afectarea și diminuarea șanselor pentru persoanele de culoare și alte minorități; întrucât în prezent în UE, cu excepția unor state membre, utilizarea acestora este limitată în principal la cauze civile;
- O. întrucât utilizarea IA în aplicarea legii implică o serie de riscuri potențiale mari și, în anumite cazuri, inacceptabile pentru protejarea drepturilor fundamentale ale persoanelor, cum ar fi opacitate în luarea deciziilor, diferite tipuri de discriminare și erori inerente în algoritmul de bază care pot fi consolidate prin bucle de feedback, precum și riscuri

Miercuri, 6 octombrie 2021

pentru protejarea vieții private și a datelor cu caracter personal, a libertății de exprimare și de informare, a prezumției de nevinovăție, a dreptului la o cale de atac și la un proces corect, precum și pentru libertatea și securitatea persoanelor;

- P. întrucât sistemele bazate pe IA utilizate de autoritățile de aplicare a legii și de cele judiciare sunt, la rândul lor, vulnerabile la atacuri comise cu folosirea IA împotriva sistemelor informatice sau la practica „otrăvirii datelor” (data poisoning), prin care se introduce un set greșit de date cu scopul de a produce rezultate lipsite de neutralitate; întrucât în aceste situații daunele rezultate pot fi chiar mai mari și pot duce la creșterea exponențială a nivelului de nocivitate la adresa persoanelor și grupurilor,
- Q. întrucât implementarea IA în domeniul aplicării legii și al sistemului judiciar nu ar trebui considerată o simplă chestiune de fezabilitate tehnică, ci o decizie politică privind structura și obiectivele sistemelor de aplicare a legii și de justiție penală; întrucât dreptul penal modern se bazează pe ideea că autoritățile reacționează la o infracțiune după ce aceasta fost comisă, fără a presupune că oamenii sunt periculoși și că trebuie monitorizați constant pentru a preveni eventuale infracțiuni; întrucât tehnicile de supraveghere bazate pe IA pun serios în discuție această abordare și fac urgent necesar ca legiuitorii din întreaga lume să evalueze temeinic consecințele permițerii utilizării tehnologiilor care diminuează rolul ființelor umane în aplicarea legii și în deciziile justiției;

1. reiterează faptul că, dat fiind că IA se bazează pe prelucrarea unor cantități mari de date cu caracter personal, dreptul la protecția vieții private și a datelor cu caracter personal se aplică tuturor domeniilor IA și că trebuie respectat pe deplin cadrul juridic al Uniunii privind protecția datelor și a vieții private; reamintește, ca urmare, că UE a stabilit deja standarde de protecție a datelor pentru autoritățile de aplicare a legii, care constituie baza pentru orice reglementare viitoare în domeniul IA pentru utilizări în aplicarea legii și în sistemul judiciar; reamintește că prelucrarea datelor cu caracter personal ar trebui să fie legală și corectă, scopurile prelucrării ar trebui specificate, explicite și legitime, prelucrarea ar trebui să fie adecvată, relevantă și neexcesivă în raport cu scopul în care sunt prelucrate, ar trebui să fie exactă, actualizată, iar datele inexacte ar trebui corectate sau șterse dacă nu se aplică restricții, datele nu ar trebui păstrate mai mult decât este necesar, ar trebui stabilite termene clare și adecvate pentru ștergere sau pentru analizarea periodică a necesității stocării acestor date și ar trebui să fie prelucrate într-un mod sigur; mai subliniază că ar trebui împiedicată posibila identificare a persoanelor prin intermediul unei aplicații bazate pe IA care a utilizat date anonimizate anterior;

2. reafirmă că toate soluțiile bazate pe IA folosite în asigurarea respectării legii și în sistemul judiciar trebuie, de asemenea, să respecte pe deplin principiile demnității umane, nediscriminării, libertății de circulație, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare, inclusiv dreptul la tăcere, libertatea de exprimare și de informare, libertatea de întrunire și de asociere, egalitatea în fața legii, egalitatea forțelor și dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces corect, în conformitate cu Carta și cu Convenția europeană a drepturilor omului; subliniază că utilizarea de aplicații bazate pe IA trebuie interzisă atunci când este incompatibilă cu drepturile fundamentale;

3. recunoaște că rapiditatea cu care sunt dezvoltate aplicațiile bazate pe IA în întreaga lume nu permite o inventariere completă a acestora și, prin urmare, face necesar un model de guvernare clar și coerent, care să garanteze atât drepturile fundamentale ale persoanelor, cât și claritate juridică pentru dezvoltatori, având în vedere evoluția continuă a tehnologiei; consideră, cu toate acestea, având în vedere rolul și responsabilitatea poliției și a autorităților judiciare, precum și impactul deciziilor pe care acestea le iau în scopul prevenirii, identificării, anchetării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor, că utilizarea aplicațiilor bazate pe IA trebuie clasificată ca prezentând un grad ridicat de risc în cazurile cu potențial de a afecta semnificativ viețile oamenilor;

4. consideră, în acest sens, că toate instrumentele bazate pe IA dezvoltate sau utilizate de autoritățile de aplicare a legii sau de sistemul judiciar ar trebui să fie cel puțin sigure, securizate și adecvate scopului, să respecte principiile echității, reducerii la minimum a datelor, răspunderii, transparenței și explicabilității și că dezvoltarea, introducerea și utilizarea lor ar trebui să fie supuse unei evaluări a riscurilor și unui test riguros al necesității și proporționalității, iar măsurile de siguranță trebuie să fie pe măsura riscurilor identificate; subliniază că încrederea cetățenilor în utilizarea IA dezvoltate, introduse și utilizate în UE este condiționată de respectarea deplină a acestor criterii;

5. recunoaște contribuția pozitivă a anumitor tipuri de aplicații bazate pe IA la activitatea autorităților de aplicare a legii și a autorităților judiciare din Uniune; subliniază, de exemplu, îmbunătățirea gestionării jurisprudenței obținută prin instrumente care permit opțiuni suplimentare de căutare; consideră că există o serie de alte utilizări potențiale ale IA pentru

Miercuri, 6 octombrie 2021

asigurarea respectării legii și pentru sistemul judiciar care ar putea fi explorate, ținându-se seama de cele cinci principii ale Cartei etice privind utilizarea inteligenței artificiale în sistemele judiciare și în mediul acestora adoptată de CEPEJ și acordând o atenție deosebită „utilizărilor care trebuie luate în calcul cu extremă rezervă”, identificate de CEPEJ;

6. subliniază că orice tehnologie poate fi utilizată în alte scopuri decât cel inițial și solicită, ca urmare, un control democratic strict și o supraveghere independentă a tuturor tehnologiilor facilitate de IA utilizate de autoritățile de aplicare a legii și de cele judiciare, în special a celor care pot fi reorientate către supravegherea în masă sau către crearea de profiluri în masă; observă cu mare îngrijorare potențialul pe care anumite tehnologii de IA utilizate în sectorul aplicării legii îl au de a fi folosite pentru supravegherea în masă; subliniază obligația legală de a preveni supravegherea în masă prin intermediul tehnologiilor de IA, care, prin definiție, nu respectă principiile necesității și proporționalității, precum și de a interzice utilizarea aplicațiilor care ar putea duce la aceasta;

7. subliniază că abordarea adoptată în unele țări din afara UE în ceea ce privește dezvoltarea, implementarea și utilizarea tehnologiilor de supraveghere în masă împietăză disproporționat asupra drepturilor fundamentale și din acest motiv nu trebuie urmată de UE; consideră, de aceea, că și măsurile de protecție împotriva utilizării abuzive a tehnologiilor de IA de către autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare trebuie să fie reglementate uniform în întreaga Uniune;

8. subliniază potențialul de lipsă a neutralității și de discriminare care decurge din utilizarea aplicațiilor bazate pe IA cum ar fi învățarea automată, inclusiv a algoritmilor pe care se bazează aceste aplicații; constată că lipsa neutralității poate fi inherentă seturilor de date subiacente, mai ales atunci când sunt utilizate date istorice, introduse de dezvoltatorii de algoritmi sau generate în timpul aplicării în condiții reale a sistemelor; subliniază că rezultatele produse de aplicațiile bazate pe IA sunt prin definiție influențate de calitatea datelor utilizate și că această lipsă a neutralității inherentă tinde să crească treptat și astfel să perpetueze și să amplifice discriminarea existentă, în special pentru persoanele care aparțin anumitor grupuri etnice sau comunități supuse unei optici rasiale;

9. subliniază faptul că multe tehnologii de identificare bazate pe algoritmi utilizate în prezent în mod disproporționat identifică și clasifică greșit și, prin urmare, cauzează prejudicii persoanelor supuse unei optici rasiale, celor care aparțin anumitor comunități etnice, persoanelor LGBTI, copiilor și persoanelor în vârstă, precum și femeilor; reamintește că persoanele fizice nu numai că au dreptul de a fi identificate corect, dar au și dreptul de a nu fi identificate deloc, cu excepția cazului în care este impus de lege din interese publice temeinice și legitime; subliniază că predicțiile IA bazate pe caracteristicile unui anumit grup de persoane ajung să amplifice și să reproducă formele de discriminare existente; consideră că ar trebui depuse eforturi susținute pentru a evita discriminarea automatizată și lipsa neutralității; solicită garanții suplimentare solide în cazul în care sistemele bazate pe IA din domeniul aplicării legii sau din sistemul judiciar sunt utilizate în cazul minorilor sau în legătură cu aceștia;

10. subliniază asimetria de putere dintre cei care utilizează tehnologiile bazate pe IA și cei vizați de ele; subliniază că este imperativ ca utilizarea de instrumente care folosesc IA de către autoritățile polițienești și judiciare să nu devină un factor de inegalitate, fragmentare socială sau excludere; subliniază impactul utilizării instrumentelor de IA asupra drepturilor la apărare ale suspectilor, dificultatea de a obține informații pertinente cu privire la funcționarea acestora și, în consecință, dificultatea de a contesta rezultatele lor în instanță, în special de către persoanele anchetate;

11. ia act de riscurile legate mai ales de scurgerile de date, încălcările securității datelor și accesul neautorizat la datele cu caracter personal și la alte informații legate, de exemplu, de anchetele penale sau cauzele judecătorești care sunt prelucrate prin sisteme bazate pe IA; subliniază că aspectele de securitate și siguranță ale sistemelor bazate pe IA utilizate în domeniul aplicării legii și în sistemul judiciar trebuie să fie atent luate în considerare și suficient de solide și de robuste pentru a împiedica producerea de posibile consecințe catastrofale în urma atacurilor asupra sistemelor bazate pe IA; subliniază importanța securității încă din faza de proiectare, precum și a supravegherii umane specifice înainte de a opera anumite aplicații critice și, prin urmare, solicită autorităților de aplicare a legii și celor judiciare să utilizeze numai aplicațiile bazate pe IA care respectă principiul protecției vieții private și a datelor începând cu momentul conceperii, pentru a evita deturnarea utilizării;

12. subliniază că niciun sistem bazat pe IA folosit de instituțiile de aplicare a legii sau de cele judiciare nu ar trebui să poată dăuna integrității fizice a oamenilor, nici să repartizeze drepturi sau să impună obligații juridice persoanelor;

13. recunoaște dificultățile de stabilire corectă a responsabilității și răspunderii juridice pentru potențialele prejudicii, având în vedere complexitatea dezvoltării și funcționării sistemelor bazate pe IA; consideră necesară crearea unui regim clar și corect de atribuire a responsabilității și răspunderii juridice pentru potențialele consecințe negative produse de aceste

Miercuri, 6 octombrie 2021

tehnologii digitale avansate; subliniază însă că obiectivul fundamental trebuie să fie în primul rând evitarea concretizării unor astfel de consecințe; solicită, în consecință, aplicarea principiului precauției pentru toate aplicațiile bazate pe IA în contextul aplicării legii; subliniază că responsabilitatea și răspunderea juridică trebuie să revină întotdeauna unei persoane fizice sau juridice, care trebuie să fie întotdeauna identificată pentru deciziile luate cu sprijinul IA; subliniază, prin urmare, necesitatea de a asigura transparența structurilor instituționale care produc și gestionează sisteme bazate pe IA;

14. consideră că este esențial, atât pentru eficacitatea exercitării dreptului la apărare, cât și pentru transparența sistemelor naționale de justiție penală, ca un cadru juridic specific, clar și precis să reglementeze condițiile, modalitățile și consecințele utilizării instrumentelor bazate pe IA domeniul aplicării legii, precum și drepturile persoanelor vizate, și proceduri efective și ușor accesibile de depunere a plângerilor și de apel, inclusiv de exercitare a unei căi de atac legale; subliniază că părțile la o procedură penală au dreptul să aibă acces la procesul de colectare a datelor și la evaluările aferente efectuate sau obținute prin utilizarea aplicațiilor bazate pe IA; subliniază necesitatea ca autoritățile de executare implicate în cooperarea judiciară, atunci când decid cu privire la o cerere de extrădare (sau predare) către un alt stat membru sau o altă țară terță, să evalueze dacă utilizarea instrumentelor care folosesc IA în țara solicitantă ar putea compromite esența dreptului fundamental la un proces corect; invită Comisia să emită orientări privind modul de efectuare a unei astfel de evaluări în contextul cooperării judiciare în materie penală; insistă asupra faptului că statele membre, în conformitate cu legislația aplicabilă, ar trebui să se asigure că persoanele sunt informate atunci când fac obiectul utilizării aplicațiilor bazate pe IA de către autoritățile de aplicare a legii sau de către sistemul judiciar;

15. subliniază însă că, dacă oamenii se bazează doar pe datele, profilurile și recomandările generate de mașini, ei nu vor putea face o evaluare independentă; subliniază posibilele consecințe negative grave ale încrederii excesive în caracterul aparent obiectiv și științific al instrumentelor IA și ale ignorării posibilității ca rezultatele acestora să fie incorecte, incomplete, irelevante sau discriminatorii, în special în domeniul aplicării legii și al justiției; subliniază că dependența excesivă de rezultatele furnizate de sistemele de IA ar trebui evitată și accentuează nevoia ca autoritățile să câștige încrederea și să acumuleze cunoștințele necesare pentru a contesta sau anula o recomandare produsă de algoritmi; consideră că este important să existe așteptări realiste în legătură cu astfel de soluții tehnologice și să nu se promită soluții perfecte de aplicare a legii și de detectare a tuturor infracțiunilor comise;

16. subliniază că, în contextele judiciare și de aplicare a legii, decizia care produce efecte juridice sau efecte echivalente acestora trebuie luată întotdeauna de către o ființă umană, care poate fi trasă la răspundere pentru deciziile luate; consideră că persoanele care fac obiectul sistemelor bazate pe IA trebuie să poată recurge la o cale de atac; reamintește că, în virtutea legislației UE, o persoană are dreptul de a nu fi supusă unei decizii care produce efecte juridice care o privesc sau care o afectează în mod semnificativ și care se bazează exclusiv pe prelucrarea automată a datelor; mai subliniază și că luarea de decizii individuală automatizată nu trebuie să se bazeze pe categorii speciale de date cu caracter personal, cu excepția cazului în care au fost instituite măsuri adecvate pentru protejarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanei vizate. accentuează faptul că legislația Uniunii interzice crearea de profiluri care are ca rezultat discriminarea indivizilor pe baza unor categorii speciale de date cu caracter personal; subliniază că deciziile din domeniul aplicării legii sunt aproape întotdeauna decizii care au un efect juridic asupra persoanei vizate, dată fiind natura executivă a autorităților de aplicare a legii și a acțiunilor acestora; observă că utilizarea IA poate influența deciziile umane și poate avea un impact asupra tuturor etapelor procedurii penale; consideră, în consecință, că autoritățile care utilizează sisteme de IA trebuie să respecte standarde juridice extrem de înalte și să asigure intervenția umană, în special atunci când analizează datele obținute din astfel de sisteme; solicită ca dreptul suveran al judecătorilor de a dispune și de a lua hotărâri de la caz la caz să fie respectat; invită la interzicerea utilizării IA și a tehnologiilor conexe la luarea deciziilor judiciare;

17. solicită ca algoritmi să fie explicabili, transparenți, trasabili și verificabili ca parte necesară a controlului, pentru a se garanta că dezvoltarea, implementarea și utilizarea sistemelor bazate pe IA destinate sistemului judiciar și asigurarea respectării legii respectă drepturile fundamentale și cetățenii au încredere în ele, precum și pentru a se garanta că rezultatele generate de algoritmi IA pot fi explicate utilizatorilor și celor supuși acțiunii acestor sisteme, precum și că există transparență cu privire la datele-sursă și modul în care sistemul a ajuns la o anumită concluzie; subliniază că, pentru a asigura transparența tehnică, robustețea și acuratețea, ar trebui să poată fi achiziționate de autoritățile de aplicare a legii sau judiciare din Uniune doar instrumente și sisteme ale căror algoritmi și logică sunt verificabile și accesibile cel puțin poliției și sistemului judiciar, precum și auditorilor independenți, pentru a permite evaluarea, auditarea și verificarea acestora și că nu trebuie să fie închise sau etichetate drept proprietate privată de către vânzători; subliniază, în plus, că documentația despre natura serviciului, instrumentele dezvoltate, performanța și condițiile în care se estimează că poate funcționa, precum și riscurile pe care le-ar putea genera ar trebui să fie oferită într-un limbaj inteligibil și clar; invită, prin

Miercuri, 6 octombrie 2021

urmă, autoritățile judiciare și de aplicare a legii să asigure o transparență activă și completă în legătură cu firmele private care le furnizează sisteme de IA în scopul aplicării legii și în domeniul judiciar; recomandă, prin urmă, utilizarea software-ului cu sursă deschisă acolo unde este posibil;

18. încurajează autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare să identifice și să evalueze domeniile în care unele soluții bazate pe IA adaptate ar putea fi benefice și să facă schimb de bune practici privind implementarea IA; solicită adoptarea de către statele membre și agențiile UE a unor proceduri adecvate de achiziții publice pentru sistemele de IA atunci când acestea sunt utilizate într-un context juridic sau de aplicare a legii, astfel încât să se asigure respectarea de către acestea a drepturilor fundamentale și a legislației aplicabile, inclusiv garantarea faptului că documentația software și algoritmi sunt disponibili și accesibili autorităților competente și de supraveghere în vederea analizei și controlului; solicită mai ales adoptarea de norme obligatorii care să impună divulgarea publică a parteneriatelor, contractelor și achizițiilor public-privat, precum și a scopului în care acestea sunt achiziționate; subliniază necesitatea de a oferi autorităților finanțarea necesară, precum și de a le furniza competența tehnică necesară pentru a garanta respectarea deplină a cerințelor etice, legale și tehnice asociate oricărei implementări a IA;

19. solicită ca sistemele de IA și procesul de luare a deciziei să aibă o trasabilitate care, printr-o documentație obligatorie, le prezintă funcțiile, le definește capacitățile și limitele și poate identifica sursa elementelor care au determinat luarea unei decizii; subliniază importanța păstrării unei documentații complete privind datele pe care s-a făcut antrenarea, contextul, scopul, acuratețea și efectele secundare ale acesteia, precum și prelucrarea acesteia de către creatorii și dezvoltatorii algoritmilor, și a respectării drepturilor fundamentale; subliniază că trebuie să fie întotdeauna posibilă reducerea operațiilor informatice ale unui sistem bazat pe IA la o formă ușor de înțeles pentru oameni;

20. solicită efectuarea unei evaluări obligatorii a impactului asupra drepturilor fundamentale înainte de implementarea sau utilizarea oricărui sistem bazat pe IA destinat autorităților de aplicare a legii sau judiciare, pentru a evalua orice risc potențial la adresa drepturilor fundamentale; reamintește că este obligatorie o evaluare prealabilă a impactului asupra protecției datelor pentru orice tip de prelucrare, în special pentru cele care utilizează tehnologii noi, care poate duce la creșterea riscurilor pentru drepturile și libertățile persoanelor și consideră că acest lucru se întâmplă în cazul celor mai multe tehnologii bazate pe IA din domeniul aplicării legii și din cel judiciar; subliniază competența tehnică a autorităților pentru protecția datelor și a agențiilor pentru drepturile fundamentale în pentru evaluarea sistemelor; subliniază că aceste evaluări ale impactului asupra drepturilor fundamentale ar trebui realizate într-un mod cât mai deschis posibil și cu implicarea activă a societății civile; solicită ca evaluările impactului să definească clar și măsurile de siguranță necesare pentru eliminarea riscurilor identificate și ca acestea să fie puse la dispoziția publicului, în cea mai mare măsură posibilă, înainte de introducerea oricărui sistem de IA;

21. subliniază că numai o guvernare europeană solidă în domeniul IA, însoțită de o evaluare independentă, permite operaționalizarea necesară a principiilor drepturilor fundamentale; solicită auditarea periodică obligatorie de către o autoritate independentă a tuturor sistemelor bazate pe IA utilizate de autoritățile de aplicare a legii și de cele judiciare acolo este posibil ca acestea să afecteze viețile oamenilor pentru de a testa și evalua sistemele algoritmice, contextul, scopul, acuratețea, performanța și scara acestora și, odată ce acestea funcționează, pentru a detecta, a investiga, a diagnostica și a corecta toate efectele nedorite și negative și a se asigura că sistemele bazate pe IA funcționează așa cum este prevăzut; solicită, prin urmă, crearea unui cadru instituțional clar în acest scop, inclusiv instituirea unei supravegheri adecvate în materie de reglementare și control, pentru a asigura punerea în aplicare deplină și a garanta o dezbatere democratică în deplină cunoștință de cauză pe tema necesității și proporționalității IA în domeniul justiției penale; subliniază că rezultatele acestor audituri ar trebui să fie disponibile în registrele publice, astfel încât cetățenii să știe dacă sunt implementate sisteme bazate pe IA și ce măsuri sunt luate pentru remedierea tuturor încălcărilor drepturilor fundamentale;

22. subliniază că seturile de date și sistemele algoritmice utilizate pentru clasificări, evaluări și predicții în diferitele etape ale prelucrării datelor în dezvoltarea IA și a tehnologiilor conexe pot avea ca rezultat tratamente diferențiate și discriminarea directă și indirectă a unor grupuri de persoane, mai ales deoarece datele utilizate la antrenarea algoritmilor folosiți în activitățile polițienești bazate pe analiza predictivă reflectă prioritățile curente de supraveghere și, în consecință, ar putea avea ca rezultat reproducerea și amplificarea lipsei de neutralitate deja existente; subliniază, ca urmă, că tehnologiile bazate pe IA, mai ales atunci când sunt utilizate în scopul aplicării legii și în sistemul judiciar, impun cercetare și aport interdisciplinar, inclusiv dinspre domeniile studiului științelor și tehnologiilor, studiilor critice privind problema rasei, studiilor privind dizabilitatea și a altor discipline adaptate la contextul social, inclusiv în legătură cu modul în care se construiește diferența, cu activitatea de clasificare și consecințele acesteia; subliniază, prin urmă, necesitatea de a investi sistematic în integrarea acestor discipline în studiul și cercetarea în domeniul IA la toate nivelurile; subliniază și că este important ca echipele care proiectează, dezvoltă, testează, întrețin, implementează și achiziționează aceste sisteme bazate pe IA să reflecte diversitatea societății în ansamblul său ca modalitate netehnică de a reduce riscul de discriminare;

Miercuri, 6 octombrie 2021

23. subliniază, în plus, că responsabilitatea și răspunderea civilă adecvate necesită o formare specializată semnificativă în ceea ce privește problemele de etică, pericolele potențiale, limitările și utilizarea corectă a tehnologiei bazate pe IA, în special pentru personalul poliției și al sistemului judiciar; subliniază că factorii de decizie ar trebui să aibă o pregătire și calificare profesională adecvată în legătură cu potențialul de absență a neutralității, deoarece seturile de date se pot baza pe date discriminatorii și întemeiate pe prejudecăți; sprijină crearea de inițiative de sensibilizare și educare pentru a se garanta că persoanele care lucrează în domeniul aplicării legii sau în sistemul judiciar cunosc și înțeleg limitările, capacitățile și riscurile pe care le implică utilizarea sistemelor bazate pe IA, inclusiv riscul de absență a neutralității generat de automatizare; reamintește că includerea în seturile de date de utilizate pentru antrenarea IA a actelor de rasism comise de către forțele de poliție în îndeplinirea sarcinilor lor va conduce inevitabil la prejudecăți rasiste în constatările, evaluările cantitative și recomandările generate de IA; își reiterează, prin urmare, apelul adresat statelor membre de a promova politici de combatere a discriminării și de a elabora planuri naționale de acțiune împotriva rasismului în domeniul ordinii publice și al sistemului judiciar;

24. observă că activitățile polițienești bazate pe analiza predictivă se numără printre aplicațiile bazate pe IA utilizate în domeniul aplicării legii, dar avertizează că, deși ele pot analiza seturile de date existente pentru identificarea de regularități și corelații, ele nu pot elucidă cauzalitatea și nu pot face predicții fiabile ale comportamentului individual, și în consecință nu pot constitui unicul temei pentru o intervenție; subliniază că mai multe orașe din Statele Unite au oprit utilizarea sistemelor de activități polițienești predictive după ce acestea au fost supuse la audituri; reamintește că, în timpul misiunii Comisiei LIBE în Statele Unite din februarie 2020, deputații au fost informați de către departamentele de poliție din New York și Cambridge, Massachusetts că au eliminat treptat programele polițienești bazate pe analiză predictivă din cauza ineficienței, impactului discriminatoriu și eșecului în practică, apelând în schimb la activități polițienești bazate pe implicarea în comunitate; observă că acest lucru a condus la o scădere a ratelor infracționalității; prin urmare, se opune utilizării IA de către autoritățile de aplicare a legii pentru a face previziuni ale comportamentului individual sau de grup pe baza datelor istorice și a comportamentului din trecut, a apartenenței la un grup, a localizării sau a oricăror alte astfel de caracteristici și a încerca să identifice astfel persoanele susceptibile de a comite o infracțiune;

25. observă că există diferitele tipuri de utilizare a recunoașterii faciale, cum ar fi verificarea/autentificarea (corelarea feței unei persoane cu o fotografie dintr-un document de identitate, de exemplu în cazul „frontierelor inteligente”), identificarea (corelarea unei fotografii cu o bază de date de fotografii) și detectarea (detectarea fețelor în timp real din surse precum înregistrările de televiziune cu circuit închis și corelarea acestora cu bazele de date, de exemplu în supravegherea în timp real), fiecare dintre acestea având implicații diferite pentru protecția drepturilor fundamentale; este ferm convins că introducerea de sisteme de recunoaștere facială de către autoritățile de aplicare a legii ar trebui să se limiteze la scopuri clar justificate, cu respectarea deplină a principiilor proporționalității și necesității și a legislației aplicabile; reafirmă că utilizarea tehnologiei de recunoaștere facială trebuie să respecte cel puțin cerințele de reducere a datelor, de precizie a datelor, de limitare a stocării, de securitate și responsabilitate a datelor, precum și cerința de a fi legală, corectă, transparentă și de a urmări un scop concret, explicit și legitim care este clar definit în legislația statelor membre sau a Uniunii; consideră că introducerea sistemelor de verificare și autentificare poate continua, iar acestea pot fi utilizate cu succes numai dacă efectele lor negative pot fi atenuate și dacă criteriile de mai sus sunt respectate;

26. solicită, de asemenea, interzicerea permanentă a utilizării în spațiile accesibile publicului a analizei și/sau a recunoașterii automate a altor caracteristici umane, cum ar fi mersul, amprente digitale, ADN-ul, vocea și alte semnale biometrice și comportamentale;

27. solicită însă adoptarea unui moratoriu asupra introducerii, în scopuri de aplicare a legii, de sisteme de recunoaștere facială cu funcție de identificare, în afară de utilizarea strictă pentru identificarea victimelor infracțiunilor, până când se poate considera că standardele tehnice respectă pe deplin drepturile fundamentale, rezultatele sunt imparțiale și nediscriminatorii, cadrul juridic prevede garanții stricte împotriva utilizării abuzive și un control și o supraveghere democratice stricte și există dovezi empirice ale necesității și proporționalității introducerii unor astfel de tehnologii; observă că, în cazul în care criteriile de mai sus nu sunt îndeplinite, sistemele nu ar trebui utilizate sau introduse;

28. își exprimă îngrijorarea profundă în legătură cu utilizarea unor baze de date de recunoaștere facială private de către autoritățile de aplicare a legii și serviciile de informații, cum ar fi Clearview AI, o bază de date cu peste trei miliarde de imagini care au fost colectate ilegal de pe rețelele sociale și din alte locuri de pe internet, inclusiv de la cetățeni ai UE; invită statele membre să oblige actorii din domeniul aplicării legii să divulge dacă utilizează tehnologia Clearview AI sau tehnologii echivalente de la alți furnizori; reamintește că în opinia Comitetului european pentru protecția datelor (CEPD) utilizarea unui serviciu precum Clearview AI de către autoritățile de aplicare a legii din Uniunea Europeană probabil nu este în concordanță cu regimul UE de protecție a datelor; invită la interzicerea utilizării bazelor de date de recunoaștere facială private în domeniul aplicării legii;

Miercuri, 6 octombrie 2021

29. ia act de studiul de fezabilitate al Comisiei privind posibilele modificări ale Deciziei Prüm⁽⁸⁾, inclusiv în ceea ce privește recunoașterea facială; ia act de cercetările anterioare conform cărora niciun potențial identificator nou, de exemplu recunoașterea irisului sau recunoașterea facială, nu ar fi la fel de sigur într-un context criminalistic precum ADN-ul sau amprente; reamintește Comisiei că orice propunere legislativă trebuie să se bazeze pe dovezi și să respecte principiul proporționalității; îndeamnă Comisia să nu extindă cadrul Deciziei Prüm dacă nu există dovezi științifice solide ale fiabilității recunoașterii faciale într-un context criminalistic în comparație cu ADN-ul sau amprente digitale după ce a efectuat o evaluare completă a impactului și după ce recomandările Autorității Europene pentru Protecția Datelor (AEPD) și ale CEPD au fost luate în considerare.

30. subliniază că utilizarea datelor biometrice are legătură, în sens mai larg, cu principiul dreptului la demnitate umană, care stă la baza tuturor drepturilor fundamentale garantate de Cartă; consideră că utilizarea și colectarea oricăror date biometrice în scopuri de identificare la distanță, de exemplu prin efectuarea recunoașterii faciale în locuri publice, precum și la porțile de control automat utilizate pentru verificările la trecerea frontierei în aeroporturi, pot prezenta anumite riscuri pentru drepturile fundamentale ale căror implicații pot varia considerabil, în funcție de scopul, contextul și aria de utilizare; subliniază, de asemenea, că validitatea științifică a tehnologiei de recunoaștere a afectelor, cum ar fi camerele de luat vederi care detectează mișcări oculare și modificări ale dimensiunii pupilelor, este contestată în contextul aplicării legii; este de părere că utilizarea identificării biometrice în contextul aplicării legii și al sistemului judiciar ar trebui să fie întotdeauna considerată ca având un risc ridicat și, prin urmare, ar trebui să fie supusă unor condiții suplimentare, în conformitate cu recomandările Grupului de experți la nivel înalt privind IA al Comisiei;

31. își exprimă îngrijorarea profundă față de proiectele de cercetare finanțate în cadrul programului Orizont 2020 care utilizează inteligența artificială la frontierele externe, cum ar fi proiectul iBorderCtrl, un „sistem inteligent de detectare a minciunilor” care întocmește profilul călătorilor pe baza unui interviu automatizat prin cameră web luat călătorului înainte de deplasare și a unei analize bazate pe inteligență artificială a 38 de microgesturi, testat în Ungaria, Letonia și Grecia; invită, ca urmare, Comisia să aplice prin mijloace legislative și nelegislative și, dacă este necesar, prin intermediul procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, o interdicție privind orice prelucrare în scopul aplicării legii a datelor biometrice, inclusiv a imaginilor faciale, care are ca rezultat supravegherea în masă în spațiile publice; în plus, invită Comisia să oprească finanțarea cercetării sau a implementării datelor biometrice sau programele care sunt susceptibile a avea ca rezultat supravegherea în masă în spațiile publice; subliniază, în acest context, că ar trebui să se acorde o atenție deosebită utilizării dronelor în operațiunile polițienești și să se aplice un cadru strict;

32. sprijină recomandările Grupului de experți la nivel înalt al Comisiei privind IA care pledează pentru o interdicție asupra atribuirii la scară largă a unui punctaj cetățenilor pe bază de IA; consideră că orice formă de atribuire normativă pe scară largă a unui punctaj cetățenilor de către autoritățile publice, în special în domeniul aplicării legii și al sistemului judiciar, duce la pierderea autonomiei, periclitează principiul nediscriminării și nu poate fi considerată conformă cu drepturile fundamentale, în special cu demnitatea umană, așa cum sunt ele consacrate în dreptul UE;

33. solicită să se dea dovadă de o mai mare transparență generală pentru a permite o înțelegere profundă a ceea ce înseamnă utilizarea aplicațiilor bazate pe IA în Uniune; solicită statelor membre să ofere informații detaliate privind instrumentele utilizate de autoritățile lor de aplicare a legii și judiciare, tipurile de instrumente utilizate, scopurile în care sunt utilizate, tipurile de infracțiuni cărora le sunt aplicate și denumirea societăților sau organizațiilor care au creat aceste instrumente; invită, de asemenea, toate autoritățile publice de aplicare a legii și judiciare să informeze publicul și să asigure o transparență suficientă a utilizării IA și a tehnologiilor conexe în exercitarea prerogativelor lor, inclusiv divulgarea ratelor de rezultate fals pozitive și fals negative ale tehnologiei în cauză; solicită Comisiei să colecteze și să actualizează informațiile într-un singur loc; invită Comisia să publice și să actualizeze și informații privind utilizarea IA de către agențiile Uniunii însărcinate cu aplicarea legii și cu atribuții judiciare; invită CEPD să evalueze legalitatea acestor tehnologii și aplicații IA utilizate de autoritățile de aplicare a legii și de sistemul judiciar;

34. reamintește că aplicațiile de IA, inclusiv cele utilizate în contextul aplicării legii și al sistemului judiciar, se dezvoltă într-un ritm rapid pe plan mondial; îndeamnă toate părțile interesate europene, inclusiv statele membre și Comisia, să asigure, prin cooperare internațională, angajamentul partenerilor din afara UE în favoarea creșterii standardelor internaționale și găsirii unui cadru juridic și etic comun și complementar pentru utilizarea IA, în special pentru autoritățile de aplicare a legii și sistemul judiciar, care să respecte pe deplin Carta, acquis-ul european în materie de protecție a datelor și drepturile omului în sens mai larg;

⁽⁸⁾ Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere. JO L 210, 6.8.2008, p. 1.

Miercuri, 6 octombrie 2021

35. solicită Agenției pentru Drepturi Fundamentale a UE ca, în colaborare cu CEPD și AEPD, să elaboreze orientări cuprinzătoare, recomandări și bune practici pentru a detalia criteriile și condițiile pentru dezvoltarea, utilizarea și implementarea aplicațiilor și soluțiilor IA care să fie utilizate de autoritățile de aplicare a legii și judiciare; se angajează să efectueze un studiu privind punerea în aplicare a Directivei privind protecția datelor în materie de asigurare a respectării legii ⁽⁹⁾ pentru a identifica modul în care a fost asigurată protecția datelor cu caracter personal în activitățile de prelucrare de către autoritățile de aplicare a legii și judiciare, în special atunci când se dezvoltă sau se utilizează noi tehnologii; invită, de asemenea, Comisia să analizeze dacă este necesară o acțiune legislativă specială pentru specificarea mai detaliată a criteriilor și condițiilor pentru dezvoltarea, utilizarea și implementarea aplicațiilor și soluțiilor IA de către autoritățile de aplicare a legii și judiciare;

36. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

⁽⁹⁾ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului. JO L 119, 4.5.2016, p. 89.

Miercuri, 6 octombrie 2021

P9_TA(2021)0406

Impactul violenței în cuplu și al drepturilor privind încredințarea asupra femeilor și copiilor**Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2021 referitor la impactul violenței în cuplu și al drepturilor privind încredințarea asupra femeilor și copiilor (2019/2166(INI))**

(2022/C 132/03)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolele 6, 8 și 67 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității (Directiva privind drepturile victimelor) ⁽¹⁾,
- având în vedere articolele 21, 23, 24 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”),
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul), care intrat în vigoare la 1 august 2014,
- având în vedere Convenția ONU din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului,
- având în vedere Comentariul general nr. 13 al Comitetului pentru drepturile copilului din 18 aprilie 2011 privind dreptul copilului la protecție împotriva oricărei forme de violență,
- având în vedere Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii,
- având în vedere Convenția de la Haga din 29 mai 1993 asupra protecției copilului și cooperării în materia adopției internaționale,
- având în vedere Directiva (UE) 2016/800 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind garanțiile procedurale pentru copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale ⁽²⁾,
- având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei, adoptată la 18 decembrie 1979, și Recomandarea generală nr. 35 privind violența de gen împotriva femeilor, de actualizare a Recomandării generale nr. 19 a Comitetului pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor privind violența împotriva femeilor,
- având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, în special principiul 2 al acestuia,
- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2016, și, în special, obiectivele de dezvoltare durabilă nr. 5 privind egalitatea de gen și nr. 16.2 privind eliminarea abuzului, a exploatării, a traficului și a tuturor formelor de violență și de tortură împotriva copiilor,
- având în vedere propunerea Comisiei din 4 martie 2016 de decizie a Consiliului privind încheierea, de către Uniunea Europeană, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (COM(2016)0109),

⁽¹⁾ JO L 315, 14.11.2012, p. 57.

⁽²⁾ JO L 132, 21.5.2016, p. 1.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- având în vedere comunicarea Comisiei din 5 martie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025” (COM(2020)0152), în special primul său obiectiv de a elimina violența împotriva femeilor și fetelor și stereotipurile de gen,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 12 noiembrie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025” (COM(2020)0698),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 24 iunie 2020 intitulată „Strategia UE privind drepturile victimelor (2020-2025)” (COM(2020)0258),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 6 martie 2019 intitulat „Raportul pe 2019 privind egalitatea între femei și bărbați în UE” (SWD(2019)0101),
- având în vedere rezoluția sa din 12 septembrie 2017 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea, de către Uniunea Europeană, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la aderarea UE la Convenția de la Istanbul și la alte măsuri de combatere a violenței de gen ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 17 decembrie 2020 referitoare la necesitatea unei formațiuni a Consiliului dedicate egalității de gen ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 21 ianuarie 2021 referitoare la perspectiva de gen în perioada crizei COVID-19 și după această criză ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 21 ianuarie 2021 referitoare la Strategia UE privind egalitatea de gen ⁽⁷⁾,
- având în vedere Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție ⁽⁸⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă ⁽⁹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești (Regulamentul Bruxelles IIa) ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere indicele egalității de gen pe 2020 al Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE),
- având în vedere studiul EIGE din 12 iunie 2019 intitulat „Understanding intimate partner violence in the EU: the role of data” (Să înțelegem violența în cuplu în UE: rolul datelor),
- având în vedere studiul EIGE din 18 noiembrie 2019 intitulat „A guide to risk assessment and risk management of intimate partner violence against women for police” (Un ghid pentru evaluarea riscurilor și gestionarea riscurilor violenței în cuplu împotriva femeilor destinat poliției),

⁽³⁾ JO C 337, 20.9.2018, p. 167.

⁽⁴⁾ JO C 232, 16.6.2021, p. 48.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0379.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0024.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0025.

⁽⁸⁾ JO L 338, 21.12.2011, p. 2.

⁽⁹⁾ JO L 181, 29.6.2013, p. 4.

⁽¹⁰⁾ JO L 338, 23.12.2003, p. 1.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- având în vedere raportul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) din 3 martie 2014 intitulat „Violence against women: an EU-wide survey” (Violența împotriva femeilor: o anchetă la nivelul UE),
 - având în vedere Platforma mecanismelor de experți independenți privind discriminarea și violența împotriva femeilor (EDVAW Platform) și declarația sa din 31 mai 2019 intitulată „Intimate partner violence against women is an essential factor in the determination of child custody” (Violența în cuplu împotriva femeilor este un factor esențial la încredințarea copiilor),
 - având în vedere declarația din 24 martie 2020 a președintei Grupului de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice al Consiliului Europei, Marceline Naudi, intitulată „For many women and children, the home is not a safe place” (Pentru multe femei și copii, casa nu este un loc sigur), privind necesitatea de a respecta standardele Convenției de la Istanbul în perioadele de pandemie,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru afaceri juridice și ale Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen, în temeiul articolului 58 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și al Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen (A9-0254/2021),
- A. întrucât egalitatea de gen reprezintă o valoare fundamentală și un obiectiv esențial al UE și ar trebui să se reflecte în toate politicile UE; întrucât egalitatea de tratament și nediscriminarea sunt drepturi fundamentale consacrate în tratate⁽¹¹⁾ și în cartă⁽¹²⁾, și ar trebui respectate pe deplin; întrucât violența de gen în toate formele sale constituie o formă extremă de discriminare împotriva femeilor și o încălcare a drepturilor omului înrădăcinată în inegalitatea de gen, la perpetuarea și consolidarea căreia contribuie; întrucât acest tip de violență își are originea în stereotipurile de gen cu privire la rolurile și capacitățile femeilor și bărbaților, pe care le menține, și în relațiile de putere inegale în cadrul societăților; întrucât continuă să fie un fenomen răspândit și afectează femeile din toate părțile societății, indiferent de vârstă, educație, venit, poziție socială sau țară de origine sau de reședință, și întrucât este unul dintre cele mai serioase obstacole în calea instaurării egalității de gen; întrucât femeile și copiii din UE nu se bucură de aceeași protecție împotriva violenței de gen, ca urmare a diferențelor de politici și de legislație între statele membre;
- B. întrucât, în pofida numeroaselor exemple de recunoaștere formală și a progreselor legate de egalitatea de gen, femeile sunt încă discriminate și se află într-o poziție dezavantajată, iar inegalitățile sociale, economice și culturale persistă; întrucât, potrivit indicelui egalității de gen pe 2020 al EIGE, niciun stat membru nu a reușit încă să asigure pe deplin egalitatea între femei și bărbați; întrucât progresele UE în ceea ce privește egalitatea de gen sunt încă lente, valoarea indicelui îmbunătățindu-se în medie cu un punct o dată la doi ani; întrucât, în acest ritm, va fi nevoie de aproape 70 de ani pentru ca UE să ajungă la egalitatea de gen; întrucât acest Parlament a solicitat deja instituirea unei noi formațiuni a Consiliului compuse din miniștrii și secretarii de stat responsabili cu egalitatea de gen;
- C. întrucât diferitele forme de opresiune nu există separat, ci se suprapun și afectează persoanele în mod simultan, declanșând forme intersecționale de discriminare; întrucât discriminarea pe criterii de gen se intersectează adesea cu discriminarea bazată pe alte motive, precum rasa, culoarea, originea etnică sau socială, caracteristicile genetice, limba, religia sau convingerile, opiniile politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, averea, nașterea, dizabilitatea, vârsta și orientarea sexuală;
- D. întrucât în deceniul actual asistăm la o ofensivă vizibilă și organizată la nivel mondial și la nivelul UE împotriva egalității de gen și a drepturilor femeilor, inclusiv în UE;

⁽¹¹⁾ Articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolele 8, 10, 19 și 157 din TFUE.

⁽¹²⁾ Articolele 21 și 23 din cartă.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- E. întrucât egalitatea de gen reprezintă o condiție esențială pentru o economie inovatoare, competitivă și prosperă în UE, asigurând crearea de noi locuri de muncă și generând productivitate, în special în contextul digitalizării și al tranziției către o economie verde;
- F. întrucât violența în cuplu se referă la orice act de violență fizică, sexuală, psihologică sau economică ce are loc între foști sau actuali soți sau parteneri, indiferent dacă autorul împarte/a împărțit sau nu o locuință cu victima; întrucât violența în cuplu este una dintre cele mai răspândite forme de violență pe criterii de gen, estimându-se că 22 % dintre femei au fost victime ale violenței fizice și/sau sexuale, iar 43 % au fost victime ale violenței psihologice din partea partenerului⁽¹³⁾; întrucât femeile și copiii sunt afectați în mod disproporționat de acest tip de violență; întrucât violența domestică se referă la toate actele de violență fizică, sexuală, psihologică sau economică ce survin în familie sau în unitatea domestică sau între foștii sau actualii soți sau parteneri, indiferent dacă agresorul împarte sau a împărțit același domiciliu cu victima⁽¹⁴⁾; întrucât violența domestică este o problemă socială gravă și adesea de lungă durată și ascunsă care cauzează traume fizice și/sau psihologice sistematice, cu consecințe severe pentru victime și cu un impact enorm asupra bunăstării emoționale, economice și sociale a întregii familii, deoarece autorul este o persoană în care victima ar trebui să poată avea încredere; întrucât între 70 % și 85 % dintre copiii care sunt victime ale violenței își cunosc agresorul și întrucât marea majoritate a acestor copii sunt victime ale unor persoane în care au încredere⁽¹⁵⁾; întrucât victimele sunt deseori supuse unui control coercitiv din partea agresorului, caracterizat prin intimidare, control, izolare și abuz;
- G. întrucât ratele violenței în cuplu în comunitățile rurale și îndepărtate sunt chiar mai mari decât cele din zonele urbane; întrucât femeile din zonele rurale și îndepărtate se confruntă cu rate mai ridicate de violență în cuplu și cu un indice mai ridicat de frecvență și gravitate în materie de abuzuri fizice, psihologice și economice, care sunt intensificate de faptul că acestea locuiesc mai departe de resursele și serviciile disponibile, unde ar putea solicita ajutor; întrucât înțelegerea limitată a violenței domestice de către serviciile de sănătate, sociale și juridice din regiunile rurale și îndepărtate poate fi identificată drept o problemă semnificativă pentru supraviețuitorii violenței în cuplu;
- H. întrucât, la nivelul UE, majoritatea gospodăriilor monoparentale sunt susținute de mame singure care sunt deosebit de vulnerabile din punct de vedere economic, în special cele din categoriile cu salarii scăzute, și sunt mai susceptibile de a părăsi timpuriu piața forței de muncă atunci când devin părinți, fiind astfel dezavantajate atunci când încearcă să intre din nou pe piața forței de muncă; întrucât, în UE, 40,3 % din gospodăriile monoparentale erau expuse riscului de sărăcie sau de excluziune socială în 2019⁽¹⁶⁾;
- I. întrucât 30 % dintre femeile care au fost victime ale unui abuz sexual comis de către un fost sau actual partener au fost victime ale violenței sexuale și în copilărie și întrucât 73 % dintre mamele care au fost victime ale violenței fizice și/sau sexuale din partea unui partener arată că cel puțin unul dintre copiii lor a conștientizat aceste acte de violență⁽¹⁷⁾;
- J. întrucât, în multe state membre, măsurile de izolare și de distanțare socială în timpul pandemiei de COVID-19 au fost asociate cu o creștere exponențială a numărului și intensității cazurilor de violență în cuplu, de violență psihologică, de control coercitiv și de violență cibernetică și cu o creștere cu 60 % a numărului apelurilor de urgență raportate de victimele violenței domestice⁽¹⁸⁾; întrucât cerința de a rămâne acasă și creșterea alarmantă a „pandemiei din umbră” au îngreunat accesul femeilor și copiilor la protecție efectivă, la servicii de asistență și la justiție și au scos la iveală că resursele și structurile de sprijin sunt insuficiente și că victimele au acces limitat la servicii de asistență, lăsând multe dintre ele fără o protecție adecvată și în timp util; întrucât statele membre ar trebui să facă schimburi de bune practici privind măsurile specifice pentru a asigura o asistență în timp util și accesibilă victimelor, inclusiv înființarea unor sisteme de urgență bazate pe mesaje text sau crearea unor puncte de contact în farmacii și supermarketuri, unde să se poată solicita ajutor; întrucât, în ciuda prevalenței fenomenului, violența în cuplu împotriva femeilor continuă să nu fie

⁽¹³⁾ Raportul FRA din 3 martie 2014 intitulat „Violența împotriva femeilor: o anchetă la nivelul UE”.

⁽¹⁴⁾ Convenția de la Istanbul.

⁽¹⁵⁾ Consiliul European, „Human Rights Channel: Stop Child Sexual Abuse in Sport”, consultat la 21 iulie 2021.

⁽¹⁶⁾ Eurostat, „Children at risk of poverty or social exclusion”, date extrase în octombrie 2020.

⁽¹⁷⁾ Raportul FRA din 3 martie 2014 intitulat „Violența împotriva femeilor: o anchetă la nivelul UE”.

⁽¹⁸⁾ Declarația de presă a dr Hans Henri P. Kluge, director regional pentru Europa al Organizației Mondiale a Sănătății, din 7 mai 2020, intitulată „During COVID-19 pandemic, violence remains preventable, not inevitable”.

Miercuri, 6 octombrie 2021

raportată mereu în UE de către victime, familiile acestora, prieteni, cunoștințe și vecini, din diverse motive, în special în timpul pandemiei de COVID-19, și întrucât există o lipsă acută de date cuprinzătoare, comparabile și defalcate în funcție de gen, ceea ce îngreunează evaluarea integrală a impactului crizei; întrucât ancheta FRA privind violența împotriva femeilor arată că victimele raportează poliției cele mai grave incidente de violență cu care s-au confruntat din partea partenerului în doar 14 % din cazuri și că două treimi dintre femeile victime nu raportează sistematic actele de violență autorităților, fie de teamă, fie din lipsa informațiilor cu privire la drepturile victimelor sau din convingerea generală că violența în cuplu este o chestiune privată, care nu ar trebui făcută publică ⁽¹⁹⁾;

- K. întrucât, ca urmare a măsurilor de izolare puse în aplicare în timpul pandemiei de COVID-19, s-a înregistrat o creștere a violenței domestice și a violenței pe criterii de gen și întrucât, potrivit ultimului raport al Europol ⁽²⁰⁾, abuzurile sexuale online asupra copiilor în UE au crescut dramatic;
- L. întrucât, pe durata aplicării măsurilor de izolare, a fost raportată o creștere semnificativă a violenței domestice împotriva persoanelor LGBTI, în special a tinerilor;
- M. întrucât violența economică împotriva femeilor sub formă de daune materiale, restricționarea accesului la resursele financiare, la educație sau la piața forței de muncă sau nerespectarea responsabilităților economice, cum ar fi plata unei pensii alimentare, merită o atenție deosebită, deoarece afectarea independenței financiare și a bunăstării familiei este corelată cu alte forme de violență și atrage victimele într-o nouă capcană; întrucât victimele care nu sunt independente din punct de vedere financiar sunt adesea forțate să locuiască în continuare cu agresorul lor pentru a evita insecuritatea financiară, lipsa de adăpost sau sărăcia și întrucât această tendință a fost amplificată de pandemia de COVID-19; întrucât remunerarea echitabilă și independența economică sunt esențiale pentru a le permite femeilor să pună capăt relațiilor abuzive și violente; întrucât în unele state membre executarea hotărârilor judecătorești legate de compensații financiare pot obliga victima să mențină legătura cu agresorul, expunând-o riscului de noi abuzuri fizice și emoționale;
- N. întrucât copiii pot suferi, de asemenea, de pe urma actelor de violență la care au fost martori ⁽²¹⁾ în mediul casnic și familial, asistând la orice formă de rele tratamente săvârșite prin acte de violență fizică, verbală, psihologică, sexuală și economică împotriva persoanelor de referință sau a altor persoane importante din punct de vedere afectiv; întrucât o asemenea violență are consecințe foarte grave asupra dezvoltării psihologice și emoționale a copilului și întrucât este, prin urmare, esențial să se acorde atenția cuvenită acestui tip de violență în cadrul separărilor și al măsurilor privind încredințarea copilului, asigurând faptul că interesul superior al copilului reprezintă considerentul primordial, în special pentru a stabili custodia și drepturile de vizitare în cazurile de separare; întrucât efectele violenței la care se asistă nu sunt mereu ușor de identificat și întrucât femeile care sunt victime ale violenței domestice trăiesc într-o stare de tensiune și de dificultate emoțională; întrucât în cazurile care implică atât violență domestică, cât și aspecte legate de protecția copilului, instanțele ar trebui să recurgă la experți care dețin cunoștințele și instrumentele necesare pentru a evita hotărârile luate împotriva mamei care nu țin seama în mod corespunzător de toate circumstanțele;
- O. întrucât educația joacă un rol fundamental în dezvoltarea competențelor copiilor și a tinerilor care să îi ajute să stabilească relații sănătoase, în special învățându-i despre normele de gen, egalitatea de gen, dinamica puterii în relații, consimțământ și respectarea limitelor, și contribuie la combaterea violenței pe criterii de gen; întrucât, potrivit orientărilor tehnice internaționale UNESCO privind educația sexuală, programele de învățământ privind educația sexuală cuprinzătoare le permit copiilor și tinerilor să dezvolte cunoștințe, atitudini pozitive și competențe în acest domeniu, inclusiv respectarea drepturilor omului, a egalității de gen, a consimțământului și a diversității, și întrucât capacitatea copiilor și tinerilor;
- P. întrucât, pentru a aborda chestiunea eradicării violenței pe criterii de gen, este necesar să se recurgă la date administrative coerente și comparabile, bazate pe un cadru solid și coordonat de colectare a datelor; întrucât datele disponibile în prezent colectate de autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare din statele membre nu reflectă pe deplin amploarea violenței în cuplu și impactul și efectele sale pe termen lung atât asupra femeilor, cât și asupra copiilor, deoarece majoritatea statelor membre nu colectează date comparabile defalcate pe genuri privind violența și

⁽¹⁹⁾ Raportul FRA din 3 martie 2014 intitulat „Violența împotriva femeilor: o anchetă la nivelul UE”.

⁽²⁰⁾ Raportul Europol din 19 iunie 2020 intitulat „Exploiting isolation: offenders and victims of online child sexual abuse during the COVID-19 pandemic”.

⁽²¹⁾ Raportul explicativ al Consiliului Europei din 11 mai 2011 la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice.

Miercuri, 6 octombrie 2021

nici nu recunosc violența în cuplu ca o infracțiune specifică, ceea ce rezultă într-o zonă gri care reflectă faptul că prevalența și incidența reală a violenței în cuplu este necuantificată și necartografiată în mod semnificativ; întrucât lipsesc, de asemenea, date cu privire la riscurile și la prevalența mai ridicate ale violenței domestice și a violenței în cuplu în cazul unor grupuri specifice, cum ar fi grupurile de femei defavorizate sau discriminate;

- Q. întrucât în unele state membre violența în cuplu împotriva femeilor este adesea neglijată și pare să predomină regula implicită a custodiei sau autorității părintești comune la luarea măsurilor și deciziilor privind încredințarea copiilor, accesul, contactul și vizitarea; întrucât ignorarea acestei violențe are consecințe dezastruoase pentru femei și copii, care pot ajunge chiar la femicid și/sau infanticid; întrucât victimele violenței în cuplu au nevoie de măsuri de protecție speciale; întrucât situația victimelor se înrăutățește considerabil dacă acestea sunt dependente din punct de vedere economic sau social de agresor; întrucât este, prin urmare, esențial să se țină seama pe deplin de acest tip de violență la momentul luării deciziei privind separarea și încredințarea copilului și să se trateze acuzațiile de violență înaintea aspectelor legate de încredințare și de vizitare; întrucât instanțele din statele membre ar trebui să asigure că se efectuează o evaluare cuprinzătoare întemeiată pe principiul „interesului superior al copilului” pentru a stabili drepturile de încredințare și de vizitare, care să includă audierea copilului, implicarea serviciilor relevante, furnizarea de asistență psihologică și luarea în considerare a expertizei profesioniștilor implicați;
- R. întrucât evaluările riscurilor pentru aplicarea legii din majoritatea statelor membre nu includ în mod sistematic informații furnizate de copii cu privire la experiențele lor de violență în cuplu;
- S. întrucât interesul superior al copilului ar trebui să fie întotdeauna considerentul primordial în toate deciziile referitoare la copii, inclusiv în litigiile familiale, și întrucât dreptul fiecărui copil de a păstra contactul cu ambii părinți, care reiese implicit din articolul 8 din Convenția europeană a drepturilor omului și la articolul 9 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, ar trebui să fie restricționat, dacă este necesar, în interesul superior al copilului;
- T. întrucât, în conformitate cu articolul 12 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului și cu articolele 4 și 16 din Directiva (UE) 2016/800, copiii au dreptul de a-și exprima opinia asupra oricărei probleme care îi privește, inclusiv în cadrul procedurilor administrative și judiciare, într-o formă adaptată copiilor, și întrucât aceste opinii trebuie să fie considerentul primordial, în funcție de vârsta și gradul de maturitate al copilului;
- U. întrucât două dintre cele mai prestigioase instituții în domeniul sănătății mintale, Organizația Mondială a Sănătății și Asociația Americană de Psihologie, resping utilizarea așa-numitului sindrom al alienării parentale și concepte și termeni similari, deoarece pot fi utilizați drept strategie împotriva victimelor violenței punând sub semnul întrebării capacitățile părintești ale victimelor, respingând argumentele acestora și ignorând violența la care sunt expuși copiii; întrucât, potrivit recomandării emise de EDVAW Platform, agențiile și actorii statali, inclusiv cei care decid asupra custodiei copilului, trebuie să considere acuzațiile de alienare parentală formulate de tați abuzivi împotriva mamelor drept o continuare a puterii și a controlului ⁽²²⁾;
- V. întrucât plângerile anonime și plângerile retrase ulterior de către victime pot obstrucționa anchetele ulterioare ale autorităților și pot prezenta un obstacol în calea prevenirii altor acte de violență;
- W. întrucât procedurile penale rezultate în urma unei plângeri de violență domestică se desfășoară deseori complet separat de procedurile de separare și custodie; întrucât acest lucru poate însemna că se dispune exercitarea autorității părintești de către ambii părinți și/sau se impun drepturi de vizitare care pun în pericol drepturile și siguranța victimei și ale copiilor; întrucât acest fapt poate avea urmări ireversibile în procesul de dezvoltare psihică și emoțională a copilului, în practică fiind afectat însuși interesul superior al copilului; întrucât este necesar, prin urmare, ca statele membre să se asigure că victimele, în funcție de nevoile lor, au acces, gratuit, la servicii confidențiale de asistență pentru victime, acționând în interesul victimelor înainte, în timpul și, o perioadă de timp adecvată, după procedurile penale, inclusiv prin intermediul unui sistem de asistență psihosocială – în special în timpul și după procedurile de interogare – care să țină seama de tensiunile emoționale asociate circumstanțelor;
- X. întrucât, în conformitate cu articolul 67 din TFUE, „Uniunea constituie un spațiu de libertate, securitate și justiție, cu respectarea drepturilor fundamentale”, pentru care este esențial accesul nediscriminatoriu al tuturor la justiție;

⁽²²⁾ Declarația EDVAW Platform din 31 mai 2019 intitulată „Intimate partner violence against women is an essential factor in the determination of child custody”.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- Y. întrucât este necesar să se asigure prevalența siguranței și protecției victimelor în litigiile familiale și întrucât nu ar trebui utilizate mecanisme de soluționare alternativă a litigiilor, cum ar fi medierea, în cazurile de violență împotriva femeilor și a copiilor, nici înainte, nici în timpul procedurilor judiciare, pentru a se evita supunerea victimelor unui prejudiciu suplimentar;
- Z. întrucât Convenția de la Istanbul impune părților să adopte măsuri legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că incidentele de violență domestică sunt luate în considerare la încredințarea copiilor și la stabilirea drepturilor de vizitare și că exercitarea drepturilor de vizitare sau de custodie nu pune în pericol drepturile și siguranța victimei sau a copiilor săi ⁽²³⁾; întrucât, după opt ani de la intrarea sa în vigoare, Convenția de la Istanbul nu a fost încă ratificată de șase state membre, și nici de către UE; întrucât, în prezent, Convenția de la Istanbul este cel mai important cadru internațional pentru prevenirea și combaterea violenței pe criterii de gen;
- AA. întrucât exercitarea autorității părintești de către ambii părinți în situații de violență în cuplu expune femeile continuu la o violență care poate fi prevenită, forțându-le să rămână în proximitatea geografică a agresorilor lor și expunându-le mai departe la violență fizică și psihologică, dar și la abuzuri emoționale, care se pot răsfrațe atât direct, cât și indirect, asupra copiilor lor; întrucât, în cazurile de violență în cuplu, dreptul femeilor și al copiilor de a fi protejați și de a trăi o viață lipsită de violență fizică și psihologică ar trebui să prevaleze asupra preferinței pentru exercitarea autorității părintești de către ambii părinți; întrucât relele tratamente aplicate copiilor de către autorii actelor de violență în cuplu pot fi folosite pentru a exercita puterea asupra și a comite acte de violență împotriva mamei, o formă indirectă a violenței pe criterii de gen cunoscută în unele state membre drept violență vicarială;
- AB. întrucât liniile de asistență telefonică sunt un canal esențial prin care se poate obține sprijin, dar întrucât numai 13 state membre au pus în aplicare linia de asistență telefonică 116 006 a UE pentru toate victimele infracțiunilor și numai câteva state membre dispun de linii de asistență telefonică specializate pentru victimele violenței în cuplu;
- AC. întrucât violența în cuplu este indisolubil legată de violența împotriva copiilor și de abuzurile asupra copiilor; întrucât expunerea copiilor la violență domestică trebuie considerată violență împotriva copiilor; întrucât copiii expuși la violența domestică vor suporta consecințe negative asupra sănătății fizice și/sau mintale care ar putea avea un caracter acut și cronic; întrucât victimizarea copiilor în situații de violență împotriva femeilor poate continua și poate escalada în contextul litigiilor dintre părinți legate de încredințare și îngrijire; întrucât sănătatea mintală și bunăstarea copiilor s-au deteriorat din cauza măsurilor de izolare instituite pentru a combate pandemia de COVID-19; întrucât numărul serviciilor de sănătate mintală destinate copiilor diferă semnificativ de la un stat membru la altul și în multe dintre ele este insuficient;
- AD. întrucât o copilărie într-un mediu casnic caracterizat de violență are consecințe foarte nefavorabile asupra dezvoltării fizice, emoționale și sociale a copilului și a comportamentului său ca adult mai târziu; întrucât expunerea la violență în timpul copilăriei, prin supunerea la rele tratamente și/sau asistarea la violență în cuplu, constituie un factor de risc pentru a deveni vulnerabil la victimizare, a comite acte de violență ca adult sau a suferi de probleme comportamentale, fizice sau de sănătate mintală;
- AE. întrucât, în pofida progreselor realizate, rapoarte recente arată că victimele criminalității încă nu își pot exercita pe deplin drepturile în UE; întrucât accesul la servicii de sprijin este esențial pentru femeile expuse violenței în cuplu; întrucât numărul serviciilor specializate și generale de sprijin pentru victimele violenței în cuplu continuă să fie insuficient și întrucât victimele întâmpină deseori dificultăți în a obține dreptate în justiție din cauza lipsei de informații și a sprijinului și protecției insuficiente; întrucât victimele se confruntă deseori cu victimizarea secundară în cadrul procedurilor penale și al acțiunilor în despăgubiri; întrucât există mai multe cazuri în care agenții responsabili cu aplicarea legii și sistemele judiciare nu sunt în măsură să ofere sprijin suficient femeilor și copiilor victime ale violenței domestice și întrucât victimele violenței pe criterii de gen au fost chiar expuse unui comportament neglijent sau unor comentarii inadecvate atunci când au denunțat actele de violență; întrucât organizațiile societății civile și cele publice, în special cele care lucrează cu și pentru copii și victimele violenței domestice și ale violenței pe criterii de gen, sunt actori importanți în prevenirea și gestionarea violenței domestice și a violenței în cuplu; întrucât astfel de organizații pot oferi, de asemenea, contribuții valoroase la elaborarea politicilor și a legislației, dată fiind experiența dobândită de acestea pe teren; întrucât programele de finanțare ale UE, precum programul „Justiție” și programul „Cetățeni, egalitate, drepturi și valori” pot fi utilizate pentru a sprijini activități de protecție și sprijinire a victimelor violenței domestice și a violenței pe criterii de gen, inclusiv pentru a asigura accesul la justiție și finanțarea organizațiilor care lucrează cu victime;

⁽²³⁾ Articolul 31 din Convenția de la Istanbul.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- AF. întrucât procedurile de separare, divorț și încredințare transfrontaliere au un caracter mai complex și, în general, durează mai mult; întrucât mobilitatea tot mai mare în interiorul UE a dus la creșterea numărului de litigii transfrontaliere privind răspunderea părintească și încredințarea copilului; întrucât recunoașterea automată a hotărârilor privind procedurile legate de încredințare în situațiile în care sunt implicate acte de violență pe criterii de gen este problematică, deoarece legislația privind violența pe criterii de gen diferă de la un stat membru la altul și nu toate statele membre recunosc violența în cuplu ca fiind o infracțiune și o formă de violență pe criterii de gen; întrucât Comisia trebuie să își intensifice eforturile de promovare în toate statele membre a punerii în aplicare coerente și concrete a principiilor și obiectivelor prevăzute în Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, care a fost ratificată de toate statele membre ale UE; întrucât statele membre, în calitate de părți la Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, trebuie să facă din interesul superior al copilului un considerent primordial în toate acțiunile publice, inclusiv atunci când se ocupă de litigii familiale transfrontaliere; întrucât articolul 83 alineatul (1) din TFUE prevede posibilitatea de a stabili „norme minime cu privire la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în domenii ale criminalității de o gravitate deosebită de dimensiune transfrontalieră ce rezultă din natura sau impactul acestor infracțiuni ori din nevoia specială de a le combate pornind de la o bază comună”; întrucât articolul 83 alineatul (2) din TFUE prevede posibilitatea de a stabili „norme minime referitoare la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor”, „pentru a asigura punerea în aplicare eficientă a unei politici a Uniunii într-un domeniu care a făcut obiectul unor măsuri de armonizare”;
- AG. întrucât articolul 82 alineatul (2) din TFUE prevede posibilitatea instituirii unor norme minime aplicabile în statele membre „pentru a facilita recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare, precum și cooperarea polițienească și judiciară în materie penală cu dimensiune transfrontalieră”, în special cu privire la drepturile victimelor criminalității,

Observații generale

1. condamnă în termenii cei mai fermi toate formele de violență pe criterii de gen, violență domestică și violență împotriva femeilor și regretă faptul că în special femeile și copiii, în toată diversitatea lor, continuă să fie expuși la violență în cuplu, ceea ce constituie o încălcare gravă a drepturilor omului și a demnității lor și, de asemenea, are un impact asupra capacității economice a femeilor, fenomen care a fost exacerbat în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19;
2. reamintește că raportorul special al ONU privind violența împotriva femeilor a remarcat că criza provocată de pandemia de COVID-19 a arătat că nu există o punere în aplicare adecvată a convențiilor internaționale pentru protecția și prevenirea violenței pe criterii de gen; invită statele membre să abordeze de urgență înmulțirea cazurilor de violență în cuplu în timpul pandemiei de COVID-19 și le încurajează să facă schimburi de inovații naționale, orientări, bune practici și protocoale care s-au dovedit eficace în abordarea violenței în cuplu și în sprijinirea victimelor, în special în situații de urgență; invită Comisia să promoveze aceste practici; invită statele membre și autoritățile locale să măsoare amploarea violenței pe criterii de gen și să sprijine victimele violenței pe criterii de gen și ale violenței domestice, garantându-le siguranța și independența economică prin accesul la locuințe specifice și la servicii publice esențiale, cum ar fi sănătatea, transportul și sprijinul psihologic profesionist; invită Comisia să elaboreze un protocol al Uniunii Europene privind violența împotriva femeilor în perioade de criză și de urgență pentru a preveni violența împotriva femeilor și pentru a sprijini victimele în situații de urgență precum pandemia de COVID-19, să instituie un sistem sigur și flexibil de avertizare în caz de urgență și să considere serviciile de protecție a victimelor, cum ar fi liniile de asistență telefonică, cazarea în condiții de siguranță și serviciile de sănătate ca fiind „servicii esențiale” în statele membre; subliniază, în acest context, necesitatea unor măsuri specifice pentru a aborda disparitățile existente între statele membre în ceea ce privește legislația, politicile și serviciile, precum și creșterea violenței domestice și pe criterii de gen în timpul pandemiei de COVID-19;
3. subliniază că agresorii recurg adesea la proceduri judiciare pentru a-și extinde puterea și controlul și pentru a continua să își intimideze și să își înspăimânte victimele; subliniază în această privință că copilul și solicitarea exercitării autorității părintești de către ambii părinți sunt adesea manipulate de părintele violent pentru a ajunge în continuare la mamă după separare; subliniază că agresorii deseori abuzează sau amenință să rănească sau să ia copiii, cu scopul de a le face rău partenerilor sau foștilor parteneri, ceea ce are efecte grave asupra dezvoltării armonioase a copilului; reamintește că și aceasta este o formă de violență pe criterii de gen; remarcă faptul că neplata pensiei alimentare poate fi utilizată de către agresori ca amenințare sau ca formă de abuz împotriva victimelor lor; subliniază că această practică poate să cauzeze victimelor traume psihologice grave și să creeze dificultăți financiare sau să le agraveze; invită statele membre să ia măsuri pentru a asigura plata pensiei alimentare către victime din fonduri pentru victime, cu scopul de a evita abuzul financiar și riscul ca acestora să li se aducă alte prejudicii;

Miercuri, 6 octombrie 2021

4. salută angajamentul pe care și l-a asumat Comisia în cadrul strategiei privind egalitatea de gen 2020-2025 de a combate violența pe criterii de gen și subliniază că, în acest sens, este important ca obiectivele-cheie ale acesteia să fie realizate rapid și integral; evidențiază cifrele alarmante privind violența pe criterii de gen, care dezvăluie că comportamentele patriarhale trebuie remodelate de urgență; reamintește că este esențial să se acționeze în comun pentru convergența și armonizarea ascendentă a drepturilor femeilor în Europa; solicită, prin urmare, crearea unei formațiuni a Consiliului dedicate egalității de gen în cadrul Consiliului European, pentru ca reprezentanții statelor membre să poată să se reunească, să legifereze și să facă schimb de bune practici periodic; subliniază că măsurile de combatere a violenței pe criterii de gen și a violenței domestice trebuie să includă o abordare intersecțională, astfel încât să fie cât mai incluzive și pentru a preveni orice tip de discriminare;

5. subliniază că Convenția de la Istanbul este un instrument fundamental pentru eliminarea violenței pe criterii de gen împotriva femeilor și a violenței domestice; deplânge faptul că Uniunea Europeană încă nu a ratificat convenția și că, până în prezent, doar 21 de state membre ale UE au ratificat-o; solicită ca aceasta să fie ratificată și pusă în aplicare rapid la nivel național și la nivelul UE; îndeamnă Bulgaria, Cehia, Ungaria, Letonia, Lituania și Slovacia să ratifice Convenția de la Istanbul; reamintește că condamnă ferm decizia recentă a ministrului polonez al justiției de a iniția oficial retragerea Poloniei din Convenția de la Istanbul, fapt care ar reprezenta un regres grav pentru egalitatea de gen, drepturile femeilor și lupta împotriva violenței pe criterii de gen; invită Comisia să elaboreze în continuare un cadru cuprinzător de politici, programe și alte inițiative pentru a combate violența împotriva femeilor și violența domestică și să aloce resurse suficiente și adecvate pentru acțiunile legate de punerea în aplicare a Convenției de la Istanbul prin programele sale de finanțare garantate în dispozițiile cadrului financiar multianual 2021-2027 și prin componenta Daphne; salută toate campaniile care pledează pentru ratificarea și punerea în aplicare a Convenției de la Istanbul; sprijină planul Comisiei de a continua să facă presiuni pentru ratificarea acesteia la nivelul UE; condamnă ferm toate încercările de a discredita Convenția de la Istanbul și condamnă încercările de a frâna progresele înregistrate în combaterea violenței pe criterii de gen, inclusiv a violenței domestice, care au loc în unele state membre; ia act cu mare îngrijorare de faptul că punerea efectivă în aplicare a convenției este încă neuniformă în UE; invită statele membre care au ratificat convenția să asigure punerea în aplicare integrală, efectivă și practică a acesteia, acordând o atenție deosebită articolului 31 din Convenția de la Istanbul, și să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că incidentele de violență în cuplu sunt luate în considerare atunci când se stabilesc încredințarea și drepturile de vizitare, dar și că exercitarea drepturilor de vizitare sau a autorității părintești nu pune în pericol drepturile și siguranța victimei sau a copiilor;

6. invită Comisia și Consiliul să adauge violența pe criterii de gen pe lista domeniilor criminalității în temeiul articolului 83 alineatul (1) din TFUE, ținând seama de nevoia specială de a combate această infracțiune pornind de la o bază comună; invită Comisia să folosească această dispoziție ca temelie juridică pentru a propune măsuri cu caracter obligatoriu și o directivă-cadru generală a UE cu scopul de a preveni și combate toate formele de violență pe criterii de gen, inclusiv impactul violenței în cuplu asupra femeilor și a copiilor, care să conțină standarde uniforme și o obligație de diligență necesară de a colecta date, de a preveni și de a ancheta cazurile de violență, de a proteja victimele și martorii și de a urmări penal și pedepsi autorii faptelor; reamintește că astfel de noi măsuri legislative ar trebui, în orice caz, să fie în concordanță cu drepturile, obligațiile și obiectivele prevăzute în Convenția de la Istanbul și ar trebui să fie complementare ratificării acesteia; recomandă ca Convenția de la Istanbul să fie considerată un standard minim și să aspire la realizarea unor progrese suplimentare în vederea eradicării violenței pe criterii de gen și a violenței domestice;

7. invită statele membre și Comisia să adopte măsuri specifice de eradicare a violenței cibernetice, inclusiv a hărțuirii online, a comportamentului agresiv pe internet și a discursurilor misogine de incitare la ură, care afectează în mod disproporționat copiii și, în special, fetele, și să trateze în mod specific intensificarea acestor forme de violență pe criterii de gen în timpul pandemiei de COVID-19; invită Comisia să prezinte reglementări relevante și orice alte acțiuni posibile pentru eradicarea discursului de incitare la ură și a hărțuirii online;

8. regretă alocarea insuficientă de fonduri de către Comisie și statele membre pentru combaterea violenței domestice, având în vedere amploarea fenomenului; constată că statele membre care au major semnificativ aceste fonduri au obținut rezultate, în special în ceea ce privește reducerea cazurilor de femicid; invită Comisia și statele membre să majoreze fondurile dedicate combaterii violenței domestice; este îngrijorat de fragmentarea finanțării, finanțarea pe termen scurt și sarcina administrativă, care pot reduce accesul asociațiilor la finanțare și, prin urmare, pot afecta calitatea sprijinului oferit victimelor violenței domestice și copiilor acestora; invită Comisia și statele membre să favorizeze finanțarea stabilă și pe termen lung;

Miercuri, 6 octombrie 2021

Protecția, siguranța și sprijinirea victimelor violenței pe criterii de gen – abordarea violenței în cuplu în cadrul deciziilor privind încredințarea și programul de vizitare

9. reamintește că în toate acțiunile care îi privesc pe copii, interesul superior al copilului trebuie să fie considerentul primordial; reamintește dreptul copilului care este separat de unul sau de ambii părinți de a menține relații personale și contacte directe cu ambii părinți în mod regulat, cu excepția cazului în care acest lucru este contrar interesului superior al copilului; remarcă faptul că, în principiu, exercitarea autorității părintești de către ambii părinți și vizitele nesupravegheate sunt de dorit pentru a se asigura că părinții se bucură de drepturi și responsabilități egale, cu excepția cazului în care acest lucru este contrar interesului superior al copilului; subliniază că este contrar acestor interese ca legea să confere automat responsabilități părintești unuia sau ambilor părinți; reamintește că, potrivit Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, evaluarea interesului superior al copilului este o activitate unică ce ar trebui să aibă loc pentru fiecare caz în parte, ținând seama de circumstanțele specifice ale fiecărui copil; subliniază că violența în cuplu este în mod clar incompatibilă cu interesul superior al copilului și cu exercitarea autorității părintești de către ambii părinți și îngrijirea în comun, din cauza consecințelor sale grave pentru femei și copii, printre care riscul unor acte de violență după separare și a unor acte extreme de femicid și infanticid; subliniază că la încredințarea copilului și stabilirea drepturilor de acces și de vizitare, protecția femeilor și copiilor împotriva violenței și interesul superior al copilului trebuie să fie primordiale și să prevaleze asupra altor criterii; subliniază, prin urmare, că drepturile sau revendicările autorilor sau ale presupușilor autori în timpul procedurilor judiciare și ulterior acestora, inclusiv în ceea ce privește proprietatea, viața privată, încredințarea copilului, accesul, contactul și vizitarea, ar trebui stabilite în conformitate cu drepturile omului de care se bucură femeile și copiii la viață și integritate fizică, sexuală și psihologică și ghidate de principiul interesului superior al copilului⁽²⁴⁾; subliniază, prin urmare, că retragerea drepturilor partenerului violent privind încredințarea și vizitarea și încredințarea copilului exclusiv mamei, dacă aceasta este victimă a violenței, poate fi singura modalitate de a preveni continuarea violenței și victimizarea secundară a victimelor; subliniază că încredințarea tuturor responsabilităților părintești unui singur părinte trebuie să fie însoțită de mecanisme de compensare relevante, cum ar fi prestațiile sociale și accesul prioritar la măsurile de îngrijire colectivă și individuală;

10. subliniază că neabordarea violenței în cuplu în deciziile referitoare la drepturile privind încredințarea și vizitarea este o încălcare prin neglijare a drepturilor omului, precum dreptul la viață, la o viață lipsită de violență și la dezvoltarea sănătoasă a femeilor și a copiilor; solicită cu fermitate ca orice formă de violență, inclusiv asistarea la acte de violență împotriva unui părinte sau a unei persoane apropiate, să fie considerată în drept și în practică o încălcare a drepturilor omului și un act împotriva interesului superior al copilului; este profund îngrijorat de numărul alarmant de femicide în Europa, care este cea mai gravă formă de violență împotriva femeilor; este îngrijorat din cauza caracterului inadecvat al protecției acordate femeilor, după cum reiese din numărul de femicide și infanticide care au loc după ce femeia raportează violența pe criterii de gen; subliniază că, în interesul superior al copilului, autoritatea părintească a părintelui acuzat ar trebui să fie suspendată sistematic în cazurile de femicid pe toată durata procedurii judiciare; subliniază, de asemenea, că descendenții ar trebui să fie scutiți de obligațiile de întreținere față de un părinte care a fost condamnat pentru femicid; îndeamnă statele membre să se asigure că accesul la justiție și sprijinul pentru victime sunt disponibile, adecvate și gratuite pentru toate femeile care sunt victime ale violenței în cuplu în toată diversitatea lor și indiferent de statut, și să asigure servicii de interpretare, dacă sunt necesare; invită statele membre să se asigure că serviciile iau în considerare formele de discriminare intersecționale care afectează femeile și copiii; invită statele membre să consolideze îngrijirea, monitorizarea și protecția femeilor care raportează violența pe criterii de gen; solicită statelor membre să se asigure că serviciile de sprijin adoptă o abordare coordonată pentru identificarea femeilor aflate în pericol și că toate aceste măsuri sunt disponibile și accesibile tuturor femeilor și fetelor aflate în jurisdicția lor; subliniază că atunci când un agresor este arestat în flagrant delict, victima ar trebui dusă într-un loc sigur, iar protejarea copiilor de agresor ar trebui să fie obligatorie și, de asemenea, subliniază că, în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile juridice pentru arestare, presupusul agresor ar trebui totuși evacuat imediat din locuința victimei și ținut departe de locul de muncă al acesteia, pentru a preveni riscul altor acte de violență;

11. invită statele membre să dezvolte sisteme care să permită unor terți și unor asociații să se ocupe de vizitele copiilor la fostul partener violent, pentru a reduce expunerea mamelor care sunt victime ale violenței domestice dacă fostul lor partener are drept de vizitare, cazare sau de exercitare a autorității părintești de către ambii părinți; consideră că aceste mecanisme trebuie să fie accesibile femeilor imediat ce raportează violența domestică; consideră că această sarcină presupune aptitudini specifice și ca persoanele care se ocupă de copii să beneficieze de o formare adecvată; consideră că aceste mecanisme ar trebui să fie puse în aplicare de asociații și instituții specializate;

12. este preocupat de disparitățile semnificative dintre statele membre în abordarea violenței pe criterii de gen; este îngrijorat de situația femeilor victime ale violenței pe criterii de gen care trăiesc în zone în care nu există structuri de sprijin și în care accesul la justiție, servicii publice și servicii juridice pentru apărarea drepturilor lor este dificil; este îngrijorat că serviciile de sprijin de specialitate nu sunt furnizate în mod egal în fiecare stat membru și invită statele membre să asigure

⁽²⁴⁾ Recomandarea generală nr. 35 privind violența de gen împotriva femeilor din Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei, de actualizare a recomandării generale nr. 19.

Miercuri, 6 octombrie 2021

distribuirea geografică adecvată a serviciilor de sprijin de specialitate imediate și pe termen scurt și lung pentru victime, indiferent de statutul de rezident al femeilor și de capacitatea sau disponibilitatea lor de a coopera în cadrul procedurilor împotriva presupusului autor; invită statele membre să asigure acces universal la servicii juridice și la servicii și răspunsuri adaptate la contextele specifice în care se produce violența în cuplu în zonele rurale; subliniază necesitatea de a crea rețele între diferite servicii și programe pentru a combate cu succes cazurile de violență pe criterii de gen împotriva femeilor în regiunile rurale și îndepărtate; invită Comisia și statele membre să examineze posibilitatea de a aloca fonduri specifice ale UE acestui subiect, în special fonduri dedicate dezvoltării regionale;

13. salută Strategia UE privind drepturile victimelor (2020-2025), care abordează nevoile specifice ale victimelor violenței de gen, în special abordarea punctuală a violenței psihologice împotriva femeilor și a impactului asupra sănătății mintale a acestora pe termen lung; invită Comisia ca, în cadrul evaluării sale a Directivei privind drepturile victimelor, să abordeze lacunele actuale din legislația UE, să examineze dacă aspectul de gen al victimizării este luat în considerare în mod adecvat și efectiv, în special în ceea ce privește standardele internaționale privind violența împotriva femeilor, cum ar fi cele stabilite în Convenția de la Istanbul, și să consolideze în mod corespunzător legislația privind drepturile victimelor și protecția și despăgubirea victimelor; solicită să se continue promovarea drepturilor victimelor, inclusiv prin instrumentele existente, cum ar fi ordinul european de protecție; îndeamnă Comisia să se asigure că toate statele membre transpun Directiva privind drepturile victimelor în legislația națională și solicită ca aceasta să fie pusă în aplicare integral și cu precizie, astfel încât victimele violenței în cuplu să obțină acces deplin la o gamă de servicii de sprijin, inclusiv prin servicii specializate și generice, cum ar fi liniile de asistență telefonică 116 006 pentru victimele infracțiunilor;

14. recomandă ca statele membre să ofere mecanisme alternative pentru victimele care nu depun plângere, astfel încât acestea să poată exercita drepturile recunoscute pentru victimele violenței în cuplu, cum ar fi drepturile sociale și în materie de muncă, de exemplu prin rapoarte de expertiză elaborate de servicii publice specializate, care acreditează statutul de victimă a violenței pe criterii de gen;

Protecție și sprijin: accesul la protecție juridică, cazare de urgență și fonduri pentru victime

15. subliniază rolul-cheie al sprijinului economic pentru a ajuta victimele să obțină independența financiară față de partenerul lor violent; subliniază că majoritatea femeilor devin mai sărace în timpul procedurilor de separare și divorț și că unele femei renunță să mai ceară ceea ce li se cuvine și partea care le revine, de teama de a nu pierde dreptul de exercitare a autorității părintești; invită, prin urmare, statele membre să acorde o atenție deosebită riscului ca situația victimelor violenței domestice să devină mai precară în timpul procesului de separare și divorț; subliniază că este necesar să se elimine toate barierele economice care ar putea determina femeile să nu denunțe violențele suferite; subliniază că un venit adecvat și independența economică sunt factori esențiali pentru a le permite femeilor să pună capăt relațiilor abuzive și violente; invită statele membre să pună în aplicare măsuri specifice pentru a combate violența economică, să protejeze capitalul și venitul victimelor violenței pe criterii de gen și să instituie un cadru prin care să se ia decizii rapide și eficace privind pensia alimentară a copiilor, cu scopul de a asigura capacitatea, siguranța financiară și independența economică a victimelor violenței pe criterii de gen, permițându-le să preia controlul asupra vieților lor, inclusiv prin sprijin acordat antreprenorilor și lucrătoarelor; invită Comisia și statele membre să promoveze și să sprijine această independență; salută propunerea de directivă privind salariile minime adecvate ⁽²⁵⁾ și propunerea de măsuri obligatorii de asigurare a transparenței salariale ⁽²⁶⁾; subliniază importanța punerii în aplicare a Directivei privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată ⁽²⁷⁾, deoarece este deosebit de importantă pentru părinții singuri, ajutându-i să facă față situației lor profesionale specifice și obligațiilor lor de îngrijire, de exemplu prin asigurarea faptului că sunt disponibile unități de îngrijire accesibile și adecvate; invită statele membre să asigure un sprijin financiar adecvat și mecanisme de compensare pentru victime și să instituie un mecanism prin care să coordoneze, să monitorizeze și să evalueze periodic punerea în aplicare și eficacitatea măsurilor de prevenire a violenței economice împotriva femeilor;

16. invită statele membre să promoveze și să garanteze accesul deplin la protecție juridică adecvată, audieri efective și ordine de restricție, adăposturi și consiliere, precum și fonduri pentru victime și programe de capacitate financiară destinate femeilor care sunt victime ale violenței în cuplu; invită statele membre să garanteze sprijinul pentru mamele și copiii lor care sunt victime ale violenței domestice, prin sprijin comunitar, educațional și financiar, cum ar fi fondurile pentru victime destinate femeilor care sunt victime ale violenței domestice, pentru a asigura că aceste mame dispun de mijloacele necesare

⁽²⁵⁾ Propunerea Comisiei din 28 octombrie 2020 de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind salariile minime adecvate în Uniunea Europeană (COM(2020)0682).

⁽²⁶⁾ Propunerea Comisiei din 4 martie 2021 de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de consolidare a aplicării principiului egalității de remunerare pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare între bărbați și femei prin transparență salarială și mecanisme de asigurare a respectării legii (COM(2021)0093).

⁽²⁷⁾ Directiva (UE) 2019/1158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor (JO L 188, 12.7.2019, p. 79).

Miercuri, 6 octombrie 2021

pentru a-și îngriji copiii și pentru a evita ca ele să piardă dreptul de încredințare; invită statele membre să aplice proceduri speciale pe baza unor standarde minime comune și să ofere sprijin victimelor violenței domestice, pentru a preveni ca acestea să devină din nou victime ca urmare a exercitării autorității părintești de către ambii părinți sau a pierderii complete a încredințării copiilor lor; invită statele membre să se asigure că cheltuielile de judecată ale victimelor violenței domestice sunt acoperite atunci când acestea nu au resurse suficiente și să le garanteze o apărare adecvată prin avocați specializați în situațiile de violență domestică; invită Comisia să analizeze posibilitatea stabilirii unor standarde minime pentru ordinele de protecție în întreaga UE; invită statele membre să se asigure că victimele violenței în cuplu au acces la sprijin psihologic și consiliere în fiecare etapă a procedurilor juridice;

17. deplânge lipsa unor soluții adecvate de cazare temporară și de urgență pentru victimele violenței în cuplu și pentru copiii acestora; invită statele membre să deschidă spații de cazare de urgență specifice situațiilor de violență în cuplu și să se asigure că acestea sunt disponibile în permanență, cu scopul de a spori, îmbunătăți și asigura servicii adecvate de primire și protecție a femeilor care sunt victime ale violenței domestice și a copiilor afectați; invită Comisia și statele membre să aloce fonduri suficiente autorităților relevante, inclusiv prin proiecte, și solicite finanțare pentru înființarea și extinderea adăposturilor, precum și alte măsuri adecvate care să le permită femeilor care sunt victime ale violenței să beneficieze, în condiții de confidențialitate, de un mediu sigur și local;

18. regretă că femeile pot ajunge în situația de a nu beneficia de sprijin social, medical și psihologic adecvat; invită statele membre să asigure furnizarea de asistență medicală și psihologică efectivă, accesibilă, universală și de calitate pentru victimele violenței pe criterii de gen, inclusiv să asigure servicii de sănătate sexuală și reproductivă, în special în perioadele de criză în care un astfel de sprijin trebuie considerat esențial, de exemplu prin investiții în telemedicină, astfel încât să se garanteze continuitatea serviciilor de sănătate;

19. invită statele membre să creeze o asistență medicală axată pe pacient, care ar permite depistarea timpurie a violenței domestice, să organizeze tratamente terapeutice profesionale și să înființeze programe pentru asigurarea de locuințe și servicii juridice pentru victime, ceea ce ar putea contribui semnificativ la reducerea consecințelor violenței în cuplu și la prevenirea acestora;

20. invită statele membre să exploreze opțiunile virtuale de ajutor acordat victimelor violenței, inclusiv cele referitoare la sănătatea mintală și la consiliere, ținând seama de inegalitățile existente privind accesul la serviciile de tehnologie a informației;

21. încurajează bunele practici care există deja în unele state membre pentru a preveni continuarea violenței, cum ar fi înregistrarea numerelor de telefon ale victimelor pe liste speciale legate de urmărirea în scopul hărțuirii și de violența în cuplu, cu scopul de a acorda prioritate absolută viitoarelor apeluri posibile în situații de urgență și de a facilita intervențiile eficiente de asigurare a respectării legii;

Protecția și sprijinirea copiilor

22. subliniază importanța stabilirii unor definiții juridice comune și a unor standarde minime la nivelul UE pentru combaterea violenței pe criterii de gen și pentru protecția copiilor victimelor violenței pe criterii de gen, deoarece violența în cuplu, violența la care se asistă și violența vicarială nu sunt recunoscute în multe sisteme juridice; evidențiază că copiii care sunt martori ai actelor de violență în mediul lor familial nu sunt recunoscuți ca victime ale violenței pe criterii de gen, ceea ce are un impact direct asupra colectării de date în sectorul polițienesc și judiciar și asupra cooperării transfrontaliere; subliniază necesitatea de a atribui statutul de victimă a violenței pe criterii de gen, în procedurile penale și de anchetă, copiilor care au fost martori ai violenței în cuplu sau care sunt expuși la violență vicarială, astfel încât aceștia să beneficieze de o protecție juridică mai bună și de asistență adecvată; în consecință, recomandă instituirea unor proceduri sistematice de monitorizare, în special psihologică, a copiilor care sunt victime, dar și martori ai violenței domestice, pentru a răspunde tulburărilor provocate în viața lor de această situație și pentru a-i împiedica să reproducă astfel de acte de violență în viața adultă; invită, de asemenea, statele membre să introducă măsuri speciale privind violența la care se asistă, inclusiv dispoziții privind circumstanțe agravante specifice;

23. invită statele membre să instituie o campanie anuală pentru a informa copiii și a crește gradul de sensibilizare cu privire la drepturile copiilor; invită statele membre să înființeze centre specifice care să se ocupe de copiii care sunt victime ale violenței, cu pediatri și terapeuți specializați în violența pe criterii de gen; invită statele membre să înființeze puncte de contact pentru copii, care să fie ușor accesibile, inclusiv prin telefon, e-mail, chat online etc., unde aceștia să poată să vorbească și să pună întrebări, precum și să raporteze cazurile de violență împotriva propriei persoane sau împotriva unui părinte, a unui frate sau a unei surori și unde să poată să obțină informații ori consiliere sau să fie redirecționați către o altă organizație pentru a primi mai mult ajutor;

Miercuri, 6 octombrie 2021

24. evidențiază că copilului trebuie să i se ofere în special posibilitatea de a fi ascultat, lucru esențial pentru a stabili ce este în interesul superior al copilului atunci când se examinează cazurile de încredințare și de plasament, în funcție de vârsta și de maturitatea copilului; evidențiază că în fiecare caz, dar mai ales în cazurile în care există suspiciuni de violență în cuplu, aceste audieri trebuie să se desfășoare într-un mediu propice pentru copii, sub conducerea unor profesioniști, cum ar fi medici sau psihologi, cu formare corespunzătoare, inclusiv profesioniști cu calificări în domeniul neuropsihiatriei infantile, astfel încât să se analizeze efectele încrederii în alții asupra dezvoltării armonioase a copilului și să se evite agravarea traumelor lor și victimizarea; solicită standarde minime ale UE privind modalitatea de desfășurare a acestor audieri; subliniază că este important să se asigure un nivel adecvat, pe termen lung, de asistență psihologică și psihiatrică și de consiliere socială pentru victime și copiii lor pe parcursul întregului proces de recuperare după perioada de abuz;

25. subliniază nevoia de atenție specială și de proceduri și standarde specifice pentru cazurile în care victima sau copilul implicat este o persoană cu dizabilități sau aparține unui grup deosebit de vulnerabil;

26. salută prezentarea de către Comisie a unei strategii cuprinzătoare pentru a proteja copiii vulnerabili și a promova justiția în interesul copilului; subliniază necesitatea de a proteja drepturile celor mai vulnerabili copii, acordând o atenție deosebită copiilor cu dizabilități, prevenirii și combaterii violenței și promovării justiției în interesul copilului; solicită punerea în aplicare deplină și rapidă a strategiei de către toate statele membre; îndeamnă Comisia și statele membre să ia măsuri concrete pentru a combate abuzul sexual asupra copiilor și exploatarea sexuală a copiilor, investind în măsuri de prevenire și programe de tratament menite să împiedice autorii faptelor să recidiveze, oferind un sprijin mai eficace victimelor și consolidând cooperarea dintre autoritățile de aplicare a legii și organizațiile societății civile; subliniază că în cazurile de suspiciuni de abuz asupra copiilor trebuie să se întreprindă prompt acțiuni pentru a garanta siguranța copilului și pentru a opri și împiedica continuarea violenței, asigurând totodată dreptul copilului de a fi ascultat pe parcursul întregului proces; consideră că aceste acțiuni ar trebui să includă o evaluare imediată a riscurilor și protecție care să cuprindă o gamă largă de măsuri eficace, cum ar fi măsuri provizorii sau ordine de protecție sau de restricție pe perioada anchetării faptelor; reamintește că în cadrul tuturor procedurilor în care sunt implicați copii care sunt victime ale violenței trebuie să se aplice principiul celerității; subliniază că instanțele care se ocupă de abuzuri asupra copiilor ar trebui să fie specializate și în domeniul violenței pe criterii de gen;

27. îndeamnă Comisia și statele membre să ia măsuri concrete pentru a combate abuzul sexual asupra copiilor, investind în măsuri de prevenire și identificând programe specifice pentru potențialii infractori și oferind un sprijin mai eficient victimelor; invită statele membre să intensifice cooperarea dintre autoritățile de aplicare a legii și organizațiile societății civile pentru a combate abuzul sexual asupra copiilor și exploatarea sexuală a copiilor;

28. subliniază că violența împotriva copiilor poate fi legată, de asemenea, de violența pe criterii de gen, fie pentru că aceștia sunt martori la acte de violență comise împotriva mamelor lor, fie pentru că sunt ei înșiși victime ale rețelilor tratamente, atunci când ele sunt folosite ca modalitate indirectă de a exercita putere și violență psihologică împotriva mamelor lor; observă că programele care sprijină copiii expuși violenței domestice sunt esențiale pentru reducerea la minimum a daunelor pe termen lung; invită statele membre să desfășoare în continuare programe inovatoare pentru a răspunde nevoilor acestor copii, de exemplu prin furnizori de formare care lucrează cu copiii pentru a depista semnalele de alertă timpurie, pentru a oferi răspunsuri și sprijin adecvate și pentru a oferi copiilor sprijin psihologic efectiv în timpul procedurilor penale și civile în care sunt implicați; recomandă insistent statelor membre să instituie proceduri sistematice de monitorizare a copiilor care sunt victime, dar și martori ai violenței domestice, inclusiv sprijin psihologic, pentru a răspunde tulburărilor provocate în viața lor de această situație și pentru a-i împiedica să reproducă astfel de acte de violență în viața adultă;

Prevenirea: formarea profesioniștilor

29. solicită o consolidare a capacităților recurentă și eficace și formare specifică obligatorie pentru profesioniștii care se ocupă de cazurile de violență pe criterii de gen, abuz asupra copiilor și, în general, toate formele de violență domestică și mecanismele sale, inclusiv manipularea, violența psihologică și controlul coercitiv; subliniază că această formare specifică ar trebui să fie destinată așadar personalului judiciar, agenților de aplicare a legii, practicienilor specializați din domeniul dreptului, personalului medical criminalistic, cadrelor medicale, asistenților sociali, profesorilor și persoanelor care îngrijesc copii, precum și funcționarilor publici care lucrează în aceste domenii; solicită ca această formare să scoată în evidență și relevanța violenței în cuplu pentru drepturile copiilor și protecția și bunăstarea acestora; solicită ca formarea să îmbunătățească cunoștințele acestor profesioniști și înțelegerea de către aceștia a măsurilor de protecție actuale, precum și a siguranței, a impactului infracțiunii, a nevoilor victimelor și a modalităților de abordare a acestor nevoi și să le asigure competențele necesare pentru a comunica mai bine cu victimele și pentru a le sprijini; solicită ca această formare să le permită, de asemenea, să estimeze situația folosind instrumente fiabile de evaluare a riscurilor și să detecteze semnele de

Miercuri, 6 octombrie 2021

abuz; subliniază că este necesar să se evalueze mecanismele de detectare a acestor semne folosite de către profesioniștii implicați; solicită ca formarea să fie organizată astfel încât să se concentreze prioritar asupra nevoilor și preocupărilor victimelor și recunoscând faptul că violența împotriva femeilor și violența domestică trebuie abordate dintr-o perspectivă specifică, sensibilă la dimensiunea de gen și bazată pe drepturile omului, care să respecte standardele și măsurile naționale, regionale și internaționale; invită UE și statele membre să dezvolte și să finanțeze o astfel de formare; reamintește importanța Rețelei Europene de Formare Judiciară în această privință; subliniază că organizațiilor publice și ale societății civile care lucrează cu și pentru copii și victimele violenței domestice și ale violenței pe criterii de gen ar trebui să li se solicite să asigure formare sau cel puțin să se asocieze la aceste cursuri de formare, pentru a-și împărtăși cunoștințele și expertiza dobândite din experiențele din viața reală; invită Comisia să faciliteze și să coordoneze acest tip de formare, punând accentul mai ales pe cazurile transfrontaliere;

30. invită statele membre să se asigure că serviciile lor de poliție și de justiție sunt finanțate, dotate și instruite adecvat pentru a se ocupa de plângerile de violență domestică și reacționează prompt la acestea; regretă că subfinanțarea acestor servicii și reducerile bugetare care le vizează pot conduce la vicii de procedură, la lipsa informațiilor pentru reclamanți privind progresul procedurii și la întârzieri excesive care nu sunt compatibile cu necesitatea imperioasă de protecție a victimelor și de refacere a acestora; subliniază rolul important al lucrătorilor sociali și a psihologilor în secțiile de poliție pentru a facilita sprijinul concret și uman pentru victimele violenței domestice; invită statele membre să acorde tuturor asociațiilor mijloacele necesare pentru a ajuta femeile victime și copiii lor; invită Comisia și statele membre să își intensifice cooperarea pentru a adopta măsuri care să îmbunătățească identificarea victimelor violenței domestice și ale violenței în cuplu, dar și să capaciteze victimele și martorii să se prezinte în fața autorităților și să raporteze infracțiunea, deoarece, în multe cazuri, violența în cuplu nu este raportată;

31. invită Comisia și Rețeaua Europeană de Formare Judiciară să creeze o platformă a UE pentru învățare reciprocă și schimb de bune practici între practicienii în domeniul dreptului și responsabili de elaborarea politicilor din diferite state membre, care lucrează în toate domeniile relevante;

32. recomandă insistent statelor membre să înființeze instanțe sau secții specializate și să instituie legi, formări, proceduri și orientări adecvate pentru toți profesioniștii care se ocupă de victime ale violenței în cuplu, inclusiv acțiuni de sensibilizare cu privire la violența pe criterii de gen și stereotipurile de gen, cu scopul de a evita discrepanțele între deciziile judiciare și discriminarea sau victimizarea secundară în timpul procedurilor judiciare, medicale, polițienești, de protecție a copilului și de tutelă, asigurându-se că copiii și femeile sunt ascultați corespunzător și că se acordă prioritate protecției lor și obținerii de despăgubiri pentru aceștia; subliniază necesitatea de a consolida instanțele sau secțiile specializate și justiția favorabilă victimelor femei și copii, de a crea unități de evaluare cuprinzătoare care să se ocupe de violența pe criterii de gen, formate din medici legiști, psihologi și lucrători sociali care vor lucra în coordonare cu serviciile publice specializate în violența pe criterii de gen responsabile să acorde asistență victimelor; subliniază că este important ca măsurile juridice de protecție să fie aplicate pe deplin pentru a proteja femeile și copiii împotriva violenței și ca aceste măsuri să nu fie limitate sau restricționate de drepturile părintești; solicită ca deciziile privind exercitarea autorității părintești de către ambii părinți să fie amânate până când violența în cuplu este investigată în mod adecvat și se efectuează o evaluare a riscurilor;

33. subliniază necesitatea de a se recunoaște faptul că procedurile penale, civile și alte proceduri judiciare sunt legate între ele, astfel încât să se coordoneze răspunsurile judiciare și alte răspunsuri juridice la violența în cuplu și sugerează, prin urmare, statelor membre să adopte măsuri pentru a corela cauza penală cu cea civilă în cazul unei familii, astfel încât să se poată evita efectiv discrepanțele dintre deciziile judiciare și alte decizii juridice care sunt dăunătoare copiilor și victimelor; regretă lipsa unor măsuri provizorii pentru a proteja victimele, precum și lipsa unor mecanisme temporare de suspendare a autorității părintești a părintelui violent pe parcursul procedurilor judiciare, care durează de obicei câțiva ani; invită statele membre să experimenteze și să elaboreze astfel de măsuri de protecție; invită, în acest scop, statele membre să organizeze cursuri de formare pentru toți profesioniștii, precum și pentru lucrătorii voluntari implicați în aceste proceduri și să coopereze organizațiile societății civile care lucrează cu și pentru copii și victime în aceste cursuri de formare; invită autoritățile naționale competente să îmbunătățească coordonarea dintre instanțe, promovând colaborarea între parchete, pentru a permite rezolvarea urgentă a chestiunilor care țin de responsabilitățile părintești și pentru a se asigura că tribunalele pentru familie pot ține seama de toate chestiunile legate de violența pe criterii de gen împotriva femeilor atunci când stabilesc drepturile de încredințare și de vizitare;

34. invită statele membre să creeze o platformă pentru schimbul periodic de bune practici între instanțele civile și cele penale, practicienii în domeniul dreptului care se ocupă de cauze legate de violența domestică și pe criterii de gen, de abuz asupra copiilor, de cauze de separare și de încredințare și toate celelalte părți interesate relevante;

Miercuri, 6 octombrie 2021

35. invită Comisia și statele membre să implice organizațiile relevante ale societății civile, în special pe cele care lucrează cu și pentru copii și victimele violenței domestice și ale violenței pe criterii de gen, în elaborarea, punerea în aplicare și evaluarea politicilor și a legislației; solicită să se acorde sprijin structural la nivelul UE, național și local pentru aceste organizații ale societății civile, inclusiv sprijin financiar, pentru a le mări capacitatea de a reacționa și de a susține, precum și de a asigura accesul adecvat al tuturor persoanelor la serviciile lor, inclusiv la consiliere și la activități de sprijin;

36. reiterează sprijinul său deplin pentru consolidarea capacității prestatorilor de servicii din toate sectoarele (servicii de justiție, de aplicare a legii, de sănătate, sociale) de a înregistra și menține baze de date actualizate; invită statele membre să stabilească orientări și bune practici naționale, precum și să asigure formare pentru sensibilizarea privind violența în cuplu pentru personalul de la toate nivelurile din fiecare sector aflat în prima linie, fiind esențial să se ofere un răspuns sensibil femeilor care solicită protecție; invită statele membre să monitorizeze serviciile pentru sectoare și să stabilească bugetele necesare în funcție de nevoi;

37. recomandă autorităților naționale să ia măsuri, în special să elaboreze și să difuzeze un ansamblu de orientări pentru profesioniștii implicați în cazurile legate de violența în cuplu și drepturile de încredințare, ținând seama de factorii de risc (în legătură cu copilul sau membrii familiei, aspectele sociale sau aferente mediului sau potențiala repetare a infracțiunilor violente) pentru a permite evaluarea violenței în cuplu, venind în sprijinul drepturilor copilului și femeii;

38. constată că aceste orientări și îndrumări ar trebui să sprijine cadrele medicale să sensibilizeze persoanele din mediul lor profesional cu privire la impactul semnificativ al violenței împotriva femeilor, inclusiv al violenței în cuplu, asupra sănătății lor mintale;

39. subliniază importanța pe care o au în cadrul acestor proceduri toți experții și profesioniștii relevanți din domeniul medicinei legale, cum ar fi medicii, psihologii clinici din domeniul medicinei legale și lucrătorii sociali, care furnizează expertiză medico-legală și psihologică, ei având grijă nu doar de femeile care au fost victime ale abuzului sau violenței domestice, ci și de copiii afectați, în special atunci când mediul în care trăiesc nu este propice pentru a le proteja sănătatea, demnitatea, echilibrul emoțional și calitatea vieții; reamintește, prin urmare, că practicienii și profesioniștii din domeniul medicinei legale implicați trebuie să poată beneficia, printre altele, de orientări extrase dintr-un set de date, din practică și din bune practici la nivelul UE; constată că, în scopuri juridice, datorită cunoștințelor sale tehnice și medicale specifice, medicul legist este profesionistul potrivit pentru a sprijini activitatea specialiștilor (cum ar fi pediatrii, ginecologii și psihologii), el dispunând de pregătirea adecvată și de expertiza tehnică pentru a putea recunoaște semnele violenței și, dacă există motive în acest sens, pentru a respecta obligațiile de denunțare și a lua legătura cu autoritățile judiciare;

40. reamintește dispozițiile Directivei privind drepturile victimelor; evidențiază că femeile care sunt victime ale violenței pe criterii de gen și copiii lor au adesea nevoie de un sprijin și o protecție specială, din cauza riscului ridicat de victimizare secundară și repetată, de intimidare și de răzbunare asociat unor astfel de violențe; solicită, prin urmare, să se acorde atenție atitudinilor de blamare a victimelor din cadrul societății, inclusiv printre profesioniștii din sistemul de justiție penală; solicită să se recunoască și să se abordeze violența instituțională, care include toate acțiunile și omisiunile autorităților și funcționarilor publici menite să întârzie, să obstrucționeze sau să împiedice accesul la serviciile publice relevante sau exercitarea drepturilor victimelor, prevăzându-se sancțiuni și măsuri adecvate pentru a asigura că victimele sunt protejate și beneficiază de despăgubiri; subliniază că este deosebit de important să se instituie formări, proceduri și orientări pentru toți profesioniștii care se ocupă de victime, cu scopul de a-i ajuta să identifice semnele violenței în cuplu chiar și atunci când victimele nu depun plângeri explicite; propune ca aceste linii directoare și orientări să includă măsuri de promovare a unor programe de tratament sigure, care să trateze cu respect și să nu învinovățească femeile care sunt victime ale violenței, inclusiv ale violenței în cuplu, precum și de difuzare a celor mai bune tratamente pentru ele și copiii lor; invită Comisia și statele membre să abordeze chestiunea plângerilor anonime și a plângerilor retrase prin garantarea unor proceduri eficiente și rapide pentru protecția victimelor, precum și prin asigurarea tragerii la răspundere a partenerilor violenței; încurajează crearea unor baze de date în materie de aplicare a legii, care să țină evidența tuturor detaliilor legate de declarațiile privind violența în cuplu date de victimă sau de un terț, cu scopul de a monitoriza și a preveni alte episoade de violență; solicită mai multă educație și sensibilizare comunitară, precum și formare și educație privind violența în cuplu în cadrul serviciilor de poliție și sociale din zonele rurale și îndepărtate, subliniind importanța educației pentru informarea și sprijinirea copiilor, precum și a programelor pentru soluționarea conflictelor, a modelelor pozitive de urmat și a jocului cooperativ;

Prevenirea: abordarea stereotipurilor de gen și a prejudecăților – educație și sensibilizare

41. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că impactul stereotipurilor de gen și al prejudecăților poate duce la reacții inadecvate la violența pe criterii de gen împotriva femeilor și la o lipsă de încredere în femei, în special în ceea ce privește presupusele acuzații false de abuz asupra copiilor și de violență domestică; este îngrijorat, de asemenea, de lipsa unei

Miercuri, 6 octombrie 2021

formări specifice pentru judecători, procurori și profesioniști în domeniul dreptului; subliniază importanța măsurilor care vizează combaterea stereotipurilor de gen și a prejudecăților patriarhale prin educație și campanii de sensibilizare; invită statele membre să monitorizeze și să combată cultura denigrării vocilor femeilor; condamnă utilizarea, afirmarea și acceptarea conceptelor și teoriilor neștiințifice în cauzele de încredințare care pedepsesc mamele ce încearcă să denunțe cazurile de abuz asupra copiilor sau de violență pe criterii de gen împiedicându-le să obțină încredințarea sau limitându-le drepturile părintești; subliniază că așa-numitul „sindrom al alienării parentale” și alte concepte și termeni similari, care în general se bazează pe stereotipurile de gen, pot acționa în detrimentul femeilor care sunt victime ale violenței în cuplu, blamând mamele pentru „alienarea” copiilor de tații lor, punând sub semnul întrebării capacitățile părintești ale victimelor, neluând în considerare mărturia copiilor și riscurile de violență la care sunt expuși copiii lor și periclitând drepturile și siguranța mamei și a copiilor; invită statele membre să nu recunoască sindromul alienării parentale în practica lor judiciară și în legislație și să descurajeze sau chiar să interzică utilizarea sa în procedurile judiciare, în special în timpul anchetelor care au scopul de a determina dacă există violență;

42. evidențiază importanța campaniilor de sensibilizare care permit martorilor (în special vecinilor și colegilor de muncă) să recunoască semnele violenței în cuplu (în special ale violenței care nu este de natură fizică) și oferă orientări privind modalitatea de a acorda sprijin și asistență victimelor; invită Comisia și statele membre să promoveze campanii de sensibilizare, de informare și de susținere prin care să se combată prejudecățile și stereotipurile de gen, precum și violența domestică și violența pe criterii de gen sub toate formele sale, cum ar fi violența fizică, hărțuirea sexuală, violența cibernetică, violența psihologică și exploatarea sexuală, în special în legătură cu măsurile de prevenire nou-create și sistemele flexibile de avertizare de urgență, și să încurajeze raportarea privind coordonarea și cooperarea cu organizațiile de femei recunoscute și specializate; subliniază că este importantă implicarea activă a tuturor structurilor publice atunci când se desfășoară campanii de sensibilizare;

43. subliniază că pedepsirea efectivă a agresorilor este esențială atât pentru a descuraja continuarea violenței, cât și pentru a consolida încrederea în autoritățile publice, în special a victimelor; subliniază totuși că pedeapsa cu închisoarea nu este, în sine, suficientă pentru a preveni continuarea violenței și că sunt necesare programe de reabilitare și reeducare specifice; invită statele membre, astfel cum prevede articolul 16 din Convenția de la Istanbul, să adopte măsurile legislative și de altă natură necesare pentru a crea sau a sprijini programe menite să-i învețe pe autorii actelor de violență domestică să adopte un comportament neviolent în relațiile interpersonale, cu scopul de a preveni continuarea violenței și de a schimba tiparele comportamentale violente; evidențiază că, în acest sens, statele membre trebuie să se asigure că siguranța victimelor, sprijinul acordat victimelor și drepturile omului în cazul victimelor sunt principalele preocupări și că, dacă este necesar, aceste programe sunt create și puse în aplicare în strânsă cooperare cu serviciile de sprijin de specialitate pentru victime; subliniază că educația este fundamentală pentru eradicarea violenței pe criterii de gen și, în special, a violenței în cuplu; invită statele membre să pună în aplicare programe de prevenție, inclusiv prin educația privind aspecte precum egalitatea între femei și bărbați, respectul reciproc, rezolvarea nonviolentă a conflictelor în relațiile interpersonale, violența pe criterii de gen împotriva femeilor și dreptul la integritate personală și educația sexuală adecvată vârstei, adaptată capacității în evoluție a elevilor, în programele de învățământ formale și la toate nivelurile de educație, în conformitate cu strategia privind egalitatea de gen 2020-2025; subliniază că o educație sexuală și privind relațiile cuprinzătoare și adaptată vârstei este esențială pentru a proteja copiii împotriva violenței și pentru a le oferi aptitudinile necesare ca să construiască relații sigure, lipsite de violență sexuală, de gen și în cuplu; invită Comisia să sprijine programele menite să prevină violența pe criterii de gen, inclusiv prin componenta Daphne a programului „Cetățeni, egalitate, drepturi și valori”, pentru a asigura măsuri de prevenire eficace;

44. invită statele membre să încurajeze acțiuni în direcția eliminării mentalităților care încă persistă, referitoare la discrepanțele de gen în ceea ce privește asumarea responsabilităților familiale;

45. subliniază că strategiile de prevenire a violenței în cuplu ar trebui să includă acțiuni de reducere a expunerii la violență în copilărie, învățarea aptitudinilor necesare pentru a încheia relații sigure și sănătoase și contestarea normelor sociale care promovează supremația și comportamentul autoritar al bărbaților față de femei sau alte forme de comportament sexist;

46. invită Comisia să promoveze campanii de sensibilizare a publicului și campanii educaționale, precum și schimbul de bune practici ca măsură necesară pentru prevenirea violenței domestice și a violenței pe criterii de gen și pentru crearea unui climat de toleranță zero față de violență și a unui mediu mai sigur pentru victime; subliniază rolul strategic al mass-mediei în această privință; subliniază totuși că, în unele state membre, femucidul și cazurile de violență pe criterii de gen sunt încă prezente în termeni care absolvă partenerul violent de responsabilitate; evidențiază că mass-media și publicitatea nu trebuie să răspândească mesaje misogine și sexiste, inclusiv prin încercarea de a scuza, legitima sau minimiza violența și responsabilitățile partenerilor violenți; consideră că violența domestică provine și dintr-o abordare bazată pe stereotipuri

Miercuri, 6 octombrie 2021

legate de gen față de rolurile părintești; invită Comisia și statele membre, prin urmare, să combată stereotipurile de gen și să promoveze egalitatea de gen în responsabilitățile părintești, astfel încât sarcinile părintești să fie repartizate echitabil, asigurând faptul că femeilor nu li se atribuie un statut subordonat; invită Comisia să faciliteze schimbul de bune practici la nivelul UE privind măsurile de prevenire, protecție și urmărire penală și măsurile de combatere a violenței, precum și implementarea lor în practică; invită statele membre să completeze această campanie a UE diseminând informații despre locurile în care victimele și martorii pot denunța aceste cazuri de violență, inclusiv după încheierea campaniei, ținând seama de particularitățile crizei provocate de pandemia de COVID-19, pentru a acorda atenție și impactului asupra copiilor; invită Comisia să sprijine activitățile din școli și din alte medii, care sensibilizează cu privire la problemele legate de infracțiuni și traume, la locurile unde se poate găsi ajutor, la modalitatea de denunțare a problemelor și de consolidare a rezilienței în rândul copiilor și al celor care lucrează cu copii;

Cooperarea dintre statele membre, inclusiv în cazurile transfrontaliere

47. subliniază importanța schimbului de informații între instanțe, autoritățile centrale ale statelor membre și organele de poliție, în special în cazurile transfrontaliere de încredințare a copiilor; speră că normele revizuite în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii⁽²⁸⁾ vor consolida cooperarea dintre sistemele judiciare pentru a determina efectiv interesul superior al copilului, indiferent de starea civilă a părinților lor sau de componența familiei, precum și interesele victimelor violenței în cuplu; subliniază că este important ca medicii legiști sau orice alt profesionist implicat să informeze autoritatea națională competentă cu privire la violența în cuplu, atunci când consideră că această violență pune în pericol viața victimei adulte sau a copilului, și că victima nu se poate proteja din cauza unor constrângeri morale sau economice rezultate în urma controlului exercitat de autorul violenței, încercând să obțină consimțământul victimei adulte; invită Comisia și statele membre să asigure respectarea și punerea în aplicare efectivă a Regulamentului Bruxelles IIa; regretă, în această privință, că cea mai recentă revizuire a acestuia nu a extins domeniul de aplicare pentru a include parteneriatele înregistrate și cuplurile necăsătorite; consideră că acest lucru conduce la discriminare și la situații potențial periculoase pentru victimele și copiii din parteneriatele înregistrate și cuplurile necăsătorite; reamintește că domeniul de aplicare și obiectivele Regulamentului Bruxelles IIa se bazează pe principiul nediscriminării pe motiv de naționalitate între cetățenii Uniunii și pe principiul încrederii reciproce între sistemele juridice ale statelor membre; solicită Comisiei să raporteze Parlamentului cu privire la punerea în aplicare și impactul acestor reglementări, inclusiv în contextul violenței în cuplu și al drepturilor privind încredințarea, cel târziu până în august 2024;

48. evidențiază faptul că fiecare dispută familială are un impact emoțional profund, dar cazurile transfrontaliere sunt și mai sensibile și mai complexe din punct de vedere juridic; subliniază necesitatea unui grad ridicat de sensibilizare a publicului cu privire la probleme complexe precum cazurile de încredințare transfrontaliere și obligațiile de întreținere, inclusiv necesitatea de a asigura claritate în privința drepturilor și obligațiilor părinților și ale copiilor din fiecare țară; evidențiază că statele membre ar putea contribui la rezolvarea mai rapidă a unor astfel de cauze transfrontaliere din domeniul dreptului familiei, prin instituirea unui sistem de secții specializate în cadrul instanțelor naționale, inclusiv unități axate pe violența pe criterii de gen compuse din personal medical criminalist, psihologi și alți profesioniști relevanți, și ar putea să lucreze în coordonare cu serviciile publice specializate în violența pe criterii de gen și responsabile de a acorda asistență victimelor; solicită să se acorde o atenție deosebită situației gospodăriilor monoparentale și încasării transfrontaliere a pensiilor alimentare, deoarece aspectele practice ale asigurării respectării dispozițiilor în vigoare – și anume, Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere și Convenția ONU privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate – în care sunt stabilite obligațiile juridice privind încasarea transfrontalieră a pensiilor alimentare, continuă să fie problematice; subliniază că instrumentele juridice pentru încasarea transfrontalieră a pensiilor alimentare trebuie să fie aplicate concomitent cu sensibilizarea publicului în legătură cu disponibilitatea lor; invită, prin urmare, Comisia să colaboreze îndeaproape cu statele membre pentru a identifica problemele practice legate de încasarea pensiilor alimentare în situații transfrontaliere și să le ofere asistență în scopul dezvoltării de instrumente eficace prin care să se asigure respectarea obligațiilor de plată; subliniază importanța acestei chestiuni și a consecințelor sale asupra familiilor monoparentale și asupra riscului de sărăcie;

49. îndeamnă statele membre să continue să analizeze datele privind toate formele de violență domestică și pe criterii de gen și tendințele în ceea ce privește prevalența acestora și să raporteze cu privire la aceste forme de violență, precum și cu privire la consecințele asupra copiilor, în perioada în care se aplică măsurile de izolare și în perioada imediat următoare;

⁽²⁸⁾ JO L 178, 2.7.2019, p. 1.

Miercuri, 6 octombrie 2021

50. invită Comisia și statele membre să își intensifice cooperarea pentru a adopta măsuri care să capaciteze victimele violenței în cuplu să se prezinte în fața autorităților și să raporteze infracțiunea, deoarece, în multe cazuri, violența în cuplu rămâne nu este raportată; ia act de angajamentul Comisiei de a realiza un nou sondaj al UE privind violența pe criterii de gen, rezultatele urmând a fi prezentate în 2023; invită Comisia și statele membre să coopereze îndeaproape pentru a institui un mecanism permanent care să furnizeze, în mod regulat, la nivelul UE, date armonizate, precise, fiabile, comparabile, de înaltă calitate și defalcate pe genuri privind prevalența, cauzele și consecințele pentru femei și copii și gestionarea violenței în cuplu și a drepturilor privind încredințarea, utilizând pe deplin capacitățile și expertiza EIGE și Eurostat; reamintește că furnizarea de statistici naționale privind violența pe criterii de gen este o acțiune eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului privind piața unică pentru 2021-2027; invită Comisia și statele membre să se asigure că datele sunt dezagregate în funcție de vârstă, orientare sexuală, identitate de gen, caracteristici sexuale, rasă, origine etnică și statutul de persoană cu dizabilități, printre altele, pentru a asigura faptul că sunt incluse experiențe ale femeilor în toată diversitatea lor; remarcă faptul că acest lucru va fi de ajutor pentru a înțelege mai bine amploarea și cauzele problemei, mai ales categoriile socioeconomice în care violența pe criterii de gen este mai răspândită și alți factori de influență, precum și diferitele cadre juridice și politici ale țărilor, care pot fi explorate îndeaproape prin comparații detaliate între țări în vederea identificării cadrelor de politici care ar putea influența apariția violenței; insistă, de asemenea, că este important ca statele membre să colecteze date statistice cu privire la procedurile administrative și judiciare referitoare la încredințarea copiilor în cazurile de violență în cuplu și în special cu privire la rezultatul hotărârilor și la motivele indicate pentru deciziile privind încredințarea și drepturile de vizitare;

51. invită Comisia să promoveze campanii de sensibilizare a publicului la nivelul UE ca măsură necesară pentru prevenirea violenței domestice și crearea unui climat de toleranță zero față de violență;

o

o o

52. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Miercuri, 6 octombrie 2021

P9_TA(2021)0407

Cadrul de politică al UE privind siguranța rutieră 2021-2030 – Recomandări privind următorii pași către „Viziunea zero”**Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2021 referitoare la cadrul de politică al UE privind siguranța rutieră 2021-2030 – Recomandări privind următorii pași către „Viziunea zero” (2021/2014(INI))**

(2022/C 132/04)

Parlamentul European,

- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 19 iunie 2019 intitulat „Cadrul de politică al UE privind siguranța rutieră 2021-2030 – Următorii pași către «Viziunea zero»” (SWD(2019)0283),
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 9 decembrie 2020 intitulată „Strategia pentru o mobilitate sustenabilă și inteligentă – înscrierea transporturilor europene pe calea viitorului” (COM(2020)0789),
 - având în vedere Directiva (UE) 2015/413 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2015 de facilitare a schimbului transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră ⁽¹⁾ (Directiva privind asigurarea respectării normelor de circulație la nivel transfrontalier),
 - având în vedere Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere ⁽²⁾ (Directiva privind permisele de conducere),
 - având în vedere Regulamentul (UE) 2019/2144 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele pentru omologarea de tip a autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate unor astfel de vehicule, în ceea ce privește siguranța generală a acestora și protecția ocupanților vehiculului și a utilizatorilor vulnerabili ai drumurilor ⁽³⁾ (Regulamentul privind siguranța generală),
 - având în vedere rezoluția sa din 27 aprilie 2021 referitoare la raportul de punere în aplicare în ceea ce privește aspectele de siguranță rutieră ale pachetului privind inspecția tehnică a autovehiculelor ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Concluziile Consiliului din 8 iunie 2017 privind siguranța rutieră, de adoptare a Declarației de la Valletta din martie 2017,
 - având în vedere Declarația de la Stockholm din 19-20 februarie 2020 făcută cu ocazia celei de a treia Conferințe ministeriale mondiale privind siguranța rutieră,
 - având în vedere Declarația Consiliului din 7 octombrie 2015 privind deplasarea cu bicicleta ca mod de transport ecologic, semnată de miniștrii transporturilor din UE în cadrul reuniunii informale de la Luxemburg,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A9-0211/2021),
- A. întrucât, în fiecare an, aproximativ 22 700 de persoane își pierd încă viața pe drumurile din UE și aproximativ 120 000 sunt grav rănite; întrucât peste 11 800 de copii și tineri cu vârsta de până la 17 ani au fost uciși în accidente rutiere în UE în ultimii 10 ani; întrucât, în ultimii ani, diminuarea ratelor mortalității în UE a înregistrat o stagnare și, prin urmare, nu a putut fi atins obiectivul de a reduce la jumătate numărul deceselor din accidente rutiere între 2010 și 2020; întrucât cifrele de mai sus reprezintă un preț uman și social inacceptabil pentru cetățenii UE și întrucât costul extern al accidentelor rutiere din UE reprezintă aproximativ 2 % din PIB-ul său anual;

⁽¹⁾ JO L 68, 13.3.2015, p. 9.⁽²⁾ JO L 403, 30.12.2006, p. 18.⁽³⁾ JO L 325, 16.12.2019, p. 1.⁽⁴⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0122.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- B. întrucât, în materie de automatizare, UE se confruntă cu noi tendințe și provocări, care ar putea avea un impact enorm asupra siguranței rutiere; întrucât pierderea atenției din cauza utilizării dispozitivelor mobile în timpul condusului reprezintă un fenomen din ce în ce mai răspândit, care trebuie soluționat; întrucât, în viitorul apropiat, prezența atât a vehiculelor cu o gamă largă de caracteristici automatizate/conectate, cât și a vehiculelor tradiționale în traficul mixt va prezenta un nou risc, în special pentru categoriile vulnerabile de participanți la trafic, cum ar fi motocicliștii, bicicliștii și pietonii;
- C. întrucât progresele tehnologice, conectivitatea, automatizarea și economia colaborativă oferă noi oportunități pentru siguranța rutieră și pentru combaterea congestiei traficului, în special în zonele urbane; întrucât dezvoltarea sinergiilor dintre măsurile de siguranță și de sustenabilitate și continuarea transferului modal către modurile de transport public și mobilitatea activă ar putea duce la reducerea emisiilor de CO₂, la îmbunătățirea calității aerului și la dezvoltarea unor stiluri de viață mai active și mai sănătoase;
- D. întrucât pasagerii autoturismelor care au primit cinci stele la ultimele teste din Programul european pentru evaluarea vehiculelor noi (Euro NCAP) au avut un risc de rănire mortală cu 68 % mai mic și un risc de rănire gravă cu 23 % mai mic decât cel al pasagerilor din autovehiculele care au primit două stele;
- E. întrucât este în creștere proporția deceselor rutiere în rândul categoriilor vulnerabile de participanți la trafic, deoarece utilizatorii de autovehicule au fost principalii beneficiari ai măsurilor de îmbunătățire a siguranței vehiculelor și ai altor măsuri de siguranță rutieră; întrucât greutatea, puterea și viteza maximă a autoturismelor noi vândute în UE sunt în creștere, ceea ce prezintă riscuri mai mari pentru siguranța rutieră; întrucât trebuie abordată de urgență siguranța motocicliștilor, bicicliștilor și a pietonilor;
- F. întrucât vehiculele motorizate cu două roți reprezintă 17 % din numărul total de decese cauzate de accidente rutiere, deși parcurg numai 2 % din numărul total de kilometri; întrucât există mari diferențe între state; întrucât UE ar trebui să acorde prioritate măsurilor destinate să mărească siguranța acestor vehicule în următorii zece ani;
- G. întrucât, potrivit unui studiu al Comisiei Europene, doar 8 % dintre decese se produc pe autostrăzi, în timp ce 37 % au loc în zonele urbane și 54 % pe drumurile rurale; întrucât noile investiții și întreținerea corespunzătoare a infrastructurii existente pe parcursul întregului ciclu de viață sunt esențiale pentru siguranța rutieră;
- H. întrucât nu sunt raportate toate victimele accidentelor, ceea ce denaturează statisticile disponibile; întrucât trebuie dezvoltate metode eficace de testare pentru a stabili numărul real de victime ale accidentelor rutiere;
- I. întrucât, pentru a preveni și a atenua accidentele rutiere mortale, este esențial ca participanții la trafic să adopte și să se aplice un comportament prudent, cum ar fi mersul cu viteza corectă, utilizarea echipamentelor de protecție precum centurile de siguranță și căștile de protecție, neconducerea sub influența alcoolului sau a drogurilor și conducerea, mersul și mersul pe jos fără distragerea atenției;
- J. întrucât există inegalități sociale, de vârstă și de gen în ceea ce privește mobilitatea și siguranța rutieră;
- K. întrucât pentru a realiza noile obiective ale UE în materie de siguranță rutieră sunt necesare eforturi mai intense și de cooperare pentru a dezvolta politici europene solide în domeniul siguranței rutiere cu părțile interesate, sprijin pentru cercetare și inovare, pentru a pregăti soluții întemeiate pe politici bazate pe date solide și pe analize de impact, precum și măsuri naționale de punere în aplicare mai numeroase și mai bine orientate și o cooperare transfrontalieră eficace în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor;
- L. întrucât între 40 și 60 % din totalul deceselor legate de muncă sunt accidente rutiere care au loc în timpul muncii sau în timpul deplasării către locul de muncă; întrucât oboseala este o problemă frecventă ce afectează conducătorii auto care circulă pe drumurile din UE;
- M. întrucât punerea în aplicare a planurilor naționale de siguranță rutieră și a noului cadru de politică al UE privind siguranța rutieră necesită resurse financiare stabile și suficiente, atât din partea statelor membre, cât și din bugetul UE;

Miercuri, 6 octombrie 2021

Cadrul de politică al UE privind siguranța rutieră 2021-2030 – Următorii pași către „Viziunea zero”

1. salută faptul că, în cadrul de politică al UE privind siguranța rutieră 2021-2030, UE și-a reafirmat obiectivul strategic pe termen lung de a ajunge la aproape niciun deces și la nicio rănire gravă pe drumurile UE până în 2050 („Viziunea zero”) și obiectivul său pe termen mediu de a reduce decesele și vătămările grave cu 50 % până în 2030 în conformitate cu Declarația de la Valletta; subliniază că aceste obiective și ținte ale UE legate de siguranța rutieră ar trebui să fie susținute de o abordare coordonată, bine planificată, sistematică și bine finanțată în materie de siguranță rutieră la nivelul UE, la nivel național, regional și local;
2. salută, în acest sens, adoptarea abordării pentru un sistem sigur la nivelul UE, fondată pe un cadru de performanță și obiective delimitate în timp pentru a reduce numărul de victime și vătămări grave; salută stabilirea unor indicatori-cheie de performanță (ICP) definiți în cooperare cu statele membre și care să permită o analiză mai aprofundată și specifică a performanțelor statelor membre și identificarea deficiențelor; invită Comisia să stabilească obiective privind rezultatele până în 2023; subliniază importanța cooperării actuale dintre UE și statele membre în această privință și îndeamnă toate statele membre să se angajeze pe deplin în acest exercițiu și să convină asupra unei metodologii armonizate pentru indicatorii-cheie de performanță, care să permită statelor membre să compare datele; solicită elaborarea unei foi de parcurs detaliate pentru acțiunile UE care să permită să se măsoare performanțele și să se răspundă pentru rezultate în fața unor organisme specifice;
3. consideră, cu toate acestea, că se mai pot aduce îmbunătățiri indicatorilor-cheie de performanță menționați mai sus și îndeamnă Comisia să aibă în vedere extinderea și actualizarea acestor indicatori în planul său strategic de acțiune al UE privind siguranța rutieră; consideră că indicatorii-cheie de performanță pentru echipamentele de protecție ar trebui să fie completați cu un indicator-cheie de performanță care colectează date privind expunerea în funcție de distanța și timpul de deplasare pentru toți participanții la trafic, defalcat în funcție de ponderea modală și de tipul de drum, pentru a înțelege mai bine diferitele rate de risc și pericole implicate; invită Comisia să continue să colaboreze îndeaproape cu statele membre pentru a defini un indicator-cheie de performanță pentru infrastructura rutieră, care să indice calitatea siguranței unei rețele rutiere indiferent de comportamentul utilizatorilor sau de tehnologia vehiculelor, pe baza unei metodologii comune de clasificare convenite; regretă că indicatorii-cheie de performanță privind siguranța vehiculelor ignoră siguranța vehiculelor motorizate cu două roți; invită Comisia să elaboreze un indice de siguranță a vehiculelor pentru vehiculele din categoria L și subliniază necesitatea includerii în acesta a tuturor indicatorilor-cheie de performanță pentru vehiculele din categoria L;
4. evidențiază că finanțarea UE este esențială pentru a investi în soluții sustenabile și inteligente de siguranță rutieră și a accelera obținerea de rezultate privind siguranța rutieră în întreaga UE; invită Comisia să protejeze și să crească investițiile UE în siguranța rutieră în toate programele pertinente de finanțare ale UE, inclusiv în cercetare și inovare; invită, de asemenea, toate statele membre să aloce o parte adecvată din bugetul lor național, care, împreună cu fondurile UE, să permită punerea în aplicare a programelor lor naționale de siguranță rutieră și a noului cadru de politică al UE privind siguranța rutieră pentru perioada 2021-2030; invită statele membre să creeze fonduri naționale pentru siguranța rutieră ca mecanisme de colectare a amenzilor în temeiul codurilor lor rutiere și de redistribuire a fondurilor strânse pentru siguranța rutieră; invită Comisia să extindă la toate statele membre programul Schimbul UE în materie de siguranță rutieră, care este conceput pentru a îmbunătăți performanțele în materie de siguranță rutieră, dar care se concentrează în prezent pe doar șase state membre;
5. încurajează statele membre să înființeze observatoare naționale pentru siguranța rutieră, care să colecteze, să prelucreză și să mențină baze de date naționale privind siguranța rutieră; solicită statelor membre să își alinieze strategiile naționale de siguranță rutieră la obiectivele cadrului de politică al UE privind siguranța rutieră pentru perioada 2021-2030 și să remedieze deficiențele aferente cât mai curând posibil;

Infrastructuri sigure

6. invită statele membre și Comisia să acorde prioritate investițiilor care aduc cele mai mari beneficii în ceea ce privește siguranța rutieră, acordând o atenție deosebită zonelor cu cel mai mare număr de accidente, inclusiv investițiilor în întreținerea cu prioritate a infrastructurii existente și în construirea de noi infrastructuri, acolo unde este necesar; salută faptul că Mecanismul pentru interconectarea Europei pentru perioada 2021-2027 prevede finanțare pentru proiecte de infrastructură și mobilitate sigure și securizate, inclusiv pentru siguranța rutieră; invită Comisia să promoveze în continuare oportunitățile de finanțare ale UE prin Mecanismul pentru interconectarea Europei, fondurile regionale și de coeziune,

Miercuri, 6 octombrie 2021

InvestEU și Platforma pentru un transport mai sigur lansată de Banca Europeană de Investiții (BEI), în special în statele membre cu performanțe relativ slabe în materie de siguranță rutieră; subliniază că este important ca criteriile de eligibilitate pentru aceste instrumente să fie mai clare pentru acțiunile în domeniul siguranței rutiere; invită Comisia să sprijine și să încurajeze statele membre să investească într-o rețea de transport mai sigură, mai sustenabilă, rezilientă și multimodală prin planurile lor naționale de redresare și reziliență; invită Comisia să stabilească în revizuirea Regulamentului privind rețeaua transeuropeană de transport (TEN-T) ⁽⁵⁾ bazele viitoarelor decizii de investiții în siguranța rutieră, inclusiv implementarea a unui plan de monitorizare a rețelei centrale privind întreținerea la nivelul UE;

7. subliniază că o evaluare proactivă a rețelei rutiere a UE va fi un instrument util pentru a măsura siguranța inerentă a drumurilor și pentru a canaliza investiții; salută, în acest sens, cartografierea riscurilor și ratingul de siguranță ale autostrăzilor și ale drumurilor principale introduse în normele UE privind siguranța infrastructurii ⁽⁶⁾, care au fost revizuite recent, și invită statele membre să indice cât mai multe drumuri principale de pe teritoriul lor pentru a spori potențialul noii directive în materie de siguranță rutieră; invită statele membre să instituie, în conformitate cu directiva, sisteme naționale de raportare voluntară, care ar trebui să fie accesibile online și disponibile pentru toți participanții la trafic, pentru a facilita colectarea datelor legate de evenimentele transmise de utilizatorii drumurilor și de vehicule, precum și a oricăror alte informații legate de siguranță percepute de cei care le raportează ca fiind un pericol real sau potențial pentru siguranța infrastructurii rutiere, pentru a garanta că cetățenii UE contribuie în mod transparent, imediat și direct la siguranță; invită Comisia și statele membre să convină cât mai curând posibil asupra unei metodologii pentru efectuarea unor evaluări sistematice ale întregii rețele rutiere, astfel cum se prevede în revizuirea actului menționat mai sus, inclusiv elementele care sunt importante pentru siguranța participanților activi la trafic;

8. invită Comisia și statele membre să accelereze activitatea referitoare la specificațiile UE pentru performanța indicatoarelor și marcajelor rutiere, cu scopul de a pregăti terenul pentru o mai mare automatizare a vehiculelor; reamintește importanța performanței indicatoarelor și marcajelor rutiere, inclusiv a amplasării, vizibilității și retroreflecției acestora, îndeosebi pentru eficacitatea sistemelor de asistență a conducătorului auto, cum ar sistemele inteligente de asistență pentru controlul vitezei și menținerea benzii de circulație; subliniază importanța utilizării infrastructurii pentru construirea de drumuri autoexplicative, autoaplicabile și „indulgente” pentru siguranța tuturor participanților la traficul rutier, în special în zonele periculoase sau în zonele cu un număr semnificativ de utilizatori vulnerabili ai drumurilor;

9. invită Comisia și statele membre să elaboreze cerințe de calitate pentru infrastructura pentru mersul pe jos și cu bicicleta pentru a aborda nivelul insuficient de siguranță pentru participanții activi la trafic; invită Comisia să elaboreze programe comune la nivelul UE pentru auditorii și inspectorii infrastructurii rutiere, inclusiv cursuri de formare specifice privind nevoile utilizatorilor vulnerabili ai drumurilor, în cadrul noului său forum al auditorilor europeni în domeniul siguranței rutiere;

10. observă că utilizatorii drumurilor care sunt în situație de mobilitate redusă și de alte handicapuri au nevoi speciale de care ar trebui să se țină seama atunci când se planifică și se construiesc noi infrastructuri rutiere; invită statele membre să sprijine investițiile în proiecte menite să facă infrastructura rutieră deschisă și accesibilă tuturor;

11. ia act de faptul că, potrivit ultimei revizuirii a normelor UE privind siguranța infrastructurii, Comisia are obligația de a lua în considerare revizuirea Directivei 2004/54/CE privind cerințele minime de siguranță pentru tuneluri ⁽⁷⁾ până în 2021 și a lua în considerare adoptarea unei noi propuneri legislative privind cerințele minime de siguranță pentru poduri; invită Comisia să îmbunătățească în continuare utilizarea în condiții de siguranță a tunelurilor, printre altele prin organizarea de campanii de sensibilizare și prin realizarea de studii pertinente;

12. încurajează Comisia și statele membre să constituie un grup de experți pentru elaborarea unui cadru de clasificare a drumurilor care să coreleze mai bine limita de viteză cu proiectarea și amenajarea drumurilor, în concordanță cu abordarea bazată pe un sistem sigur;

⁽⁵⁾ JO L 348, 20.12.2013, p. 1.

⁽⁶⁾ Directiva (UE) 2019/1936 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 de modificare a Directivei 2008/96/CE privind gestionarea siguranței infrastructurii rutiere (JO L 305, 26.11.2019, p. 1).

⁽⁷⁾ JO L 167, 30.4.2004, p. 39.

Miercuri, 6 octombrie 2021

13. solicită luarea de măsuri pentru a consolida în continuare siguranța rutieră în nodurile urbane și în zonele suburbane și rurale și a îmbunătăți siguranța operațională pe parcursul întregului ciclu de viață al infrastructurii esențiale, cum ar fi tunelurile și podurile, luând în considerare și utilizarea noilor tehnologii de monitorizare pentru infrastructura vulnerabilă, precum și pentru a defini obiective specifice în materie de siguranță și cerințe de calitate în viitoarea revizuire a Regulamentului TEN-T;

14. invită statele membre să recunoască importanța transferului modal către moduri active, cum ar fi mersul pe jos și cu bicicleta, și a modurilor de transport public sustenabile, ca instrumente importante de reducere a pericolelor pe șosele, și să aloce investiții adecvate în acest scop; salută, în acest sens, lansarea inițiativei privind o platformă pentru un transport mai sigur, care solicită în mod explicit facilități mai bune pentru un transport sustenabil, inclusiv pentru bicicliști și pietoni, precum și pentru proiecte de reducere a accidentelor; invită Comisia și BEI să lanseze campanii de sensibilizare și de informare pentru a se asigura că toate părțile interesate sunt bine informate cu privire la condițiile de utilizare a platformei și să aibă în vedere folosirea ei;

15. solicită sinergii sporite între rețeaua europeană de rute cicliste EuroVelo și TEN-T pentru a face infrastructura ciclabilă mai sigură și mai bine conectată; subliniază că este important să se asigure trasee continue pentru mersul pe jos și cu bicicleta în cadrul proiectelor TEN-T, acolo unde este fezabil; invită Comisia să încurajeze reconversia liniilor de cale ferată dezafectate și să sprijine activ proiectele și intermodalitatea bicicletă-tren; observă că noi forme de infrastructură pentru biciclete, cum ar fi liniile de oprire avansate, adăposturile pentru biciclete, piste pentru biciclete sau autostrăzile pentru biciclete, oferă noi posibilități de mobilitate activă în condiții de siguranță; subliniază că trebuie să se depună eforturi pentru a armoniza și a asigura respectarea normelor privind semnalizarea rutieră, pentru a evita confuziile și a spori siguranța și ușurința utilizării;

16. consideră că Comisia ar trebui să depună toate eforturile pentru a se asigura că rămâne funcțională infrastructura pentru biciclete și pietoni creată în statele membre ca răspuns la pandemia de COVID-19 și că aceasta este extinsă pentru a promova în continuare deplasarea activă în condiții de siguranță;

17. invită Comisia și statele membre să colaboreze îndeaproape cu regiunile și orașele pentru a finaliza infrastructura lipsă „pe ultimul kilometru” și conexiunile transfrontaliere și intermodale în cadrul TEN-T, asigurând astfel o utilizare mai fluidă și mai eficientă a infrastructurii și a serviciilor care să îmbunătățească siguranța rutieră;

Vehicule sigure

18. salută recenta revizuire a Regulamentului privind siguranța generală, care va face obligatorii în UE, începând din 2022, noile elemente avansate de siguranță ale vehiculelor, cum ar fi sistemele inteligente de asistență pentru controlul vitezei și de menținere a benzii de circulație pentru situații de urgență, măsură ce are potențialul de a salva aproximativ 7 300 de vieți omenești și de a evita 38 900 de răni grave până în 2030; invită Comisia să adopte o legislație secundară ambițioasă și în timp util, care ar trebui să impună dotarea vehiculelor noi cu sisteme inteligente și performante de asistență pentru controlul vitezei; invită Comisia, în acest sens, să ia în considerare aplicarea practică a obligativității echipării motocicletelor cu aceste sisteme, precum și fezabilitatea, acceptabilitatea și posibilele implicații pentru siguranța rutieră ale următoarei generații de asistență inteligentă pentru controlul vitezei pentru autoturisme, camionete, camioane și autobuze;

19. reamintește importanța inovării în tehnologia vehiculelor, care poate contribui atât la atenuarea gravității accidentelor, cât și la reducerea probabilității de producere a accidentelor prin elemente de siguranță active și pasive; invită Comisia să revizuiască viitoarele standarde privind vehiculele de pasageri în lumina noilor evoluții tehnologice și să ia în considerare factori care pot afecta siguranța rutieră, cum ar fi masa, puterea, viteza și dimensiunea suprafeței frontale;

20. invită Comisia să introducă obligativitatea echipării motocicletelor cu sisteme de prevenire a blocării roților în timpul frânării în viitoarea revizuire a omologării de tip a vehiculelor din categoria L; invită Comisia să extindă categoriile de vehicule care fac obiectul instalării obligatorii a sistemului eCall, acordând o atenție deosebită vehiculelor motorizate cu două roți;

21. invită Comisia să dezvolte în continuare cerințele cu privire la rezistența la impact în vederea omologării de tip a autovehiculelor și să le includă în viitoarele revizuii legislative, care ar trebui să integreze și cele mai recente criterii ale testelor de coliziune Euro NCAP care monitorizează impactul unei coliziuni asupra altor vehicule și a utilizatorilor vulnerabili ai drumurilor, în vederea armonizării standardelor minime și a garantării unui nivel similar de siguranță pentru toți pasagerii;

22. invită Comisia și statele membre să sprijine orașele în crearea de baze de date privind limitele de viteză, pentru a susține implementarea tehnologiei inteligente de asistență pentru controlul vitezei, așa cum se prevede Regulamentul privind siguranța generală;

Miercuri, 6 octombrie 2021

23. subliniază că pericolul și frecvența accidentelor dintre camioane și utilizatorii vulnerabili ai drumurilor ar putea fi reduse în mod semnificativ prin utilizarea pe scară largă a sistemelor de asistență la viraje; subliniază că sistemele de asistență la viraje vor deveni obligatorii pentru noile tipuri de camioane în 2022 și pentru toate camioanele noi în 2024; invită Comisia să creeze un program european de acțiune privind sistemele de asistență la viraje pentru a promova beneficiile acestei tehnologii și pentru a încuraja părțile interesate să echipeze, în mod voluntar, vehiculele existente și pe cele noi cu sisteme de asistență la viraje; salută inițiativele care sprijină introducerea voluntară a sistemelor obligatorii de asistență la viraje; invită Comisia și statele membre să sprijine financiar echiparea vehiculelor existente și a celor noi cu sisteme de asistență la viraje;

24. subliniază că manipularea și fraudă care implică elemente electronice de siguranță, cum ar fi sistemele avansate de asistență la conducere, prezintă riscuri considerabile pentru siguranță și, prin urmare, ar trebui studiate în cursuri de formare specifice pentru inspectorii cu privire la verificarea integrității software-ului;

25. invită Comisia să dezvolte standarde pentru manechine care să fie mai reprezentative pentru mai multe aspecte, cum ar fi vârsta, sexul, dimensiunea și statura utilizatorilor din interiorul și din exteriorul vehiculului;

26. invită statele membre să ofere stimulente fiscale și solicită asigurătorilor privați să ofere sisteme atractive de asigurare auto pentru achiziționarea și utilizarea de vehicule cu cele mai înalte standarde de siguranță; invită Comisia să revizuiască legislația privind etichetarea automobilelor pentru a include informații suplimentare la punctul de vânzare și în format digital cu privire la ratingul de siguranță al vehiculelor noi;

27. salută cerința ca dispozitivele de avertizare privind portul centurii de siguranță pentru toate scaunele să devină obligatorii în temeiul Regulamentului revizuit privind siguranța generală și invită Comisia să elaboreze standarde pentru cerințele de informare cu privire la parametrii de siguranță ai sistemelor de fixare a scaunului pentru copii; invită statele membre să lanseze campanii de sensibilizare pentru părinți și tutori cu privire la siguranța copiilor în transportul rutier, pentru a promova în continuare sensibilizarea cu privire la necesitatea de a utiliza centuri de siguranță, inclusiv pe scaunele din spate, având în vedere riscurile de siguranță pentru pasageri în multe dintre vehiculele aflate în uz în prezent — și care vor rămâne în uz timp de mai mulți ani —, care nu dispun de tehnologia de avertizare privind portul centurii de siguranță;

28. îndeamnă Comisia, în conformitate cu rezoluția Parlamentului din 27 aprilie 2021 referitoare la raportul de punere în aplicare privind aspectele legate de siguranța rutieră din pachetul privind inspecția tehnică a autovehiculelor, să țină seama în mod corespunzător de evoluțiile tehnice ale elementelor de siguranță ale vehiculelor prevăzute în noul Regulament privind siguranța generală și să includă sistemele avansate de siguranță în domeniul de aplicare al următoarei revizuiți a pachetului privind inspecția tehnică a autovehiculelor, pentru a se asigura că aceste aspecte sunt verificate în timpul inspecțiilor tehnice periodice; invită autoritățile competente, în acest sens, să asigure formare suplimentară, perfecționare și recalificare pentru inspectorii care efectuează inspecțiile tehnice periodice; solicită cerințe mai stricte de autodiagnosticare a vehiculelor pentru a preveni situația în care sistemele avansate de asistență la conducere, care sunt concepute pentru a spori siguranța, să devină în cele din urmă un pericol;

29. regretă faptul că prevederile pachetului privind inspecția tehnică referitoare la inspecția arimării încărcăturii nu sunt obligatorii; invită Comisia să propună consolidarea acestor prevederi la următoarea revizuire a pachetului;

30. subliniază că sunt necesare mai multe eforturi pentru a preveni fraudarea odometrelor, asigurând astfel calitatea și siguranța vehiculelor de ocazie; invită, prin urmare, statele membre să utilizeze sistemul de schimb de citiri ale odometrelor dezvoltat de Direcția Generală Mobilitate și Transporturi (DG MOVE) a Comisiei, platforma UE MOVEHUB și modulul ODOCAR al acesteia ca urmare a proiectului-pilot propus de Parlament privind un sistem european pentru limitarea fraudării odometrelor (OREL);

31. invită Comisia să propună un nou cadru de reglementare armonizat pentru autovehiculele automatizate, pentru a se asigura, prin intermediul unor teste cuprinzătoare, inclusiv în condiții reale de conducere, că autovehiculele automatizate vor funcționa în condiții de deplină siguranță pentru conducătorii auto și alți participanți la trafic, în special în ceea ce privește interacțiunea lor cu vehiculele convenționale și cu categoriile vulnerabile de participanți la trafic;

32. solicită Comisiei să evalueze, între timp, riscurile pentru siguranța rutieră ale sistemelor de conducere asistată disponibile în prezent, cum ar fi dependența excesivă și distragerea atenției conducătorilor auto; invită Comisia să ia în considerare introducerea unei cerințe de dotare a dispozitivelor mobile și electronice ale conducătorilor auto cu un „mod de conducere sigur” și instalarea standard a altor instrumente tehnologice pentru a reduce distragerea atenției în timpul conducerii;

Miercuri, 6 octombrie 2021

33. subliniază că, astfel cum a evidențiat Comisia în Planul de acțiune strategic al UE privind siguranța rutieră, achizițiile publice reprezintă o oportunitate interesantă de a influența în mod pozitiv siguranța rutieră; invită Comisia să țină seama în mod explicit de faptul că oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic în domeniul achizițiilor publice de servicii publice de transport rutier de călători ar trebui evaluată pe baza celui mai bun raport preț-calitate, care ar trebui să includă și siguranța vehiculelor, inovarea, calitatea, sustenabilitatea și aspectele sociale; îndeamnă statele membre și autoritățile contractante să considere aspectele legate de siguranță drept unul dintre criteriile principale atunci când atribuie contracte de achiziții publice pentru servicii de transport rutier;

34. constată că noile dispozitive de mobilitate personală ridică, de asemenea, o serie de preocupări serioase legate nu numai de siguranța dispozitivelor în sine, ci și de utilizarea lor în condiții de siguranță în trafic; regretă faptul că numai câteva state membre au introdus o legislație cu privire la acest aspect și că lipsa de armonizare în UE poate crea confuzie și poate îngreuna respectarea normelor locale de către vizitatori; invită Comisia să aibă în vedere crearea unui cadru de omologare de tip pentru aceste noi dispozitive de mobilitate și să emită orientări pentru statele membre privind gestionarea aspectelor de siguranță, inclusiv norme de circulație aplicabile utilizării în condiții de siguranță a unor astfel de dispozitive; reamintește Comisiei și statelor membre necesitatea de a pune în aplicare campanii UE și naționale de sensibilizare și de educare cu privire la utilizarea în condiții de siguranță a dispozitivelor de micromobilitate, acordând o atenție deosebită categoriilor vulnerabile de participanți la trafic, printre care copiii, persoanele în vârstă sau persoanele cu mobilitate redusă; invită Comisia și statele membre să facă schimb de bune practici cu privire la modalitățile de îmbunătățire a utilizării în condiții de siguranță a dispozitivelor de micromobilitate;

35. invită Comisia să actualizeze cerințele legate de baza de date a UE privind accidentele rutiere (CARE) și să includă identificarea coliziunilor în care sunt implicate dispozitivele de micromobilitate, cum ar fi scuterele electrice și alte tipuri de biciclete electrice; invită statele membre să pună în aplicare măsuri preventive concrete de siguranță la nivel național, regional sau local, pe baza informațiilor din baza de date CARE;

Utilizarea drumurilor în condiții de siguranță

36. ia act de faptul că, potrivit unui studiu al Comisiei, se estimează că alcoolul cauzează aproximativ 25 % din decesele din accidente rutiere, în timp ce drogurile cauzează 15 % din decesele din accidente rutiere⁽⁸⁾; ia act de faptul că recomandarea UE privind nivelul de alcoolemie admis datează din 2001; invită Comisia să actualizeze recomandările citate și să includă printre ele un cadru privind limita de toleranță zero în ceea ce privește conducerea sub influența alcoolului și să introducă o recomandare a UE privind toleranța zero în ceea ce privește substanțele psihoactive ilegale, precum și standarde pentru aplicarea în trafic a normelor referitoare la conducerea sub influența drogurilor; subliniază că armonizarea nivelurilor permise de alcool în sânge în UE pentru toate categoriile de vehicule va facilita comparațiile în cadrul indicatorilor-cheie de performanță referitori la lipsa consumării de alcool la volan; invită Comisia să elaboreze orientări privind etichetarea medicamentelor care afectează capacitatea persoanelor de a conduce un vehicul și să lanseze campanii de informare pentru a sensibiliza serviciile medicale, inclusiv medicii de familie, în acest domeniu; invită Comisia să includă în recomandările revizuite și orientări privind montarea etilotestelor antidemaraj, îndeosebi în cazul persoanelor care recidivează, al persoanelor care săvârșesc o abatere gravă pentru prima dată și al tuturor șoferilor profesioniști;

37. constată că excesul de viteză este un factor determinant în aproximativ 30 % din accidentele rutiere mortale și un factor agravant în majoritatea accidentelor; invită Comisia să prezinte o recomandare de aplicare a unor limite de viteză sigure în conformitate cu abordarea pentru un sistem sigur pentru toate tipurile de drumuri, cum ar fi vitezele maxime de 30 km/h în zonele rezidențiale și în zonele în care există un număr mare de bicicliști și pietoni, cu posibilitatea unor limite mai stricte pe arterele principale, cu o protecție adecvată pentru utilizatorii vulnerabili ai drumurilor; invită statele membre să acorde prioritate investițiilor în asigurarea respectării vitezei și în comunicarea de înaltă calitate privind importanța vitezei și gestionarea vitezei; invită statele membre să aplice sancțiuni care să descurajeze excesul de viteză, inclusiv sisteme de puncte de penalizare, și să ia în considerare introducerea unor cursuri de sensibilizare față de excesul de viteză pentru a-i reabilita pe conducătorii care recidivează;

38. constată că, potrivit estimărilor Comisiei⁽⁹⁾, în fiecare an sunt detectate 10 milioane de infracțiuni rutiere majore în UE legate de excesul de viteză, nerespectarea culorii roșii a semaforului și conducerea sub influența alcoolului, care sunt comise de nerezidenți; recunoaște progresele înregistrate din 2015 în ceea ce privește crearea unui cadru pentru executarea transfrontalieră a sancțiunilor în cazul contravențiilor rutiere, însă regretă faptul că actualul cadru pentru executarea transfrontalieră a sancțiunilor în cazul contravențiilor rutiere prevăzut în Directiva privind asigurarea respectării normelor

⁽⁸⁾ Studiu al Comisiei din 18 februarie 2014 privind prevenirea conducerii sub influența alcoolului prin utilizarea etilotestelor antidemaraj.

⁽⁹⁾ Evaluarea inițială a impactului realizată de Comisie la 15 martie 2019 cu privire la revizuirea Directivei privind asigurarea respectării normelor la nivel transfrontalier.

Miercuri, 6 octombrie 2021

la nivel transfrontalier nu asigură în mod adecvat anchetarea în vederea aplicării sancțiunilor sau a recunoașterii deciziilor privind sancțiunile; consideră că o mai bună aplicare transfrontalieră a normelor de circulație rutieră ar crește gradul de respectare a acestor norme și ar avea un efect disuasiv, reducând astfel comportamentul periculos și îmbunătățind siguranța rutieră; invită Comisia, în acest sens, să abordeze aspectele menționate mai sus în cadrul următoarei revizuii a directivei, să evalueze aspectul recunoașterii reciproce a decăderii din dreptul de a conduce autovehicule și a punctelor de penalizare și să revizuiască domeniul de aplicare al directivei pentru a include aplicarea taxelor rutiere pentru a preveni conducerea periculoasă și a menține calitatea infrastructurii;

39. reamintește că Directiva privind permisele de conducere a instituit un model armonizat de permis la nivelul UE și a introdus cerințe minime pentru obținerea permiselor; ia act de faptul că directiva va trebui să fie actualizată în ceea ce privește noile evoluții în materie de tehnologie a vehiculelor și a infrastructurii, de automatizare a vehiculelor și de programe de formare, în special pentru conducătorii auto profesioniști; invită Comisia să elaboreze standarde minime pentru formarea conducătorilor auto și pentru educația în materie de siguranță rutieră, aliniind treptat forma, conținutul și rezultatele cursurilor de conducere de pe întreg teritoriul UE, și să ia în considerare includerea în viitoarea revizuire a directivei a sistemului de obiective pentru educația conducătorilor auto, care cuprinde trei categorii: cunoștințe și competențe, aspecte care sporesc riscurile și autoevaluare; solicită, în plus, introducerea unui sistem gradual de acordare a permiselor care să îi încurajeze pe conducătorii auto începători să dobândească mai multă experiență în competențele avansate de conducere, cum ar fi evaluarea traficului, autoevaluarea și percepția pericolelor și să limiteze anumite activități cu grad ridicat de risc, cum ar fi conducerea pe timp de noapte și cu pasageri, ținând seama, totodată, de nevoile de mobilitate ale persoanelor care locuiesc în zone îndepărtate și de accesul limitat la transportul public; invită, de asemenea, Comisia să armonizeze și mai mult standardele minime aplicabile instructorilor auto și moto, inclusiv formare periodică, formare referitoare la percepția riscului, precum și o educație minimă mai strictă și competențe de comunicare; constată cu îngrijorare că, în mai multe state membre, au fost raportate cazuri în care au fost eliberate ilegal permise de conducere și invită Comisia să monitorizeze această chestiune;

40. invită Comisia să evalueze posibilitatea ca formarea teoretică și practică și testele aferente să devină obligatorii pentru obținerea unui permis de conducere pentru toate categoriile de vehicule motorizate cu două roți;

41. invită Comisia Europeană să elaboreze indicatori-cheie de performanță pentru educația în materie de siguranță rutieră și de mobilitate în statele membre și să dezvolte instrumente la nivelul UE pentru a concepe, a pune în aplicare și a evalua educația în materie de siguranță rutieră și de mobilitate; încurajează toate statele membre să asigure o educație de înaltă calitate în domeniul siguranței rutiere, care ar trebui să înceapă la școală și să facă parte din învățarea continuă pe tot parcursul vieții;

42. constată că pandemia de COVID-19 a dus la dezvoltarea sectorului serviciilor de livrare la domiciliu și, în special, la utilizarea camionetelor și a vehiculelor motorizate cu două roți, cum ar fi mopedurile și bicicletele, stimulând apariția unor noi tipuri de muncă pe platforme online și de modele de afaceri; invită Comisia să se asigure că șoferii profesioniști de camioane beneficiază de o formare adecvată și să abordeze problema oboselei și a excesului de viteză în cazul șoferilor de camioane, în special ca urmare a creșterii semnificative a numărului de livrări la domiciliu; invită, de asemenea, Comisia să ia în considerare înăsprirea regimului de inspecție tehnică auto și introducerea obligației de a efectua verificări suplimentare pentru camioanele utilizate de furnizorii de servicii de livrare de colete după ce a fost atins un anumit număr de kilometri și să aibă în vedere extinderea acestei obligații la alte vehicule din categoriile utilizate în alte scopuri comerciale, în cadrul revizuirii pachetului privind inspecția tehnică auto; invită Comisia să elaboreze o recomandare privind siguranța personalului care efectuează livrări, inclusiv cerințe pentru angajatori și societăți de a asigura furnizarea și utilizarea echipamentelor de siguranță și a vehiculelor sigure, precum și formarea în domeniul instrumentelor digitale pe care ar putea să fie nevoiți să le utilizeze, cum ar fi aplicațiile și platformele interactive;

43. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că oboseala conducătorilor auto în transportul comercial de mărfuri și de pasageri constituie o cauză a accidentelor rutiere; invită Comisia, în acest sens, să se asigure că Directiva 89/391/CEE a Consiliului privind securitatea și sănătatea lucrătorilor⁽¹⁰⁾ este pusă în aplicare în mod corespunzător în ceea ce privește aspectele legate de siguranța rutieră; invită Comisia să introducă un indicator-cheie de performanță pentru oboseala conducătorilor auto în transportul comercial de mărfuri și de pasageri; solicită Comisiei și statelor membre să crească numărul de zone de parcare securizate din TEN-T și să se asigure că acestea sunt adaptate nevoilor șoferilor și să furnizeze informații cu privire la disponibilitatea acestora prin intermediul unui site internet actualizat și ușor de utilizat; invită Comisia să evalueze dacă instalarea sistemelor de aer condiționat sau a sistemelor echivalente de climatizare pentru

⁽¹⁰⁾ JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

Miercuri, 6 octombrie 2021

cabine în vehiculele grele de marfă ar putea avea un impact pozitiv asupra oboselii conducătorului auto și asupra siguranței rutiere, având în vedere faptul că aceste sisteme pot funcționa independent de motorul principal;

44. subliniază că un răspuns eficace și complet după accident include, pe lângă asistența medicală și reabilitarea, furnizarea de sprijin psihologic și social, recunoașterea victimelor și o anchetă amănunțită pentru a identifica cauzele accidentelor și măsurile de prevenire a repetării acestora în viitor, precum și proceduri penale și civile, după caz; invită statele membre să stabilească o colaborare mai strânsă între autoritățile lor din domeniul siguranței rutiere și sectorul sănătății pentru a asigura utilizarea corectă a coridoarelor de urgență pentru a accelera operațiunile de salvare; invită, de asemenea, Comisia și statele membre să asigure o finanțare suficientă pentru o infrastructură de urgență eficientă, inclusiv servicii medicale aeriene, în special în regiunile izolate, montane și insulare; invită Comisia să introducă o formare obligatorie pentru acordarea primului ajutor în cadrul viitoarei revizuii a Directivei privind permisele de conducere; invită statele membre să consacre conceptul de coridoare de urgență în codurile rutiere naționale și să lanseze campanii suplimentare de sensibilizare; reamintește importanța de a realiza o monitorizare eficace a sprijinului acordat victimelor;

45. invită statele membre să își dezvolte principalele rețele de traumatologie și să adopte orientări pentru cooperarea reciprocă pentru a permite serviciilor de asistență de urgență să transporte rapid pacienții, inclusiv la nivel transfrontalier;

46. subliniază că aplicarea deficitară a normelor privind traficul rutier subminează eforturile de realizare a obiectivului „Viziunea zero”; încurajează statele membre să stabilească obiective anuale pentru punerea în aplicare și respectarea planurilor lor de siguranță rutieră și să asigure finanțarea adecvată a acestora, precum și să întreprindă și să publice o monitorizare anuală în care să analizeze obiectivele atinse și rezultatele obținute; subliniază că numai niște activități coerente, bine explicate și bine promovate de punere în aplicare a normelor, precum și educația prin aplicarea legii pot avea un efect de lungă durată asupra comportamentului la volan; ia act de faptul că eficiența este îmbunătățită și mai mult dacă tratarea amenziilor pentru încălcările detectate este în mare măsură automatizată;

47. constată că utilizarea unui telefon mobil sau a altor dispozitive electronice în timpul conducerii sau deplasării afectează semnificativ capacitatea de conducere și joacă un rol în 10-30 % din coliziunile rutiere; invită statele membre să introducă sancțiuni eficace, proporționale și disuasive pentru utilizarea telefoanelor mobile, inclusiv sancțiuni nefinanciare, pentru a mări gradul de conștientizare cu privire la riscurile implicate și a îmbunătăți aplicarea normelor;

Un cadru adecvat pentru viitor

48. subliniază că factorii externi și tendințele societale emergente prezintă provocări fără precedent pentru siguranța rutieră în cadrul strategiei UE pentru 2030 și ulterior; ia act de faptul că UE ar trebui să deschidă calea pentru introducerea în timp util a vehiculelor conectate și automatizate și ar trebui să evalueze posibilele riscuri ale combinării acestor vehicule cu vehiculele tradiționale în trafic mixt și cu categoriile vulnerabile de participanți la trafic; invită Comisia să evalueze pe deplin impactul unui număr mai mare de vehicule automatizate asupra traficului în zonele urbane și asupra mediului; subliniază că ar putea fi necesar să se modernizeze infrastructura pentru a garanta că vehiculele automatizate și semiautomatizate funcționează în condiții de siguranță, îmbunătățind și siguranța vehiculelor convenționale și aducând, astfel, beneficii tuturor participanților la trafic;

49. invită statele membre să instituie programe de casare a vehiculelor în condiții ecologice pentru a stimula achiziționarea și utilizarea de vehicule mai sigure, curate și eficiente din punct de vedere energetic, precum și reînnoirea parcurilor de vehicule publice și private; solicită Comisiei și statelor membre să colaboreze cu BEI pentru a studia noi scheme de finanțare pentru a facilita investițiile în servicii de transport sigure și sustenabile și în parcuri de vehicule sigure și sustenabile;

50. subliniază că datele vor juca un rol esențial în îmbunătățirea siguranței rutiere; reamintește că datele de la bordul vehiculelor sunt extrem de valoroase pentru gestionarea traficului, inspecțiile tehnice și analiza accidentelor; invită Comisia să creeze un cadru pentru accesarea datelor de la bordul vehiculelor și în afara lucrărilor de reparații, în conformitate cu Regulamentul general privind protecția datelor ⁽¹¹⁾, exclusiv în scopul cercetării accidentelor și al inspecțiilor tehnice auto; subliniază, în acest sens, importanța datelor digitale stocate în dispozitivele de înregistrare a datelor privind evenimentele pentru a efectua analize aprofundate ale accidentelor în scopul de a îmbunătăți siguranța rutieră; invită Comisia să se

⁽¹¹⁾ JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

Miercuri, 6 octombrie 2021

asigure că toate datele relevante pentru analiza aprofundată a accidentelor și cercetarea în domeniul siguranței rutiere (inclusiv locația, data și ora) trebuie înregistrate și stocate de dispozitivele de înregistrare a datelor privind evenimentele;

51. reamintește că, deși siguranța rutieră este o responsabilitate comună a tuturor actorilor și a autorităților relevante la nivelul UE, la nivel național și local, UE ar trebui să demonstreze o atitudine puternică de lider pentru a se asigura că siguranța rutieră rămâne o prioritate în transportul rutier, în scopul de a contribui la eliminarea decalajului în materie de siguranță rutieră dintre statele membre și a garanta că UE rămâne un lider mondial în acest domeniu; subliniază responsabilitatea UE de a promova cooperarea și schimbul de bune practici cu țări terțe, cum ar fi Regatul Unit, în vederea punerii în aplicare a Declarației de la Stockholm privind siguranța rutieră; invită Comisia și statele membre să se asigure că obiectivele politicii UE în domeniul siguranței rutiere se aplică în toate programele externe relevante și să dezvolte un sistem eficient de schimb de informații privind contravențiile rutiere cu țările vecine din afara UE, pentru a îmbunătăți aplicarea legii, garantând totodată că orice schimb de informații face obiectul unor garanții, audituri și condiții de supraveghere stricte, în deplină conformitate cu normele aplicabile ale UE;

52. invită Comisia, în perspectiva viitoarei revizuiți a pachetului privind mobilitatea urbană, să promoveze sinergii între măsurile de siguranță și cele de sustenabilitate în zonele urbane; solicită, în acest sens, redefinirea priorităților în ceea ce privește infrastructura de transport în zonele urbane, inclusiv modificând scopul în care se folosesc spațiile publice, deplasând accentul de pe transportul motorizat individual pe moduri de transport sustenabile, mai sigure și mai sănătoase, cum ar fi transportul public, mersul pe jos și mersul cu bicicleta, ținând seama de nevoile speciale ale participanților vulnerabili la trafic, cum ar fi copiii, persoanele cu dizabilități și persoanele în vârstă; încurajează creșterea investițiilor și a cofinanțării prin intermediul instrumentelor de finanțare ale UE pentru parcuri și alte zone de conectivitate a mobilității la intrarea în zonele urbane, care să asigure un acces ușor la diferite moduri de transport public, având în vedere nevoia de a reduce congestionarea urbană și emisiile de CO₂; salută intenția BEI de a sprijini programe ambițioase de investiții pentru a ajuta autoritățile publice să promoveze mobilitatea sustenabilă la nivel regional și local, cum ar fi planurile de mobilitate urbană sustenabilă și proiectele de transport public; invită Comisia să integreze mai bine obiectivele și acțiunile UE în materie de siguranță rutieră în orientările privind planurile de mobilitate urbană durabilă prin monitorizarea și promovarea celor mai bune practici, inclusiv prin stabilirea unui indicator privind utilizarea fondurilor UE pentru îmbunătățirea eficienței a siguranței rutiere urbane;

53. constată că zonele rurale reprezintă aproximativ 83 % din teritoriul UE și sunt locuite de 30,6 % din populația sa; subliniază că zonele rurale și, în special, zonele slab populate nu dispun de o infrastructură de transport de calitate și de servicii regulate de transport public în comun, ceea ce are un impact direct asupra siguranței rutiere; constată, de asemenea, că 54 % din decesele cauzate de accidente rutiere în UE au loc pe drumurile rurale; subliniază că îmbunătățirea accesibilității, conectivității și siguranței rutiere în zonele rurale ar trebui să facă parte din Strategia pentru o mobilitate sustenabilă și inteligentă; invită Comisia să țină seama de aceasta în viitoarea sa comunicare privind o viziune pe termen lung pentru zonele rurale;

54. subliniază necesitatea de a promova o abordare integrată pentru a îndeplini obiectivele stabilite în „Viziunea zero” și de a promova colaborarea intersectorială, inclusiv dialogul cu ONG-urile, societatea civilă, precum și cu întreprinderile și industria de la nivel regional, național și de la nivelul UE; invită companiile și IMM-urile să urmărească, în conformitate cu Declarația de la Stockholm, realizarea siguranței rutiere prin aplicarea principiilor unui sistem sigur în lanțurile lor valorice, inclusiv în practicile lor interne de achiziție, producție și distribuție, și să includă raportarea cu privire la performanța în materie de siguranță în rapoartele lor privind sustenabilitatea și pe site-urile lor internet oficiale; invită, de asemenea, companiile și IMM-urile, atunci când este cazul, să ofere conducătorilor auto cursuri de formare specifice privind siguranța rutieră și să ia în considerare integrarea rolului de „manager al mobilității” pentru a coordona și a optimiza nevoile de mobilitate ale companiei pentru transportul de bunuri și de lucrători de-a lungul întregului lanț logistic;

55. invită Comisia să coopereze cu statele membre, societatea civilă și alte părți interesate importante în vederea dezvoltării unei culturi a siguranței rutiere la nivel european; salută lansarea Premiului UE pentru siguranța rutieră urbană, ca parte a Săptămânii Europene a Mobilității, și modernizarea Cartei Europene a Siguranței Rutiere, cea mai mare platformă a societății civile privind siguranța rutieră; invită Comisia să organizeze în următorii ani inițiativa Anului european al siguranței rutiere, ca parte a cadrului de politică a UE privind siguranța rutieră 2021-2030; susține, în plus, în contextul Anului european al orașelor mai verzi din 2022, crearea, finanțarea și monitorizarea unei etichete de „oraș mai sigur”, care ar trebui să se bazeze pe criterii privind cele mai înalte standarde de siguranță rutieră pentru toți utilizatorii și spații publice mai locuibile, inclusiv o mai bună calitate a aerului și emisii reduse de CO₂;

Miercuri, 6 octombrie 2021

56. ia act de Ziua mondială a comemorării victimelor accidentelor rutiere, care are loc în a treia duminică a lunii noiembrie a fiecărui an, pentru a comemora milioanele de persoane care au fost ucise sau rănite grav pe drumurile lumii, a mulțumi serviciilor de urgență pentru activitatea lor și a reflecta asupra poverii și costurilor enorme ale acestei tragedii continue și zilnice pentru familii, comunități și țări; recunoaște oficial această zi și invită Consiliul European și Comisia să facă același lucru prin organizarea unui eveniment anual sprijinit de cele trei instituții;

57. este de părere că, pentru a pune în aplicare în mod corespunzător următoarele etape ale politicii UE privind siguranța rutieră în cadrul Strategiei cuprinzătoare pentru o mobilitate sustenabilă și inteligentă, sunt necesare noi capacități în domeniul siguranței rutiere, în special în ceea ce privește funcțiile de coordonare, monitorizare și evaluare și sprijinul tehnic pentru strategia globală; invită Comisia, în acest sens, să ia în considerare înființarea unei agenții europene pentru transportul rutier pentru a sprijini transportul rutier sustenabil, sigur și inteligent sau, dacă acest lucru nu este fezabil, să încredințeze această sarcină unei agenții existente;

o

o o

58. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Miercuri, 6 octombrie 2021

P9_TA(2021)0408

Refacerea stocurilor halieutice în Marea Mediterană

Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2021 referitoare la refacerea stocurilor halieutice în Marea Mediterană: evaluare și etapele următoare (2019/2178(INI))

(2022/C 132/05)

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 privind Pactul verde european (COM(2019)0640) și Rezoluția Parlamentului European din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul ecologic european ⁽¹⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „O strategie «De la fermă la consumator» pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic” (COM(2020)0381),
- având în vedere Strategia UE în domeniul biodiversității pentru 2030, prezentată în comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „Strategia UE în domeniul biodiversității pentru 2030 – Readucerea naturii în viețile noastre” (COM(2020)0380), în special punctul 2.2.6 „Restabilirea stării ecologice bune a ecosistemelor marine”, „inclusiv oferind stimulente financiare prin intermediul viitoarelor instrumente financiare pentru politica în domeniul maritim și al pescuitului pentru zonele marine protejate (inclusiv zone Natura 2000 și cele stabilite prin acorduri internaționale sau regionale)”,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 16 iunie 2020 intitulată „Către un pescuit mai durabil în UE: situația actuală și orientări pentru 2021” (COM(2020)0248),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 17 septembrie 2020 intitulată „Strategia anuală pentru 2021 privind creșterea durabilă” (COM(2020)0575),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind măsurile de gestionare pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat ⁽⁴⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului ⁽⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime ⁽⁶⁾ și propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european pentru afaceri maritime și activități pescărești și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (COM(2018)0390),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0005.

⁽²⁾ JO L 409, 30.12.2006, p. 11.

⁽³⁾ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

⁽⁴⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 354, 28.12.2013, p. 22.

⁽⁶⁾ JO L 149, 20.5.2014, p. 1.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- având în vedere Directiva (UE) 2017/159 a Consiliului din 19 decembrie 2016 de punere în aplicare a Acordului referitor la punerea în aplicare a Convenției din 2007 a Organizației Internaționale a Muncii privind munca în domeniul pescuitului încheiat la 21 mai 2012 între Confederația Generală a Cooperativelor Agricole din Uniunea Europeană (COGECA), Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi (ETF) și Asociația Organizațiilor Naționale ale Întreprinderilor de Pescuit din Uniunea Europeană („Europêche”) ⁽⁷⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2017/1004 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 privind instituirea unui cadru al Uniunii pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectorul pescuitului și sprijinirea consultanței științifice cu privire la politica comună în domeniul pescuitului ⁽⁸⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2017/2107 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2017 de stabilire a unor măsuri de gestionare, conservare și control aplicabile în zona Convenției Comisiei Internaționale pentru Conservarea Tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT) ⁽⁹⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2019/1022 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind instituirea unui plan multianual pentru activitățile de pescuit care exploatează stocuri demersale în vestul Mării Mediterane ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2019/982 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1343/2011 privind unele dispoziții referitoare la pescuitul în zona Acordului CGPM (Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană) ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2020/560 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2020 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 508/2014 și (UE) nr. 1379/2013 în ceea ce privește măsurile specifice de atenuare a impactului epidemiei de COVID-19 în sectorul pescuitului și acvaculturii ⁽¹²⁾,
- având în vedere Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu din 25 iunie 2020 privind punerea în aplicare a Directivei-cadru „Strategia pentru mediul marin” (Directiva 2008/56/CE) (COM(2020)0259),
- având în vedere raportul special al Curții de Conturi 26/2020 din 26 noiembrie 2020 intitulat „Mediul marin: protecția oferită de UE este extinsă, dar lipsită de profunzime”,
- având în vedere comunicarea comună către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor din 9 februarie 2021 intitulată „Un parteneriat reînnoit cu țările din vecinătatea sudică – O nouă agendă pentru Mediterana” (JOIN(2021)0002),
- având în vedere articolele 38 și 39 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere politica europeană de vecinătate a UE (PEV),
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării (UNCLOS),
- având în vedere strategia intermediară (2017-2020) a Comisiei Generale pentru CGPM care vizează sustenabilitatea pescuitului în Marea Mediterană și în Marea Neagră,
- având în vedere raportul din 2018 al Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM), privind situația pescuitului în Marea Mediterană și în Marea Neagră,
- având în vedere obiectivul de dezvoltare durabilă (ODD) 14 „Conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, mărilor și resurselor marine pentru o dezvoltare durabilă” adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 25 septembrie 2015,
- având în vedere raportul pe 2020 al Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) al Comisiei privind monitorizarea performanțelor politicii comune în domeniul pescuitului (STECF-Adhoc-20-01),

⁽⁷⁾ JO L 25, 31.1.2017, p. 12.

⁽⁸⁾ JO L 157, 20.6.2017, p. 1.

⁽⁹⁾ JO L 315, 30.11.2017, p. 1.

⁽¹⁰⁾ JO L 172, 26.6.2019, p. 1.

⁽¹¹⁾ JO L 164, 20.6.2019, p. 1.

⁽¹²⁾ JO L 130, 24.4.2020, p. 11.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- având în vedere studiul de evaluare retrospectivă al Comisiei din mai 2016 al Regulamentului privind Marea Mediterană,
- având în vedere Raportul nr. 17/2019 al Agenției Europene de Mediu intitulat „Marine messages II: Navigating the course towards clean, healthy and productive seas through implementation of an ecosystem-based approach” (Mesaje marine II: calea către mări curate, sănătoase și productive prin punerea în aplicare a unei abordări ecosistemice),
- având în vedere Convenția privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane (Convenția de la Barcelona) și protocoalele și deciziile conexe ale UE,
- având în vedere Declarația ministerială MedFish4Ever a statelor de coastă mediteraneene, adoptată la Valletta, Malta, la 30 martie 2017,
- având în vedere Declarația ministerială de la Sofia din 7 iunie 2018,
- având în vedere Declarația ministerială din 26 septembrie 2018 cu obiectivul de a implementa Planul de acțiune regional pentru pescuitul la scară mică și sustenabil în Marea Mediterană și Marea Neagră,
- având în vedere raportul pe 2019 de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice, redactat de Platforma interguvernamentală științifică și politică privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice (IPBES),
- având în vedere Raportul special din 2019 al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) referitor la oceanele și criosfera într-un climat în schimbare,
- - având în vedere partea II secțiunea 2 din UNCLOS, intitulată „Limitele mării teritoriale”,
- având în vedere Primul raport de evaluare privind Marea Mediterană (MAR1), elaborat de rețeaua independentă de experți mediteraneeni în schimbările climatice și de mediu (MedECC),
- având în vedere raportul Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) și al CGPM intitulat „The State of Mediterranean and Black Sea Fisheries 2020” (Situația pescuitului în Marea Mediterană și Marea Neagră în 2020),
- având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit referitor la impactul creșterii temperaturii apei de mare asupra stocurilor de pește și a pescuitului (2019/2163(INI)),
- având în vedere avizul Comisiei pentru pescuit destinat Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală referitor la o strategie „De la fermă la consumator” pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic (2020/2260(INI)) PECH_AD (2021) 662054,
- având în vedere rezoluția sa legislativă din 17 aprilie 2020 referitoare la propunerea de regulament de modificare al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1379/2013 și al Regulamentului (UE) nr. 508/2014, în ceea ce privește măsurile specifice de atenuare a impactului epidemiei de COVID-19 în sectorul pescuitului și acvaculturii (COM(2020)0142 – C9-0093/2020 – 2020/0059(COD)) ⁽¹³⁾,
- având în vedere rezoluția din 21 ianuarie 2021 intitulată „Mai mult pește în mări? Măsuri de promovare a unei refaceri a stocurilor dincolo de nivelul producției maxime durabile (MSY), inclusiv în zonele de refacere a stocurilor de pește și în zonele marine protejate” ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere efectele socioeconomice negative actuale și pe termen lung ale pandemiei de COVID-19 asupra sectorului, inclusiv asupra comercianților cu amănuntul și a micului comerț cu produse proaspete,
- având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A9-0225/2021),

⁽¹³⁾ JO C 316, 6.8.2021, p. 28.

⁽¹⁴⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0017.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- A. întrucât Marea Mediterană este unul dintre principalele locuri ale biodiversității globale și un bazin unde sunt stabilite comunități costiere care depind în mare măsură de pescuit și, în special, de pescuitul artizanal; întrucât starea sa actuală îngrijorătoare de mediu, datorată în parte pescuitului excesiv, pune serios în pericol nu numai biodiversitatea, ci și supraviețuirea unui sector în care pierderea rentabilității poate avea repercusiuni socioeconomice extrem de negative asupra comunităților de pescari, a industriei și a sectoarelor conexe;
- B. întrucât stocurile de pește nu au o capacitate reproductivă nelimitată și întrucât cererea și consumul de pește sunt în continuă creștere;
- C. întrucât în Marea Mediterană, în special în vestul Mediteranei, unde se implementează noi măsuri, fiind însă prea devreme pentru evaluarea lor globală, deoarece sunt necesare mai multe inițiative, și în Marea Neagră situația a rămas, în linii mari, neschimbată de la începutul colectării datelor în 2003, deși este posibil să fi existat o ușoară creștere a biomasei începând din 2012;
- D. întrucât, potrivit raportului din 2020 al Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM) privind situația pescuitului în Marea Mediterană și în Marea Neagră, ponderea stocurilor de pește supraexploatare a scăzut de la 88 % în 2014 la 75 % în 2018, ceea ce arată clar că mai rămân multe de făcut, reflectând totuși rezultate care se îmbunătățesc treptat datorită angajamentului pescarilor din întreaga regiune; întrucât situația multor stocuri rămâne critică, deoarece, potrivit CSTEP, peste 80 % din stocurile evaluate științific sunt exploatare peste nivelurile producției maxime durabile (MSY);
- E. întrucât Regulamentul privind instituirea unui plan multianual pentru activitățile de pescuit care exploatează stocuri demersale în vestul Mării Mediterane a fost adoptat în 2019 și trebuie să așteptăm efectele măsurilor stabilite în regulament;
- F. întrucât impactul socioeconomic semnificativ al restricțiilor asupra activităților de pescuit subminează viabilitatea a mii de întreprinderi și pun în pericol supraviețuirea acestora, cu repercusiuni potențial devastatoare asupra ocupării forței de muncă și a coeziunii sociale în zonele de coastă;
- G. întrucât declinul stocurilor și eroziunea biodiversității marine amenință securitatea alimentară a comunităților costiere, locurile de muncă și veniturile de-a lungul întregului lanț valoric al pescuitului artizanal;
- H. întrucât respectarea inegală a restricțiilor pentru activitățile de pescuit nu permite atingerea obiectivelor stabilite, aducând dezavantaje clare celor care respectă restricțiile;
- I. întrucât Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură ar trebui utilizat atât pentru a atenua efectele socioeconomice negative, cât și pentru a diversifica sectorul;
- J. întrucât cea mai mare parte a flotei de pescuit mediteraneene constă în nave de pescuit artizanal la scară mică, reprezentând aproximativ 84 % din flota de pescuit și 60 % din locurile de muncă din bazinul mediteraneeu, și întrucât, cu toate că unele flote s-au redus în mod semnificativ, deși în grade diferite în UE și în țările din afara Europei, având un impact major asupra economiilor locale, tendințele privind numărul navelor au rămas relativ stabile;
- K. întrucât, pentru majoritatea zonelor de coastă și insulare, pescuitul artizanal este o formă tradițională de pescuit, care este un stil de viață și o sursă semnificativă de subsistență, care necesită măsuri și sprijin specifice pentru a crește și a se dezvolta;
- L. întrucât trebuie atinse niveluri sănătoase ale stocurilor de pește pentru a preveni pierderea locurilor de muncă și pentru a susține sectoare economice importante care depind de pescuit;
- M. întrucât presiunea asupra stocurilor de pește din Marea Mediterană și asupra biodiversității marine includ probleme create de acțiunea omului, cum ar fi poluarea cu plastic, combustibilii în dispersie, pierderea habitatelor, navigația și schimbările climatice, precum și proliferarea speciilor alogene invazive;

Miercuri, 6 octombrie 2021

- N. întrucât statisticile arată o creștere constantă a consumului de produse pescărești, precum și creșterea relativă a importurilor;
- O. întrucât se pot aduce îmbunătățiri în ceea ce privește etichetarea produselor europene pentru a crește valoarea pescăriilor din Marea Mediterană și a îmbunătăți trasabilitatea, combătând, în același timp, pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN);
- P. întrucât a existat o scădere constantă a producției și sunt necesare măsuri pentru a restabili sustenabilitatea resurselor;
- Q. întrucât pescuitul și acvacultura se numără printre sectoarele cele mai afectate de pandemia provocată de COVID-19 din cauza declinului brusc al cererii;
- R. întrucât Comisia a propus o serie de măsuri temporare și specifice pentru a aborda provocările cu care se confruntă sectorul fructelor de mare din cauza pandemiei de COVID-19;
- S. întrucât starea de instabilitate politică și tulburările din Libia reprezintă o amenințare concretă pentru pescarii din UE care își desfășoară activitatea în sudul Mediteranei, punând în pericol libertatea lor personală și securitatea operațiunilor de pescuit;
- T. întrucât, deși pescarii din UE sunt obligați să respecte normele de conservare a stocurilor de pește, pescarii din alte țări mediteraneene nu sunt obligați să respecte aceleași norme, subminând eforturile de refacere a stocurilor și practicând totodată o concurență neloială pentru pescuitul din UE;
- U. întrucât Marea Mediterană se încălzește cu până la 20 % mai rapid decât în restul lumii; întrucât, conform MedECC, până în 2050, schimbările climatice ar putea duce la dispariția locală a până la 50 % din peștele comercial și a nevertebratelor marine;

Îmbunătățirea aspectelor legislative

1. invită Comisia, după consultarea Consiliului consultativ regional pentru Marea Mediterană (MED-AC), să identifice obstacolele din calea procesului de refacere a stocurilor de pește, incluzând o analiză a aplicării strategiei CGPM 2017-2020 pentru a include concluziile sale în strategia pentru 2021-2030, asigurându-se că se iau măsuri concrete pentru refacerea stocurilor de pește, inclusiv luarea în considerare, dacă este necesar și dacă se consideră oportun, atât a acțiunilor legislative, cât și a celor fără caracter legislativ;
2. salută propunerea Comisiei din Strategia sa în domeniul biodiversității pentru 2030 de a proteja cel puțin 30 % din zona maritimă a UE, inclusiv prin instituirea unor zone de refacere a stocurilor, astfel cum se prevede în politica comună în domeniul pescuitului (PCP);
3. consideră că consolidarea și punerea în aplicare eficientă a zonelor marine protejate existente este o necesitate și că pescarii ar trebui să fie implicați în faza de pregătire și gestionare;
4. subliniază că evaluarea privind desemnarea și succesul acestor zone trebuie inclusă în viitorul raport privind funcționarea politicii comune în domeniul pescuitului (PCP); invită CGPM să se bazeze pe exemplul de succes al zonei de refacere a stocurilor de pește din Groapa Jabuka/Pomo;
5. invită Comisia să asigure condiții de concurență echitabile pentru toate sectoarele economice în ceea ce privește punerea în aplicare a zonelor marine protejate (ZMP) gestionate și conectate în mod eficace;
6. îndeamnă Comisia să răspundă nevoilor țărilor mediteraneene, oferind sprijin științific și tehnic acestor țări pentru a utiliza mecanisme de finanțare regionale și internaționale și pentru a dezvolta proiecte de dezvoltare durabilă;
7. invită Comisia să evalueze dacă sunt necesare noi planuri de gestionare a stocurilor pentru a respecta principiile sustenabilității sociale, economice și de mediu prevăzute în PCP;
8. reamintește obiectivul PCP de a atinge rata de exploatare a producției maxime durabile cel târziu până în 2020 pentru toate stocurile;

Miercuri, 6 octombrie 2021

9. constată cu îngrijorare că rămâne în continuare mare numărul stocurilor a căror stare este necunoscută; solicită intensificarea eforturilor de îmbunătățire a colectării datelor pentru a ameliora modalitățile de elaborare a măsurilor de gestionare necesare;
10. reamintește obiectivul Directivei-cadru „Strategia pentru mediul marin” de a atinge sau de a menține o stare ecologică bună a mediului marin până cel târziu în 2020;
11. invită Comisia Europeană să profite de exemplul de succes al tonului roșu, analizând posibilitatea introducerii capturilor totale admisibile (TAC) pe termen lung la anumite specii, inclusiv merluciu, și să prezinte o propunere în cadrul evaluării planului multianual în 2024;
12. reamintește că succesul zonelor marine protejate și al altor zone protejate depinde de larga lor acceptare de către pescari, comunitățile costiere și alte părți interesate; invită Comisia să ia în considerare necesitatea de a facilita participarea activă a sectorului pescuitului, inclusiv a componentei sale artisanale, a comunităților locale și a tuturor părților interesate în proiectarea, gestionarea și monitorizarea zonelor marine protejate;
13. invită UE și statele sale membre să acționeze pentru a pune capăt „parcurilor de hârtie” din Marea Mediterană și să instituie zone marine protejate ca parte a unei rețele coerente de zone gestionate și conectate în mod eficace, incluzând zonele offshore și de adâncime; reamintește cerința de a înceta pescuitul cu unelte de pescuit de fund la adâncimi sub 400 m în zonele în care se știe că există sau pot exista ecosisteme marine vulnerabile (EMV);
14. invită UE și statele sale membre să extindă rețeaua zonelor de refacere a stocurilor de pește în temeiul PCP și CGPM, mai ales atunci când există dovezi clare despre existența unor concentrații semnificative de pești cu o dimensiune inferioară dimensiunii minime de referință pentru conservare sau a unor zone de depunere a icrelor; subliniază că evaluarea privind desemnarea și succesul acestor zone trebuie inclusă în viitorul raport privind funcționarea PCP; invită CGPM să se bazeze pe exemplul de succes al zonei de refacere a stocurilor de pește din Groapa Jabuka/Pomo;
15. invită CGPM să propună o nouă strategie comună ambițioasă și holistică pentru pescuit și acvacultură în Marea Mediterană și Marea Neagră pentru perioada 2021-2025, care să includă măsuri de gestionare eficace și durabile la nivel regional și național, urmând abordarea MSY; invită CGPM să abordeze aspecte precum încălzirea globală, pescuitul INN și pescuitul recreativ și să stabilească noi zone de refacere a stocurilor de pește;
16. regretă lipsa datelor științifice privind pescuitul recreativ; invită statele membre ale UE și CGPM să evalueze pe deplin impactul și contribuția pescuitului recreativ asupra gestionării resurselor piscicole și să le includă în planurile lor de gestionare;
17. subliniază importanța monitorizării, a controlului și a cooperării regionale eficiente asupra gestionării resurselor biologice marine;
18. invită Comisia să promoveze obiectivele Pactului verde european la nivelul CGPM și să sprijine, printr-o finanțare adecvată, guvernanța sustenabilă a oceanelor și gestionarea stocurilor de pește;
19. invită Comisia să se asigure că fiecare propunere legislativă care vizează creșterea stocurilor de pește care restricționează activitățile de pescuit este precedată de o amplă evaluare a impactului pentru a cuantifica posibilul impact socioeconomic și de mediu asupra comunităților costiere și asupra productivității și competitivității întreprinderilor de pescuit din UE și a lanțului de producție și este susținută de cele mai bune date științifice disponibile, partajate cu părțile interesate din sectorul pescuitului;
20. solicită, de asemenea, având în vedere elaborarea Pactului verde european și strategia privind biodiversitatea și strategia „De la fermă la consumator” care stau la baza acestuia, precum și impactul major pe care îl vor avea asupra activității de pescuit în general și în Marea Mediterană în special, o evaluare prealabilă a impactului acestor măsuri și a punerii lor în aplicare asupra sectoarelor pescuitului și acvaculturii, ținând seama de statutul special al Mării Mediterane ca mare partajată cu țări din afara UE care au reglementări diferite;
21. subliniază lipsa unei cuantificări precise a efectelor asupra stocurilor de pește ale tuturor factorilor posibili în afara activităților de pescuit, cum ar fi poluarea, încălzirea globală, speciile exotice, exploatarea petrolului, dragarea sau transportul maritim; subliniază că această lipsă de informații nu permite luarea unor decizii suficient de adecvate și eficace pentru a asigura conservarea stocurilor marine și a ecosistemelor marine;

Miercuri, 6 octombrie 2021

22. solicită Comisiei și statelor membre să se asigure că toate propunerile legislative și nelegislative sunt prezentate asociațiilor de pescari, inclusiv breslelor („cofradías”), în cadrul unui model de gestionare în comun;
23. subliniază că orice măsuri legislative viitoare de promovare a refacerii stocurilor de pește din Marea Mediterană care au un impact asupra activității de pescuit a sectorului european al pescuitului trebuie puse în aplicare treptat și proporțional cu capacitatea sa de a acționa; subliniază, de asemenea, că este important ca nicio propunere legislativă viitoare să nu conducă la o sarcină birocratică și financiară excesivă pentru sectorul european al pescuitului și, în special, pentru sectorul pescuitului artizanal la scară mică;
24. subliniază că orice inițiativă legislativă care vizează protejerea și refacerea stocurilor din Marea Mediterană nu ar trebui să se limiteze doar la măsuri de restricționare a activităților de pescuit, ci ar trebui să adopte un răspuns global la această problemă și să abordeze împreună toate amenințările de epuizare a stocurilor;
25. subliniază necesitatea legiferării printr-o abordare ecosistemică, capabilă să citească și să analizeze toate interacțiunile care afectează stocurile de pește, ținând seama nu numai de activitățile de pescuit, ci și de factorii de presiune care le modifică echilibrul și de prezența unor noi specii invazive;
26. subliniază impactul pozitiv pe care l-ar avea reînnoirea flotelor de pescuit foarte învechite care operează în Marea Mediterană, atât în ceea ce privește ambarcațiunile, cât și motoarele, pentru că ar reduce impactul lor asupra mediului, ar promova eficiența combustibililor și decarbonizarea navelor și ar îmbunătăți siguranța și condițiile de muncă la bordul lor; reamintește că acordul privind Fondul european pentru pescuit și acvacultură (FEPAM) facilitează sprijinul în acest sens;
27. invită Comisia să protejeze competitivitatea și dezvoltarea sustenabilă a întregului sector al pescuitului și a lanțului său de producție, sporind valoarea produselor pescărești și îmbunătățind etichetarea și trasabilitatea și acordând o atenție deosebită măsurilor de asigurare a conformității produselor importate cu standardele europene;
28. invită Consiliul și Comisia să evalueze pozitiv poziția Parlamentului în cadrul revizuirii în curs a Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 ⁽¹⁵⁾ (Regulamentul INN) și, în special, în ceea ce privește propunerea Parlamentului de a introduce măsuri de salvagardare, sub rezerva anumitor condiții, în care tarifele preferențiale pentru produsele pescărești și de acvacultură sunt suspendate temporar din statele din afara UE care nu cooperează în mod corespunzător pentru combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat;
29. solicită Comisiei și statelor membre să îmbunătățească etichetarea și trasabilitatea tuturor produselor pescărești pentru a oferi consumatorilor informații mai clare cu privire la originea produsului, specii și informații privind alte aspecte, cum ar fi metodele de producție și standardele aplicate în ceea ce privește capturarea și prelucrarea, inclusiv din importuri din afara UE;
30. invită comisarul pentru pescuit și afaceri maritime să instituie un organism consultativ cu implicarea țărilor din afara UE din zona mediteraneeană, în vederea reducerii concurenței neloiale și a asigurării unor condiții de concurență echitabile pentru pescarii europeni și femeile care lucrează în acest sector;
31. invită statele membre să combată pescuitul INN prin creșterea transparenței operațiunilor de pescuit și a eforturilor de monitorizare și control;
32. invită statele membre să consolideze capacitatea de control al pescuitului și să faciliteze schimbul de bune practici și obiective între statele membre la nivel tactic pe termen scurt, cu sprijinul Agenției Europene pentru Controlul Pescuitului (EFCA);
33. îndeamnă statele membre mediteraneene să instituie, cu efect imediat, un număr suplimentar de zone CGPM de pescuit cu acces restricționat în scopul protejării ecosistemelor marine supraexploatate, luând în considerare zona de restricționare a pescuitului din Groapa Jabuka/Pomo, ca exemplu de bune practici;
34. invită Comisia să ia în considerare integrarea pescuitului în politica de vecinătate a UE, ca instrument de stimulare a cooperării regionale;

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999 (JO L 286, 29.10.2008, p. 1).

Miercuri, 6 octombrie 2021

35. insistă ca aplicarea corectă și obligatorie a PCP să aibă ca obiectiv realizarea unui echilibru adecvat între sustenabilitatea ecologică, economică și socială;
36. invită Comisia să realizeze cât mai curând posibil o analiză a datelor socioeconomice și de mediu privind comunitățile locale și sectorul pescuitului din Marea Mediterană, pentru a evalua impactul crizei provocate de pandemia de COVID-19 asupra sectorului pescuitului și stocurilor de pește și să se țină cont de această evaluare în luarea viitoarelor decizii;
37. invită Comisia să utilizeze această analiză atunci când elaborează politici, când facilitează colaborarea în domeniul cercetării și când cooperează cu toți actorii din întreaga zonă mediteraneană, incluzând atât țările riverane UE, cât și pe cele din afara UE, în scopul de a evalua și a evita eventualele litigii între flotele care vizează aceleași resurse biologice marine, situate în zone sensibile din apele internaționale;
38. invită Comisia să analizeze impactul social, economic și ecologic, precum și efectele pescuitului recreativ asupra stocurilor de pește pentru a include această analiză în toate măsurile care ar putea fi adoptate;
39. îndeamnă statele membre să utilizeze în mod corect resursele FEPAM pentru a compensa pescuitul la scară mică, care trebuie să își suspende temporar activitatea din cauza măsurilor de conservare, în conformitate cu normele și dispozițiile FEPAM;
40. solicită Comisiei și statelor membre să promoveze oportunitățile oferite de gestionarea în comun și de gestionarea ecosistemică, adaptabilă și precaută, cu scopul final de a realiza o gestionare sustenabilă a resurselor piscicole, pe baza controlului eforturilor de pescuit și a asigurării selectivității în activitățile de pescuit din Marea Mediterană;

Abordarea impactului altor activități economice și a presiunilor asupra refacerii stocurilor de pește

41. salută activitatea desfășurată la nivelul CGPM din 2017 în vederea elaborării și adoptării de strategii pentru a face față efectelor potențiale ale schimbărilor climatice asupra pescuitului;
42. invită statele membre să adopte norme pentru a interzice ancorarea și amararea navelor private mari pe o rază de 300 metri de la linia de coastă și în habitatele protejate, pe această limită de 300 metri și în radă, având în vedere impactul puternic al acestora asupra ecosistemelor fragile, cum ar fi pajiștile de Posidonia oceanica;
43. invită Comisia să publice un studiu privind impactul diverselor activități umane și surse de poluare, atât terestre, cât și marine, asupra stocurilor de pește și asupra ecosistemelor marine;
44. subliniază lipsa de resurse pentru efectuarea cercetărilor științifice și evaluarea stocurilor din Marea Mediterană, în special a resurselor umane;
45. invită statele membre să finanțeze formarea de noi experți științifici;

Consolidarea colectării datelor și a cercetării

46. subliniază necesitatea de a promova pescuitul costier la scară mică și tehnicile de pescuit cu impact redus în Marea Mediterană, inclusiv impunerea obligației statelor membre de a alocă acestor activități de pescuit o parte mai mare din posibilitățile de pescuit pentru cele două activități de pescuit unde au fost introduse TAC-uri, în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013;

Acordarea unui rol mai important operatorilor în procesul decizional și în colectarea datelor

47. invită Comisia să efectueze o analiză economică a efectelor sociale și asupra ocupării forței de muncă ale declinului resurselor halieutice din Marea Mediterană cu scopul de a găsi măsuri de sprijin adecvate pentru a asigura o tranziție justă și echitabilă la pescuitul cu impact scăzut;
48. invită Comisia și statele membre să se asigure că atât analiza datelor, cât și eventualele măsuri care pot rezulta din aceasta pot utiliza fondurile FEPAM pentru a sprijini sustenabilitatea, inovarea și diversificarea sectorului;
49. solicită o mai mare implicare a autorităților locale și regionale și a institutelor științifice, precum și a operatorilor locali în colectarea datelor privind pescuitul selectiv, în strânsă cooperare cu Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP);

Miercuri, 6 octombrie 2021

50. solicită promovarea schimbului de bune practici și a inovării în ceea ce privește o mai bună selectivitate a uneltelor de pescuit și colectarea deșeurilor marine, recunoscând rolul pescarilor de „gardieni ai mării”, pentru a contribui la o mare mai sănătoasă și mai curată;
51. subliniază că realizarea deplină a oricărui obiectiv privind refacerea stocurilor din Marea Mediterană și punerea în aplicare corespunzătoare a normelor adoptate de legislatorii europeni depind de participarea efectivă a sectorului pescuitului;
52. invită Comisia să îmbunătățească și să consolideze cooperarea și dialogul cu consiliile consultative, pescarii și profesioniștii din sectorul comunităților costiere, ținând seama în mod corespunzător de opiniile acestora și recunoscând importanța pescarilor, femeilor care lucrează în acest sector și a organizațiilor profesionale și organizațiilor societății civile relevante în formularea normelor care urmează să fie aplicate și în procesele decizionale;
53. invită statele membre să permită crearea unor modele de gestionare în comun a pescuitului la nivel local, bazate pe participarea, consultarea și implicarea într-un proces decizional comun a tuturor actorilor relevanți; constată că aceste planuri de gestionare necesită o monitorizare atentă a capturilor pentru a asigura exploatarea sustenabilă a resurselor și condiții socioeconomice echilibrate în sectorul pescuitului, care să vizeze compensarea diferențelor dintre segmentele flotei;
54. subliniază că modelele de cogestionare se bazează pe menținerea serviciilor ecosistemice și pe conservarea ecosistemelor exploatate prin protecția lor, ceea ce implică aplicarea unei abordări ecosistemice în pescării și a gestionării adaptabile, cu punerea în aplicare a unui sistem permanent de informare, analiză și acțiune cu capacitate de învățare continuă, feedback constant și un proces decizional agil;
55. salută adoptarea Planului de acțiune din 2018 pentru asigurarea unui viitor sustenabil al pescuitului la scară mică și al mediului marin din regiune, precum și lansarea platformei „Prietenii pescuitului la scară mică”;
56. subliniază că orice obiectiv de protecție ar trebui să se bazeze pe cele mai bune avize științifice disponibile;

Garantarea respectării statului de drept

57. condamnă încălcările continue ale dreptului mării în Marea Mediterană, inclusiv răpirile, rechizițiile navelor, detenția ilegală, intimidarea, controalele, hărțuirea, atacurile și procesele inechitabile împotriva pescarilor din UE pentru a-și fi exercitat activitatea, încălcând în mod clar obligațiile internaționale în materie de drepturi ale omului;
58. invită Comisia să analizeze situația din Marea Mediterană și să evalueze dacă este posibilă instituirea vreunui tip de operațiune care să protejeze marinarii și navele europene;
59. invită Comisia să se angajeze într-un dialog cu acele țări nord-africane care nu respectă politicile și deciziile UNCLOS și CGPM, asigurând siguranța și condiții de concurență echitabile pentru toți pescarii din UE;
60. invită Comisia să promoveze inițiative menite să identifice soluții și cu țările transfrontaliere pentru a respecta acordurile organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului și să participe la buna gestionare și la refacerea stocurilor de pește;
61. invită Comisia, prin intermediul agențiilor sale, să își intensifice eforturile de monitorizare a apelor teritoriale ale UE pentru a identifica navele din afara UE care pescuiesc ilegal în apele teritoriale ale UE și în zonele marine protejate și pentru a îmbunătăți condițiile de siguranță pentru pescarii din UE; subliniază că este esențial să se pună la dispoziția acestor agenții fonduri și resurse umane adecvate în acest scop;
62. invită Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să intensifice eforturile Uniunii în sudul Mediteranei în ceea ce privește dreptul internațional, securitatea și statul de drept;
- o
- o o
63. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Miercuri, 6 octombrie 2021

P9_TA(2021)0409

Substanțele active, inclusiv clorotoluron și difenoconazol

Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2021 referitoare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1449 al Comisiei din 3 septembrie 2021 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active 2-fenil-fenol (inclusiv sărurile sale, cum ar fi sarea de sodiu), 8-hidroxichinolină, amidosulfuron, bifenox, cloromequat, clortoluron, clofentezin, clomazon, cipermetrină, daminozid, deltametrin, dicamba, difenoconazol, diflufenican, dimetaclor, etofenprox, fenoxaprop-P, fenpropidin, fludioxonil, flufenacet, fostiazat, indoxacarb, lenacil, MCPA, MCPB, nicosulfuron, uleiuri parafinice, ulei de parafină, penconazol, picloram, propaquizafop, prosulfocarb, quizalofop-P-etil, quizalofop-P-tefuril, sulf, tetraconazol, trialat, triflusulfuron și tritosulfuron (2021/2869(RSP))

(2022/C 132/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1449 al Comisiei din 3 septembrie 2021 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active 2-fenil-fenol (inclusiv sărurile sale, cum ar fi sarea de sodiu), 8-hidroxichinolină, amidosulfuron, bifenox, cloromequat, clortoluron, clofentezin, clomazon, cipermetrină, daminozid, deltametrin, dicamba, difenoconazol, diflufenican, dimetaclor, etofenprox, fenoxaprop-P, fenpropidin, fludioxonil, flufenacet, fostiazat, indoxacarb, lenacil, MCPA, MCPB, nicosulfuron, uleiuri parafinice, ulei de parafină, penconazol, picloram, propaquizafop, prosulfocarb, quizalofop-P-etil, quizalofop-P-tefuril, sulf, tetraconazol, trialat, triflusulfuron și tritosulfuron ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului ⁽²⁾, în special articolul 17 primul paragraf și articolul 21,
- având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/408 al Comisiei din 11 martie 2015 privind punerea în aplicare a articolului 80 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și privind stabilirea unei liste a substanțelor susceptibile de înlocuire ⁽³⁾,
- având în vedere articolele 11 și 13 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 13 septembrie 2018 referitoare la punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 privind produsele fitosanitare ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale din 10 octombrie 2019 și din 26 noiembrie 2020 în care se opune prelungirilor anterioare a perioadei de aprobare a substanței active clortoluron ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ JO L 313, 6.9.2021, p. 20.

⁽²⁾ JO L 309, 24.11.2009, p. 1.

⁽³⁾ JO L 67, 12.3.2015, p. 18.

⁽⁴⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2018)0356.

⁽⁶⁾ Rezoluția Parlamentului European din 10 octombrie 2019 referitoare la proiectul de regulament de punere în aplicare al Comisiei de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active amidosulfuron, beta-ciflutrin, bifenox, clortoluron, clofentezin, clomazon, cipermetrin, daminozid, deltametrin, dicamba, difenoconazol, diflubenzuron, diflufenican, fenoxaprop-P, fenpropidin, fludioxonil, flufenacet, fostiazat, indoxacarb, lenacil MCPA, MCPB, nicosulfuron, picloram, prosulfocarb, piriproxifen, tiofanat-metil, triflusulfuron și tritosulfuron (JO C 202, 28.5.2021, p. 7); Rezoluția Parlamentului European din 26 noiembrie 2020 referitoare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1511 din 16 octombrie 2020 al Comisiei de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active amidosulfuron, bifenox, clortoluron, clofentezin, clomazon, cipermetrin, daminozid, deltametrin, dicamba, difenoconazol, diflufenican, fenoxaprop-P, fenpropidin, fludioxonil, flufenacet, fostiazat, indoxacarb, lenacil, MCPA, MCPB, nicosulfuron, uleiuri parafinice, picloram, prosulfocarb, sulf, triflusulfuron și tritosulfuron (Texte adoptate, P9_TA(2020)0325).

Miercuri, 6 octombrie 2021

- având în vedere articolul 112 alineatele (2) și (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,
- A. întrucât clortoluronul a fost inclus în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului⁽⁷⁾ la 1 martie 2006 prin Directiva 2005/53/CE a Comisiei⁽⁸⁾ și a fost considerat a fi aprobat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1107/2009;
- B. întrucât, din 2013, se află în curs de desfășurare o procedură de reînnoire a aprobării clortoluronului în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 844/2012 al Comisiei⁽⁹⁾;
- C. întrucât perioada de aprobare a substanței active clortoluron a fost deja prelungită cu un an prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 533/2013 al Comisiei⁽¹⁰⁾ și, ulterior, cu un an în fiecare an începând din 2017 prin Regulamentele de punere în aplicare (UE) 2017/1511⁽¹¹⁾, (UE) 2018/1262⁽¹²⁾, (UE) 2019/1589⁽¹³⁾, (UE) 2020/1511⁽¹⁴⁾ și a fost prelungită acum din nou prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1449, care prelungește perioada de aprobare până la 31 octombrie 2022;
- D. întrucât Comisia nu a reușit să explice motivele prelungirii și a precizat doar următoarele: „[d]in cauza faptului că evaluarea substanțelor respective a fost amânată din motive independente de voința solicitanților, este probabil ca aprobările acestor substanțe active să expire înainte de adoptarea unei decizii privind reînnoirea lor”;
- E. întrucât scopul Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 este de a asigura un nivel ridicat de protecție, atât pentru sănătatea umană, cât și pentru cea animală, precum și un nivel ridicat de protecție a mediului și, în același timp, de a proteja competitivitatea agriculturii în Uniune; întrucât ar trebui acordată o atenție deosebită protecției grupurilor vulnerabile ale populației, inclusiv femeilor însărcinate, sugarilor și copiilor;
- F. întrucât ar trebui să se aplice principiul precauției și întrucât Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 prevede că în compoziția produselor de protecție a plantelor ar trebui incluse numai substanțele în privința cărora s-a demonstrat că prezintă o utilitate pentru producția vegetală și nu exercită niciun efect nociv asupra sănătății umane sau animale și niciun efect inacceptabil asupra mediului;

⁽⁷⁾ Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, 19.8.1991, p. 1).

⁽⁸⁾ Directiva 2005/53/CE a Comisiei din 16 septembrie 2005 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea înscrierii substanțelor active clorotalonil, clortoluron, cipermetrin, daminozid și tiofanat-metil (JO L 241, 17.9.2005, p. 51).

⁽⁹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 844/2012 al Comisiei din 18 septembrie 2012 de stabilire a dispozițiilor necesare pentru punerea în aplicare a procedurii de reînnoire pentru substanțele active, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare (JO L 252, 19.9.2012, p. 26).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 533/2013 al Comisiei din 10 iunie 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește extinderea perioadelor de autorizare a substanțelor active 1-metil-ciclopropană, clorotalonil, clortoluron, cipermetrină, daminozid, forclorfenuron, indoxacarb, tiofanat-metil și tribenuron (JO L 159, 11.6.2013, p. 9).

⁽¹¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1511 al Comisiei din 30 august 2017 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active 1-metilciclopropană, beta-ciflutrin, clorotalonil, clortoluron, cipermetrin, daminozid, deltametrin, dimetenamid-p, flufenacet, flurtamon, forclorfenuron, fostiazat, indoxacarb, iprodion, MCPA, MCPB, siltiofam, tiofanat-metil și tribenuron (JO L 224, 31.8.2017, p. 115).

⁽¹²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1262 al Comisiei din 20 septembrie 2018 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active 1-metilciclopropană, beta-ciflutrin, clorotalonil, clortoluron, clomazon, cipermetrin, daminozid, deltametrin, dimetenamid-p, diuron, fludioxonil, flufenacet, flurtamon, fostiazat, indoxacarb, MCPA, MCPB, prosulfocarb, tiofanat-metil și tribenuron (JO L 238, 21.9.2018, p. 62).

⁽¹³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1589 al Comisiei din 26 septembrie 2019 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active amidosulfuron, beta-ciflutrin, bifenox, clortoluron, clofentezin, clomazon, cipermetrin, daminozid, deltametrin, dicamba, difenoconazol, diflubenuron, diflufenican, fenoxaprop-P, fenpropidin, fludioxonil, flufenacet, fostiazat, indoxacarb, lenacil, MCPA, MCPB, nicosulfuron, picloram, prosulfocarb, piriproxifen, tiofanat-metil, triflusaluron și tritosulfuron (JO L 248, 27.9.2019, p. 24).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1511 al Comisiei din 16 octombrie 2020 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active amidosulfuron, bifenox, clortoluron, clofentezin, clomazon, cipermetrin, daminozid, deltametrin, dicamba, difenoconazol, diflufenican, fenoxaprop-P, fenpropidin, fludioxonil, flufenacet, fostiazat, indoxacarb, lenacil, MCPA, MCPB, nicosulfuron, uleiuri parafinice, picloram, prosulfocarb, sulf, triflusaluron și tritosulfuron (JO L 344, 19.10.2020, p. 18).

Miercuri, 6 octombrie 2021

- G. întrucât Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 indică faptul că, din motive de siguranță, perioada de aprobare a substanțelor active ar trebui să fie limitată în timp; întrucât perioada de aprobare ar trebui să fie proporțională cu riscurile posibile inerente utilizării unor astfel de substanțe, dar, în acest caz, este evident că această proporționalitate nu există;
- H. întrucât, în cei 15 ani de la aprobarea sa ca substanță activă, clortoluronul a fost deja identificat ca perturbator endocrin probabil și, cu toate acestea, în această perioadă, aprobarea sa nu a fost revizuită sau retrasă;
- I. întrucât Comisia și statele membre au posibilitatea și responsabilitatea de a acționa în conformitate cu principiul precauției atunci când a fost identificată posibilitatea unor efecte dăunătoare asupra sănătății, dar nu există încă certitudine științifică, prin adoptarea unor măsuri provizorii de gestionare a riscurilor care sunt necesare pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane;
- J. întrucât, mai precis, articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 prevede că Comisia poate revizui aprobarea unei substanțe active în orice moment, în special atunci când, în lumina noilor cunoștințe științifice și tehnice, consideră că există indicii conform cărora substanța nu mai îndeplinește criteriile de aprobare prevăzute la articolul 4 din regulamentul respectiv și întrucât această revizuire poate duce la retragerea sau modificarea aprobării substanței;

Proprietăți care perturbă sistemul endocrin

- K. întrucât, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁵⁾, clortoluronul este, în clasificarea armonizată, o substanță foarte toxică pentru mediul acvatic, foarte toxică pentru mediul acvatic cu efecte pe termen lung, susceptibilă de a provoca cancer (Carc. 2) și susceptibilă de a dăuna fătului (Repr. 2);
- L. întrucât publicațiile științifice asociază clortoluronul cu proprietăți care perturbă sistemul endocrin⁽¹⁶⁾;
- M. întrucât clortoluronul a fost inclus în 2015 pe „lista substanțelor susceptibile de înlocuire” prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/408, deoarece se consideră că are proprietăți de perturbator endocrin ce pot provoca efecte adverse la oameni și că îndeplinește criteriile pentru a fi considerat o substanță persistentă și toxică;
- N. întrucât, în conformitate cu punctul 3.6.5 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1107/2009, o substanță activă poate fi aprobată numai dacă este considerată ca fiind lipsită de proprietăți care perturbă sistemul endocrin ce ar putea cauza efecte nocive la om, cu excepția cazului în care expunerea omului la acțiunea substanței active din compoziția unui produs fitosanitar, în condițiile de utilizare realiste propuse, este neglijabilă, de exemplu produsul este folosit în sisteme închise sau în alte condiții ce exclud contactul cu omul și dacă reziduurile substanței active din alimente și furaje nu depășesc valorile de ajustare stabilite în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁷⁾;
- O. întrucât este inacceptabil ca utilizarea unei substanțe care îndeplinește, probabil, criteriile de excludere pentru substanțele active cu proprietăți care perturbă sistemul endocrin să fie autorizată în continuare în Uniune, punând astfel în pericol sănătatea publică și a mediului;
- P. întrucât solicitanții de autorizații pot utiliza în folos propriu sistemul automat integrat în metodele de lucru ale Comisiei, care prelungește imediat perioadele de aprobare a substanțelor active în cazul în care reevaluarea riscului nu a fost finalizată, prelungind în mod voit procesul de reevaluare prin furnizarea de date incomplete și solicitând mai multe derogări și condiții speciale, ceea ce duce la riscuri inacceptabile pentru mediu și sănătatea umană, deoarece, în tot acest timp, continuă expunerea la substanța periculoasă respectivă;

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

⁽¹⁶⁾ A se vedea, printre altele: Hong, M., Ping, Z., Jian, X., „Testicular toxicity and mechanisms of chlorotoluron compounds in the mouse” („Toxicitate testiculară și mecanisme ale compușilor clortoluronului la șoarece”), Toxicology Mechanisms and Methods 2007; 17(8):483-8.

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale și de modificare a Directivei 91/414/CEE (JO L 70, 16.3.2005, p. 1).

Miercuri, 6 octombrie 2021

- Q. întrucât, în rezoluția sa din 13 septembrie 2018, Parlamentul a solicitat Comisiei și statelor membre „să se asigure că prelungirea procedurală a perioadei de aprobare pe durata procedurii, în conformitate cu articolul 17 din regulament, nu va fi utilizată pentru substanțe active mutagene, cancerigene sau toxice pentru reproducere, deci substanțe din categoriile 1A sau 1B, sau pentru substanțe active cu proprietăți care perturbă sistemul endocrin și care afectează oamenii sau animalele, așa cum este în prezent cazul substanțelor precum flumioxazin, tiacloprid, clorotoluron și dimoxistrobin”;
- R. întrucât, în rezoluțiile sale din 10 octombrie 2019 și 26 noiembrie 2020, Parlamentul s-a opus deja prelungirilor anterioare ale perioadei de aprobare a clortoluronului;
- S. întrucât, în răspunsurile sale⁽¹⁸⁾ la obiecțiile anterioare cu privire la prelungirile perioadei de aprobare a clortoluronului, Comisia se referă numai la „studiul care stă la baza evaluării impactului efectuate înainte de adoptarea Regulamentului (UE) 2018/605 al Comisiei”⁽¹⁹⁾ în care „clortoluronul nu a fost identificat ca fiind un potențial perturbator endocrin”, dar nu recunoaște că acest studiu nu a condus la eliminarea clortoluronului de pe lista substanțelor susceptibile de a fi înlocuite;
- T. întrucât, după adoptarea Regulamentului delegat (UE) 2017/2100 al Comisiei⁽²⁰⁾ și a Regulamentului (UE) 2018/605, Comisia a însărcinat Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) și Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) să elaboreze orientări armonizate pentru a se asigura că criteriile privind perturbatorii endocrieni adoptate de Uniune sunt aplicate în mod consecvent pentru evaluarea biocidelor și a pesticidelor în Uniune; întrucât aceste orientări, care includ noi teste ale OCDE, au fost publicate în iunie 2018⁽²¹⁾, dar nu au fost utilizate pentru a evalua proprietățile care perturbă sistemul endocrin ale clortoluronului;
- U. întrucât, prin urmare, clortoluronul nu a fost evaluat în mod corespunzător pentru a permite ca acesta să nu mai fie considerat perturbator endocrin;
- V. întrucât proiectul de raport de evaluare a reînnoirii aprobării clortoluronului nu a fost încă evaluat de EFSA;
- W. întrucât, în urma prelungirii anterioare, în 2020, a mai multor substanțe active, inclusiv a clortoluronului, în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1511, numai una dintre cele 27 de substanțe acoperite de regulamentul respectiv de punere în aplicare nu a fost reînnoită, în timp ce, în cadrul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/1449, perioadele de aprobare a 39 de substanțe vor fi prelunghite din nou, multe dintre acestea pentru a treia sau a patra oară;

⁽¹⁸⁾ Măsurile adoptate de Comisie în urma Rezoluției fără caracter legislativ a Parlamentului European referitoare la proiectul de regulament de punere în aplicare al Comisiei de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active amidosulfuron, beta-ciflutrin, bifenox, clortoluron, clofentezin, clomazon, cipermetrin, daminozid, deltametrin, dicamba, difenoconazol, diflubenzuron, diflufenican, fenoxaprop-P, fenpropidin, fludioxonil, flufenacet, fostiazat, indoxacarb, lenacil MCPA, MCPB, nicosulfuron, picloram, prosulfocarb, piriproxifen, tiofanat-metil, triflusalulfuron și tritosulfuron, SP(2019)669, [https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2019/2826\(RSP\)&l=en](https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2019/2826(RSP)&l=en);

Măsurile adoptate de Comisie în urma Rezoluției fără caracter legislativ a Parlamentului European referitoare la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1511 din 16 octombrie 2020 al Comisiei de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor active amidosulfuron, bifenox, clortoluron, clofentezin, clomazon, cipermetrin, daminozid, deltametrin, dicamba, difenoconazol, diflufenican, fenoxaprop-P, fenpropidin, fludioxonil, flufenacet, fostiazat, indoxacarb, lenacil, MCPA, MCPB, nicosulfuron, uleiuri parafinice, picloram, prosulfocarb, sulf, triflusalulfuron și tritosulfuron, SP(2021)129, [https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2020/2853\(RSP\)&l=en](https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2020/2853(RSP)&l=en)

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (UE) 2018/605 al Comisiei din 19 aprilie 2018 de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 prin stabilirea unor criterii științifice pentru determinarea proprietăților care perturbă sistemul endocrin (JO L 101, 20.4.2018, p. 33).

⁽²⁰⁾ Regulamentul delegat (UE) 2017/2100 al Comisiei din 4 septembrie 2017 de stabilire a criteriilor științifice pentru determinarea proprietăților care perturbă sistemul endocrin în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 301, 17.11.2017, p. 1).

⁽²¹⁾ Orientările EFSA și ECHA pentru identificarea perturbatorilor endocriini în contextul Regulamentelor (UE) nr. 528/2012 și (CE) nr. 1107/2009, EFSA Journal 2018, 16(6):5311, <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/5311>.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- X. întrucât difenoconazolul utilizat în monoterapie, precum și în combinație cu diferiți azoli, cum ar fi penconazolul, este susceptibil de a provoca rezistență la triazoli în tulpina fungică *Aspergillus fumigatus* ⁽²²⁾;
- Y. întrucât rezistența la triazol a *Aspergillus fumigatus* reprezintă o preocupare din ce în ce mai mare pentru sănătatea publică ⁽²³⁾; întrucât datele provenite din mai multe studii ⁽²⁴⁾ sugerează în mod clar că azolii agricoli sunt responsabili pentru eșecul tratamentului medical la pacienții care nu au primit niciodată azol în mediu clinic;
- Z. întrucât s-a constatat că unul din patru pacienți admiși la terapie intensivă din cauza unor probleme de sănătate legate de COVID-19 este infectat cu *Aspergillus fumigatus*, iar 15 % dintre aceștia sunt diagnosticați cu o variantă rezistentă a *Aspergillus fumigatus*; întrucât acești pacienți devin aproape incurabili, iar rata lor de supraviețuire este estimată la doar 20 % ⁽²⁵⁾;
- AA. întrucât prelungirea perioadelor de aprobare a substanțelor care conduc la rezistență la medicamentele fungice este inacceptabilă din punct de vedere al sănătății,
1. consideră că Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1449 depășește competențele de executare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1107/2009;
 2. consideră că Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1449 nu este conform cu dreptul Uniunii, în sensul că nu respectă principiul precauției;
 3. condamnă cu fermitate întârzierile semnificative în procesul de reautorizare și în identificarea perturbatorilor endocrini;
 4. consideră că decizia de a prelungi perioadele de aprobare pentru clortoluron și difenoconazol nu respectă criteriile de siguranță prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 și nu se bazează nici pe dovezi care să arate că substanțele respective pot fi utilizate în siguranță, nici pe necesitatea urgentă dovedită ca acestea să fie utilizate în producția de alimente din Uniune;
 5. invită Comisia să abroge Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1449 și să prezinte comisiei Parlamentului un nou proiect care să ia în considerare dovezile științifice privind proprietățile nocive ale tuturor substanțelor în cauză, în special cele ale clortoluronului și difenoconazolului;
 6. invită Comisia să prezinte doar proiecte de regulamente de punere în aplicare pentru a prelungi perioadele de aprobare a substanțelor în privința cărora nu se așteaptă ca evoluțiile științifice să conducă la o propunere a Comisiei de a nu se reînnoi aprobarea substanței active în cauză;
 7. invită Comisia să retragă aprobările pentru substanțele pentru care există dovezi sau îndoieli întemeiate legate faptul că nu vor îndeplini criteriile de siguranță prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1107/2009;
 8. invită statele membre să asigure reevaluarea corespunzătoare și la timp a aprobărilor pentru substanțele active pentru care sunt state membre raportoare și să se asigure că întârzierile actuale sunt soluționate efectiv cât mai curând posibil;
 9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

⁽²²⁾ Verweij, P.E., Lucas, J.A., Arendrup, M.C., Bowyer, P., Brinkmann, A.J.F., Denning, D.W., Dyer, P.S., Fisher, M.C., Geenen, P.L., Gisi, U., Hermann, D., Hoogendijk, A., Kiers, E., Lagrou, K., Melchers, W.J.G., Rhodes, J., Rietveld, A.G., Schoustra, S.E., Stenzel, K., Zwaan, B. J. și Fraaije, B.A., „The one health problem of azole resistance in *Aspergillus fumigatus*: current insights and future research agenda” („Singura problemă de sănătate a rezistenței la azoli a *Aspergillus fumigatus*: perspective actuale și viitoarea agendă de cercetare”), *Fungal Biology Reviews*, volumul 34, numărul 4, 2020, pp. 202-214, <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1749461320300415>

⁽²³⁾ https://www.researchgate.net/publication/349087541_Prevalence_of_Azole-Resistant_AspERGILLUS_fumigatus_is_Highly_Associated_with_Azole_Fungicide_Residues_in_the_Fields

⁽²⁴⁾ Cao, D., Wang, F., Yu, S., Dong, S., Wu, R., Cui, N., Ren, J., Xu, T., Wang, S., Wang, M., Fang, H. și Yu, Y., „Prevalence of Azole-Resistant *Aspergillus fumigatus* is Highly Associated with Azole Fungicide Residues in the Fields” („Prevalența *Aspergillus fumigatus* rezistent la azoli este asociată în mare măsură cu reziduurile de fungicid de azol din câmpuri”), *Environmental Science & Technology*, 2021, 55(5), 3041-3049, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5461301/>

⁽²⁵⁾ <https://huisarts.bsl.nl/levensbedreigende-schimmel-ontdekt-bij-kwart-coronapatienten-op-ic/>

Miercuri, 6 octombrie 2021

P9_TA(2021)0410

Viitorul relațiilor UE-SUA

Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2021 referitoare la viitorul relațiilor UE-SUA (2021/2038(INI))
(2022/C 132/07)

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 2 decembrie 2020 privind o nouă agendă UE-SUA pentru o schimbare globală (JOIN(2020)0022),
- având în vedere declarația comună emisă de Dialogul transatlantic al legislatorilor din 24 august 2020 cu privire la relațiile UE-SUA,
- având în vedere concluziile Consiliului privind relațiile dintre UE și SUA din 7 decembrie 2020,
- având în vedere declarațiile Secretarului de stat al SUA, Anthony Blinken, în fața Comisiei pentru relații externe a Senatului SUA la 19 ianuarie 2021,
- având în vedere declarațiile membrilor Consiliului European din 26 februarie 2021 privind securitatea și apărarea,
- având în vedere comunicatul de presă comun al Președintei Von der Leyen și al Secretarului de stat Blinken din 24 martie 2021,
- având în vedere declarația comună a Secretarului de stat al Statelor Unite ale Americii și a Vicepreședintelui Comisiei/Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 24 martie 2021,
- având în vedere declarația Departamentului de Stat al Statelor Unite din 26 aprilie 2021 intitulată „Angajamentul SUA față de Balcanii de Vest”,
- având în vedere concluziile Consiliului din 14 noiembrie 2016 privind Strategia globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene, intitulate „Viziune comună, acțiuni comune: o Europă mai puternică”,
- având în vedere Declarația comună privind cooperarea UE-NATO, semnată la Varșovia la 8 iulie 2016 de Președintele Consiliului European, Președintele Comisiei Europene și secretarul general al NATO,
- având în vedere schimbul de opinii cu secretarul general al NATO din cadrul reuniunii comune a Comisiei pentru afaceri externe, a Subcomisiei pentru securitate și apărare și a Delegației pentru relațiile cu Adunarea Parlamentară a NATO, care a avut loc la 15 martie 2021,
- având în vedere participarea VP/ÎR la reuniunea miniștrilor apărării ai NATO din 17 și 18 februarie 2021 și la reuniunea miniștrilor afacerilor externe ai NATO din 23 și 24 martie 2021,
- având în vedere comunicatul emis de șefii de stat și de guvern care au luat parte la reuniunea Consiliului Atlanticului de Nord de la Bruxelles, din 14 iunie 2021,
- având în vedere declarația de la summitul UE-SUA din 15 iunie 2021 intitulată „Către un parteneriat transatlantic reînnoit”,

Miercuri, 6 octombrie 2021

- având în vedere rezoluția sa din 13 iunie 2018 referitoare la relațiile UE-NATO ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la relațiile transatlantice, în special rezoluția sa din 26 martie 2009 privind situația relațiilor transatlantice în urma alegerilor din SUA ⁽²⁾, rezoluția sa din 13 iunie 2013 referitoare la rolul UE în promovarea unui parteneriat transatlantic largit ⁽³⁾ și rezoluția sa din 12 septembrie 2018 referitoare la stadiul actual al relațiilor UE-SUA ⁽⁴⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 20 ianuarie 2021 referitoare la punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune – raportul anual pe 2020 ⁽⁵⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 20 ianuarie 2021 referitoare la aplicarea Politicii de securitate și apărare comune – raport anual pe 2020 ⁽⁶⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 20 mai 2021 referitoare la hotărârea CJUE din 16 iulie 2020 pronunțată în cauza C-311/18, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited și Maximillian Schrems („Schrems II”) ⁽⁷⁾,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru comerț internațional,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0250/2021),
- A. întrucât, de 75 de ani, parteneriatul transatlantic a apărut libertatea, democrația, drepturile omului și statul de drept, comerțul și cooperarea economică, precum și securitatea; întrucât SUA rămâne cel mai apropiat și mai important partener strategic al UE; întrucât acest parteneriat se bazează pe legături politice, culturale, economice și istorice puternice și pe valori comune, cum ar fi libertatea, democrația, drepturile omului și statul de drept, și are un mare potențial de dialog, cooperare și realizare pe teme, obiective și priorități de interes comun sau de preocupări comune în întregul spectru politic;
- B. întrucât UE și SUA împărtășesc valori comune și un interes comun fundamental în crearea unui mediu internațional bazat pe norme care să consolideze multilateralismul și valorile democratice, să apere drepturile omului, să respecte dreptul internațional și să promoveze o ordine internațională bazată pe norme și care să promoveze, de asemenea, soluționarea pașnică a conflictelor și dezvoltarea durabilă în întreaga lume;
- C. întrucât alegerea lui Joe Biden în funcția de Președinte al Statelor Unite și a Kamalei Harris în calitate de vicepreședintă a creat noi oportunități de continuare și revigorare a acestui parteneriat transatlantic esențial, de a relansa activitatea și inovarea la toate nivelurile acestei cooperări îndelungate și de a coopera mai bine în chestiuni multilaterale, cum ar fi schimbările climatice, tranziția digitală și verde, democrația și securitatea internațională; întrucât atât UE, cât și SUA ar trebui să profite de această ocazie reînnoită de dialog și cooperare strânsă pentru a-și îndeplini obligațiile permanente față de organizațiile internaționale din care fac parte și pentru a asigura o mai bună coordonare și partajare a sarcinilor într-un spectru larg de aspecte geopolitice care evoluează; întrucât cooperarea cu Statele Unite este un obiectiv permanent al UE, indiferent de administrația în exercițiu;
- D. întrucât administrația Biden și-a declarat intenția de a-și consolida relațiile cu UE și cu alți aliați democrațici; întrucât prima vizită în străinătate a Președintelui Biden a avut loc în Europa, în cursul căreia a participat la reuniunea la nivel înalt a NATO și la summitul UE-SUA de la Bruxelles din 14-15 iunie 2021; întrucât acest lucru confirmă angajamentul profund al SUA de a-și consolida relațiile cu Uniunea Europeană și cu statele sale membre, precum și față de viitorul securității și apărării comune în cadrul Alianței Nord-Atlantice și cu Uniunea Europeană; întrucât Președintele Biden a propus organizarea unui Summit al democrației cu scopul de a obține angajamente comune cu UE și cu alte democrații pentru consolidarea democrațiilor noastre și promovarea unei cooperări sporite între statele democratice, combătând în același timp autoritarismul și încălcarea drepturilor omului în întreaga lume;

⁽¹⁾ JO C 28, 27.1.2020, p. 49.

⁽²⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 198.

⁽³⁾ JO C 65, 19.2.2016, p. 120.

⁽⁴⁾ JO C 433, 23.12.2019, p. 89.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0012.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0013.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0256.

Miercuri, 6 octombrie 2021

- E. întrucât este necesar un dialog constant, constructiv și cumpănit, bazat pe obiective comune, pentru a construi o agendă transatlantică puternică și ambițioasă și pentru a aborda orice domenii în care există diferențe transatlantice, printr-o cooperare mai strânsă, inclusiv în domenii precum relațiile cu China și Rusia, angajamentele și capacitățile de apărare, conflictele din Orientul Mijlociu și alte aspecte legate de securitate și stabilitate, precum și pentru a identifica abordări comune acolo unde este posibil; întrucât este evident că alianța transatlantică nu poate fi tratată ca un element de la sine înțeles și trebuie revigorată și consolidată în mod constant;
- F. întrucât, în urmărirea și aprofundarea cooperării transatlantice, UE ar trebui să depună eforturi pentru un parteneriat în cadrul căruia UE ar urma să ocupe poziția de lider alături de SUA, axat pe urmărirea intereselor comune; întrucât UE ar trebui, de asemenea, să își promoveze autonomia strategică în domeniul apărării și al relațiilor economice, ca mijloc de a-și urmări propriile interese legitime diplomatice, de securitate și economice, întărind, totodată, legătura transatlantică, și de a spori influența comună exercitată de UE și SUA pe scena mondială, dar și pentru a-și mări totodată propria capacitate de a se implica mai activ în rezolvarea principalelor provocări globale și regionale și de a decide și acționa autonom, dacă este necesar, în domeniul afacerilor externe și al securității și apărării;
- G. întrucât UE și SUA au cea mai dezvoltată relație comercială și de investiții bilaterală și se bucură de cea mai integrată relație economică din lume;
- H. întrucât atât UE, cât și SUA împărtășesc o serie de noi provocări comune, cum ar fi influența răuvoitoare a regimurilor autoritare, care subminează instituțiile multilaterale, impactul socioeconomic al pandemiei, promovarea sănătății globale, schimbările climatice și necesitatea de a avansa în ceea ce privește măsurile de atenuare a schimbărilor climatice, respingerea valului mondial de autoritarism, lupta împotriva rețelelor infracționale globale și a terorismului, transformând egalitatea de gen și combaterea discriminării în realitate, abordând discrepanțele tot mai mari dintre zonele metropolitane și cele rurale și urmărind transformările digitale și verzi ca mijloc de modernizare sustenabilă, progresul tehnologiei, cum ar fi inteligența artificială și securitatea cibernetică, evitarea obligațiilor fiscale și provocări mai ample apărute în urma digitalizării economiei;
- I. întrucât un nou impuls în relația transatlantică ar crea un context politic favorabil pentru a face față în mod constructiv provocărilor comune și pentru a aborda chestiunile în legătură cu care pozițiile noastre sunt divergente;
- J. întrucât, în decembrie 2020, Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) au prezentat o nouă strategie de securitate cibernetică a UE, care urmărește ca UE „să se afirme ca lider în materie de norme și standarde internaționale în spațiul cibernetic și să consolideze cooperarea cu partenerii din întreaga lume pentru a promova un spațiu cibernetic mondial, deschis, stabil și sigur, bazat pe statul de drept, drepturile omului, libertățile fundamentale și valorile democratice”⁽⁸⁾;
- K. întrucât există un sprijin bipartizan puternic în Statele Unite pentru a colabora cu aliații democrați în vederea creșterii rezilienței comunității transatlantice împotriva amenințărilor hibride din partea regimurilor autoritare;
- L. întrucât ordinea internațională bazată pe norme și valorile democratice se confruntă cu ascensiunea autoritarismului asertiv și cu declinul democrației în țările terțe, precum și din interiorul UE și în SUA, prin ascensiunea mișcărilor populiste antidemocratice și de extremă dreapta;
- M. întrucât părăsirea Uniunii Europene de către Regatul Unit ar putea duce la continuarea fragmentării peisajului strategic nu numai în ceea ce privește relațiile dintre UE și SUA, ci și în cadrul Consiliului de Securitate al ONU, G7, G20 și alte formate multilaterale;
- N. întrucât America Latină este o regiune care are în comun cu UE și cu SUA numeroase valori, interese, legături istorice și relații economice și umane foarte importante,
1. salută adoptarea noii propuneri a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind o agendă UE-SUA pentru schimbări globale în decembrie 2020, ca model pentru un parteneriat transatlantic consolidat;

⁽⁸⁾ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/IP_20_2391

Miercuri, 6 octombrie 2021

2. își reafirmă sprijinul pentru cooperarea, parteneriatul și prietenia transatlantice puternice între UE și SUA, care în ultimii 70 de ani au contribuit la dezvoltarea, prosperitatea și integrarea cu succes a Europei și au constituit baza stabilității și securității sale de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial; subliniază că relația dintre UE și SUA are la bază valori comune; reamintește că atât sistemul politic al SUA, cât și sistemul politic al UE se bazează pe principii democratice, pe statul de drept și pe respectarea libertăților fundamentale; este convins că, prin cooperarea transatlantică, putem contribui cel mai bine la găsirea unei soluții pașnice, sustenabile și constructive la provocările globale și regionale existente, inclusiv prin axarea pe o reconstrucție sustenabilă și ecologică a economiei, inclusiv neutralitatea emisiilor de dioxid de carbon până în 2050, și prin depășirea nedreptății regionale, sociale, rasiale și de gen; insistă asupra faptului că parteneriatul transatlantic reînnoit ar trebui să se bazeze pe egalitatea partenerilor; subliniază, în paralel, că autonomia strategică a UE nu poate fi urmărită fără o îmbunătățire calitativă a punerii în aplicare a priorităților și principiilor politicii externe și de apărare a UE și a capacității UE de a acționa autonom, la nevoie, urmărindu-și propriile interese legitime, inclusiv un parteneriat și o cooperare ambițioasă cu aliații cei mai apropiați ai Uniunii, cum ar fi Statele Unite;

3. invită Consiliul, Comisia și Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) să reafirme relevanța continuă a relației transatlantice strategice pentru reconstruirea și revigorarea ordinii internaționale multilaterale bazate pe norme, având în centrul său sistemul ONU și dreptul internațional, consolidarea la nivel mondial a democrației și a valorilor democratice și promovarea drepturilor omului, pentru a aborda influența răuvoitoare și dezinformarea exercitate de regimurile autoritare, precum și pentru definirea normelor viitorului digital și tehnologic în conformitate cu valorile comune, dezvoltarea economică sustenabilă și creșterea economică favorabilă incluziunii și crearea de locuri de muncă la nivel mondial, o poziție coordonată față de Rusia și China și o ofertă comună de investiții în inițiative globale în materie de infrastructură, în conformitate cu strategia UE în materie de conectivitate; subliniază relevanța strategiei UE în materie de conectivitate și invită la consolidarea cooperării între UE și SUA în domeniul central al conectivității; sprijină eforturile transatlantice de evitare a dependenței energetice prin promovarea diversificării energetice și, în sens mai larg, a conectivității prin toate mecanismele posibile, astfel cum se reflectă și în comunicatul G7 intitulat „Agenda noastră comună de acțiune la nivel mondial pentru a reconstrui mai bine”;

4. ia act și sprijină, de asemenea, noua voință politică transatlantică privind sprijinirea democrației în întreaga lume, în special prin apărarea libertății mass-mediei, sprijinirea societății civile și protecția și apărarea jurnaliștilor; salută angajamentul neechivoc al SUA de a consolida și de a extinde în continuare relațiile transatlantice prin decizia Președintelui SUA de a călători în Europa în prima sa vizită peste ocean și de a participa la summitul UE-SUA din iunie; sprijină concluziile operaționale ale summitului, astfel cum sunt detaliate în declarația summitului UE-SUA intitulată „Către un parteneriat transatlantic reînnoit”, emisă la 15 iunie 2021, care atestă angajamentul ferm al ambelor părți de a continua sinergiile și de a aprofunda dialogul și cooperarea transatlantică; ia act, în special, de hotărârea transatlantică de a răspunde nevoilor umanitare și de a susține dreptul internațional umanitar, precum și de a extinde baza de resurse pentru acțiunile umanitare; ia act, de asemenea, și sprijină intenția de a consolida cooperarea transatlantică în ceea ce privește utilizarea sancțiunilor pentru a urmări obiective comune de politică externă și de securitate;

5. solicită o nouă agendă transatlantică care să urmărească interesele comune și să mobilizeze forța colectivă și să promoveze cooperarea multilaterală pentru o lume mai echitabilă și mai sănătoasă, lupta împotriva schimbărilor climatice și soluționarea pașnică și sustenabilă a conflictelor, inclusiv a conflictelor regionale, pe baza principiilor dreptului internațional, controlului armelor, neproliferării armelor nucleare și dezarmării; subliniază că această agendă ar trebui să pună în centrul atenției obiectivele noastre strategice comune, cum ar fi consolidarea lanțului nostru de aprovizionare cu medicamente și reformarea OMS, asigurarea accesului adecvat la vaccinuri pentru țările vulnerabile, reducerea dependenței noastre de rezervele de energie externe, creșterea investițiilor în tehnologii avansate, combaterea inegalităților, promovarea transformării ecologice și cooperarea cu țările terțe relevante, având în centru securitatea și stabilitatea vecinătății estice și sudice a UE, a Balcanilor de Vest și a continentului african;

6. subliniază necesitatea aprofundării cooperării legislative și a creării unor structuri mai puternice de cooperare legislativă și a unui dialog transatlantic incluziv, bazat pe ramurile legislative ale UE și ale SUA, cum ar fi o adunare transatlantică a legislatorilor; constată că sensibilizarea cu privire la structuri precum Dialogul transatlantic al legislatorilor, precum și organizarea de reuniuni și vizite mai regulate între membrii Comisiei pentru afaceri externe a Parlamentului și omologii lor din SUA, de exemplu cu ocazia unor vizite anuale regulate ale comisiilor respective, ar reface durabilitatea și eficiența cooperării transatlantice și ar reda încrederea în aceasta; îndeamnă Congresul SUA să consolideze Dialogul transatlantic al legislatorilor, autorizându-l ca organism oficial cu componență permanentă, dedicat dezvoltării relațiilor dintre Statele Unite și Uniunea Europeană și ca interlocutor firesc al Delegației interparlamentare pentru relațiile cu

Miercuri, 6 octombrie 2021

Congresul SUA a Parlamentului European; salută relansarea Platformei Uniunii Europene în Congresul SUA și subliniază importanța cooperării strânse și a asocierii la activitățile Dialogului transatlantic al legislatorilor; reafirmă importanța comitetului director al Dialogului transatlantic al legislatorilor în asigurarea coordonării tuturor activităților legate de cooperarea transatlantică privind eforturile legislative din Parlamentul European, în vederea consolidării supravegherii parlamentare;

7. salută dialogul transatlantic bogat la nivelul societății civile și invită UE și SUA să valorifice în continuare acest dialog și să implice toți actorii sociali și economici în dezbaterile privind viitorul relațiilor transatlantice; consideră că, în acest scop, ar putea fi instituit un dialog transatlantic regulat al societății civile; subliniază faptul că contactele interpersonale dintre cetățenii din UE și SUA contribuie la dezvoltarea unor valori comune, a încrederii și a înțelegerii reciproce între partenerii transatlantici; solicită, prin urmare, un sprijin sporit pentru promovarea și facilitarea mobilității și a programelor de schimb, cum ar fi Erasmus+ și a schimburilor de stagii între Congres și Parlamentul European; subliniază importanța intensificării contactelor interpersonale în știință, cercetare și educație;

8. solicită consolidarea cooperării interparlamentare dintre deputații în Parlamentul European, membrii Congresului, membrii parlamentelor naționale ale statelor membre ale UE și membrii diferitelor legislaturi de stat din cele 50 de state federale ale SUA, în diferite domenii tematice care ar putea permite schimbul de bune practici, inclusiv dialoguri subnaționale, cum ar fi „Coaliția Under2”; solicită o mai bună coordonare cu privire la provocările interne comune, dar și la cele de la nivel mondial, cum ar fi abordarea inegalităților economice și sociale, protecția drepturilor omului și a standardelor democratice în fața amenințărilor antidemocratice din ce în ce mai mari, atât interne, cât și externe, apărarea dreptului internațional și garantarea unor acorduri obligatorii din punct de vedere juridic, promovarea intereselor strategice comune, acoperirea universală cu servicii de sănătate, convergența legislativă privind IA centrată pe factorul uman în toate formele sale, sprijinirea cooperării dintre întreprinderile din SUA și UE, inovarea și alte tehnologii de vârf, precum 5G și 6G și biotehnologiile; subliniază importanța cooperării în domeniul cercetării, dezvoltării și inovării, al impozitării companiilor tehnologice, al responsabilității și al răspunderii asumate de platformele online, inclusiv prin asigurarea supravegherii necesare pentru a se asigura că politicile platformelor online sunt în concordanță cu valorile democratice fundamentale; solicită coordonare în ceea ce privește combaterea schimbărilor climatice, inclusiv ca amenințare la adresa securității, și obiectivul unei tranziții juste către neutralitatea climatică, protejarea unui peisaj mediatic liber și independent și protejarea alegerilor noastre democratice de ingerințele externe; reiterează importanța cooperării în domeniul spațial dintre UE și SUA și a dialogului privind spațiul dintre UE și SUA; salută angajamentul anunțat de a consolida cooperarea transatlantică în domeniul spațiului prin valorificarea Acordului Galileo-GPS; consideră că cooperarea UE-NATO în domeniul spațiului ar putea contribui la promovarea unor standarde de siguranță spațială și a celor mai bune practici în întreaga comunitate internațională;

9. îndeamnă UE și SUA să colaboreze în ceea ce privește provocările fiscale globale, bazându-se pe activitatea OCDE, precum o reformă a sistemului internațional privind impozitul pe profit, în vederea eliminării posibilității ca operatorii economici să utilizeze strategii de erodare a bazei impozabile și transfer al profiturilor (BEPS) pentru a evita să plătească impozitul pe profit; susține, în acest sens, activitatea cadrului cuprinzător privind BEPS al OCDE/G20; subliniază că eforturile de reformă trebuie să includă eliminarea paradisurilor fiscale; subliniază că aceste măsuri pot ajuta la reducerea inegalităților economice; afirmă angajamentul UE față de impozitarea corectă în economia digitală, astfel cum se solicită în noua agendă UE-SUA pentru schimbări globale;

10. subliniază importanța reciprocității vizelor între UE și SUA și încurajează ambele părți să găsească o soluție reciproc acceptabilă printr-o implicare diplomatică activă care să permită un regim fără vize pentru toți cetățenii statelor membre ale UE; salută includerea Poloniei în Programul de scutire de vize al SUA și confirmarea faptului că și Croația îndeplinește toate cerințele pentru a fi inclusă în program; invită SUA să grăbească procesul de aderare a Bulgariei, Ciprului și României la Programul de scutire de vize;

Restabilirea multilateralismului

11. salută reangajamentul SUA față de multilateralismul bazat pe norme și față de alianțele cu partenerii săi și subliniază că acest lucru oferă o ocazie importantă de a relansa împreună cu SUA reconstruirea, consolidarea și extinderea în continuare a relației transatlantice, inclusiv în domenii precum multilateralismul și drepturile omului, precum și consolidarea împreună, în calitate de parteneri egali, a ordinii mondiale bazate pe norme, în spiritul valorilor noastre democratice liberale comune; subliniază importanța unei cooperări strânse cu SUA și cu alte state care împărtășesc aceeași viziune pentru modernizarea organizațiilor multilaterale în vederea adaptării lor la scopul urmărit și a promovării păcii și securității globale, a drepturilor fundamentale, a valorilor universale și a dreptului internațional; subliniază, de asemenea, necesitatea de a include țări din sudul global la aceste eforturi; subliniază necesitatea unei strânse cooperări și coordonări în cadrul ONU, al agențiilor, organizațiilor și misiunilor sale, inclusiv în ceea ce privește recrutarea personalului în funcțiile de conducere;

Miercuri, 6 octombrie 2021

12. își reiterează angajamentul pentru cooperarea internațională în cadrul ONU ca forum indispensabil pentru soluțiile multilaterale pentru provocările globale, amploarea politicilor, dialogul politic și atingerea unui consens în întreaga comunitate internațională;

13. solicită creșterea finanțării comune între UE și SUA a unor proiecte de vârf bazate pe tehnologii de avangardă, creșterea investițiilor comune în cercetare și dezvoltare, creșterea schimburilor academice interpersonale în STIM și creșterea sprijinului comun pentru întreprinderile nou înființate și IMM-urile din domeniul tehnologiei;

14. salută decizia administrației Biden de a readera la Acordul de la Paris și numirea unui trimis prezidențial special, John Kerry, pentru problemele de mediu; salută anunțul privind instituirea unui Grup de acțiune la nivel înalt UE-SUA pentru combaterea schimbărilor climatice; îndeamnă UE și SUA să avanseze propuneri concrete de abordare a schimbărilor climatice și de ecologizare a comerțului și să promoveze operaționalizarea tehnologiei ecologice, inclusiv a hidrogenului, a finanțării sustenabile și a biodiversității;

15. subliniază importanța cooperării globale privind provocările transnaționale ale promovării educației, științei, tineretului și diversității culturale și a dialogului; solicită SUA să revină în Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO);

16. salută decizia SUA de a reveni în cadrul Organizației Mondiale a Sănătății; solicită un leadership transatlantic în ceea ce privește diplomația în domeniul sănătății pentru a coordona abordarea de a stopa COVID-19 la nivel global, precum și posibile viitoare crize sanitare și pentru a consolida securitatea globală în domeniul sănătății, în special reforma Organizației Mondiale a Sănătății și efortul transatlantic comun vizând distribuirea echitabilă la nivel mondial a vaccinurilor, testelor și tratamentelor împotriva COVID-19, precum și facilitarea accesului la acestea, în special în țările cu venituri mai mici; insistă asupra încurajării cooperării pentru a stabili proceduri mai bune de pregătire pentru viitoarele pandemii, inclusiv printr-o abordare clinică și de reglementare coerentă și consecventă complementară lanțurilor de aprovizionare globale, pentru a asigura flexibilitate și reziliență; solicită o investigație independentă și imparțială privind sursa și răspândirea pandemiei de COVID-19, precum și privind modul în care OMS a gestionat problema la început;

17. subliniază necesitatea unei diplomații publice sporite privind vaccinurile, în care UE și SUA pot avea un rol central, deoarece vaccinarea globală este singura modalitate de a stopa pandemia; salută contribuțiile financiare ale UE și SUA la mecanismul COVAX și promovarea cooperării internaționale în vederea îmbunătățirii accesului la vaccinuri în întreaga lume, printr-o abordare coordonată în ceea ce privește propunerea de a relaxa regulile de protejare a proprietății intelectuale pentru vaccinuri; îndeamnă, în acest sens, partenerii transatlantici să colaboreze pentru a permite producerea și livrarea rapidă a vaccinurilor ori de câte ori este necesar; încurajează schimbul de bune practici între SUA și UE privind introducerea vaccinurilor pentru a asigura o mai bună pregătire și reziliență pentru viitor;

18. solicită o abordare concertată UE-SUA în cadrul ONU, inclusiv în ceea ce privește reforma ONU, pentru a consolida eficacitatea acesteia ca organizație multilaterală, a conferi mai multă transparență instituției și a-i spori credibilitatea; solicită eforturi coordonate pentru a realiza angajamente ambițioase în cadrul summiturilor ONU privind schimbările climatice și biodiversitatea din 2021 (COPS 26); solicită UE și SUA să joace un rol central în cadrul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și în alte forumuri precum Organizația Aviației Civile Internaționale și Organizația Maritimă Internațională; subliniază, în acest sens, că este esențială cooperarea în domeniul energiei curate și al cercetării, dezvoltării și inovării, precum și în domeniul tehnologiilor și produselor cu emisii scăzute de dioxid de carbon, precum și cooperarea cu privire la alte chestiuni urgente, cum ar fi neproliferarea, soluționarea conflictelor și combaterea radicalizării violente și a terorismului; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că în ultimele trei decenii China și-a triplat emisiile de dioxid de carbon și emite în prezent 27 % dintre gazele cu efect de seră din lume, făcând ca eforturile UE și SUA de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră să fie în mare măsură insuficiente, fără un angajament clar din partea Chinei și fără ca aceasta să pună măsurile în aplicare;

19. îndeamnă la apărarea dreptului internațional al mării și își reiterează, în acest sens, solicitarea adresată SUA de a ratifica Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării; invită SUA să se alăture eforturilor UE de a încuraja adoptarea unui tratat internațional privind deșeurile marine și poluarea mării cu materiale plastice în cadrul următoarei Adunări a ONU pentru mediu; îndeamnă SUA și UE să își consolideze cooperarea pentru a combate la nivel mondial pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat;

20. constată că Președintele Biden a anunțat un nou obiectiv de decarbonizare, între 50 % și 52 % până în 2030, comparativ cu nivelul din 2005; constată, de asemenea, că președintele Biden a organizat un Summit virtual al liderilor privind schimbările climatice, pentru a stimula eforturile principalelor economii în domeniul acțiunilor climatice;

Miercuri, 6 octombrie 2021

21. recunoaște îmbunătățirea semnificativă a calității aerului în SUA în ultimele decenii, în mare parte datorită îmbunătățirilor tehnologice și a inovațiilor din sectorul energetic;
22. consideră că UE ar trebui să reafirme, împreună cu SUA, rolul central al obiectivelor de dezvoltare durabilă și al Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, ca un cadru pentru o cooperare multilaterală eficientă, implicând și China ori de câte ori este posibil, cu condiția să existe un angajament real din partea Chinei de a continua dialogul și cooperarea într-un mod neconflictual și cu o agendă care să consolideze structurile și obiectivele de bază ale Agendei 2030;
23. solicită o mai bună coordonare în ceea ce privește utilizarea măsurilor restrictive, inclusiv a mecanismelor de sancționare a încălcărilor drepturilor omului și îndeamnă Consiliul să adopte o componentă de combatere a corupției în cadrul regimului mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului; invită UE și SUA să își coordoneze politicile de sancțiuni ori de câte ori este posibil și util;
24. salută angajamentul anunțat al administrației Biden de a relansa dialogul cu Consiliul ONU pentru Drepturile Omului, semnând intenția reînnoită a SUA de a promova drepturile omului la nivel mondial, sperând să consolideze eforturile de apărare a drepturilor omului la nivel mondial și să împiedice o redefinire autoritară a drepturilor omului ca concept centrat pe stat; invită UE și SUA, împreună cu aliații care împărtășesc aceeași viziune, să depună eforturi pentru reformarea Consiliului pentru Drepturile Omului și, în special, să stabilească criterii clare pentru statutul de membru în cadrul acestuia;
25. solicită consolidarea angajamentului între UE și SUA pentru promovarea și protecția drepturilor omului la nivel mondial, precum și pentru combaterea ascensiunii autoritarismului și a regimurilor neliberale; încurajează instituirea unui set cuprinzător de instrumente comune UE-SUA pentru combaterea încălcărilor drepturilor omului; invită instituțiile UE să coopereze îndeaproape cu alte democrații pentru apărarea și promovarea drepturilor fundamentale ale omului și a valorilor democratice la nivel internațional printr-o strânsă colaborare consolidată cu organizațiile internaționale, precum Consiliul Europei și OSCE; consideră că Parlamentul și Congresul ar putea coopera în cazurile în care apărătorii drepturilor omului și reprezentanții societății civile sunt persecutați și încarcerați fără motiv sau pentru a le reprimă acțiunile;
26. salută ridicarea de către administrația Biden a sancțiunilor SUA asupra unor înalți funcționari ai Curții Penale Internaționale (CPI); invită SUA să adere la Statutul de la Roma de instituire a CPI și să colaboreze în mod constructiv cu Curtea în ceea ce privește investigațiile și procedurile judiciare în curs;
27. își reiterează apelul ca SUA să abolească pedeapsa cu moartea și să își reformeze sistemul de justiție penală;
28. îndeamnă la dialog și schimb de bune practici între UE și SUA privind promovarea egalității rasiale și de gen; invită UE și SUA să ia măsuri decisive pentru a combate rasismul sistemic, reflectat în violența poliției care vizează în mod disproporționat minoritățile etnice și rasiale și în inegalitățile adânc înrădăcinate care alimentează proteste pașnice legitime;
29. consideră că UE și SUA împreună pot promova egalitatea și respectarea drepturilor omului și se pot asigura că acestea sunt reflectate și sprijinite în mod corespunzător în procesul decizional al forurilor multilaterale; sugerează, prin urmare, să se exploreze posibilitatea de a crea o platformă permanentă de dialog între UE și SUA pentru a lua măsuri concrete de combatere a rasismului, a discursului de incitare la ură și a discriminării, inclusiv a discriminării împotriva persoanelor LGBTQI, și solicită o cooperare multilaterală mai strânsă în acest sens cu organizații internaționale precum OSCE, ONU, Uniunea Africană, OAS și CoE; invită UE și SUA să organizeze împreună un summit global de combatere a rasismului pentru combaterea rasismului și a discriminării la nivel mondial;
30. este profund îngrijorat de faptul că legislativul statului Texas a adoptat Legea Texas Heartbeat, care interzice de facto avortul, considerând-o un atac grav la adresa drepturilor sexuale și reproductive ale femeilor; regretă că în urma unei decizii cu majoritate de voturi, judecătorii de la Curtea Supremă a SUA au refuzat să se pronunțe față de adoptarea acestei legi fără precedent;
31. insistă asupra faptului că sunt necesare eforturi sporite pentru îmbunătățirea egalității de gen și a drepturilor femeilor, inclusiv în ceea ce privește violența de gen și sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente, printre altele;
32. invită UE și statele membre să își consolideze cooperarea cu SUA pentru promovarea libertății religioase sau de credință în întreaga lume; invită UE și SUA să protejeze și să conserve reciproc patrimoniul cultural și istoric al Europei și al SUA în SUA și în UE;

Miercuri, 6 octombrie 2021

33. încurajează administrația Biden să realizeze rapid planurile sale anunțate de a închide centrul de detenție de la Guantanamo; regretă faptul că, la aproape 20 de ani de la înființarea centrului, 40 de deținuți rămân închiși, inclusiv cinci cărora li s-a acordat aprobarea de eliberare pe timpul administrației Obama; invită UE și statele sale membre să acorde asistență pentru facilitarea procesului;

34. încurajează SUA să garanteze un acces echitabil și deschis la serviciile esențiale precum sistemul de sănătate și programele de protecție socială unui procent mai mare din populație; încurajează administrația Biden recent numită să ia măsuri concrete pentru a reglementa deținerea de arme în rândul cetățenilor americani;

35. subliniază că comunitatea transatlantică se confruntă cu o gamă largă de probleme comune fără precedent, de la lupta împotriva terorismului la amenințările hibride, schimbări climatice, dezinformare, atacuri informatice, tehnologii emergente și disruptive și cu modificarea echilibrului de putere la nivel mondial, precum și cu amenințarea la adresa ordinii internaționale guvernate de norme pe care aceasta o generează;

Cooperarea consolidată în domeniul comerțului internațional și al investițiilor

36. subliniază necesitatea de a colabora cu SUA, profitând de momentul oportun, în vederea consolidării sistemului comercial multilateral și a reformării Organizației Mondiale a Comerțului; salută rezultatele summitului UE-SUA din 15 iunie 2021 „Către un parteneriat transatlantic reînnoit”, ca semn al unui angajament reînnoit și constructiv; salută Înțelegerea privind un cadru de cooperare pentru aeronavele civile de mari dimensiuni; ia act de recunoașterea, în declarația summitului UE-SUA, a faptului că aplicarea de către SUA a tarifelor la importurile din UE în temeiul articolului 232 a condus la tensiuni în relația transatlantică și salută angajamentul explicit din aceeași declarație de a soluționa diferențele existente cu privire la supracapacitatea de producție a oțelului și a aluminiului înainte de sfârșitul anului; consideră că înființarea mai multor platforme pentru discuții permanente, cum ar fi Consiliul pentru comerț și tehnologie și Dialogul comun UE-SUA privind politica în domeniul concurenței tehnologice, este esențială, deoarece acestea vor permite în continuare comerțul transatlantic și îndeamnă Comisia să înființeze cât mai curând posibil o structură eficientă și favorabilă incluziunii din partea UE pentru Consiliul pentru comerț și tehnologie; salută înființarea unui grup operativ comun UE-SUA privind fabricarea și lanțul de aprovizionare vizând COVID;

37. subliniază că Consiliul pentru comerț și tehnologie face parte din agenda comercială transatlantică pozitivă, obiectivul său final fiind să consacre valorile democratice și etice în noile tehnologii pentru a deveni o structură instituțională transparentă și a da tonul în transformarea digitală globală; consideră îmbucurător, în acest sens, că reuniunea inaugurală a avut loc conform planificării, în ciuda motivelor de tensiune, care trebuie discutate într-o manieră deschisă și sinceră; subliniază că s-ar putea obține câștiguri rapide care ar îmbunătăți comerțul bilateral și, prin urmare, îndeamnă ambele părți să încerce să ajungă la rezultate vizibile și concrete; apreciază, în acest sens, rezultatele primei reuniuni a Consiliului pentru comerț și tehnologie, care a avut loc la 29 septembrie la Pittsburgh și care a adoptat teme concrete pentru fiecare dintre cele 10 grupuri de lucru; sprijină, printre alte angajamente, angajamentul de a coopera pentru a evita alte bariere inutile în calea comerțului cu tehnologii noi și emergente, angajamentul privind examinarea investițiilor și exportul de produse cu dublă utilizare, precum și angajamentul de a mări eficiența acțiunilor de combatere a politicilor și practicilor care eludează piața și denaturează comerțul; se bucură că s-au identificat teme precise, precum ar fi poziționarea față de problemele puse de economiile care nu sunt de piață și cooperarea în domeniul drepturilor lucrătorilor și al politicilor de mediu cu componentă comercială în Grupul de lucru pentru provocările comerciale mondiale; subliniază importanța cooperării în stabilirea standardelor tehnologice internaționale; cere să se înființeze un subcomitet pentru comerț și tehnologie în cadrul Dialogului transatlantic al legislatorilor, care să completeze componenta executivă a Consiliului pentru comerț și tehnologie și să exercite controlul democratic asupra acestui consiliu; subliniază, fără a aduce atingere unor viitoare inițiative în acest sens, că Consiliul pentru comerț și tehnologie nu este un forum pentru negocierea unui acord comercial UE-SUA;

38. subliniază că Uniunea Europeană și Statele Unite au cea mai integrată relație economică din lume, care este, de asemenea, cea mai mare și mai profundă relație bilaterală comercială și de investiții, cu comerț cu bunuri și servicii care reprezintă peste o mie de miliarde de euro pe an; reamintește că economiile UE și SUA reprezintă împreună peste 40 % din PIB-ul mondial și aproape o treime din fluxurile comerciale mondiale;

39. subliniază importanța revigorării relației noastre comerciale transatlantice ca aliați și parteneri comerciali istorici, nu în ultimul rând având în vedere actuala criză provocată de pandemia de COVID-19, cu scopul de a promova multilateralismul, favorizând un sistem comercial deschis, bazat pe norme, și de a găsi soluții comune la încercările mondiale presante, inclusiv în ceea ce privește sănătatea la nivel mondial;

Miercuri, 6 octombrie 2021

40. ia act de indicațiile furnizate deja de omologii SUA și de Reprezentantul pentru comerț al SUA, Katherine Tai, în cadrul audierii cu privire la agenda comercială a administrației Biden pentru 2021;

41. își reiterează, în acest context, sprijinul pentru noua strategie comercială a UE, care vizează, inclusiv prin intermediul agendei transatlantice a Uniunii, sinergiile dintre obiectivele de politică internă și externă, în concordanță cu obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU;

42. consideră politica comercială un instrument geopolitic strategic pentru agenda transatlantică; subliniază că SUA este un partener comercial esențial și, prin urmare, salută semnalele pozitive din partea administrației Biden cu privire la planurile sale de întărire a relațiilor bilaterale cu UE și solicită reînnoirea cooperării, care ar trebui să producă rezultate durabile și concrete în anii următori, ținând seama de faptul că relațiile noastre economice sunt, de asemenea, afectate de interesele de securitate în contextul autonomiei strategice deschise;

43. scoate în evidență necesitatea de a identifica acțiuni comune, bazate pe interese și valori comune, precum și pe riscuri și amenințări partajate, pentru a contribui la o redresare economică sustenabilă și favorabilă incluziunii la nivel mondial după pandemia cauzată de COVID-19;

44. subliniază necesitatea de a reforma sistemul comercial mondial, astfel încât acesta să asigure condiții de concurență echitabile la nivel mondial, și de a colabora pentru a elabora noi norme, în special în ceea ce privește practicile comerciale neloiale, deoarece concurența neloială afectează puternic întreprinderile și lucrătorii noștri;

45. sprijină abordarea bazată pe ideea conform căreia UE ar trebui să ocupe o poziție de lider în parteneriat cu SUA, fapt ce ar implica inclusiv o poziție coordonată față de Rusia și China, axată pe urmărirea intereselor comune în ceea ce privește transformarea verde și digitală a economiilor noastre, precum și pe inițiative comune în ceea ce privește furnizarea de bunuri publice globale; subliniază că, „lucrătorii și salariile”, precum și lanțuri de aprovizionare mai reziliente, mai sustenabile și mai responsabile, trebuie să fie incluse în acest program; în acest sens, încurajează ambele părți să își coordoneze abordarea privind munca forțată și condițiile de muncă abuzive și să coopereze în vederea îmbunătățirii respectării drepturilor lucrătorilor și a standardelor de mediu în acordurile comerciale, precum și la nivel multilateral, inclusiv prin valorificarea experienței reciproce, pentru a asigura respectarea mai eficientă a acestor dispoziții;

46. subliniază necesitatea de a demonstra că îmbunătățirea relațiilor comerciale dintre UE și SUA va aduce beneficii cetățenilor, în special celor lăsați în urmă de globalizare, precum și întreprinderilor de ambele părți ale Atlanticului; în acest context, invită UE și SUA să colaboreze și să își alinieze strategiile pentru a crea sinergie în materie de investiții, în special pentru a realiza tranziții sustenabile și favorabile includerii, digitale și verzi ale economiilor lor;

47. constată că provocările comune dintre UE și SUA sunt din ce în ce mai lipsite de caracter militar și se înscriu în cadrul parteneriatului nostru economic; solicită, prin urmare, un dialog parlamentar transatlantic continuu și consolidat privind comerțul între Parlamentul European și Congresul SUA prin intermediul interacțiunii comisiilor, dintre Comisia pentru comerț internațional a Parlamentului European din partea UE și Comisia pentru căi și mijloace, subcomisia sa pentru comerț și Comisia pentru finanțe a Senatului din partea SUA, precum și în cadrul Dialogului transatlantic al legislatorilor;

48. salută călduros sprijinul SUA pentru noul director general al OMC, Ngozi Okonjo-Iweala, și revenirea SUA în Acordul de la Paris; salută suspendarea temporară de patru luni a tarifelor Airbus-Boeing, care au avut un efect negativ disproporționat asupra produselor agroalimentare din UE, ca un pas pozitiv către găsirea unei soluții durabile pentru subvențiile pentru aeronavele civile; ia act de faptul că suspendarea acestor tarife va lua sfârșit în iulie 2021 și solicită găsirea unei soluții care să ducă la o eliminare permanentă a acestor tarife;

49. salută disponibilitatea SUA de a iniția un dialog pentru a aborda capacitatea excedentară de oțel și aluminiu la nivel mondial; ia act de decizia Comisiei de a suspenda creșterea tarifelor aplicate importurilor din SUA, în contrapartidă măsurilor SUA;

50. salută, de asemenea, încheierea rapidă a Acordului OMC privind contingentele tarifare, care a fost primul acord cu SUA în cadrul noii administrații Biden și care demonstrează voința acestei noi administrații de a căuta să ajungă la acorduri cu UE în cadrul OMC;

51. recunoaște, în același timp, că există în continuare unele interese divergente; în acest sens, îndeamnă ambele părți să soluționeze litigiile bilaterale; îndeamnă SUA să elimine măsurile comerciale unilaterale și amenințările cu măsuri suplimentare aferente impozitării serviciilor digitale, să se abțină de la adoptarea unor măsuri suplimentare și să se concentreze asupra a ceea ce ne unește; acordă o mare importanță summitului UE-SUA din iunie 2021 ca fundament pe care să se continue repararea relațiilor noastre comerciale și să se discute domeniile încă nevalorificate în care se poate viza o cooperare mai strânsă;

Miercuri, 6 octombrie 2021

52. îndeamnă SUA ca, în pofida discuțiilor în curs, să elimine imediat tarifele în temeiul articolului 232 pentru oțel și aluminiu, deoarece întreprinderile europene nu pot fi considerate de către SUA o amenințare la adresa securității naționale și subliniază necesitatea de a aborda în comun preocupările legate de capacitatea excedentară de oțel și aluminiu provenind din țările terțe; reiterează, printre altele, ambiția UE de a elimina tarifele pentru bunurile industriale dintre UE și SUA;

53. deși regretă încheierea celor 301 anchete privind impozitarea digitală, salută suspendarea celor șase luni de represalii comerciale asupra unor sectoare economice, cum ar fi încălțăminte, în statele membre care au pus în aplicare un impozit pe servicii digitale, în timp ce negocierile sunt în curs de desfășurare în cadrul OCDE; își exprimă preocuparea cu privire la lista de represalii preliminară a Reprezentantului pentru comerț al Statelor Unite în urma celor 301 anchete privind diferitele taxe impuse de UE asupra serviciilor digitale, care includ sectoare de producție deosebit de sensibile, cum ar fi industria încălțăminte și industria pielăriei, care ar putea ajunge să fie excluse de pe piața SUA dacă se adoptă tarife suplimentare; îndeamnă Comisia și statele membre să accelereze și să încheie cât mai curând posibil negocierile în cadrul propunerii OCDE privind impozitarea economiei digitale și să recurgă la toate modalitățile posibile pentru a evita noi daune economice pentru întreprinderile din UE, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, îndeosebi în contextul strategiilor de redresare de pe urma pandemiei de COVID-19; consideră că, având în vedere competența exclusivă a UE în domeniul politicii comerciale comune și amenințările cu represalii ale SUA în ceea ce privește legislația privind impozitarea digitală, este preferabilă o abordare comună la nivelul UE față de cele individuale la nivel național, în special pentru a evita o nouă escaladare transatlantică încrucișată a tarifelor;

54. recunoaște că există în continuare oportunități neexploatate de eliminare a birocrăției semnificative și de consolidare a parteneriatului economic transatlantic; în contextul cursei tehnologice actuale, subliniază importanța unui spațiu transatlantic de reglementare strâns pentru întreprinderile noastre, îndeosebi pentru tehnologiile digitale, energetice și climatice emergente; se așteaptă ca ambele părți să abordeze în cadrul unui dialog preocupările UE legate de Legea americană Buy American și de Legea Jones, inclusiv achizițiile publice și accesul la piețele de servicii;

55. pledează pentru o abordare comună a crizei provocate de pandemia de COVID-19, printre alte măsuri, prin creșterea disponibilității și accesibilității vaccinurilor; solicită UE și SUA să colaboreze și să conducă eforturile vizând soluționarea problemei penuriei de vaccinuri, pentru a se asigura că vaccinurile sunt livrate în toată lumea unui număr cât mai mare de persoane și cât mai rapid posibil; salută anunțul făcut de parteneriatul UE-SUA de a continua efortul global de vaccinare anti-COVID-19 vaccinând 70 % din populația lumii până la Adunarea Generală a ONU de anul viitor; reamintește că lumea se confruntă cu un deficit de vaccinuri la nivel mondial; prin urmare, pentru a ajunge la echitate în ce privește vaccinurile, solicită UE și SUA să colaboreze cu producătorii pentru a crește capacitatea globală de producție a vaccinurilor și a substanțelor care intră în compoziția acestora; solicită ambelor părți să se abțină de la orice măsuri de restricționare a exporturilor, să asigure buna funcționare a lanțurilor de aprovizionare, să asigure transferurile de tehnologie necesare și să îmbunătățească gradul de pregătire pentru viitoarele urgențe sanitare globale; încurajează ambele părți să intensifice cooperarea în materie de reglementare, pentru a facilita accesul esențial la medicamente;

56. invită Comisia și administrația Biden să sprijine în mod activ noile inițiative ale directoarei generale a OMC privind, în special, sănătatea; subliniază, în acest context, poziția Parlamentului referitoare la o eventuală derogare de la Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS), exprimată în rezoluția sa din 10 iunie 2021 ⁽⁹⁾;

57. recunoaște importanța protejării drepturilor de proprietate intelectuală europene pentru a menține capacitatea de inovare a întreprinderilor, dar consideră că este relevant să se examineze toate mecanismele de flexibilitate aplicabile în cadrul Acordului TRIPS, cu scopul de a crește capacitatea globală de producție de vaccinuri și de componente de vaccinuri; subliniază că găsirea de soluții privind drepturile de proprietate intelectuală poate fi doar o parte a răspunsului comun la nivel mondial;

58. subliniază că OMC rămâne piatra de temelie a unui sistem multilateral de comerț bazat pe norme; solicită o cooperare consolidată în ceea ce privește reforma OMC, inclusiv reforma celor trei funcții principale ale acesteia, ceea ce presupune reformarea și reînstituirea urgentă a organului de apel și consolidarea funcțiilor de monitorizare și deliberative ale organizației, printre altele prin promovarea acordurilor plurilaterale deschise;

⁽⁹⁾ Rezoluția Parlamentului European din 10 iunie 2021 referitoare la răspunsul la provocarea globală reprezentată de pandemia de COVID-19: consecințele derogării de la Acordul TRIPS al OMC în ceea ce privește vaccinurile, tratamentele și echipamentele destinate combaterii COVID-19 și creșterea capacității de producție și de fabricație în țările în curs de dezvoltare (Text adoptat, P9_TA(2021)0283).

Miercuri, 6 octombrie 2021

59. îndeamnă ambele părți să coopereze în ceea ce privește reglementarea comerțului cu produse de sănătate, elaborarea de norme pentru comerțul digital și stabilirea unei agende ambițioase în domeniul climei și al mediului, printre alte activități, prin relansarea negocierilor privitoare la Acordul privind bunurile de mediu și să lucreze la propuneri comune, printre altele, în materie de norme privind subvențiile și eliminarea treptată a subvențiilor pentru combustibilii fosili;

60. se așteaptă ca ambele părți să convină asupra unor rezultate concrete pentru cea de a 12-a Conferință ministerială a OMC (CM 12), pentru a pregăti OMC pentru tranziția verde și cea digitală, inclusiv un acord privind pescuitul, o declarație privind comerțul și sănătatea, un program de lucru pentru reformarea sistemului de soluționare a litigiilor, un program de lucru privind subvențiile industriale și întreprinderile de stat, precum și progrese substanțiale în negocierile privind comerțul electronic;

61. încurajează ambele părți să concluzioneze pentru a actualiza normele OMC privind întreprinderile de stat, subvențiile industriale, supracapacitatea și transferul de tehnologie, pentru a adapta în mod eficient organizația la provocările secolului 21; în acest sens, sprijină, de asemenea, extinderea inițiativei trilaterale cu Japonia și solicită UE și SUA să conducă o coaliție de țări care împărtășesc aceeași viziune în cadrul OMC, în vederea ajungerii la un acord cu privire la noi norme, dezvoltând totodată un instrument autonom împotriva subvențiilor străine neloiale; se așteaptă ca ambele părți să promoveze și să depună eforturi pentru încheierea de acorduri multilaterale; invită SUA să își reînnoiască angajamentele față de Acordul OMC privind achizițiile publice;

62. ia act de rezultatul primei reuniuni la nivel înalt a dialogului UE-SUA privind China, în cadrul căreia cele două părți au reiterat faptul că relațiile lor cu China sunt multidimensionale și cuprind elemente de cooperare, concurență și rivalitate sistemică; susține, ori de câte ori este posibil, o abordare strategică comună față de China, precum și cooperarea în cadre multilaterale cu privire la provocări comune, cum ar fi schimbările climatice, practicile comerciale neloiale care duc la denaturări ale pieței și lipsa unor condiții de concurență echitabile;

63. atrage atenția asupra importanței de a avea o poziție coordonată pentru a combate subvențiile industriale cu efect de denaturare – în special în ceea ce privește întreprinderile de stat și supracapacitatea în sectoarele critice –, transferurile forțate de tehnologie, furtul de proprietate intelectuală, întreprinderile comune obligatorii, barierele de pe piață și interzicerea muncii forțate, prin includerea unei discuții referitoare la Acordul de fază I dintre SUA și China și la Acordul cuprinzător privind investițiile al UE;

64. observă că astfel de probleme nu pot fi soluționate unilateral sau bilateral și necesită o coaliție de parteneri care împărtășesc aceeași viziune la nivel internațional în cadrul OMC;

65. subliniază importanța includerii în strategia comună UE-SUA și în cadrul OMC a respectării drepturilor omului, inclusiv în funcționarea societăților internaționale; subliniază, în acest sens, necesitatea unei legislații obligatorii privind diligența necesară și solicită SUA să se alăture acestei abordări și să o sprijine pe tot parcursul lanțului de aprovizionare;

66. consideră că UE și SUA ar trebui să întărească cooperarea transatlantică în ceea ce privește conectivitatea sustenabilă și bazată pe norme, ca răspuns la inițiativa Chinei „O centură, un drum” și speră că va exista o cooperare viitoare, în special în ceea ce privește menținerea unor standarde înalte de calitate;

67. invită Comisia să promoveze în mod ferm interesele UE și autonomia sa strategică deschisă, promovând în același timp dialogul și acțiunile comune, și să răspundă taxelor nejustificate ale SUA, aplicării extrateritoriale a sancțiunilor, care contravine dreptului internațional, precum și barierele de pe piață; subliniază necesitatea de a întări măsurile comerciale autonome ale UE;

68. solicită îndeosebi SUA să se asigure că procedurile de achiziții publice sunt transparente, deschise și previzibile, pe baza principiului egalității de tratament;

69. invită Comisia să elaboreze propunerea sa privind un instrument de descurajare și contracarare a acțiunilor coercitive ale țărilor terțe și acte legislative vizând sprijinirea întreprinderilor europene vizate de aceste sancțiuni și care își desfășoară activitatea în conformitate cu dreptul internațional;

70. încurajează ambele părți să se angajeze într-un dialog ambițios și să găsească un cadru pentru acțiuni comune și să caute să încheie acorduri comerciale și de investiții selective prin relansarea unui dialog strategic la nivel înalt;

71. solicită un parteneriat mai puternic în domeniul reglementării, ecologic, sustenabil și digital, prin intermediul Consiliului pentru comerț și tehnologie; solicită un acord privind evaluarea conformității, care va aduce beneficii în special IMM-urilor, o abordare coordonată pentru stabilirea de standarde internaționale pentru tehnologiile critice și emergente, cum ar fi inteligența artificială, și cooperarea în materie de reglementare pentru marile companii din domeniul tehnologiei, precum și impozitele digitale și globale; solicită UE și SUA să facă schimb de informații și să coopereze cu privire la verificarea investițiilor străine în sectoare strategice, inclusiv cu privire la posibilele preluări ostile;

Miercuri, 6 octombrie 2021

72. încurajează ambele părți să facă schimb de bune practici în materie de reglementare; îndeamnă UE și SUA să își continue negocierile privind evaluarea conformității pentru a elimina barierele netarifare împovărătoare din punct de vedere financiar; subliniază că este important ca ambele părți să alinieze și să conducă o coaliție de parteneri care împărtășesc aceeași viziune pentru a spori utilizarea standardelor transatlantice de către organizațiile internaționale de standardizare;

73. invită ambele părți să utilizeze comerțul ca mijloc de combatere a schimbărilor climatice și de realizare a convergenței ascendente; în acest sens, îndeamnă ambele părți să coopereze în ceea ce privește stabilirea prețurilor carbonului și, în special, să se coordoneze în ceea ce privește dezvoltarea unui mecanism de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon, precum și în ceea ce privește măsurile eficace împotriva comerțului ilicit cu arme și sporirea transparenței și a responsabilității în ceea ce privește comerțul cu arme, inclusiv exporturile de arme ale SUA și ale statelor membre ale UE;

74. solicită SUA și UE să conlucreze la un impozit global pe profit în cadrul OCDE, salutând în special acordul la care au ajuns țările G7 cu privire la reforma fiscală globală și evidențiind acordul privind o rată minimă a impozitului pe profit la nivel mondial de cel puțin 15 %, și să coopereze în combaterea practicilor comerciale frauduloase și dăunătoare;

75. subliniază că, cu cât sunt mai puternici partenerii, cu atât sunt mai puternice alianțele lor; salută eforturile depuse de ambele părți pentru a spori reziliența lanțurilor lor de aprovizionare, în special în ceea ce privește materiile prime critice;

76. solicită o cooperare consolidată între UE și SUA în Arctica, având în vedere deschiderea de noi rute de navigație și posibila disponibilitate a resurselor naturale ca urmare a schimbărilor climatice și ținând seama de interesul economic crescând față de Arctica al altor țări, cum ar fi China; invită Comisia să abordeze, de asemenea, aceste posibilități și provocări în viitoarea sa Strategie pentru regiunea arctică;

77. îndeamnă Comisia, ca practică comună, să dea dovadă de transparență în cooperarea sa cu Statele Unite, printre altele, prin publicarea tuturor propunerilor transmise SUA și prin garantarea implicării Parlamentului și a societății civile în elaborarea acestor propuneri, pentru a spori încrederea consumatorilor și a cetățenilor;

Confruntarea comună cu provocările în materie de securitate și apărare

78. subliniază că alianța transatlantică rămâne fundamentală pentru securitatea și stabilitatea continentului european, având în vedere că NATO constituie baza apărării colective a Europei și este un pilon esențial al securității europene; reafirmă, de asemenea, că aliații și partenerii NATO, precum și Uniunea Europeană, trebuie să facă împreună mai mult pentru a răspunde unor așteptări rezonabile, ca parteneri transatlantici credibili și egali care pot și doresc să se apere și să gestioneze crizele în propriile lor vecinătăți, preluând conducerea atunci când este necesar, dar în strânsă coordonare cu Statele Unite; sprijină o reechilibrare a responsabilităților în materie de securitate în cadrul relației transatlantice prin promovarea unei autonomii sporite a statelor membre ale UE în materie de apărare, ca modalitate de a reduce sarcina asupra SUA și într-un mod care va crea sinergii între apartenența la NATO și capacitățile de apărare ale UE; subliniază faptul că cooperarea UE-NATO se bazează pe 74 de acțiuni convenite în comun, în domenii specifice; reamintește că ambele organizații au sarcini și priorități diferite, NATO fiind responsabilă de apărarea teritorială colectivă a membrilor săi, iar UE vizând gestionarea militară a crizelor în străinătate, cu un potențial pentru continuarea dialogului și a cooperării privind provocările în materie de securitate și parteneriatul strategic bazat pe sprijinul comun pentru valorile fundamentale ale democrației, libertății și promovării păcii; subliniază că o cooperare mai strânsă, concertarea și utilizarea în comun și un sector european eficient și transparent în domeniul apărării consolidează și capacitățile disponibile pentru NATO; subliniază că crearea la nivelul UE a unei baze industriale puternice și a unor capacități militare mai puternice ale UE și investirea în mobilitate militară și în interoperabilitate nu vor consolida numai UE, ci vor consolida în mod simultan alianța transatlantică și vor crea sinergii cu rolul și relevanța UE și a statelor sale membre în cadrul NATO; își exprimă, prin urmare, angajamentul deplin față de inițiativele europene în domeniul apărării, în special față de FEA, PESCO și EPF, printre altele; subliniază că parteneriatul transatlantic poate avea succes numai dacă toate statele membre își îndeplinesc angajamentele, inclusiv în materie de investiții în apărare, se sprijină reciproc și urmăresc o repartizare mai echilibrată a sarcinilor; subliniază necesitatea ca toți aliații NATO să investească financiar în dezvoltarea, achiziționarea și menținerea capacităților de care NATO are nevoie pentru a-și apăra cetățenii; atrage atenția și asupra procesului de elaborare a Busolei strategice a UE, care este în curs de desfășurare și care va fi o etapă majoră pentru o mai bună cooperare în domeniul apărării și securității europene și subliniază faptul că Busola strategică ar trebui să fie strâns legată de elaborarea Conceptului strategic al NATO și își exprimă convingerea că aceste procese paralele oferă o oportunitate unică de a avansa și actualiza în mod semnificativ parteneriatul transatlantic politic și de securitate și de a-l face adecvat pentru abordarea actualelor provocări globale cu care se confruntă atât UE, cât și SUA; subliniază că ambiția autonomiei strategice europene nu subminează în niciun fel NATO, ci este complementară acesteia; solicită încheierea unui acord administrativ între Agenția Europeană de Apărare și Statele Unite și salută angajamentul asumat de UE și SUA, reflectat în declarația făcută la sfârșitul summitului UE-SUA din 15 iunie 2021, de a începe discuțiile cât mai curând posibil; promovează instituirea unor procese de coordonare a politicii externe și a politicii de securitate și apărare între SUA, UE și Regatul Unit;

Miercuri, 6 octombrie 2021

79. salută decizia pozitivă a Consiliului din 6 mai 2021 de a îl autoriza pe coordonatorul proiectului de mobilitate militară, Țările de Jos, să invite SUA, Canada și Norvegia, ca urmare a solicitărilor lor respective, să participe la proiectul PESCO privind mobilitatea militară; subliniază faptul că această participare va spori coerența capacităților UE și ale NATO și interoperabilitatea, pregătirea și reziliența forțelor transatlantice;

80. solicită o cooperare consolidată între UE, SUA și NATO și vecinii noștri din est, în special Georgia, Ucraina și Moldova, în chestiuni legate de securitate și apărare, inclusiv prin sprijinirea integrității teritoriale a acestor țări și consolidarea rezilienței lor împotriva amenințărilor cibernetice, informaționale, de spionaj și a altor amenințări îndreptate împotriva lor;

81. salută decizia SUA de a anula retragerea forțelor SUA din UE și de a-și intensifica prezența militară în statele membre ale UE ca semn de angajament față de cooperarea transatlantică în domeniul securității; își exprimă recunoștința față de numeroșii membri ai personalului serviciilor SUA care au ajutat la protejarea securității și siguranței Europei și a cetățenilor săi în ultimele decenii;

82. îndeamnă UE și SUA să încurajeze strânsa cooperare nu numai în ceea ce privește amenințările tradiționale la adresa securității, ci și în ceea ce privește cele nou apărute, cum ar fi dominanța tehnologică străină ostilă, amenințările hibride, campaniile de dezinformare și intervenția răuvoitoare în procesele electorale; îndeamnă UE și SUA să dezvolte o strânsă cooperare în domeniul securității cibernetice; îndeamnă UE să dezvolte capacități cibernetice mai eficiente pentru a-și consolida capacitatea de a se apăra în fața amenințărilor cibernetice; salută noua Strategie de securitate cibernetică a Comisiei, ca bază pentru stabilirea unor norme și standarde internaționale în spațiul cibernetic; solicită dezvoltarea, dobândirea și menținerea capacităților necesare, inclusiv în cadrul NATO, inclusiv în ceea ce privește schimbul de informații, precum și o mai bună coordonare între agențiile UE, cum ar fi Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică (ENISA), și omoloagele lor americane; recunoaște că, într-o anumită măsură, apărarea cibernetică este mai eficace dacă include și unele mijloace și măsuri ofensive, cu condiția ca utilizarea lor să respecte dreptul internațional; subliniază necesitatea unei abordări comune în ceea ce privește interzicerea armelor autonome letale fără un control uman semnificativ, reglementarea autonomiei sistemelor de arme la nivel mondial și restricționarea exportului și a proliferării instrumentelor cibernetice și a tehnologiei de supraveghere în masă; subliniază faptul că controlul global al armelor trebuie actualizat, pentru a putea face față provocărilor cibernetice și ale IA; invită partenerii transatlantici să sprijine și să contribuie activ la apelul Secretarului General al ONU privind încetarea focului la nivel mondial;

83. consideră că protecția proceselor democratice și electorale este o chestiune de securitate globală; sugerează în acest sens dezvoltarea comună a unui cadru structurat de răspuns la ingerințele în procesele electorale, bazat pe un Cod transatlantic de practici pentru procese democratice libere și reziliente, care caută măsuri structurale și cuprinzătoare pentru a răspunde la natura hibridă a ingerințelor, colaborând strâns cu organizații internaționale, cum ar fi OSCE; invită UE și SUA să promoveze o cooperare internațională mai strânsă și mai ambițioasă pentru observarea alegerilor împreună cu toți partenerii relevanți, în special cu organizațiile care aprobă „Declarația de principii privind observarea internațională a alegerilor”, pentru a contracara amenințările de siguranță publică tot mai mari la adresa proceselor electorale; subliniază necesitatea de a combate împreună fenomenul din ce în ce mai răspândit al falsei observări interne a alegerilor, care subminează încrederea publicului în observarea alegerilor în general, și de a evalua în profunzime perspectivele, problemele și riscurile pe care le presupune utilizarea tot mai frecventă a noilor tehnologii electorale ale informației și comunicațiilor; insistă asupra necesității de a întări cooperarea necesară cu organizațiile interne relevante de observare a alegerilor de la toate nivelurile, precum și protejarea acestora în cadrul activităților lor;

84. subliniază importanța obținerii unor capacități de calcul cuantic și subliniază necesitatea consolidării cooperării între UE și SUA în acest domeniu pentru a se asigura că calculul cuantic este realizat în primul rând în rândul partenerilor care au relații apropiate și obiective de sprijin reciproc;

85. subliniază importanța strategică a cablurilor submarine de telecomunicații din Atlanticul de Nord care asigură peste 95 % din telecomunicațiile internaționale; reiterează importanța consolidării cooperării transatlantice pentru protejarea și asigurarea respectării instrumentelor internaționale care reglementează cablurile submarine, inclusiv UNCLOS;

86. sprijină crearea Dialogului UE-SUA privind securitatea și apărarea și invită VP/ÎR să îl lanseze cât mai curând posibil; subliniază importanța includerii, de asemenea, a reprezentanților NATO în acest dialog pentru a promova sinergiile cu cooperarea în curs în cadrul UE-NATO și pentru a evita orice suprapunere a răspunsurilor politice; subliniază faptul că Dialogul UE-SUA privind securitatea și apărarea ar trebui să includă cooperarea privind inițiative în domeniul securității și al apărării, gestionarea crizelor, operațiile militare și aspectele bilaterale de securitate, astfel cum se menționează în agenda UE-SUA pentru schimbări globale; subliniază că schimbul de informații ar constitui o parte importantă a acestui dialog;

Miercuri, 6 octombrie 2021

87. subliniază necesitatea comună ca societățile noastre să se angajeze într-un proces introspectiv privind valorile noastre democratice comune și respectul pentru celălalt și pentru diversitatea opiniilor, pentru a revigora și a apăra democrația globală împotriva autoritarismului în expansiune, așa cum este promovat atât de Rusia, cât și de China, dar și în cadrul comunității transatlantice, printre altele prin consolidarea asumării răspunderii și a rezilienței sistemelor noastre democratice, prin contracararea opiniilor extremiste și a rasismului care oferă un teren fertil pentru ca mișcările antidemocratice să prospere, opunându-ne cu o singură voce influenței răuvoitoare a actorilor autoritari la nivel geopolitic, și prin implicarea în dialogul transatlantic și promovarea unor politici sociale și economice favorabile incluziunii, care să abordeze cauzele profunde ale inegalităților; subliniază valoarea dialogului și a cooperării transatlantice în ceea ce privește politicile de sprijinire a democrației, a drepturilor omului și a statului de drept și combaterea dezinformării și a ingerințelor străine; subliniază necesitatea ca ambele părți să abordeze factorii determinanți ai scăderii încrederii publice în politici și instituții; subliniază că eforturile în această direcție ar trebui să includă consolidarea încrederii în știință și fapte, extinderea unei plase de siguranță a politicilor de nediscriminare și respingerea și abordarea discriminării rasiale și religioase;

88. solicită, de asemenea, UE și SUA să ofere împreună sprijin economic, politic și operațional organizațiilor regionale existente din Africa, cum ar fi Uniunea Africană, Forța G5 Sahel și Comunitatea Economică a Statelor din Africa de Vest (ECOWAS);

89. subliniază că UE și SUA trebuie să creeze sinergii între eforturile lor de combatere a terorismului și a radicalizării și să se asigure că eforturile depuse sunt sprijinite de resursele necesare, fiind proporționale cu amenințările existente; consideră că ambii parteneri ar trebui să depună eforturi pentru a îmbunătăți practicile actuale de schimb de informații între statele membre, acordând o atenție deosebită înțelegerii mai bune și comune a situației în domenii-cheie precum apariția de refugii sigure și utilizarea de către teroriști a tehnologiilor emergente și disruptive, precum și a tacticilor hibride;

90. încurajează o colaborare intensă între UE și SUA în eforturile de deradicalizare și de combatere a terorismului, care includ inițierea de activități comune de instruire, cursuri comune de combatere a terorismului, programe de schimb pentru ofițeri, exerciții tactice și inițiative educaționale;

91. subliniază importanța fundamentală a principiilor democratice, care stau la baza progresului nostru social și economic și a societăților noastre libere; sprijină propunerea Președintelui Biden de a organiza un summit al democrației cu scopul de a promova valorile universale; invită SUA să se bazeze pe experiența Conferinței UE privind viitorul Europei și invită Comisia și Consiliul să sprijine inițiativa summitului, atât din punct de vedere politic, cât și practic; consideră că summitul pentru democrație propus ar trebui să vizeze promovarea multilateralismului bazat pe valori și a solidarității între democrații atunci când acestea se află sub presiune, consolidarea democrației la nivel intern și mondial, în special creșterea participării cetățenilor la guvernarea democratică, exprimarea preocupărilor și căutarea unor soluții pașnice la represiunea continuă a mișcărilor democratice și protejarea apărătorilor drepturilor omului, inclusiv a apărătorilor mediului, în întreaga lume, pe lângă abordarea influenței tot mai mari a regimurilor autoritare; subliniază, în acest sens, că un astfel de efort ar putea contribui la trasarea unei direcții clare de combatere a populismului și a autoritarismului, precum și la protejarea valorilor democratice fundamentale și a drepturilor omului; propune ca UE să stabilească împreună cu SUA o alianță transatlantică pentru a apăra democrația la nivel mondial și să conceapă un set de instrumente pentru apărarea democrației, care ar trebui să includă acțiuni comune privind sancțiunile, politici de combatere a spălării banilor, norme privind condiționalitatea asistenței economice și financiare, anchete internaționale și sprijin acordat activiștilor pentru drepturile omului și apărătorilor democrației; solicită o mai bună comunicare cu și între cetățenii ambelor părți în legătură cu importanța perenă a legăturii transatlantice și relevanța acesteia în prezent; reafirmă, în acest sens, valoarea dialogului dintre legiuitori, firme și societatea civilă;

O coordonare mai strânsă a politicii externe

92. consideră că UE ar trebui să colaboreze mai mult cu SUA și să reînnoiască parteneriatul strategic în legătură cu țările din Balcanii de Vest și cu țările membre ale Parteneriatului estic pentru a construi acolo societăți multietnice reziliente, prospere și democratice, capabile să reziste influenței perturbatoare a forțelor autoritare locale și externe; reamintește că stabilitatea Balcanilor de Vest și a țărilor membre ale Parteneriatului estic este o chestiune de pace și securitate atât pentru regiune, cât și pentru UE; salută coordonarea extrem de intensificată a SUA cu UE în ceea ce privește sprijinirea țărilor din Balcanii de Vest pe calea integrării europene și a aderării la UE; consideră că o coordonare regulată și instituționalizată între Consiliul Afaceri Externe și Secretarul de Stat al SUA cu privire la acest aspect și la alte chestiuni de politică externă ar consolida dialogul și cooperarea transatlantică cu privire la chestiuni de politică externă de interes comun și ar stimula o mai mare convergență a pozițiilor politice la nivel transatlantic; reamintește sugestia sa de a înființa un Consiliu politic transatlantic (TPC) pentru consultare și coordonare sistematică în politica externă și de securitate, care ar urma să fie condus

Miercuri, 6 octombrie 2021

de VP/ÎR și de Secretarul de stat al SUA și să fie susținut prin contacte periodice cu directorii politici; solicită o poziție puternică de lider a UE și o coordonare eficace cu SUA pentru a descuraja inițiativele care vizează revizuirea frontierelor și alte inițiative subnaționale similare de adâncire a diviziunii etnice și a segregării, precum și problema investițiilor și a finanțării chineze în întreaga regiune și impactul acestora asupra guvernantei democratice și a mediului; subliniază importanța unei cooperări și coordonări strânse între UE și SUA în combaterea acaparării statului, a corupției, a criminalității organizate, a ingerințelor străine și a atacurilor asupra libertății mass-mediei și în domeniul promovării statului de drept, al reformelor aprofundate, al relațiilor de bună vecinătate și al reconcilierii, precum și al obiectivului integrării euro-atlantice; subliniază rolul de lider al UE în procesul de normalizare a relațiilor dintre Serbia și Kosovo;

93. subliniază interesul comun de a sprijini pacea, stabilitatea, securitatea, reziliența, democrația și respectarea drepturilor omului sustenabile pe termen lung în Caucazul de Sud; salută angajamentul SUA în regiune, în cooperare cu UE, inclusiv prin mecanisme precum Grupul de la Minsk al OSCE;

94. solicită UE și SUA să colaboreze în luarea de măsuri în legătură cu amenințările palpabile și în creștere la adresa protejării și conservării patrimoniului cultural, inclusiv în legătură cu contrabanda cu bunuri culturale, în special în zonele de conflict; îndeamnă la adoptarea unei strategii care să includă campanii solide de sensibilizare a publicului, condamnarea universală a traficului de antichități fără dovadă de proveniență, instituirea unui cod de conduită unic privind protecția siturilor culturale, promovarea unei cooperări mai strânse între diferitele agenții de aplicare a legii, care să includă schimbul imediat de informații între agențiile naționale de informații, precum și o cooperare sporită între autoritățile de aplicare a legii și comunitățile artistice și arheologice;

95. constată că influența economică a Chinei, puterea geopolitică și diferitele forme de proiecție a puterii chineze, precum și forța militară au adus sistemul său autoritar de guvernare în conflict cu sistemele de guvernare occidentale bazate pe valori democratice liberale; reamintește prezența sporită a Chinei pe scena internațională, precum și în Europa prin inițiativa sa numită „O centură, un drum”, precum și activitățile sale în spațiul cibernetic, în regiunile arctice și în Africa; subliniază, în acest sens, că China a devenit un rival și un concurent sistemic, dar că ar trebui, de asemenea, să fie un partener important în abordarea multor probleme globale; este convins că o abordare transatlantică comună față de China este cea mai bună modalitate de a asigura o relație pașnică, sustenabilă și reciproc avantajoasă pe termen lung cu China; salută, în acest context, recenta relansare a unui dialog strategic cuprinzător UE-SUA la nivel înalt cu privire la China și consideră că acesta ar trebui să ofere un mecanism esențial pentru promovarea intereselor noastre și gestionarea diferențelor noastre și să exploreze posibilitățile de colaborare UE-SUA cu Republica Populară Chineză în cadre multilaterale privind provocările comune și globale, cum ar fi schimbările climatice, riscurile pentru sănătate, respectarea drepturilor omului, spațiul cibernetic, controlul armelor, neproliferarea și tehnologiile disruptive emergente; subliniază necesitatea unei puternice dimensiuni parlamentare a acestui dialog; solicită dezvoltarea unei game largi de instrumente politice și, acolo unde este posibil, căutarea de sinergii transatlantice în relațiile cu China; subliniază, în acest sens, că UE și SUA împărtășesc preocupări foarte serioase în legătură cu încălcările sistematice ale drepturilor omului în China, în special în ceea ce privește comunitatea uigură; este ferm convins că relațiile cu RPC, atât bilaterale, cât și de altă natură, trebuie să includă întotdeauna protejarea și promovarea valorilor democratice comune și că orice agendă multilaterală trebuie să aibă în centrul său noțiunea de respectare deplină a dreptului internațional și de protejare a drepturilor omului;

96. subliniază necesitatea de a explora domenii de convergență, posibila cooperare și o mai bună coordonare și consultare între SUA și UE cu privire la China, pentru a evita tensiunile transatlantice, ca cele apărute după ce acordul trilateral de securitate SUA-UK-Australia, cunoscut sub numele de AUKUS, a fost adoptat fără consultarea aliaților din UE, în special pe teme ca protecția drepturilor omului și ale minorităților și dezamorsarea tensiunilor în Marea Chinei de Sud și în Marea Chinei de Est, în Hong Kong și în strâmtoarea Taiwan; subliniază relevanța UNCLOS ca temei juridic pentru soluționarea conflictelor; își reiterează sprijinul pentru inițiativele comune în materie de conectivitate, inclusiv în cadrul strategiei recent anunțate a UE pentru „portalul mondial”;

97. se bucură de progresele înregistrate de strategia indo-pacifică a UE; cere ca aceasta să fie pusă în practică rapid și într-o gamă cuprinzătoare de domenii, întrucât este în interesul UE și i-ar promova valorile, și evidențiază relevanța acestei regiuni geostrategice, în care se află prieteni și parteneri democratici transatlantici comuni cum ar fi Japonia, Coreea de Sud, Australia și Noua Zeelandă, precum și Taiwanul, și solicită un parteneriat și o coordonare mai intense între UE și SUA în regiunea indo-pacifică; reamintește importanța promovării legăturilor strategice cu membrii ASEAN, precum și cu Forumul insulelor din Pacific (PIF);

Miercuri, 6 octombrie 2021

98. subliniază că regimurile nedemocratice precum China folosesc tot mai mult tehnologia pentru a-și controla și reprimă cetățenii, limitând exercitarea unor drepturi fundamentale, sociale și politice; solicită creșterea cooperării între UE și SUA în ceea ce privește dezvoltarea tehnologiei centrate pe oameni, care respectă confidențialitatea și reduce prejudecățile și discriminarea;

99. recunoaște că achizițiile de proprietate intelectuală și progresele tehnologice ale Chinei provenind din principalele centre de cercetare sunt adesea utilizate pentru îndeplinirea obiectivelor militare ale acesteia și subliniază, prin urmare, că UE ar trebui să elaboreze o strategie pe termen lung pentru a contracara strategia de fuziune militar-civilă a Chinei în Europa;

100. recunoaște că UE și SUA ar trebui să adopte o poziție coordonată în domeniile în care acțiunile Chinei sunt contrare intereselor de securitate euro-atlantice; subliniază că ar trebui să se acorde prioritate provocărilor din domeniul cibernetic, hibrid, al tehnologiilor emergente și disruptive, al spațiului, al controlului armelor și al neproliferării;

101. își exprimă îngrijorarea cu privire la constrângerile economice impuse de China statelor membre și țărilor terțe; sprijină ideea apărării economice colective prin colaborare cu democrațiile care împărtășesc aceeași viziune împotriva constrângerii economice exercitate de China;

102. își exprimă îngrijorarea cu privire la legăturile strânse dintre Partidul Comunist Chinez și industria din China, în special companiile de securitate; recomandă statelor membre să efectueze un audit intern al practicilor de achiziții publice pentru a se asigura că produsele integrate în rețelele lor naționale și în instituțiile lor de apărare nu conțin tehnologii provenite de la companii din China;

103. solicită o cooperare strânsă pentru a depune eforturi în vederea elaborării unui plan comun de relații cu Federația Rusă și, în paralel, pentru a aborda în comun gama de amenințări care provin din Federația Rusă, cum ar fi destabilizarea continuă a Ucrainei, Georgiei și Republicii Moldova, sprijinirea guvernării ilegite a lui Lukașenko în Belarus, rolul și influența Rusiei în Balcanii de Vest și în Marea Neagră, amestecul deplorabil în procesele democratice din UE și SUA, inclusiv în alegeri; solicită combaterea finanțării partidelor politice extremiste și a politicilor revizioniste, a amenințărilor hibride și a campaniilor de dezinformare, urmărind, în același timp, cooperarea selectivă în domeniile de interes transatlantic comun, în special în domeniul arhitecturii controlului armelor, inclusiv al Tratatului privind forțele nucleare cu rază medie de acțiune, precum și diplomația în domeniul climei, revigorarea Planului comun de acțiune cuprinzător (JCPOA) și stabilizarea Afganistanului; salută decizia luată de actuala administrație a SUA de a prelungi noul tratat START privind controlul armelor; subliniază necesitatea de a revitaliza discuțiile privind controlul armelor dintre principalii actori mondiali, cum ar fi SUA și Rusia, care au un impact direct asupra securității europene, precum și necesitatea de a include China în viitoarele negocieri privind controlul armamentelor; subliniază necesitatea reconstruirii urgente a arhitecturii controlului armamentului convențional, pentru a limita cursa înarmărilor și posibilitățile de apariție a unor incidente neprevăzute; salută disponibilitatea administrației Biden de a restabili dialogul și negocierile cu Rusia și sprijină planul UE și SUA de a institui un dialog la nivel înalt UE-SUA privind Rusia; consideră că UE și statele sale membre ar trebui să sprijine în mod activ căutarea unor modalități de continuare a dialogului și să contribuie la restabilirea încrederii reciproce; subliniază importanța, în paralel, a dialogului cu societatea civilă și a sprijinului acordat organizațiilor societății civile din Rusia care urmăresc să promoveze dialogul privind pluralismul politic, capacitatea și aspirațiile democratice legitime ale poporului rus;

104. consideră că UE și SUA trebuie să-și coordoneze abordarea dublă, și anume descurajarea acțiunilor Rusiei și dialogul cu aceasta, în limita parametrilor conveniți la summiturile din Țara Galilor și de la Varșovia;

105. solicită UE și SUA să acționeze la timp și hotărât împotriva acțiunilor perturbatoare ale serviciilor de informații ruse pe teritoriul UE; recomandă statelor membre să consolideze cooperarea dintre serviciile de informații și schimbul de informații;

106. invită VP/ÎR și Consiliul să conceapă o nouă abordare strategică a relațiilor UE cu Rusia, care trebuie să sprijine mai bine societatea civilă, să întărească contactele interpersonale cu cetățenii Rusiei, să stabilească limite clare pentru cooperarea cu actorii statali ruși, să folosească standarde tehnologice și internetul deschis pentru a sprijini spațiile libere și a limita tehnologiile opresive și să dea dovadă de solidaritate în relația cu partenerii estici ai UE, inclusiv în chestiuni legate de securitate și soluționarea pașnică a conflictelor; subliniază că orice dialog al UE și SUA cu Rusia trebuie să se bazeze pe respectarea dreptului internațional și a drepturilor omului;

107. solicită cooperarea și coordonarea SUA-UE în ceea ce privește continentul african, diferitele sale regiuni și țări în vederea asigurării unei dezvoltări sustenabile și a promovării securității, stabilității și prosperității și subliniază importanța acestei cooperări și coordonări; subliniază necesitatea urgentă a unui parteneriat puternic și echitabil între SUA, UE și Africa, ținând seama de provocările schimbărilor climatice și de implicațiile demografice ale acestora, de prăbușirea biodiversității, de exploatarea resurselor naturale ale Africii de către China, de educația pentru dezvoltare socioeconomică

Miercuri, 6 octombrie 2021

sustenabilă, de digitalizare, de statul de drept, de promovarea democrației și de consolidarea drepturilor omului, a societății civile și a egalității de gen; consideră că orice asistență în materie de securitate ar trebui să se bazeze pe abordarea securității umane și pe nevoile populațiilor locale, să respecte pe deplin dreptul internațional și să includă mecanisme solide de responsabilitate și control democratic și parlamentar; salută angajamentul administrației Biden de a întări cooperarea cu Coaliția Internațională pentru Sahel; îndeamnă SUA și UE să colaboreze pentru a combate creșterea extremismului violent, a terorismului din partea ramificațiilor ISIS și al-Qaeda, precum și a problemelor umanitare, economice și de guvernare din Sahel și din regiunea MENA (Orientul Mijlociu și Africa de Nord) în general; solicită consolidarea dialogului și a coordonării în poziționarea partenerilor transatlantici în raport cu problemele cu care se confruntă țări precum Irakul, Libanul, Siria, Iranul și Libia;

108. solicită o mai bună cooperare în Arctica, ținând seama de interesul tot mai mare față de Arctica al altor țări, cum ar fi China, precum și de activitățile și de întărirea capacităților militare ale Rusiei în această zonă; salută decizia UE și a SUA, astfel cum a fost atestată de declarația emisă în urma summitului UE-SUA din 15 iunie 2021, de a conlucra pentru a menține regiunea arctică ca regiune de pace și stabilitate și de a colabora prin intermediul Consiliului Arctic;

109. subliniază necesitatea de a menține și, după caz, de a aprofunda relațiile strategice structurale dintre UE, SUA și Regatul Unit pe baza valorilor, intereselor și problemelor noastre comune, inclusiv în ceea ce privește chestiunile de securitate, asigurând în același timp autonomia procesului decizional al UE;

110. deplânge preluarea violentă a puterii de către talibani în Afganistan în urma retragerii forțelor americane și europene, precum și încălcările masive ale drepturilor omului, în special ale fetelor, femeilor și minorităților etnice și religioase care s-au succedat de atunci, precum și criza umanitară declanșată în această țară; afirmă încă o dată că comunitatea transatlantică trebuie să își dubleze eforturile pentru a asigura pe termen lung pacea, stabilitatea și progresul în Afganistan sprijinind societatea civilă, apărătorii drepturilor omului, în special apărătorii drepturilor femeilor, activiștii politici, jurnaliștii, cadrele universitare, artiștii și alte grupuri și persoane amenințate din Afganistan; pledează pentru o coordonare și consultare transatlantică robustă pentru a obține, a păstra și a schimba informații strategice despre amenințările teroriste care provin din Afganistan, în special de la ISIS, Al-Qaida și afiliații acestora; pledează pentru o abordare transatlantică concertată, unde necesitatea de a purta un dialog pragmatic cu talibanii în scopuri umanitare și de combatere a terorismului să fie însoțită de condiții clare impuse talibanilor pentru a colabora cu guvernul condus de ei în viitor, care ar trebui să includă angajamentul de a respecta drepturile omului și de a combate terorismul; cere să se facă un exercițiu de reflecție profund la nivel transatlantic despre învățămintele desprinse din misiunea din Afganistan, cu scopul de a trage concluziile necesare pentru eforturile viitoare de promovare a stabilității, securității și bunei guvernante în lume; invită, de asemenea, partenerii transatlantici să colaboreze cu toți vecinii Afganistanului, ținând seama de situația vitregă a afganilor care s-au refugiat acolo și de nevoia de a-i ajuta;

111. salută angajamentul reînnoit al SUA în estul Mării Mediterane, în special prin Legea privind Mediterana de Est din 2019, care autorizează acordarea unei noi asistențe în materie de securitate Ciprului și Greciei și întărește cooperarea în domeniul energiei între actorii regionali; salută decizia UE și a SUA, astfel cum a fost atestată de declarația emisă în urma summitului UE-SUA din 15 iunie 2021, de a colabora pentru o detensionare sustenabilă în estul Mării Mediterane, unde divergențele ar trebui soluționate prin dialog cu bună credință și în conformitate cu dreptul internațional; sprijină declarația UE și a SUA potrivit căreia acestea intenționează să urmărească o relație de cooperare și reciproc avantajoasă cu o Turcie democratică;

112. sprijină o cooperare mai strânsă cu SUA și țările din America Latină pentru promovarea multilateralismului, a valorilor democratice, a dezvoltării durabile, a drepturilor omului, a standardelor de drept internațional, a creșterii economice, a luptei împotriva inegalităților, a luptei împotriva traficului de droguri și a criminalității organizate, pentru promovarea biodiversității și a combaterii schimbărilor climatice; subliniază necesitatea ca UE și SUA să colaboreze mai activ cu America Latină și regiunea Caraibilor ca aliați esențiali în forurile internaționale și ca parteneri strategici în apărarea multilateralismului; solicită crearea unei „Alianțe a triunghiului atlantic” UE-SUA-America Latină care să permită ambelor regiuni să realizeze împreună noi progrese în domenii precum democrația, securitatea și traficul de droguri, combaterea inegalităților și cooperarea pentru dezvoltare; subliniază, în acest sens, că este important să se garanteze că această cooperare cu SUA și țările din America Latină se reflectă în eforturile comune de sprijinire a oponentilor și a disidenților care se confruntă cu represalii în diferite țări pentru apărarea valorilor democrației și protejarea drepturilor omului; invită, în acest sens, SUA și UE să coopereze între ele și cu alte țări pentru a restabili drepturile omului și democrația în Venezuela prin alegeri cu adevărat libere, credibile, favorabile incluziunii, transparente și pe deplin democratice, precum și prin sprijinirea forțelor politice legitime recunoscute de Parlamentul European; își reiterează, de asemenea, angajamentul de a promova democrația și drepturile omului în toate țările din America Latină; solicită o mai bună coordonare UE-SUA în

Miercuri, 6 octombrie 2021

ceea ce privește sancțiunile; își reiterează sugestia ca SUA și UE să organizeze schimburi periodice de vederi privind summiturile pe care le desfășoară fiecare cu țări latinoamericane, și anume summiturile UE-CELAC și Summitul Americilor organizat de Organizația Statelor Americane;

113. subliniază importanța regiunii MENA (a Orientului Mijlociu și a Africii de Nord) pentru securitatea și stabilitatea europeană și, prin urmare, transatlantică; solicită, prin urmare, intensificarea dialogului și a coordonării în ceea ce privește poziționarea partenerilor transatlantici față de regiunea MENA, inclusiv prin luarea de măsuri împotriva încălcărilor grave ale drepturilor omului și ale dreptului internațional care au avut loc în regiune; solicită SUA să se realăture JCPOA ca piatră de temelie a unui regim global de neproliferare și ca fundament pentru reducerea tensiunilor în Orientul Mijlociu și în regiunea Golfului Persic; sprijină apelul SUA la un acord nuclear „mai lung și mai puternic” cu Iranul și îndeamnă la colaborarea transatlantică în această privință, ca etapă următoare; salută decizia SUA de a-și reînnoi finanțarea pentru UNRWA; solicită reînnoirea eforturilor transatlantice pentru a relansa în mod semnificativ procesul de pace din Orientul Mijlociu și pentru a finaliza cu succes acest proces, care să ducă la o soluție viabilă bazată pe coexistența a două state; salută semnarea și punerea în aplicare a Acordurilor de la Abraham și încurajează cooperarea transatlantică pentru aprofundarea acestor legături;

o

o o

114. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și, spre informare, Departamentului de Stat al SUA și Congresului SUA.

Joi, 7 octombrie 2021

P9_TA(2021)0411

Raportul privind execuția fondurilor fiduciare ale UE și a Instrumentului pentru refugiații din Turcia

Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la raportul privind execuția fondurilor fiduciare ale UE și a Instrumentului pentru refugiații din Turcia (2020/2045(INI))

(2022/C 132/08)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 208, 210, 214 și 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a UE,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1257/96 al Consiliului din 20 iunie 1996 privind ajutorul umanitar ⁽³⁾,
- având în vedere bugetele generale ale Uniunii Europene pentru exercițiile financiare 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 și 2021,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 18 noiembrie 2011 intitulată „Abordarea globală în materie de migrație și mobilitate” (GAMM) (COM(2011)0743),
- având în vedere Pactul mondial pentru asigurarea unei migrații legale, desfășurate în condiții de siguranță și de ordine și Pactul mondial privind refugiații, adoptate de către Adunarea Generală a ONU în 2018,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 iunie 2016 privind stabilirea unui nou cadru de parteneriat cu țările terțe bazat pe Agenda europeană privind migrația (COM(2016)0385),
- având în vedere Planul de acțiune de la summitul de la Valletta din noiembrie 2015,
- având în vedere Declarația UE-Turcia din 18 martie 2016,
- având în vedere noul Consens european privind dezvoltarea, intitulat „Lumea noastră, demnitatea noastră, viitorul nostru”, publicat la 30 iunie 2017,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 30 aprilie 2014 privind o abordare bazată pe drepturi, cuprinzând toate drepturile omului, în scopul cooperării pentru dezvoltare a UE (SWD(2014)0152),

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 884.

⁽²⁾ JO L 193, 30.7.2018, p. 1.

⁽³⁾ JO L 163, 2.7.1996, p. 1.

Joi, 7 octombrie 2021

- având în vedere Consensul european privind ajutorul umanitar din 30 ianuarie 2008,
- având în vedere acordul de constituire inițial al Fondului fiduciar Békou al UE (FFUE), cel al FFUE MADAD, cel al FFUE pentru Africa și cel al FFUE pentru Columbia, precum și acordurile lor de constituire revizuite din decembrie 2020,
- având în vedere Decizia C(2015)9500 a Comisiei din 24 noiembrie 2015 privind coordonarea acțiunilor Uniunii și ale statelor membre prin intermediul unui mecanism de coordonare – Instrumentul pentru refugiați destinat Turciei ⁽⁴⁾, astfel cum a fost modificată prin deciziile Comisiei C(2016)0855 din 10 februarie 2016 ⁽⁵⁾, C(2017)2293 din 18 aprilie 2017 ⁽⁶⁾, C(2018)1500 din 14 martie 2018 ⁽⁷⁾ și C(2018)4959 din 24 iulie 2018 ⁽⁸⁾,
- având în vedere Al patrulea raport anual al Comisiei privind Instrumentul pentru refugiați din Turcia din 30 aprilie 2020 (COM(2020)0162), precum și rapoartele sale anterioare,
- având în vedere Al șaptelea raport privind rezultatele FFUE Madad,
- având în vedere rapoartele speciale ale Curții de Conturi Europene intitulate „Fondul fiduciar Békou al UE pentru Republica Centrafricană: un început promițător, în pofida unor neajunsuri” (nr. 11/2017), „Instrumentul pentru refugiați din Turcia: un ajutor util, dar sunt necesare îmbunătățiri pentru a optimiza utilizarea fondurilor” (nr. 27/2018) și „Fondul fiduciar de urgență al Uniunii Europene pentru Africa: un instrument flexibil, dar care nu este suficient de bine direcționat” (nr. 32/2018),
- având în vedere deciziile Comisiei de a prelungi FFUE până în decembrie 2021, în conformitate cu articolul 234 din Regulamentul financiar, precum și pozițiile Parlamentului cu privire la proiectele de decizii de prelungire,
- având în vedere rezoluția sa din 18 aprilie 2018 referitoare la punerea în aplicare a instrumentelor de finanțare externă ale UE: evaluarea intermediară din 2017 și viitoarea arhitectură post-2020 ⁽⁹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2018 referitoare la punerea în aplicare a instrumentului de cooperare pentru dezvoltare, a instrumentului pentru ajutor umanitar și a Fondului european de dezvoltare ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 13 septembrie 2016 referitoare la Fondul fiduciar al UE pentru Africa: implicațiile în ceea ce privește ajutorul pentru dezvoltare și ajutorul umanitar ⁽¹¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 25 martie 2021 referitoare la o nouă strategie UE-Africa – un parteneriat pentru o dezvoltare durabilă și favorabilă incluziunii,
- având în vedere rezoluțiile sale din 20 ianuarie 2021 referitoare la punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune – raport anual pe 2020 ⁽¹²⁾, din 18 mai 2017 referitoare la Strategia UE privind Siria ⁽¹³⁾, din 6 octombrie 2016 referitoare la Siria ⁽¹⁴⁾, din 24 noiembrie 2016 referitoare la situația din Siria ⁽¹⁵⁾, din 6 iulie 2016 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 2/2016 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2016: înregistrarea excedentului aferent exercițiului financiar 2015 ⁽¹⁶⁾,

⁽⁴⁾ JO C 407, 8.12.2015, p. 8.

⁽⁵⁾ JO C 60, 16.2.2016, p. 3.

⁽⁶⁾ JO C 122, 19.4.2017, p. 4.

⁽⁷⁾ JO C 106, 21.3.2018, p. 4.

⁽⁸⁾ JO C 278, 8.8.2018, p. 3.

⁽⁹⁾ JO C 390, 18.11.2019, p. 76.

⁽¹⁰⁾ JO C 390, 18.11.2019, p. 33.

⁽¹¹⁾ JO C 204, 13.6.2018, p. 68.

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0012.

⁽¹³⁾ JO C 307, 30.8.2018, p. 117.

⁽¹⁴⁾ JO C 215, 19.6.2018, p. 44.

⁽¹⁵⁾ JO C 224, 27.6.2018, p. 88.

⁽¹⁶⁾ JO C 101, 16.3.2018, p. 179.

Joi, 7 octombrie 2021

- având în vedere rezoluția sa din 13 martie 2019 referitoare la Raportul Comisiei pe 2018 privind Turcia ⁽¹⁷⁾, din 12 decembrie 2018 referitoare la poziția Consiliului privind al doilea proiect de buget general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2019 ⁽¹⁸⁾ și din 4 iulie 2018 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 3/2018 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2018, secțiunea III – Comisia: prelungirea Instrumentului pentru refugiații din Turcia ⁽¹⁹⁾,
 - având în vedere Proiectul de buget rectificativ nr. 5/2020 ⁽²⁰⁾ și decizia aferentă privind mobilizarea marjei pentru situații neprevăzute în 2020: pentru a continua sprijinul umanitar acordat refugiaților din Turcia ⁽²¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 19 mai 2021 referitoare la Rapoartele Comisiei pe 2019 și 2020 privind Turcia ⁽²²⁾,
 - având în vedere deciziile Comisiei din 2019 și 2020 de a prelungi Fondul fiduciar Madad până la 14 decembrie 2021 în conformitate cu articolul 234 din Regulamentul financiar,
 - având în vedere angajamentele de a găsi soluții la criza siriană și de a ajuta poporul sirian pe care și le-au asumat UE și statele sale membre la conferințele organizate la Londra și la Bruxelles între 2016 și 2021,
 - având în vedere evaluarea intermediară a Comisiei din 2018 și raportarea periodică a rezultatelor cu privire la FFUE Madad,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1257/96 al Consiliului din 20 iunie 1996 privind ajutorul umanitar ⁽²³⁾, propunerea din 14 iunie 2018 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVDCI-Europa în lume) 2021-2027 (COM(2018)0460) și propunerea din 14 iunie 2018 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA III) 2021-2027 (COM(2018)0465),
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură, precum și articolul 1 alineatul (1) litera (e) și anexa 3 din Decizia Conferinței președinților din 12 decembrie 2002 privind procedura de autorizare a rapoartelor din proprie inițiativă,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru dezvoltare și Comisiei pentru bugete, desfășurate în conformitate cu articolul 58 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere avizele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și al Comisiei pentru control bugetar,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe, al Comisiei pentru dezvoltare și al Comisiei pentru bugete (A9-0255/2021),
- A. întrucât din 2014 au fost înființate patru FFUE pentru a răspunde nevoii de instrumente flexibile și rapide prin care să se poată reacționa coerent și mai ferm la crize oferind ajutoare: FFUE Békou, înființat la 15 iulie 2014, menit să sprijine toate aspectele ieșirii Republicii Centrafricane din criză și eforturile sale de reconstrucție; FFUE Madad, un fond fiduciar regional al Uniunii Europene ca răspuns la criza siriană care să permită punerea în comun și adaptarea resurselor și a răspunsului la nivel regional, instituit la 15 decembrie 2014; FFUE pentru Africa, un fond fiduciar de urgență al UE pentru stabilitate și pentru abordarea cauzelor profunde ale migrației neregulate și ale strămutărilor de persoane în Africa, instituit la 12 noiembrie 2015; și FFUE pentru Columbia, instituit la 12 decembrie 2016 pentru a sprijini punerea în aplicare a acordului de pace în perioada de redresare timpurie și stabilizare post-conflict;

⁽¹⁷⁾ JO C 23, 21.1.2021, p. 58.

⁽¹⁸⁾ JO C 388, 13.11.2020, p. 326.

⁽¹⁹⁾ JO C 118, 8.4.2020, p. 264.

⁽²⁰⁾ Adoptarea definitivă (UE, Euratom) 2020/1157 a bugetului rectificativ nr. 5 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2020 (JO L 299, 11.9.2020, p. 1).

⁽²¹⁾ Decizia (UE) 2020/1268 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2020 privind mobilizarea marjei pentru situații neprevăzute în 2020 pentru a furniza în continuare sprijin umanitar refugiaților din Turcia (JO L 298, 11.9.2020, p. 21).

⁽²²⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0243.

⁽²³⁾ JO L 163, 2.7.1996, p. 1.

Joi, 7 octombrie 2021

- B. întrucât revizuirea Regulamentului financiar din 2018 a introdus dispoziții care consolidează într-o anumită măsură competențele de control ale Parlamentului atunci când se înființează noi FFUE sau când se prelungesc cele actuale; întrucât aceste prevederi sunt în continuare prea limitate pentru a garanta exercitarea de către Parlament a unui control democratic deplin, precum și a unui control parlamentar deplin în calitate de autoritate bugetară, așa cum este consacrat în tratate;
- C. întrucât în 2020 Parlamentul a emis avize în principal pozitive cu privire la cererile de prelungire a FFUE până la sfârșitul anului 2021, exprimându-și însă îngrijorarea privind lipsa de transparență la implementarea proiectelor, în special în ceea ce privește proiectele legate de gestionarea frontierelor și a migrației, și cu condiția, în cazul FFUE pentru Africa, de a se oferi garanții obligatorii de respectare a drepturilor fundamentale ale omului în toate proiectele finanțate;
- D. întrucât înființarea atât a FFUE, cât și a Instrumentului pentru refugiații din Turcia (IRT) a fost justificată de necesitatea unei reacții flexibile, ad-hoc și rapide, care nu este posibilă în cadrul instituțional clasic și cu resursele și flexibilitatea limitate de care dispune bugetul UE; întrucât noul cadru de finanțare externă al UE [Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDCl) – Europa globală] ar trebui să depășească constrângerile care au făcut necesară crearea fondurilor fiduciare pentru a răspunde într-un mod mai flexibil și rapid la crize punctuale; întrucât instrumentele extrabugetare, cum ar fi FFUE, precum și instrumentele extraordinare, cum ar fi IRT, periclitează principiile responsabilității democratice, transparenței și bunei gestiuni financiare, subminând rolul Parlamentului European și, de asemenea, integritatea și unitatea bugetului UE; întrucât Parlamentul nu a fost consultat cu privire la crearea unor instrumente extrabugetare; întrucât Fondul european de dezvoltare (FED) a contribuit la FFUE pentru Africa și la FFUE Békou și deci Parlamentul nu a fost deloc implicat în crearea acestor două FFUE; întrucât potențiala implicare a Parlamentului s-a limitat la a ridica o obiecție la proiectele de decizii de punere în aplicare privind acordurile de constituire ale FFUE Madad și Columbia;
- E. întrucât, atunci când creează un fond fiduciar al Uniunii, Comisia trebuie să îi justifice valoarea adăugată, vizibilitatea, complementaritatea cu alte instrumente de finanțare ale UE și alinierea cu obiectivele de politică; întrucât este esențial să se garanteze monitorizarea și evaluarea continuă a folosirii fondurilor, pentru a se asigura că efectele lor sunt întotdeauna în concordanță cu dreptul, valorile fundamentale și obiectivele UE;
- F. întrucât, potrivit Regulamentului financiar, FFUE ar trebui să facă obiectul unui audit anual, extern și independent, iar Comisia are competența de a suspenda acordul de finanțare dacă țara parteneră încalcă o obligație privind respectarea drepturilor omului, a principiilor democratice sau a statului de drept și în cazurile grave de corupție; întrucât Curtea de Conturi Europeană a recomandat Comisiei, în rapoartele sale speciale privind FFUE, să îmbunătățească coordonarea donatorilor (Békou), să elimine deficiențele de implementare, să mărească eficiența și numărul acțiunilor cu destinație precisă (Africa) și să obțină un raport calitate-preț mai bun (IRT);
- G. întrucât, potrivit estimărilor Comisiei, refugiații au nevoi umanitare foarte mari, care le depășesc pe cele acoperite de Instrumentul pentru refugiații din Turcia;
- H. întrucât, deși le recunoaște valoarea adăugată, Parlamentul a afirmat în repetate rânduri că este nevoie de un control parlamentar mai strict al FFUE și al IRT, de o implicare mai serioasă în pregătirea și negocierea viitoarelor FFUE și în prelungirea FFUE existente și a altor instrumente financiare din domeniul acțiunii externe a UE; întrucât Parlamentul a invitat Comisia să își îmbunătățească comunicarea cu privire la FFUE și a constatat că informările regulate, bazate pe cifre, referitoare la implementarea FFUE sunt esențiale pentru a permite Parlamentului să își exercite rolul de supraveghere și control democratic;
- I. întrucât cea mai mare parte a contribuțiilor la FFUE provine în prezent chiar de la bugetul UE, iar contribuțiile statelor membre reprezintă o parte foarte redusă a bugetului total al FFUE; întrucât contribuțiile statelor membre la IRT nu sunt voluntare, ci calculate în funcție de cheia de contribuție bazată pe VNB și sunt incluse direct în bugetul Uniunii ca venituri alocate externe, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar; întrucât, în cazul FFUE, contribuțiile statelor membre nu sunt integrate în bugetul Uniunii, în temeiul articolului 187 alineatul (6) din Regulamentul financiar;

Joi, 7 octombrie 2021

- J. întrucât Declarația UE-Turcia din martie 2016 și Acordul de readmisie UE-Turcia acordă o atenție deosebită prevenirii apariției unor noi rute maritime sau terestre de migrație ilegală, dezmembrării rețelelor care introduc ilegal migranți, controlului frontierelor Turciei și acceptării returnărilor, într-un mod nediscriminatoriu;
- K. întrucât principalul obiectiv al politicii de cooperare pentru dezvoltare a Uniunii este reducerea și, pe termen lung, eradicarea sărăciei, așa cum este consacrat la articolul 208 din TFUE; întrucât Consensusul european privind dezvoltarea continuă să fie cadrul doctrinar al politicii de dezvoltare a UE și Consensusul european privind ajutorul umanitar reafirmă principiile fundamentale ale ajutorului umanitar; întrucât UE și partenerii săi din domeniul umanitar trebuie să fie în măsură să asigure asistență și protecție, în funcție de nevoi și de respectarea principiilor neutralității, imparțialității, umanității și independenței acțiunii umanitare; întrucât fondurile din sursele pentru asistența oficială pentru dezvoltare (AOD) trebuie să fie dedicate dezvoltării economice, umane și sociale, mai ales asigurării accesului la o educație de calitate, consolidării rezilienței locale, inclusiv la schimbările climatice, și operațiunilor de menținere a păcii pentru a acorda asistență pentru dezvoltare și/sau asistență umanitară, punând un accent deosebit pe provocările în materie de dezvoltare identificate în decizia privind fondul fiduciar;
- L. întrucât acordul de constituire a Fondului fiduciar de urgență pentru Africa a plasat în mod clar proiectele de gestionare a frontierei din Libia în sfera de aplicare a mandatului FFUE, precum și a Regulamentului privind Instrumentul european de vecinătate (IEV); întrucât, din iulie 2017, aproape 90 de milioane EUR au fost alocate prin FFUE pentru Africa pentru a instrui, echipa și sprijini capacitățile pazei de coastă libiene, iar 49 de milioane EUR au fost alocate pentru a îmbunătăți condițiile de detenție ale persoanelor returnate; întrucât acordul de constituire a FFUE prevede clar că fondul fiduciar va finanța activități care ajută la îmbunătățirea gestionării migrației din toate punctele de vedere, în concordanță cu abordarea globală în materie de migrație și mobilitate, inclusiv la limitarea și prevenirea migrației ilegale și la combaterea traficului de ființe umane; întrucât, cu toate acestea, s-au relatat cazuri de încălcare a drepturilor omului în contextul activităților pazei de coastă libiene;
- M. întrucât în 2020 Parlamentul a considerat că pentru a aproba prelungirea FFUE pentru Africa ar trebui să se ofere garanții obligatorii de respectare a drepturilor omului pentru toate proiectele finanțate, acordând o atenție deosebită gestionării migrației și asigurându-se că aceste garanții se vor impune și în cazul în care în viitor va fi nevoie de un fond fiduciar justificat corespunzător;
- N. întrucât Fondul fiduciar regional al UE ca răspuns la criza siriană (Fondul Madad) a mobilizat 2,3 miliarde EUR, inclusiv contribuții voluntare din partea a 21 de state membre ale UE, a Turciei și a Regatului Unit; întrucât programele sale se axează pe educație, mijloace de subsistență, sănătate, protecție și sectorul apei, în beneficiul refugiaților, al persoanelor strămutate în interiorul țării și al comunităților locale, sprijinind peste 7 milioane de beneficiari; întrucât, pe măsură ce războiul civil din Siria s-a prelungit, răspunsul Fondului Madad a evoluat în funcție de conexiunea dintre domeniul umanitar și cel al dezvoltării, punând un accent mai mare pe sisteme care să sprijine eforturile și capacitățile țărilor gazdă de a răspunde la această criză prelungită, mai ales prin punerea la dispoziție de servicii publice în Irak, Iordania și Liban;
- O. întrucât, potrivit evaluării sale, Fondul Madad este mai rapid în lansarea proiectelor decât procedurile standard din cadrul Instrumentului european de vecinătate și al Instrumentului de asistență pentru preaderare; întrucât Fondul Madad a reușit să realizeze economii de scară, cu proiecte de mare anvergură având un volum mediu de 20 de milioane EUR și cu o perioadă medie de punere în aplicare de aproximativ 30 de luni;
- P. întrucât Instrumentul pentru refugiații din Turcia (IRT) diferă de FFUE, în principal deoarece rămâne inclus în bugetul Uniunii;
- Q. întrucât, potrivit Comisiei, IRT este conceput pentru a coordona instrumentele financiare existente ale UE, în așa fel încât să fie mobilizate în mod coerent și unitar pentru a răspunde nevoilor refugiaților,

Joi, 7 octombrie 2021

I. Considerații generale

Aspecte bugetare

1. constată că până la 31 decembrie 2020 angajamentele totale pentru toate FFUE se ridicau la 7 691 de milioane EUR, contribuția de la bugetul UE reprezentând 3 170 de milioane EUR, din care 3 534 de milioane provin din Fondul european de dezvoltare (FED), iar 988 de milioane EUR, din angajamentele statelor membre și ale altor donatori; constată, de asemenea, că până la aceeași dată au fost contractate 7 141 de milioane EUR și au fost plătite 4 869 de milioane EUR din FFUE; constată, de asemenea, că până la 31 decembrie 2020 rata de execuție a creditelor de angajament pentru toate FFUE a fost de 98 % (FFUE Madad angajase peste 95 % din creditele de angajament disponibile, FFUE Békou – 99 %, FFUE pentru Africa – 99 % și FFUE pentru Columbia – 94 %), iar rata globală de execuție a creditelor de plată a fost de 63 % (FFUE pentru Africa – 62 %, FFUE Békou – 66 %, FFUE pentru Columbia – 52 % și FFUE Madad – 64 %);

2. reamintește că Instrumentul pentru refugiații din Turcia este alcătuit din două tranșe de câte 3 miliarde EUR fiecare; regretă că, spre deosebire de prima tranșă (2016-2017), la care bugetul UE a contribuit cu 1 miliard EUR, iar statele membre au contribuit cu 2 miliarde EUR, în a doua tranșă (2018-2019) proporția contribuțiilor a fost inversată, în detrimentul proiectelor existente ale Uniunii;

3. reamintește că la prima tranșă din IRT contribuțiile IPA II au reprezentat 52,4 %, ajutorul umanitar, 46,6 %, Instrumentul care contribuie la stabilitate și pace, 0,7 %, instrumentul de cooperare pentru dezvoltare, 0,3 %, iar la a doua tranșă, contribuțiile IPA II au reprezentat 64,5 % și ajutorul umanitar, 35,5 %;

4. constată că, până la sfârșitul lui 2020, 36,6 % din prima tranșă de alocare a IRT a fost implementată prin gestionare directă și 63,4 %, prin gestionare indirectă (din care peste patru cincimi de către organizații internaționale); constată, de asemenea, că la a doua tranșă gestionarea directă a reprezentat 32,1 % (100 % de către Comisia Europeană), iar gestionarea indirectă, 67,9 % (trei sferturi de către organizații internaționale);

5. constată, de asemenea, că organizațiile internaționale au fost cei mai importanți actori în implementarea FFUE (36,8 %), înaintea Comisiei Europene (35,7 %), a agențiilor statelor membre (24,2 %) și a organismelor de administrație publică (3,4 %);

Implicarea Parlamentului în cadrele decizionale și de monitorizare a rezultatelor și în raportare și/sau evaluare

6. ia act de faptul că președinților de comisie și deputaților pertinenti li s-a acordat statutul de observatori la reuniunile consiliilor strategice ale fondurilor fiduciare și ale comitetului director al IRT; regretă că acest statut nu se reflectă în mod oficial în acordurile de constituire a fondurilor fiduciare; solicită insistent ca invitațiile la reuniunile consiliilor de administrație să țină cont de calendarul oficial al Parlamentului și ca toate informațiile și documentele relevante care se vor discuta la aceste reuniuni să fie transmise cu suficient timp înaintea reuniunilor, pentru a permite participarea activă a deputaților și a personalului Secretariatului;

7. regretă că Parlamentul are un rol limitat în hotărârea, supravegherea și controlul contribuțiilor Uniunii la FFUE și reafirmă că, înainte de a crea și/sau prelungi FFUE, care ar trebui să rămână instrumente de ultimă instanță, ar fi trebuit epuizate soluțiile juridice, de reglementare și bugetare existente; amintește de cererile sale anterioare care au rămas fără răspuns și afirmă din nou că Parlamentul ar trebui să fie reprezentat la reuniunile comitetelor operaționale și să le poată monitoriza activitățile și invită Comisia să transmită în timp util informații detaliate despre deciziile luate în cadrul comitetelor respective; consideră că Parlamentul trebuie să facă uz pe deplin de competențele sale de control al implementării și de control bugetar și să se asigure că deciziile de finanțare ale UE și alocările aferente respectă principiile Uniunii privind legalitatea și buna gestiune financiară, conferind astfel legitimitate și responsabilitate democratică acțiunilor UE;

8. ia act de eforturile Comisiei de a monitoriza îndeaproape și a evalua intervențiile, precum și de a face cunoscute activitățile FFUE și ale IRT printr-un set de rapoarte care le sunt dedicate; cere să se intensifice aceste eforturi de a obține o mai mare transparență prin publicarea datelor pertinente pe paginile web ale FFUE și ale IRT, inclusiv a detaliilor concrete ale proiectelor finanțate și a rezultatelor obținute în comparație cu obiectivele declarate; evidențiază că disponibilitatea, gradul de detaliere, caracterul complet și coerența factuală a acestor rapoarte sunt esențiale pentru susținerea Parlamentului, în calitate de autoritate bugetară, în evaluarea corespunzătoare a implementării;

Joi, 7 octombrie 2021

9. constată că informațiile privind implicarea organizațiilor societății civile au fost puse la dispoziție în Raportul anual pe 2019 și în cel pe 2020 privind FFUE pentru Africa; regretă că aceste informații nu sunt disponibile liber din cauza transparenței reduse a subcontractării; observă că, atunci când este posibil, aceste informații ar trebui să fie defalcate la nivel de proiect, ținând seama de cerințele de confidențialitate și securitate justificate corespunzător;

10. regretă că Comisia și-a anunțat tardiv intenția de a prelungi durata FFUE și evaluările tardive ale unora dintre fondurile fiduciare, lucruri care nu au permis Parlamentului să tragă în timp util concluzii complete și precise în cazul Fondului fiduciar pentru Africa, limitând astfel controlul și responsabilitatea democratică;

11. își reiterează apelul insistent ca prelungirea FFUE până în decembrie 2021, pe care a aprobat-o, să fie în principal de natură tehnică, pentru a permite o tranziție fără obstacole la noul CFM și o contractare și utilizare eficientă a fondurilor deja angajate; pune în evidență asigurările Comisiei că prelungirile urmăreau să asigure un temei juridic neîntrerupt pentru plata angajamentelor asumate în CFM anterior, 2014-2020, și că nu se vor efectua noi angajamente către fondurile fiduciare ale UE în cadrul IVDCI sau al IPA III;

12. subliniază că în rapoartele sale Comisia ar trebui să ilustreze complementaritatea diferitelor instrumente financiare dedicate domeniilor acoperite de FFUE și IRT, printre care se numără și Planul de investiții externe al UE, precum și valoarea adăugată generată;

II. Evaluarea fiecărui fond fiduciar al UE/IRT

Bêkou

13. consideră că Fondul fiduciar Bêkou este un instrument care a contribuit parțial la gestionarea situației din Republica Centrafricană (RCA), precum și la satisfacerea nevoilor umanitare în conexiune cu cele de dezvoltare în RCA;

14. se referă, de asemenea, la concluziile delegației Comisiei sale pentru dezvoltare în Republica Centrafricană din februarie 2018, care a constatat că Fondul fiduciar Bêkou este vizibil și pare a se bucura de o imagine bună în țară, cu proiecte care răspund în mod adecvat nevoilor, de la reabilitare și asigurarea mijloacelor de subsistență până la dezvoltarea pe termen lung, cel puțin la nivel local și la scară mai mică;

15. evidențiază concluziile Curții de Conturi Europene, publicate în raportul său special din 2017, potrivit cărora Fondul fiduciar Bêkou a avut rezultate pozitive în ansamblu și a atras ajutor, dar puțini donatori suplimentari, și că majoritatea proiectelor sale au produs rezultatele scontate și au asigurat o mai bună vizibilitate a UE; precizează însă că raportul a recomandat să se definească mai bine domeniul de intervenție, să se coordoneze mai bine donatorii, să se îmbunătățească procedurile de selecție a proiectelor, monitorizarea și măsurarea performanței, precum și să se optimizeze costurile și să se mărească transparența selecției organizațiilor de implementare; constată că statele membre sunt reprezentate în comitetul operațional de propriile agenții naționale de dezvoltare, care sunt selectate și ca entități de implementare a proiectelor, și este îngrijorat deoarece acest lucru ar putea da naștere unui conflict de interese în cadrul procedurii de selecție a proiectelor aplicate de comitetul operațional;

16. ia act de faptul că, din cauza crizei umanitare, a sărăciei și a noilor provocări actuale în materie de securitate din RCA, pentru ca UE să continue să acorde sprijin va fi nevoie de programe bine orientate și, acolo unde va fi cazul, de o finanțare flexibilă din partea UE în cadrul IVDCI – Europa globală, pentru a îmbunătăți răspunsul umanitar, pacea și securitatea, democratizarea și întărirea instituțiilor democratice, precum și respectarea drepturilor omului în RCA;

17. consideră că, în pofida intervenției UE și a altor donatori, situația din țară este în continuare instabilă din cauza apariției unor noi conflicte și a insecurității alimentare grave;

Madad

18. consideră că FFUE Madad și-a dovedit valoarea adăugată ca răspuns la criză și valoarea adăugată pentru UE în ceea ce privește creșterea vizibilității și a influenței externe, controlul, coordonarea și mobilizarea în mai mare măsură a unor fonduri din diferite surse, în comparație cu nivelul național sau cu alte canale internaționale; ia act de faptul că cheltuielile sale au fost aliniate la temeiurile juridice sau la instrumentele Uniunii utilizate și la obiectivele lor; reamintește deci că proiectele finanțate în cadrul Fondului fiduciar Madad trebuie să promoveze și să apere demnitatea, drepturile omului și libertățile fundamentale și să promoveze incluziunea socială și economică, mai ales cea a minorităților și a grupurilor vulnerabile; regretă că conflictul din Siria continuă și evidențiază că nevoile refugiaților sirieni, care nu se pot întoarce în țara lor de baștină în viitorul apropiat, și nevoile referitoare la integrarea pe termen mai lung și la ocuparea forței de muncă ale comunităților care îi găzduiesc reclamă încă asistență de lungă durată din partea UE și a comunității internaționale, pentru a le asigura capacitatea de integrare pe termen mai lung și de ocupare a forței de muncă, în coeziune cu comunitățile-gazdă; evidențiază că zonele predispuse la conflicte din Siria nu permit în prezent reconstrucția pe termen lung;

Joi, 7 octombrie 2021

19. constată că raportul de evaluare strategică de la jumătatea perioadei din octombrie 2018 a concluzionat că Fondul fiduciar Madad a fost „vast și eficient din punctul de vedere al costurilor, ajungând la un număr mare de beneficiari cu costuri relativ mici” și că „a permis UE să funcționeze cu flexibilitate”;

20. salută reacția rapidă și flexibilă a fondului fiduciar în sprijinul țărilor și comunităților partenere în timpul pandemiei de coronavirus, care a demonstrat un angajament activ în realinierea și reorientarea activităților, nu numai în domeniul sănătății, ci și în alte domenii, cum ar fi mijloacele de subsistență, protecția, educația sau coeziunea socială în Liban, Irak, Turcia și Iordania;

21. subliniază că este important să se ofere sprijin continuu refugiaților, persoanelor strămutate în interiorul țării și comunităților-gazdă vulnerabile, inclusiv din întreaga regiune, afectate de conflictul neîntrerupt, printr-o combinație de finanțări pe termen mai lung, previzibile, complet transparente și care pot fi mobilizate rapid în cadrul instrumentelor instituite pentru cadrul financiar multianual (CFM) 2021-2027 și prin contribuții potențiale din partea statelor membre ca venituri alocate externe, ținând seama de toate instrumentele financiare prevăzute în Regulamentul financiar;

22. reamintește vulnerabilitatea comunităților de refugiați palestinieni din Siria și din regiune și cere sprijin continuu și includerea acestora în planurile umanitare ale UE și în răspunsurile la criza din Siria;

Africa

23. constată că Fondul fiduciar pentru Africa a fost creat ca fond fiduciar de urgență pentru a ajuta la soluționarea crizelor din trei regiuni din Africa, cu scopul de a îndeplini obiective de stabilitate și dezvoltare pe termen lung; consideră că FFUE pentru Africa reprezintă un instrument rapid și flexibil care să ajute să se gestioneze provocările globale comune, cum ar fi migrația și strămutarea forțată, impactul schimbărilor climatice și crizele economice; evidențiază că situația fără precedent creată în contextul actualei pandemii de COVID-19 a necesitat o flexibilitate și o rapiditate maxime; accentuează totuși că flexibilitatea trebuie să fie întotdeauna îmbinată cu transparența deplină și cu asumarea în totalitate a răspunderii; consideră că mai este loc de îmbunătățiri, prin mai buna orientare a acțiunilor în cadrul celor trei componente și prin acordarea de sprijin pentru măsurarea și raportarea rezultatelor;

24. ia act de faptul că 78 de proiecte au contribuit la oportunități economice și de ocupare a forței de muncă mai mari, 97 de proiecte au fost realizate pentru a consolida reziliența, 75 de proiecte au fost destinate gestionării migrației, iar 75 de proiecte au contribuit la îmbunătățirea guvernancei și a prevenirii conflictelor; constată cu îngrijorare că, din cauza anumitor circumstanțe, gestionarea migrației a devenit punctul central al intervenției UE în unele proiecte; reafirmă însă că ar trebui menținute obiectivele inițiale de a îmbunătăți reziliența și de a combate cauzele care stau la baza migrației;

25. salută faptul că Fondul fiduciar al UE pentru Africa a contribuit, în unele cazuri, la tripla strategie bazată pe conexiunea dintre ajutorul umanitar, dezvoltare și pace, lucru imposibil cu ajutorul instrumentelor financiare ale UE din CFM anterior; reamintește că finanțarea FFUE trebuie să fie implementată și evaluată pe baza criteriilor AOD și că toate cheltuielile care nu se încadrează în această cerință trebuie finanțate din surse diferite reunite în fondul fiduciar; condamnă orice folosire a fondurilor AOD în scopuri contrare obiectivelor de dezvoltare; reamintește principiul fundamental conform căruia asistența umanitară trebuie să fie independentă;

26. regretă că nu mai puțin de 37 % din FFUE pentru Africa este alocat măsurilor menite să limiteze și să reducă migrația, în timp ce mai puțin de 9 % este alocat combaterii factorilor favorizanți ai migrației și strămutărilor forțate; constată că mai puțin de 1,5 % din FFUE pentru Africa a fost alocat căilor legale de migrație; recunoaște că securitatea este esențială pentru stabilitatea țărilor africane partenere și că UE trebuie să sprijine țările partenere să combată cauzele profunde ale fluxurilor de migrație ilegală, ale introducerii ilegale de migranți și ale traficului de ființe umane;

27. ia act de relatările potrivit cărora în Libia continuă să se comită încălcări ale drepturilor omului în contextul acțiunilor pazei de coastă libiene; accentuează că multe persoane salvate sau reținute de paza de coastă sunt returnate în Libia, în condiții îngrozitoare de detenție arbitrară; subliniază că returnarea refugiaților în țări în care nu sunt în siguranță reprezintă o încălcare a Convenției din 1951 privind statutul refugiaților; ia act de faptul că în contextul mecanismului de tranzit de urgență există îngrijorări cu privire la respectarea drepturilor omului în punerea în aplicare a proiectelor; constată că în Libia nu se respectă principiul nereturnării; reamintește însă că orice intervenție ar trebui să asigure apărarea deplină a vieților omenești, a demnității și a drepturilor omului; invită, în acest sens, Comisia și statele membre să reexamineze activitățile de cooperare cu autoritățile competente în domeniul supravegherii și gestionării maritime și a frontierelor finanțate în cadrul FFUE al UE pentru Africa și să supună aceste activități unei evaluări speciale a impactului, în cooperare cu organizațiile societății civile, pentru a obține o evaluare obiectivă a respectării drepturilor omului;

Joi, 7 octombrie 2021

28. reliefează importanța cooperării și a dialogului cu partenerii locali; consideră oportune consultările și studiile efectuate pentru a identifica nevoile prioritare; invită insistent Comisia să implice în mod corespunzător autoritățile locale și organizațiile societății civile în proiectele sprijinite de FFUE pentru Africa;

29. constată că unul dintre obiectivele principale ale FFUE pentru Africa, stabilit în acordul său de constituire, este combaterea cauzelor profunde ale migrației, în special prin promovarea rezilienței, a oportunităților economice și a egalității de șanse, a securității și a dezvoltării și prin combaterea încălcărilor drepturilor omului; cere să se pună un accent mai mare pe obiectivele de dezvoltare pe termen lung, cum ar fi ocuparea forței de muncă, educația, securitatea alimentară și îmbunătățirea condițiilor de trai ale populației locale;

30. ia act de faptul că Raportul special nr. 32/2018 al Curții de Conturi Europene a evidențiat diverse deficiențe, printre care și neaplicarea legislației UE privind achizițiile publice și gestionarea opacă, că a recomandat să se îmbunătățească procedura de selecție a proiectelor, să se mărească viteza implementării și să existe un proces de monitorizare a performanței mai sistematic, care să acopere întreaga gamă de proiecte, și că a remarcat că, din cauza sferei sale largi de aplicare, fondul a dus adesea lipsă de eficiență, deoarece nevoile și mijloacele prin care ar fi putut fi obținut impactul măsurat nu erau cuantificate adecvat; solicită să se simplifice candidaturile din cadrul procedurilor de achiziții publice și să se comunice mai bine cu privire la acestea, pentru a facilita accesul ONG-uri mai mici și locale la finanțarea UE;

31. ia act de faptul că FFUE pentru Africa a adus o contribuție la consolidarea rezilienței și la punerea în aplicare a conexiunii dintre domeniul umanitar și cel al dezvoltării în contexte fragile; constată, de asemenea, că fondul a încurajat și cooperarea între diferitele părți interesate și a permis contribuții din partea donatorilor din afara UE, care, în contextul post-Brexit, au dobândit o importanță deosebită, și a mărit vizibilitatea problemei migrației și a strămutării forțate, precum și a răspunsului UE la aceasta; regretă totodată că monitorizarea implementării acestui fond nu a fost adecvată și cere să se includă obiectivele SMART (specifice, măsurabile, realizabile, realiste și încadrate în timp) în cadrele pe termen lung ale proiectelor, precum și să se stabilească ținte cuantificabile pentru evaluarea proiectelor;

32. salută propunerea Comisiei de a dezangaja fonduri provenite din FFUE pentru Africa, alocate inițial Eritreei, în special destinate achizițiilor publice pentru renovarea drumurilor la care s-a folosit munca forțată;

Columbia

33. consideră că Fondul fiduciar pentru Columbia și-a dovedit valoarea și reprezintă, în circumstanțele actuale, un instrument important de sprijinire a punerii în aplicare a acordului de pace dintre guvernul columbian și Forțele Armate Revoluționare din Columbia (FARC); subliniază că prelungirea FFUE pentru Columbia a reafirmat și mai mult angajamentul UE și a oferit sprijinul atât de necesar procesului de pace din Columbia; reamintește că FFUE pentru Columbia este instituit în cadrul instrumentului de cooperare pentru dezvoltare și trebuie să fie aliniat la obiectivul principal al politicii de dezvoltare a Uniunii Europene: „[o] biectivul principal al politicii Uniunii în acest domeniu îl reprezintă reducerea și, în cele din urmă, eradicarea sărăciei” și „Uniunea ține seama de obiectivele cooperării pentru dezvoltare la punerea în aplicare a politicilor care pot afecta țările în curs de dezvoltare”,

34. subliniază rolul important al fondului în sprijinirea Columbiei în domeniul dezvoltării rurale cuprinzătoare și al creșterii economice; cere ca la punerea în aplicare a procesului de pace din Columbia să se acorde în continuare întâietate programelor de finanțare și monitorizării pe termen lung și mediu pe deplin transparente și ca aceste programe să beneficieze de controlul democratic și implicarea corespunzătoare a Parlamentului European și de consultări adecvate, transparente și incluzive cu părțile interesate, în special cu societatea civilă locală;

35. felicită Columbia pentru că face eforturi să sprijine peste 1,7 milioane de migranți venezueleni care au fugit în Columbia, mai ales prin acordarea unui statut de protecție temporară timp de 10 ani, deși se confruntă cu probleme proprii legate de punerea în aplicare a acordului de pace;

36. salută implicarea Republicii Chile, în calitate de donator la Fondul fiduciar; ia act de faptul că participarea partenerilor regionali are o valoare adăugată ridicată și a mărit atât recunoașterea locală, cât și legitimitatea implicării și cooperării UE;

Instrumentul pentru refugiații din Turcia

37. atrage atenția că Turcia găzduiește cea mai mare populație de refugiați din lume, cu peste 4 milioane de refugiați înregistrați din Siria, Irak și Afganistan; reamintește rolul important al IRT în primirea refugiaților sosiți din Siria; cere să se evalueze amănunțit impactul asupra drepturilor omului al Declarației UE-Turcia și subliniază că este important ca ambele

Joi, 7 octombrie 2021

părți să respecte drepturile fundamentale în cadrul punerii sale în aplicare; consideră că UE ar trebui să acorde în continuare sprijinul necesar refugiaților proveniți din Siria și din alte țări și comunităților-gazdă din Turcia, asigurându-se că guvernul turc nu este implicat direct în gestionarea și alocarea fondurilor, care ar trebui acordate în primul rând direct refugiaților și comunităților-gazdă și ar trebui gestionate de organizații care garantează responsabilitatea și transparența;

38. consideră că IRT al UE și-a dovedit valoarea ca instrument inovator de punere în comun și ca mecanism important de coordonare menit să ajute Turcia să răspundă rapid nevoilor umanitare și de dezvoltare imediate ale refugiaților și ale comunităților-gazdă ale acestora; evidențiază că trebuie asigurată sustenabilitatea acestor activități; constată deci că majoritatea proiectelor au trebuit prelungite pentru a se obține rezultatul scontat; își exprimă sprijinul pentru societatea civilă turcă și reamintește eforturile laudabile depuse de organizațiile internaționale în punerea în aplicare a acestor proiecte; scoate în evidență valoarea adăugată adusă de implicarea organizațiilor, experților și ONG-urilor locale și a celor din toate statele membre în implementarea IRT;

39. apreciază succesul primei tranșe din IRT, în mod special al Plasei de siguranță socială de urgență (ESSN), care este cel mai mare proiect umanitar gestionat de Comisie; apreciază progresul celei de a doua tranșe, care permite o trecere treptată de la ajutorul umanitar la asistența pentru dezvoltare;

40. recunoaște rolul jucat de IRT în acordarea de sprijin pentru satisfacerea nevoilor de bază unui număr aproximativ de 1,8 milioane de refugiați, de sprijin educațional unui număr de 668 900 de copii refugiați și de asistență medicală și de protecție unor milioane de refugiați; reliefează însă că Raportul special nr. 27/2018 al Curții de Conturi Europene a indicat că există inconsecvențe în finanțarea activităților din domeniul sănătății și al educației, utilizându-se în paralel structuri diferite de gestionare pentru finanțarea unor proiecte similare; în plus, raportul a evidențiat că proiectele de asistență în numerar ar fi putut avea o valoare mai mare și a invitat Comisia să îmbunătățească programarea pentru infrastructura locală și sprijinul socioeconomic, să facă posibilă existența unui mediu de funcționare a ONG-urilor și să îmbunătățească raportarea cu privire la instrument; observă îndeosebi impactul pandemiei de COVID-19 asupra refugiaților și reliefează că IRT a fost instituit deși existau îngrijorări serioase cu privire la situația drepturilor fundamentale ale refugiaților din Turcia din perspectiva dreptului internațional în materie de azil; reamintește că în 2020 Comisia a solicitat mobilizarea unei sume suplimentare de 481,6 de milioane EUR în cadrul marjei pentru situații neprevăzute din bugetul UE, depășind astfel alocarea prevăzută inițial pentru IRT, pentru a finanța activitățile din cadrul programului „Plasa de siguranță socială de urgență” și al programului „Transferuri condiționate de numerar pentru educație”;

41. își reiterează regretul profund cu privire la faptul că Parlamentul nu a fost consultat în mod oficial sau nu a fost invitat să aprobe crearea sau extinderea acestui instrument și a fost implicat doar în calitate de componentă a autorității bugetare, subminând astfel responsabilitatea democratică a IRT; insistă asupra ideii că nu ar trebui să fie pus din nou în această situație;

42. subliniază că Raportul special nr. 27/2018 al Curții de Conturi Europene ⁽²⁴⁾ ridică semne de întrebare cu privire la eficiența proiectelor umanitare finanțate de instrument, deoarece acestea nu au evaluat în mod consecvent și cuprinzător caracterul rezonabil al costurilor bugetate; constată că în raport se exprimă și îngrijorări cu privire la faptul că nu este posibilă monitorizarea tuturor proiectelor umanitare în timpul auditului; în această privință, accentuează că refuzul autorităților turce de a acorda acces la datele beneficiarilor în cazul celor două proiecte de asistență în numerar ar putea ridica semne de întrebare cu privire la buna gestiune financiară în cadrul instrumentului, în special având în vedere regresul rapid al Turciei în ceea ce privește statul de drept și drepturile fundamentale; reamintește că este necesar să existe un control al fondurilor executate de guvernul turc și de autoritățile locale; afirmă din nou că fondurile trebuie să fie folosite exclusiv pentru a răspunde tuturor nevoilor fizice și psihologice ale refugiaților, printre care și locuințe, alimente, educație și garantarea unui nivel de trai decent; invită Comisia să îmbunătățească monitorizarea și să obțină date privind beneficiarii tuturor programelor și proiectelor din cadrul IRT; accentuează că, pentru a asigura responsabilitatea deplină și a evita dubla finanțare, Comisia ar trebui să pună la dispoziție resursele disponibile în funcție de țintele atinse de partenerii de implementare pe teren și după evaluarea punerii în aplicare efectuată în conformitate cu normele Regulamentului financiar; invită, așadar, Comisia să se asigure că obiectivele și implementarea IRT sunt coerente cu principiile, politicile și obiectivele generale ale UE, printre care și democrația, statul de drept și drepturile omului, și își exprimă îngrijorarea referitoare la deteriorarea acestor principii în Turcia;

⁽²⁴⁾ Raportul special nr. 27/2018 al Curții de Conturi Europene, „Instrumentul pentru refugiații din Turcia: un ajutor util, dar sunt necesare îmbunătățiri pentru a optimiza utilizarea fondurilor”, p. 6 și p. 40.

Joi, 7 octombrie 2021

43. evidențiază că este important să se treacă de la ajutorul umanitar la cooperarea pentru dezvoltare și invită Comisia să elaboreze și să pună în aplicare o strategie de tranziție axată pe acordarea de ajutor pentru crearea unor oportunități de subzistență pentru refugiați, pentru a le îmbunătăți autonomia și incluziunea socială în comunitățile lor gazdă; reamintește obiectivul pe termen lung al UE ca autoritățile turce să preia treptat activitățile finanțate de UE, cu respectarea deplină a democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale; invită toate părțile implicate în viitoarea Conferință multilaterală privind Mediterana de Est să abordeze cuprinzător această chestiune, alături de chestiuni umanitare și de dezvoltare;

44. își reiterează solicitarea ca Turcia să respecte principiul nereturnării, în special la frontiera siriană, asigurându-se că se respectă drepturile fundamentale ale refugiaților și statutul lor, garantat de Convenția privind refugiații din 1951, să nu se folosească de fluxurile de migranți pentru a șantaja UE în scopuri politice; se așteaptă ca Turcia să pună în aplicare pe deplin și în mod nediscriminatoriu Declarația UE-Turcia din martie 2016 și Acordul de readmisie UE-Turcia; îndeamnă Comisia să asigure monitorizarea atentă a punerii în aplicare a Declarației UE-Turcia, inclusiv în ceea ce privește situația drepturilor omului în cazul solicitanților de azil și al migranților returnați în Turcia în temeiul Declarației UE-Turcia, și să prezinte Parlamentului rapoarte în acest sens; invită autoritățile turce să acorde UNHCR acces deplin în centrele de cazare de la frontiera turco-siriană pentru ca acesta să poată monitoriza respectarea principiului nereturnării; accentuează că sprijinul financiar acordat Turciei pentru gestionarea fluxului de refugiați trebuie să fie condiționat de transparența bugetară deplină și de implicarea fără restricții a organizațiilor societății civile; invită Comisia să solicite autorităților turce să îmbunătățească mediul de lucru al ONG-urilor internaționale; invită Comisia să-și valorifice experiența în ceea ce privește sistemul special de verificare de către terți pentru a consolida supravegherea cheltuielilor;

45. invită Turcia să nu țină refugiații în centre de detenție cu scopul de a-i obliga să semneze formulare de returnare voluntară și să le garanteze accesul la servicii de asistență medicală, indiferent unde se află locul lor de înregistrare în țară;

46. ia act de faptul că IRT sprijină doar refugiații înregistrați; se declară îngrijorat de faptul că mulți refugiați au rămas fără asistență, deoarece înregistrarea a fost îngreunată în unele provincii și orașe;

47. salută invitația Consiliului adresată Comisiei de a prezenta Consiliului o propunere de continuare a finanțării pentru refugiații sirieni din Turcia, precum și din Iordania, Liban și alte părți ale regiunii;

III. *Perspective și recomandări*

48. subliniază că este necesar să se răspundă în mod mai eficient nevoilor de finanțare în situații de criză prelungită și în vederea coordonării și tranziției între ajutorul umanitar, reconstrucție și dezvoltare într-un mod flexibil și interconectat, astfel încât să fie în conformitate cu obiectivele politicii internaționale de dezvoltare, inclusiv cu obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU și cu principiile politicii de dezvoltare a Uniunii, cum ar fi sprijinirea eradicării sărăciei și reducerea inegalităților, precum și în cazul intervențiilor umanitare, cu respectarea deplină a principiilor de asistență umanitară ale umanității, neutralității, imparțialității și independenței, cu protecția deplină a vieții umane, a demnității umane și a drepturilor omului; insistă asupra ideii că asistența UE trebuie să fie eficientă și eficace, astfel încât să producă efecte reale pe teren;

49. subliniază că trebuie să se ia în considerare lecțiile învățate în instituirea, gestionarea și punerea în aplicare a fondurilor fiduciare și a IRT pentru a le aplica noii generații de instrumente financiare externe și, de asemenea, să se îmbunătățească sinergiile și coerența asistenței externe a UE și a controlului parlamentar; cere insistent Comisiei să își prezinte analiza cuprinzătoare finală privind punerea în aplicare a FFUE, pentru a se asigura că este în concordanță cu obiectivele de dezvoltare, cele umanitare și cele legate de drepturile omului ale UE; insistă asupra ideii că, dacă în viitor ar fi nevoie de un nou FFUE sau de un instrument ad-hoc, mecanismul de contribuție de la bugetul Uniunii trebuie să fie clar definit și negociat încă de la început cu implicarea deplină a Parlamentului European; consideră și că ar trebui mărite mai mult impactul și vizibilitatea asistenței externe a UE, evidențiind rolul pe care îl a UE și al statele sale membre, acela de cei mai mari finanțatori ai dezvoltării la nivel mondial;

50. solicită Comisiei să asigure faptul că organisme independente ale UE și experți evaluează în mod transparent impactul proiectelor finanțate de UE asupra drepturilor omului ale migranților și refugiaților, precum și asupra populației generale din țara în cauză; cere să se creeze mecanisme eficace și independente care să monitorizeze și să evalueze complet destinația finală a acestor fonduri și protocoale de acțiune în cazul în care se încalcă drepturile fundamentale; consideră că autoritățile regionale și locale și actorii societății civile trebuie implicați pe deplin în conceperea și punerea în aplicare

Joi, 7 octombrie 2021

a acestor mecanisme; invită Comisia și statele membre să stabilească o imagine de ansamblu clară și completă a fondurilor utilizate pentru a finanța cooperarea cu țările terțe în domeniul gestionării migrației în cadrul tuturor instrumentelor financiare și a punerii lor în aplicare; subliniază că este important să se partajeze datele auditului cu cadrul de control financiar al UE, inclusiv cu CCE, OLAF și EPPO;

51. evidențiază că trebuie gestionate provocările legate de migrația intraafricană, care reprezintă aproape 90 % din fluxurile de migrație din Africa, în strânsă cooperare cu Uniunea Africană și în conformitate cu cadrul său de politici privind migrația pentru Africa și cu Planul de acțiune 2018-2030; insistă însă asupra ideii că pe termen lung este nevoie de o abordare care să nu creeze dependență de intervențiile externe; insistă, în acest sens, asupra capacității prin educație și asupra faptului că educația de calitate este importantă pentru crearea unui sprijin mai puternic al cooperării pentru dezvoltare;

52. constată că egalitatea de gen și incluziunea socială reprezintă unul dintre principalele obiective în materie de cheltuieli ale programării IVCDCl-Europa globală; reiterează angajamentul UE față de capacitatea femeilor și a fetelor și invită Comisia să integreze egalitatea de gen, precum și consolidarea rezilienței și adaptarea la schimbările climatice în planificarea și implementarea fondurilor fiduciare și a IRT; recomandă ca punerea în aplicare a proiectelor în cadrul fondurilor fiduciare ale UE și în cadrul Instrumentului pentru refugiații din Turcia să fie condiționată de o analiză sensibilă la dimensiunea de gen și să țină seama de implicarea femeilor în elaborarea proiectelor sprijinite;

53. invită Comisia să suspende sau să revizuiască cooperarea cu țările terțe care nu respectă pe deplin drepturile fundamentale, inclusiv să suspende finanțarea specifică și proiectele care pun în pericol sau subminează drepturile omului;

54. deși constată că Regulamentul financiar permite crearea de fonduri fiduciare pentru acțiuni externă, accentuează din nou solicitarea insistență și de durată a Parlamentului ca asistența externă să fie finanțată integral din bugetul Uniunii și să fie implementată în mod coerent, urmând un set de norme raționalizate, bazat pe instrumente supuse colegierării și cu respectarea deplină a prerogativelor legislative, bugetare și de monitorizare ale Parlamentului, precum și a principiilor unității bugetare a UE, responsabilității, transparenței, eficacității și bunei gestiuni bugetare; subliniază că adoptarea unor instrumente extraordinare mărește complexitatea guvernancei financiare și exercită presiuni financiare asupra instrumentelor de politică externă existente, putând afecta eficiența acestora; consideră că ar trebui să se recurgă la fondurile fiduciare ale UE doar pentru a reacționa la o criză bruscă majoră și la situațiile în care un răspuns multiplu al donatorilor trebuie să fie bine coordonat și în care obiectivul de politică externă nu poate fi atins prin instrumentele existente de finanțare externă, cu condiția ca aceste fonduri să respecte principiul bunei gestiuni financiare, ca fondul fiduciar al Uniunii să nu se suprapună cu alte canale de finanțare existente sau instrumente similare fără a oferi nicio adăugare și ca obiectivele fondului fiduciar să fie aliniate la obiectivele instrumentului sau postului bugetar al Uniunii din care este finanțat; invită Comisia să garanteze o comunicare mai eficientă pe teren, subliniind rolul UE, acela de cel mai mare donator de ajutor pentru dezvoltare la nivel mondial;

55. subliniază că punerea în comun a resurselor din FED, de la bugetul Uniunii și de la alți donatori în fonduri fiduciare nu ar trebui să modifice capacitatea politicilor și programelor existente ale UE de a-și urmări obiectivele inițiale, cum ar fi eradicarea sărăciei și promovarea drepturilor fundamentale;

56. amintește că FFUE și IRT ar trebui considerate instrumente excepționale sau dictate cu adevărat de urgență, a căror valoare adăugată și ale căror efecte pe teren ar trebui foarte bine justificate și monitorizate atent; se așteaptă ca Comisia să folosească pe deplin posibilitățile oferite de abordarea bazată pe programe în cadrul pilonului geografic al IVCDCl-Europa globală și IPA III – care s-ar putea să nu mai finanțeze asistența de preaderare acordată Turciei, cu excepția sprijinului acordat organizațiilor societății civile din Turcia prin instrumentul de finanțare pentru promovarea democrației și a drepturilor omului – completat de programarea tematică globală, de finanțarea pentru reacție rapidă și de rezerva substanțială neprogramată din cadrul IVCDCl-Europa globală;

57. reamintește că fondurile din rezerva pentru provocările și prioritățile emergente din cadrul IVCDCl-Europa globală ar trebui să suplimenteze finanțarea din programele geografice, tematice și din acțiunile de reacție rapidă; subliniază că Comisia s-a angajat să discute despre utilizarea acestor fonduri în cadrul dialogului geopolitic cu Parlamentul și să transmită informații detaliate înainte de mobilizarea lor, ținând seama pe deplin de observațiile Parlamentului cu privire la natura, obiectivele și sumele avute în vedere;

Joi, 7 octombrie 2021

58. salută noul instrument de finanțare externă al UE, IVCDCl – Europa globală, deoarece acesta prevede să se creeze în bugetul UE mai multe posibilități de a reacționa la noi urgențe; are încredere că IVCDCl – Europa globală va permite să se aloce mai eficient resursele și să existe suficientă flexibilitate și capacitate de reacție și că se va putea învăța din experiențele anterioare și din evaluările fondurilor fiduciare existente de către instrumentul IVCDCl – Europa globală;

59. subliniază că IVCDCl – Europa în lume ar trebui folosit la capacitate deplină și îmbunătățit acolo unde este necesar, iar recurgerea la instrumente extraordinare de finanțare ar trebui limitată la urgențe neprevăzute, garantând astfel unitatea și responsabilitatea democratică a bugetului Uniunii; subliniază, în acest sens, că un cadru de guvernare decizională obișnuit conferă mai multă legitimitate acțiunii externe a UE, atât în UE, cât și în țările de destinație;

60. cere ca finanțarea oricărui succesor al actualului IRT să nu se facă în detrimentul instrumentelor de finanțare nou-adoptate, mai ales nu în detrimentul IPA III și IVCDCl – Europa în lume, nici al rezervei sale pentru provocări și priorități emergente, deoarece succesorul IRT nu reacționează la o provocare sau criză cu adevărat nouă; susține ferm finanțarea oricărei astfel de inițiative prin credite noi, consolidate, dacă este necesar, prin contribuții ale statelor membre; afirmă din nou că Parlamentul trebuie să fie implicat pe deplin și de la început în discuțiile privind succesorul IRT, inclusiv privind structurile de finanțare și de guvernare ale acestuia, care trebuie să indice originea finanțării și rolul autorității bugetare;

61. în cazul unor nevoi mai mari în CFM 2021-2027, susține că prima și principala soluție trebuie explorată prin intermediul instrumentelor supuse colegierării, și anume majorând pachetul financiar dedicat IVCDCl-Europa globală prin revizuirea CFM și a regulamentelor IVCDCl-Europa în lume, sau, ca opțiune secundară și cu condiția ca Parlamentul să fie implicat pe deplin în procesul decizional și să dispună de o competență de control adecvată, consolidând liniile bugetare pertinente ale IVCDCl-Europa globală cu contribuții sub formă de venituri alocate externe; se așteaptă, în această privință, ca viitoarea revizuire a Regulamentului financiar să asigure implicarea corespunzătoare a autorității bugetare în guvernarea veniturilor alocate externe; subliniază că, în cazul în care apare totuși necesitatea unui nou fond fiduciar justificat în mod corespunzător în urma izbucnirii unei crize majore, a unei schimbări bruște în relațiile internaționale care necesită un răspuns financiar major din partea UE sau a necesității de a pune în comun resurse cu țări terțe, lucru care nu ar fi fezabil în temeiul instrumentelor colegierate, Parlamentul trebuie să fie implicat pe deplin încă de la început; consideră, în acest sens, că Regulamentul financiar trebuie revizuit pentru a garanta că Parlamentul are un rol adecvat în instituirea și controlul fondurilor fiduciare, inclusiv în elaborarea acordului de constituire și în mobilizarea contribuției Uniunii, în implementare, continuare și posibila lichidare;

62. invită Comisia să acorde prioritate strategiei bazate pe conexiune în implementarea IVCDCl-Europa globală și solicite intensificarea cooperării dintre actorii UE din domeniul umanitar și al dezvoltării, în special în contexte post-criză și în crizele prelungite, pentru a se adapta mai bine la nevoile locale și pentru a obține rezultate mai eficiente;

63. ia act de faptul că posibilitățile de integrare a politicii în domeniul migrației în politica externă a UE sunt extinse considerabil prin includerea migrației în componenta tematică, geografică și de răspuns rapid a IVCDCl; constată cu îngrijorare că, cu toate acestea, prin componenta „răspuns rapid”, cooperarea cu țările terțe în materie de gestionare a migrației poate fi finanțată fără a fi nevoie ca Comisia să publice niciun document de programare sau să consulte actorii societății civile și fără implicarea Parlamentului, inclusiv în cadrul „planului de acțiune în vederea pregătirii pentru situații de criză legate de migrație și a gestionării acestora”, care nu dispune de mecanisme de evaluare a impactului negativ posibil al unor astfel de intervenții; insistă, în acest sens, că este necesar să se asigure că CFM 2021-2027 este însoțit de un cadru solid în domeniul drepturilor omului pentru a identifica, a pune în aplicare și a monitoriza viitoarele programe de cooperare în domeniul migrației;

64. ia act de faptul că IVCDCl – Europa globală prevede efectuarea unor evaluări intermediare și finale, precum și elaborarea rapoarte anuale detaliate ale Comisiei către Parlament și Consiliu cu privire la activitățile în curs, rezultatele obținute, eficacitatea și progresele înregistrate în direcția Țintelor tematice și a obiectivelor regulamentului; invită Comisia să elaboreze și să pună în aplicare o metodologie precisă de urmărire a cheltuielilor de 10 % alocate pentru migrație și strămutare forțată, pentru a asigura efectiv transparența și responsabilitatea corespunzătoare pentru aceste cheltuieli, astfel cum se prevede în regulament;

Joi, 7 octombrie 2021

65. consideră bine-venită procedura de luare a deciziilor cât mai aproape de cetățean, adaptarea la realitățile locale și posibilitatea de a implementa proiecte transfrontaliere și multianuale în cadrul FFUE și al IRT, deoarece acestea au o mare valoare adăugată; cere să se integreze aceste aspecte în viitoarele exerciții de programare aferente instrumentelor bugetare pentru politica externă a UE;

66. recunoaște că în situațiile afectate de conflict cooperarea cu reprezentanții comunităților locale și cu părțile interesate, inclusiv cu organismele administrației publice locale, organizațiile societății civile, ONG-urile, sindicatele și liderii religioși, este esențială pentru promovarea reconcilierii, a dialogului și a păcii; subliniază că bisericile și organizațiile cu profil religios locale joacă un rol activ în cooperarea pentru dezvoltare și în acordarea de asistență umanitară persoanelor care au cea mai mare nevoie de ajutor și invită Comisia să colaboreze cu acestea, în special pentru a acorda sprijin direct comunităților greu accesibile din țările în curs de dezvoltare;

67. evidențiază că este important să se aloce o parte importantă din viitoarea finanțare a UE în domeniul migrației grupurilor societății civile din țările terțe, pentru a acorda asistență și a proteja și monitoriza drepturile migranților, precum și să se asigure faptul că o parte considerabilă a fondurilor UE este alocată pentru a îmbunătăți respectarea drepturilor omului, protecția internațională și perspectivele de viitor ale refugiaților;

68. invită Comisia să adapteze metodele de programare la realitățile locale și la provocările locale emergente și să sprijine asumarea responsabilității la nivel local în implementarea noilor instrumente de dezvoltare ale UE; invită, de asemenea, Comisia să evalueze nevoile și să adapteze răspunsul UE la nevoile locale;

69. invită Comisia să examineze posibilitățile de implicare a partenerilor din țările terțe în inițiative comune și în finanțarea gestionării provocărilor comune, cum ar fi migrația, strămutarea forțată, schimbările climatice, capacitatea femeilor și protejarea grupurilor vulnerabile;

70. invită Comisia să acorde prioritate investițiilor în educație și în crearea de locuri de muncă pentru a oferi oamenilor din țările partenere posibilități de a se implica în activități generatoare de venituri la nivel local;

71. se așteaptă ca Comisia să încerce să soluționeze crizele actuale sau viitoare și să răspundă potențialelor nevoi de reconstrucție într-un mod mai eficient și mai bine direcționat, recurgând la modalitățile existente și la alte mijloace posibile în temeiul actualului Regulament financiar, în cooperare strânsă și coordonată cu statele membre și cu alte instituții ale UE, în cadrul abordării „Echipa Europa”, precum și cu parteneri și donatori internaționali care împărtășesc aceeași viziune;

o

o o

72. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Consiliului.

Joi, 7 octombrie 2021

P9_TA(2021)0412

Situația capabilităților de apărare cibernetică ale UE

Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la situația capabilităților de apărare cibernetică ale UE (2020/2256(INI))

(2022/C 132/09)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere documentul intitulat „Viziune comună, acțiuni comune: o Europă mai puternică – o strategie globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene”, prezentat de Vicepreședinta Comisiei/Înaltă Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) la 28 iunie 2016,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 20 decembrie 2013, 26 iunie 2015, 15 decembrie 2016, 9 martie 2017, 22 iunie 2017, 20 noiembrie 2017 și 15 decembrie 2017,
- având în vedere Directiva (UE) 2016/1148 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2016 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a sistemelor informatice în Uniune ⁽¹⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 19 iunie 2017 privind un cadru pentru un răspuns diplomatic comun al UE la activitățile cibernete răuvoitoare („setul de instrumente pentru diplomația cibernetică”),
- având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 13 septembrie 2017 intitulată „Reziliență, prevenire și apărare: construirea unei securități cibernete puternice pentru UE” (JOIN(2017)0450),
- având în vedere Declarația comună privind cooperarea UE-NATO semnată în iulie 2018,
- având în vedere Decizia (PESC) 2019/797 a Consiliului din 17 mai 2019 privind măsuri restrictive împotriva atacurilor cibernete care reprezintă o amenințare la adresa Uniunii sau a statelor sale membre,
- având în vedere concluziile Consiliului din 10 decembrie 2019 privind eforturile complementare de sporire a rezilienței și de contracarare a amenințărilor hibride,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind ENISA (Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică) și privind certificarea securității cibernete pentru tehnologia informației și comunicațiilor (Regulamentul privind securitatea cibernetică) ⁽²⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 16 iunie 2020 referitoare la acțiunea externă a UE privind prevenirea și combaterea terorismului și a extremismului violent,
- având în vedere concluziile Consiliului și ale reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, referitoare la instituirea unui pact privind PSAC civilă,
- având în vedere Decizia (PESC) 2020/1127 a Consiliului din 30 iulie 2020 de modificare a Deciziei (PESC) 2019/797 privind măsuri restrictive împotriva atacurilor cibernete care reprezintă o amenințare la adresa Uniunii sau a statelor sale membre ⁽³⁾,

⁽¹⁾ JO L 194, 19.7.2016, p. 1.

⁽²⁾ JO L 151, 7.6.2019, p. 15.

⁽³⁾ JO L 246, 30.7.2020, p. 12.

Joi, 7 octombrie 2021

- având în vedere Decizia (PESC) 2020/1537 a Consiliului din 22 octombrie 2020 de modificare a Deciziei (PESC) 2019/797 privind măsuri restrictive împotriva atacurilor cibernetice care reprezintă o amenințare la adresa Uniunii sau a statelor sale membre ⁽⁴⁾,
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 24 iulie 2020 referitoare la Strategia UE privind uniunea securității (COM(2020)0605),
 - având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 16 decembrie 2020 intitulată „Strategia de securitate cibernetică a UE pentru deceniul digital” (JOIN (2020)0018),
 - având în vedere propunerea Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate cibernetică în Uniune, de abrogare a Directivei (UE) 2016/1148, din 16 decembrie 2020 (COM(2020)0823),
 - având în vedere propunerea Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind reziliența entităților critice, din 16 decembrie 2020 (COM(2020)0829),
 - având în vedere concluziile Consiliului din 9 martie 2021 privind Strategia de securitate cibernetică a UE pentru deceniul digital,
 - având în vedere declarația Consiliului European din 25 martie 2021,
 - având în vedere raportul Grupului de lucru deschis din 10 martie 2021,
 - având în vedere Agenda ONU pentru dezarmare – Asigurarea viitorului nostru comun,
 - având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite (ODD) și în special ODD 16, care vizează promovarea unor societăți pașnice și favorabile incluziunii pentru o dezvoltare durabilă,
 - având în vedere Documentul de analiză nr. 09/2019 al Curții de Conturi Europene privind apărarea europeană,
 - având în vedere rezoluția sa din 13 iunie 2018 referitoare la apărarea cibernetică ⁽⁵⁾,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0234/2021),
- A. întrucât UE și statele sale membre trebuie să consolideze în continuare o strategie de securitate cibernetică care să stabilească obiective realiste, precise și ambițioase și să definească politicile în mod clar atât în domeniul militar, cât și în cel civil, precum și acolo unde cele două sectoare se suprapun; întrucât toate instituțiile UE și statele membre ale UE trebuie să concluzeze mai mult la toate nivelurile pentru a elabora această strategie, al cărei obiectiv principal ar trebui să fie consolidarea în continuare a rezilienței și, în consecință, dezvoltarea unor capacități cibernetică civile și militare comune, dar și mai bune, naționale, robuste, precum și a cooperării aferente, pentru a răspunde provocărilor persistente în materie de securitate;
- B. întrucât UE s-a angajat să aplice dreptul internațional existent în spațiul cibernetic, în special Carta ONU, care invită statele să soluționeze conflictele internaționale prin mijloace pașnice și să se abțină, în relațiile lor internaționale, de la amenințarea sau utilizarea forței împotriva integrității teritoriale sau a independenței politice a oricărui stat sau în orice alt mod incompatibil cu scopurile Organizației Națiunilor Unite;
- C. întrucât în ultimii ani am fost martorii unei creșteri continue a numărului de operațiuni cibernetică răuvoitoare îndreptate împotriva UE și a statelor sale membre, desfășurate de actori statali și nestatali, care au dezvăluit vulnerabilități ale rețelelor esențiale pentru securitatea europeană; întrucât actorii cibernetică ofensivi sunt din ce în ce mai diverși, mai sofisticăți și mai mulți; întrucât aceste atacuri fac o prioritate din consolidarea capacității de apărare și dezvoltarea unor capacități cibernetică europene; întrucât atacuri cibernetică dăunătoare pot avea loc în orice moment și actorii de la nivelul UE și de la nivel național ar trebui încurajați să ia măsurile necesare pentru a menține în permanență capacități de apărare cibernetică eficace pe timp de pace;

⁽⁴⁾ JO L 351 I, 22.10.2020, p. 5.

⁽⁵⁾ JO C 28, 27.1.2020, p. 57.

Joi, 7 octombrie 2021

- D. întrucât pandemia de COVID-19 și creșterea insecurității cibernetice au demonstrat că sunt necesare acorduri internaționale; întrucât atacurile cibernetice s-au înmulțit semnificativ în timpul pandemiei de COVID-19 și întrucât UE și statele sale membre au observat amenințări cibernetice și activități cibernetice răuvoitoare care au vizat operatori esențiali, inclusiv atacuri menite să perturbe infrastructura critică, cum ar fi energia, transporturile și asistența medicală, precum și numeroase ingerințe străine facilitate de programe informatice, care au estompat limita dintre pace și ostilități; întrucât Planul de redresare pentru Europa prevede investiții suplimentare în securitatea cibernetică;
- E. întrucât spațiul cibernetic este în prezent recunoscut ca domeniu de operațiuni; întrucât amenințările cibernetice sunt capabile să compromită toate domeniile militare tradiționale și întrucât domeniile tradiționale depind de funcționalitatea spațiului cibernetic și nu invers; întrucât conflictele pot avea loc în toate domeniile fizice (pământ, aer, mare și spațiu) și virtuale (cibernetice), pot fi amplificate de elemente de război hibrid, cum ar fi campaniile de dezinformare facilitate prin mijloace informatice, războaie prin interpuși, utilizarea ofensivă și defensivă a capacităților cibernetice și atacuri strategice asupra furnizorilor de servicii digitale pentru perturbarea infrastructurii de importanță critică și a instituțiilor noastre democratice, și duc la pierderi financiare considerabile;
- F. întrucât Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), Comisia și Agenția Europeană de Apărare (AEA) ar trebui să sprijine statele membre în coordonarea și intensificarea eforturilor lor de a pune la dispoziție tehnologii și capacități de apărare cibernetică, abordând toate aspectele dezvoltării capacităților, inclusiv doctrina, conducerea, organizarea, personalul, formarea, industria, tehnologia, infrastructura, logistica, interoperabilitatea și resursele;
- G. întrucât, în cursul elaborării Catalogului de cerințe (2017), utilizat pentru a identifica întreaga gamă de cerințe militare ce fac parte din politica de securitate și apărare comună (PSAC) într-o serie de scenarii ilustrative, necesitatea capacităților de apărare cibernetică s-a distins ca prioritate majoră;
- H. întrucât derularea cu succes a misiunilor și operațiunilor UE depinde din ce în ce mai mult de accesul neîntrerupt la un spațiu cibernetic securizat și, prin urmare, necesită capacități operaționale cibernetice reziliente;
- I. întrucât cadrul de politici pentru apărarea cibernetică (CDPF) a UE actualizat în 2018 a identificat priorități precum dezvoltarea capacităților de apărare cibernetică și protecția rețelelor de comunicații și informații din cadrul PSAC;
- J. întrucât, în discursul său din 2021 privind starea Uniunii, Președinta Comisiei a subliniat necesitatea unei politici de apărare cibernetică a UE;
- K. întrucât integrarea tot mai mare a inteligenței artificiale (IA) în capacitățile cibernetice ale forțelor de apărare (sisteme ciber-fizice, inclusiv legăturile de comunicații și de date între vehiculele dintr-un sistem în rețea) pot duce la vulnerabilități la atacuri de război electronic precum bruiajul, spoofingul sau hackingul;
- L. întrucât creșterea nivelului de securitate cibernetică și apărare cibernetică în cadrul UE este un corolar necesar al succesului ambițiilor digitale și geopolitice ale Europei și ar spori reziliența, ținând pasul cu sofisticarea și amenințarea crescândă ale atacurilor cibernetice; întrucât o Uniune Europeană cu o puternică cultură și tehnologie în materie de securitate cibernetică, inclusiv capacitatea de a identifica și atribui acțiuni răuvoitoare în timp util și efectiv și de a reacționa în mod adecvat, ar fi în măsură să își protejeze cetățenii, precum și securitatea statelor sale membre;
- M. întrucât organizațiile teroriste internaționale și-au întărit cunoștințele specializate privind războiul cibernetic și au intensificat utilizarea acestuia și atacatorii cibernetici utilizează tehnologii de ultimă generație pentru a studia vulnerabilitățile sistemelor și dispozitivelor și a se implica în atacuri cibernetice la scară largă și de mare amploare;
- N. întrucât sectorul apărării și cel spațial se confruntă cu o concurență mondială fără precedent și cu schimbări tehnologice majore, odată cu apariția tehnologiilor cibernetice avansate; întrucât Curtea de Conturi Europeană a evidențiat lacune în materie de capacități în domeniul tehnologiilor TIC, al războiului cibernetic și al IA; întrucât UE este un importator net de produse și servicii de securitate cibernetică, ceea ce crește riscul de dependență și de vulnerabilitate tehnologice în fața unor operatori din afara UE; întrucât o serie de capacități comune ale UE bazate pe IA ar trebui să elimine decalajele tehnice și să garanteze că statele membre care nu dispun de competența industrială tehnologică relevantă sau nu au capacitatea să implementeze sisteme IA în cadrul ministerelor lor ale apărării nu rămân în urmă;

Joi, 7 octombrie 2021

- O. întrucât scandalul legat de programul informatic spion Pegasus a arătat că un număr mare de jurnaliști, activiști pentru drepturile omului, reprezentanți aleși și alți cetățeni ai UE au fost spionați; întrucât diferiți actori statali, precum Rusia, China și Coreea de Nord, au fost implicați în activități cibernetice răuvoitoare urmărind atingerea unor obiective politice, economice sau de securitate, activități ce includ atacuri asupra infrastructurii critice, spionaj cibernetic și supravegherea în masă a cetățenilor UE, sprijinirea campaniilor de dezinformare, distribuirea de programe malware și limitarea accesului la internet și a funcționării sistemelor informatice; întrucât astfel de activități ignoră și încalcă dreptul internațional, drepturile omului și drepturile fundamentale ale UE, punând în pericol democrația, securitatea, ordinea publică și autonomia strategică a UE și, prin urmare, impun un răspuns comun al UE, de exemplu prin intermediul cadrului pentru un răspuns diplomatic comun al UE, inclusiv utilizarea măsurilor restrictive avute în vedere pentru setul de instrumente al UE pentru diplomația cibernetică;
- P. întrucât Consiliul a decis pentru prima dată la 30 iulie 2020 să impună măsuri restrictive împotriva persoanelor, entităților și organelor responsabile de diferite atacuri cibernetice sau implicate în acestea, cu scopul de a împiedica, descuraja, preveni și răspunde mai bine la comportamentele răuvoitoare în spațiul cibernetic; întrucât cadrul juridic pentru regimul UE de sancțiuni cibernetice a fost adoptat în mai 2019;
- Q. întrucât formele de atribuire reprezintă o componentă centrală a diplomației cibernetice și a strategiilor de descurajare;
- R. întrucât, în ultimii ani, cooperarea UE-NATO s-a intensificat în mai multe domenii, inclusiv cel al securității și apărării cibernetice, în concordanță cu Declarația comună UE-NATO din 2016;
- S. întrucât rapoartele de consens din 2010, 2013 și 2015 ale Grupului Organizației Națiunilor Unite de experți guvernamentali (GEG ONU), aprobate de Adunarea Generală a ONU, constituie un cadru normativ universal pentru stabilitatea cibernetică, constând din recunoașterea faptului că dreptul internațional existent, inclusiv toată Carta ONU, se aplică în spațiul cibernetic, la fel ca și cele 11 norme voluntare fără caracter obligatoriu privind comportamentul responsabil al statelor, precum și măsuri de întărire a încrederii și consolidarea capacităților,

Situația capabilităților de apărare cibernetică ale UE

1. subliniază că o politică comună de apărare cibernetică și o cooperare substanțială la nivelul UE în ceea ce privește generarea de capabilități de apărare cibernetică comune și, de asemenea, mai bune sunt elemente centrale ale dezvoltării unei uniuni europene a apărării aprofundate și întărite și necesită o combinație complexă de capacități tehnice, strategice și operaționale; afirmă că apărarea cibernetică se referă la acțiuni, instrumente și procese care sunt proporționale și conforme cu dreptul internațional, care includ atât elemente militare, cât și civile și care urmăresc să protejeze, printre altele, rețelele de comunicații și informații din cadrul PSAC și misiunile și operațiunile PSAC, precum și să ofere asistență statelor membre; subliniază necesitatea urgentă de a dezvolta și a consolida atât capabilitățile militare de apărare cibernetică comune, cât și pe cele ale statelor membre;
2. reamintește că natura fără frontiere a spațiului cibernetic, precum și numărul considerabil și complexitatea crescândă a atacurilor cibernetice necesită un răspuns coordonat la nivelul Uniunii, inclusiv capabilități de sprijin comune ale statelor membre și sprijin din partea statelor membre pentru măsurile din setul de instrumente al UE pentru diplomația cibernetică, precum și o cooperare mai intensă între UE și NATO, pe baza schimburilor de informații între echipele de răspuns la crizele cibernetice, a schimburilor de bune practici, a îmbunătățirii formării, a cercetării și a exercițiilor;
3. salută CDPF ca instrument de sprijinire a dezvoltării capabilităților de apărare cibernetică ale statelor membre; subliniază că revizuirea CDPF ar trebui să evidențieze în primul rând lacunele și vulnerabilitățile existente în ceea ce privește structurile militare naționale și ale UE; subliniază necesitatea de a consolida coordonarea dintre instituțiile, agențiile și organele UE, între și cu statele membre, precum și cu Parlamentul European, pentru a asigura că CDPF revizuit duce la realizarea obiectivelor UE în materie de apărare cibernetică;
4. invită SEAE și Comisia ca, în cooperare cu statele membre, să dezvolte mai departe un ansamblu cuprinzător de măsuri și o politică coerentă de securitate informatică pentru a consolida reziliența, dar și coordonarea militară a apărării cibernetice; îndeamnă să se întărească cooperarea cu Centrul civil de răspuns la incidente de securitate cibernetică al UE (CERT-UE) pentru a proteja rețelele utilizate de toate instituțiile, organele și agențiile UE, în strânsă cooperare cu responsabilii pentru informații (CIO) din cadrul entităților respective, precum și comunicarea dintre instituțiile, organele și agențiile UE și statele membre; invită Parlamentul să asigure participarea sa la rezultatele CERT-UE astfel încât să asigure un

Joi, 7 octombrie 2021

nivel de securitate informatică care să îi permită să primească toate informațiile clasificate și neclasificate necesare pentru a-și îndeplini responsabilitățile care îi revin în temeiul tratatelor, inclusiv ca urmare a procesului actual de înlocuire a Acordului interinstituțional din 2002 privind accesul la informații în domeniul securității și apărării; invită SEAE să asigure niveluri adecvate de securitate cibernetică pentru activele, sediile și activitățile sale, inclusiv pentru sediul central, pentru delegațiile UE și pentru misiunile și operațiunile PSAC;

5. ia act de obiectivul CDPF din 2018 de înființare a unei rețele CERT militare a UE; invită statele membre să crească substanțial capacitățile de partajare a informațiilor clasificate pentru a facilita partajarea de informații atunci când este necesară și utilă, și să dezvolte o rețea europeană rapidă și securizată de detectare, evaluare și combatere a atacurilor cibernetice;

6. reamintește că prioritățile UE de dezvoltare a capacităților din 2018 stabilite în cadrul planului de dezvoltare a capacităților (PDC) au reflectat necesitatea de a dezvolta o gamă completă de capacități și au făcut din apărarea cibernetică o prioritate-cheie; reamintește că PDC a subliniat că tehnologiile de conștientizare a situației cibernetice și tehnologiile cibernetice defensive sunt esențiale pentru a contracara amenințările la adresa securității; salută sprijinul acordat de AEA statelor membre în dezvoltarea capacităților lor pentru îmbunătățirea rezilienței cibernetice, cum ar fi capacitatea de a detecta, de a rezista și de a se redresa în urma oricărui atac cibernetic; ia act de diferitele activități întreprinse de statele membre în cadrul AEA, inclusiv de proiectul „Cyber Defence Requirements Engineering” (Ingineria cerințelor în materie de apărare cibernetică) – (CyDRE) al AEA, care ar trebui să dezvolte o arhitectură de întreprindere pentru operațiunile din spațiul cibernetic, inclusiv domeniul de aplicare, funcționalitățile și cerințele, pe baza legislației naționale și a legislației UE;

7. invită statele membre să definească un standard comun de comunicare ce ar putea fi utilizat pentru informații clasificate și neclasificate, cu scopul de a consolida acțiunile rapide și a asigura o rețea securizată pentru combaterea atacurilor cibernetice;

8. salută procesul anual coordonat de revizuire privind apărarea (CARD), prima revizuire completă a apărării la nivelul UE, un instrument-cheie care sprijină coerența globală a cheltuielilor, a planificării și a cooperării în domeniul apărării ale statelor membre și ar trebui să contribuie la promovarea investițiilor în dezvoltarea capacităților de apărare cibernetică;

9. salută progresele înregistrate deja în cadrul Programului european de dezvoltare industrială în domeniul apărării sub forma mai multor proiecte relevante privind informațiile, comunicarea securizată și apărarea cibernetică; salută în special solicitarea privind un set de instrumente cibernetice pentru apărare care să poată fi interconectate și desfășurate cu ușurință și faptul că Fondul european de apărare (FEA) va sprijini și întărirea rezilienței și va îmbunătăți gradul de pregătire, capacitatea de reacție și cooperarea în domeniul cibernetic, cu condiția ca o astfel de prioritate să fie decisă la negocierea programelor de lucru pertinente ale FED; subliniază că posibilitățile UE de a dezvolta proiecte de apărare cibernetică depind de controlul asupra tehnologiilor, echipamentelor, serviciilor, datelor și prelucrării datelor și trebuie să se întemeieze pe o bază de părți interesate sectoriale de încredere, solicitând totodată punerea în aplicare și asigurarea respectării pe deplin a Directivei privind achizițiile publice în domeniul apărării⁽⁶⁾; invită statele membre să profite de FEA pentru a dezvolta în comun capacități de apărare cibernetică;

10. salută cooperarea sporită dintre statele membre legată de apărarea cibernetică și de comandă, control, comunicații, computere, informații, supraveghere și recunoaștere (C4ISR) și progresele înregistrate în cadrul cooperării structurate permanente (PESCO), inclusiv prin implementarea unor proiecte concrete precum proiectul „Echipele de răspuns rapid în domeniul cibernetic și asistență reciprocă în ceea ce privește securitatea cibernetică”; reamintește că FEA și PESCO oferă modalități excelente de a dezvolta capacitățile de apărare cibernetică și de a accelera inițiativele de securitate cibernetică, de exemplu prin intermediul Platformei pentru schimbul de informații privind răspunsul la amenințările și incidentele cibernetice și al Centrului de coordonare în domeniul cibernetic și informațional; invită toate statele membre să garanteze coerență și să se concentreze asupra capacității cibernetice, dezvoltând o abordare comună strategică a priorităților; solicită promovarea cercetării și inovării și a schimburilor de experiență pentru a valorifica întregul potențial al PESCO și al FEA; salută decizia Consiliului din 5 noiembrie 2020 care permite țărilor terțe să se alăture unor proiecte PESCO individuale în unele cazuri specifice, având în vedere că acestea pot aduce valoare adăugată și furniza expertiză tehnică și

⁽⁶⁾ Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității (JO L 216, 20.8.2009, p. 76).

Joi, 7 octombrie 2021

capabilități suplimentare, însă numai dacă îndeplinesc o serie de condiții politice, materiale și juridice convenite în prealabil; subliniază că ar putea fi în interesul strategic al UE ca, în situații excepționale, evaluate de la caz la caz, statele membre și statele nemembre să participe la proiecte PESCO în domeniul cibernetic cu scopul de a realiza angajamente mai ambițioase, pe baza unei reciprocități efective;

11. subliniază că apărarea cibernetică este considerată o sarcină operațională pentru toate misiunile PSAC și că reziliența cibernetică și capabilitățile conexe trebuie să fie create, testate și desfășurate înainte de începerea proceselor de planificare PSAC; reamintește că derularea cu succes a misiunilor și operațiunilor UE depinde din ce în ce mai mult de accesul neîntrerupt la un spațiu cibernetic securizat și, prin urmare, necesită capacități operaționale cibernetic robuste și reziliente, precum și răspunsuri adecvate la atacurile împotriva instalațiilor, misiunilor și operațiunilor militare; subliniază că, în conformitate cu Pactul privind PSAC civilă, misiunile PSAC civile trebuie să fie reziliente cibernetic și să sprijine țările gazdă unde este cazul, inclusiv prin monitorizare, mentorat și consiliere; recomandă să se exploreze opțiunile de promovare a consolidării capacității cibernetică a partenerilor noștri, cum ar fi extinderea mandatului misiunilor de formare ale UE pentru a include aspecte legate de apărarea cibernetică sau pentru a lansa misiuni cibernetic civile;

12. salută decizia Consiliului din 14 mai 2019 privind măsuri restrictive împotriva atacurilor cibernetic care reprezintă o amenințare la adresa Uniunii sau a statelor sale membre, care permite măsuri restrictive specifice pentru a descuraja și răspunde la atacurile cibernetic care constituie o amenințare la adresa UE sau a statelor sale membre, inclusiv atacurile cibernetic împotriva țărilor terțe sau a organizațiilor internaționale; salută impunerea unor astfel de măsuri restrictive în iulie 2020 și în octombrie 2020 ca un pas credibil în aplicarea setului de instrumente al UE pentru diplomația cibernetică, inclusiv a unor măsuri restrictive, și în consolidarea poziției de descurajare cibernetică a UE; solicită dezvoltarea în continuare și aplicarea strictă a unui sistem de măsuri restrictive proporționale pentru a limita atacurile cibernetic, respectând totodată viziunea europeană asupra internetului, care este cea a unei rețele unice, deschise, neutre, libere, sigure și nefragmentate;

13. reamintește că, având în vedere natura duală a tehnologiilor informatice, produsele și serviciile civile securizate sunt esențiale pentru forțele militare și contribuie astfel la o mai bună apărare cibernetică; salută, prin urmare, activitatea desfășurată de ENISA, cu implicarea statelor membre și a părților interesate doritoare, pentru a furniza UE sisteme de certificare pentru produsele, serviciile și procesele TIC cu scopul de a crește nivelul general de securitate cibernetică în cadrul pieței unice digitale; subliniază rolul important de pionierat al UE în elaborarea de standarde care modelează peisajul securității cibernetică, contribuie la concurența loială în interiorul UE și pe scena mondială și reacționează la măsurile extrateritoriale și la riscurile de securitate provenind din țări terțe; recunoaște și rolul important al ENISA în sprijinirea inițiativelor de cercetare și a altor forme de cooperare care vizează întărirea securității cibernetică; subliniază importanța investițiilor în capabilitățile de apărare cibernetică și de securitate cibernetică cu scopul de a consolida reziliența și capacitățile strategice ale UE și ale statelor sale membre; subliniază, în acest sens, importanța programului Europa digitală și a programului Orizont Europa, în special a clusterului „Securitate civilă pentru societate”; ia act de importanța instrumentelor financiare relevante disponibile în cadrul financiar multianual (CFM) 2021-2027, precum și în Mecanismul de redresare și reziliență (MRR);

14. salută progresele înregistrate de unele state membre în crearea comandamentelor cibernetică în cadrul forțelor lor militare;

Viziune strategică – obținerea rezilienței în materie de apărare cibernetică

15. ia act de faptul că Busola strategică va consolida și va orienta implementarea nivelului de ambiție al UE în materie de securitate și apărare și va transforma această ambiție în nevoi legate de capabilități, inclusiv în domeniul apărării cibernetică ca o prioritate, crescând astfel capacitatea UE și a statelor membre de a detecta, atribui, împiedica, descuraja, preveni, reacționa la și a se recupera după activități cibernetică răuvoitoare prin consolidarea poziției sale, conștientizarea situației, un cadru juridic și etic, instrumente, proceduri și parteneriate;

16. insistă asupra faptului că Busola strategică ar trebui să aprofundeze cultura strategică în domeniul cibernetic și să elimine orice duplicare a capabilităților și a mandatelor; subliniază că este esențial să se depășească actuala fragmentare și complexitate a arhitecturii cibernetică generale în interiorul UE și să se elaboreze o viziune comună a modului de realizare a securității și stabilității în spațiul cibernetic;

17. subliniază că fragmentarea este însoțită de preocupări serioase legate de lipsa de resurse și personal la nivelul UE, ceea ce împiedică atingerea obiectivului de a crea cel mai sigur mediu digital, de aceea subliniază nevoia creșterii acestora; îndeamnă VP/ÎR și/sau statele membre să crească resursele financiare și personalul din domeniul apărării cibernetică, în

Joi, 7 octombrie 2021

special numărul analiștilor de informații și al experților în criminalistică cibernetică, precum și formarea lor în legătură cu procesul decizional și de elaborare a politicilor, punerea în aplicare a politicilor, răspunsul la incidente cibernetice și investigațiile conexe, inclusiv dezvoltarea competențelor cibernetice pentru a crește capacitatea UE de a caracteriza și atribui atacurile cibernetice și de a da, ca urmare, un răspuns politic, civil și militar adecvat într-un interval de timp scurt; solicită finanțare suplimentară pentru CERT-UE și Centrul de situații și de analiză a informațiilor al UE (INTCEN) și sprijin pentru statele membre în crearea și consolidarea centrelor de operațiuni pentru securitate (COS) cu scopul de a construi o rețea de COS în întreaga UE, care ar putea întări cooperarea civil-militară astfel încât să transmită în timp util avertismente în legătură cu incidentele de securitate cibernetică;

18. observă că o instruire și educație militară suplă în domeniul cibernetic la nivelul UE ar crește semnificativ nivelul de încredere între statele membre, îmbunătățind procedurile standard de operare, stabilind norme mai clare și îmbunătățind aplicarea legislației; ia act, în acest context, de activitatea importantă de formare desfășurată de Colegiul European de Securitate și Apărare (CESA) în domeniul apărării cibernetice și salută, în acest sens, crearea platformei de educație, formare, evaluare și exerciții în domeniul cibernetic (EFEE), care urmărește formarea în materie de securitate cibernetică și apărare în rândul personalului civil și militar, precum și armonizarea și standardizarea necesară a formării în domeniul cibernetic; subliniază că CESA ar trebui să beneficieze în mai mare măsură de finanțare structurală din partea Uniunii pentru a-și putea spori contribuția la promovarea competențelor UE în materie de apărare cibernetică, în special ținând cont de nevoia tot mai mare de experți bine calificați în domeniul cibernetic; invită statele membre să promoveze parteneriate cu mediul academic care urmăresc promovarea unor programe de cercetare și dezvoltare în materie de securitate cibernetică pentru a dezvolta noi tehnologii, instrumente și competențe comune aplicabile atât în sectorul civil, cât și în cel al apărării; subliniază importanța educației pentru a sensibiliza opinia publică și a crește competențele cetățenilor astfel încât să se poată apăra împotriva atacurilor cibernetice;

19. subliniază necesitatea ca politicile de apărare cibernetică ale UE să includă considerente de gen și să aibă obiective ambițioase de eliminare a disparităților de gen în rândul profesioniștilor din domeniul apărării cibernetice, în special prin politici active favorabile incluziunii din punctul de vedere al genului și prin programe de formare adaptate pentru femei;

20. reamintește că apărarea cibernetică are atât o dimensiune militară, cât și una civilă și solicită așadar o cooperare mai puternică, sinergii și coerența instrumentelor; subliniază necesitatea de a analiza și de a discuta mai întâi problemele de cooperare și coordonare, dar mai apoi și lacunele în ceea ce privește resursele umane și tehnice, atât la nivel național, cât și la nivelul UE; observă că integrarea reușită atât a resurselor militare, cât și a celor civile poate fi asigurată numai prin instruire și exerciții cu toate părțile interesate relevante; subliniază, în acest sens, exercițiul „Locked Shields” al NATO, acesta fiind unul dintre cele mai bune exemple de testare și îmbunătățire a capacităților de apărare cibernetică, atât civile, cât și militare; invită așadar VP/ÎR și Comisia să dezvolte o abordare politică integrată și să promoveze sinergii și o cooperare strânsă între rețeaua CERT militară, CERT-UE și rețeaua CSIRT;

21. salută comunicarea comună a VP/ÎR și a Comisiei intitulată „Strategia de securitate cibernetică a UE pentru deceniul digital”, care urmărește să consolideze sinergiile și cooperarea dintre activitățile cibernetice civile, de apărare și spațiale; consideră că strategia este o etapă importantă pentru consolidarea rezilienței cibernetice a UE și a statelor membre, întărind astfel poziția de lider a UE în domeniul digital și capacitățile sale strategice;

22. recomandă înființarea unei unități cibernetice comune care să intensifice cooperarea pentru a compensa absența schimbului de informații între instituțiile, organele și agențiile UE, garantând o rețea de informații sigură și rapidă, și să permită utilizarea deplină a structurilor, resurselor și capacităților existente; remarcă rolul important pe care unitatea cibernetică comună l-ar putea juca în protejarea UE împotriva atacurilor informatice transfrontaliere grave, pe baza conceptului de schimb transsectorial de informații; subliniază importanța coordonării pentru a evita suprapunerea structurilor și a responsabilităților în cursul dezvoltării sale; salută în acest sens recomandarea Comisiei din 23 iunie 2021, în care se prevede că ar trebui create interfețe specifice cu unitatea cibernetică comună pentru a face posibilă partajarea de informații cu comunitatea de apărare cibernetică, în special prin reprezentarea SEAE; subliniază, de asemenea, că reprezentanții proiectelor PESCO relevante ar trebui să sprijine unitatea cibernetică comună, în special în ceea ce privește conștientizarea situației și pregătirea;

23. reamintește că, dat fiind faptul că au frecvent dublă utilizare prin natura lor, îmbunătățirea capacităților de apărare cibernetică necesită, de asemenea, expertiză civilă în domeniul securității rețelelor și informațiilor; subliniază că proliferarea sistemelor cu dublă utilizare gata de a fi utilizate poate pune probleme, deoarece acestea pot fi exploatate de un număr din

Joi, 7 octombrie 2021

ce în ce mai mare de actori statali și nestatali ostili; invită Comisia și statele membre să activeze mai multe pârgii esențiale, cum ar fi certificarea și supravegherea responsabilității actorilor privați; subliniază că inovarea tehnologică este determinată în principal de societăți private, astfel că cooperarea cu sectorul privat și cu părțile interesate civile, inclusiv cu industriile și entitățile implicate în gestionarea infrastructurilor critice, precum și cu IMM-urile, societatea civilă, organizațiile și mediul academic, este esențială și ar trebui consolidată; ia act de propunerea de revizuire a Directivei privind securitatea rețelor și a sistemelor informatice (NIS) și de propunerea de directivă privind reziliența entităților critice, prin care se urmărește protecția infrastructurilor critice și îmbunătățirea securității lanțurilor de aprovizionare și includerea actorilor reglementați în ecosistemul digital; reamintește că fiecare stat membru ar trebui să aibă o politică specifică de gestionare a riscurilor în cadrul lanțului de aprovizionare în materie de securitate cibernetică, care să abordeze în special chestiunea vânzătorilor de încredere; reamintește, de asemenea, că Directiva NIS ar trebui să respecte competențele statelor membre și face trimitere la avizele relevante ale Subcomisiei pentru securitate și apărare referitoare la cele două propuneri;

24. salută lansarea rețelei organizațiilor de legătură în materie de crize cibernetică (CyCLONe) la 29 septembrie 2020, care a îmbunătățit și mai mult schimbul de informații în timp util și de conștientizare a situației prin eliminarea decalajului dintre nivelurile tehnic și politic ale UE; observă că o capacitate eficace de apărare cibernetică necesită o schimbare a culturii schimbului de informații bazată pe principiul „necesității de a cunoaște” într-o cultură bazată pe „necesitatea de a partaja”;

25. salută Planul de acțiune al Comisiei privind sinergiile dintre industria civilă, industria de apărare și industria spațială și reamintește interdependența strânsă a acestor trei sectoare în domeniul apărării cibernetică; remarcă faptul că, spre deosebire de alte domenii militare, infrastructura utilizată pentru a „crea” spațiul cibernetic este operată în principal de entități comerciale care de cele mai multe ori au sediul în afara UE, ceea ce duce la dependențe industriale și tehnologice de părți terțe; este ferm convins că UE trebuie să își crească suveranitatea tehnologică și să impulsioneze inovarea, investind în utilizarea etică a noilor tehnologii în domeniul securității și apărării, cum ar fi IA și informatica cuantică; încurajează ferm elaborarea în statele membre a unei agende de cercetare și dezvoltare axate pe IA; subliniază, cu toate acestea, că utilizarea IA în scopuri militare trebuie să respecte dreptul internațional al drepturilor omului și dreptul umanitar internațional și că UE trebuie să își asume rolul de lider în promovarea unui cadru global de reglementare a IA întemeiat pe valori democratice și pe o abordare bazată pe prezența factorului uman;

26. ia act de activitatea importantă desfășurată de SatCen UE și subliniază că Uniunea trebuie să dispună de resurse adecvate în domeniul imagisticii spațiale și al colectării de informații; solicită agenției să analizeze și să prezinte un raport privind siguranța și/sau vulnerabilitatea sateliților UE și ai statelor membre în fața deșeurilor spațiale și a atacurilor cibernetică; subliniază că SatCen UE ar trebui să beneficieze de finanțare structurală sporită din partea Uniunii pentru a-și putea menține contribuțiile la acțiunile Uniunii; subliniază că capacitățile de apărare cibernetică sunt esențiale pentru asigurarea schimbului de informații securizat și rezilient cu SatCen atât despre securitatea dinspre spațiu, cât și în spațiu, cu scopul de a păstra și întări autonomia strategică a UE în ceea ce privește conștientizarea situației; subliniază că UE și NATO trebuie să depună eforturi pentru a împiedica militarizarea spațiului;

27. salută decizia Consiliului privind înființarea Centrului de competențe european industrial, tehnologic și de cercetare în materie de securitate cibernetică la București, care va canaliza finanțarea legată de securitatea cibernetică din programul Orizont Europa și din programul Europa digitală, și încurajează cooperarea fără sincope cu rețeaua sa de centre naționale de coordonare; subliniază importanța centrului pentru a pune în aplicare proiecte și inițiative relevante în materie de securitate cibernetică ce vor contribui la construirea de noi capacități esențiale pentru a fundamenta reziliența Uniunii și pentru a spori coordonarea dintre sectoarele civil și de apărare ale securității cibernetică; subliniază că Centrul de competențe în materie de securitate cibernetică trebuie să reunească principalele părți interesate europene, inclusiv sectorul de profil, instituțiile universitare și de cercetare, precum și alte asociații pertinente ale societății civile, cu scopul de a întări și a disemina cunoștințele specializate în materie de securitate cibernetică în întreaga UE;

28. subliniază importanța criptării și a accesului legal la datele criptate; reamintește că criptarea datelor și consolidarea și utilizarea pe scară cât mai largă a acestor capacități pot aduce o contribuție semnificativă la securitatea cibernetică a statelor, a societăților și a industriei; încurajează un program de „suveranitate digitală europeană” pentru a promova și a întări capacitățile actuale în ceea ce privește instrumentele cibernetică și de criptare inspirate de drepturile și valorile europene fundamentale, cum ar fi viața privată, libertatea de exprimare și democrația, cu scopul de a consolida competitivitatea europeană pe piața securității cibernetică și de a stimula cererea internă;

Joi, 7 octombrie 2021

29. salută viitoarea „Viziune militară și strategie privind spațiul cibernetic ca domeniu de operații”, care va defini spațiul cibernetic ca domeniu de operațiuni pentru PSAC a UE; solicită o evaluare continuă a vulnerabilităților infrastructurilor de informații ale misiunilor PSAC și implementarea unor standarde comune armonizate în materie de educație, formare și exerciții în domeniul apărării cibernetice în sprijinul misiunilor PSAC;

30. regretă faptul că limitările actuale ale sistemelor clasificate ale Capacității militare de planificare și conducere a UE (MPCC) îi afectează capabilitățile; invită SEAE, prin urmare, să furnizeze rapid MPCC un sistem de comunicații și informații (SCI) autonom și securizat de ultimă generație, capabil să gestioneze datele UE clasificate pentru misiunile și operațiunile sale PSAC, cu un nivel adecvat de protecție și reziliență și un comandament al forțelor desfășurat;

31. solicită să fie integrată în continuare securitatea cibernetică în mecanismele UE de reacție la situațiile de criză și să fie corelate inițiativele, structurile și procedurile existente ale diferitelor comunități cibernetice, cu scopul de a consolida asistența reciprocă și cooperarea operațională între statele membre, în special în cazul unor atacuri cibernetice majore, pentru a spori interoperabilitatea și a crea o înțelegere comună a apărării cibernetice; pune un accent deosebit pe importanța unor exerciții suplimentare, dar cu o frecvență mai mare, și a unor discuții politice pe bază de scenarii în legătură cu gestionarea crizelor, inclusiv cu privire la clauza de asistență reciprocă [articolul 42 alineatul (7) din TUE] într-un scenariu ipotetic de atac cibernetic grav, ce ar putea fi considerat un atac armat; solicită ca astfel de inițiative să consolideze înțelegerea comună privind procedurile de implementare a asistenței reciproce și/sau a solidarității în conformitate cu articolul 42 alineatul (7) din TUE și cu articolul 222 din TFUE, inclusiv cu un obiectiv specific de operaționalizare a acestor proceduri pentru atacurile cibernetice îndreptate împotriva statelor membre; salută comunicatul summitului NATO care a avut loc la 14 iunie 2021 la Bruxelles, în care se reafirmă angajamentul NATO de a utiliza întreaga gamă de capabilități în orice moment pentru a descuraja în mod activ toate tipurile de amenințări cibernetice și a asigura apărarea împotriva acestora și contracararea lor, inclusiv decizia de a invoca articolul 5 „de la caz la caz”; salută discuțiile suplimentare privind articularea dintre cadrul UE de gestionare a crizelor în materie de securitate cibernetică și setul de instrumente pentru diplomația cibernetică;

32. ia act de faptul că UE este din ce în ce mai implicată în conflicte hibride cu adversarii geopolitici; subliniază că aceste acte au un caracter deosebit de destabilizator și periculos, deoarece estompează liniile dintre război și pace, destabilizează democrațiile și ridică semne de întrebare în mintea populațiilor-țintă; reamintește că, adesea, aceste atacuri nu sunt, în sine, suficient de grave pentru a declanșa aplicarea articolului 5 din Tratatul NATO sau a articolului 42 alineatul (7) din TUE, chiar dacă au un efect strategic cumulativ și nu pot fi combătute în mod eficace prin represalii din partea statului membru vătămat; consideră că UE ar trebui, așadar, să facă eforturi pentru a găsi o soluție de a umple acest vid juridic prin reinterpretarea articolului 42 alineatul (7) din TUE și a articolului 222 din TFUE într-un mod care să rezerve dreptul la apărare colectivă sub pragul apărării colective și să permită contramăsuri colective ale statelor membre ale UE pe bază de voluntariat și ar trebui să colaboreze la nivel internațional cu aliații pentru o soluție similară la nivel internațional; subliniază că acesta este singurul mijloc eficace de combatere a stării de paralizie în privința reacției la amenințările hibride și un instrument de creștere a costurilor suportate de adversarii noștri;

33. reiterează că capabilitățile comune solide de identificare a originii atacurilor reprezintă unul dintre instrumentele-cheie pentru consolidarea capabilităților UE și ale statelor membre și constituie o componentă esențială a apărării și disuasiunii cibernetice eficace; subliniază că îmbunătățirea schimburilor de informații privind informațiile tehnice, analizele și informațiile privind amenințările între statele membre la nivelul UE ar putea permite identificarea colectivă la nivelul UE; recunoaște că, într-o anumită măsură, apărarea cibernetică este mai eficace dacă include și unele mijloace și măsuri ofensive, cu condiția ca utilizarea lor să respecte dreptul internațional; subliniază că atribuirea explicită a atacurilor cibernetice este un instrument util de descurajare; invită să se ia în considerare atribuirea publică comună a activităților cibernetice răuvoitoare, inclusiv posibilitatea de a elabora, sub auspiciile SEAE, rapoarte privind comportamentul cibernetic al anumitor actori care să rezume activitățile cibernetice răuvoitoare sponsorizate de stat împotriva statelor membre la nivelul UE;

34. consideră că este esențială cooperarea cibernetică UE-NATO, care ar putea permite și consolida atribuirea colectivă formală a incidentelor cibernetice răuvoitoare și, în consecință, impunerea de sancțiuni și măsuri restrictive; remarcă faptul că s-ar obține o reziliență funcțională și un bun efect disuasiv dacă autorii faptelor ar avea cunoștință de catalogul de posibile contramăsuri, de caracterul lor proporțional și adecvat și de conformitatea lor cu dreptul internațional, în special cu Carta ONU (pe baza gravității, amplitudinii și țintei atacurilor cibernetice);

35. salută propunerea VP/ÎR de a încuraja și facilita instituirea unui grup de lucru al UE pentru informații cibernetice al statelor membre, în cadrul INTCEN, pentru a promova cooperarea strategică în materie de informații privind amenințările și activitățile cibernetice, cu scopul de a sprijini în continuare conștientizarea situațiilor și luarea deciziilor de către UE cu

Joi, 7 octombrie 2021

privire la un răspuns diplomatic comun; încurajează continuarea progreselor în ceea ce privește setul comun de propuneri, în special interacțiunea actuală cu celula de fuziune a UE împotriva amenințărilor hibride și cu celula NATO de analiză a amenințărilor hibride în ceea ce privește conștientizarea și analiza comună a situațiilor și cooperarea tactică și operațională

Consolidarea parteneriatelor și sporirea rolului UE în contextul internațional

36. consideră că cooperarea cu NATO în domeniul apărării cibernetice joacă un rol important în prevenirea, descurajarea și reacția la atacurile cibernetice care afectează securitatea colectivă a statelor membre; invită statele membre să facă schimb de probe și informații pentru a contribui la stabilirea listelor de sancțiuni cibernetice; solicită o mai bună coordonare cu NATO în acest sens, prin participarea la exerciții cibernetice și formări comune, ca de exemplu exercițiile paralele și coordonate;

37. recunoaște că UE și NATO ar trebui să adopte o poziție coordonată în domeniile în care actori ostili amenință interesele de securitate euro-atlantice; își exprimă îngrijorarea cu privire la comportamentul agresiv sistemic de care dau dovadă în special China, Rusia și Coreea de Nord în spațiul cibernetic, inclusiv numeroasele atacuri cibernetice împotriva instituțiilor guvernamentale și a întreprinderilor private; este de opinie că cooperarea UE-NATO ar trebui să se concentreze asupra provocărilor din domeniile cibernetic, hibrid, al tehnologiilor emergente și disruptive, al spațiului, al controlului armamentelor și al neproliferării; îndeamnă ca cooperarea UE-NATO să asigure rețele de mare viteză reziliente, accesibile ca preț și securizate, care respectă standardele UE și naționale de securitate ce asigură rețele naționale și internaționale de informații capabile să creeze date sensibile și comunicații;

38. salută acordul dintre CERT-UE și Capacitatea de răspuns la incidente informatice din cadrul NATO (NCIRC) de a asigura posibilitatea unui răspuns în timp real la amenințări prin îmbunătățirea prevenirii, detectării și reacției la incidente cibernetice atât în UE, cât și în NATO; subliniază, de asemenea, importanța creșterii capabilităților de formare în domeniul apărării cibernetice cu privire la sistemele informatice și cibernetice în cooperare cu Centrul de Excelență Cooperativ de Apărare Cibernetică (CCDCOE) al NATO și Academia de Comunicații și Informații (NCI) a NATO;

39. solicită cooperarea în continuare dintre UE și NATO, în special în ceea ce privește cerințele de interoperabilitate în materie de apărare cibernetică, prin căutarea unor posibile complementarități și consolidarea reciproc avantajoasă a capacităților, urmărirea aderării structurilor relevante ale PSAC la colaborarea în rețea pentru misiuni a NATO, evitarea suprapunerilor și recunoașterea responsabilităților ce revin fiecărei părți; îndeamnă consolidarea PESCO a UE, precum și a inițiativei NATO privind apărarea inteligentă, inițiativa privind forțele conectate și angajamentul privind investițiile în domeniul apărării și promovarea punerii în comun și a partajării, urmărind să creeze mai bine sinergii și eficiență în relația dintre furnizori și utilizatorii finali; salută progresele înregistrate în cooperarea UE-NATO în domeniul apărării cibernetice, în special în ceea ce privește schimbul de concepte și doctrine, participarea încrucișată la exercițiile cibernetice și informările încrucișate, în special cu privire la dimensiunea cibernetică a gestionării crizelor; propune crearea unui centru comun UE-NATO de informare privind amenințările informatice, precum și a unui grup operativ comun pentru securitatea cibernetică;

40. solicită o coordonare mai strânsă în domeniul apărării cibernetice între statele membre, instituțiile UE, aliații NATO, ONU și Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE); încurajează, în acest sens, promovarea în continuare a măsurilor OSCE de consolidare a încrederii în spațiul cibernetic și subliniază necesitatea dezvoltării unor instrumente eficiente de cooperare internațională pentru a sprijini consolidarea capacităților cibernetice ale partenerilor, precum și pentru a dezvolta și promova măsuri de consolidare a încrederii și o cooperare incluzivă cu societatea civilă și părțile interesate; salută importanța acordată unui spațiu cibernetic global, deschis, liber, stabil și sigur în Strategia UE pentru cooperare în regiunea indo-pacifică din 19 aprilie 2021; solicită dezvoltarea activă a unor legături mai strânse cu democrațiile cu aceleași convingeri din regiunea indo-pacifică, cum ar fi SUA, Coreea de Sud, Japonia, India, Australia și Taiwan, pentru a face schimb de cunoștințe și experiență, precum și pentru a face schimb de informații privind combaterea amenințărilor cibernetice; subliniază, de asemenea, importanța cooperării cu alte țări, în special în vecinătatea imediată a UE, pentru a contribui la consolidarea capacității acestora de a se apăra împotriva amenințărilor la adresa securității cibernetice; salută sprijinul acordat de Comisie programelor de securitate cibernetică în Balcanii de Vest și în țările Parteneriatului estic; subliniază necesitatea urgentă de a se respecta dreptul internațional, inclusiv Carta ONU, în întregime, și de a adera la cadrul normativ internațional recunoscut pe scară largă pentru un comportament responsabil al statelor și de a contribui la discuțiile în curs privind modalitățile de aplicare a dreptului internațional în spațiul cibernetic în contextul ONU;

Joi, 7 octombrie 2021

41. subliniază importanța unui parteneriat puternic în domeniul cibernetic cu Regatul Unit, care este o națiune lider în ceea ce privește arsenalul său de apărare cibernetică; invită Comisia să analizeze posibilitatea de a relansa un proces care să vizeze încheierea unui cadru formal și structurat de cooperare în acest domeniu în viitor;

42. subliniază necesitatea de a asigura pacea și stabilitatea în spațiul cibernetic; invită toate statele membre și UE să dea dovadă de spirit de conducere în timpul discuțiilor și inițiativelor desfășurate sub auspiciile ONU, inclusiv prin propunerea unui program de acțiune, să adopte o abordare proactivă în stabilirea unui cadru de reglementare comun la nivel internațional și să contribuie la promovarea efectivă a responsabilității, a aderării la normele emergente și a prevenirii utilizării abuzive a tehnologiilor digitale și să promoveze un comportament responsabil al statelor în spațiul cibernetic, pornind de la rapoartele de consens ale GEG ONU aprobate de Adunarea Generală a ONU; salută recomandările din raportul final al Grupului de lucru deschis, în special cu privire la instituirea unui program de acțiune; încurajează ONU să promoveze dialogul între state, cercetători, cadre universitare, organizații ale societății civile, actori umanitari și sectorul privat, astfel încât să asigure procese incluzive de elaborare a politicilor pentru noile dispoziții internaționale; solicită accelerarea tuturor eforturilor multilaterale existente, astfel încât cadrele normative și de reglementare să nu fie depășite de dezvoltarea tehnologică și de noile metode de război; solicită modernizarea arhitecturii de control al armelor, pentru a evita apariția unei zone gri digitale; solicită ca misiunile ONU de menținere a păcii să fie consolidate prin capacități de apărare cibernetică, corespunzător punerii în aplicare efective a mandatelor lor;

43. își reiterează poziția referitoare la interzicerea dezvoltării, producției și utilizării unor arme pe deplin autonome care permit efectuarea de atacuri fără intervenție umană semnificativă; invită ÎR/VP, statele membre și Consiliul European să adopte o poziție comună față de sistemele de arme autonome care să asigure un control uman semnificativ asupra funcțiilor esențiale ale unor astfel de sisteme de arme; solicită inițierea unor negocieri internaționale cu privire la un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic care să interzică armele pe deplin autonome;

44. subliniază importanța cooperării cu parlamentele naționale pentru a face schimb de bune practici în domeniul apărării cernetice;

o

o o

45. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, agențiilor UE din domeniul apărării și al securității cernetice, Secretarului General al NATO și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Joi, 7 octombrie 2021

P9_TA(2021)0413

Regiunea arctică: oportunități, preocupări și provocări în materie de securitate**Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la regiunea arctică: oportunități, preocupări și provocări în materie de securitate (2020/2112(INI))**

(2022/C 132/10)

Parlamentul European,

- având în vedere titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană, mai ales articolele 21, 22, 34 și 36, precum și partea a V-a din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere rezoluțiile sale din 9 octombrie 2008 referitoare la reglementarea regiunii arctice ⁽¹⁾, din 20 ianuarie 2011 referitoare la o politică durabilă a UE pentru nordul îndepărtat ⁽²⁾, din 12 martie 2014 referitoare la strategia UE pentru regiunea arctică ⁽³⁾ și din 16 martie 2017 referitoare la o politică integrată a Uniunii Europene pentru regiunea arctică ⁽⁴⁾, din 3 iulie 2018 referitoare la diplomația în domeniul climei ⁽⁵⁾ și din 28 noiembrie 2019 referitoare la urgența climatică și de mediu ⁽⁶⁾,
- având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene, adoptată de Adunarea Generală la 13 decembrie 2007,
- având în vedere rezoluția sa din 3 iulie 2018 referitoare la încălcarea drepturilor popoarelor indigene în lume, inclusiv acapararea de terenuri ⁽⁷⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 20 noiembrie 2008 intitulată „Uniunea Europeană și regiunea arctică” (COM(2008)0763), comunicarea comună din 26 iunie 2012 intitulată „Dezvoltarea unei politici a Uniunii Europene pentru regiunea arctică: progresele înregistrate din 2008 și etapele viitoare” (JOIN(2012)0019) și din 27 aprilie 2016, intitulată „O politică integrată a Uniunii Europene pentru regiunea arctică” (JOIN(2016)0021),
- având în vedere recomandările în domeniu ale Delegației pentru cooperare nordică și pentru relațiile cu Elveția și Norvegia, precum și Comisia parlamentară mixtă UE-Islanda și Comisia parlamentară mixtă a Spațiului Economic European (SEE) (DEEA),
- având în vedere rezumatul rezultatelor consultării publice privind politica UE pentru regiunea arctică din ianuarie 2021,
- având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 ⁽⁸⁾ și Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 (COM(2019)0640) privind Pactul ecologic european,
- având în vedere Convenția-cadru privind schimbările climatice a Organizației Națiunilor Unite (CCONUSC),
- având în vedere acordul adoptat la Paris la 12 decembrie 2015, încheiat cu ocazia celei de a 21-a Conferințe a părților la CCONUSC (Acordul de la Paris),
- având în vedere concluziile Consiliului din 8 decembrie 2009 privind chestiunile legate de regiunea arctică, din 12 mai 2014 privind dezvoltarea unei politici a Uniunii Europene pentru regiunea arctică, din 20 iunie 2016 privind regiunea arctică, din 21 noiembrie 2019 privind soluții spațiale pentru o regiune arctică durabilă și din 9 decembrie 2019 referitoare la politica UE privind regiunea arctică,

⁽¹⁾ JO C 9 E, 15.1.2010, p. 41.⁽²⁾ JO C 136 E, 11.5.2012, p. 71.⁽³⁾ JO C 378, 9.11.2017, p. 174.⁽⁴⁾ JO C 263, 25.7.2018, p. 136.⁽⁵⁾ JO C 118, 8.4.2020, p. 32.⁽⁶⁾ JO C 232, 16.6.2021, p. 28.⁽⁷⁾ JO C 118, 8.4.2020, p. 15.⁽⁸⁾ JO C 270, 7.7.2021, p. 2.

Joi, 7 octombrie 2021

- având în vedere Concluziile Consiliului din 15 mai 2017 privind popoarele indigene și Documentul de lucru comun referitor la punerea în aplicare a politicii externe a UE privind popoarele indigene din 17 octombrie 2016 (SWD(2016) 0340),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 noiembrie 2008 privind Uniunea Europeană și regiunea arctică (COM(2008)0763),
- având în vedere Declarația de la Ilulissat a celor cinci state de coastă cu ieșire la Oceanul Arctic (SUA, Rusia, Canada, Norvegia și Danemarca), anunțată la 28 mai 2008 și reafirmată în mai 2018,
- având în vedere înființarea Consiliului statelor de la Marea Baltică (BSAC) și a Consiliului euroarctic al Mării Barents (BEAC),
- având în vedere Decizia 2014/137/UE a Consiliului din 14 martie 2014 privind relațiile dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Groenlanda și Regatul Danemarcei, pe de altă parte,
- având în vedere Strategia globală a UE pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene, din iunie 2016,
- având în vedere strategiile naționale privind regiunea arctică, în special cele ale statelor arctice, respectiv Regatul Danemarcei, Suedia și Finlanda, precum și cele ale altor state membre ale UE și SEE,
- având în vedere Strategia Uniunii Europene în materie de securitate maritimă,
- având în vedere Strategia spațială pentru Europa, publicată de Comisie la 26 octombrie 2016, (COM(2016)0705),
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind dreptul mării (CNUDM), încheiată la 10 decembrie 1982 și în vigoare începând cu data de 16 noiembrie 1994,
- având în vedere Convenția UNESCO din 16 noiembrie 1972 privind protecția patrimoniului mondial, cultural și natural,
- având în vedere Convenția nr. 169 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) referitoare la populațiile indigene și tribale,
- având în vedere acordul de prevenire a pescuitului nereglementat în marea liberă din zona centrală a Oceanului Arctic din 3 octombrie 2018 („acordul CAO pentru pescuit”),
- având în vedere Convenția privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-Est (Convenția OSPAR),
- având în vedere Codul internațional privind navele care operează în apele polare („Codul polar”), adoptat de Organizația Maritimă Internațională (OMI),
- având în vedere Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS) din 1974, Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave (MARPOL) din 1973, modificată prin Protocolul din 1978 și prin Protocolul din 1997, Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart (STCW) din 1978, modificată în 1995 și 2010, Convenția privind normele internaționale de prevenire a coliziunilor pe mare (COLREGs) din 1972, Convenția privind facilitarea traficului maritim internațional („Convenția FAL”) din 1965 și Convenția internațională privind căutarea și salvarea pe mare (SAR) din 1979,
- având în vedere Tratatul privind insulele Svalbard (anterior „Tratatul privind Arhipelagul Spitsbergen”) din 9 februarie 1920,
- având în vedere Declarația de la Ottawa din 19 septembrie 1996 de înființare a Consiliului Arctic,
- având în vedere declarațiile adoptate cu ocazia Forumului Parlamentar al Dimensiunii nordice la Bodø, Norvegia, în noiembrie 2019, la Bruxelles, în noiembrie 2017, la Reykjavik, Islanda, în mai 2015, la Arhangelsk, Rusia, în noiembrie 2013, la Tromsø, Norvegia, în februarie 2011 și la Bruxelles în septembrie 2009,
- având în vedere cele trei acorduri obligatorii din punct de vedere juridic negociate sub auspiciile Consiliului Arctic, și anume Acordul de cooperare privind căutarea și salvarea internațională aeriană și maritimă în Arctica din 2011, Acordul de cooperare privind pregătirea și răspunsul în caz de poluare cu hidrocarburi în Arctica din 2013, precum și Acordul privind consolidarea cooperării științifice internaționale în regiunea arctică din 2017,

Joi, 7 octombrie 2021

- având în vedere declarația adoptată cu ocazia celei de a 14-a Conferințe a Comisiei permanente a parlamentarilor din regiunea arctică, organizată în perioada 13-14 aprilie 2021,
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 3 septembrie 2020 intitulată „Reziliența materiilor prime critice: trasarea unui model pentru îmbunătățirea securității și a durabilității” (COM(2020)0474),
 - având în vedere Forumul UE privind Arctica, care a avut loc la Umeå, Suedia, în 2019,
 - având în vedere rapoartele Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC), în special Raportul special privind oceanele și criosfera într-un climat în schimbare și Raportul special privind încălzirea globală cu 1,5 °C,
 - având în vedere raportul de sinteză, elaborat în urma consultării din cadrul Forumului european al părților interesate în regiunea arctică, pentru a identifica priorități-cheie de investiții în regiunea arctică și modalități de optimizare mai aprofundată a viitoarelor programe de finanțare ale UE destinate regiunii, publicat la 21 decembrie 2017,
 - având în vedere nota strategică a Centrului European de Strategie Politică din iulie 2019 intitulată „Walking on Thin Ice: A Balanced Arctic Strategy for the EU” (Călcând pe gheața subțire: o strategie echilibrată privind regiunea arctică pentru UE),
 - având în vedere Tratatul Atlanticului de Nord, Comunicatul summitului de la Varșovia, emis de șefii de stat și de guvern care au participat la reuniunea Consiliului Nord-Atlantic de la Varșovia din 8 și 9 iulie 2016, precum și analiza și recomandările grupului de reflecție numit de Secretarul General al NATO, intitulat „NATO 2030: uniți pentru o nouă eră”,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0239/2021),
- A. întrucât, în ultimele decenii, Arctica a fost o regiune a păcii, cu tensiuni reduse și cooperare internațională constructivă între cele opt state arctice (Danemarca, Suedia, Finlanda, Islanda, Norvegia, Rusia, Canada și SUA); întrucât statele arctice și comunitatea internațională ar trebui, prin urmare, să mențină această situație și să dea dovadă, în continuare, de voința politică de cooperare și soluționare a problemelor controversate, în conformitate cu dreptul internațional;
- B. întrucât importanța geopolitică a regiunii este în creștere, iar viitorul regiunii arctice și provocările globale cu care se confruntă regiunea, depășind pe cele ale statelor arctice riverane, necesită, prin urmare, o guvernare pe mai multe niveluri și urmărirea cooperării regionale și a soluțiilor internaționale; întrucât există o legătură directă între geopolitica și securitatea regiunii arctice și situația sa de mediu care, la rândul ei, este puternic influențată de consecințele activității umane în alte zone ale planetei;
- C. întrucât modelul cuprinzător de administrare a regiunii arctice, având la bază dreptul internațional, s-a dovedit a fi eficace și solid; întrucât cooperarea s-a dovedit a fi cel mai util mod de a stabili relații între statele arctice;
- D. întrucât actualul cadru de guvernare arctică, axat pe Consiliul Arctic, a adus, în ultimii 25 de ani, o contribuție semnificativă la stabilitatea regiunii; întrucât Consiliul Arctic este principalul forum de cooperare arctică, iar grupurile sale de lucru servesc drept arenă pentru o cooperare internațională pozitivă și constructivă;
- E. întrucât activitatea Consiliului Arctic a fost esențială pentru asigurarea unei cooperări pașnice și constructive între statele arctice, conducând la mai multe acorduri obligatorii între acestea; întrucât, în trecut, regiunea arctică a fost relativ neafectată de conflictele geopolitice mondiale, dar importanța sa militară și rolul său strategic geopolitic sunt în creștere; întrucât securitatea și politica privind regiunea arctică au devenit din ce în ce mai legate de problemele mondiale, evoluțiile din afara zonei arctice putând avea consecințe asupra statelor arctice și viceversa, din acest motiv fiind cu atât mai important să se evite orice efect de propagare a tensiunilor geopolitice și a conflictelor din alte regiuni asupra zonei arctice;
- F. întrucât Uniunea susține pe deplin angajamentul Consiliului Arctic în ceea ce privește bunăstarea locuitorilor din Arctica, dezvoltarea sustenabilă a regiunii și protecția mediului arctic, inclusiv sănătatea ecosistemelor, menținerea și refacerea biodiversității, conservarea și gestionarea durabilă a resurselor naturale;

Joi, 7 octombrie 2021

- G. întrucât Uniunea pledează de mult timp în favoarea unei strânse cooperări în regiunea arctică și intervine în Arctica de decenii, prin implicarea sa în Dimensiunea nordică, cu Rusia, Norvegia și Islanda, prin participarea sa la instituirea Consiliului Statelor de la Marea Baltică (CSMB), cooperarea sa în regiunea euroarctică a Mării Barents, în special în Consiliul euroarctic al Mării Barents și în Consiliul regional al Mării Barents, prin parteneriatele sale strategice cu Canada și SUA, precum și prin participarea sa în calitate de observator activ de facto în Consiliul Arctic; întrucât Uniunea a contribuit cu peste un miliard de euro la dezvoltarea regională și la cooperarea transfrontalieră în partea europeană a regiunii arctice;
- H. întrucât dreptul internațional constituie baza implicării și a cooperării internaționale în Arctica; întrucât ar trebui reafirmate și consolidate Convenția ONU asupra dreptului mării (UNCLOS) și convențiile Organizației Maritime Internaționale (OMI), care oferă un cadru de cooperare și acțiune internațională privind aspectele legate de Oceanul Arctic; întrucât UNCLOS stabilește cadrul juridic în care trebuie desfășurate toate activitățile din oceane și mări, acordă drepturi economice statelor de coastă asupra zonelor lor economice exclusive, precum și asupra platourilor lor continentale, și prevede că marea liberă nu face obiectul niciunei suveranități de stat; întrucât toate statele arctice de coastă au confirmat, în Declarația de la Ilulissat, că vor respecta dreptul internațional, în special UNCLOS, în guvernarea Oceanului Arctic; întrucât OMI stabilește standarde la nivel mondial de reglementare în ceea ce privește siguranța, securitatea și performanța de mediu a transportului maritim internațional;
- I. întrucât regiunea arctică a fost afectată în mod deosebit și din ce în ce mai mult de impactul dramatic al schimbărilor climatice și al degradării biodiversității, incluzând creșterea temperaturilor, modificarea stării gheții, incendiile de vegetație, creșterea nivelului mării, condițiile meteorologice în schimbare, speciile alogene invazive, pierderile grave ale biodiversității și topirea permafrostului, care afectează întreaga planetă, dar reprezintă și un risc la adresa infrastructurii locale; întrucât strategiile locale de adaptare și protejarea ecosistemului arctic nu pot fi abordate independent de cadrul mondial de acțiune climatică, iar punerea în aplicare a Acordului de la Paris se află în inima acestei cooperări;
- J. întrucât, în unele părți ale Arcticii, se înregistrează cea mai mare concentrație de deșeuri din plastic din lume, ceea ce afectează deja speciile de animale arctice și prezintă un risc de contaminare a rețelei trofice și, în cele din urmă, va afecta oamenii;
- K. întrucât ritmul alarmant de topire a calotelor glaciare din regiunea arctică este cauzat de schimbările climatice și de factorii care își au originea, în principal, în afara Arcticii; întrucât schimbările climatice ar trebui considerate drept un factor care multiplică amenințările și agravează tendințele, tensiunile și instabilitatea existente;
- L. întrucât topirea calotei glaciare arctice și creșterea rezultată a nivelului mării ar avea implicații globale serioase asupra mediului, economiei și securității umane; întrucât topirea calotei glaciare din Groenlanda ar putea cauza o creștere a nivelului mării la nivel mondial cu până la 7,2 metri, determinând scufundarea unui număr mare de regiuni de pe întreaga planetă; întrucât unele populații din regiunea arctică se confruntă deja cu consecințele topirii calotelor glaciare, ceea ce a generat fluxuri de migrație; întrucât topirea gheții în Groenlanda modifică și biodiversitatea;
- M. întrucât printre diversele amenințări la care este expusă Arctica ca urmare a activității umane, una deosebit de îngrijorătoare este topirea permafrostului; întrucât permafrostul acoperă aproximativ 24 % din solul emisferei nordice, în special zonele extinse din partea de nord a Rusiei; întrucât permafrostul conține proporții semnificative de metan periculos și de CO₂ și, pe măsură ce se topește, gazele cu efect de seră sunt eliberate în atmosferă, contribuind la încălzirea globală; întrucât topirea permafrostului poate modifica ecosistemele și afecta securitatea în moduri neașteptate;
- N. întrucât, deși provocările cu care se confruntă regiunea arctică sunt cauzate, în principal, de schimbările climatice mondiale și de activitățile din afara regiunii arctice, efectele schimbărilor climatice sunt deosebit de vizibile în Arctica, deoarece această regiune se încălzește de trei ori mai repede decât media globală, iar gheața marină arctică se topește cu o viteză fără precedent, creșterea nivelului mării creând un impact social, de mediu și economic dezastruos nu numai în regiune, ci și la nivel mondial; întrucât aceste efecte modifică ecosistemul regional, geografia și economia, deschizând potențial noi rute de transport, stimulând comerțul, permițând accesul la resurse naturale rare și intensificând activitățile de cercetare, pescuitul și turismul; întrucât unele dintre aceste schimbări oferă un potențial enorm de dezvoltare economică, avansată din punct de vedere tehnologic, ecologică și sustenabilă; întrucât provocările care afectează zona arctică, în special schimbările climatice, sunt responsabilitatea întregii planete; întrucât Uniunea ar trebui să acționeze în privința acestor provocări, atât prin propriile angajamente, cât și acordând sprijin altora;

Joi, 7 octombrie 2021

- O. întrucât este dificil să se izoleze și să se gestioneze dezastrele de mediu provocate de om în Arctica, în special la extragerea petrolului și a altor resurse arctice, iar eliminarea daunelor provocate poate avea costuri ridicate; întrucât cea mai mare deversare de petrol în regiunea arctică a avut loc în Siberia, în mai 2020, când peste 20 000 de tone de motorină s-au scurs pe terenurile și în căile navigabile înconjurătoare din apropierea orașului Norilsk, iar lucrările de curățare sunt încă în curs;
- P. întrucât majoritatea efectelor externe ale schimbărilor climatice în Arctica și relansarea concurenței geopolitice în regiune reprezintă factori care complică dezvoltarea durabilă și conservarea mijloacelor de trai tradiționale în mediul fragil al Arcticii și ar putea afecta securitatea și dezvoltarea economică sustenabilă a regiunii;
- Q. întrucât importanța geoeconomică a regiunii crește rapid datorită interesului crescând pentru resursele sale naturale bogate și abundente, inclusiv pentru materiile prime critice, noile sale rute maritime emergente și potențialul său legat de transportul maritim; întrucât țările arctice, deși au dreptul de a utiliza resursele de pe propriile teritorii, au și obligația de a face acest lucru în mod responsabil; întrucât explorarea și exploatarea resurselor arctice implică riscuri substanțiale la adresa ecosistemelor vulnerabile și a populațiilor locale din regiune; întrucât, în 2019, Uniunea și Regatul Unit au importat o mare parte din exporturile de energie, metale, minerale și pește ale statelor arctice;
- R. întrucât pasajul de nord-vest, ruta maritimă nordică și viitoarea rută maritimă transpolară sunt pe cale a se deschide, ca urmare a topirii gheții; întrucât resursele naturale din regiunea arctică se află, în mare parte, sub jurisdicția națională a statelor arctice, iar proprietatea asupra acestor resurse este necontestată; întrucât necesitatea de a dezvolta și a găsi soluții durabile la producția și transportul de energie a crescut cererea de pământuri rare la nivel mondial, ceea ce a deplasat atenția către resursele naturale în mare parte neexploatate ale Arcticii; întrucât regiunea arctică deține o rezervă vastă de minerale de pământuri rare; întrucât, în prezent, 90 % din producția de pământuri rare, la nivel mondial, provine din China;
- S. întrucât responsabilitatea principală pentru dezvoltarea durabilă a regiunii arctice revine statelor arctice, dar impactul semnificativ al factorilor externi nu poate fi negat, iar comunitatea internațională are, prin urmare, obligația de a face tot posibilul pentru a proteja regiunea arctică și a asigura stabilitatea și siguranța sa;
- T. întrucât regiunea arctică circumpolară găzduiește peste patru milioane de persoane, inclusiv peste 40 de popoare și comunități locale indigene diferite și jumătate de milion de cetățeni ai UE; întrucât singura populație indigenă recunoscută din UE, populația saami, trăiește în regiunile arctice ale Finlandei și Suediei, precum și în Norvegia și Rusia; întrucât comunitățile indigene și locale joacă un rol vital în gestionarea sustenabilă a resurselor naturale și în conservarea biodiversității; întrucât demografia constituie un element important în dezvoltarea regională;
- U. întrucât cooperarea în domeniul cercetării științifice este, mai mult ca niciodată, esențială pentru depășirea problemelor generate de degradarea severă a mediului și de schimbările climatice;
- V. întrucât Uniunea a contribuit cu peste 200 de milioane EUR la activitățile de cercetare privind regiunea arctică, prin programul Orizont 2020;
- W. întrucât Uniunea se angajează să acționeze în vederea asigurării unui domeniu maritim global deschis și sigur, în conformitate cu Strategia globală a UE și cu Strategia UE în materie de securitate maritimă;
- X. întrucât angajamentul UE față de Arctica are la bază rațiuni istorice, geografice, economice și științifice; întrucât ar trebui subliniată importanța dezvoltării durabile, a politicii de coeziune și a cooperării transfrontaliere în scopul reducerii tensiunilor geopolitice; întrucât Uniunea, în calitate de actor mondial, și-a demonstrat în mod constant angajamentul față de o regiune arctică pașnică, curată din punct de vedere ecologic, cooperantă, sustenabilă și prosperă, și urmărește să asigure un viitor durabil pentru populația care trăiește în Arctica; întrucât Uniunea și-a arătat în mod clar disponibilitatea de a juca un rol și mai proeminent;
- Y. întrucât Uniunea are capacitatea de a contribui în diferite moduri la soluționarea potențialelor provocări emergente și la prevenirea conflictelor în Arctica;

Joi, 7 octombrie 2021

- Z. întrucât cererea Uniunii de a deveni observator cu drepturi depline în Consiliul Arctic, cerere a cărei primire a fost confirmată de membrii Consiliului Arctic în 2013, este încă pendinte; întrucât decizia finală a fost amânată, ca urmare a rezistenței unor membri ai Consiliului Arctic; întrucât Parlamentul și-a manifestat anterior sprijinul în favoarea acestei cereri; întrucât Uniunea participă activ la activitatea grupurilor relevante, a grupurilor operative și a grupurilor de experți din cadrul Consiliului Arctic; întrucât spectrul larg de competențe regionale, cunoștințe de specialitate și inițiative existente ale Uniunii pot servi drept cadru pentru proiecte comune;
- AA. întrucât Franța, Germania, Țările de Jos, Polonia, Spania și Italia – observatori în cadrul Consiliului Arctic – sunt puternic implicate în Arctica și au un mare interes față de viitorul dialog și cooperarea cu Consiliul Arctic; întrucât Estonia și Irlanda au solicitat statutul de observator în cadrul Consiliului Arctic;
- AB. întrucât Islanda și Norvegia, ca parteneri implicați și de încredere, sunt asociate UE prin intermediul SEE și al Acordului Schengen;
- AC. întrucât stabilitatea Arcticii a fost multă vreme relativ bine menținută, dar este afectată tot mai mult de interesul internațional în creștere față de regiune și de peisajul de securitate în schimbare, inclusiv de remilitarizarea progresivă a Federației Ruse în regiune; întrucât investițiile economice și militare ale Federației Ruse în Arctica le depășesc cu mult pe cele ale celorlalte state arctice; întrucât Federația Rusă a creat baze militare noi și a modernizat altele vechi în regiunile nordice și a stimulat capacitățile anti-acces/interdicție zonală (A2/AD), restricționând drepturile de navigație pe ruta maritimă nordică de importanță strategică, pe care o declară în mod fals drept cale navigabilă interioară; întrucât Rusia a ridicat statutul flotei sale nordice la categoria de district militar și a extins diferitele ramuri ale forțelor sale armate, echipate, printre altele, cu noi submarine, spărgătoare de gheață cu energie nucleară și convențională, radare pregătite de luptă și sisteme de rachete; întrucât Rusia a relansat conceptul de apărare a bastionului, care vizează protejarea capabilităților sale strategice de la Marea Barents până la strâmtoarea Bering; întrucât Rusia și-a intensificat, de asemenea, patrulele navale și aeriene, activitățile submarine și tacticile de război electronic, ceea ce reprezintă o evoluție foarte îngrijorătoare; întrucât astfel de evoluții geopolitice au condus la o creștere a exercițiilor, a desfășurării de forțe, a patrulărilor și a investițiilor în capacități în Arctica; întrucât militarizarea zonei este contrară spiritului de cooperare care a ghidat relația dintre statele Arcticii până în prezent;
- AD. întrucât regiunea Mării Barents a fost principalul laborator experimental atât pentru sistemele de rachete balistice, cât și pentru cele de croazieră, în timp ce zona de la est de Novaya Zemlya a fost principala zonă de testări nucleare;
- AE. întrucât Rusia a încălcat suveranitatea și integritatea teritorială a vecinilor săi pașnici, blocând navigația liberă în Marea Azov, Marea Neagră și Marea Baltică, toate aceste aspecte neputând fi neglijate la evaluarea viitoarelor scenarii privind menținerea coexistenței pașnice actuale din Arctica;
- AF. întrucât proiectele și inițiativele de anvergură ale Chinei reprezintă un motiv de profundă îngrijorare; întrucât China și-a emis prima carte albă privind strategia arctică în ianuarie 2018 și s-a lansat într-un demers pe termen lung de a-și consolida poziția în Arctica, declarându-se „stat aproape arctic”, cu ambiția de a deveni o „putere polară”, și își intensifică colaborarea cu Rusia în Arctica; întrucât China a creat un drum polar al mătăsii pentru comerț prin regiunea arctică, ca o extensie a inițiativei sale „O centură, un drum”, și a organizat misiuni regionale de explorare științifică, înființând centre de cercetare în Arctica și dezvoltând 24 sateliți de observare polară; întrucât China participă activ în Consiliul Arctic și s-a implicat în cooperarea bilaterală cu state arctice individuale și cu alte părți interesate în vederea obținerii de sprijin pentru inițiativele sale;
- AG. întrucât majoritatea actorilor din regiunea arctică și-au actualizat strategiile, ținând seama de situația în rapidă schimbare din Arctica și de importanța economică și geostrategică tot mai mare a regiunii;

Cooperarea internațională – cheia de boltă pentru o regiune arctică sigură, stabilă, prosperă, accesibilă și pașnică

1. reafirmă faptul că regiunea arctică deține o importanță strategică și politică pentru Uniune, ca parte interesată în regiunea arctică și factor mondial, și subliniază angajamentul Uniunii de a fi un actor responsabil, care urmărește dezvoltarea durabilă și pașnică, pe termen lung, a regiunii, cooperând pe deplin cu partenerii internaționali; consideră că este esențial ca toate părțile interesate, inclusiv Uniunea și statele sale membre, să acționeze pentru a menține o cooperare

Joi, 7 octombrie 2021

internațională și regională pașnică și intensă, cercetarea științifică, prosperitatea și un nivel scăzut de tensiuni în Arctica, precum și pentru a răspunde efectelor și consecințelor foarte alarmante ale schimbărilor climatice din regiune; consideră că regiunea arctică joacă un rol esențial în menținerea echilibrului ecologic al planetei, este mulțumit că regiunea a fost vreme îndelungată un loc al păcii și al cooperării internaționale fructuoase și felicită Consiliul Arctic pentru cea de a 25-a aniversare a sa, în calitate de principal for al cooperării în Arctica, care și-a dovedit capacitatea de a păstra un spirit de cooperare constructiv și pozitiv;

2. susține importanța celor trei piloni de bază ai politicii integrate a UE privind regiunea arctică, și anume răspunsul ambițios la schimbările climatice și protecția mediului arctic, promovarea dezvoltării durabile și consolidarea cooperării internaționale; subliniază importanța unei politici echilibrate a Uniunii privind Arctica și consideră că Uniunea are o poziție unică, privilegiată pentru a contribui la coordonarea și completarea politicilor statelor membre legate de regiunea arctică și, prin urmare, subliniază că este nevoie de mai multă coerență între politicile interne și cele externe ale UE în chestiunile legate de regiunea arctică; îndeamnă Uniunea să includă în politicile sale sectoriale o dimensiune arctică ori de câte ori este cazul;

3. subliniază rolul important al observatorilor în Consiliul Arctic, care dispun de o vastă experiență și sunt de multă vreme implicați în cooperarea științifică și politică în regiunea arctică; salută, în acest sens, dialogul în curs între observatori și președinția Consiliului Arctic; sprijină cererea Uniunii de a deveni observator cu drepturi depline în Consiliul Arctic și încurajează membrii Consiliului Arctic să răspundă pozitiv la cererea Uniunii; subliniază totuși că Uniunea este deja observator de facto al Consiliului Arctic, având posibilitatea de a participa și a contribui în aceleași condiții cu alți membri observatori;

4. subliniază că Uniunea trebuie să contribuie la consolidarea guvernantei multilaterale în regiunea arctică, să promoveze utilizarea sustenabilă a resurselor, să protejeze și să păstreze regiunea arctică, acționând la unison cu populația acesteia; invită Uniunea să contribuie, în continuare, la Consiliul Arctic, prin expertiză și finanțare, implicându-se mai mult în grupurile de lucru și diversele proiecte ale Consiliului Arctic; consideră că regiunea nordică ar trebui considerată parte din vecinătatea nordică a UE, cu participare sporită în forurile existente; subliniază că Dimensiunea nordică servește drept spațiu constructiv pentru cooperarea transfrontalieră, ca model de succes în materie de cooperare sectorială, în care Uniunea contribuie în mod egal la politica comună, împreună cu Rusia, Norvegia și Islanda, precum și cu alți observatori; salută intensificarea cooperării practice într-o gamă largă de domenii; subliniază cooperarea dintre actorii statali și nestatali, locali și naționali, în Consiliul euroarctic al Mării Barents, unde Uniunea este membru titular, în probleme cu relevanță deosebită pentru regiunea Mării Barents; observă că Consiliul euroarctic al Mării Barents a jucat un rol important în consolidarea încrederii și a înțelegerii reciproce în nord, îmbunătățind totodată cooperarea dintre țările arctice; observă că Uniunea ar trebui să vizeze și participarea la alte forumuri politice legate de dezvoltarea regiunii arctice;

5. salută procesul în curs de actualizare a politicii arctice a UE, care ar trebui să reflecte interesul Uniunii față de această regiune și să răspundă provocărilor combinate ale unei atenții internaționale sporite și ale schimbărilor climatice, de mediu, geopolitice și geoeconomice din regiune; consideră că politica ar trebui să includă noi actori, cum ar fi China, și că ar trebui abordată dimensiunea de securitate a regiunii arctice în politica externă și de securitate comună a UE; consideră, în special, că aceasta ar trebui să integreze o abordare globală a securității, care să includă îndeosebi noțiunile de mediu și sănătate, precum și aspectele legate de securitatea maritimă; ia act de faptul că o astfel de politică actualizată cuprinzătoare, bazată pe consensul tuturor statelor membre, va permite Uniunii să joace un rol eficace, proactiv și mai ambițios în regiune, ținând seama de provocările presante legate de schimbările climatice și de importanța geopolitică din ce în ce mai mare a regiunii arctice, dar va servi, de asemenea, intereselor cetățenilor UE, în special ale celor care trăiesc în Arctica, și în special ale populațiilor indigene; subliniază că această politică trebuie să reflecte atât dimensiunea internă, cât și dimensiunea externă a relațiilor UE cu regiunea arctică și ar trebui să includă o dimensiune de conectivitate durabilă pentru a rezolva aspectele-cheie cu care se confruntă locuitorii din regiunea arctică, cum ar fi asigurarea unor conexiuni de internet de calitate;

6. consideră că noua politică a Uniunii privind regiunea arctică ar trebui utilizată pe scară mai largă ca oportunitate de sensibilizare și de creștere a implicării în rândul cetățenilor Uniunii, al mediului academic și al companiilor în chestiunile legate de regiunea arctică; solicită crearea unui portal arctic unic, care să acopere toate inițiativele și activitățile instituțiilor UE în regiunea arctică;

7. observă că interesul pentru Arctica și resursele sale este în creștere; este profund îngrijorat de efectele negative ale schimbărilor climatice, în special topirea rapidă a gheții și supraexploatarea resurselor, care creează noi elemente și realități pentru anumite forme de dezvoltare economică și perturbări suplimentare ale ecosistemelor arctice din ce în ce mai fragile;

Joi, 7 octombrie 2021

8. evidențiază că modelul cuprinzător de guvernare, bazat pe dreptul internațional, a adus beneficii tuturor statelor arctice și regiunii în ansamblul său și a oferit previzibilitate și stabilitate în regiune; subliniază că structurile regionale existente promovează încrederea și cooperarea dintre statele arctice; subliniază că statele arctice dețin responsabilitatea principală pentru soluționarea problemelor de pe teritoriile lor; indică însă faptul că forțele externe au un impact esențial asupra provocărilor actuale și viitoare din regiune; reafirmă că dreptul internațional constituie piatra de temelie a cadrului juridic care reglementează relațiile internaționale în Arctica și subliniază importanța UNCLOS, ca bază a tuturor activităților maritime, și în special a părții XV a acesteia, în ceea ce privește soluționarea pașnică a litigiilor maritime și diversele proceduri de soluționare a litigiilor pentru delimitarea platformei continentale arctice și pentru rezolvarea problemelor de suveranitate intra- arctice legate de apele teritoriale; solicită din nou Uniunii și statelor membre să joace un rol mai activ în punerea în aplicare eficace a convențiilor internaționale și face un apel la SUA să ratifice UNCLOS; subliniază, de asemenea, importanța organismelor internaționale instituite în temeiul UNCLOS, inclusiv a Comisiei pentru limitele platformei continentale (CLCS), a Autorității Internaționale pentru Fundul Mărilor și Ocenelor (ISA) și a Tribunalului Internațional pentru Dreptul Mării (TIDM), precum și a platformelor precum Consiliul Arctic, Conferința parlamentarilor din regiunea arctică, Consiliul euroarctic al Mării Barents, Dimensiunea nordică și Organizația Națiunilor Unite și își menține angajamentul față de o participare puternică și activă la cooperarea parlamentară privind chestiunile arctice;

9. recunoaște suveranitatea statelor arctice și drepturile lor suverane în temeiul dreptului internațional; consideră că este esențială protejarea realizărilor a trei decenii de cooperare pașnică; subliniază că ar trebui valorificată pe deplin capacitatea Uniunii de a oferi soluții la potențialele provocări în materie de securitate; subliniază că, având în vedere multitudinea de aspecte complexe și interconectate legate de dezvoltarea economică, de mediu și de securitate a Arcticii, sunt necesare foruri mondiale, regionale și locale pentru a dialoga cu privire la nevoile de securitate ale regiunii;

Schimbările climatice din regiunea arctică

10. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la constatările Raportului special al IPCC privind oceanele și criosfera într-un climat în schimbare, potrivit cărora, în ultimele decenii, încălzirea globală a determinat reducerea la scară largă a criosferei, cu pierderi masive ale straturilor de gheață și ghețarilor, reducerea stratului de zăpadă și a suprafeței și grosimii banchizei arctice, precum și creșterea temperaturii permafrostului; este extrem de preocupat de consecințele topirii permafrostului asupra sănătății și securității publice, întrucât acesta conține bacterii și virusuri rămase inactivate de secole sau milenii;

11. subliniază că Arctica pierde biodiversitatea într-un ritm alarmant și își exprimă profunda îngrijorare cu privire la constatările Raportului IPBES de evaluare globală privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice; subliniază că pierderea biodiversității nu se datorează numai schimbărilor climatice, ci și exploatării oceanelor, despre care IPBES afirmă că este probabil să se extindă în regiunea arctică pe măsură ce se topește gheața;

12. este preocupat de rapoartele care afirmă că bacteriile eliberate prin topirea permafrostului emit dioxid de carbon care dăunează climei, dar și că, împreună cu virusurile, pot reprezenta o amenințare gravă la adresa sănătății animalelor și a oamenilor; observă că schimbările climatice și topirea permafrostului au un impact dăunător asupra capacității de a trăi și a munci în regiune, deoarece ambele au condus la pierderea sau degradarea infrastructurii existente, a drumurilor și a clădirilor, precum și la un val de accidente profesionale și de transport și amenință, de asemenea, siturile culturale și de patrimoniu, precum și modul de trai al popoarelor indigene;

13. subliniază că Uniunea ar trebui să aplice politici care să asigure faptul că măsurile adoptate în vederea rezolvării problemelor de mediu țin seama de interesele locuitorilor regiunii arctice, inclusiv ale popoarelor indigene, legate de protecția și dezvoltarea acestei regiuni;

14. îndeamnă Uniunea să își asume un rol de lider în activitatea de elaborare a unui plan ambițios de acțiuni climatice pentru regiunea arctică, abordând reducerea emisiilor globale de gaze cu efect de seră și adaptarea la schimbările climatice și sprijinind totodată soluțiile inovatoare relevante pentru regiunea arctică;

Evoluțiile geopolitice din Arctica

15. salută faptul că stabilitatea regiunii arctice a rămas mult timp relativ neafectată de conflictele din alte zone ale lumii și subliniază importanța prevenirii propagării în Arctica a efectelor evoluțiilor geopolitice din alte regiuni; constată totuși că situația militară și de securitate din Arctica s-a schimbat în mod fundamental în ultimii ani și recunoaște importanța strategică a regiunii; ia act de faptul că o regiune arctică sigură, stabilă, sustenabilă, pașnică și prosperă joacă un rol esențial pentru securitatea la un nivel mai larg a Europei și pentru contextul strategic al acesteia; subliniază, în plus, că activitatea

Joi, 7 octombrie 2021

militară din regiunea arctică trebuie să fie previzibilă, transparentă și desfășurată într-un mod care să promoveze securitatea și stabilitatea, deoarece militarizarea sporită, combinată cu deteriorarea relațiilor geopolitice la nivel mondial, poate conduce la incidente și la riscuri sporite de securitate; solicită, prin urmare, intensificarea dialogului regional, cooperarea transfrontalieră și moderație în sfera militară și încurajează un proces de negociere și măsuri de consolidare a încrederii, care să vizeze obiectivul pe termen lung de reducere a echipamentelor militare în regiune;

16. ia act de situația geografică deosebită a Federației Ruse, ale cărei ape teritoriale și zone economice le depășesc cu mult pe cele ale tuturor celorlalte state arctice; subliniază, în acest sens, că trăsăturile geografice specifice ale Rusiei fac din aceasta un interlocutor din principiu, dar îi conferă și o responsabilitate sporită;

17. ia act de poziția proeminentă a regiunii arctice în strategiile militare ale tuturor actorilor implicați în regiune și îi îndeamnă să își pună în practică politicile arctice respectând pe deplin dreptul internațional; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la acumularea progresivă de forțe militare de către Rusia, care a fost cea mai extinsă în rândul statelor arctice și care include dezvoltarea capabilităților A2/AD, precum și reactivarea și reconstruirea forțelor nucleare maritime și a unei flote de spărgătoare de gheață, pe unele dintre acestea Rusia intenționând să le echipeze cu rachete de croazieră și sisteme de război electronic; consideră că astfel de acțiuni nu sunt justificate de situația militară de pe teren și depășesc în mod semnificativ obiectivele legitime de apărare, reflectând astfel voința Rusiei de a obține superioritatea militară strategică în regiune, ceea ce ar duce la instabilitate și la un risc crescut de confruntare și s-ar abate de la Inițiativa Murmansk din 1987, care a avut drept obiectiv transformarea regiunii arctice într-o „zonă de pace” internațională; îndeamnă națiunile circumpolare să nu construiască avanposturi militare sau științifice protejate de forțe militare;

18. regretă că Rusia, în loc să accentueze beneficiile angajamentului pentru cooperare, a adoptat o perspectivă mult mai competitivă, chiar conflictuală, asupra Arcticii, considerând că Arctica este o sferă de expansiune militară, teritorială și economică și o arenă pentru ambiția sa de mare putere;

19. invită toate statele arctice să se angajeze într-un dialog constructiv și reciproc avantajos asupra tuturor problemelor, de la protecția mediului până la dezvoltarea economică și operațiile militare; evidențiază că UE și Rusia au interese comune substanțiale într-o serie de domenii legate de Arctica, inclusiv în domeniul securității maritime și al cooperării transfrontaliere în probleme de mediu; subliniază, cu toate acestea, că o cooperare constructivă ar trebui să fie coerentă cu principiul implicării selective, inclusiv în domeniile climei și mediului, nu ar trebui să submineze obiectivele sancțiunilor și ale măsurilor restrictive adoptate ca urmare a acțiunilor guvernului rus în alte părți ale lumii și ar trebui să fie coerentă cu strategia Uniunii față de Federația Rusă; observă că Consiliul Arctic ar trebui considerat o platformă pentru menținerea și continuarea dialogului deschis cu Rusia pe teme care sunt importante și pentru UE;

20. consideră că includerea regiunii arctice de către China în programele sale de dezvoltare economică, cu ambiția de a integra ruta maritimă nordică în inițiativa sa „O centură, un drum” (ca un „Drum polar al mătăsii”), trebuie observată îndeaproape de UE și luată în considerare în politica sa arctică actualizată, deoarece pune sub semnul întrebării ideea că regiunea arctică ar putea fi tratată ca o regiune de sine stătătoare, protejată de geopolitica mondială; ia act, în acest sens, de investițiile Chinei în cercetare, noi spărgătoare de gheață și proiecte de infrastructură strategică în Arctica, care reamintesc modul în care această țară acționează în alte părți ale lumii și reamintește că Uniunea ar trebui să evite pierderea unui teren important în favoarea unor țări terțe, în acest domeniu; își exprimă îngrijorarea față de încercările Chinei de a face investiții în porturile maritime de pe ruta maritimă nordică și tentativele sale de a obține drepturi de minerit, printre altele, ca modalitate de a-și stabili prezența în regiunea arctică și îndeamnă statele arctice să efectueze o verificare amănunțită a investițiilor străine în entitățile și obiectivele lor de importanță strategică;

Respectarea libertății de navigare

21. salută adoptarea și intrarea în vigoare, la 1 ianuarie 2017, a Codului internațional al OMI pentru navele care operează în apele polare (Codul polar);

22. solicită evaluarea aplicării Codului polar al OMI, precum și a standardelor și a obligațiilor în temeiul convențiilor SOLAS și MARPOL, pentru a stabili dacă acestea au fost puse în aplicare pe deplin de entitățile care acționează în regiunea arctică și pentru a identifica lacunele și deficiențele care mai trebuie soluționate; îndeamnă toate statele arctice de coastă să ia rapid măsurile necesare pentru a pune în aplicare pe deplin Codul polar; încurajează navele care nu intră sub incidența

Joi, 7 octombrie 2021

Convenției SOLAS să pună în aplicare în mod voluntar măsurile de siguranță respective și să respecte alte măsuri și orientări pentru navigarea și operarea în siguranță și care respectă mediul în regiunea arctică;

23. invită Comisia și statele membre să-și asume un rol mai mare în promovarea implementării efective a convențiilor internaționale, cum ar fi Acordul de la Paris, Convenția de la Minamata, Convenția asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi, Protocolul de la Göteborg, Convenția de la Stockholm, Codul polar, Convenția de la Aarhus și Convenția privind diversitatea biologică;

24. solicită o responsabilitate comună pentru siguranța vieții pe mare și sustenabilitatea mediilor polare, deoarece transportul maritim polar crește în volum, iar natura sa se diversifică în următorii ani; salută în această privință, pe lângă „Codul polar”, măsurile de dirijare a navelor, menite să reducă riscul de incidente, precum și zonele interzise, pentru a îmbunătăți siguranța navigației și a proteja mediul fragil și unic; subliniază rolul Uniunii și al statelor sale membre de a contribui la prevenirea și soluționarea conflictelor în regiunea arctică, la construirea mecanismelor de securitate civilă, creșterea capacităților de gestionare a crizelor și a infrastructurilor de căutare și salvare; subliniază că Uniunea poate să contribuie cu expertiză în domeniul securității și siguranței maritime, prin capabilitățile sale și conștientizarea în domeniul transportului maritim și al navigației; recunoaște că există deja o cooperare transfrontalieră importantă în domeniul operațiunilor de căutare și salvare; încurajează Uniunea să-și amplifice contribuțiile la prevenirea și pregătirea în cazuri de urgență și la răspunsul în caz de dezastre, în cadrul Consiliului Arctic, al Forumului arctic al forțelor de pază de coastă și al Consiliului euroarctic al Mării Barents; ia act cu îngrijorare, cu toate acestea, de dezvoltarea și creșterea rapidă a traficului naval și a extracției de energie de-a lungul rutei maritime nordice, care a devenit o sursă de tensiuni geopolitice și preocupări legate de mediu; observă interesul economic crescând de a dezvolta ruta maritimă nordică, în special din partea Rusiei și a Chinei, ca mijloc de stimulare a creșterii economice și ca rețea națională de transport competitivă la nivel mondial; observă dezvoltarea unor proiecte de mare amploare în domeniul energiei, cum ar fi cooperarea actuală între Rusia și China la proiectele Yamal LNG și Arctic LNG 2, și este preocupat că aceste proiecte măresc semnificativ volumele transportului maritim pe ruta maritimă nordică și implică o presiune substanțială asupra unui ecosistem arctic deja amenințat;

25. recunoaște marele avantaj numeric al Rusiei în programele privind spărgătoarele de gheață și dezvoltarea acestor programe de către China și încurajează statele membre și alte țări partenere să își construiască propriile capacități în acest sens; consideră că Uniunea ar trebui să promoveze construcția și lansarea mai multor spărgătoare de gheață și nave consolidate împotriva gheții sub pavilionul UE;

26. subliniază că este necesară amplificarea supravegherii maritime și a schimbului de informații în regiunea arctică; sprijină investițiile suplimentare în monitorizarea spațiului și navigație, prin rețelele cu sateliți Copernicus și Galileo, precum și informațiile in situ din Rețeaua europeană de observare și date privind mediul marin (EMODnet) pentru a îmbunătăți răspunsul în situații de urgență, navigația în siguranță și cunoștințele despre schimbările climatice; observă că intensificarea activității umane în regiune, inclusiv creșterea turismului, prezintă motive serioase de îngrijorare pentru securitatea umană, în special în contextul condițiilor meteorologice aspre și al capabilităților limitate de căutare și salvare; consideră că sunt esențiale cooperarea internațională și parteneriatele strânse între sectorul militar, cel public și cel neguvernamental în vederea asigurării protecției adecvate a civililor în regiune; subliniază necesitatea de a promova și a face schimb de bune practici de căutare și salvare și de a contribui la interoperabilitatea unităților de căutare și salvare, prin exerciții comune; recomandă ca statele membre să ia în considerare crearea unor noi proiecte de cooperare structurată permanentă, concentrate, de exemplu, pe căutare și salvare sau pe răspunsul în materie de mediu, care să vizeze consolidarea capabilităților privind politica de securitate și apărare comună în regiunea arctică; încurajează Uniunea și statele membre să efectueze exerciții de simulare a modalității în care poate fi aplicat mecanismul de protecție civilă pe scară largă în regiunea arctică;

27. insistă asupra faptului că este esențial ca drepturile navelor aflate sub pavilion străin, prevăzute de UNCLOS, în special la articolele 17-21 și 37-41 ale acesteia, inclusiv dreptul de trecere inofensivă, dreptul de tranzit și libertatea de navigare, să fie respectate pe deplin în regiunea arctică; condamnă acțiunile Rusiei care restrâng drepturile de navigare pe rutele maritime nordice, prin desemnarea lor ca ape interioare aflate sub controlul său suveran complet, prin crearea unor bariere normative și administrative în calea navigației străine pe această rută și prin impunerea cerinței de a obține permisiunea Rusiei pentru a putea intra în zona sa economică exclusivă și în apele sale teritoriale și pentru a le tranzita, precum și prin nestabilirea unor exceptări exprese pentru navele imune suverane; subliniază că orice măsură de restrângere a libertăților de navigare ar trebui să fie în concordanță cu UNCLOS și cu dreptul internațional cutumiar; invită Federația

Joi, 7 octombrie 2021

Rusă să respecte regulile codificate în UNCLOS și să respecte angajamentele asumate, răspunzând apelurilor anuale ale Adunării Generale a ONU adresate statelor părți de a se asigura că revendicările lor maritime sunt conforme UNCLOS;

28. subliniază că dezvoltarea pasajelor de transport din nord ar trebui să fie durabilă și să contribuie la o tranziție mai ecologică; observă, în mod concret, că noi legături feroviare nordice ar stimula economiile din statele nordice și baltice și ar îmbunătăți dimensiunea nord-sud a accesului pe piață; invită așadar Comisia să soluționeze problemele legate de transportul nordic și să identifice oportunități, în contextul Parteneriatului pentru transporturi și logistică din cadrul Dimensiunii nordice (NDPTL); subliniază că sunt necesare legături mai bune în regiunea Dimensiunii nordice pentru a reduce depărtarea și a asigura conectivitatea, ca răspuns la dezvoltarea mondială;

Dezvoltarea durabilă și exploatarea resurselor strategice

29. subliniază importanța Arcticii pentru securitatea energetică a UE, insistă cu fermitate asupra exploatării durabile, bazate pe știință, a resurselor energetice din regiunea arctică și reliefează necesitatea unei politici consolidate în materie de energii regenerabile produse de UE și eficiență energetică, care să reducă în mod semnificativ dependența Uniunii de sursele externe și, astfel, să-i îmbunătățească poziția în ceea ce privește securitatea; subliniază că este necesar să se combată schimbările climatice, respectându-se obiectivele Acordului de la Paris;

30. observă că, în urma schimbărilor climatice și a reducerii în consecință a gheții, creșterea accesibilității resurselor enorme de hidrocarburi din regiunea arctică schimbă dinamica geostrategică a regiunii, cu efecte potențiale asupra stabilității internaționale; invită statele din regiune să continue să soluționeze orice conflicte actuale sau viitoare pe tema accesului la resursele naturale din regiunea arctică printr-un dialog constructiv, în conformitate cu dreptul internațional, și anume cu UNCLOS și în spiritul Declarației de la Ilulissat din 2008;

31. recunoaște riscul de mediu pe care-l reprezintă exploatarea petrolului și a gazelor în regiunea arctică; subliniază că dezvoltarea economică a regiunii arctice, în special explorarea și exploatarea resurselor naturale din această zonă, ar trebui să respecte dreptul internațional, precum și convențiile și normele internaționale în domeniu și să se conformeze standardelor stricte de mediu, și solicită stabilirea unor cerințe stricte privind explorarea și exploatarea noilor rezerve de hidrocarburi din regiune; este preocupat, în acest sens, de tentativele, în special ale Rusiei, precum și ale companiilor private din alte țări, de a urmări proiecte de exploatare de mare anvergură și cu un impact puternic, fără o evaluare adecvată a efectelor acestora asupra mediului; îndeamnă toate statele arctice, prin urmare, să asigure evaluarea ex-ante adecvată a impactului tuturor proiectelor de exploatare asupra mediului și reliefează importanța respectării standardelor de reglementare;

32. subliniază că protecția mediului și gestionarea poluării produse de om ar trebui să fie un obiectiv-cheie în regiunea arctică; descurajează exploatarea resurselor Arcticii dacă se dovedește științific că produce daune ireparabile ecosistemului din regiunea arctică și din afara acesteia;

33. salută activitatea Consiliului Arctic de combatere a poluării din regiunea arctică și invită Uniunea să joace un rol activ și să acorde asistență în această privință;

34. este extrem de preocupat de recenta catastrofă ecologică cauzată de Norilsk Nickel, care a condus la cea mai mare deversare de petrol petrecută vreodată în regiunea arctică polară, dar și de pomparea de ape uzate toxice dintr-un bazin de decantare în tundra și de alte deversări care se produc periodic, deși nu figurează în statisticile oficiale; salută hotărârile judecătorești prin care compania responsabilă de dezastru este amendată, dar în același timp își exprimă îngrijorarea față de accesul restricționat al jurnaliștilor și al experților la locurile accidentului și invită autoritățile ruse să elaboreze proceduri transparente și eficace pentru a semnaliza și a monitoriza aceste catastrofe ecologice; regretă că aceste accidente se produc adesea pe pământurile popoarelor indigene, ceea ce antrenează pierderea capacității acestora de a-și continua modul de trai tradițional; invită UE să sprijine apărătorii drepturilor de mediu și jurnaliștii care investighează aceste cazuri și să-și utilizeze propriile resurse, cum ar fi Copernicus, cu scopul de a monitoriza această poluare din regiunea arctică și de a efectua o evaluare amănunțită a consecințelor ecologice și umane ale unei exploatare orientate exclusiv spre profit; încurajează cooperarea cu statele arctice la dezvoltarea unor sisteme de răspuns rapid pentru gestionarea în timp real a catastrofelor ecologice, în special a deversărilor de petrol;

35. regretă că întreprinderile din Rusia continuă să reducă la minimum investițiile în protecția mediului și instalațiile de producție pentru a obține profit maxim în cel mai scurt timp posibil, ceea ce conduce la emisii persistente de substanțe toxice în atmosferă, care au devastat nu numai mediul, ci și majoritatea orașelor arctice, cum ar fi Norilsk, acestea devenind unele dintre cele mai poluate orașe din lume;

Joi, 7 octombrie 2021

36. este de părere că regiunea arctică ar trebui să joace un rol central în Alianța europeană pentru materiile prime, stimulând producția europeană de minerale critice, reducând dependența de importurile de pământuri rare din China și stimulând oportunități de creștere economică verde, care sunt esențiale pentru dezvoltarea, în continuare, a tehnologiei verzi și pentru combaterea schimbărilor climatice, amenințarea principală din această regiune; consideră că deciziile autorităților locale privind extracția resurselor minerale ar trebui luate în mod transparent; salută inițiativele din regiunea arctică europeană privind mineritul durabil și reducerea emisiilor de dioxid de carbon, prin, de exemplu, primul proiect din lume de producere a fierului fără combustibili fosili, HYBRIT, ținând seama de creșterea cererii de oțel și de nevoile unei societăți tot mai electrificate;

37. observă că Arctica este bogată în resurse minerale și subliniază că regiunea arctică europeană joacă un rol important în aprovizionarea Uniunii cu materii prime, cu, printre altele, resurse esențiale, tehnologie și know-how-ul necesare pentru a realiza tranziția digitală și verde; observă că majoritatea materiilor prime critice ale UE sunt situate în regiunea arctică, care, dacă sunt gestionate într-un mod adecvat și durabil, ar putea consolida autonomia Uniunii; ia act de faptul că unul dintre factorii care determină Beijingul să câștige controlul asupra rezervelor arctice este dorința de a-și menține o poziție dominantă în lanțurile de aprovizionare cu resurse vitale și componente esențiale ale tehnologiilor emergente;

38. solicită să fie amplificată accesibilitatea infrastructurii digitale în regiunea arctică, promovându-se astfel antreprenoriul și inovarea și diversificându-se dezvoltarea economică; subliniază importanța promovării utilizării energiei din surse regenerabile în comunitățile arctice îndepărtate; încurajează continuarea lucrărilor la soluțiile energetice inovatoare și construirea de capacități aferente în Arctica în vederea prevenirii schimbărilor climatice, ținând seama de nevoile societății; subliniază importanța strategică a cablurilor submarine de telecomunicații din Atlanticul de Nord, care asigură peste 95 % din telecomunicațiile internaționale; reiterează importanța consolidării cooperării transatlantice pentru protejarea și asigurarea respectării instrumentelor internaționale care reglementează cablurile submarine, inclusiv UNCLOS; subliniază rolul pe care îl joacă regiunea arctică, din prisma avantajului său competitiv climatologic și geografic, în conectivitatea digitală dintre America de Nord, Europa și Asia, precum și pentru găzduirea centrelor de stocare a datelor; consideră că noile autostrăzi digitale, prin sistemele și infrastructurile extinse de cabluri cu fibră optică, ar trebui să permită și o mai bună conectivitate digitală pentru comunitățile arctice, precum și sprijin în domeniul sănătății și serviciilor sociale (de exemplu, servicii de telesănătate), învățământ on-line și acces general mai ușor la economia mondială;

39. recunoaște investițiile insuficiente în regiunea arctică; consideră că Uniunea poate contribui la dezvoltarea economică, socială și durabilă în beneficiul comunităților arctice, în special în domeniul energiei, al transporturilor și al infrastructurii; consideră că regiunile arctice găzduiesc industrii inovatoare esențiale pentru dezvoltarea durabilă;

40. subliniază că distanțele lungi, zonele slab populate, o climă aspră și dezechilibrele demografice înseamnă că o creștere a conectivității, a accesibilității și a integrării comunităților, prin investiții în tehnologiile informației și comunicațiilor și în infrastructurile de transport (feroviar, maritim, terestru și aerian), este esențială pentru a îmbunătăți productivitatea și comerțul în regiunea arctică și în afara acesteia; consideră că îmbunătățirea transporturilor și a conectivității în bandă largă va amplifica oportunitățile de muncă transfrontalieră, mobilitatea studenților și extinderea ulterioară a cooperării; subliniază utilitatea instrumentelor teritoriale, cum ar fi strategiile de specializare inteligentă și cooperarea teritorială, în vederea adaptării investițiilor sustenabile în regiunea arctică și consideră că aceste politici ale Uniunii ar trebui dezvoltate în continuare și corelate la politica UE privind regiunea arctică; solicită instituirea unei platforme speciale de investiții, care ar facilita cooperarea economică mai strânsă dintre Uniune și economiile statelor arctice, în colaborare cu Banca Europeană de Investiții și Fondul European de Investiții;

41. observă rolul sectorului privat în elaborarea unor soluții durabile pentru regiunea arctică; invită Comisia să sprijine investițiile companiilor europene în sectoare-cheie, cum ar fi producția de energie din surse regenerabile, logistica și dezvoltarea rețelei electrice, identificând, în același timp, oportunitățile de investiții în cadrul instrumentelor de investiții și de finanțare ale UE, în vederea facilitării accesului companiilor europene la piața arctică; subliniază importanța comerțului și a investițiilor în infrastructura digitală, inovarea și dezvoltarea economică din regiunea arctică, cu o cooperare mai strânsă între guvern, mediul academic și de afaceri; solicită Uniunii să reducă barierele tehnice din calea comerțului și să-și consolideze cooperarea cu reprezentanții mediului de afaceri și încurajează sprijinirea în continuare a Consiliului Economic Arctic; insistă ca societățile care își au sediul sau își desfășoară activitatea în Uniune să respecte cu strictețe Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului în legătură cu toate operațiunile și relațiile lor comerciale cu regiunea arctică și să asigure procese eficiente de diligență în domeniul drepturilor omului și al mediului; invită aceste entități să asigure consultări eficace, semnificative și informate în toate etapele procesului cu părțile interesate afectate și

Joi, 7 octombrie 2021

potențial afectate, inclusiv cu popoarele indigene; subliniază că activitățile economice din regiunea arctică ar trebui să fie sustenabile și ar trebui să se ia în considerare impactul acestora asupra mediului, în special asupra schimbărilor climatice, precum și implicațiile lor sociale; subliniază că este necesară promovarea ulterioară a dezvoltării regionale durabile în beneficiul locuitorilor din regiunea arctică, a activităților cu emisii reduse de dioxid de carbon, a cunoștințelor și a economiei circulare;

42. sprijină, ca regulă generală, opinia exprimată în acordul de pescuit CAO, conform căreia exploatarea resurselor naturale ar trebui să aibă loc numai în cazul în care există certitudinea rezonabilă că nu va fi cauzat niciun prejudiciu mediului și subliniază importanța punerii în aplicare a unei abordări precaute a pescuitului arctic și subarctic în toate etapele; evidențiază importanța măsurilor de gestionare a pescuitului bazate pe cel mai bun aviz științific disponibil pentru a asigura sustenabilitatea pe termen lung; observă că statele arctice de coastă au convenit asupra unui cadru de gestionare a activităților din regiunea arctică, inclusiv angajându-se să soluționeze suprapunerea revendicărilor din zonele maritime; își exprimă sprijinul pentru organizațiile regionale din domeniul pescuitului și pentru acordurile globale privind pescuitul, transportul maritim și mediul marin; subliniază că Uniunea ar trebui să se implice în gestionarea stocurilor, în conformitate cu UNCLOS;

43. observă că Uniunea primește o mare parte a importurilor sale de pește din regiunea arctică și este conștient că, probabil, litigiile legate de pescuit se vor înmulți, printre altele ca urmare a declinului stocurilor de pește din unele zone și a migrației peștelui în alte zone, provocate parțial de schimbările climatice; salută semnarea, prin urmare, a acordului CAO pentru pescuit, care vizează realizarea unei dezvoltări durabile în Arctica și va pune în aplicare o abordare precaută a gestionării pescuitului în partea de mare liberă a zonei centrale a Oceanului Arctic și solicită intrarea rapidă în vigoare a acestuia; recunoaște importanța Declarației de la Oslo în încheierea acestui acord obligatoriu privind prevenirea pescuitului nereglementat în marea liberă din zona centrală a Oceanului Arctic; salută includerea reprezentanților organizațiilor indigene în delegații; regretă totuși că organizațiile indigene și ONG-urile au participat doar ca observatori;

Servirea interesului comunităților locale și protejarea drepturilor populațiilor indigene

44. salută realizările obținute, dar reamintește că, în majoritatea țărilor nordice, mediile arctice rămân mai slabe decât mediile naționale în ceea ce privește sărăcia, speranța de viață scăzută și dezvoltarea umană și economică foarte limitată; este conștient de faptul că transformarea tehnologică și schimbările climatice afectează modul de trai tradițional al popoarelor indigene și, prin urmare, solicită din nou implicarea activă a tuturor comunităților și locuitorilor din zona arctică, și în special a populațiilor indigene, care dețin cunoștințe locale și practice, în procesele decizionale referitoare la opțiunile de dezvoltare; sprijină ferm, în această privință, punerea în aplicare deplină și eficace a articolului 19 din Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene, în special în ceea ce privește nevoia de a obține consimțământul exprimat liber, prealabil și în cunoștință de cauză al popoarelor indigene înainte de a adopta și de a pune în aplicare măsuri legislative sau administrative sau de a lansa proiecte de dezvoltare care le pot afecta;

45. recunoaște că efectele topirii gheții și ale temperaturilor mai ridicate conduc la strămutarea populațiilor indigene, amenințând astfel modul de viață indigen; recunoaște voința locuitorilor și a guvernelor din regiunea Arcticii, care au drepturi suverane și responsabilități, de a continua procesul de dezvoltare economică durabilă, în paralel cu protecția surselor tradiționale de trai ale populației indigene și a deosebitei sensibilități a ecosistemelor arctice, ținând seama de experiența acestora în utilizarea și dezvoltarea diferitelor resurse ale regiunii în mod durabil;

46. subliniază că este necesar să se asigure păstrarea culturilor, a tradițiilor și a limbilor popoarelor indigene, prin instituirea unor programe de consolidare a capacităților pentru o mai bună conștientizare a diversității, a istoriei și a drepturilor popoarelor indigene, nu numai pentru tineretul indigen, ci și pentru populațiile neindigene din întreaga regiune; invită delegațiile UE din statele arctice să poarte un dialog veritabil și incluziv cu popoarele indigene, la nivel național și regional, și să servească drept puncte focale pentru chestiunile legate de popoarele indigene; subliniază că este necesar ca personalul acestor delegații ale UE să cunoască drepturile popoarelor indigene, afirmate în Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene; salută recunoașterea tot mai mare a drepturilor popoarelor indigene în politicile externe ale UE; solicită o coerență mai mare între politicile interne și cele externe ale UE privind regiunea arctică în acest domeniu;

47. își reia apelul ca toți locuitorii din Arctica, care dețin cunoștințe locale și practice, și în special popoarele indigene, să fie implicați în mod activ în procesele decizionale privind opțiunile de dezvoltare;

Joi, 7 octombrie 2021

48. își exprimă regretul față de eforturile guvernului rus de a subordona societatea civilă, ceea ce are un impact foarte negativ asupra popoarelor indigene, limitând autonomia reprezentărilor și a parteneriatelor lor în forurile internaționale și blocând accesul la fondurile externe; consideră că probleme similare afectează alte ONG-uri, inclusiv activiștii de mediu;

49. afirmă că toate activitățile din regiunea arctică, inclusiv gestionarea și utilizarea durabilă a resurselor naturale arctice, ar trebui să respecte drepturile popoarelor indigene și să le aducă beneficii acestora și altor localnici; pledează, în acest sens, pentru legături mai strânse între companiile care își desfășoară activitatea în regiunea arctică și comunitățile locale, pentru a crea oportunități economice și de cercetare și locuri de muncă și a promova dezvoltarea durabilă a resurselor, și sprijină aplicarea standardelor cum ar fi Protocolul de investiții în zona arctică și inițiativa „Global Compact” a ONU; reamintește instrumentele internaționale existente care stabilesc jurisdicțiile, drepturile și obligațiile statelor pentru gestionarea și utilizarea sustenabile ale resurselor naturale și insistă ca aceste instrumente să fie respectate pe deplin în continuare; subliniază că este important să se asigure cooperarea interpersonală, accesul la educație și oportunități de afaceri și susținerea tineretului din regiunea arctică;

50. subliniază că este important să se abordeze aspirațiile, nevoile și provocările cu care se confruntă populațiile locale, în special în materie de cooperare interpersonală, conectivitate, accesul la internet, educație, asistență medicală și ocuparea forței de muncă, în special pentru tineret și grupurile marginalizate; evidențiază că este necesar ca politica actualizată privind regiunea arctică să includă o dimensiune de gen ambițioasă; solicită consolidarea finanțării unor programe precum „North2north” și a altor programe de mobilitate destinate în special tinerilor care trăiesc în regiunea arctică, precum și mai mult sprijin și mai multe resurse pentru a ajuta populația arctică să se adapteze la schimbările profunde determinate de schimbările climatice;

51. solicită din nou tuturor state membre rămase să ratifice fără întârziere Convenția OIM nr. 169 referitoare la populațiile indigene și tribale;

Știință și cunoaștere

52. invită statele arctice să își îndeplinească angajamentele asumate în temeiul Convenției privind diversitatea biologică, în special în ceea ce privește conservarea in situ; invită toate statele să se asigure că popoarele indigene și comunitățile locale din Arctica sunt incluse în procesele decizionale și de deliberare ale forumurilor internaționale relevante de diplomatie în domeniul climei și al biodiversității; sprijină recomandarea ca popoarele indigene să aibă acces direct la fondurile din Fondul verde pentru climă pentru inițiativele lor de atenuare și adaptare sustenabile;

53. subliniază contribuțiile importante ale Uniunii și ale statelor sale membre la știința polară, care vor fi necesare pentru a înțelege efectele mondiale și locale ale schimbărilor climatice și importanța cunoștințelor ca fiind o bază a deciziilor politice și a dezvoltării sustenabile din regiunea arctică; reiterează apelul adresat la cea de a 14-a Conferință a parlamentarilor din regiunea arctică de a consolida baza de cunoștințe și de a îmbunătăți cooperarea științifică printr-o nouă inițiativă a Anului polar internațional; sprijină eforturile internaționale în domeniul științei, cunoașterii și inovării cu o dimensiune arctică, și cooperarea pentru cercetare în regiunea arctică, cum ar fi încheierea și punerea în aplicare a Acordului privind consolidarea cooperării științifice internaționale din regiunea arctică;

54. observă că Uniunea a fost un contribuitor financiar major al cercetării în regiunea arctică, prin programe de tipul Orizont 2020; subliniază necesitatea de a crește finanțarea UE pentru cercetare și dezvoltare arctică; solicită mai multă vizibilitate și coordonare a cercetării și a inovării care vizează regiunea arctică, inclusiv în Orizont Europa; invită Comisia să ofere o imagine de ansamblu cuprinzătoare a finanțării UE dedicate regiunii și componentelor arctice ale programelor orizontale ale UE și îndeamnă Uniunea să pună în aplicare un plan de investiții ambițios, orientat spre viitor și sustenabil din punct de vedere ecologic pentru regiunea arctică; consideră că acest plan ar trebui să crească finanțarea în domenii-cheie, cum ar fi cercetarea științifică, și să aloce mai multe fonduri cercetării, dezvoltării și inovării, spațiului, infrastructurii digitale și de transport, tehnologiilor spațiale, transportului maritim sustenabil, extracției și prelucrării sustenabile ale materiilor prime, energiei din surse regenerabile și altor activități cu emisii reduse de dioxid de carbon și turismului în zona arctică; subliniază că este necesară îmbunătățirea sinergiilor între instrumentele de finanțare existente, pentru a preveni eventualele duplicări și a intensifica la maximum interacțiunile dintre programele interne și externe ale UE;

55. observă că regiunea arctică oferă un potențial enorm pentru inovare și utilizarea durabilă a resurselor, dezvoltând practici care pot fi puse în aplicare ulterior la nivel mondial, și că este un banc de încercare pentru, printre altele, proiectele geotermale, eoliene și hidroenergetice, producția de oțel fără emisii de dioxid de carbon și producția de baterii mai ecologice; recunoaște contribuția programelor spațiale ale UE, cum ar fi Copernicus, Galileo, Serviciul european geostaționar mixt de navigare și comunicațiile prin satelit, la siguranța și securitatea mediului, maritime și umane în

Joi, 7 octombrie 2021

regiunea arctică, permițând, printre altele, monitorizarea evoluției gheții și gestionarea durabilă a resurselor marine, detectarea poluării, sistemele de avertizare de urgență, identificarea și urmărirea circulației maritime, precum și serviciile de căutare și salvare; sprijină investițiile continue în dezvoltarea acestor capacități și recomandă aplicarea lor în regiunea arctică, în cooperare cu statele arctice care sunt state membre ale UE și/sau ale NATO și sub conducerea acestora;

Mai multă UE în Arctica, mai multă Arctica în UE

56. salută înființarea unui post de trimis special pentru chestiunile legate de regiunea arctică în 2017; sprijină continuarea mandatului său și salută activitatea desfășurată de actualul trimis special; invită Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă să îmbunătățească cooperarea inter-servicii și coerența dintre diferite programe și investiții în regiunea arctică și le îndeamnă să aloce resurse adecvate pentru a reflecta ambiția politicii Uniunii privind Arctica; îndeamnă Comisia să instituie un grup de lucru specific care să vizeze Europa de Nord și regiunea arctică într-o manieră cuprinzătoare; observă că ar trebui consolidată coordonarea internă a Uniunii în chestiunile legate de regiunea arctică, atât la nivelul grupurilor de lucru ale Comisiei, cât și între agențiile relevante ale UE; încurajează Comisia să încredințeze un rol de coordonare pentru politicile privind regiunea arctică unuia dintre vicepreședinții săi, pentru a evita dublarea competențelor; invită Consiliul să creeze un grup de lucru pentru Europa de Nord și regiunea arctică, iar SEAE să creeze o unitate similară în cadrul structurilor sale; consideră că rolul Parlamentului ar trebui consolidat în elaborarea și implementarea politicii UE privind regiunea arctică, și că Arctica ar trebui să se bucure de mai multă atenție în Parlament, inclusiv prin instituirea unei delegații interparlamentare desemnate în mod specific, cu responsabilitate specială pentru cooperarea arctică; solicită o dezbatere mai amplă asupra chestiunilor legate de regiunea arctică, în celelalte instituții UE și în statele membre;

57. consideră că ar trebui utilizat procesul de consultare despre noua politică a UE privind regiunea arctică pentru a se evalua eficacitatea politicilor actuale ale UE;

58. consideră că Uniunea, în calitate de actor mondial, ar trebui să se implice activ în dialogul privind politicile, să reacționeze la importanța strategică tot mai mare a regiunii arctice și să își joace în continuare rolul de actor acceptat și credibil în regiunea arctică, respectând setul unic de foruri consultative existente în regiunea arctică și mecanismele eficiente ale cadrului de guvernare; consideră că Uniunea poate servi drept intermediar onest în promovarea stabilității și a prosperității regionale; solicită Uniunii să continue dialogul și măsurile de consolidare a încrederii în cadrele multilaterale existente și să includă regiunea arctică ca prioritate în Strategia globală a UE; solicită, în plus, o politică de conectivitate specifică regiunii arctice (digitalizare, navigație, logistică, transport); este ferm convins că Pactul verde european oferă un răspuns pe termen lung atât de necesar pentru provocările tot mai mari pe care le prezintă schimbările climatice, printr-o agendă de investiții amplificată pentru creșterea sustenabilă și inițiative inovatoare locale în special, și că va contribui semnificativ la soluționarea dependenței energetice strategice a Uniunii; solicită, în acest sens, integrarea dimensiunii politicii UE privind regiunea arctică în Pactul verde european și în Agenda strategică a UE pentru 2019-2024, Strategia globală a UE, Strategia UE privind conectivitatea și Strategia UE privind biodiversitatea;

59. subliniază că UE și statele sale membre trebuie să mențină relații constructive cu toate statele arctice din afara UE și că UE trebuie să urmărească și să promoveze o abordare bazată pe drepturi în interacțiunea sa cu popoarele indigene din regiune; subliniază că este important ca statele arctice membre ale UE să facă mai mult schimb de informații despre provocările actuale din regiune, să își îmbunătățească capacitățile de război hibrid, să continue investițiile în apărare, să îmbunătățească coerența în ceea ce privește activitățile actuale din regiunea arctică și să dezvolte în comun domeniile maritime și aeriene; invită Uniunea și statele sale membre să coopereze mai strâns pe tema chestiunilor arctice în forumurile regionale și internaționale și solicită Uniunii să implice mai mult nivelurile locale și regionale de guvernare în dezvoltarea politicilor sale care afectează regiunea;

60. consideră că cel mai bun răspuns la cooperarea tot mai mare dintre China și Rusia din regiunea arctică îl constituie o mai bună coordonare la nivelul UE, precum și consultările cu țările din SEE, SUA și Canada, dar și Regatul Unit, Japonia, Republica Coreea, India și cu alți parteneri care s-au angajat să asigure cooperarea pașnică și libertatea de navigare în regiunea arctică și să profite la maximum de sinergiile posibile;

61. ia act de Inițiativa de securitate arctică a SUA și de Cadrul de politici arctice și nordice al Canadei și încurajează UE să colaboreze, dacă este cazul, cu aliații săi care împărtășesc aceeași viziune în vederea asigurării unei coordonări adecvate în regiune; solicită, în acest sens, un dialog solid între UE și statele arctice cu scopul de a sprijini punerea în aplicare a politicii UE pentru regiunea arctică;

62. este de părere că aspectele de securitate în Arctica ar trebui să facă și ele parte din consultările și cooperarea cu NATO, care se poate prevala de discuțiile din Consiliul NATO-Rusia pentru a soluționa neînțelegerile, a dezamorsa tensiunile și a preveni crizele; recunoaște importanța operațiunilor de supraveghere și recunoaștere în regiune și a instituirii

Joi, 7 octombrie 2021

unor mecanisme de îmbunătățire a schimbului de informații; consideră că notificarea prealabilă a exercițiilor militare din regiunea arctică ar putea spori transparența activităților militare din regiune;

63. observă că nordul îndepărtat intră în zona de responsabilitate a comandantului suprem al forțelor aliate în Europa din cadrul NATO și că este necesară cooperarea cu NATO în vederea construirii unui concept global de securitate pentru regiunea arctică; salută, în acest sens, concluziile grupului de reflecție însărcinat de secretarul general al NATO să desfășoare un proces de reflecție anticipativ pentru a evalua modalitățile de consolidare a dimensiunii politice a alianței NATO, prin care NATO ar trebui să conștientizeze mai bine situația din nordul îndepărtat și din regiunea arctică și să elaboreze o strategie care să ia în considerare planuri mai ample de prevenire și apărare, inclusiv dispoziții pentru a răspunde mișcărilor agresive ale actorilor statali;

64. observă că exercițiul Trident Juncture din 2018, care a demonstrat că NATO este activă din punct de vedere operațional în regiunea arctică, în special în nordul îndepărtat (Marea Norvegiei și Marea Barents), a asigurat cel mai ridicat nivel de transparență; invită toate părțile care desfășoară activități militare în regiunea arctică să urmeze aceste practici în conformitate cu obligațiile internaționale, inclusiv cu Documentul de la Viena al OSCE, reducând astfel riscurile, clarificând neînțelegerile posibile și consolidând transparența intențiilor;

65. sprijină eforturile de consolidare a rezilienței față de presiunea potențială din partea Chinei și a altor actori care nu acordă prioritate metodelor durabile și ecologice de extragere a mineralelor, care să respecte normele internaționale și Convențiile Organizației Națiunilor Unite; invită Grupul operativ East StratCom din SEAE să monitorizeze campaniile menite să influențeze procesele decizionale privind activitățile de extracție de minerale desfășurate în regiune;

66. subliniază că UE și SUA trebuie să promoveze în comun securitatea și stabilitatea în regiunea arctică, investind totodată și extinzându-și prezența științifică permanentă în regiune;

67. solicită ca Arctica să fie inclusă în discuțiile privind Busola strategică a UE și subliniază că dezvoltarea regiunii arctice ar trebui, de asemenea, abordată în mod periodic în Comitetul politic și de securitate și în reuniunile Consiliului; solicită schimburi de opinii mai regulate cu privire la chestiunile arctice, ca domeniu important al consultărilor UE-NATO;

68. solicită creșterea vizibilității Uniunii în Arctica, iar Uniunea să stabilească un dialog politic consolidat privind cooperarea bilaterală cu Insulele Feroe și Groenlanda și să ia în considerare, împreună cu autoritățile daneze, posibilitatea de a înființa birouri ale UE în Groenlanda și în Insulele Feroe;

69. solicită ca obiectivele noii strategii privind regiunea arctică să se reflecte în programele Uniunii cu finanțare specifică, în proiectele și legislația aplicabilă ale UE, precum și în activitatea agențiilor relevante ale Uniunii;

70. consideră că strategia maritimă a UE ar trebui actualizată pentru a reflecta noi oportunități și provocări; consideră că ar trebui efectuate evaluări și revizuirii similare și ale altor politici ale Uniunii, inclusiv ale politicii spațiale a UE, pentru a evalua extinderea programelor de satelit existente, astfel încât să acopere nevoile specifice ale regiunii arctice, inclusiv utilizarea Copernicus în scopul monitorizării poluării;

o

o o

71. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.

Joi, 7 octombrie 2021

P9_TA(2021)0414

Protecția persoanelor cu dizabilități prin intermediul petițiilor: lecții învățate

Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la protecția persoanelor cu dizabilități prin intermediul petițiilor: lecții învățate (petițiile nr. 2582/2013, 2551/2014, 0074/2015, 0098/2015, 1140/2015, 1305/2015, 1394/2015, 0172/2016, 0857/2016, 1056/2016, 1147/2016, 0535/2017, 1077/2017, 0356/2018, 0367/2018, 0371/2018, 0530/2018, 0724/2018, 0808/2018, 0959/2018, 0756/2019, 0758/2019, 0954/2019, 1124/2019, 1170/2019, 1262/2019, 0294/2020, 0470/2020, 0527/2020, 0608/2020, 0768/2020, 0988/2020, 1052/2020, 1139/2020, 1205/2020, 1299/2020, 0103/2021 și altele) (2020/2209(INI))

(2022/C 132/11)

Parlamentul European,

- având în vedere petițiile primite care au ca subiect aspecte legate de dizabilitate, după cum evidențiază titlul prezentei rezoluții, și având în vedere deliberările anterioare ale Comisiei pentru petiții cu privire la aceste petiții,
- având în vedere articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere articolele 19, 48, 67 alineatul (4), 153, 165, 168 și 174 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta), în special articolele 3, 21, 24, 26, 34, 35, 41 și 47,
- având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, în special principiile 1, 3, 10 și 17 ale acestuia,
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități (CRPD) și intrarea sa în vigoare în Uniune la 21 ianuarie 2011, în conformitate cu Decizia 2010/48/CE a Consiliului din 26 noiembrie 2009 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap ⁽¹⁾,
- având în vedere Observațiile generale privind CRPD, care reprezintă cu caracter obligatoriu pentru punerea în aplicare a acesteia,
- având în vedere Codul de conduită dintre Consiliu, statele membre și Comisie, care stabilește modalitățile interne de punere în aplicare de către Uniunea Europeană și reprezentare a acesteia în privința Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități ⁽²⁾,
- având în vedere observațiile finale ale Comitetului ONU pentru drepturile persoanelor cu dizabilități (Comitetul CRPD) din 2 octombrie 2015 referitoare la raportul inițial al Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția ONU cu privire la drepturile copilului,
- având în vedere ancheta strategică a Ombudsmanului European privind modul în care Comisia Europeană se asigură că persoanele cu dizabilități pot avea acces la site-urile sale de internet,
- având în vedere măsura Consiliului de instituire a cadrului revizuit la nivelul UE în conformitate cu cerințele articolului 33 alineatul (2) din Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități,

⁽¹⁾ JO L 23, 27.1.2010, p. 35.

⁽²⁾ JO C 340, 15.12.2010, p. 11.

Joi, 7 octombrie 2021

- având în vedere ancheta strategică a Ombudsmanului European privind modul în care Comisia Europeană monitorizează fondurile UE utilizate pentru a promova dreptul persoanelor cu dizabilități și al persoanelor în vârstă la o viață independentă,
- având în vedere Raportul anual pe 2020 privind drepturile fundamentale al Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA),
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 11 decembrie 2019 intitulat „Definirea Agendei UE privind drepturile persoanelor cu handicap 2020-2030”,
- având în vedere indicele pe 2020 privind egalitatea de șanse între femei și bărbați elaborat de Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2016/2102 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind accesibilitatea site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice ⁽⁶⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2019/1158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului ⁽⁷⁾,
- având în vedere Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽⁸⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 3 martie 2021 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind drepturile persoanelor cu dizabilități 2021-2030” (COM(2021)0101),
- având în vedere propunerea Comisiei de directivă a Consiliului cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală (COM(2008)0426, „Directiva privind combaterea discriminării”) și poziția Parlamentului din 2 aprilie 2009 pe această temă ⁽⁹⁾,
- având în vedere recomandarea Consiliului din 4 iunie 1998 privind un tichet de parcare pentru persoanele cu dizabilități ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Recomandarea (UE) 2021/1004 a Consiliului din 14 iunie 2021 de instituire a unei garanții europene pentru copii ⁽¹¹⁾,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 27 noiembrie 2020 intitulat „Evaluarea Strategiei europene 2010-2020 pentru persoanele cu handicap” (SWD(2020)0291),

⁽³⁾ JO L 315, 3.12.2007, p. 14.

⁽⁴⁾ JO L 151, 7.6.2019, p. 70.

⁽⁵⁾ JO L 327, 2.12.2016, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 321, 17.12.2018, p. 36.

⁽⁷⁾ JO L 188, 12.7.2019, p. 79.

⁽⁸⁾ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

⁽⁹⁾ JO C 137 E, 27.5.2010, p. 68.

⁽¹⁰⁾ JO L 167, 12.6.1998, p. 25.

⁽¹¹⁾ JO L 223, 22.6.2021, p. 14.

Joi, 7 octombrie 2021

- având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2020 referitoare la acțiunea coordonată a UE pentru combaterea pandemiei de COVID-19 și a consecințelor sale ⁽¹²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 18 iunie 2020 referitoare la Strategia europeană pentru persoanele cu dizabilități după 2020 ⁽¹³⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 8 iulie 2020 referitoare la drepturile persoanelor cu dizabilități intelectuale și ale familiilor lor în cadrul crizei provocate de COVID-19 ⁽¹⁴⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 29 aprilie 2021 referitoare la Garanția europeană pentru copii ⁽¹⁵⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 10 martie 2021 referitoare la punerea în aplicare a Directivei 2000/78/CE a Consiliului de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă în lumina CRPD a ONU ⁽¹⁶⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 29 noiembrie 2018 referitoare la situația femeilor cu dizabilități ⁽¹⁷⁾,
 - având în vedere studiul său din 3 noiembrie 2016 intitulat „European structural and investment funds and people with disabilities in the European Union” (Fondurile structurale și de investiții europene și persoanele cu dizabilități din Uniunea Europeană),
 - având în vedere studiul său din 15 septembrie 2017 intitulat „Inclusive education for learners with disabilities” (O educație favorabilă incluziunii pentru cursanții cu dizabilități),
 - având în vedere studiul său din 9 octombrie 2015 intitulat „The protection role of the Committee on Petitions in the context of the implementation of the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities” (Rolul de protecție al Comisiei pentru petiții în contextul punerii în aplicare a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități), precum și actualizările acestuia din 2016, 2017 și 2018,
 - având în vedere analiza sa aprofundată din 15 august 2016 intitulată „The European Accessibility Act” (Actul european privind accesibilitatea),
 - având în vedere studiul său din 8 mai 2018 intitulat „Transport and tourism for persons with disabilities and persons with reduced mobility” (Transportul și turismul pentru persoanele cu dizabilități și persoanele cu mobilitate redusă),
 - având în vedere studiul său din 15 iulie 2020 intitulat „The Post-2020 European disability strategy” (Strategia europeană pentru persoanele cu dizabilități după 2020),
 - având în vedere articolul 54 și articolul 227 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne,
 - având în vedere scrisoarea din partea Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru petiții (A9-0261/2021),
- A. întrucât aproximativ 1 % din toate petițiile primite în fiecare an de Comisia pentru petiții se referă la diverse aspecte legate de dizabilități;
- B. întrucât în prezent există aproximativ 87 de milioane de persoane cu dizabilități în UE ⁽¹⁸⁾;

⁽¹²⁾ JO C 316, 6.8.2021, p. 2.

⁽¹³⁾ JO C 362, 8.9.2021, p. 8.

⁽¹⁴⁾ JO C 371, 15.9.2021, p. 6.

⁽¹⁵⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0161.

⁽¹⁶⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0075.

⁽¹⁷⁾ JO C 363, 28.10.2020, p. 164.

⁽¹⁸⁾ Observațiile introductive ale comisarei Dalli din 3 martie 2021 privind Strategia pentru drepturile persoanelor cu dizabilități 2021-2030.

Joi, 7 octombrie 2021

- C. întrucât 37 % din persoanele din UE cu vârsta de cel puțin 15 ani suferă de limitări fizice sau senzoriale (moderate sau severe) ⁽¹⁹⁾;
- D. întrucât petițiile privind problemele legate de dizabilități evidențiază dificultățile întâmpinate de persoanele cu dizabilități și faptul că acestea se confruntă cu discriminare și obstacole în viața de zi cu zi și că nu se bucură de libertățile și drepturile fundamentale prevăzute în CRPD, cum ar fi accesul la transportul public și la mediul construit, utilizarea limbajului prin semne, finanțarea și accesul egal la educație și formare profesională;
- E. întrucât este general recunoscut faptul că persoanele cu dizabilități se confruntă în continuare cu multiple obstacole și discriminare în viața de zi cu zi, ceea ce le împiedică să se bucure de libertățile și drepturile fundamentale prevăzute în cadrele legislative aplicabile ale UE și ONU; întrucât acestea includ recunoașterea reciprocă a statutului de persoană cu dizabilități între statele membre, fără de care libera circulație a persoanelor cu dizabilități în UE este împiedicată, accesul la transportul public, accesibilitatea fizică, senzorială și cognitivă a mediului construit, a bunurilor, serviciilor și programelor, utilizarea limbajului semnelor și a tuturor celorlalte mijloace și tipuri de comunicare și informare accesibile, finanțarea educației și a formării profesionale și accesul egal la acestea, accesul la piața muncii, accesul la asistență personală și incluziunea în comunitate, precum și egalitatea de șanse și de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă;
- F. întrucât toate persoanele cu dizabilități au drepturi egale cu celelalte persoane în toate domeniile vieții și au dreptul la demnitate inalienabilă, tratament egal, viață independentă, autonomie și participare deplină la viața socială, precum și dreptul de a pretinde să le fie respectată și apreciată contribuția la progresul social, politic și economic al UE;
- G. întrucât informațiile din petițiile adresate Parlamentului de către persoanele cu dizabilități sau privind aspecte legate de dizabilități pot fi utilizate pentru a identifica lacunele din punerea în aplicare a CRPD atât la nivel național, cât și la nivelul UE, și pot contribui la elaborarea legislației în toate domeniile de politică;
- H. întrucât Comisia pentru petiții joacă un „rol de protecție”, asigurându-se că UE respectă CRPD în cadrul elaborării politicilor și a măsurilor legislative la nivelul UE; întrucât Comisiei pentru petiții i s-a solicitat să elaboreze un cadru al UE împreună cu Ombudsmanul European, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene și Forumul european al persoanelor cu dizabilități, conform deciziei adoptate de Consiliu în cadrul celei de a 3 513-a reuniuni a sale, care a avut loc la 16 ianuarie 2017,
- I. întrucât Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale a subliniat importanța petițiilor referitoare la drepturile persoanelor cu dizabilități, având în vedere rolul și responsabilitățile Parlamentului stabilite în cadrul UE de monitorizare a punerii în aplicare a CRPD;
- J. întrucât, prin rolul său, Comisia pentru petiții are datoria specială de a proteja drepturile persoanelor cu dizabilități în UE, exercitarea libertăților și drepturilor lor fundamentale fiind garantată de legislația UE și de CRPD; întrucât informațiile disponibile cu privire la aceste drepturi sunt insuficiente și nu sunt destul de accesibile;
- K. întrucât Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale apreciază în mod deosebit rolul esențial al Comisiei pentru petiții ca punte între persoanele din UE, Parlament și celelalte instituții ale UE și ca instrument care le permite cetățenilor să se implice în democrația participativă; întrucât dreptul de a adresa petiții Parlamentului este unul dintre drepturile fundamentale ale fiecărei persoane și organizații stabilite în UE și este o sursă directă și indispensabilă de informații faptice;
- L. întrucât dreptul de a adresa petiții și procesul de petiționare ar trebui să fie mai vizibile și mai accesibile pentru toate persoanele și organizațiile din UE, inclusiv pentru persoanele cu dizabilități; întrucât Comisia pentru petiții ar trebui să asigure o mai mare vizibilitate și informații suficiente în acest sens, prin campanii de sensibilizare și de informare focalizate, cu un accent special pe grupurile vulnerabile, inclusiv pe persoanele cu dizabilități; întrucât Parlamentul nu a pus încă la punct un indice de eficacitate pentru sistemul său de petiții și nici nu a colectat date statistice despre tratarea petițiilor;

⁽¹⁹⁾ Eurostat, „Functional and activity limitations statistics” (Statistici privind limitările funcționale și de activitate), date extrase în decembrie 2020.

Joi, 7 octombrie 2021

- M. întrucât CRPD este primul tratat internațional privind drepturile omului care a fost ratificat de UE și de toate statele sale membre;
- N. întrucât Protocolul opțional la CRPD nu a fost ratificat de UE și de cinci state membre;
- O. întrucât o Uniune a egalității pentru toți și în toate sensurile sale este una dintre prioritățile orientărilor politice ale actualei Comisii;
- P. întrucât petițiile au subliniat în mod repetat limitările în ceea ce privește accesul la educație pentru persoanele cu dizabilități, ceea ce conduce la o participare mai scăzută la activități educaționale decât media populației și, prin urmare, la un risc de excluziune socială și economică; întrucât o persoană cu dizabilități din patru părăsește prematur sistemul educațional ⁽²⁰⁾;
- Q. întrucât crearea rolului de comisar pentru egalitate a jucat un rol determinant în elaborarea noii Strategii pentru drepturile persoanelor cu dizabilități 2021-2030 (Strategia europeană pentru persoanele cu dizabilități 2021-2030);
- R. întrucât, în rezoluțiile sale, Parlamentul a îndemnat în mod repetat statele membre să pună în aplicare politicile adecvate pentru a se asigura că persoanele cu dizabilități se pot bucura pe deplin de drepturile lor sociale, politice și economice;
- S. întrucât statele membre au responsabilitatea de a se asigura că toate persoanele din UE au dreptul la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judecătorești independente, imparțiale și stabilite în prealabil prin lege și că orice persoană are posibilitatea de a fi consiliată, apărută și reprezentată;
- T. întrucât 24 de state membre au prezentat un raport cuprinzător cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a CRPD, accesibilitatea fiind unul dintre principiile de bază ale convenției, în urma solicitărilor de informații trimise reprezentanților permanente ale tuturor statelor membre de către Comisia pentru petiții cu privire la petiția nr. 0535/2017;
- U. întrucât directiva propusă privind combaterea discriminării, care ar oferi o protecție mai mare împotriva tuturor tipurilor de discriminare datorită unei abordări orizontale, este în continuare blocată în Consiliu, iar acest lucru se întâmplă de mai bine de zece ani;
- V. întrucât accesibilitatea este o condiție prealabilă pentru exercitarea tuturor celorlalte drepturi prevăzute de CRPD în condiții de egalitate cu ceilalți; întrucât Comisia a propus mai multe acțiuni de monitorizare a aplicării legislației existente privind accesibilitatea, precum și noi măsuri pentru a crea o UE fără bariere;
- W. întrucât inițiative la nivelul UE precum premiul „Access City” promovează adaptarea spațiilor publice la nevoile persoanelor în vârstă și ale persoanelor cu dizabilități; întrucât competiția a recompensat orașele care își asumă angajamente la nivelul procesului decizional politic de a fi favorabile incluziunii persoanelor cu dizabilități și de a le respecta drepturile, de a răspunde nevoilor persoanelor cu dizabilități și de a purta un dialog social cu organizațiile pentru persoanele cu dizabilități și persoanele în vârstă; întrucât adaptarea spațiilor publice nu numai că va contribui la combaterea excluziunii sociale, ci va contribui și la creșterea economică;
- X. întrucât mai multe petiții evidențiază problemele cu care se confruntă persoanele cu dizabilități în ceea ce privește accesul la mediul construit, la mijloacele de transport, la tehnologiile și sistemele informației și comunicațiilor (TIC) și la alte facilități și servicii oferite publicului, precum și nevoia de a îmbunătăți această situație;
- Y. întrucât este indispensabil ca instituțiile UE să se asigure că site-urile lor de internet includ specificațiile tehnice necesare pentru a fi accesibile persoanelor cu dizabilități, astfel încât acestea să poată primi informații corecte și directe cu privire la toate aspectele care le privesc ca cetățeni, cu scopul de a spori accesibilitatea documentelor, a materialelor video și a site-urilor web și de a promova mijloace alternative de comunicare;

⁽²⁰⁾ Eurostat, „Archive: Disability statistics – access to education and training”, consultat la 29 iulie 2021.

Joi, 7 octombrie 2021

- Z. întrucât, în Parlament, a fost înființat un grup de lucru inter-servicii privind limbajul prin semne pentru a pune în aplicare măsuri ca urmare a solicitării din petiția nr. 1056/2016, făcând posibilă depunerea petițiilor în limbajele naționale prin semne utilizate în Uniunea Europeană;
- AA. întrucât măsurile luate de guverne în timpul crizei sanitare majore excepționale cauzate de pandemia de COVID-19 ar trebui să respecte întotdeauna drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor și nu ar trebui să discrimineze cetățenii cu dizabilități;
- AB. întrucât mai multe petiții dovedesc că pandemia de COVID-19 a agravat situația persoanelor cu dizabilități, acestora fiindu-le încălcate cele mai elementare drepturi ale omului, cum ar fi accesul la îngrijiri medicale, la măsuri de protecție împotriva răspândirii bolii și la educație;
- AC. întrucât Parlamentul trebuie să garanteze că măsurile legate de COVID-19 sunt în conformitate cu Carta și cu Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități;
- AD. întrucât, din cauza situației dificile din timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19, instituțiile pentru persoanele cu dizabilități și persoanele în vârstă, cum ar fi centrele de zi sau școlile, au fost, uneori, închise temporar; întrucât, în această situație de urgență, îngrijirea persoanelor cu dizabilități intelectuale a revenit membrilor familiilor acestora; întrucât persoanele cu dizabilități care trăiesc în instituții care au rămas deschise au fost grav afectate în timpul pandemiei din cauza dependenței lor de contactul fizic cu îngrijitorii și personalul de sprijin, a lipsei de personal, a lipsei de echipamente individuale de protecție și de produse dezinfectante și, prin urmare, a ratelor ridicate de îmbolnăvire și a numărului crescut de decese;
- AE. întrucât măsurile de izolare au un impact negativ deosebit asupra persoanelor cu dizabilități;
- AF. întrucât petițiile au subliniat în repetate rânduri faptul că oportunitățile de angajare pentru persoanele cu dizabilități sunt limitate; întrucât diferența medie dintre ratele de ocupare a forței de muncă în rândul persoanelor cu și fără dizabilități în UE este de 25 % ⁽²¹⁾;
- AG. întrucât nivelurile de angajare și de ocupare a forței de muncă în rândul persoanelor cu dizabilități sunt scăzute, situându-se la 50,6 %, față de 74,8 % în rândul persoanelor fără dizabilități; întrucât, în plus, pandemia și criza socială și economică au accentuat inegalitățile dintre persoanele cu dizabilități și persoanele fără dizabilități;
- AH. întrucât munca în instituții segregate nu facilitează integrarea persoanelor cu dizabilități pe piața deschisă a forței de muncă;
- AI. întrucât aproape unul din patru cetățeni din UE intervievați a declarat că suferă de un anumit grad de limitări funcționale din cauza stării de sănătate ⁽²²⁾;
- AJ. întrucât protecția socială și drepturile de muncă, utilizarea fondurilor structurale și de investiții europene în conformitate cu reglementările UE și cu CRPD, precum și alte aspecte care intră în sfera de competență a Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale se numără printre cele mai frecvente preocupări legate de egalitatea persoanelor cu dizabilități exprimate în petițiile primite de Parlament;

⁽²¹⁾ Anexele din 17 decembrie 2019 la propunerea de raport comun al Comisiei și al Consiliului privind ocuparea forței de muncă, care însoțește comunicarea Comisiei referitoare la strategia anuală pentru 2020 privind creșterea durabilă (COM(2019)0653), p. 89.

⁽²²⁾ Eurostat, „Functional and activity limitations statistics”, consultat la 6 iulie 2021.

Joi, 7 octombrie 2021

- AK. întrucât Comisia pentru petiții primește un număr mare de petiții referitoare la Directiva 2000/78/CE a Consiliului, legate de neimplementarea principiului egalității de tratament în ceea ce privește accesul la educație incluzivă, piața muncii, instruire profesională, promovare și condiții de muncă adaptate pentru persoanele cu dizabilități; întrucât statele membre și UE au ratificat CRPD, unde la articolul 24 se prevede că semnatarii trebuie să se asigure că persoanele cu dizabilități pot avea acces la învățarea continuă, la educația adulților, la formare profesională, la învățământul general terțiar și secundar, precum și la învățământul primar gratuit și obligatoriu;
- AL. întrucât accesul la locuri de muncă de calitate, educație și formare, asistență medicală, protecție socială, inclusiv la nivel transfrontalier, locuințe adecvate, sprijin pentru o viață independentă și oportunități egale de participare la activități recreative și la viața comunității sunt esențiale pentru calitatea vieții persoanelor cu dizabilități;
- AM. întrucât Strategia europeană privind drepturile persoanelor cu dizabilități pentru perioada 2021-2030, prezentată recent, este un pas binevenit către abordarea problemelor cu care se confruntă persoanele cu dizabilități, dar întrucât aceste persoane se confruntă în continuare cu obstacole și discriminare; întrucât, în 2019, 28,4 % dintre persoanele cu dizabilități din UE (cu vârsta de 16 ani sau mai mult) erau expuse riscului de sărăcie sau excluziune socială ⁽²³⁾; întrucât Strategia europeană privind drepturile persoanelor cu dizabilități pentru perioada 2021-2030 va trebui să abordeze această situație;
- AN. întrucât principiul 17 al Pilonului european al drepturilor sociale prevede că persoanele cu dizabilități au dreptul la un sprijin pentru venit care să le asigure o viață demnă, la servicii care să le permită să participe pe piața muncii și în societate și la un mediu de lucru adaptat nevoilor lor;
- AO. întrucât atelierelor protejate ar trebui să vizeze asigurarea incluziunii, a reabilitării și a tranziției către piața deschisă a muncii, dar sunt adesea medii segregate în care lucrătorii cu dizabilități nu au statut de angajat sau nu se bucură de drepturi de muncă, ceea ce constituie în mod clar o încălcare a CRPD; întrucât modelele incluzive de ocupare asistată a forței de muncă pot, dacă sunt bazate pe drepturi și sunt recunoscute ca locuri de muncă, să respecte drepturile persoanelor cu dizabilități și să contribuie la incluziune și la tranziția către piața deschisă a forței de muncă;
- AP. întrucât criza economică provocată de pandemia de COVID-19 amenință grav economiile europene și locurile de muncă; întrucât persoanele din categoriile defavorizate, în special persoanele cu dizabilități, au fost greu lovite de pandemie; întrucât măsurile de prevenire a COVID-19 au reprezentat atât oportunități, cât și provocări pentru persoanele cu dizabilități în ceea ce privește accesibilitatea și incluziunea pe piața muncii;
- AQ. întrucât, prin instrumentul temporar de redresare Next Generation EU, UE trebuie să sprijine un răspuns și o redresare post COVID-19 favorabile incluziunii persoanelor cu dizabilități; întrucât societatea civilă și organizațiile de voluntari care activează în sectorul persoanelor cu dizabilități și-au demonstrat încă o dată importanța capitală și reziliența în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19;
- AR. întrucât măsurile de prevenire a COVID-19 au creat noi bariere pentru persoanele cu dizabilități și au exacerbă excluderea existentă în toate domeniile lumii muncii; întrucât probabilitatea de a-și pierde locul de muncă este mai mare pentru persoanele cu dizabilități, care întâmpină dificultăți în a-și găsi din nou un loc de muncă; întrucât COVID-19 a avut un impact negativ asupra accesibilității și caracterului incluziv al organizării muncii și al formelor de muncă, precum și asupra condițiilor de angajare și de muncă ale persoanelor cu dizabilități și a expus multe persoane cu dizabilități la efectele negative ale telemuncii;
- AS. întrucât, în 2019, aproape 18 milioane de copii din UE (22,2 % din populația copiilor) locuiau în gospodării expuse riscului de sărăcie sau de excluziune socială; întrucât copiii cu dizabilități se confruntă cu dezavantaje specifice, care îi fac deosebit de vulnerabili; întrucât acest lucru subliniază importanța de a garanta, pentru copiii aflați în dificultate, accesul gratuit și efectiv la educația și îngrijirea de înaltă calitate a copiilor preșcolari, la educație și activități școlare, la cel puțin o masă sănătoasă în fiecare zi școlară și la asistență medicală, precum și accesul efectiv la o alimentație sănătoasă și la locuințe adecvate, astfel cum se prevede în recomandarea Consiliului de instituire a unei Garanții europene pentru copii;

⁽²³⁾ Eurostat, „Disability: higher risk of poverty or social exclusion”, consultat la 6 iulie 2021.

Joi, 7 octombrie 2021

- AT. întrucât toate statele membre ale UE au ratificat Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, conferindu-i caracter obligatoriu pentru ele, și întrucât articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană stabilește obiectivul UE de a asigura protecția drepturilor copiilor; întrucât Carta garantează că drepturile copilului sunt ocrotite de instituțiile UE și de statele membre atunci când pun în aplicare legislația UE; întrucât Parlamentul a adoptat cu o majoritate puternică rezoluția sa referitoare la Garanția europeană pentru copii, cerând să se asigure accesul la educație incluzivă din fragedă copilărie până în adolescență pentru toți copiii, inclusiv pentru copiii romi, copiii cu dizabilități, copiii apatrizi și migranți și cei care trăiesc în situații umanitare de urgență;
- AU. întrucât discriminarea la încadrarea în muncă față de persoanele cu dizabilități este legată de absența unei educații și formări profesionale incluzive, dar și de segregarea și discriminarea în materie de locuințe și asistență medicală și de inaccesibilitatea mijloacelor de transport și a altor servicii și produse;
- AV. întrucât, în rezoluția sa privind egalitatea de tratament la angajare și la locul de muncă din perspectiva CRPD, Parlamentul European a scos la iveală limitările Directivei 2000/78/CE a Consiliului;
- AW. întrucât Directiva (UE) 2019/1158 impune statelor membre să evalueze dacă condițiile de acces la concediile pentru creșterea copilului, de îngrijire și de odihnă și modalitățile practice de a le obține ar trebui adaptate la nevoile specifice ale părinților aflați în situații deosebit de dezavantajate, precum părinții cu dizabilități, părinții (adoptivi, singuri sau separați) ai copiilor cu dizabilități sau cu o boală de lungă durată sau părinții aflați în situații dificile;
- AX. întrucât persoanele cu dizabilități se confruntă cu numeroase obstacole în viața lor de zi cu zi, printre altele atunci când încearcă să obțină asistență personală, să fie incluse în comunitate, să găsească o locuință accesibilă adecvată și la prețuri abordabile și să beneficieze de asistență medicală la prețuri accesibile și de asistență socială și medicală centrată pe persoană;
- AY. întrucât șomajul și lipsa locurilor de muncă de calitate și sustenabile pentru persoanele cu dizabilități sunt principalii factori care determină un risc ridicat de sărăcie, excluziune socială și lipsă de adăpost în rândul persoanelor cu dizabilități;
- AZ. întrucât, în 2017, o treime din adulții din UE cu dizabilități locuiau în gospodării ale căror resurse financiare nu erau suficiente pentru a acoperi cheltuielile obișnuite necesare; întrucât, în 2019, aproape două treimi din populația UE cu o limitare a activității ar fi fost expusă riscului de sărăcie dacă nu ar fi beneficiat de prestații, alocații sau pensii sociale ⁽²⁴⁾;
- BA. întrucât persoanele cu dizabilități formează un grup eterogen, fiind adesea supuse unei discriminări intersecționale, cu efecte cumulative ce au un impact concret asupra șanselor de angajare;
- BB. întrucât progresele înregistrate în direcția dezinstituționalizării se desfășoară inegal la nivelul statelor membre și întrucât, cu toate că în UE s-au aplicat politici relevante și s-au alocat fonduri substanțiale, un milion de persoane trăiesc încă în instituții; întrucât au fost depuse mai multe petiții privind utilizarea abuzivă a fondurilor UE pentru dezinstituționalizarea persoanelor cu dizabilități; întrucât, în februarie 2021, Ombudsmanul European a deschis o anchetă din proprie inițiativă cu privire la rolul Comisiei de a veghea că statele membre utilizează fondurile UE pentru a promova o viață independentă pentru persoanele cu dizabilități și persoanele în vârstă și a le scoate treptat din instituțiile rezidențiale; întrucât statele membre trebuie să accelereze procesul de dezinstituționalizare, iar Comisia trebuie să monitorizeze cu atenție progresele înregistrate de acestea;
- BC. întrucât colectarea statisticilor UE privind populația nu ia în calcul natura dizabilității unei persoane, nici numărul de persoane cu dizabilități care trăiesc în centre de îngrijire la domiciliu, ceea ce îngreunează conformitatea cu articolul 31 din CRPD;
- BD. întrucât setul de alocații și drepturi care decurg din statutul de persoană cu dizabilitate variază de la un stat membru la altul, la fel ca entitățile care definesc și recunosc aceste drepturi;

⁽²⁴⁾ Eurostat, „European Union Statistics on Income and Living Conditions”, consultat la 2 iulie 2021.

Joi, 7 octombrie 2021

- BE. întrucât se preconizează că numărul persoanelor cu dizabilități și al persoanelor care au nevoie de îngrijire și de îngrijire pe termen lung va crește dramatic în UE, printre altele din cauza provocărilor demografice și a creșterii numărului de boli cronice; întrucât cea mai mare parte a serviciilor de îngrijire pe termen lung sunt asigurate în prezent de persoane care asigură servicii informale de îngrijire, de obicei neremunerate, aceste persoane fiind predominant femei; întrucât politicile de abordare a provocărilor demografice și de răspuns la nevoile tot mai mari de îngrijire și la nevoile pe termen lung ar trebui concepute astfel încât să nu conducă la creșterea presiunii asupra persoanelor care asigură servicii informale de îngrijire;
- BF. întrucât dizabilitățile sunt adesea rezultatul unor accidente de muncă sau sunt dobândite prin afecțiuni cronice legate de bolile profesionale și de expunerea la pericole pentru sănătate;
- BG. întrucât angajamentul pentru o mai bună incluziune și protecția drepturilor persoanelor cu dizabilități ar trebui să se reflecte în toate domeniile de politică, inclusiv în procesul semestrului european,
- BH. întrucât UE și statele membre ar trebui să adopte toate măsurile adecvate pentru a pune în aplicare drepturile stabilite în CRPD și să modifice sau să retragă măsurile actuale care discriminează persoanele cu dizabilități; întrucât UE și statele membre ar trebui să protejeze și să promoveze drepturile fundamentale ale persoanelor cu dizabilități în toate politicile și programele;
- BI. întrucât 46 de milioane de femei și fete din Uniunea Europeană trăiesc cu dizabilități ⁽²⁵⁾;
- BJ. întrucât femeile și fetele cu dizabilități se confruntă cu o discriminare intersecțională multiplă și cu provocări care decurg din intersecția dintre gen și dizabilitate cu orientarea sexuală, identitatea de gen, exprimarea de gen, caracteristicile sexuale, țara de origine, clasa, statutul de migrant, vârsta sau originea rasială ori etnică; întrucât femeile cu dizabilități care provin din medii minoritare riscă mai mult să se confrunte cu o discriminare triplă din cauza situației lor vulnerabile; întrucât discriminarea creează obstacole în calea participării lor la toate domeniile vieții, inclusiv dezavantaje socioeconomice, izolare socială, violență de gen, sterilizare forțată și avort, lipsa accesului la servicii comunitare, cultură, sport și activități recreative, locuințe de slabă calitate, instituționalizare și asistență medicală inadecvată; întrucât aceste obstacole reduc probabilitatea de a participa pe deplin și de a se implica activ în societate și de a contribui la aceasta, inclusiv în domeniul educației și al pieței muncii;
- BK. întrucât, în Uniunea Europeană, 20,6 % dintre femeile cu dizabilități sunt încadrate în muncă cu normă întreagă, comparativ cu 28,5 % dintre bărbații cu dizabilități ⁽²⁶⁾; întrucât cifrele indică faptul că, în medie, 29,5 % dintre femeile cu dizabilități din UE sunt expuse riscului de sărăcie și de excluziune socială, comparativ cu 27,5 % dintre bărbații cu dizabilități ⁽²⁷⁾;
- BL. întrucât CRPD indică faptul că femeile și fetele cu dizabilități sunt expuse unui risc mai mare de violență, atât în interiorul, cât și în afara domiciliului; întrucât unele state membre nu au ratificat încă Convenția privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul); întrucât extinderea domeniilor criminalității pentru a include forme specifice de violență de gen, în conformitate cu articolul 83 alineatul (1) din TFUE, le va oferi o mai mare protecție femeilor și fetelor cu dizabilități,

Guvernanța și punerea în aplicare

1. subliniază că este necesară o sensibilizare la toate nivelurile cu privire la drepturile persoanelor cu dizabilități consacrate în CRPD pentru a le proteja drepturile și demnitatea, precum și promovarea unei cooperări fructuoase și a schimbului de bune practici între statele membre; subliniază necesitatea unor definiții general acceptate ale dizabilității, dezinstituționalizării, traiului în comunitate, vieții independente și educației favorabile incluziunii; încurajează statele membre să consolideze mecanismele de coordonare;

⁽²⁵⁾ Rezoluția Parlamentului European referitoare la situația femeilor cu dizabilități.

⁽²⁶⁾ Indicele egalității de gen 2020.

⁽²⁷⁾ Rezoluția Parlamentului European referitoare la Strategia Europeană pentru persoanele cu dizabilități după 2020.

Joi, 7 octombrie 2021

2. subliniază că statele membre ar trebui să își intensifice eforturile de sprijinire a persoanelor cu dizabilități în următoarele domenii prioritare: sănătate, educație, accesibilitate, ocuparea forței de muncă și condiții de muncă, viață independentă, coordonare, condiții de viață, protecție socială și sensibilizare;
3. invită toate statele membre care nu au ratificat încă Protocolul opțional la CRPD să facă acest lucru fără întârziere și solicite UE să ratifice pe deplin acest protocol; invită Consiliul să ia măsurile necesare pentru a asigura aderarea UE la Protocolul opțional;
4. consideră că Protocolul opțional este o parte integrantă a CRPD; subliniază faptul că Protocolul opțional oferă cetățenilor posibilitatea de a comunica presupuse încălcări ale dispozițiilor convenției de către un stat parte și permite Comitetului CRPD să deschidă anchete confidențiale atunci când primește informații care indică o încălcare gravă sau sistematică de către un stat parte;
5. invită Comisia să realizeze o revizuire cuprinzătoare și transversală a legislației și a programelor de finanțare ale UE în vederea respectării depline a CRPD, implicând în mod constructiv organizațiile persoanelor cu dizabilități și membrii cadrului UE de monitorizare a punerii în aplicare a CRPD;
6. invită Comisia și statele membre să țină seama de diversitatea și eterogenitatea persoanelor cu dizabilități atunci când elaborează și pun în aplicare politici și măsuri;
7. ia act de progresele înregistrate de statele membre în punerea în aplicare și monitorizarea efectivă a CRPD și în adaptarea măsurilor de accesibilitate în vederea respectării standardelor CRPD; invită statele membre să desemneze imediat autorități responsabile care să servească drept puncte de contact și să instituie mecanisme de coordonare la toate nivelurile administrative, în conformitate cu articolul 33 din CRPD, pentru punerea în aplicare și monitorizarea acesteia; subliniază că statele membre ar trebui să se asigure că la activitatea acestor autorități participă un număr semnificativ de persoane cu dizabilități;
8. sprijină propunerea Comisiei de a crea o platformă pentru persoanele cu dizabilități în vederea consolidării guvernantei cooperării la nivelul UE în acest domeniu și a punerii în aplicare a Strategiei europene pentru persoanele cu dizabilități 2021-2030 și a strategiilor naționale pentru persoanele cu dizabilități;
9. subliniază că noua platformă a UE pentru persoanele cu dizabilități ar trebui să fie aliniată la orientările stabilite în Pilonul european al drepturilor sociale;
10. invită statele membre să desfășoare campanii naționale de sensibilizare cu privire la dizabilități, care să promoveze CRPD și Strategia europeană pentru persoanele cu dizabilități 2021-2030 și care să fie accesibile tuturor și să implice persoanele cu dizabilități, precum și membrii familiilor lor și organizațiile care le reprezintă; invită statele membre să adopte calendare ambițioase pentru punerea în aplicare a strategiei; invită Comisia să elaboreze un set de indicatori detaliați în viitorul act delegat privind tabloul de bord social revizuit pentru a măsura progresele înregistrate în direcția scopurilor și obiectivelor strategiei și pentru a asigura respectarea de către toți cei implicați a angajamentelor prezentate în aceste documente;
11. ia act de solicitarea de a desemna „coordonatori pentru aspectele legate de dizabilități” adresată de Comisie tuturor instituțiilor, organismelor, agențiilor și delegațiilor UE; își reiterează cererea de a crea puncte de contact în toate instituțiile și agențiile UE, inclusiv în Parlament și în Consiliu, punctul central de contact fiind stabilit în cadrul Secretariatului General al Comisiei și sprijinit printr-un mecanism interinstituțional adecvat; invită instituțiile UE să acorde prioritate numirii persoanelor cu dizabilități în funcția de coordonatori pentru aspectele legate de dizabilități;
12. salută planurile Comisiei de a examina funcționarea cadrului UE pentru monitorizarea punerii în aplicare a CRPD în 2022 și de a propune acțiuni pe această bază; invită Comisia să consolideze cadrul UE și independența sa, în special prin asigurarea unei mai mari implicări și participări a experților, a organizațiilor neguvernamentale, a partenerilor sociali și, în special, a persoanelor cu dizabilități, fără discriminare bazată pe tipul de dizabilitate sau pe orice altă circumstanță personală; subliniază că este necesar ca cadrul UE să se bazeze pe date detaliate, de calitate și defalcate în funcție de natura dizabilității unei persoane, pe baza rezultatelor Grupului de la Washington privind statisticile referitoare la dizabilități;

Joi, 7 octombrie 2021

13. invită instituțiile UE și statele membre să își reafirme angajamentul de a asigura egalitatea incluzivă pentru persoanele cu dizabilități și de a pune pe deplin în aplicare CRPD, inclusiv articolul 27 privind munca și ocuparea forței de muncă;
14. invită Comisia și statele membre să stabilească obiective clare pentru a îmbunătăți condițiile de viață și de muncă ale persoanelor cu dizabilități, respectând totodată principiile accesibilității și nediscriminării și investind în egalitatea de șanse și în participarea persoanelor cu dizabilități în toate domeniile vieții;
15. subliniază că Comisia pentru petiții joacă un rol specific de protecție în ceea ce privește respectarea de către UE a CRPD la elaborarea politicilor și a legislației; ia act de faptul că, în contextul acestei responsabilități, comisia se ocupă de petițiile privind problemele legate de dizabilități, organizează dezbateri, ateliere tematice și audieri publice pe această temă, redactează proiecte de rezoluție și realizează vizite la fața locului;
16. subliniază că, pentru a avea acces efectiv la justiție prin intermediul petițiilor adresate Parlamentului, persoanele cu dizabilități ar trebui să aibă acces la sprijinul și asistența necesare pentru a elabora și depune petiții care îndeplinesc criteriile de admisibilitate; solicită o mai bună vizibilitate a mecanismului pentru petiții prin creșterea gradului de conștientizare, precum și prin implicarea și participarea persoanelor cu dizabilități sau a reprezentanților acestora la examinarea petițiilor;
17. îndeamnă statele membre să elaboreze planuri naționale de acțiune care să abordeze deficiențele în ceea ce privește accesul la informațiile privind siguranța publică, învățarea la distanță și online, asistența personală, îngrijirea și serviciile de sprijin pentru persoanele cu dizabilități;
18. invită Comisia pentru petiții să colecteze și să furnizeze date statistice privind prelucrarea petițiilor și subliniază necesitatea ca comisia să se asigure că poate oferi servicii de interpretare în limbajul prin semne, așa cum ar trebui să facă toate comisiile Parlamentului European, pentru a asigura accesul la informații și participarea;
19. invită Comisia și statele membre să recunoască mai bine importanța unor servicii și sisteme de sprijin accesibile și de calitate pentru o viață independentă; subliniază necesitatea de a promova strategii și standarde pentru un sprijin personalizat și de calitate pentru persoanele dependente cu dizabilități și pentru îngrijitorii acestora, inclusiv o protecție socială îmbunătățită și diverse forme de sprijin pentru îngrijitorii informali; invită Comisia să prezinte o agendă strategică a UE pentru îngrijitori, ca un alt pas înainte spre o capacitate calitativă a sectorului asistenței medicale din UE, inclusiv pentru lucrătorii din sectorul serviciilor personale și la domiciliu; reafirmă că agenda pentru îngrijire trebuie să reflecte și situația celor 100 de milioane de îngrijitori informali din UE care asigură 80 % din îngrijirea pe termen lung, a căror muncă rămâne însă nerecunoscută în mare parte;
20. recomandă Comisiei pentru petiții să elaboreze un raport anual privind problemele evidențiate în petițiile referitoare la persoanele cu dizabilități și să propună recomandări;
21. invită Comisia să integreze structural Strategia europeană pentru persoanele cu dizabilități 2021-2030 în procesul semestrului european, întrucât acesta din urmă ar trebui utilizat pentru a inspira politicile și abordările statelor membre, pentru a consolida caracterul incluziv al societății și pentru a sprijini ocuparea forței de muncă și protecția socială a persoanelor cu dizabilități; invită Comisia să realizeze o revizuire anuală a integrării aspectelor legate de dizabilități în procesul semestrului european;
22. invită Comisia și statele membre să stabilească o definiție comună a dizabilității conform observațiilor finale ale Comitetului CRPD privind raportul inițial al Uniunii Europene adoptat în 2015 și să asigure recunoașterea reciprocă a statutului de persoană cu dizabilități în toate statele membre, pentru a permite libera circulație a persoanelor cu dizabilități și exercitarea reală de către acestea a drepturilor lor cetățenești europene, precum și recunoașterea efectivă a acestor drepturi;
23. invită Comisia să se asigure că UE și statele membre respectă pe deplin toate obligațiile relevante ale UE și ale ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, în special CRPD și Observațiile generale ale Comitetului CRPD cu privire la convenție, precum și normele de finanțare și măsurile relevante ale UE, și să le ofere sprijin, lor și familiilor lor, precum și să facă posibil schimbul de bune practici în acest domeniu;

Joi, 7 octombrie 2021

24. subliniază necesitatea unor formări mai numeroase și periodice de sensibilizare a personalului din justiție și de aplicare a legii cu privire la abordarea și gestionarea crizelor și la dezamorsarea conflictelor atunci când interacționează cu persoane cu dizabilități specifice;

Protecția datelor

25. invită Comisia să se asigure că statele membre pun corect în aplicare Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor – RGPD) ⁽²⁸⁾ și să ia măsurile necesare pentru a proteja datele sensibile ale persoanelor cu dizabilități;

26. subliniază că orice prelucrare a datelor cu caracter personal trebuie să respecte pe deplin RGPD; subliniază că, în conformitate cu RGPD, prelucrarea datelor genetice sau biometrice în scopul identificării unice a unei persoane fizice și a datelor privind sănătatea (date cu caracter personal sensibile) este interzisă, cu excepția cazului în care acest lucru este permis în mod expres de RGPD;

Participarea

27. subliniază necesitatea de a consulta și de a implica activ organizațiile persoanelor cu dizabilități în toate etapele planificării, adoptării, punerii în aplicare și monitorizării tuturor tipurilor de măsuri, astfel încât aceste măsuri să asigure promovarea drepturilor lor fundamentale; salută angajamentul Comisiei de a implica în mod adecvat organizațiile persoanelor cu dizabilități în toate etapele punerii în aplicare a Strategiei europene pentru persoanele cu dizabilități 2021-2030;

28. reamintește importanța de a consulta și de a implica persoanele cu dizabilități și organizațiile care le reprezintă atunci când se adoptă măsuri legate de pandemia de COVID-19, cum ar fi planurile de redresare și vaccinare, precum și în orice criză viitoare;

29. subliniază că participarea deplină și efectivă a persoanelor cu dizabilități în toate domeniile vieții și societății este esențială pentru exercitarea drepturilor lor fundamentale;

30. reamintește că multe persoane cu dizabilități sunt încă separate de viața comunității și nu au control asupra vieții lor de zi cu zi, în special cele care trăiesc în instituții rezidențiale, pandemia de COVID-19 evidențiind și intensificând provocările cu care se confruntă aceste persoane; îndeamnă statele membre să integreze serviciile de asistență pentru a garanta că persoanele cu dizabilități se bucură de dreptul egal de a trăi independent și de a fi incluse în comunitate;

31. îndeamnă statele membre să se asigure că persoanele cu dizabilități sunt implicate, fără nicio constrângere, în procesul de elaborare a politicilor; indică faptul că CRPD prevede o participare politică deplină, ceea ce înseamnă că persoanele cu dizabilități trebuie să poată participa la alegeri și la procesele decizionale în condiții de egalitate cu ceilalți; invită Comisia să se asigure că statele membre prevăd modalități simplificate de naturalizare sau scutiri specifice de la examenele de naturalizare pentru persoanele cu dizabilități, pentru a le garanta accesul la cetățenie;

32. reamintește numărul mare de cetățeni ai UE privați de dreptul lor de a participa la alegeri, inclusiv la alegerile pentru Parlamentul European, din cauza dizabilităților sau a problemelor lor de sănătate mintală; prin urmare, invită Comisia și statele membre să asigure dreptul real al persoanelor cu dizabilități de a vota la alegerile pentru Parlamentul European;

Libera circulație

33. salută planul Comisiei de a prezenta, până la sfârșitul anului 2023, o propunere de creare a unui card european pentru dizabilitate care să fie recunoscut în toate statele membre, cu scopul de a extinde proiectele-pilot pentru cardul european pentru dizabilitate și tichetul de parcare al UE pentru persoanele cu dizabilități; consideră că cardul european pentru dizabilitate, care ar trebui să fie obligatoriu în toate statele membre, va fi un instrument important pentru a ajuta persoanele cu dizabilități să își exercite dreptul la liberă circulație într-o UE fără bariere;

34. invită Comisia și statele membre să dea dovadă de ambiție în ceea ce privește sfera de aplicare a drepturilor pe care cardul le va asigura utilizatorilor săi, precum și să asigure punerea cuvenită în aplicare în fiecare stat membru, dacă va fi necesar, prin intermediul unei legislații a UE cu caracter obligatoriu;

⁽²⁸⁾ JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

Joi, 7 octombrie 2021

35. observă că, în unele state membre din UE în care a fost deja instituit un card pentru dizabilitate, au existat relatări despre utilizarea abuzivă a acestuia, fapt care uneori a avut consecințe negative pentru persoanele cu adevărat eligibile; subliniază, prin urmare, necesitatea de a crește gradul de conștientizare la toate nivelurile și de a lua măsuri pentru a împiedica utilizarea abuzivă a noului card al UE pentru dizabilitate;

36. invită Comisia să scutească persoanele cu dizabilități și familiile și îngrijitorii acestora de la plata taxelor rutiere în întreaga Europă, pentru a sprijini deplasarea acestora, în special atunci când aceștia au nevoie să efectueze călătorii repetate pentru tratament medical și de îngrijire;

37. invită Comisia să consolideze în continuare cadrul legislativ pentru participarea persoanelor cu dizabilități la turism; ia act de faptul că 25 % din electoratul UE are un anumit grad de deficiență sau dizabilitate ⁽²⁹⁾ și că contribuția totală brută a turismului accesibil pentru persoanele cu dizabilități și persoanele cu mobilitate redusă la cifra de afaceri din UE s-a ridicat în 2012 la aproximativ 786 miliarde EUR ⁽³⁰⁾;

38. salută călduros adoptarea unor drepturi consolidate în favoarea călătorilor din transportul feroviar în cazul persoanelor cu dizabilități și a persoanelor cu mobilitate redusă, în special eliminarea treptată a derogărilor actuale de care beneficiază statele membre și reducerea perioadei de preaviz impuse persoanelor cu dizabilități sau cu mobilitate redusă care au nevoie de asistență; îndeamnă statele membre să prevadă, cât de curând posibil, perioade de notificare prealabilă mai scurte pentru persoanele cu dizabilități care au nevoie de asistență în timpul călătoriei, pentru a le permite persoanelor cu dizabilități și persoanelor cu mobilitate redusă să își exercite mai ușor dreptul la liberă circulație și pentru a defini perioade de accesibilitate; solicită punerea rapidă în aplicare a normelor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 reformat în toate statele membre; invită Comisia să aibă în vedere prezentarea unei propuneri privind drepturile pasagerilor cu dizabilități din transportul urban și rural, care să remedieze lacunele rămase; solicită adoptarea unui pachet la fel de eficient în domeniul transportului maritim;

39. invită Comisia să sprijine statele membre să asigure condițiile necesare – la nivel local, regional și național – pentru a le permite persoanelor cu dizabilități să se bucure de drepturile lor la liberă circulație, la autodeterminare și la alegeri personale făcute în condiții egale cu ceilalți, să trăiască în mod independent și să fie incluse în comunitate, astfel cum se prevede la articolul 19 din CRPD; invită statele membre să îmbunătățească accesibilitatea informațiilor furnizate de administrația publică prin utilizarea unor formate deschise și accesibile;

Accesibilitatea

40. ia act de propunerea Comisiei privind crearea unui centru de resurse „AccessibleEU” până în 2022; invită Comisia să creeze o agenție a UE privind accesibilitatea (Comitetul UE privind accesibilitatea) care să fie responsabilă de elaborarea specificațiilor tehnice în materie de accesibilitate în sprijinul politicilor și legislației specifice ale UE, să organizeze consultări cu titularii de drepturi, cu părțile interesate și cu organizațiile neguvernamentale, să ajute statele membre și instituțiile UE să aplice măsurile de accesibilitate într-un mod armonizat, în beneficiul pieței unice, și să sensibilizeze opinia publică cu privire la importanța accesibilității pentru a garanta egalitatea în societate;

41. invită Comisia și statele membre să asigure accesibilitatea cognitivă, senzorială și fizică a inițiativelor UE privind digitalizarea pieței muncii;

42. regretă faptul că accesul la mediul construit și accesibilitatea fizică nu au fost incluse în domeniul de aplicare al Actului european privind accesibilitatea; invită Comisia să utilizeze Actul european privind accesibilitatea ca bază pentru a adopta un cadru solid al UE pentru un mediu accesibil și favorabil incluziunii, cu spații publice și servicii pe deplin accesibile, inclusiv servicii de transport public, de comunicare, administrative și financiare, precum și mediul construit; salută inițiativa „Access City Award” a Comisiei;

43. salută rezultatele concursului european pentru orașe accesibile („European Access City”); invită statele membre să organizeze concursuri asemănătoare la nivel național;

⁽²⁹⁾ Studiul Parlamentului din 1 octombrie 2018 intitulat „2018 Update of the Study on the protection role of the Committee on Petitions in the context of the implementation of the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities”.

⁽³⁰⁾ Prezentarea Comisiei din 10 ianuarie 2014 intitulată „Economic impact and travel patterns of accessible tourism in Europe: Presentation of the key study findings”.

Joi, 7 octombrie 2021

44. subliniază că cele mai frecvente preocupări ale petiționarilor cu privire la egalitatea persoanelor cu dizabilități se concentrează pe accesibilitate și protecție socială, precum și pe drepturile de muncă și dreptul de a trăi independent în comunitate; invită așadar statele membre să pună în aplicare pe deplin și să monitorizeze în permanență întreaga legislație privind accesibilitatea, inclusiv Directiva (UE) 2019/882 (Actul european privind accesibilitatea) pentru a preveni și elimina efectiv și definitiv barierele în cazul lucrătorilor cu dizabilități și pentru a îmbunătăți și a asigura disponibilitatea unor servicii accesibile și condiții adecvate de furnizare a acestor servicii; invită, în acest context, statele membre să ia în considerare, atunci când transpun în dreptul intern Actul european privind accesibilitatea, interconectivitatea dintre accesibilitatea serviciilor și accesibilitatea mediului construit;

45. subliniază că trebuie garantată accesibilitatea deplină în toate spațiile publice din Europa; regretă că Strategia europeană pentru persoanele cu dizabilități 2021-2030 este în prezent ignorată din multe puncte de vedere și, în special, că există prea multe clădiri publice cu bariere arhitecturale, care constituie o formă odioasă de discriminare; invită Comisia Europeană să integreze accesibilitatea în toate domeniile de politică și invită statele membre să pună pe deplin în aplicare legislația în vigoare;

46. regretă faptul că, în unele state membre, numerele de urgență inaccesibile au însemnat că unele persoane cu dizabilități nu au putut comunica cu serviciile esențiale de asistență și de urgență; îndeamnă, prin urmare, statele membre să pună în aplicare cu atenție Directiva (UE) 2018/1972 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice;

47. invită statele membre să garanteze că Directiva (UE) 2016/2102 privind accesibilitatea site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public este pusă în aplicare în mod rapid și eficient, la toate nivelurile, pentru a se asigura că persoanele cu dizabilități pot accesa toate informațiile de care au nevoie într-un format accesibil, inclusiv limbajele prin semne utilizate la nivel național; salută inițiativa Comisiei referitoare la un plan de acțiune privind accesibilitatea conținutului web pentru toate instituțiile, organismele și agențiile UE pentru a asigura conformitatea site-urilor UE, a documentelor publicate pe aceste site-uri și a platformelor online cu standardele europene în materie de accesibilitate, care trebuie extinse; îndeamnă toate instituțiile, organismele și agențiile UE să respecte standardele europene în materie de accesibilitate până cel târziu în 2022;

48. îndeamnă statele membre să transpună în legislația națională Directiva serviciilor mass-media audiovizuale îndelung așteptată și, în conformitate cu articolul 7 din aceasta, să ofere servicii mass-media audiovizuale accesibile persoanelor cu dizabilități;

49. îndeamnă instituțiile UE să îmbunătățească nivelul de accesibilitate și calitatea acestora în toate clădirile lor și să elimine barierele existente în calea accesului la site-urile, dezbaterile și documentele lor, și anume să se asigure că informațiile furnizate sunt accesibile, de exemplu, propunând traducerea în limbajul prin semne din diversele state membre și realizând documente în alfabetul Braille și în limbaj ușor lizibil;

50. evidențiază că este important să se abordeze rapid preocupările legate de accesibilitate în toate politicile și instrumentele pertinente, inclusiv preocupările legate de normele privind achizițiile publice și de accesibilitatea petițiilor adresate Parlamentului;

51. îndeamnă serviciile competente ale Parlamentului să își continue eforturile și să finalizeze proiectul privind grupul de lucru inter-servicii pentru limbajul prin semne în cel mai scurt timp posibil, pentru a răspunde solicitărilor din petiția nr. 1056/2016, făcând posibilă depunerea petițiilor în limbajele naționale și internaționale prin semne utilizate în UE, ceea ce ar permite utilizatorilor limbajului prin semne să își exerseze mai ușor dreptul fundamental de a adresa petiții;

52. subliniază necesitatea de a pune la dispoziție în cadrul reuniunilor comisiilor, reuniunilor plenare și tuturor celelalte reuniuni ale Parlamentului servicii de interpretare în limbajul semnelor și traduceri în limbaj ușor lizibil, astfel încât aceste reuniuni să fie accesibile persoanelor cu dizabilități;

Combaterea discriminării

53. observă că nu există o recunoaștere reciprocă a statutului de persoană cu dizabilități între statele membre; invită statele membre să colaboreze într-un spirit de încredere reciprocă pentru a recunoaște statutul atribuit într-un alt stat membru; reamintește obiectivul Comisiei de a colabora cu statele membre pentru a extinde domeniul de aplicare al recunoașterii reciproce a statutului de persoană cu dizabilități în domenii precum mobilitatea forței de muncă și beneficiile legate de condițiile de prestare a serviciilor; subliniază necesitatea de a extinde beneficiile cardului european pentru

Joi, 7 octombrie 2021

dizabilitate, astfel încât să fie incluse și beneficiile de acces la sănătate recunoscute reciproc; subliniază, în acest context, importanța unei acțiuni rapide în ceea ce privește punerea în aplicare a cardului european pentru dizabilitate; reiterează necesitatea unei înțelegeri reciproce a dezinstituționalizării, a punerii sale în aplicare și a traiului independent în comunitate, în vederea unei mai bune alinieri a strategiilor statelor membre și a fondurilor UE la CRPD;

54. recunoaște numeroasele domenii de aplicare pe care le-ar putea avea cardul european pentru dizabilitate, în ceea ce privește atât accesul fără discriminare la numeroase servicii, cât și siguranța în situații de pericol și de urgență; evidențiază că un astfel de card ar asigura recunoașterea imediată a unei persoane cu dizabilități de către forțele de ordine implicate;

55. regretă faptul că, potrivit OMS, copiii și adulții cu dizabilități sunt expuși unui risc mai mare de violență decât colegii lor fără dizabilități; subliniază că în special minorii sunt de 3,7 ori mai susceptibili decât copiii fără dizabilități să fie victime ale oricărui tip de violență, de 3,6 ori mai susceptibili de a fi victime ale violenței fizice și de 2,9 ori mai susceptibili de a fi victime ale violenței sexuale; subliniază că copiii cu deficiențe mentale sau intelectuale par a fi printre cei mai vulnerabili, cu un risc de violență sexuală de 4,6 ori mai mare față de colegii lor fără dizabilități; solicită, prin urmare, crearea unui cadru european pentru protecția persoanelor cu dizabilități împotriva oricărui tip de violență;

56. subliniază că UE are nevoie urgent de o legislație care să protejeze cetățenii împotriva tuturor formelor de discriminare în UE și consideră că acest lucru este primordial pentru o punere în aplicare corectă a politicilor CRPD; îndeamnă statele membre să adopte directiva orizontală a UE privind combaterea discriminării, pe care Comisia a prezentat-o în 2008; invită Comisia să prezinte o soluție alternativă pentru a avansa cât mai curând posibil pe calea combaterii discriminării în întreaga UE, în toate domeniile vieții;

57. condamnă cu fermitate orice discriminare medicală împotriva persoanelor cu dizabilități; reamintește că măsurile relevante adoptate de statele membre trebuie să respecte CRPD și să asigure accesul egal și nediscriminatoriu la serviciile sociale și de asistență medicală; subliniază că răspunsul la viitoarele crize sanitare (de la pregătire la tratament) trebuie să garanteze că persoanele cu dizabilități nu sunt lăsate în urmă; solicită, în acest sens, autorităților relevante să le ofere persoanelor cu dizabilități același tratament medical ca oricărei alte persoane, inclusiv terapie intensivă; reamintește că este important ca serviciile publice de sănătate să joace întotdeauna un rol principal în protecția persoanelor cu dizabilități;

58. își reiterează apelul adresat Comisiei de a colabora cu Curtea de Justiție a Uniunii Europene în ceea ce privește strategiile de comunicare și de accesibilitate, pentru a se asigura că persoanele cu dizabilități au acces la sistemul de justiție al UE fără a face obiectul vreunei forme de discriminare; invită Comisia și statele membre să continue programele de capacitate pentru persoanele cu dizabilități, care să le permită să recunoască și să raporteze cazurile de discriminare împotriva lor;

59. condamnă orice formă de discriminare a persoanelor cu dizabilități la locul de muncă; invită statele membre și Comisia să pună în aplicare politici care vizează prevenirea cazurilor de hărțuire din cauza dizabilității; invită, în plus, statele membre să pună în aplicare, în colaborare cu angajatorii, politici de prevenire a hărțuirii pe internet a persoanelor cu dizabilități la locul de muncă;

60. subliniază că trebuie prevenită încarcerarea persoanelor a căror dizabilitate este incompatibilă cu detenția și că ar trebui oferite alternative la pedepsele cu închisoarea; invită statele membre să se asigure că principiile fundamentale ale egalității de tratament, nediscriminării, amenajărilor corespunzătoare și accesibilității sunt respectate pentru deținuții cu dizabilități;

61. invită statele membre să facă schimb de informații și de bune practici, în special în ceea ce privește tranziția de la îngrijirea instituționalizată la viața independentă, acordarea de locuințe accesibile și la prețuri abordabile pentru persoanele cu dizabilități și includerea în comunitate;

62. subliniază că amenajarea corespunzătoare, accesibilitatea și proiectarea universală sunt esențiale pentru combaterea discriminării persoanelor cu dizabilități; subliniază importanța accesului nediscriminatoriu și efectiv care presupune identificarea și eliminarea obstacolelor și a barierelor în calea accesului persoanelor cu dizabilități la bunuri, servicii și infrastructuri puse la dispoziția publicului larg; atrage atenția asupra faptului că accesul nediscriminatoriu și efectiv al

Joi, 7 octombrie 2021

persoanelor cu dizabilități trebuie să le fie acordat, ori de câte ori este posibil, în termeni și condiții de egalitate cu persoanele fără dizabilități și că acestor persoane trebuie să li se înlesnească, atunci când este necesar, utilizarea dispozitivelor de asistare, inclusiv a dispozitivelor de ajutor la mers și de acces, de tipul câinilor-ghid recunoscuți și al altor câini pentru asistență⁽³¹⁾; reamintește că ar trebui adoptate standarde de accesibilitate în consultare cu persoanele cu dizabilități și cu organizațiile reprezentative ale acestora, deoarece cunoștințele lor sunt esențiale pentru identificarea obstacolelor în calea accesibilității; subliniază că amenajarea corespunzătoare, accesibilitatea și proiectarea universală sunt esențiale pentru combaterea discriminării persoanelor cu dizabilități;

63. accentuează rolul esențial al membrilor familiei care oferă îngrijire persoanelor cu dizabilități și care răspund adesea nevoilor lor de îngrijire și asistență; subliniază în acest sens că este necesar ca politicile și strategiile naționale și ale UE să sprijine puternic membrii familiei și îngrijitorii; consideră că este esențial să li se acorde recunoaștere europeană reciprocă în calitate de îngrijitori;

64. subliniază importanța dreptului persoanelor cu dizabilități de a-și exercita drepturile fundamentale în condiții de egalitate; subliniază necesitatea de a recunoaște că persoanele cu dizabilități se bucură de capacitate juridică în condiții de egalitate cu ceilalți în toate aspectele vieții, în conformitate cu articolul 12 din CRPD; invită statele membre să ia măsuri oportune și în timp util pentru a asigura un acces efectiv, echitabil și incluziv la sistemul de justiție și la aplicarea legii pentru persoanele cu toate tipurile de dizabilități, în toate etapele procesului; evidențiază că accesul egal, fără discriminare, la justiție, pe durata întregii proceduri judiciare, presupune asigurarea accesibilității infrastructurilor și a serviciilor;

65. subliniază necesitatea unor ajutoare financiare, astfel încât persoanele cu dizabilități să poată plăti sau angaja îngrijitori sau să poată sprijini financiar membrii familiei, deoarece serviciile de îngrijire ale acestora din urmă au un cost atât în termeni de timp, cât și de bani, și întrucât acest lucru este absolut necesar pentru sprijinirea persoanelor cu dizabilități și a îngrijitorilor lor familiali;

66. subliniază că persoanele cu dizabilități sunt marginalizate social și excluse din viața profesională, economică și socială; regretă faptul că persoanele cu dizabilități, în special cele cu nevoi de sprijin ridicate, sunt expuse adesea unui risc ridicat de instituționalizare, în timp ce sprijinul financiar actual din partea statelor membre nu este suficient, în special în ceea ce privește sprijinul bazat pe comunitate, orientat către persoane, care ar proteja drepturile persoanelor cu dizabilități⁽³²⁾;

67. subliniază că articolul 19 din CRPD stabilește dreptul de a trăi independent și de a fi inclus în comunitate; invită statele membre să garanteze un proces care să permită schimbarea condițiilor de viață ale persoanelor cu dizabilități, trecând de la un cadru instituțional la un sistem care să permită participarea socială și în care serviciile să fie prestate în comunitate, în funcție de dorința și preferințele individuale; invită statele membre să includă obiective specifice cu termene clare în strategiile lor de dezinstituționalizare și să finanțeze în mod corespunzător punerea în aplicare a acestor strategii;

68. regretă că persoanele cu dizabilități și rețelele lor de sprijin au fost excluse din grupurile prioritare în cadrul strategiei de vaccinare a UE; îndeamnă statele membre să le ofere persoanelor cu dizabilități și rețelor lor de sprijin acces prioritar la vaccinare; insistă, în acest sens, ca vaccinarea împotriva COVID-19 să se bazeze pe consimțământul liber și în cunoștință de cauză al persoanelor cu dizabilități și ca autonomia și capacitatea juridică a tuturor persoanelor cu dizabilități, inclusiv a persoanelor cu dizabilități intelectuale, a persoanelor cu dizabilități psihosociale și a persoanelor autiste să nu fie subminate cu măsuri considerate ca fiind în interesul public sau în interesul superior al persoanei;

69. solicită efectuarea unor anchete la nivelul UE și la nivel național cu privire la ratele disproporționate ale infectării cu COVID-19 și ale mortalității cauzate de aceasta în centrele de îngrijire și asistență, serviciile rezidențiale pentru persoanele în vârstă și persoanele cu dizabilități și în alte servicii sociale, pentru a înțelege cauzele, a-i identifica pe cei responsabili și a lua măsurile necesare pentru a împiedica situații similare în viitor;

⁽³¹⁾ Petițiile nr. 1140/2015, 0857/2016, 0535/2017, 1140/2015 și 0988/2020.

⁽³²⁾ <https://www.edf-feph.org/independent-living-and-de-institutionalisation-policy/>

Joi, 7 octombrie 2021

70. solicită ca locurile în care se desfășoară vaccinarea să fie accesibile fizic și să se ofere orientare și asistență la fața locului celor care au nevoie de ele; solicită programe specifice de transport accesibil, care să fie gratuit sau cu costuri reduse, ori de câte ori este necesar.

Ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

71. este preocupat de ratele ridicate ale șomajului în rândul persoanelor cu dizabilități, în special în rândul femeilor cu dizabilități, comparativ cu alte grupuri din UE; invită statele membre să promoveze și să asigure un cadru legislativ și de politică pentru participarea persoanelor cu dizabilități și, în special, a femeilor cu dizabilități la piața muncii, inclusiv a celor cu dizabilități ascunse, boli cronice sau dificultăți de învățare;

72. invită statele membre să adopte o abordare intersecțională, în special în politicile și măsurile lor pentru crearea de locuri de muncă favorabile incluziunii; regretă faptul că discriminarea multiplă și intersecțională nu este abordată suficient în Strategia europeană pentru persoanele cu dizabilități 2021-2030; invită, prin urmare, Comisia să acorde o atenție deosebită intersecționalității în punerea în aplicare a strategiei și să stabilească obiective clare, măsurabile și ambițioase privind diversitatea la locul de muncă, care să reflecte eterogenitatea persoanelor cu dizabilități, pentru a aborda discriminarea multiplă și intersecțională; subliniază importanța de a monitoriza eficiența strategiei, cu implicarea persoanelor cu dizabilități și a organizațiilor reprezentative ale acestora;

73. invită Comisia și statele membre să promoveze și să sprijine întreprinderile sociale care se concentrează pe încadrarea în muncă a persoanelor cu dizabilități, deoarece acestea reprezintă o pârghe pentru stimularea creării de locuri de muncă decente;

74. încurajează statele membre să le acorde persoanelor cu dizabilități grave și semnificative acces timpuriu la sistemele publice de pensii pentru a combate riscul de sărăcie și de excludere socială la bătrânețe;

75. invită statele membre să abordeze subdezvoltarea și subfinanțarea serviciilor publice de ocupare a forței de muncă în vederea îmbunătățirii ratei de încadrare în muncă a persoanelor cu dizabilități; îndeamnă statele membre să consolideze legăturile dintre serviciile publice de ocupare a forței de muncă și agențiile de recrutare;

76. subliniază rolul pozitiv jucat de locurile de muncă protejate care respectă CRPD în tranziția persoanelor cu dizabilități către piața deschisă a forței de muncă;

77. îndeamnă statele membre să sprijine modelele de plasare și sprijin individual („angajare asistată”) bazate pe drepturi, favorabile incluziunii și decente, ca modalitate de tranziție a persoanelor cu dizabilități, atunci când este posibil, către piața deschisă a forței de muncă;

78. invită Comisia să inițieze revizuirea Directivei privind egalitatea de tratament cât mai curând posibil, pentru a o armoniza pe deplin cu dispozițiile CRPD și a pune în aplicare un proces participativ menit să asigure implicarea directă și deplină a organizațiilor care reprezintă persoanele cu dizabilități;

79. subliniază că sistemele de sprijin pentru angajare nu ar trebui să reducă salariile persoanelor cu dizabilități, în special prin cofinanțare publică; subliniază că angajarea persoanelor cu dizabilități trebuie să se bazeze pe cadrul de ocupare a forței de muncă aplicat altor lucrători în ceea ce privește remunerarea sau timpul de lucru, acest cadru fiind adaptat la nevoile lor; consideră că persoanele cu dizabilități nu pot fi incluse pe piața deschisă a forței de muncă fără un cadru general de reglementare a ocupării forței de muncă și fără promovarea negocierilor salariale și a negocierilor colective;

80. subliniază necesitatea de a se acorda asistență financiară pentru a le permite persoanelor cu dizabilități să angajeze persoane cu calificări speciale pentru a le ajuta;

81. îndeamnă statele membre să asigure o coordonare adecvată a securității sociale pentru persoanele cu dizabilități, inclusiv prin asigurarea faptului că acestea continuă să primească sprijin pentru dizabilitate, care să acopere costurile suplimentare legate de dizabilitate chiar și atunci când intră pe piața muncii sau când trec peste un anumit prag de venit, pentru a sprijini integrarea lor pe piața muncii și pentru a contribui la asigurarea demnității și egalității lor; consideră că acest lucru ar trebui realizat prin modificarea Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și prin consultarea organizațiilor care reprezintă persoanele cu dizabilități;

Joi, 7 octombrie 2021

82. invită statele membre să facă schimb de informații și de bune practici, în special în ceea ce privește tranziția de la îngrijirea instituționalizată la viața independentă, acordarea de locuințe accesibile și la prețuri abordabile pentru persoanele cu dizabilități și includerea în comunitate;

83. invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile de combatere a decalajului persistent în ceea ce privește încadrarea în muncă a persoanelor cu dizabilități și să încurajeze accesul acestora la locuri de muncă de calitate și sustenabile; salută, în acest sens, propunerea Comisiei din planul de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale de a include în tabloul de bord social revizuit decalajul în ceea ce privește ocuparea forței de muncă în rândul persoanelor cu dizabilități;

84. solicită punerea deplină în aplicare de către statele membre a Directivei 2000/78/CE a Consiliului; îndeamnă statele membre să dezvolte perspective de angajare pentru persoanele cu dizabilități prin îmbunătățirea punerii în aplicare a directivei, în special a articolului 5 privind amenajările corespunzătoare, precum și prin investirea fondurilor UE și a finanțării din mecanismul de redresare și reziliență în formarea profesională și crearea de locuri de muncă pentru persoanele cu dizabilități;

85. subliniază că corelarea cererii și a ofertei de locuri de muncă, crearea de profiluri profesionale, ocuparea forței de muncă și formarea concomitentă, integrarea la locul de muncă și sprijinul pentru formare, precum și oportunitățile de dezvoltare a carierei sunt importante pentru a ajuta persoanele cu dizabilități să își asigure și să își păstreze un loc de muncă remunerat;

86. invită statele membre să se asigure că piețele muncii și mediile de lucru sunt deschise, favorabile incluziunii și accesibile persoanelor cu dizabilități, să sprijine serviciile de ocupare a forței de muncă, să sensibilizeze publicul cu privire la practicile de ocupare a forței de muncă favorabile incluziunii, să instituie stimulente și măsuri de sprijin adecvate pentru întreprinderi, în special pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici și mijlocii care recrutează și formează persoane cu dizabilități, și să se asigure că programele generale privind desfășurarea de activități independente sprijină persoanele cu dizabilități și le sunt accesibile;

87. invită statele membre să încurajeze adaptările la locul de muncă și să ia măsuri pentru a îmbunătăți sănătatea și siguranța la locul de muncă; invită Comisia să acorde o atenție deosebită lucrătorilor cu dizabilități în viitorul cadru strategic al UE privind sănătatea și siguranța la locul de muncă și să stabilească obiective ambițioase;

88. îndeamnă instituțiile UE și statele membre să introducă cote la locul de muncă pentru persoanele cu dizabilități, pentru a promova un loc de muncă favorabil incluziunii;

Achizițiile publice și fondurile UE

89. reamintește că procedurile de achiziții publice din statele membre trebuie să se desfășoare și să fie finalizate cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale ale beneficiarilor, inclusiv ale persoanelor cu dizabilități; subliniază că statele membre trebuie să respecte CRPD atunci când pun în aplicare legislația privind achizițiile publice, în special în ceea ce privește alegerea mijloacelor de comunicare, specificațiile tehnice, criteriile de atribuire și condițiile de executare a contractului;

90. reamintește că o bună structură a serviciilor publice, în special în domeniul sănătății și al educației, este esențială pentru a asigura tratamentul egal al persoanelor cu dizabilități, indiferent de situația lor economică; invită statele membre să utilizeze fondurile UE pentru a îmbunătăți aceste servicii și infrastructurile conexe, în conformitate cu spiritul inițiativelor REACT EU și Next Generation EU;

91. invită Comisia și statele membre să includă în conținutul final al acordurilor de parteneriat privind fondurile structurale și de investiții europene și în programele acestor fonduri obiectivele și abordările care îmbunătățesc condițiile de viață ale persoanelor cu dizabilități, respectând totodată principiile accesibilității și nediscriminării și investind în egalitatea de șanse și participarea persoanelor cu dizabilități în toate domeniile vieții, inclusiv în sprijinirea tranziției de la viața instituționalizată la cea în sânul comunității; solicită Comisiei să monitorizeze îndeaproape utilizarea fondurilor UE în conformitate cu CRPD; subliniază necesitatea unei convergențe treptate în ceea ce privește definițiile accesibilității, participării și vieții în comunitate, ca mijloc de consolidare a coeziunii între statele membre;

92. invită statele membre să profite de oportunitățile oferite de fondurile UE relevante pentru crearea de locuri de muncă și formarea în sprijinul persoanelor cu dizabilități, să garanteze și să sprijine accesibilitatea deplină a spațiilor și a infrastructurii publice și să se asigure că acțiunile finanțate de UE ajung la persoanele cu dizabilități; regretă faptul că fondurile UE continuă să fie utilizate în mai multe state membre pentru a construi noi medii segregate pentru persoanele cu dizabilități;

Joi, 7 octombrie 2021

93. subliniază necesitatea de a finanța în mod adecvat echipamentele de care au nevoie persoanele cu dizabilități pentru a garanta că aceste persoane pot utiliza cele mai bune tehnologii și echipamente disponibile în viața lor de zi cu zi, la muncă și în societate;

94. subliniază că fondurile UE nu ar trebui să finanțeze niciodată produse, servicii sau infrastructuri inaccesibile;

95. invită Comisia și statele membre să se asigure că programele și strategiile de dezvoltare rurală includ măsuri specifice de informare pentru persoanele cu dizabilități care locuiesc în mediul rural și să le implice în elaborarea și punerea în aplicare a programelor și strategiilor respective;

Digitalizarea

96. invită statele membre să analizeze potențialul și oportunitățile oferite de digitalizare și de soluțiile digitale și să recunoască valoarea tehnologiilor de asistență și de adaptare pentru persoanele cu dizabilități, acordând atenția cuvenită protecției datelor cu caracter personal și preocupărilor legate de etică; reamintește că potențialul utilizării instrumentelor digitale și a tehnologiilor de asistență depinde de oportunitățile pe care le au persoanele cu dizabilități de a-și dezvolta competențele digitale; subliniază că dezvoltarea competențelor digitale și a cunoștințelor necesare în domeniul IA poate oferi o șansă pe piața muncii pentru grupurile vulnerabile, cum ar fi persoanele cu dizabilități;

97. subliniază că pandemia de COVID-19 a demonstrat că întreaga populație ar trebui să poată beneficia de transformarea digitală, fără nicio discriminare sau excludere; subliniază importanța tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC) pentru mobilitate, comunicare și accesul la serviciile publice; invită, prin urmare, statele membre să promoveze în mod activ participarea persoanelor cu dizabilități prin furnizarea mijloacelor adecvate care să le asigure accesul la serviciile publice online;

98. invită instituțiile UE să asigure cele mai înalte standarde de accesibilitate la infrastructurile lor, serviciile lor și tehnologiile lor digitale, să depună toate eforturile pentru a publica documentele legate de procedurile legislative într-un mod ușor de utilizat și accesibil și să se asigure că persoanele cu dizabilități pot avea acces deplin și adecvat la site-urile lor internet, precum și la formularele de contact; încurajează statele membre să dezvolte programe care vizează includerea persoanelor cu dizabilități în societate prin sport, arte, cultură și activități recreative, și care promovează participarea lor la procesul politic fără impedimente;

Cercetarea

99. invită Comisia să efectueze cercetări suplimentare cu privire la impactul și efectele asupra sănătății ale tehnologiilor emergente asupra persoanelor cu dizabilități, cum ar fi efectul lămpilor cu LED-uri asupra persoanelor fotosensibile;

100. reamintește că, pentru a dezvolta politici adecvate și eficace și a găsi soluții adaptate nevoilor tuturor persoanelor cu dizabilități din UE, sunt necesare date comparabile și fiabile la nivelul UE; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să își intensifice eforturile pentru un cadru comun de statistici europene privind persoanele și gospodăriile pentru a colecta date fiabile privind participarea persoanelor cu dizabilități la diferitele niveluri și tipuri de educație, de muncă și viață socială;

101. subliniază necesitatea de a investi în inovare și cercetare în domeniul ocupării forței de muncă și al spiritului antreprenorial al persoanelor cu dizabilități, pentru a le sprijini supraviețuirea financiară și participarea lor la viața economică și socială;

102. subliniază necesitatea de a intensifica cercetarea și inovarea în domeniul tehnologiilor accesibile pentru ca piețele muncii să fie deschise într-o mai mare măsură persoanelor cu dizabilități; subliniază importanța TIC pentru mobilitatea, comunicarea și accesul la serviciile publice al persoanelor cu dizabilități;

Educația

103. salută faptul că statele membre sunt dispuse să pună în aplicare politici educaționale favorabile incluziunii; invită statele membre să sporească în continuare capacitatea sistemelor lor de învățământ de a oferi o educație accesibilă de înaltă calitate pentru toți cursanții, prin promovarea unor măsuri specifice și a unui sprijin personalizat, cum ar fi programe de învățământ și materiale de învățare accesibile și personalizate, TIC accesibile și o educație digitală adecvată; invită Comisia să consolideze rolul Garanției pentru copii, luând în considerare, pentru a asigura tratamentul egal al copiilor cu dizabilități,

Joi, 7 octombrie 2021

elaborarea unui sistem de recompensare a școlilor care se dovedesc a fi cele mai accesibile; îndeamnă, prin urmare, Comisia și statele membre să investească în formarea profesioniștilor cu privire la nevoile persoanelor cu dizabilități; reiterează faptul că punerea în aplicare și alocarea programelor de finanțare relevante ale UE ar trebui să contribuie la tranziția către o educație favorabilă incluziunii; subliniază că persoanelor cu dizabilități ar trebui să li se garanteze accesul la educație, inclusiv în timpul crizelor precum pandemia de COVID-19, și că statele membre ar trebui să combată toate formele de discriminare și excludere în acest domeniu; subliniază necesitatea de a asigura o participare mai mare a tinerilor cu dizabilități la formare, ținând seama de nevoile acestora, ceea ce le-ar oferi un acces mai bun la piața muncii; ia act de faptul că este benefic pentru copiii care provin din minoritățile lingvistice și care au nevoi educaționale speciale să învețe în limba lor maternă în primii ani de școală, atunci când este dificil pentru ei să utilizeze limba și să comunice; invită statele membre să asigure accesul la educația în limbile minorităților pentru copiii cu nevoi educaționale speciale;

104. subliniază că programele de educație și cele de formare profesională favorabile incluziunii reprezintă două dintre condițiile prealabile esențiale pentru o piață a muncii mai incluzivă; invită Comisia să se asigure că viitoarea abordare a UE în ceea ce privește micro-certIFICATELE pentru învățarea pe tot parcursul vieții și capacitatea de inserție profesională este accesibilă și favorabilă incluziunii și analizează modalitățile de a îmbunătăți realizarea dreptului la muncă al persoanelor cu dizabilități; invită statele membre să profite de oportunitățile oferite de Garanția pentru tineret îmbunătățită pentru ocuparea forței de muncă, educație, stagii sau ucenicii pentru tinerii cu dizabilități, să asigure accesul egal pentru persoanele cu dizabilități și să introducă politici adaptate;

105. subliniază importanța unui sprijin timpuriu, individualizat și cuprinzător pentru copiii cu dizabilități, părinții și îngrijitorii acestora; invită statele membre să acorde o atenție deosebită copiilor cu dizabilități și cu nevoi educaționale speciale;

106. atrage atenția asupra importanței intervenției la o vârstă fragedă și asupra faptului că copiii cu dizabilități trebuie să participe și să fie incluși în societate încă din primele etape ale vieții lor; subliniază necesitatea de a crește oportunitățile de finanțare pentru educația favorabilă incluziunii, atunci când și acolo unde este posibil și recomandabil, atât pentru a promova impactul educației favorabile incluziunii asupra copiilor cu sau fără dizabilități, cât și pentru a finanța cercetarea în educația favorabilă incluziunii; consideră că este necesar să se încurajeze utilizarea noilor tehnologii, inclusiv a TIC, a dispozitivelor de sprijinire a mobilității și a dispozitivelor și tehnologiilor auxiliare care sunt adecvate pentru persoanele cu dizabilități; subliniază că educația este esențială pentru dezvoltarea individuală și că mediile de învățare accesibile persoanelor cu dizabilități le oferă acestora posibilitatea de a contribui pe deplin la toate aspectele societății;

107. subliniază că persoanele cu dizabilități trebuie să fie pe deplin integrate pe piața muncii prin promovarea educației incluzive și a unor forme flexibile de ocupare a forței de muncă care să poată răspunde nevoilor lor (cum ar fi telemunca sau munca inteligentă) și prin implicarea deplină a asociațiilor persoanelor cu dizabilități în elaborarea unor strategii incluzive;

108. subliniază că persoanele cu dizabilități au adesea un nivel ridicat de competențe și calificări care sunt subevaluate; constată că acest lucru le împiedică să își valorifice potențialul și privează societatea de valoarea economică și socială ce ar rezulta din incluziunea lor;

109. este ferm convins că statele membre ar trebui să ofere un sprijin adecvat copiilor cu dizabilități pentru ca educația publică să devină coloana vertebrală a unui model pedagogic individualizat;

110. recunoaște valoarea școlii și a sportului ca factor-cheie pentru creșterea și dezvoltarea copiilor cu dizabilități, în special a celor cu autism; regretă că în timpul pandemiei educația de la distanță i-a privat de aceste activități esențiale; speră că educația lor va avea prioritate în cadrul politicilor de relaxare a măsurilor din statele membre;

111. propune crearea de proiecte de sensibilizare cu privire la nevoile persoanelor cu dizabilități, prin utilizarea pozitivă a puterii instrumentelor culturale, de exemplu prin promovarea evenimentelor culturale, ca parte a unei strategii educaționale mai ample de promovare și protejare a drepturilor persoanelor cu dizabilități;

112. solicită statelor membre să respecte orientările emise de Comisie în comunicarea sa privind Spațiul european al educației până în 2025 în legătură cu datoria guvernelor de a promova educația incluzivă în toate sectoarele educației și formării, în conformitate cu angajamentele asumate de ONU în cadrul CRPD; solicită să se includă în politicile naționale, europene și regionale din domeniul educației un sistem incluziv care să permită integrarea cursanților cu dizabilități în învățământul formal, pentru a evita orice fel de discriminare;

Joi, 7 octombrie 2021

Protejarea drepturilor femeilor cu dizabilități

113. salută Strategia europeană privind drepturile persoanelor cu dizabilități 2021-2030 și menționarea în cadrul acesteia a provocărilor specifice cu care se confruntă femeile și fetele cu dizabilități; solicită ca intersecția dintre gen și dizabilități să fie integrată în toate politicile, programele și inițiativele UE, precum și în planurile naționale de acțiune ale statelor membre; solicită ca instrumentele de finanțare existente și viitoare ale UE să fie utilizate cât se poate de bine pentru a promova accesibilitatea și nediscriminarea;

114. invită Comisia și statele membre să asigure dezvoltarea, progresul și emanciparea deplină a femeilor cu dizabilități și să promoveze participarea acestora la procesul decizional public; subliniază că ar trebui luate măsuri adecvate pentru a garanta că perspectivele lor sunt luate pe deplin în considerare și că, împreună cu organismele consultative specifice în materie de dizabilități, este promovată participarea organizațiilor care reprezintă femeile cu dizabilități;

115. invită Comisia și statele membre să abordeze de urgență violența de gen cu care se confruntă în mod disproporționat femeile și fetele cu dizabilități, prin intermediul Convenției de la Istanbul și prin extinderea domeniilor criminalității pentru a include forme specifice de violență bazată pe gen, în conformitate cu articolul 83 alineatul (1) din TFUE; invită Comisia să utilizeze acest temei juridic pentru a propune măsuri obligatorii și o directivă-cadru cuprinzătoare a UE pentru a preveni și combate toate formele de violență de gen; invită Comisia să se asigure că nevoile femeilor cu dizabilități sunt incluse în inițiativele care oferă sprijin victimelor prin intermediul Strategiei privind egalitatea de gen și al Strategiei privind drepturile victimelor și să se asigure că sprijinul acordat victimelor este conceput în conformitate cu principiul accesibilității;

116. regretă discriminarea de gen cu care se confruntă femeile și fetele cu dizabilități fizice și cognitive în sectorul medical; consideră că femeile și fetele cu dizabilități trebuie să aibă acces deplin și egal la tratamente medicale care să răspundă nevoilor lor specifice, prin intermediul unei asistențe medicale specifice pentru persoanele cu dizabilități și al serviciilor generale; invită statele membre să asigure o formare suplimentară a cadrelor medicale cu privire la nevoile specifice ale femeilor și fetelor cu dizabilități și să se asigure că femeile și fetele cu dizabilități primesc toate informațiile adecvate pentru a putea lua decizii în mod liber cu privire la sănătatea lor;

117. solicită respectarea universală a sănătății sexuale și reproductive și a drepturilor aferente, precum și accesul la acestea; regretă regresul în ceea ce privește sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente ale femeilor în unele țări, acest lucru fiind deosebit de dăunător pentru femeile și fetele cu dizabilități, care se confruntă cu obstacole suplimentare în calea accesului la asistență medicală; subliniază că este important ca statele membre să ia toate măsurile necesare pentru a combate sterilizarea forțată; îndeamnă statele membre să asigure investiții publice pentru a garanta accesul deplin la sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente pentru femeile și fetele cu dizabilități; regretă faptul că, adesea, fetele cu dizabilități nu au dreptul la o educație sexuală; îndeamnă statele membre să asigure o educație cuprinzătoare și favorabilă incluziunii cu privire la sexualitate și relații;

118. invită statele membre să asigure sisteme educaționale accesibile și lipsite de stereotipuri, care să includă măsuri educative favorabile incluziunii, să pregătească fetele și femeile cu dizabilități pentru piața muncii, axându-se pe competențele digitale și pe învățarea pe tot parcursul vieții, precum și să garanteze că fetele și femeile cu dizabilități își pot alege domeniile de studiu și au posibilitatea să lucreze în meseriile pe care și le doresc, în care își pot folosi pe deplin potențialul și în care nu sunt limitate de inaccesibilitate, prejudecăți sau stereotipuri; recunoaște legătura dintre educație și un viitor loc de muncă; subliniază că este necesar un acces deplin la educație pentru a combate decalajul în materie de ocupare a forței de muncă;

119. invită Comisia și statele membre să abordeze decalajul în materie de ocupare a forței de muncă cu care se confruntă femeile cu dizabilități, în special prin combaterea stereotipurilor de gen, prin consolidarea participării femeilor cu dizabilități la economia digitală, prin creșterea reprezentării lor în educație, formare și ocuparea forței de muncă în domeniile și profesiile STIM și prin combaterea factorilor de descurajare a muncii, cum ar fi hărțuirea sexuală; invită Comisia și statele membre să ia măsuri concrete pentru a se asigura că femeile cu dizabilități participă la procesul decizional și primesc o remunerație egală pentru o muncă egală, prin măsuri obligatorii de transparență salarială, pentru a combate riscul ridicat de sărăcie a persoanelor încadrate în muncă și pentru a adapta reglementările în domeniul muncii, cum ar fi formulele flexibile de lucru și concediul pentru creșterea copilului, la nevoile lor specifice; invită Comisia și statele membre

Joi, 7 octombrie 2021

să sprijine modelele de afaceri ale economiei sociale și inițiativele menite să îmbunătățească incluziunea socială și pe piața muncii a femeilor cu dizabilități prin intermediul Planului de acțiune privind economia socială;

120. constată că este esențial să se colecteze mai multe date și informații pentru a înțelege situația cu care se confruntă femeile și fetele cu dizabilități; solicită date relevante, exacte și defalcate care să ia în considerare dimensiunea de gen și dizabilitățile și să redea provocările cu care se confruntă femeile cu dizabilități, în special pe piața forței de muncă;

o

o o

121. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, Comitetului Regiunilor, Comitetului Economic și Social European și Organizației Națiunilor Unite.

Joi, 7 octombrie 2021

P9_TA(2021)0415

Uniunea bancară – raportul anual pe 2020**Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la uniunea bancară – raportul anual pe 2020 (2020/2122(INI))**

(2022/C 132/12)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 19 iunie 2020 referitoare la uniunea bancară – raportul anual pe 2019 ⁽¹⁾,
- având în vedere răspunsurile Comisiei și Băncii Centrale Europene (BCE) la Rezoluția Parlamentului European din 19 iunie 2020 referitoare la uniunea bancară – raportul anual pe 2019,
- având în vedere Raportul anual al BCE privind activitățile de supraveghere din 2020, prezentat la 23 martie 2021 ⁽²⁾,
- având în vedere Raportul anual al BCE privind activitățile de supraveghere din 2019, prezentat la 19 martie 2020 ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la echilibrul de gen în numirile pentru funcții în domeniul economic și monetar la nivelul UE ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 octombrie 2020 conținând recomandări adresate Comisiei privind sectorul finanțelor digitale: riscuri emergente în ceea ce privește criptoactivele – provocări în materie de reglementare și de supraveghere în domeniul serviciilor, instituțiilor și piețelor financiare ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 octombrie 2020 referitoare la continuarea dezvoltării uniunii piețelor de capital (UPC): un acces mai bun la finanțarea de pe piețele de capital, în special pentru IMM-uri, și o mai mare participare a investitorilor mici ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 martie 2021 referitoare la consolidarea rolului internațional al monedei euro ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 2021 referitoare la Raportul anual pe 2020 al Băncii Centrale Europene ⁽⁸⁾,
- având în vedere raportul din octombrie 2020 referitor la moneda euro digitală al Grupului operativ la nivel înalt al Eurosistemului privind valuta digitală emisă de Banca Centrală ⁽⁹⁾,
- având în vedere raportul Consiliului pentru Stabilitate Financiară (CSF) din 9 octombrie 2020 intitulat „The Use of Supervisory and Regulatory Technology by Authorities and Regulated Institutions – Market developments and financial stability implications” ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere scrisoarea președintelui Comisiei pentru afaceri economice și monetare adresată Președintelui Eurogrupului la 22 iulie 2020,

⁽¹⁾ JO C 362, 8.9.2021, p. 45.

⁽²⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/publications/annual-report/pdf/ssm.ar2020~1a59f5757c.en.pdf>.

⁽³⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/publications/annual-report/pdf/ssm.ar2019~4851adc406.en.pdf>.

⁽⁴⁾ JO C 23, 21.1.2021, p. 105.

⁽⁵⁾ JO C 395, 29.9.2021, p. 72.

⁽⁶⁾ JO C 395, 29.9.2021, p. 89.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0110.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0039.

⁽⁹⁾ https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/Report_on_a_digital_euro~4d7268b458.en.pdf

⁽¹⁰⁾ <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P091020.pdf>

Joi, 7 octombrie 2021

- având în vedere răspunsul Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC)/Sistemul de supraveghere bancară europeană din august 2020 la consultarea publică organizată de Comisia Europeană cu privire la o nouă strategie privind finanțele digitale pentru Europa/Planul de acțiune privind FinTech ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Raportul celor cinci președinți din 22 iunie 2015 intitulat „Finalizarea Uniunii economice și monetare a Europei”,
- având în vedere propunerea Comisiei din 24 noiembrie 2015 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în scopul instituirii unui sistem european de asigurare a depozitelor (COM(2015)0586),
- având în vedere Acordul-cadru din 2010 privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană,
- având în vedere Recomandarea BCE din 15 decembrie 2020 privind distribuirea de dividende pe durata pandemiei de COVID-19 ⁽¹²⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2020 privind abordarea problemei creditelor neperformante în urma pandemiei de COVID-19 (COM(2020)0822),
- având în vedere raportul Comitetului european pentru risc sistemic din octombrie 2020 intitulat „EU Non-bank Financial Intermediation Risk Monitor 2020” ⁽¹³⁾,
- având în vedere raportul ABE din decembrie 2020 intitulat „Risk Assessment of the European Banking System” ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere studiul intitulat „Regulatory sandboxes and innovation hubs for FinTech”, publicat de Direcția Generală Politici Interne ⁽¹⁵⁾ în septembrie 2020,
- având în vedere declarația convenită de Eurogrup la reuniunea sa din 30 noiembrie 2020,
- având în vedere declarațiile adoptate la summitul zonei euro, în cadrul reuniunilor sale din 30 noiembrie și 11 decembrie 2020,
- având în vedere declarația adoptată la summitul zonei euro în configurație deschisă la 11 decembrie 2020 privind reforma MES și introducerea timpurie a mecanismului de sprijin pentru Fondul unic de rezoluție,
- având în vedere tabloul de bord trimestrial privind riscurile aferent trimestrului 4 2020 publicat de ABE ⁽¹⁶⁾,
- având în vedere analiza stabilității financiare făcută de BCE în noiembrie 2020,
- având în vedere raportul de monitorizare din noiembrie 2020 privind indicatorii de reducere a riscurilor, elaborat în comun de serviciile Comisiei Europene, BCE și Comitetul Unic de Rezoluție (SRB) ⁽¹⁷⁾,

⁽¹¹⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.esbceuropeanbankingsupervisionresponsetoeuropeancommissionpublicconsultationdigitalfinancestrategyeuropeofintechactionplan2020~b2e6cd0dc4.en.pdf>

⁽¹²⁾ https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/en_ecb_2020_62_f_sign~6a404d7d9c.pdf

⁽¹³⁾ https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/reports/nbfi_monitor/esrb.202010_eunon-bankfinancialintermediationriskmonitor2020~89c25e1973.en.pdf

⁽¹⁴⁾ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Risk%20Analysis%20and%20Data/Risk%20Assessment%20Reports/2020/December%202020/961060/Risk%20Assessment_Report_December_2020.pdf

⁽¹⁵⁾ Studiul – „Regulatory Sandboxes and Innovation Hubs for FinTech: Impact on innovation, financial stability and supervisory convergence”, Parlamentul European, Direcția Generală Politici Interne, Departamentul tematic pentru politici economice, științifice și privind calitatea vieții, septembrie 2020.

⁽¹⁶⁾ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Risk%20Analysis%20and%20Data/Risk%20dashboard/Q4%202020/972092/EBA%20Dashboard%20-%20Q4%202020.pdf

⁽¹⁷⁾ https://www.consilium.europa.eu/media/46978/joint-risk-reduction-monitoring-report-to-eg-november-2020_publication.pdf

Joi, 7 octombrie 2021

- având în vedere raportul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere din martie 2021 referitor la riscurile și vulnerabilitățile sistemului financiar al UE ⁽¹⁸⁾,
- având în vedere raportul economic anual pe 2020 al Băncii Reglementelor Internaționale,
- având în vedere proiectul de memorandum de înțelegere dintre UE și Regatul Unit de instituire a unui cadru pentru cooperarea în materie de reglementare a serviciilor financiare,
- având în vedere notele de informare din ianuarie 2021 intitulate „Review of the bank crisis management and deposit insurance frameworks” și „Banking Union: Postponed Basel III reforms”, respectiv din octombrie 2020 intitulată „European Parliament’s Banking Union reports in 2015-2019”, publicate de Unitatea de asistență pentru guvernanța economică din cadrul Direcției Generale Politici Interne,
- având în vedere consultarea organizată de Comisie privind reexaminarea cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor ⁽¹⁹⁾,
- având în vedere raportul SRB din martie 2020 intitulat „Expectations for banks” ⁽²⁰⁾,
- având în vedere documentul BCE nr. 251 din seria de studii ocazionale intitulată „Liquidity in resolution: comparing frameworks for liquidity provision across jurisdictions” ⁽²¹⁾,
- având în vedere raportul intermediar al Președinției germane din 23 noiembrie 2020 privind consolidarea uniunii bancare ⁽²²⁾,
- având în vedere raportul intermediar al Președinției croate din 29 mai 2020 privind consolidarea uniunii bancare ⁽²³⁾,
- având în vedere discursul președintei SRB, Elke König, din ianuarie 2021 intitulat „The crisis management framework for banks in the EU: what can be done with small and medium-sized banks?” ⁽²⁴⁾,
- având în vedere raportul final al CSF din 1 aprilie 2021 privind evaluarea efectelor reformelor legate de entitățile prea mari pentru a fi lăsate să eșueze ⁽²⁵⁾,
- având în vedere articolul de blog publicat de președinta SRB, Elke König, despre abordarea SRB în ceea ce privește cerințele minime de fonduri proprii și datorii eligibile (MREL) ținând seama de impactul COVID-19 ⁽²⁶⁾ și prezența sa în fața Comisiei pentru afaceri economice și monetare din 27 octombrie 2020 ⁽²⁷⁾,
- având în vedere articolul de pe blogul în materie de supraveghere al lui Andrea Enria din 9 octombrie 2020 intitulat „Fostering the cross-border integration of banking groups in the banking union” ⁽²⁸⁾,

⁽¹⁸⁾ https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/jc_2021_27_jc_spring_2021_report_on_risks_and_vuln.pdf

⁽¹⁹⁾ https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2021-crisis-management-deposit-insurance-review-targeted_en

⁽²⁰⁾ https://srb.europa.eu/sites/default/files/efb_main_doc_final_web_0.pdf

⁽²¹⁾ <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpops/ecb.op251~65a080c5b3.en.pdf>

⁽²²⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13091-2020-INIT/ro/pdf>

⁽²³⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8335-2020-ADD-1/en/pdf>

⁽²⁴⁾ <https://srb.europa.eu/en/node/1118>

⁽²⁵⁾ <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P010421-1.pdf>

⁽²⁶⁾ <https://srb.europa.eu/en/node/967>

⁽²⁷⁾ <https://www.europarl.europa.eu/committees/ro/product/product-details/20201021CAN58122>

⁽²⁸⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/blog/2020/html/ssm.blog201009~bc7ef4e6f8.en.html>

Joi, 7 octombrie 2021

- având în vedere raportul ABE referitor la abordările autorităților competente privind supravegherea băncilor în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului ⁽²⁹⁾,
 - având în vedere planul de acțiune al Comisiei pentru o politică amplă a Uniunii în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului, publicat la 7 mai 2020,
 - având în vedere raportul ABE referitor la viitorul cadrului CSB/CFT în UE ⁽³⁰⁾,
 - având în vedere articolul de pe blogul Bruegel din 7 decembrie 2020 intitulat „Can the gap in the Europe's internal market for banking services be bridged?” ⁽³¹⁾,
 - având în vedere raportul special al Curții de Conturi Europene (CCE) intitulat „Planificarea rezoluțiilor în cadrul mecanismului unic de rezoluție”, publicat la 14 ianuarie 2021,
 - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0256/2021),
- A. întrucât, per ansamblu, sectorul bancar a răspuns la criza provocată de pandemia de COVID-19 cu reziliență, bazată pe reglementarea aprofundată adoptată după criza financiară mondială, facilitată de cadrul unic european de reglementare și de cadrul unic de supraveghere în uniunea bancară și sprijinită de măsuri extraordinare de ajutor public și de practici de conservare a capitalului;
- B. întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 a demonstrat că un sistem bancar puternic, alături de piețe de capital unite, reprezintă un element esențial pentru redresarea economiei europene;
- C. întrucât uniunea bancară, care include mecanismul unic de supraveghere (MUS) și mecanismul unic de rezoluție (MUR), asigură alinierea deplină a supravegherii și gestionării crizelor bancare;
- D. întrucât o uniune economică și monetară mai stabilă, mai competitivă și mai convergentă necesită o uniune bancară solidă, cu un sistem european de asigurare a depozitelor (EDIS) și o uniune a piețelor de capital (UPC) mai dezvoltată și mai sigură, care ar contribui, de asemenea, la percepția internațională asupra monedei euro și la rolul său sporit pe piețele mondiale;
- E. întrucât uniunea bancară este deschisă tuturor statelor membre ale UE; întrucât Bulgaria și Croația au aderat la mecanismul european al cursului de schimb (ERM) II și au intrat în uniunea bancară;
- F. întrucât finalizarea uniunii bancare dincolo de cei doi piloni existenți, în special crearea unui sistem european de asigurare a depozitelor (EDIS), rămâne o prioritate; întrucât reformele specifice în domeniul rezoluției și al asigurării depozitelor ar trebui să consolideze și mai mult soliditatea sectorului bancar și să protejeze stabilitatea financiară globală;
- G. întrucât atât BCE, cât și SRB au cerut finalizarea rapidă a uniunii bancare, și anume prin crearea EDIS;
- H. întrucât mecanismul de sprijin pentru Fondul unic de rezoluție (FUR) va fi introdus până în 2022, cu doi ani mai devreme decât se prevăzuse anterior, oferind o plasă de siguranță comună la nivelul întregului sistem pentru băncile aflate în rezoluție;

⁽²⁹⁾ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/News%20and%20Press/Press%20/Press%20Releases/2020/EBA%20acts%20to%20improve%20AML/CFT%20supervision%20in%20Euro/Report%20on%20CA%20approaches%20to%20AML%20CFT.pdf

⁽³⁰⁾ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Publications/Reports/2020/931093/EBA%20Report%20on%20the%20future%20of%20AML%20CFT%20framework%20in%20the%20EU.pdf

⁽³¹⁾ <https://www.bruegel.org/2020/12/can-the-gap-in-the-europes-internal-market-for-banking-servicesbe-bridged/>

Joi, 7 octombrie 2021

- I. întrucât, înainte de criza provocată de pandemia de COVID-19, sectorul bancar din UE se caracteriza prin ineficiențe structurale, exprimate în rentabilitate scăzută, eficiență redusă din punctul de vedere al costurilor, rate scăzute ale dobânzilor, supracapacitate și incertitudine în ceea ce privește sustenabilitatea modelelor de afaceri; întrucât unele probleme încă nu sunt abordate în mod suficient;
- J. întrucât, în pofida reducerii globale a creditelor neperformante în ultimii ani, sunt necesare eforturi sporite pentru a reduce nivelurile ridicate ale creditelor neperformante care persistă în unele instituții financiare;
- K. întrucât deficiențele identificate în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19 ar trebui luate în considerare la revizuirea cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor (CMDI) și în acțiunile de continuare a integrării sectorului bancar; întrucât asimilarea lecțiilor învățate în timpul pandemiei ar putea deschide calea către o mai mare eficiență din punctul de vedere al costurilor și către modele de afaceri mai sustenabile;
- L. întrucât legătura dintre bănci și entitățile suverane continuă să existe, iar cadrul de reglementare al UE pentru tratamentul prudențial al datoriei suverane ar trebui să fie în concordanță cu standardele internaționale; întrucât nivelul expunerilor suverane a crescut în mai multe bănci; întrucât persistă o serie de opțiuni și marje de apreciere naționale în cadrul legislativ prudențial, care subminează dimensiunea europeană a uniunii bancare;
- M. întrucât schimbările climatice, degradarea mediului și tranziția către o economie cu emisii scăzute de carbon sunt factori care trebuie luați în considerare în momentul evaluării sustenabilității bilanțurile băncilor, ca o sursă de risc ce ar putea afecta investițiile în toate regiunile și sectoarele; întrucât modelele sofisticate de risc ar trebui să surprindă deja multe dintre riscurile asociate schimbărilor climatice;
- N. întrucât BCE a constatat, în contextul proiectului său de revizuire specifică a modelelor interne (TRIM), că instituțiile supravegheate pot continua să utilizeze modele interne, sub rezerva unor măsuri de supraveghere;
- O. întrucât impulsul pentru transformarea tehnologică s-a accelerat, ceea ce a mărit eficiența băncilor și ambiția lor în materie de inovare, expunându-le în același timp unor noi riscuri și provocări legate de lumea finanțelor digitale, securitate cibernetică, riscuri reputaționale, confidențialitatea datelor și riscuri în materie de spălare a banilor și de protecție a consumatorilor;
- P. întrucât protecția consumatorilor și a investitorilor este esențială pentru aprofundarea uniunii piețelor de capital și sunt necesare norme europene solide în materie de protecție a consumatorilor, care să ofere o bază de referință minimă solidă; întrucât normele naționale de punere în aplicare a cerințelor europene în materie de protecție a consumatorilor variază în cadrul uniunii bancare, ceea ce indică necesitatea unei armonizări; întrucât uniunea bancară nu dispune încă de instrumente eficace pentru a aborda problemele cu care se confruntă consumatorii, cum ar fi complexitatea artificială, practicile comerciale neloiale, excluderea grupurilor vulnerabile de la utilizarea serviciilor de bază și implicarea limitată a autorităților publice;
- Q. întrucât consolidarea și armonizarea în continuare a supravegherii prudențiale și a asigurării respectării legislației UE în materie de combatere a spălării banilor, care sunt necesare pentru a proteja integritatea sistemului financiar al UE, reprezintă o prioritate;
- R. întrucât este important să existe standarde și principii globale solide pentru reglementarea prudențială a băncilor; întrucât standardele Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS) ar trebui transpuse în timp util în legislația europeană și în conformitate cu obiectivele lor, ținând seama în mod corespunzător de caracteristicile specifice ale sistemului bancar european, după caz, și de principiul proporționalității;
- S. întrucât retragerea Regatului Unit din UE a dus la mutarea câtorva servicii bancare în UE; întrucât MUS a jucat un rol esențial de coordonare și monitorizare prin intermediul orientărilor sale de „pregătire” sistematică și al coordonării cu bănci importante cu privire la modelele lor operaționale; întrucât evaluarea completă a eficacității gradului de pregătire a sectorului bancar pentru a face față noii realități va oferi concluzii clare pe termen mediu și lung;

Joi, 7 octombrie 2021

- T. întrucât UE și Regatul Unit s-au angajat în prezent să mențină cooperarea în materie de reglementare și de supraveghere în domeniul serviciilor financiare; întrucât această abordare bazată pe cooperare ar trebui să stea la baza unor relațiilor pe termen lung dintre UE și Regatul Unit;
- U. întrucât cadrul actual de gestionare a crizelor nu asigură o abordare coerentă pentru a face față problemelor băncilor aflate în dificultate în statele membre, printre altele din cauza interpretării diferite a evaluării interesului public (PIA) de către SRB și autoritățile naționale de rezoluție, a disponibilității, în cadrul procedurilor naționale de insolvență, a unor instrumente similare instrumentelor de rezoluție prevăzute în Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare (BRRD) ⁽³²⁾ și în Regulamentul privind mecanismul unic de rezoluție ⁽³³⁾, precum și din cauza neconcordanței stimulentei în momentul alegerii unei soluții de gestionare a eșuării unei bănci, ca urmare a condițiilor diferite de acces la sursele de finanțare disponibile în caz de rezoluție și insolvență;
- V. întrucât cadrul de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor (CMDI) ar trebui să garanteze o abordare coerentă și eficientă pentru toate băncile, indiferent de dimensiune sau de modelul de afaceri, precum și să contribuie la menținerea stabilității financiare, să reducă la minimum utilizarea banilor contribuabililor și să garanteze condiții de concurență echitabile în întreaga UE, ținând seama în mod adecvat de principiul subsidiarității;
- W. întrucât normele în materie de supraveghere și rezoluție, precum și fondul de rezoluție au fost centralizate, dar sistemele de garantare a depozitelor rămân naționale și diferă de la un stat membru la altul; întrucât dispozițiile Directivei privind sistemele de garantare a depozitelor ⁽³⁴⁾ (DGSD) prevăd o bază minimă de protecție pentru deponenți; întrucât, cu toate acestea, toți deponenții din cadrul uniunii bancare ar trebui să beneficieze de același nivel de protecție prin crearea EDIS,

Considerații generale

1. salută aderarea Bulgariei și Croației la uniunea bancară și includerea levei bulgărești și a kunei croate în mecanismul cursului de schimb MCS II; ia act de deciziile BCE de a stabili o cooperare strânsă cu Banca Națională a Bulgariei și cu Banca Națională a Croației; subliniază că Banca Națională a Bulgariei și Banca Națională a Croației sunt reprezentate corespunzător în Consiliul de supraveghere al BCE și la sesiunea plenară și la sesiunile executive extinse ale Comitetului Unic de Rezoluție (SRB), cu aceleași drepturi și obligații ca orice alți membri, inclusiv cu drepturi de vot;
2. subliniază că participarea la MCS și la uniunea bancară este legată în mod indisolubil de standardele și legislația corespunzătoare ale UE; încurajează Bulgaria și Croația să realizeze progrese semnificative și în combaterea spălării banilor și a criminalității financiare; reamintește că, înainte de aderarea la moneda comună, ar trebui efectuată o evaluare cuprinzătoare a sectorului bancar, inclusiv a instituțiilor mai puțin semnificative;
3. salută discuțiile din Danemarca și Suedia despre posibilitatea de a adera la uniunea bancară și subliniază că este extrem de importantă cooperarea dintre organismele de supraveghere de la nivel național, în special în ce privește activitățile transfrontaliere; subliniază că pentru stabilitatea financiară este important să se păstreze modelele de afaceri existente funcționale;
4. reamintește că uniunea bancară a creat cadrul instituțional pentru o mai bună integrare a pieței, prin intermediul MUS și MUR, dar că EDIS, al treilea pilon al uniunii bancare, nu este încă realizat; salută posibila revizuire a cadrului de rezoluție și sprijină reflecția actuală asupra continuării armonizării specifice a legislației în materie de insolvență, în vederea creșterii eficienței și coerenței gestionării crizelor bancare în UE, precum și asupra finalizării celui de-al treilea pilon al uniunii

⁽³²⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

⁽³³⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

⁽³⁴⁾ Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

Joi, 7 octombrie 2021

bancare prin intermediul unui sistem de asigurare a depozitelor care să vizeze creșterea nivelului de protecție a depozitelor, reducând în același timp hazardul moral, reducând legătura dintre bănci și datoriile suverane și garantând o protecție egală pentru toți deponenții din uniunea bancară;

5. ia act de declarația de la summitul zonei euro din 11 decembrie 2020, prin care Eurogrupul este invitat „să pregătească, pe bază de consens, un plan de lucru etapizat și cu termene precise referitor la toate elementele restante necesare pentru finalizarea uniunii bancare”; regretă că statele membre continuă să acționeze în afara cadrului comunitar, subminând rolul de colegiuitor al Parlamentului; solicită să fie informat permanent despre discuțiile în curs la nivelul Eurogrupului și al Grupului de lucru la nivel înalt pentru EDIS; solicită din nou îmbunătățirea cooperării cu președintele Eurogrupului, în special prin creșterea frecvenței dialogurilor economice cu președintele Eurogrupului, pentru a reflecta modelul și regularitatea dialogurilor monetare;

6. consideră că băncile au putut răspunde cu mai multă reziliență la criza actuală deoarece au fost mai bine capitalizate și mai puțin îndatorate decât în urmă cu un deceniu, demonstrând efectele pozitive ale cadrului instituțional care a fost instituit și ale reformelor de reglementare care au urmat crizei financiare din 2008; consideră totuși că sectorul bancar este caracterizat de anumite ineficiențe structurale, care pot fi exacerbate și mai mult de criza actuală; este preocupat în special de nivelurile ridicate de expuneri neperformante istorice pe care multe instituții le-au avut înainte de pandemie; subliniază că volumul de credite neperformante a scăzut considerabil de la instituirea uniunii bancare și că tendința descendentă a creditelor neperformante a continuat în 2020, în pofida crizei provocate de pandemia de COVID-19; consideră că deteriorarea calității activelor băncilor poate avea impact asupra rentabilității deja modeste, ceea ce ar putea duce la cazuri de insolvență pentru băncile foarte expuse la sectoarele economice cele mai afectate;

7. constată că finalizarea uniunii bancare și aprofundarea uniunii piețelor de capital vor oferi condiții mai bune pentru finanțarea economiei europene, atât pentru gospodării, cât și pentru întreprinderile care încă depind în mare măsură de creditele bancare pentru a stimula investițiile și crearea de locuri de muncă, precum și pentru a crește în continuare competitivitatea piețelor europene și a promova investițiile private sustenabile; subliniază efectul de stabilizare al băncilor mici și mijlocii pentru economia UE în perioade de criză; consideră că este necesar să se urmărească o abordare proporțională în evoluția reglementărilor care vizează finalizarea uniunii bancare și uniunii piețelor de capital;

8. observă că o uniune bancară deplină, împreună cu o uniune a piețelor de capital pe deplin integrată și puternică, ar putea contribui la reziliența economiei europene, ar sprijini funcționarea uniunii economice și monetare și ar consolida rolul internațional al monedei euro; subliniază importanța unor condiții de concurență echitabile care să evite dezavantajele pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) în ceea ce privește accesul la finanțare, precum și necesitatea de a monitoriza cu atenție emiterea de produse securitizate; consideră că nu ar trebui ca întreaga povară pentru redresarea în urma crizei să le revină băncilor, ci să se promoveze mai curând o uniune puternică a piețelor de capital, care să contribuie la reactivarea și la redresarea reziliență a economiei europene; consideră că Mecanismul de redresare și reziliență poate impulsiunea finalizarea uniunii bancare, având în vedere rolul crucial al sectorului bancar în asigurarea accesului la credite și în canalizarea finanțării disponibile către economia reală, în special către investiții sustenabile și responsabile din punct de vedere social; subliniază rolul finanțării și investițiilor private și al investițiilor publice în sprijinirea tranziției climatice, astfel cum s-a stabilit în Planul de investiții pentru o Europă durabilă; invită Comisia să depună eforturi suplimentare pentru o mai bună aliniere a activității de pe piața financiară la obiectivele de sustenabilitate și la criteriile de mediu, sociale și de guvernanta (MSG) și să prezinte inclusiv o propunere legislativă privind dezvoltarea ratingurilor în materie de sustenabilitate pe baza criteriilor MSG; invită Comisia să își continue eforturile în domeniul finanțării durabile adoptând actele delegate restante legate de Regulamentul privind taxonomia UE ⁽³⁵⁾ și Regulamentul privind publicarea de informații ⁽³⁶⁾ și aplicând, printre altele, o metodologie solidă bazată pe principiul de „a nu aduce prejudicii semnificative”;

9. consideră că, deși buna relație dintre MUS și SRB a fost esențială încă de la conceperea sistemului, o abordare consolidată a cooperării dintre cei doi piloni este deosebit de importantă în contextul actual, pentru a asigura acțiuni corespunzătoare și oportune;

⁽³⁵⁾ Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

⁽³⁶⁾ Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare (JO L 317, 9.12.2019, p. 1).

Joi, 7 octombrie 2021

10. subliniază contribuția vitală pe care o au la soluționarea crizei măsurile temporare, cum ar fi sistemele de garantare publice, moratoriile privind rambursarea împrumuturilor pentru debitorii aflați în dificultate financiară, programele de lichidități ale băncilor centrale și operațiunile specifice de refinanțare pe termen mai lung (TLTRO) ale BCE, programul de achiziționare de active (APP) și programul de achiziții de urgență pandemică (PEPP); subliniază că aceste măsuri extraordinare temporare ar trebui însoțite de măsuri de atenuare a denaturării piețelor și economiei; subliniază și importanța flexibilității extinse acordate băncilor de autoritățile de reglementare pentru ca acestea să poată funcționa sub orientările de la pilonul 2 privind fondurile proprii suplimentare (P2G) și cu cerințe de capital reduse;

11. subliniază natura excepțională a unei pandemii și caracterul temporar al măsurilor de ajutor puse în aplicare ca măsură inițială de limitare a daunelor economice; constată că măsurile de sprijin economic trebuie să rămână adaptate la circumstanțele economice actuale și preconizate; solicită o trecere bine organizată, treptată și bine direcționată de la măsurile de ajutor pentru pandemie la instrumente de sprijin pentru redresare, inclusiv reforme în statele membre prin intermediul planurilor naționale de reformă pentru redresare și reziliență, deoarece o retragere timpurie sau necoordonată a măsurilor temporare ar putea cauza reapariția deficiențelor și vulnerabilităților sectorului bancar din perioada anterioară crizei, inclusiv creșterea expunerii băncilor la riscul de credit, ceea ce le-ar putea afecta poziția de capital și ar putea compromite creșterea economică și rezultatul redresării;

12. salută modificările specifice aduse Regulamentului privind cerințele de capital (CRR) introduse de „soluția rapidă CRR” pentru a sprijini capacitatea băncilor de a acorda credite gospodăriilor și întreprinderilor⁽³⁷⁾, atenuând astfel impactul economic al pandemiei de COVID-19 și asigurând interacțiunea armonioasă a cadrului de reglementare cu alte măsuri de gestionare a crizei;

13. ia act de faptul că, în decembrie 2020, MUS a emis o declarație prin care și-a modificat recomandarea anterioară legată de plățile de dividende și răscumpărările de acțiuni, recomandând că băncile care intenționează să plătească dividende sau să răscumpere acțiuni trebuie să fie profitabile și să aibă traiectorii solide de capital; invită MUS să prezinte o estimare a distribuțiilor (dividende și răscumpărări de acțiuni), precum și a remunerației variabile, efectuată în primul și în al doilea trimestru al anului 2021 de către instituțiile bancare care țin de competența sa și să analizeze impactul lor asupra poziției de capital a băncilor în urma acestei analize; invită MUS să evalueze dacă extinderea restricțiilor aplicabile distribuțiilor și după septembrie 2021 poate fi un instrument util, atât timp cât persistă incertitudinile fundamentale despre redresarea economică și calitatea activelor bancare; invită Comisia să examineze un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic privind dividendele și răscumpărarea acțiunilor ca instrument de supraveghere în perioade de criză;

14. invită Comisia și autoritățile naționale și europene de supraveghere (AES) să se pregătească pentru o deteriorare preconizată a calității activelor băncilor; salută primul raport comun de evaluare a riscurilor al AES din martie 2021, în care se recomandă băncilor să se pregătească prin ajustarea modelelor de provizionare pentru a garanta recunoașterea la timp a nivelurilor adecvate de provizioane, prin adoptarea unor practici sigure de creditare și prin stabilirea unor prețuri adecvate pentru riscuri, ținând seama de faptul că măsurile de sprijin public, cum ar fi moratoriile pentru împrumuturi și sistemele publice de garantare, vor expira, precum și prin aplicarea unor politici conservatoare în materie de dividende și răscumpărare de acțiuni; ia act de avertismentul AES adresat instituțiilor financiare să dezvolte măsuri suplimentare pentru a integra un mediu caracterizat de rate „scăzute pentru mult timp” ale dobânzilor;

15. ia act cu îngrijorare de aplicarea eterogenă a Standardului Internațional de Raportare Financiară (IFRS 9) în ceea ce privește provizionarea pierderilor de către instituții în timpul pandemiei de COVID-19; invită MUS să adopte măsuri pentru a asigura aplicarea consecventă a standardelor de raportare în instituțiile din uniunea bancară;

16. consideră că uniunea bancară integrată trebuie să fie condiționată de o piață unică funcțională pentru serviciile financiare cu amănuntul; invită Comisia să evalueze obstacolele și barierele care apar pentru consumatori atunci când beneficiază de produse bancare pe segmentul cu amănuntul, cum ar fi împrumuturile ipotecare la nivel transfrontalier, și să propună soluții pentru a se asigura că acești consumatori pot beneficia de servicii financiare cu amănuntul la nivel transfrontalier; observă, în plus, discrepanța mare dintre ratele dobânzii pentru împrumuturile ipotecare în Uniune;

⁽³⁷⁾ Regulamentul (UE) 2020/873 al Parlamentului European și a Consiliului din 24 iunie 2020 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 575/2013 și (UE) 2019/876 în ceea ce privește anumite ajustări ca răspuns la pandemia de COVID-19 (JO L 204, 26.6.2020, p. 4).

Joi, 7 octombrie 2021

17. salută ritmul accelerat al digitalizării în sectorul bancar, care permite băncilor să furnizeze clienților servicii mai bune de la distanță și să ofere produse noi și care aduce oportunități de creștere a eficienței din punctul de vedere al costurilor; subliniază, în acest sens, că digitalizarea în sectorul bancar ar trebui urmărită cu respectarea deplină a drepturilor consumatorilor și ar trebui să mențină incluziunea financiară, în special pentru grupurile vulnerabile cu un nivel scăzut de alfabetizare digitală sau financiară; subliniază că digitalizarea necesită investiții considerabile în sisteme informatice, în C&D și în noi modele de funcționare, ceea ce poate conduce la o rentabilitate mai scăzută pe termen scurt; sprijină ferm noua strategie a Comisiei privind finanțele digitale și salută pachetul privind finanțele digitale lansat de Comisie în 2020, care va facilita extinderea tehnologiei inovatoare la nivel transfrontalier, asigurând în același timp reziliența sectorului financiar; așteaptă cu interes dezvoltarea propunerilor de regulament și de directivă privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar (DORA), care vor garanta că entitățile financiare vor institui garanții adecvate pentru a atenua impactul incidentelor legate de TIC; consideră că punerea lor în aplicare cu succes va aduce beneficii sub formă de investiții publice și private semnificative și în materie de cooperare pentru inovarea care vizează îmbunătățirea securității și a sistemelor de reziliență; consideră că digitalizarea sectorului bancar european constituie o oportunitate pentru ca Uniunea să atragă capital străin și să concureze pe piața mondială; subliniază, în acest sens, creșterea gradului de interconectare dintre bănci, criptoactive și finanțele digitale;

18. subliniază că este important să fie asigurată neutralitatea tehnologică în abordările în materie de reglementare și de supraveghere; subliniază că este necesar să se abordeze provocările și oportunitățile aduse de utilizarea noilor tehnologii inovatoare legate de supravegherea bancară și de cea a sistemelor de plată;

19. salută activitatea BCE privind moneda euro digitală, inclusiv raportul său pe această temă și rezultatul consultării publice; subliniază că, în funcție de caracteristicile precise cu care este concepută moneda euro digitală, impactul asupra sectorului bancar ar putea fi semnificativ, afectând domenii precum plățile, capacitatea băncilor de a realiza transformarea scadenței, capacitatea generală de creditare și profitabilitatea și, prin urmare, invită BCE să efectueze o analiză suplimentară a implicațiilor unei monede digitale pentru sectorul bancar, precum și a potențialelor implicații asupra stabilității financiare; salută obiectivul ca moneda euro digitală să funcționeze alături de numerar ca mijloc de plată digitală sigură și competitivă și recunoaște beneficiile potențiale pentru cetățeni; sprijină eforturile BCE de a asigura un nivel ridicat de protecție a vieții private, de confidențialitate a datelor privind plățile, de reziliență cibernetică și de securitate; ia act de discuția privind o monedă digitală și recunoaște valoarea adăugată pe care o monedă digitală ar putea să o aducă în consolidarea rolului internațional al monedei euro;

20. observă că, în martie 2020, Grupul guvernantilor băncilor centrale și al directorilor organismelor de supraveghere (GHOS) a revizuit calendarul de punere în aplicare a elementelor finale ale cadrului Basel III pentru a mări capacitatea operațională a băncilor și a autorităților de supraveghere de a răspunde la consecințele imediate ale pandemiei de COVID-19; subliniază importanța unor standarde bancare globale solide în materie de reglementare bancară și a implementării lor coerente și la timp; așteaptă viitoarea propunere a Comisiei privind implementarea standardelor Basel III finalizate; reamintește că implementarea ar trebui să țină seama de principiul proporționalității și să respecte, după caz, particularitățile și diversitatea sectorului bancar din UE, asigurând, în același timp, conformitatea Regulamentului UE privind cerințele de capital cu standardele Basel; subliniază că actuala revizuire ar trebui să respecte principiul de a nu crește în mod semnificativ cerințele generale de capital, consolidând, în același timp, poziția financiară generală a băncilor europene; reamintește Rezoluția sa din 23 noiembrie 2016 referitoare la finalizarea Acordului Basel III ⁽³⁸⁾ și invită Comisia să țină seama de recomandările din aceasta atunci când elaborează propuneri legislative; invită Comisia să introducă măsuri care să vizeze creșterea împrumuturilor acordate de bănci economiei reale, în special IMM-urilor, și finanțarea redresării și a tranziției digitale și de mediu în Europa; subliniază că, pentru a-și susține suveranitatea economică și autonomia strategică, UE are nevoie de bănci europene puternice și competitive pentru a oferi servicii bancare angro întreprinderilor, indiferent de dimensiunea lor;

21. subliniază că există o interconectare considerabilă între sectorul de intermediare financiară nebanară și sectorul bancar „tradițional”, ceea ce generează preocupări cu privire la riscul sistemic, având în vedere lipsa reglementării și a supravegherii adecvate a primului sector; subliniază că șocul pandemic recent a ilustrat că sectorul nebanar poate amplifica volatilitatea pieței și dislocarea prețurilor, în special când lichiditatea pieței este supusă presiunii; invită Comisia să analizeze dacă sunt necesare instrumente macroprudențiale suplimentare, și anume dezvoltarea unor instrumente ex ante de gestionare a lichidităților și o analiză atentă a măsurilor existente privind efectul de levier;

22. ia act de interdependențele dintre bănci și contrapărțile centrale (CPC); atrage atenția asupra îndoielilor care apar în legătură cu responsabilitățile băncilor și ale CPC-urilor pentru potențialele pierderi la sfârșitul cascadei și efectele acestor responsabilități asupra cerințelor prudențiale ale băncilor; subliniază, în acest sens, riscurile de dependență excesivă de

⁽³⁸⁾ JO C 224, 27.6.2018, p. 45.

Joi, 7 octombrie 2021

CPC-urile din Regatul Unit și salută măsurile adoptate de Comisie în ultimul an, care stabilesc criteriile de clasificare a CPC-urilor din țări terțe;

23. regretă faptul că nu s-a asigurat un echilibru de gen deplin în instituțiile și organismele financiare ale UE și, în special, că femeile sunt în continuare subreprezentate în funcțiile de conducere în domeniul bancar și al serviciilor financiare; subliniază că echilibrul de gen în consiliile de administrație și în forța de muncă aduce beneficii atât sociale, cât și economice; consideră că selecția candidaților pentru instituțiile și organismele financiare ale UE ar trebui să se realizeze pe baza unor criterii de merit și competențe, pentru ca instituția sau organismul în cauză să funcționeze în cel mai eficient mod cu putință; invită guvernele și toate instituțiile și organismele să acorde prioritate realizării unui perfect echilibru de gen cât mai curând posibil, inclusiv prin prezentarea unor liste scurte echilibrate din punctul de vedere al genului pentru toate viitoarele numiri care necesită aprobarea Parlamentului, inclusiv în cadrul BCE și al principalelor instituții financiare ale UE, încercând să includă cel puțin o femeie și un bărbat pentru fiecare procedură de numire; reamintește Rezoluția sa din 14 martie 2019 ⁽³⁹⁾ care vizează asigurarea echilibrului de gen în viitoarele liste de candidați pentru numirile în funcții în domeniul economic și monetar la nivelul UE și își reiterează angajamentul de a nu ține seama de listele de candidați în cazul în care principiul echilibrului de gen nu a fost respectat;

24. invită Comisia să revizuiască criteriile de eligibilitate cu obiectivul de a atrage un număr mai mare de candidaturi din partea femeilor;

Supravegherea

25. apreciază rolul supravegherii bancare europene în asigurarea unor măsuri temporare de sprijin operațional și sub formă de capital pentru bănci, ca răspuns la pandemia de COVID-19, astfel încât acestea să poată să acorde în continuare sprijin financiar întreprinderilor și gospodăriilor și să absoarbă pierderile, menținând totodată calitatea înaltă a supravegherii; ia act de preocupările MUS legate de costurile ridicate, profitabilitatea scăzută, deprecierea evaluărilor pieței și investițiile insuficiente în noile tehnologii din sectorul bancar; solicită orientări referitoare la intervalul de timp preconizat și o abordare referitoare reconstruirea rezervelor;

26. subliniază că este importantă îmbunătățirea transparenței și a predictibilității supravegherii bancare din UE și salută în această privință practica recentă de a publica cerințele de fonduri proprii suplimentare specifice băncilor (pilonul 2); consideră că cerințele individuale cresc fiabilitatea așteptărilor MUS și facilitează deciziile mai informate ale investitorilor;

27. se așteaptă ca modificările recente ale structurii organizatorice a MUS, alături de simplificarea sistemului și includerea inovării tehnologice, să faciliteze supravegherea mai axată pe riscuri și colaborarea instituțională internă;

28. consideră a fi utilă analiza efectuată de MUS în noiembrie 2020 a potențialelor vulnerabilități ale sectorului bancar în diferite scenarii în ceea ce privește efectele șocului asupra calității activelor și capitalului;

29. ia act de faptul că buna gestionare a riscului de credit ar trebui să rămână una dintre prioritățile-cheie ale MUS; împărtășește preocupările MUS că băncile și-ar putea modifica modelele legate de riscul de credit și ia act, în această privință, de așteptările MUS în materie de supraveghere pentru pregătirile operaționale adecvate în anticiparea creșterii creditelor neperformante și pentru gestionarea solidă a riscului de credit, astfel cum a subliniat în scrisorile sale adresate directorilor generali ai unor instituții semnificative și în strategia sa privind riscul de credit în contextul pandemiei de COVID-19; sprijină intensificarea supravegherii de către MUS a piețelor cu un grad ridicat de îndatorare; observă că nu toate băncile au fost în măsură să răspundă așteptărilor MUS în ceea ce privește gestionarea riscului de credit, ceea ce înseamnă că sunt necesare eforturi suplimentare;

30. recunoaște că criza provocată de pandemia de COVID-19 a mărit riscul de acumulare în continuare a creditelor neperformante; ia act cu îngrijorare de previziunea BCE potrivit căreia, într-un scenariu grav, dar plauzibil, creditele neperformante ar putea atinge nivelul de 1,4 mii de miliarde de euro până la sfârșitul anului 2022; subliniază că asigurarea unei gestionări adecvate și în timp util a calității deteriorate a activelor în bilanțurile băncilor va fi esențială pentru a preveni o acumulare a creditelor neperformante pe termen scurt; recomandă statelor membre să depună eforturi suplimentare pentru a soluționa această problemă; ia act, în acest sens, de Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2020 privind abordarea problemei creditelor neperformante în urma pandemiei de COVID-19 (COM(2020)0822), pentru a permite băncilor să sprijine gospodăriile și întreprinderile din UE; se așteaptă ca revizuirea Directivei privind creditele de consum ⁽⁴⁰⁾

⁽³⁹⁾ JO C 23, 21.1.2021, p. 105.

⁽⁴⁰⁾ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

Joi, 7 octombrie 2021

să asigure un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, mai ales prin stabilirea unor dispoziții mai ambițioase privind protecția debitorilor împotriva practicilor abuzive și prin garantarea faptului că aceste drepturi se aplică în egală măsură împrumuturilor existente și viitoare; solicită monitorizarea oricăror potențiale efecte în cascadă disproporționate, în special când vor fi retrase măsurile temporare de ajutor; invită autoritățile de supraveghere să țină seama în continuare de efectele secundare pe care cedările masive de credite neperformante le pot avea asupra bilanțurilor prudențiale ale băncilor care utilizează modele interne;

31. subliniază că băncile ar trebui să respecte normele prudențiale aplicabile și orientările în materie de supraveghere pentru creditele neperformante și să mențină capacitatea operațională pentru a gestiona în mod proactiv debitorii aflați în dificultate și pentru a le controla bilanțurile, accelerând identificarea timpurie a creditelor neperformante cu scopul de a reduce riscul de slăbire a capacității de creditare în perioadele de creștere a cererii pentru investiții legate de redresare; subliniază flexibilitatea existentă în punerea în aplicare a orientărilor BCE pentru creditele neperformante, inclusiv faptul că băncilor cu un nivel deosebit de ridicat al creditelor neperformante li se acordă mai mult timp pentru a-și prezenta strategiile de reducere a creditelor neperformante;

32. reamintește că reducerea riscurilor în sectorul bancar ar contribui la o uniune bancară mai stabilă, puternică și orientată spre creștere economică; ia act, în această privință, de acordul politic la care s-a ajuns privind propunerea Comisiei de directivă privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite, care va încuraja dezvoltarea unor piețe secundare pentru creditele neperformante în UE și care urmărește să ajute băncile să reducă stocurile de credite neperformante din bilanțurile lor;

33. recunoaște rolul jucat de bănci în sprijinirea întreprinderilor și a economiei reale în timpul pandemiei în unele state membre; subliniază că băncile ar trebui să evalueze atent soliditatea financiară și viabilitatea întreprinderilor, să colaboreze proactiv cu debitorii aflați în dificultate în vederea gestionării expunerilor acestora și să ofere opțiuni de finanțare și restructurare viabile sau opțiuni alternative adecvate sectoarelor și companiilor viabile, în special IMM-urilor, cu scopul a se asigura că sunt prevenite nerambursările, dacă este posibil, și că întreprinderile și consumatorii nu riscă să se supraîndatoreze; subliniază că cadrul prudențial ar trebui să fie modificat în mod consistent pentru a permite și a încuraja aplicarea măsurilor de restructurare datorată dificultăților financiare în cazul întreprinderilor și gospodăriilor unde băncile evaluează că perspectiva redresării rămâne ridicată și solicită eliminarea tuturor obstacolelor de reglementare din calea aplicării unor astfel de măsuri; îndeamnă băncile să ia în considerare, în ultimă instanță, ieșirea de pe piață a companiilor neviabile într-o manieră structurată; consideră că băncile ar trebui să asigure transmiterea adecvată a creditelor din Eurosistem către economia reală; salută acțiunile incluse în comunicarea Comisiei din 24 septembrie 2020 intitulată „O uniune a piețelor de capital pentru cetățeni și întreprinderi: un nou plan de acțiune” (COM(2020)0590) și în anexa la aceasta referitoare la direcționarea IMM-urilor către furnizorii de finanțare alternativă în cazul în care li se respinge cererea de credit;

34. solicită autorităților europene de supraveghere să-și utilizeze pe deplin competențele pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, inclusiv, după caz, competențele de intervenție asupra produselor, în cazul în care produsele financiare și de credit au cauzat sau este posibil să cauzeze prejudicii consumatorilor;

35. subliniază importanța protejării drepturilor consumatorilor, în special în ceea ce privește clauzele contractuale și practicile neloiale și agresive, comisioanele bancare, transparența costurilor produselor, profitabilitatea și riscurile; observă că uniunea bancară nu dispune încă de instrumente eficace de soluționare a problemelor cu care se confruntă consumatorii, cum ar fi practicile comerciale neloiale și complexitatea artificială; invită, în acest sens, ABE să acorde mai multă atenție îndeplinirii mandatului său în ceea ce privește colectarea, analizarea și raportarea adecvată a tendințelor consumatorilor și, de asemenea, în ceea ce privește revizuirea și coordonarea inițiativelor de formare și educație financiară ale autorităților competente; invită Comisia să examineze clauzele abuzive și practicile neloiale utilizate de sectorul bancar în contractele încheiate cu consumatorii și să asigure punerea în aplicare efectivă și rapidă de către toate statele membre a Directivei privind clauzele contractuale abuzive⁽⁴¹⁾, utilizând toate mijloacele existente;

36. ia act de faptul că pierderile din credite preconizate, în combinație cu mediul actual caracterizat de rate scăzute ale dobânzilor, ar putea afecta negativ profitabilitatea băncilor; subliniază că este necesar ca băncile să își reajusteze modelele de afaceri în direcția unor strategii mai sustenabile, de reducere a costurilor și avansate tehnologic și să efectueze orientarea strategică și supravegherea prudentă a funcțiilor comerciale, cu respectarea deplină a drepturilor consumatorilor; subliniază că este important să se garanteze că deciziile de provizionare ale băncilor pentru a sprijini capacitatea lor de creditare nu sunt amânate în mod nejustificat, în special când cererea de credite crește;

37. este alarmat de faptul că recente crize bancare au arătat că, în cadrul practicilor lor curente, instituțiile de credit au efectuat vânzări inadecvate de obligațiuni și alte produse financiare clienților de retail; regretă că punerea în aplicare a dispozițiilor BRRD privind protecția consumatorilor în ceea ce privește cerințele minime de fonduri proprii și datorii

⁽⁴¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, 21.4.1993, p. 29).

Joi, 7 octombrie 2021

eligibile (MREL) a fost fragmentată; îndeamnă Comisia să evalueze vânzările abuzive de produse financiare de către instituțiile bancare și, pe baza constatărilor, să prezinte propuneri adecvate, inclusiv în viitoarea revizuire a BRRD;

38. consideră că ar trebui documentate mai bine posibilele beneficii ale consolidării bancare, atât în UE, cât și la nivel transfrontalier, în abordarea profitabilității scăzute, a supracapacităților și a fragmentării sectorului bancar; recunoaște tendința sectorului bancar de a se implica în consolidare și subliniază, în acest context, ghidul BCE privind abordarea consolidării din perspectiva de supraveghere, sprijinind combinațiile comerciale bine concepute și bine executate; subliniază beneficiile protejării diversității/pluralității sectoarelor financiare în consolidarea încrederii sistemice și menținerea stabilității financiare; invită Comisia să ia în considerare și să dea curs concluziilor evaluării din 2021 a Consiliului pentru Stabilitate Financiară cu privire la efectele reformelor referitoare la instituțiile „prea mari pentru a fi lăsate să eșueze” asupra sistemului financiar;

39. regretă faptul că problema țării de origine și a țării gazdă rămâne o provocare pentru finalizarea uniunii bancare și consideră că introducerea EDIS face parte din soluție, în paralel cu alte măsuri de reducere a riscurilor; este îngrijorat de faptul că, în cazul unei creșteri a nivelului creditelor neperformante pe măsură ce măsurile de sprijin public încep să se reducă, țările de origine și țările gazdă ar putea introduce măsuri pentru a proteja activele și ar proceda la o nouă delimitare a fondurilor; subliniază că băncile trebuie să fie în măsură să își desfășoare activitatea la nivel transfrontalier, gestionându-și totodată capitalul și lichiditatea la un nivel consolidat, cu garanții credibile și executabile pentru țările gazdă privind disponibilitatea resurselor și impactul asupra stabilității financiare, pentru a-și diversifica riscurile și a remedia orice lipsă de profitabilitate; consideră că este nevoie de o armonizare treptată în domeniile în care se aplică opțiuni și marje de apreciere naționale, inclusiv în domeniul legislației în materie de insolvență, pentru a facilita planificarea rezoluțiilor pentru grupurile bancare transfrontaliere din uniunea bancară;

40. este îngrijorat că pe măsură ce statele membre vând tot mai multe obligațiuni suverane, crește și cota datoriei suverane în bilanțurile băncilor, fapt care ar putea agrava legătura dintre bănci și entitățile suverane; este de opinie că înființarea instrumentului NextGenerationEU va oferi active europene de înaltă calitate și cu grad scăzut de risc, permițând reechilibrarea obligațiunilor suverane în bilanțurile băncilor și contribuind la reducerea spiralei negative dintre bănci și entitățile suverane; subliniază că instrumentul NextGenerationEU va juca un rol important în sprijinirea redresării și trebuie să servească drept oportunitate de a spori investițiile și de a implementa reformele necesare în fiecare stat membru, pe baza criteriilor convenite, precum și de a aduce o contribuție suplimentară la consolidarea sistemului bancar european;

41. consideră că pentru soluționarea problemelor legate de țările de origine și țările gazdă, pentru ruperea legăturii dintre bănci și entitățile suverane și pentru sprijinirea eforturilor de consolidare bancară ar fi nevoie de introducerea unei plase de siguranță paneuropene, de elaborarea și de punerea în aplicare a unor acorduri de sprijin financiar intragrup ca parte a planurilor de redresare ale băncilor, precum și de armonizarea treptată în domeniile în care se aplică opțiuni și marje de apreciere naționale, inclusiv în domeniul insolvenței, continuând totodată eforturile de reducere a riscurilor;

42. repetă faptul că cadrul de reglementare privind tratamentul prudențial al datoriei suverane trebuie să fie în concordanță cu standardele internaționale;

43. subliniază rolul important al unor structuri solide de guvernanță internă în cadrul băncilor și subliniază deficiențele identificate la nivelul acestora în procesul de supraveghere și evaluare (SREP) din 2020 al MUS, care s-a axat pe modalitatea în care băncile au gestionat riscul legat de criză pentru capital și lichiditate, ținând seama de circumstanțele excepționale care afectează fiecare bancă; salută abordarea specifică a colectării de informații pentru evaluarea capitalului și a lichidității; subliniază că este importantă adoptarea celor mai înalte standarde și a unor condiții de concurență echitabile în evaluările „în materie de competență și onorabilitate” ale membrilor consiliilor de administrație ale băncilor, care în prezent sunt interpretate diferit de la un stat membru la altul din cauza transpunerii extrem de diferite a Directivei privind cerințele de capital; solicită, prin urmare, continuarea armonizării în acest domeniu; insistă că evaluările „în materie de competență și onorabilitate” efectuate de autoritățile competente trebuie să aibă loc întotdeauna ex-ante și nu ex-post; aprobă planul BCE de a-și revizui ghidul actual pentru evaluarea în materie de competență și onorabilitate din 2021, pentru a-și preciza așteptările în materie de supraveghere privind calitatea membrilor consiliilor de administrație; așteaptă propunerile BCE privind un de pachet de măsuri menite să îmbunătățească supravegherea în materie de competență și onorabilitate; încurajează, în această privință, să se aibă în vedere ca cerințele în materie de competență și onorabilitate să fie integrate în Regulamentul privind cerințele de capital;

44. ia act de faptul că testul de rezistență la nivelul UE lansat la 29 ianuarie 2021 urmărește să testeze traiectoriile de capital ale băncilor în situație de deteriorare a calității activelor, în scenariul unui mediu caracterizat de rate scăzute ale dobânzilor; invită ABE să extindă sfera exercițiilor ulterioare de teste de rezistență, deoarece eșantionul de 51 de bănci selectate în cadrul exercițiului este considerat prea restrâns; subliniază că realizarea de teste de rezistență și, la momentul

Joi, 7 octombrie 2021

oportun, de evaluări ale calității activelor pe un eșantion continuu de instituții mai puțin semnificative sunt exerciții importante pentru a consolida încrederea;

45. salută eforturile MUS de a oferi orientări și claritate băncilor pentru autoevaluare și raportarea adecvată a riscurilor legate de mediu și de schimbările climatice; subliniază că este necesară mai multă presiune în materie de supraveghere pentru ca instituțiile financiare să prezinte în mod adecvat riscurile legate de climă și de mediu; consideră că testul de rezistență la riscurile climatice din cadrul MUS este un pas important în evaluarea practicilor băncilor și în identificarea unor domenii concrete care pot fi îmbunătățite; salută, în acest context, recomandarea din Ghidul BCE privind riscurile legate de climă și de mediu, care consolidează abordarea strategică și cuprinzătoare a combaterii riscului legat de climă; sprijină ideea ca băncile să elaboreze în 2021 autoevaluări și planuri de acțiune, urmate de un control de supraveghere a acțiunilor băncilor în 2022; consideră că aceste autoevaluări și rapoarte trebuie să urmeze principiul proporționalității și nu trebuie să aducă atingere capacității și competitivității băncilor; ia act de inițiativa ABE de a desfășura un exercițiu-pilot la nivelul UE privind riscurile climatice și ia act de constatările sale potrivit cărora este nevoie să se dezvăluie mai multe informații privind strategiile de tranziție și emisiile de gaze cu efect de seră, pentru a permite băncilor și autorităților de supraveghere să evalueze cu mai multă precizie riscurile climatice; reamintește că investițiile în activități economice nesustenabile și creditarea acestora pot conduce la active depreciate sau investiții irecuperabile;

46. ia act de rolul ABE în conducerea, coordonarea și monitorizarea luptei sectorului financiar al UE împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului; salută eforturile depuse de BCE în ultimii doi ani pentru a consolida schimbul de informații dintre MUS și autoritățile de supraveghere în domeniul combaterii spălării banilor/finanțării terorismului, pentru a ține mai bine seama de aspectele legate de combaterea spălării banilor în cadrul măsurilor de supraveghere prudențială; solicită ca această responsabilitate să fie însoțită de finanțare și de resurse adecvate; salută sprijinul ABE pentru funcționarea și punerea în practică individuală a competențelor de supraveghere în materie de combatere a spălării banilor la nivelul statelor membre și solicită acțiuni suplimentare pentru a garanta că supravegherea privind combaterea spălării banilor/combaterii finanțării terorismului este bazată pe riscuri, proporțională și efectivă; subliniază abordările diferite ale supravegherii privind combaterea spălării banilor/combaterii finanțării terorismului adoptate de autoritățile naționale și aplicarea diferită a legislației UE, care pot conduce la arbitraj de reglementare; încurajează transformarea parțială a dispozițiilor Directivei privind combaterea spălării banilor într-un regulament; regretă că mai multe state membre nu au transpus încă pe deplin a patra și a cincea directivă privind combaterea spălării banilor și că în și mai multe state membre s-au demonstrat deficiențe grave în punerea efectivă în aplicare a acestor directive; salută faptul că Comisia a început să inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și invită Comisia să inițieze astfel de proceduri și pentru celelalte cazuri în care directivele privind combaterea spălării banilor nu au fost transpuse sau puse în aplicare; ia act de al doilea mandat al ABE de a crea o bază de date privind combaterea spălării banilor, preconizată a fi dezvoltată în 2021, și de a îmbunătăți cooperarea și schimbul de informații între autoritățile europene; subliniază că colegiile de combatere a spălării banilor pentru grupurile transfrontaliere, incluzând toate autoritățile de combatere a spălării banilor din jurisdicțiile în care operează grupul, joacă un rol important în evaluarea performanțelor grupului în materie de combatere a spălării banilor;

47. salută planul de acțiune al Comisiei pentru o politică amplă a Uniunii în materie de prevenire a spălării banilor și a finanțării terorismului, publicat la 7 mai 2020; invită Comisia să adopte rapid pachetul legislativ privind combaterea spălării banilor; îndeamnă Comisia să prezinte o propunere de înființare a unei autorități europene de supraveghere a combaterii spălării banilor; subliniază că domeniul de aplicare al cadrului de combatere a spălării a banilor ar trebui să includă și emitenții și furnizorii de cryptoactive; invită Comisia să aibă în vedere crearea unei unități europene de informații financiare (FIU);

48. subliniază rolul important al sectorului bancar în lupta împotriva evitării obligațiilor fiscale; reiterează poziția Parlamentului potrivit căreia este nevoie de amplificarea auditurilor și de cerințe de cunoaștere a clientelei pentru tranzacțiile care implică țări ce figurează în anexa I sau II la lista jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale;

49. salută pachetul privind finanțele digitale al Comisiei; consideră că propunerile Comisiei privind piețele cryptoactivelor și reziliența operațională digitală sunt oportune, utile și necesare; subliniază că, deși finanțele digitale măresc opțiunile de finanțare pentru consumatori și întreprinderi, protecția consumatorilor și stabilitatea financiară ar trebui protejate;

Joi, 7 octombrie 2021

50. ia act de retragerea Regatului Unit din UE; recunoaște progresele înregistrate de multe bănci semnificative în ceea ce privește modelele lor operaționale-țintă post-Brexit, astfel cum au fost convenite cu MUS, și sprijină eforturile MUS de a monitoriza progresele legate de aceste modele în domeniul activelor, al personalului și al practicilor de înregistrare contabilă; reiterează că, în contextul relocării întreprinderilor în UE, instituțiile fictive nu pot fi acceptate în zona euro; consideră că ar trebui soluționate lacunele de reglementare existente în cadrul juridic al UE pentru a consolida supravegherea și reamintește că MUS și-a asumat responsabilitatea directă pentru supravegherea prudențială a firmelor de investiții de importanță sistemică, de la intrarea în vigoare a Regulamentului revizuit privind firmele de investiții ⁽⁴²⁾, în iunie 2021;

51. subliniază că este important să fie menținute condiții de concurență echitabile în spațiul de reglementare și să fie prevenită uniformizarea la un nivel inferior a reglementărilor; ia act, în acest context, că memorandumul de înțelegere dintre BCE și autoritățile din Regatul Unit, care se bazează pe modelul negociat de ABE și care include supravegherea prudențială în afara sistemelor de asigurare și de pensii, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2021, oferă un fundament solid pentru cooperarea în materie de supraveghere dintre MUS și Autoritatea de Reglementare Prudențială din Regatul Unit, punând accentul pe schimbul de informații și tratamentul reciproc al grupurilor bancare transfrontaliere și în perspectiva partajării responsabilităților legate de supravegherea sucursalelor;

52. observă că respectarea principiului proporționalității este esențială pentru ca supravegherea bancară să funcționeze, în special pentru instituțiile mai mici;

Rezoluția

53. are încredere că introducerea unui mecanism de sprijin în Fondul unic de rezoluție (FUR) în 2022, cu doi ani mai devreme decât se prevăzuse inițial, sub forma unei linii de credit reînnoibil automat din MES, care asigură astfel un dispozitiv de siguranță pentru rezoluțiile bancare în uniunea bancară, va consolida cadrul de gestionare a crizelor și este un pas important în direcția finalizării uniunii bancare; observă că datorită acumulării semnificative de fonduri în FUR, combinată cu mecanismul de sprijin comun, Comitetului Unic de Rezoluție va putea avea acces la fonduri combinate cu mult peste nivelul de 100 de miliarde de euro; ia act de necesitatea ca riscurile din sistemele bancare să fie în continuare reduse, în paralel cu instituirea EDIS;

54. insistă ca băncile să fie singurele responsabile pentru performanțele lor, în loc să fie lăsați contribuabilii să susțină povara unui cadru de gestionare a crizelor;

55. salută faptul că deși SRB nu a fost nevoit să întreprindă acțiuni de rezoluție în 2020, a colaborat totuși în mod meticolos cu MUS la cazurile aproape de criză; ia act de măsurile de ajutor și de flexibilitatea acordată de SRB pentru realizarea obiectivelor intermediare MREL, fără a pune în pericol posibilitatea de rezoluție; subliniază că informațiile despre aceste măsuri rămân extrem de limitate pe site-ul SRB; îndeamnă SRB să sporească transparența și, în special, să facă publice orientările urmate de echipele interne de rezoluție în aplicarea măsurilor de ajutor legate de COVID-19; ia act de politica MREL din 2020 elaborată de SRB și de raportarea specifică pentru MREL în temeiul cadrelor BRRD; apreciază progresele înregistrate de actualul ciclu de planificare a rezoluțiilor pentru 2021 și reiterează că stabilirea proporțională a MREL constituie unul dintre elementele-cheie pentru consolidarea posibilității de rezoluție a băncilor, asigurând totodată o mai mare stabilitate financiară;

56. subliniază că suprapunerile existente dintre cerințele pentru utilizarea măsurilor de intervenție timpurie și competențele standard de supraveghere ale BCE pot împiedica punerea în aplicare a măsurilor de intervenție timpurie; insistă, în acest context, ca această suprapunere ar trebui eliminată și are încredere că se va clarifica temeiul juridic pentru fiecare instrument pentru a asigura aplicarea adecvată și treptată a măsurilor; aprobă, în acest context, având în vedere recomandarea CCE privind pragurile cuantificate pentru declanșarea măsurilor de intervenție timpurie, utilizarea unor acțiuni rapide de supraveghere, evitând în același timp automatismul;

57. este de opinie că trebuie facilitată lichidarea băncilor în cazul cărora SRB sau autoritatea națională de rezoluție consideră că nu există un interes public pentru rezoluție; ia act de faptul că strategia de „vânzare a activității” poate fi un instrument important care să fie utilizat de SRB ca modalitate de a reduce la minimum pierderile în procesul de rezoluție; recunoaște necesitatea unui cadru mai armonizat privind ieșirea de pe piață în caz de insolvență pentru a evita situațiile de incertitudine și pentru a asigura alinierea prevederilor legate de retragerea licenței unei bănci; recunoaște că măsurile alternative din cadrul sistemelor de garantare a depozitelor (SGD) pentru a finanța transferurile de depozite pot juca un rol important în astfel de cazuri, în special pentru băncile mici și mijlocii, atât timp cât acestea nu sunt în detrimentul protecției

⁽⁴²⁾ Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

Joi, 7 octombrie 2021

deponenților, iar SGD este suficient finanțat, ca modalitate de a reduce la minimum contribuțiile contribuabililor și distrugerea valorii și de a asigura stabilitatea financiară și, de asemenea, în alte cazuri, pot elimina decalajul dintre condiția prealabilă de recapitalizare internă de 8 % pentru accesul la fondul de rezoluție și capacitatea reală a băncii de a absorbi pierderile, excluzând depozitele care urmează să fie transferate; subliniază că astfel de intervenții ar trebui să facă obiectul aplicării stricte a principiului celui mai mic cost; solicită, prin urmare, Comisiei să asigure mai multă claritate pentru principiul celui mai mic cost și pentru condițiile de utilizare a fondurilor SGD;

58. constată că actuala diversitate a regimurilor de insolvență este o sursă de incertitudine legată de rezultatul procedurilor de lichidare; consideră că, pentru ca uniunea bancară să funcționeze eficient, legislația privind insolvența bancară trebuie armonizată mai mult; invită Comisia ca, în urma unui studiu detaliat și a consultării cu autoritățile și parlamentele naționale, să reflecteze asupra promovării unei mai mari armonizări a aspectelor specifice ale legislațiilor naționale existente în materie de insolvență, precum și asupra condițiilor de utilizare a finanțării externe, astfel încât să asigure alinierea stimulentei și condiții de concurență echitabile;

59. consideră că este util, în special, să se adopte o abordare specifică în ceea ce privește armonizarea ierarhiei creditorilor în procedurile de insolvență bancară, pentru a extinde acoperirea finanțării prin sistemele de garantare a depozitelor în caz de rezoluție și în alte măsuri decât plățile, atât timp cât sistemele sunt suficient finanțate;

60. consideră că este necesar să se depună eforturi pentru ca rezoluția să funcționeze în cazul mai multor bănci, motiv pentru care trebuie să se reexamineze evaluarea interesului public pentru a crește transparența și previzibilitatea ex-ante privind rezultatele sale preconizate și pentru ca instrumentele de rezoluție să poată fi aplicate unui grup mai larg de bănci, în special băncilor de dimensiune medie, și pentru a oferi claritatea necesară pentru a garanta niveluri mai coerente și proporționale ale MREL; ia act de activitatea în curs a SRB în această privință; solicită să fie abordate neconcordanțele dintre evaluările interne ale echipelor de rezoluție cu privire la funcțiile critice, astfel cum se menționează în raportul CCE din 2021 privind planificarea rezoluției în cadrul MUR; subliniază totodată necesitatea de a revizui în mod coerent normele privind ajutoarele de stat și comunicarea Comisiei din 2013 privind sectorul bancar, pentru a se reflecta progresele înregistrate în implementarea și ameliorarea cadrului de gestionare a crizelor și a avea coerență cu cerințele BRRD, ținând seama în mod adecvat de recente hotărâri ale Curții Europene de Justiție; ia act, în plus, de recomandarea CCE din 2021 adresată SRB de a respecta cadrul unic de reglementare stabilind, în fiecare plan de rezoluție, obstacolele semnificative care afectează posibilitatea de rezoluție, precum și de a proceda în mod corespunzător pentru eliminarea acestor obstacole;

61. sprijină ideea ca, în contextul revizuirii cadrului de gestionare a crizelor, să se ia în considerare rolul planurilor de redresare și rezoluție ale grupurilor, precum și implementarea lor practică, cu scopul de a asigura o gestionare mai eficientă a dificultăților în sectorul bancar transfrontalier; ia act de propunerile de a oferi grupurilor bancare opțiunea ca filialele și societățile-mamă să încheie acorduri formale pentru a-și oferi reciproc sprijin sub formă de lichidități, precum și de a corela acest sprijin cu planurile lor de redresare a grupului, pentru a facilita utilizarea dispozițiilor existente într-o manieră echilibrată în țările de origine și în țările gazdă; consideră că autoritățile competente ar trebui să fie implicate în punerea în aplicare a unor astfel de acorduri formale atunci când este necesar; constată că aceste planuri de redresare și rezoluție a grupurilor ar putea contribui la calibrarea MREL și că contribuțiile băncilor la diversele dispozitive de siguranță s-ar baza cu adevărat pe riscuri, reflectând probabilitatea și amploarea utilizării acestor dispozitive de siguranță, în acord cu strategia preferată de gestionare a crizelor;

Asigurarea depozitelor

62. subliniază că este important ca deponenții din întreaga uniune bancară să beneficieze de același nivel de protecție a economiilor lor, indiferent unde se situează banca lor; subliniază că implementarea măsurii prin care DGSD garantează până la 100 000 EUR în depozite bancare urmărește să contribuie la un nivel mai ridicat de protecție a depozitelor; ia act de încercarea Comisiei de a consolida și mai mult încrederea cetățenilor în protecția depozitelor prin introducerea unui sistem european de asigurare a depozitelor (EDIS); recunoaște totodată importanța EDIS în reducerea legăturii dintre bănci și entitățile suverane;

63. subliniază importanța proporționalității contribuțiilor la SGD cu riscurile; avertizează că lipsa unei abordări bazate pe riscuri poate crea riscuri de hazard moral și parazitism, conducând la subvenționarea unor modele de afaceri speculative prin unele conservatoare; subliniază că și contribuțiile la un viitor EDIS trebuie să fie proporționale cu riscurile; subliniază că riscurile idiosincratice din diferite instituții sunt încă diferite în cadrul uniunii bancare; reiterează că este necesar ca toți membrii uniunii bancare să transpună BRRD și DGSD, pentru a asigura reducerea omogenă a riscurilor la nivelul uniunii bancare;

Joi, 7 octombrie 2021

64. ia act de revizuirea cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor și de opțiunea intermediară privind un EDIS hibrid, ca un prim pas către finalizarea deplină a EDIS, în conformitate cu propunerea Comisiei din 2015, bazată pe ideea unui nou fond central care coexistă cu fondurile rămase la nivelul sistemelor naționale de garantare a depozitelor și combinat cu o creștere proporțională a rolului SRB; atrage atenția asupra interconexiunilor puternice dintre gestionarea crizelor și EDIS și necesitatea de a le trata în comun, pentru a evita renaționalizarea uniunii bancare și a menține condiții de concurență echitabile; subliniază, în acest context, că revizuirea cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor ar trebui să vizeze îmbunătățirea coerenței și consecvenței cadrului;

65. invită Comisia să ia măsuri suplimentare pentru a relansa negocierile privind EDIS prin intermediul unui plan de lucru bazat pe foi de parcurs; solicită un angajament ferm din partea statelor membre de a lucra la un acord care să fie în concordanță cu interesele Uniunii în ansamblu; își declară angajamentul de a depune eforturi pentru încheierea unui acord privind EDIS și de a-și continua activitatea legată de măsurile de reducere a riscurilor;

66. invită Comisia să țină seama în mod corespunzător de rolul sistemelor instituționale de protecție în protejarea și stabilizarea instituțiilor membre;

o

o o

67. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Joi, 7 octombrie 2021

P9_TA(2021)0416

Reformarea politicii UE privind practicile fiscale dăunătoare (inclusiv reforma Grupului de lucru pentru codul de conduită)**Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la reformarea politicii UE privind practicile fiscale dăunătoare (inclusiv reforma Grupului de lucru pentru codul de conduită) (2020/2258(INI))**

(2022/C 132/13)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 113, 115 și 116 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre referitoare la Codul de conduită în domeniul impozitării întreprinderilor, adoptată la 1 decembrie 1997 ⁽¹⁾, cu scopul de a reduce concurența fiscală dăunătoare în Uniunea Europeană,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 aprilie 2009 intitulată „Promovarea bunei guvernante în chestiuni fiscale” (COM(2009)0201),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 17 iunie 2015 intitulată „Un sistem de impozitare a întreprinderilor echitabil și eficient în Uniunea Europeană: 5 domenii-cheie” (COM(2015)0302),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 ianuarie 2016 privind o strategie externă pentru impozitarea eficace (COM(2016)0024),
- având în vedere Concluziile Consiliului din 8 martie 2016 privind Codul de conduită pentru impozitarea companiilor ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 iulie 2016 privind măsuri suplimentare de sporire a transparenței și de întărire a luptei împotriva evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale (COM(2016)0451), care include o explicație a procesului de includere pe lista UE a jurisdicțiilor fiscale necooperante,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 8 noiembrie 2016 privind criteriile pentru întocmirea listei UE de jurisdicții necooperante în scopuri fiscale și procesul de întocmire a acestei liste,
- având în vedere rezultatul reuniunii Consiliului Afaceri Economice și Financiare din 5 decembrie 2017,
- având în vedere lucrările Grupului de lucru privind codul de conduită pentru impozitarea companiilor: programul de lucru în timpul președinției portugheze ⁽³⁾ din 9 februarie 2021,
- având în vedere actualizarea cea mai recentă de către Consiliu a listei UE de jurisdicții necooperante în scopuri fiscale din 26 februarie 2021 ⁽⁴⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 15 iulie 2020 intitulată „Plan de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare” (COM(2020)0312),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 15 iulie 2020 referitoare la buna guvernanță fiscală, atât în UE, cât și în afara acesteia (COM(2020)0313),

⁽¹⁾ Anexa I la Concluziile Consiliului Afaceri Economice și Financiare (Ecofin) din 1 decembrie 1997 privind politica fiscală – Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului din 1 decembrie 1997 referitoare la Codul de conduită în domeniul impozitării întreprinderilor (JO C 2, 6.1.1998, p. 2).

⁽²⁾ <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/03/08/ecofin-conclusions-code-conduct-business-taxation/>

⁽³⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6004-2021-INIT/en/pdf>

⁽⁴⁾ JO C 331, 7.10.2020, p. 3 și JO C 66, 26.2.2021, p. 40.

Joi, 7 octombrie 2021

- având în vedere poziția sa referitoare la propunerea Comisiei de directivă a Consiliului privind o bază fiscală comună a societăților (CCTB) ⁽⁵⁾ și la propunerea Comisiei de directivă a Consiliului privind o bază fiscală consolidată comună a societăților (CCCTB) ⁽⁶⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 18 mai 2021 intitulată „Impozitarea întreprinderilor pentru secolul XXI” (COM(2021)0251),
- având în vedere rezoluția sa din 25 noiembrie 2015 referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare ⁽⁷⁾, rezoluția sa din 6 iulie 2016 referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare ⁽⁸⁾, și rezoluția sa din 26 martie 2019 referitoare la infracțiunile financiare, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale ⁽⁹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 16 decembrie 2015 conținând recomandări adresate Comisiei privind favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în politicile de impozitare a societăților în Uniune ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere recomandarea sa din 13 decembrie 2017 către Consiliu și Comisie în urma anchetei privind spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală ⁽¹¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 21 ianuarie 2021 referitoare la reformarea listei UE a paradisurilor fiscale ⁽¹²⁾ și întrebările adresate Comisiei și Consiliului referitoare la reformarea listei UE a paradisurilor fiscale (O-000082/2020 – B9-0002/2021 și O-000081/2020 B9-0001/2021),
- având în vedere acțiunile întreprinse de Comisie ca urmare a rezoluțiilor și recomandărilor Parlamentului European susmenționate ⁽¹³⁾,
- având în vedere raportul elaborat pentru Comisie de Centrul de Cercetare Economică Europeană (ZEW) GmbH intitulat „The Impact of Tax Planning on Forward-Looking Effective Tax Rates” („Impactul planificării fiscale asupra ratelor de impozitare reale pe termen lung”) ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere raportul pregătit pentru Comisie intitulat „Aggressive tax planning indicators” („Indicatori de planificare fiscală agresivă”) ⁽¹⁵⁾,

⁽⁵⁾ JO C 162, 10.5.2019, p. 182.

⁽⁶⁾ JO C 162, 10.5.2019, p. 152.

⁽⁷⁾ JO C 366, 27.10.2017, p. 51.

⁽⁸⁾ JO C 101, 16.3.2018, p. 79.

⁽⁹⁾ JO C 108, 26.3.2021, p. 8.

⁽¹⁰⁾ JO C 399, 24.11.2017, p. 74.

⁽¹¹⁾ JO C 369, 11.10.2018, p. 132.

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0022.

⁽¹³⁾ Acțiunile comune întreprinse ca urmare a rezoluției Parlamentului European (Comisia pentru afaceri economice și monetare) conținând recomandări adresate Comisiei privind favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în politicile de impozitare a societăților în Uniune și a rezoluției Parlamentului European [Comisia specială pentru deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare (TAXE 1)] referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare, adoptată de comisie la 16 martie 2016; acțiunile întreprinse ca urmare a rezoluției Parlamentului European [Comisia specială pentru deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare (TAX2)] referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare, adoptată de comisie la 16 noiembrie 2016; acțiunile întreprinse ca urmare a rezoluției fără caracter legislativ a Parlamentului European (Comisia sa de anchetă pentru a investiga presupusele încălcări ale normelor de drept și administrare defectuoasă în aplicarea dreptului Uniunii în legătură cu spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală (Comisia PANA)) din 12 decembrie 2017 referitoare la proiectul de recomandare a Parlamentului European către Consiliu și Comisie în urma anchetei privind spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală, adoptată de comisie în aprilie 2018; și acțiunile întreprinse în urma rezoluției Parlamentului European din 27 august 2019 [Comisia specială privind infracțiunile financiare, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale (TAX3)] referitoare la infracțiunile financiare, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale.

⁽¹⁴⁾ Taxation Papers, Documentul de lucru nr. 64, 31 august 2016, disponibil la adresa: https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2016-11/taxation_paper_64.pdf

⁽¹⁵⁾ Taxation Papers, Documentul de lucru nr. 71, Institute for Advanced Studies în colaborare cu CPB și DONDENA, 2017, disponibil la adresa: https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2018-03/taxation_papers_71_atp_.pdf

Joi, 7 octombrie 2021

- având în vedere studiul intitulat „O prezentare a companiilor fictive din Uniunea Europeană”, publicat de Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară a Parlamentului European, la 17 octombrie 2018 ⁽¹⁶⁾,
- având în vedere raportul din februarie 2021 al Grupului la nivel înalt al Organizației Națiunilor Unite privind responsabilitatea, transparența și integritatea financiară internațională pentru realizarea Agendei 2030, intitulat „Financial Integrity for Sustainable Development” („Integritatea financiară pentru o dezvoltare durabilă”) ⁽¹⁷⁾,
- având în vedere activitatea în curs a Cadrului incluziv al OCDE/G20 privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS) cu privire la provocările fiscale generate de digitalizare,
- având în vedere evaluările inițiale ale impactului privind „Combaterea utilizării entităților de tip «cutie poștală» și a înțelegerilor în scopuri fiscale” ⁽¹⁸⁾,
- având în vedere raportul Fondului Monetar Internațional intitulat „Impozitarea multinaționalelor în Europa” ⁽¹⁹⁾,
- având în vedere Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (ATAD I – directiva privind combaterea evitării obligațiilor fiscale) ⁽²⁰⁾ și a Directivei (UE) 2017/952 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe (ATAD II) ⁽²¹⁾;
- având în vedere Directiva 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite („Directiva privind dobânzile și redevențele”) ⁽²²⁾,
- având în vedere Directiva 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (Directiva privind societățile-mamă și filialele) ⁽²³⁾,
- având în vedere Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE („Directiva privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal” – „DAC 1”) ⁽²⁴⁾, Directiva (UE) 2015/2376 a Consiliului din 8 decembrie 2015 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal („DAC 3”) ⁽²⁵⁾, Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal („DAC 4”) ⁽²⁶⁾ și Directiva (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal în ceea ce privește regimurile fiscale transfrontaliere („DAC 6”) ⁽²⁷⁾,
- având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0245/2021),

⁽¹⁶⁾ Kiendl Krišto, I. și E. Thirion, *An overview of shell companies in the European Union* („O prezentare a companiilor fictive în Uniunea Europeană”), Parlamentul European, Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară, Unitatea de evaluare ex post și Unitatea pentru valoarea adăugată europeană, 17 octombrie 2018, disponibil la adresa: https://www.europarl.europa.eu/cmsdata/155724/EPRS_STUD_627129_Shell%20companies%20in%20the%20EU.pdf

⁽¹⁷⁾ https://www.un.org/pga/75/wp-content/uploads/sites/100/2021/02/FACTI_Panel_Report-compressed.pdf

⁽¹⁸⁾ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12999-Tax-avoidance-fighting-the-use-of-shell-entities-and-arrangements-for-tax-purposes_en

⁽¹⁹⁾ Crivelli, E., De Mooij, R., De Vrijer, J.E.J., Hebous, S., Klemm, A., *Taxing Multinationals in Europe*, 2021 (<https://www.imf.org/en/Publications/Departmental-Papers-Policy-Papers/Issues/2021/05/25/Taxing-Multinationals-in-Europe-50129>)

⁽²⁰⁾ JO L 193, 19.7.2016, p. 1.

⁽²¹⁾ JO L 144, 7.6.2017, p. 1.

⁽²²⁾ JO L 157, 26.6.2003, p. 49.

⁽²³⁾ JO L 345, 29.12.2011, p. 8.

⁽²⁴⁾ JO L 64, 11.3.2011, p. 1.

⁽²⁵⁾ JO L 332, 18.12.2015, p. 1.

⁽²⁶⁾ JO L 146, 3.6.2016, p. 8.

⁽²⁷⁾ JO L 139, 5.6.2018, p. 1.

Joi, 7 octombrie 2021

- A. întrucât, din 1997, Codul de conduită în domeniul impozitării întreprinderilor este principalul instrument al Uniunii pentru prevenirea măsurilor fiscale dăunătoare; întrucât măsurile fiscale dăunătoare sunt definite în Codul de conduită ca măsuri (inclusiv practici administrative) care afectează sau pot afecta într-un mod semnificativ localizarea activității comerciale în cadrul Uniunii și care prevăd un nivel de impozitare cu mult mai scăzut decât nivelurile care se aplică în general în statul membru implicat;
- B. întrucât, potrivit Raportului anual al Comisiei privind fiscalitatea 2021, se estimează că anual se pierd venituri din impozitul pe profit în valoare de 36-37 miliarde EUR din cauza practicilor de evitare a obligațiilor fiscale în UE ⁽²⁸⁾;
- C. întrucât politicile de combatere a evitării obligațiilor fiscale au condus la o rarefiere a regimurilor preferențiale în întreaga lume, în special în Uniune; întrucât, în conformitate cu Acțiunea 5 a OCDE privind BEPS, un regim preferențial este un regim care oferă o anumită formă de preferință fiscală în comparație cu principiile generale de impozitare din țara în cauză; întrucât preferința oferită de un regim poate lua o gamă largă de forme, inclusiv o reducere a ratei de impozitare sau a bazei de impozitare sau condiții preferențiale pentru plata sau rambursarea impozitelor ⁽²⁹⁾; întrucât au apărut noi forme de practici fiscale dăunătoare (PFD), de exemplu prin transformarea regimurilor preferențiale în regimuri generale agresive;
- D. întrucât planificarea fiscală agresivă constă în a profita de detaliile tehnice ale unui sistem fiscal, sau de neconcordanțele dintre două sau mai multe sisteme fiscale, în scopul reducerii obligațiilor fiscale; întrucât măsurile fiscale nu ar trebui să împiedice inițiativele din sectorul privat care permit o creștere durabilă; întrucât, potrivit cercetărilor empirice, nivelul efectiv de impozitare este mai scăzut pentru marile întreprinderi multinaționale decât pentru IMM-urile naționale ⁽³⁰⁾;
- E. întrucât activitatea desfășurată de Uniune împotriva PFD include adoptarea de acte legislative, de instrumente juridice fără caracter obligatoriu și cooperarea interguvernamentală; întrucât Parlamentul este consultat în domeniul impozitării directe și respectă suveranitatea statelor membre în acest domeniu;
- F. întrucât preocupările legate de PFD au apărut în Uniune la începutul anilor 1990, când a fost înființat un comitet de experți independenți, care a prezentat un raport conținând recomandări privind impozitarea întreprinderilor în UE („Raportul Ruding”) ⁽³¹⁾; întrucât, în 1997, Consiliul Uniunii Europene a instituit un cod de conduită privind impozitarea întreprinderilor; întrucât în cadrul Consiliului a fost instituit un Grup de lucru pentru codul de conduită pentru a evalua măsurile fiscale care ar putea intra sub incidența Codului; întrucât cercetările empirice ⁽³²⁾ sugerează că statele membre ale UE pierd împreună majoritatea veniturilor din impozitul pe profit din cauza altor state membre ale UE, nu din cauza țărilor terțe; subliniază că principala cauză a acestei pierderi de venituri o reprezintă lipsa de acțiuni legislative împotriva practicilor fiscale agresive și a concurenței fiscale dăunătoare din interiorul UE;
- G. întrucât Grupul de lucru pentru codul de conduită are ca obiectiv să evalueze măsurile fiscale care ar putea fi vizate de codul de conduită și este un spațiu de cooperare și evaluări inter pares cu privire la regimuri potențial dăunătoare în UE; întrucât Codul de conduită a dobândit o anumită autoritate în rândul statelor membre exercitând o presiune reciprocă pentru reformare asupra acestora și, printr-un efect de oglindă, asupra țărilor terțe pentru a coopera în procesul de includere pe lista UE;
- H. întrucât Grupul de lucru s-a dovedit eficient în descurajarea regimurilor fiscale preferențiale; întrucât competiția fiscală din Europa pare să fi influențat scăderea ratelor impozitului pe profit care a adus rata medie europeană a impozitului pe profit sub rata medie din țările OCDE ⁽³³⁾; întrucât Codul de conduită a contribuit la prevenirea concurenței fiscale agresive între statele membre prin stabilirea unor principii pentru o concurență loială; întrucât Grupul de lucru pentru

⁽²⁸⁾ Raportul anual privind fiscalitatea 2021 — Analiza politicilor fiscale în statele membre ale UE (<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/db46de2a-b785-11eb-8aca-01aa75ed71a1/language-en>).

⁽²⁹⁾ OCDE (2015), *Combaterea practicilor fiscale dăunătoare într-un mod mai eficace, luând în considerare transparența și substanța*, Acțiunea 5 — Raport final 2015, proiectul OCDE/G20 privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor, editura OCDE, Paris <http://dx.doi.org/10.1787/9789264241190-en>

⁽³⁰⁾ Raportul FMI, *Taxing Multinationals in Europe*, 2021: <https://www.imf.org/en/Publications/Departmental-Papers-Policy-Papers/Issues/2021/05/25/Taxing-Multinationals-in-Europe-50129>

⁽³¹⁾ Disponibil la: <https://op.europa.eu/ro/publication-detail/-/publication/0044caf0-58ff-4be6-bc06-be2af6610870>

⁽³²⁾ Tørsløv, T., Wier, L., și Zucman, G., *The Missing Profits of Nations* („Veniturile lipsă ale statelor”), document de lucru, aprilie 2020, disponibil la adresa <https://missingprofits.world/>

⁽³³⁾ FMI, op.cit. 2021.

Joi, 7 octombrie 2021

codul de conduită nu a reușit să elimine acordurile fiscale neloiale oferite de unele state membre întreprinderilor mari, cum ar fi acordurile de preț în avans dăunătoare („decizii fiscale”) și avantajul concurențial neloial generat în consecință; întrucât cele mai recente evaluări inter pares ale Grupului s-au axat pe regimurile de proprietate intelectuală (PI); întrucât acest grup își păstrează natura pur interguvernamentală;

- I. întrucât ambii piloni ai viitorului acord global sunt în conformitate cu viziunea Comisiei privind un cadru de impozitare a întreprinderilor, exprimată în recenta comunicare intitulată „Impozitarea întreprinderilor pentru secolul XXI”; întrucât Comisia a anunțat în respectiva comunicare o propunere de directivă care va reflecta normele model ale OCDE cu adaptările necesare pentru punerea în aplicare a pilonului II privind impozitarea efectivă minimă;
- J. întrucât Grupul de lucru a reușit să inițieze un dialog cu jurisdicțiile acelor țări terțe care sunt îndemnate să abroge PFD pentru a evita astfel includerea pe o listă UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale („lista UE”); întrucât lista UE trebuie să fie un instrument menit să descurajeze PFD utilizate de jurisdicțiile țărilor terțe, pentru a menține o concurență fiscală loială la nivel mondial; întrucât lista actuală a UE cuprinde doar 12 jurisdicții din țări terțe ⁽³⁴⁾, nu însă și anumite paradisuri fiscale notorii, din păcate; întrucât lista UE este stabilită pe baza criteriilor definite în Codul de conduită;
- K. întrucât criteriile pentru lista UE diferă în continuare de cele utilizate în contextul evaluării inter pares din UE a PFD, deși ambele evaluări sunt efectuate de Grupul de lucru pentru codul de conduită; întrucât șase state membre au primit recomandări specifice fiecărei țări cu privire la consolidarea sistemului lor fiscal împotriva riscului de planificare fiscală agresivă;
- L. întrucât Comisia a adoptat o Comunicare referitoare la buna guvernare fiscală, atât în UE, cât și în afara acesteia, care prevede o reformă a Codului de conduită și îmbunătățiri ale listei UE;
- M. ÎNTRUCÂT pandemia de COVID-19 a împins economia UE în cea mai profundă recesiune din epoca modernă, cu semne de redresare manifestate abia recent; întrucât, în cadrul răspunsului lor la pandemia de COVID-19, guvernele din UE au introdus rapid măsuri fiscale pentru a furniza lichidități atât întreprinderilor, cât și gospodăriilor ⁽³⁵⁾, rezultatul fiind venituri fiscale mai mici pentru statele membre; întrucât impozitarea activităților economice ar trebui să fie un instrument de sprijinire a redresării prin norme fiscale simple, stabile și favorabile IMM-urilor, norme care nu împiedică redresarea economică prin introducerea de măsuri fiscale excesive;

Politicele actuale ale UE de combatere a practicilor fiscale dăunătoare din Uniune

1. Iată act de faptul că mai multe scandaluri fiscale, în special LuxLeaks, Panama Papers, Paradise Papers și, mai recent, dezvăluirile OpenLux, precum și presiunea publică și parlamentară au stimulat agenda politică a UE privind PFD; subliniază că evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale duc la o pierdere inacceptabilă de venituri substanțiale pentru statele membre, necesare, în prezent, pentru a aborda consecințele devastatoare ale pandemiei; reamintește estimările prudente ale OCDE privind BEPS (erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor), anume aproximativ 4–10 % din veniturile din impozitul pe profit la nivel mondial sau 100–240 de miliarde USD anual (circa 84–202 miliarde EUR) ⁽³⁶⁾; reamintește că estimările Parlamentului cu privire la practicile de eludare fiscală ale întreprinderilor variază între 160 și 190 miliarde EUR atunci când se însumează BEPS și alte regimuri fiscale ⁽³⁷⁾; invită Comisia să efectueze o evaluare periodică a amplitudinii evaziunii fiscale și a practicilor evitării obligațiilor fiscale;

⁽³⁴⁾ Samoa Americană; Anguilla; Dominica; Insulele Fiji; Guam; Palau; Panama; Samoa; Trinidad și Tobago; Insulele Virgine Americane; Vanuatu; Seychelles.

⁽³⁵⁾ Comisia Europeană, Raport anual privind fiscalitatea 2021.

⁽³⁶⁾ <https://www.oecd.org/tax/beps/>

⁽³⁷⁾ Drover, R., Ferret, B., Gravino, D., Jones, E. și Merler, S., „Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union” („Transparență, coordonare și convergență în politicile de impozitare a companiilor în Uniunea Europeană”), Parlamentul European, Direcția Generală Cercetare Parlamentară, Unitatea pentru valoarea adăugată europeană, 24 noiembrie 2015. Disponibil la: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/558773/EPRS_STU\(2015\)558773_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/558773/EPRS_STU(2015)558773_EN.pdf)

Joi, 7 octombrie 2021

2. salută acțiunile importante întreprinse la nivelul UE și la nivel internațional în vederea consolidării principiilor privind transparența fiscală, a combaterii concurenței fiscale dăunătoare și în vederea asigurării respectării măsurilor împotriva PFD; salută acordul interinstituțional la care s-a ajuns cu privire la directiva de modificare a Directivei 2013/34/UE⁽³⁸⁾ în ceea ce privește comunicarea, de către anumite întreprinderi și sucursale, de informații privind impozitul pe profit (raportare publică pentru fiecare țară în parte); așteaptă cu interes adoptarea rapidă de către Consiliu a poziției sale în primă lectură, astfel încât directiva să poată fi adoptată și să intre în vigoare cât mai curând posibil; evidențiază varietatea instrumentelor UE adoptate pentru a aborda PFD în interiorul Uniunii, printre care ATAD I și II, Directiva privind dobânzile și redevențele, Directiva privind societățile-mamă și filialele acestora, Directiva privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și, în special, DAC 3, 4 și 6 (privind deciziile fiscale, raportarea pentru fiecare țară în parte și normele obligatorii de comunicare a informațiilor pentru intermediari), diferitele recomandări ale Comisiei către Consiliu, Codul de conduită și recomandările Consiliului în cadrul semestrului european privind planificarea fiscală agresivă;

3. reamintește că legislația Uniunii prevede standarde minime pentru acțiunile de cooperare și schimbul de informații în domeniul fiscal; sprijină continuarea discuțiilor între statele membre în vederea consolidării cooperării administrative în domeniul fiscal; subliniază că accentul ar trebui pus, mai degrabă pe implementarea și monitorizarea corespunzătoare a normelor în vigoare; subliniază că, în economia de piață socială a UE, existența unor niveluri fiscale adecvate și a unor reglementări fiscale simple și clare determină crearea de locuri de muncă, îmbunătățirea competitivității Europei și contribuie la lupta împotriva evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale; admite că statele membre dispun de libertatea de a decide cu privire la politica lor fiscală, având în vedere propriile circumstanțe; reamintește, în acest sens, că statele membre ar trebui să își exercite competențele în temeiul dreptului Uniunii;

4. observă că Codul de conduită funcționează pornind de la premisa că, deși concurența fiscală între țări nu este problematică în sine, trebuie să existe principii comune cu privire la măsura în care țările își pot utiliza regimurile fiscale și politicile de atragere a întreprinderilor și a profiturilor; subliniază că Comisia recunoaște că atât natura, cât și forma concurenței fiscale s-au schimbat substanțial în ultimele două decenii și că Codul de conduită nu a evoluat pentru a face față noilor provocări, fiind la limita echității⁽³⁹⁾;

5. felicită Grupul de lucru pentru codul de conduită pentru dimensiunea internă și externă a activității privind PFD; ia act de faptul că dimensiunea externă a PFD este tratată de Grupul de lucru pentru codul de conduită în principal prin aplicarea criteriului „impozitării echitabile”; consideră că procesul de alcătuire a listei UE trebuie reformat; recomandă ca procesul său să fie formalizat în legislația europeană, în special printr-un instrument obligatoriu; invită Comisia să furnizeze informații suplimentare pentru a evalua coerența între criteriile slabe privind PFD aplicate statelor membre și criteriile mai stricte, în special în ceea ce privește substanța economică, aplicate altor jurisdicții pentru includerea pe listă; subliniază că criteriul „transparenței” ar trebui și el respectat de statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare a Directivei DAC; ia act de faptul că influența Uniunii în combaterea evaziunii fiscale și a practicilor fiscale dăunătoare la nivel mondial depinde de exemplul pe care îl dă „acasă”; salută, în acest sens, anunțul privind intensificarea luptei împotriva utilizării abuzive a societăților fictive și așteaptă cu interes propunerea privind normele de fond referitoare la societățile de tip „cutie poștală”, menționată în Comunicarea Comisiei privind impozitarea întreprinderilor pentru secolul XXI, care vizează abordarea oportunităților de planificare fiscală agresivă legate de utilizarea societăților fără prezență substanțială sau cu o prezență minimă și fără activitate economică reală pe un teritoriu dat;

6. observă faptul că, din 1997, Codul de conduită în domeniul impozitării întreprinderilor este principalul instrument al Uniunii pentru prevenirea concurenței fiscale dăunătoare; reamintește că, în 1998, a fost creat în cadrul OCDE un Forum privind practicile fiscale dăunătoare cu sarcina de a monitoriza și de a revizui astfel de practici, cu accent pe caracteristicile regimurilor fiscale preferențiale; subliniază că evaluările operate de acest forum au un impact hotărâtor asupra calificării regimurilor dăunătoare în procesul de includere pe lista UE; solicită Grupului de lucru pentru codul de conduită să rămână independent de Forumul privind practicile fiscale dăunătoare atunci când evaluează PFD;

⁽³⁸⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

⁽³⁹⁾ COM(2020)0313.

Joi, 7 octombrie 2021

Recomandări pentru activitatea viitoare a UE în domeniul PFD

7. evidențiază propunerea de reformă a pilonului II al Cadrului cuprinzător OCDE/G20 privind BEPS (cadru cuprinzător), care urmărește să rezolve problemele rămase în materie de BEPS și să stabilească norme care să confere dreptul de a impozita în cazul în care alte jurisdicții nu și-au exercitat drepturile fiscale primare sau impozitele percepute sunt prea mici, pentru a combate practicile fiscale dăunătoare și a impune o rată de impozitare efectivă⁽⁴⁰⁾; așteaptă cu interes, în acest sens, să se ajungă la un consens agreat la nivel mondial, care să fie în conformitate cu interesul Uniunii de a dispune de principii și standarde fiscale simple și echitabile;

8. ia act de noul avânt în negocierile privind cadrul incluziv al OCDE/G20 creat de propunerile recente ale administrației SUA, precum și de recentul acord-cadru incluziv și de comunicatul miniștrilor de finanțe ai G20, care ar putea facilita încheierea unui acord privind pilonul II până la jumătatea anului 2021, reunind peste 130 de țări; împărtășește angajamentul G7 de la 13 iunie 2021 „de a avea la nivel mondial o taxă minimă de cel puțin 15 % pentru fiecare țară în parte” ca bază pentru viitoarele negocieri, reiterat la 1 iulie 2021 în „Declarația privind o soluție bazată pe doi piloni pentru abordarea provocărilor fiscale care decurg din digitalizarea economiei”;

9. invită Comisia să prezinte o evaluare de impact a viitorului rezultat al negocierilor fiscale internaționale; reamintește angajamentul Comisiei de a propune o soluție similară la soluția pilonului II privind impozitarea efectivă minimă, indiferent dacă s-a ajuns sau nu la un acord la nivelul Cadrului cuprinzător al OCDE;

10. solicită adoptarea unei definiții a „nivelului minim de activitate economică substanțială”, compatibilă cu standardul global al OCDE și cu lucrările ulterioare legate de acțiunea 5 din BEPS, de preferință pe baza unei abordări matematice, care ar evolua progresiv pe măsură ce veniturile raportate cresc; propune ca acest criteriu să fie utilizat pentru a evalua dacă un regim fiscal este dăunător; reamintește că, în comunicarea sa privind impozitarea întreprinderilor pentru secolul XXI, Comisia avea în vedere posibile noi cerințe de fond și indicatori ai activității economice reale în scop fiscal; subliniază cerința privind desfășurarea de activitate economică deja inclusă în criteriul „impozitării echitabile” din lista UE; consideră însă că acest criteriu lasă loc de interpretare și rămâne prea vag, deoarece permite încă ca paradisuri fiscale notorii să fie eliminate de pe listă după ce efectuează reforme minimale;

11. invită Comisia să elaboreze orientări privind modul de concepere a stimulentei fiscale corecte și transparente cu mai puține riscuri de denaturare a pieței unice, și care să asigure concurența loială și să încurajeze crearea de locuri de muncă, în special analizând tipul (bazat pe profit sau bazat pe costuri), natura temporală (temporar sau permanent), limitarea geografică (zone economice) și intensitatea (scutiri totale sau parțiale) acestor stimulente; ia act de un studiu comandat de Comitetul Economic și Social European privind reducerea ratelor impozitului pe profit și impactul acesteia asupra veniturilor și creșterii economice⁽⁴¹⁾;

12. felicită Comisia pentru intenția de a crea viitor standard minim de impozitare globală în cadrul Codului de conduită, indiferent dacă se ajunge la un consens la nivel mondial sau nu, pentru a se asigura că toate întreprinderile își plătesc în mod echitabil impozitele atunci când generează profituri pe piața unică⁽⁴²⁾; observă că Comisia a anunțat recent în comunicarea sa intitulată „Impozitarea întreprinderilor pentru secolul XXI” propuneri legislative care vor fi necesare pentru punerea în aplicare a pilonului II la nivelul Uniunii, inclusiv o revizuire a ATAD pentru a adapta normele privind societățile străine controlate la regula convenită privind includerea veniturilor în cadrul pilonului II, reformarea Directivei privind dobânzile și redevențele, reforma Codului de conduită și introducerea pilonului II în criteriile utilizate pentru evaluarea țărilor terțe în lista UE a jurisdicțiilor necooperante; invită, în acest sens, Comisia să garanteze că normele de aplicare privind o rată minimă efectivă vor fi elaborate fără costuri de conformare fiscală excesive; înțelege că, în general, rata fiscală efectivă la nivel național a unei întreprinderi mari nu ar trebui să scadă sub rata minimă, aplicând raționamentul din propunerea actuală din pilonul II;

⁽⁴⁰⁾ Proiectul OCDE/G20 privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor, „Provocările fiscale care rezultă din digitalizare — Raport privind proiectul «Pilonul 1»: cadrul inclusiv privind BEPS” (*Tax Challenges Arising from Digitalisation – Report on Pillar One Blueprint: Inclusive Framework on BEPS*), Editura OCDE, Paris, 2020, p. 12. Disponibil la: <https://www.oecd.org/tax/beps/tax-challenges-arising-from-digitalisation-report-on-pillar-two-blueprint.pdf>

⁽⁴¹⁾ Baert, P., Lange, F., Watson, J., *The Role of Taxes on Investment to Increase Jobs in the EU – An Assessment of Recent Policy Developments in the Field of Corporate Taxes*, („Rolul fiscalității asupra investițiilor de creare de locuri de muncă în UE – o evaluare a ultimelor evoluții în domeniul impozitării marilor societăți”), mai 2019.

⁽⁴²⁾ COM(2020)0313.

Joi, 7 octombrie 2021

13. reamintește că propunerea de modificare a Directivei privind dobânzile și redevențele este blocată în Consiliu din 2012, în special din cauza unui dezacord cu privire la impozitul minim reținut la sursă; invită Consiliul și președinția să redeschidă negocierile în acest sens;

14. subliniază că este necesar ca întreprinderile multinaționale să fie impozitate pe baza unei formule echitabile și eficiente de alocare a drepturilor de impozitare între țările membre; regretă, în acest sens, faptul că Consiliul nu a fost de acord cu propunerile privind CCTB și CCCTB; solicită Comisiei să adapteze calendarul viitoarei propuneri legislative adaptate la agenda fiscală internațională; este preocupat de lipsa unei strategii clare care să asigure că noul cadru de impozitare a întreprinderilor din UE va obține sprijin din partea statelor membre;

15. subliniază că, potrivit Fondului Monetar Internațional ⁽⁴³⁾, chiar dacă ratele impozitului pe profit au urmat o tendință descendentă, colectarea veniturilor din impozitul pe profit în procente din PIB a rămas remarcabil de constantă în timp, având în vedere ciclul economic;

16. insistă asupra faptului că viitoarea introducerea a noilor instrumente ale UE împotriva PFD ar trebui să acorde prioritate recurgerii la instrumente obligatorii și să analizeze toate posibilitățile oferite de TFUE care permit eficientizarea procesului decizional; reamintește că procedura prevăzută la articolul 116 din TFUE poate fi aplicată atunci când practicile fiscale dăunătoare denaturează condițiile de concurență pe piața internă și că această dispoziție din tratat nu modifică repartizarea competențelor între Uniune și statele membre;

17. invită Comisia să evalueze eficacitatea regimurilor fiscale favorabile pentru brevete și a altor regimuri de proprietate intelectuală în noua abordare definită de acțiunea 5 din Planul de acțiune BEPS privind PFD, inclusiv impactul asupra pierderilor de venituri; invită Comisia să prezinte propuneri în cazul în care evaluarea stabilește că regimurile PI nu au impact asupra activităților economice reale; ia act de faptul că guvernul SUA propune abrogarea venitului său necorporal obținut din străinătate (FDII);

18. subliniază că politicile fiscale ale statelor membre sunt monitorizate prin intermediul semestrului european; consideră că semestrul european ar putea fi extins ca instrument de sprijinire a reducerii planificării fiscale agresive în UE prin recomandările specifice fiecărei țări;

Reforma Codului de conduită privind impozitarea întreprinderilor

19. felicită Grupul de lucru pentru Codul de conduită, pentru cele 480 de evaluări efectuate de la crearea sa, din care aproximativ 130 ⁽⁴⁴⁾ au fost declarate dăunătoare ⁽⁴⁵⁾; admite că evaluarea inter pares a regimurilor fiscale naționale efectuată în cadrul Codului a dus la reducerea concurenței fiscale dăunătoare și la o scădere a regimurilor fiscale preferențiale în Uniune; anticipează un posibil impact similar pe plan mondial prin intermediul procesului de includere pe lista UE; avertizează însă cu privire la dezvoltarea unor regimuri nepreferențiale dăunătoare; consideră, prin urmare, că criteriile actuale care definesc PFD în Codul de conduită sunt parțial perimate, având în vedere atenția pe care o acordă regimurilor preferențiale; subliniază că este necesar să se îmbunătățească eficacitatea codului în lumina recentelor scandaluri fiscale și provocări precum globalizarea, digitalizarea și importanța tot mai mare a activelor necorporale;

20. solicită ca Codul de conduită să facă pe deplin uz de aplicabilitatea actuală a mandatului său; invită însă Consiliul să revadă în continuare domeniul de aplicare al mandatului cu promptitudine și acolo unde este cazul și, în special, să analizeze toți indicatorii de planificare fiscală agresivă pentru fiecare stat membru, inclusiv caracteristicile generale ale unui sistem fiscal, pentru a stabili dacă legislația sa cuprinde măsuri fiscale dăunătoare; invită Consiliul să asigure o monitorizare a Comunicării Comisiei din iulie 2020 referitoare la buna guvernare fiscală, atât în UE, cât și în afara acesteia, care pledează pentru o reformă a Codului de conduită în vederea asigurării unei impozitări echitabile în Uniune; ia act de faptul că acest lucru este deja parțial realizat de Grupul de lucru pentru codul de conduită, în special în ceea ce privește regimurile de deducere a dobânzilor nominal și regimurile de scutire a veniturilor din resurse străine și în cadrul procesului de întocmire a listei UE;

⁽⁴³⁾ <https://www.elibrary.imf.org/view/journals/087/2021/012/article-A001-en.xml>

⁽⁴⁴⁾ Schimb de opinii al Subcomisiei pentru chestiuni fiscale (FISC) cu Liudmila Petkova, președinta Grupului de lucru pentru Codul de conduită privind impozitarea întreprinderilor, 19 aprilie 2021.

⁽⁴⁵⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9639-2018-REV-4/en/pdf>

Joi, 7 octombrie 2021

21. subliniază că Codul de conduită este un instrument legislativ neobligatoriu al cărui scop este de a menține un cadru fiscal al UE care să permită condiții de concurență loială în domeniul fiscal, pe baza evaluării inter pares și a presiunii inter pares; regretă însă că acest cod nu are caracter juridic obligatoriu; ia act de faptul că statele membre pot amâna abrogarea unui regim dăunător sau chiar îl pot menține în vigoare, fără a se confrunta cu niciun fel de repercusiuni; evidențiază că acest cod nu are caracter juridic obligatoriu; insistă asupra faptului că documentele care vizează procesul decizional privind Codul de conduită ar trebui să fie accesibile publicului;

22. solicită o revizuire a criteriilor, a guvernantei și a domeniului de aplicare al Codului printr-un instrument obligatoriu bazat pe acordurile interguvernamentale în vigoare și cu o procedură decizională mai eficientă; consideră că revizuirea Codului ar trebui să se desfășoare printr-un proces democratic, transparent și responsabil și să implice un grup de experți din rândul societății civile, al Comisiei și al Parlamentului; solicită ca instrumentul revizuit să fie aplicat într-un mod mai transparent și mai eficient și să prevadă o participare adecvată a Parlamentului la procesul de elaborare și adoptare de noi politici și criterii de combatere a PFD;

23. consideră că reforma criteriilor Codului de conduită este o chestiune urgentă și că aceasta ar trebui să includă, ca un prim pas, un criteriu al ratei efective de impozitare în conformitate cu viitoarea rată minimă efectivă de impozitare convenită la nivel internațional în cadrul pilonului II al cadrului favorabil incluziunii, precum și cerințe solide și progresive privind activitatea economică substanțială, permițând în același timp o concurență loială, care este un rezultat ideal și posibil al unui efort ambițios, condus în principal de Uniune și SUA ca cel mai important partener al acesteia;

24. consideră că o gamă largă de potențiali factori de risc ar putea facilita transferul profiturilor, cum ar fi numărul de entități cu scop special, relocarea activelor necorporale și nivelurile ridicate ale veniturilor pasive (redevențe, dobânzi, dividende etc.);

25. sprijină intenția Comisiei, astfel cum a fost prezentată în Planul său de acțiune pentru o impozitare echitabilă și simplificată, care sprijină strategia de redresare, de a extinde domeniul de aplicare al Codului pentru a acoperi și alte tipuri de regimuri și aspecte generale ale sistemelor naționale de impozitare a societăților; recomandă includerea unor regimuri preferențiale de impozitare a veniturilor persoanelor fizice, pentru a include sisteme speciale de acordare a cetățeniei sau măsuri de atragere a persoanelor foarte mobile înstărite și a persoanelor cu mobilitate din domeniul informatic, ceea ce ar putea duce la denaturări semnificative ale pieței unice;

26. invită Comisia și statele membre să analizeze posibilitatea introducerii unui „Cadru privind regimurile fiscale agresive și ratele reduse” (FATAL) care să înlocuiască actualul Cod de conduită, ținând seama de următoarele aspecte:

A. fără a aduce atingere domeniilor de competență respective ale statelor membre și ale Uniunii, acest cadru vizează măsurile care afectează sau pot afecta în mod semnificativ localizarea activității economice în UE și relocalizarea impozitului veniturilor personale și a capitalului (regimuri de impozitare individuală).

Activitatea economică, în acest sens, include, de asemenea, toate activitățile întreprinse în cadrul unui grup de întreprinderi.

Măsurile fiscale acoperite de acest cadru includ atât legi sau reglementări, cât și practici administrative;

B. În domeniul de aplicare precizat la punctul (a), măsurile fiscale care prevăd un nivel efectiv de impozitare considerabil mai scăzut, inclusiv egal cu zero, față de nivelurile care se aplică în general în statul membru în cauză sau sub orice nivel minim efectiv de impozitare convenit în Cadrul cuprinzător privind BEPS sau în forumul internațional în care este reprezentată UE, trebuie considerate potențial dăunătoare și, prin urmare, trebuie reglementate de prezentul cod (criteriul de acces).

Un astfel de nivel de impozitare poate funcționa în virtutea ratei nominale de impozitare și/sau a bazei de impozitare sau a oricărui alt factor relevant care determină rata efectivă de impozitare.

Atunci când se evaluează dacă astfel de măsuri sunt dăunătoare, ar trebui să se examineze, printre altele:

1. dacă avantajele se acordă doar nerezidenților ori pentru tranzacții efectuate cu nerezidenți; sau
2. dacă avantajele sunt total izolate de piața internă, astfel încât să nu afecteze baza impozabilă națională; sau

Joi, 7 octombrie 2021

3. dacă avantajele se acordă chiar și în absența oricărei activități economice reale și a unei prezențe economice substanțiale în statul membru care oferă aceste avantaje fiscale, astfel cum sunt definite de Comisia Europeană și pe baza unei cerințe proporționale privind activitatea economică care evoluează progresiv pe măsură ce veniturile raportate cresc în statul membru în cauză. Se va acorda, în acest sens, o atenție deosebită regimurilor de proprietate intelectuală;
 4. dacă normele pentru determinarea profitului din activitățile interne din cadrul unui grup multinațional de companii se îndepărtează de la principiile acceptate la nivel internațional, în special de la normele convenite în cadrul OCDE; sau
 5. dacă măsurile fiscale sunt lipsite de transparență, inclusiv atunci când dispozițiile legale sunt relaxate la nivel administrativ într-un mod netransparent;
- C. în domeniul de aplicare precizat la punctul (a), regimurile preferențiale de impozitare a veniturilor personale și a capitalului care conduc la un nivel efectiv de impozitare considerabil mai scăzut, inclusiv egal cu zero, față de nivelurile care se aplică în general în statul membru în cauză trebuie considerate potențial dăunătoare și, prin urmare, trebuie reglementate de prezentul cod. În mod similar, regimurile generale de impozitare a veniturilor personale și a averii care ar duce la o denaturarea pieței unice pot fi acoperite de domeniul de aplicare și evaluate;

Statu-quo-ul și lichidarea Statu-quo-ului

Statu-quo

- D. statele membre se angajează să nu introducă noi măsuri fiscale dăunătoare în sensul prezentului cadru. Prin urmare, statele membre vor respecta principiile care stau la baza cadrului atunci când vor stabili viitoarea politică și vor ține seama în mod corespunzător de procesul de revizuire menționat la punctele (e)-(i) atunci când vor evalua dacă noile măsuri fiscale sunt dăunătoare;

Lichidarea

- E. Statele membre se angajează să își reexamineze legile existente și practicile stabilite, ținând seama de principiile care stau la baza cadrului și de procesul de revizuire menționat la punctele (e)-(i). Statele membre vor modifica aceste legi și practici, dacă este necesar, în vederea eliminării oricărei măsuri dăunătoare cât mai curând posibil, ținând seama de discuțiile Consiliului și ale Comisiei în urma procesului de revizuire;

Procesul de analiză

Furnizarea de informații relevante

- F. în conformitate cu principiile transparenței și deschiderii, statele membre se vor informa reciproc și vor informa Comisia cu privire la măsurile fiscale existente și propuse care pot intra în domeniul de aplicare al cadrului. În special, statele membre sunt invitate să furnizeze, la cererea unui alt stat membru, informații privind orice măsură fiscală care pare să intre în domeniul de aplicare al cadrului. În cazul în care măsurile fiscale preconizate necesită aprobare parlamentară, astfel de informații nu trebuie furnizate decât după anunțarea lor în cadrul Parlamentului. Regimurile care vor fi evaluate în domeniul de aplicare al cadrului ar trebui notificate Parlamentului European spre informare;

Evaluarea măsurilor dăunătoare

- G. orice stat membru poate solicita să i se acorde posibilitatea de a purta discuții și de a formula observații cu privire la o măsură fiscală a unui alt stat membru care ar putea intra în domeniul de aplicare al cadrului. Acest lucru va permite efectuarea unei evaluări menite să stabilească dacă măsurile fiscale în cauză sunt dăunătoare, în lumina efectelor pe care acestea le pot avea în cadrul UE. Evaluarea respectivă va ține seama de toți factorii identificați la punctele (b) și (c);
- H. Consiliul subliniază, de asemenea, că în cadrul evaluării menționate, este necesar să se evalueze cu atenție efectele pe care măsurile fiscale le au asupra altor state membre, printre altele, în lumina modului în care activitățile vizate sunt supuse unei impozitări efective pe întreg teritoriul UE.

În măsura în care măsurile fiscale sunt utilizate pentru a sprijini dezvoltarea economică a anumitor regiuni, se va evalua dacă măsurile sunt proporționale cu scopurile urmărite și vizează aceste obiective. Pentru a evalua acest aspect, se va acorda o atenție deosebită caracteristicilor și constrângerilor specifice în cazul regiunilor ultraperiferice și insulelor mici, fără a submina integritatea și coerența ordinii juridice a Uniunii, inclusiv piața internă și politicile comune. O astfel de evaluare ar lua în considerare cerințele minime progresive privind prezența economică substanțială, astfel cum sunt definite la punctul (b);

Joi, 7 octombrie 2021

Procedura

- I. un grup va fi înființat prin eforturile comune ale Consiliului și Comisiei pentru a evalua măsurile fiscale care ar putea intra în domeniul de aplicare al prezentului cadru și pentru a supraveghea furnizarea de informații cu privire la aceste măsuri. Consiliul invită fiecare stat membru și Comisia să numească un înalt reprezentant și un membru supleant în acest grup, care va fi prezidat de un reprezentat al unui stat membru. Grupul, care se va reuni în mod regulat, va selecta și revizui măsurile fiscale în vederea unei evaluări, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la punctele (e)-(g). Grupul va prezenta în mod regulat rapoarte cu privire la măsurile evaluate. Aceste rapoarte vor fi transmise Consiliului în vederea deliberării și vor fi publicate, în cazul în care Consiliul decide astfel. Documentele ar trebui să fie comunicate, la cerere, Parlamentului și publicate de îndată ce se va finaliza procesul de evaluare.

Aplicare

- J. statele membre au dreptul să pună în aplicare contramăsuri care ar reduce stimulentele pentru evitarea obligațiilor fiscale în cazul în care un stat membru nu decide anularea unui regim care a fost evaluat ca fiind dăunător în contextul prezentului cadru în termen de 2 ani și, în special:
- (a) nedeductibilitatea costurilor;
 - (b) măsurile privind impozitul reținut la sursă;
 - (c) derogări privind limitarea participării;
 - (d) cerințe speciale privind documentația, în special în ceea ce privește prețurile de transfer;

Extinderea geografică

- K. Consiliul consideră că este indicat ca principiile care vizează abolirea măsurilor fiscale dăunătoare să fie adoptate pe o bază geografică cât mai amplă posibil. În acest sens, statele membre se angajează să promoveze adoptarea lor în țările terțe; de asemenea, se angajează să promoveze adoptarea lor pe teritoriile la care nu se aplică tratatul. În acest context, Consiliul și Comisia ar trebui să se bazeze pe criterii de transparență fiscală, pe o impozitare echitabilă și pe punerea în aplicare a măsurilor împotriva BEPS pentru a stabili o listă a UE a jurisdicțiilor necooperante. Criteriul impozitării echitabile ar trebui să se bazeze pe factorii identificați la punctele (b) și (c) din prezentul cadru.
- L. Statele membre cu teritorii dependente ori asociate sau care au responsabilități speciale sau prerogative fiscale în ceea ce privește alte teritorii se angajează, în cadrul acordurilor lor constituționale, să asigure aplicarea acestor principii pe teritoriile respective. În acest sens, statele membre respective vor face un bilanț al situației sub forma unor rapoarte pe care le vor transmite grupului menționat la punctul (h), care le va evalua în conformitate cu procedura de revizuire descrisă mai sus;

Monitorizarea și revizuirea

- M. Pentru a asigura punerea în aplicare uniformă și eficace a cadrului, Consiliul invită Comisia să îl informeze anual cu privire la punerea în aplicare a acestuia și la aplicarea ajutorului de stat fiscal. Raportul ar trebui să fie pus la dispoziția publicului. Consiliul și statele membre vor revizui dispozițiile cadrului la doi ani de la adoptarea acestuia;
27. Salută schimbul de opinii cu Liudmila Petkova, președinta Grupului de lucru pentru codul de conduită, la 19 aprilie 2021; o invită să compare cel puțin anual în fața Parlamentului într-o audiere publică și să raporteze Consiliului cu privire la progresele înregistrate;
28. salută publicarea de rapoarte bianuale de către Grup, adresate Consiliului; consideră că ar trebui creat un instrument online dedicat pentru a evita situația în care concluziile Consiliului sunt unica sursă de informații esențiale cu privire la politica fiscală la nivelul UE; apreciază eforturile depuse pentru publicarea documentelor și lucrărilor Grupului de lucru pentru codul de conduită; solicită ca informațiile publice să fie puse la dispoziție pe o platformă ușor de utilizat;
29. invită Grupul de lucru pentru codul de conduită să invite deputați în Parlamentul European la discuții, ca observatori; încurajează Grupul să transmită public o parte din reuniunile sale atunci când acestea nu necesită deliberări confidențiale;

Joi, 7 octombrie 2021

o

o o

30. îi încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Joi, 7 octombrie 2021

P9_TA(2021)0417

Situația drepturilor omului în Myanmar, inclusiv situația grupurilor religioase și etnice**Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la situația drepturilor omului în Myanmar/Birmania, inclusiv situația grupurilor etnice și religioase (2021/2905(RSP))**

(2022/C 132/14)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Myanmar/Birmania și la situația populației rohingya, în special cele adoptate la 22 noiembrie 2012 ⁽¹⁾, 20 aprilie 2012 ⁽²⁾, 20 mai 2010 ⁽³⁾, 25 noiembrie 2010 ⁽⁴⁾, 7 iulie 2016 ⁽⁵⁾, 15 decembrie 2016 ⁽⁶⁾, 14 septembrie 2017 ⁽⁷⁾, 14 iunie 2018 ⁽⁸⁾, 13 septembrie 2018 ⁽⁹⁾, 19 septembrie 2019 ⁽¹⁰⁾ și 11 februarie 2021 ⁽¹¹⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 22 februarie 2021 referitoare la Myanmar/Birmania,
- având în vedere declarațiile Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) din 23 martie 2021 privind escaladarea violențelor în Myanmar și din 19 aprilie 2021, 30 aprilie 2021, 12 mai 2021 și 27 iulie 2021 referitoare la situația din Myanmar,
- având în vedere declarația Înaltului Reprezentant, în numele UE, din 30 aprilie 2021 privind rezultatul reuniunii liderilor ASEAN,
- având în vedere declarațiile purtătorului de cuvânt al Serviciului European de Acțiune Externă din 3 martie 2021 referitoare la încălcările continue ale drepturilor omului de către armată și din 23 mai 2021 referitoare la ultimele evoluții din Myanmar/Birmania,
- având în vedere Decizia (PESC) 2021/1000 a Consiliului din 21 iunie 2021 de modificare a Deciziei 2013/184/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Myanmar/Birmania ⁽¹²⁾,
- având în vedere Decizia (CFSP) 2021/711 din 29 aprilie 2021 a Consiliului privind măsuri restrictive având în vedere situația din Myanmar/Birmania ⁽¹³⁾,
- având în vedere Orientările UE privind promovarea și protejarea libertății religioase sau a convingerilor,
- având în vedere articolul 34 din Constituția din 2008 a Myanmar/Birmaniei, care recunoaște libertatea religioasă sau de convingere și garantează cetățenilor „dreptul de a profesa liber și de a practica orice religie”,
- având în vedere Declarația de consens în cinci puncte a Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est din 24 aprilie 2021,
- având în vedere raportul Secretarului General al ONU din 31 august 2021 intitulat „Situația drepturilor omului în cazul musulmanilor rohingya și al altor minorități din Myanmar”,

⁽¹⁾ JO C 419, 16.12.2015, p. 189.⁽²⁾ JO C 258 E, 7.9.2013, p. 79.⁽³⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 154.⁽⁴⁾ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 120.⁽⁵⁾ JO C 101, 16.3.2018, p. 134.⁽⁶⁾ JO C 238, 6.7.2018, p. 112.⁽⁷⁾ JO C 337, 20.9.2018, p. 109.⁽⁸⁾ JO C 28, 27.1.2020, p. 80.⁽⁹⁾ JO C 433, 23.12.2019, p. 124.⁽¹⁰⁾ JO C 171, 6.5.2021, p. 12.⁽¹¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0054.⁽¹²⁾ JO L 219 I, 21.6.2021, p. 57.⁽¹³⁾ JO L 147, 30.4.2021, p. 17.

Joi, 7 octombrie 2021

- având în vedere Rezoluția 75/287 din 18 iunie 2021 a Adunării Generale a ONU privind situația din Myanmar,
 - având în vedere raportul din 22 august 2019 al Misiunii internaționale independente de anchetă a ONU în Myanmar/Birmania intitulat „Violența sexuală și de gen în Myanmar/Birmania și impactul de gen al conflictelor sale etnice”,
 - având în vedere rapoartele Raportorului special al ONU privind situația drepturilor omului în Myanmar/Birmania, ale Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului și rapoartele mecanismului de supraveghere al Organizației Internaționale a Muncii,
 - având în vedere raportul Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului din 16 septembrie 2021 privind situația drepturilor omului în Myanmar/Birmania,
 - având în vedere declarația din 23 septembrie 2021 a Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului referitoare la Myanmar/Birmania,
 - având în vedere raportul raportorului special al Organizației Națiunilor Unite (ONU) privind situația drepturilor omului din Myanmar/Birmania, Thomas H. Andrews, din 22 septembrie 2021,
 - având în vedere rapoartele Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU referitoare la Myanmar/Birmania și la situația drepturilor omului în cazul musulmanilor rohingya și al altor minorități,
 - având în vedere raportul Mecanismului de anchetă independent pentru Myanmar/Birmania din 1 iulie 2021,
 - având în vedere raportul final și recomandările Comisiei consultative pentru statul Rakhine (raportul Annan),
 - având în vedere ordonanța Curții Internaționale de Justiție din 23 ianuarie 2020 emisă la cererea de indicare a măsurilor provizorii, depusă de Republica Gambia în cauza privind aplicarea Convenției pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid (*Gambia/ Myanmar-Birmania*),
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948,
 - având în vedere Convențiile de la Geneva din 1949 și protocoalele adiționale la acestea,
 - având în vedere Convenția ONU din 1948 pentru prevenirea și pedepsirea crimei de genocid,
 - având în vedere articolul 144 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât la 1 februarie 2021, armata din Myanmar/Birmania, cunoscută sub denumirea de „Tatmadaw”, încălcând grav constituția țării, i-a arestat pe președintele Win Myint și pe consiliera de stat Aung San Suu Kyi, precum și pe câțiva membri importanți ai guvernului, a preluat conducerea ramurilor legislative, judiciare și executive a guvernului printr-o lovitură de stat și a declarat starea de urgență pe o perioadă de un an; întrucât, în august 2021, comandantul șef, Min Aung Hlaing, a anunțat că se autoproclamă prim-ministru și a anunțat că starea de urgență va fi prelungită până în august 2023;
- B. întrucât Raportorul special al ONU privind situația drepturilor omului în Myanmar/Birmania a indicat într-o declarație oficială că atacurile masive și sistematice ale juntei militare împotriva populației țării se pot constitui în crime împotriva umanității și crime de război în temeiul dreptului internațional; întrucât Raportorul special al ONU a declarat în mod explicit că plănuitorii și autorii loviturii de stat și ai încălcărilor ar trebui să fie trași la răspundere;
- C. întrucât, în mai 2021, junta militară a luat primele măsuri pentru a dizolva partidul politic al lui Aung San Suu Kyi, care se afla la guvernare până la lovitură de stat din februarie 2021;
- D. întrucât Comitetul de reprezentare a Pyidaungsu Hluttaw (CRPH) și guvernul de unitate națională au fost constituite pentru a reprezenta dorințele democratice ale cetățenilor din Myanmar/Birmania;

Joi, 7 octombrie 2021

- E. întrucât, ca răspuns la lovitura de stat, au avut loc proteste și demonstrații pașnice în diferite orașe; întrucât, începând cu 1 februarie 2021, numeroși politicieni, funcționari guvernamentali, reprezentanți ai societății civile, reprezentanți ai vieții religioase, protestatari pașnici și scriitori au fost arestați ilegal sau plasați în arest la domiciliu; întrucât în cel mai recent raport al Oficiului Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului se afirmă că, de la lovitura de stat, peste 1 120 de persoane au fost ucise, iar autoritățile militare au arestat peste 8 000 de persoane, inclusiv sute de politicieni, activiști și funcționari publici; întrucât instanțele au condamnat 312 de persoane, dintre care 26 au fost condamnate la moarte, printre care doi copii; întrucât se pare că cel puțin 120 de persoane au murit în detenție; întrucât, până în iulie 2021, junta ucisese cel puțin 75 de copii;
- F. întrucât armata și-a intensificat, în paralel, represiunea împotriva presei din Myanmar/Birmania, un număr tot mai mare de jurnaliști fiind arestați, deținuți și acuzați fără teme pentru a reduce la tăcere presa și a înlănțui libertatea de exprimare; întrucât junta recurge tot mai mult la instrumente de supraveghere și cenzură, aplicând restricții la telecomunicații și internet;
- G. întrucât tortura este utilizată pe scară largă împotriva persoanelor reținute pentru participarea la demonstrații pro-democrație; întrucât printre metodele de tortură se numără bătăile, execuțiile simulate, arderea cu țigări, violul și amenințarea cu violul; întrucât, deși poliția a practicat tortura și în trecut în Myanmar/Birmania, în prezent armata utilizează tortura în mod sistematic ca parte a eforturilor sale de a opri opoziția;
- H. întrucât junta recurge tot mai mult la pedepse colective, cum ar fi răpirea rudelor celor pe numele cărora au fost emise mandate de arestare, dar care nu pot fi găsite de forțele de poliție și militare; întrucât până și copii, chiar copii de vârstă mică, au fost uciși sau răpiți pentru a-i forța pe părinți să se predea autorităților;
- I. întrucât minoritățile etnice practică creștinismul (6,3 %, în special populația chineză, kachin și karen), islamul (2,1 %, în special populația rohingya, malay, populația din Yangon și alte minorități) și hinduismul (0,5 %, în special de către indienii birmani);
- J. întrucât au loc încălcări ale libertății religioase și de convingere și ale altor drepturi ale omului împotriva minorităților etnice din Myanmar/Birmania;
- K. întrucât bisericile au fost bombardate și jefuite, iar preoții și pastorii au fost arestați; întrucât soldații a fost campanii în biserici, profanându-le și încălcându-le menirea ca sanctuar pentru cei persecutați;
- L. întrucât în Myanmar/Birmania există numeroase grupuri etnice; întrucât conflicte interne au dus la pierderea tragică a mii de vieți omenești în ultimele decenii;
- M. întrucât Legea privind cetățenia din Myanmar/Birmania declară etnicii rohingya ca fiind „neresortanți” sau „rezidenți străini” și, prin urmare, îi privează de cetățenie, ceea ce agravează și mai mult situația lor precară; întrucât persecutarea minorității rohingya nu s-a încheiat, în ciuda numeroaselor apeluri ale comunității internaționale;
- N. întrucât cei circa 600 000 de etnici rohingya aflați încă în statul Rakhine sunt supuși unor practici și politici discriminatorii sistematice, unor încălcări sistematice ale drepturilor lor fundamentale, sunt arestați fără teme, internați în lagăre supraaglomerate, fără acces la educație și îngrijiri de sănătate; întrucât condițiile opresive impuse populației rohingya constituie crime împotriva umanității;
- O. întrucât minoritatea rohingya și alte minorități etnice, în special femeile și fetele din aceste minorități, sunt în continuare expuse unui risc important de violențe sexuale, în special în contextul conflictului prelungit dintre Tatmadaw și armata Arakan;
- P. întrucât criza umanitară din Myanmar se agravează, cu peste 210 000 de persoane strămutate intern numai în acest an, trei milioane de persoane având nevoie de ajutor umanitar, o cifră care s-a triplat în ultimele opt luni, iar jumătate din populație, aproximativ 20 milioane de persoane, trăind sub pragul sărăciei;
- Q. întrucât Secretarul General al ONU a avertizat că „riscul unui conflict armat la scară largă impune o abordare colectivă pentru a preveni o catastrofă de mari dimensiuni în inima Asiei de Sud-Est și nu numai”;

Joi, 7 octombrie 2021

- R. întrucât Programul Alimentar Mondial estimează că 6,2 milioane de persoane din Myanmar/Birmania sunt expuse riscului de insecuritate alimentară și de foamete, față de 2,8 milioane înainte de lovitura de stat militară;
- S. întrucât situația umanitară din Myanmar/Birmania a fost și ea agravată de criza provocată de pandemia de COVID-19; întrucât arestarea în masă a protestatarilor, fără teme, închisorile aglomerate și neglijarea generală a sănătății deținuților au contribuit la creșterea numărului de infecții cu COVID-19;
- T. întrucât armata a recurs la măsuri de combatere a COVID-19 împotriva activiștilor pro-democrație, a apărătorilor drepturilor omului și a jurnaliștilor; întrucât dreptul la sănătate este încălcat; întrucât junta a închis spitale și a luat în colimator profesioniști din domeniul medical, ceea ce a dus la prăbușirea sistemului de sănătate, pe măsură ce infecțiile cu COVID-19 s-au răspândit în întreaga țară; întrucât trupele au distrus materiale și echipamente medicale și au ocupat zeci de unități medicale, ceea ce a determinat populația din Myanmar să nu se apropie de spitale, de teama de a fi reținut sau împușcat;
- U. întrucât armata și generalii săi obțin ilegal fonduri prin vânzarea ilegală de cherestea, pietre prețioase, gaze și țigete și se confruntă cu acuzații larg răspândite de corupție;
- V. întrucât, potrivit ONU, Planul de răspuns umanitar al ONU pentru Myanmar/Birmania din 2021 a primit până în prezent doar 46 % din fondurile solicitate, iar operațiunile umanitare suferă din cauza unui important deficit de finanțare;
1. condamnă cu fermitate lovitura de stat din 1 februarie 2021 executată de Tatmadaw sub conducerea comandantului șef Min Aung Hlaing; invită Tatmadaw să respecte pe deplin rezultatul alegerilor democratice din noiembrie 2020 și să reinstitue imediat guvernul civil, să pună capăt stării de urgență, să pună capăt utilizării violenței împotriva protestatarilor pașnici, să respecte dreptul la libertatea de exprimare și de asociere și să le permită tuturor parlamentarilor aleși să își asume mandatele; solicită forțelor armate din Myanmar/Birmania să îi elibereze pe toți deținuții politici, să elimine restricțiile privind libertatea de exprimare, de întrunire și de asociere și să respecte libertatea religioasă sau de convingere;
 2. solicită eliberarea imediată și necondiționată a președintelui Win Myint, a consilierii de stat Aung San Suu Kyi și a tuturor celorlalte persoane care au fost arestate pe baza unor acuzații nefondate; consideră eliberarea tuturor liderilor politici și a prizonierilor drept un prim pas esențial către găsirea unei soluții pașnice la criză și restabilirea autorităților legitime;
 3. își exprimă sprijinul pentru populația Myanmarului/Birmaniei în lupta sa pentru democrație, libertate și drepturile omului;
 4. denunță reacția violentă pe scară largă a Tatmadaw la orice fel de protest și încălcările grave ale drepturilor omului pe care le-a comis și încă le comite împotriva populației Myanmarului/Birmaniei, inclusiv împotriva minorităților etnice și religioase, ce constituie crime împotriva umanității; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la atacurile frecvente asupra bisericilor, a moscheilor, a școlilor și a unităților medicale, precum și la arestarea unor lideri religioși;
 5. sprijină CRPH și guvernul de unitate națională în calitatea lor de singuri reprezentanți legitimi ai dorințelor democratice ale populației Myanmarului/Birmaniei și invită Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN) și comunitatea internațională să includă și să implice aceste organisme într-un dialog politic veritabil și incluziv și în eforturi care vizează soluționarea pașnică a crizei, pe baza respectării statului de drept;
 6. solicită accesul imediat și regulat al Comitetului Internațional al Crucii Roșii la deținuți și închisori, astfel cum se prevede în Convențiile de la Geneva; invită forțele militare și de poliție să furnizeze familiilor tuturor persoanelor deținute în legătură cu operațiunile forțelor de securitate din Myanmar/Birmania, înainte și după 1 februarie 2021, informații complete cu privire la soarta deținuților și la locul unde se află;
 7. reamintește caracterul multietnic al Myanmarului/Birmaniei; îndeamnă Tatmadaw să respecte pe deplin drepturile inalienabile ale fiecărei etnii; solicită anchetarea imediată, riguroasă, independentă și transparentă a crimelor comise în țară de către armată și aducerea în fața justiției a autorilor acestora;

Joi, 7 octombrie 2021

8. este consternat de crimele comise de Tatmadaw împotriva grupurilor etnice și religioase din Myanmar/Birmania; condamnă cu fermitate atacurile Tatmadaw din statele Kayin, Kayah, Kachin, Shan și Chin, care au dus la strămutări masive, moartea civililor, inclusiv a copiilor, distrugerea clădirilor religioase și alte încălcări ale drepturilor omului și ale dreptului umanitar;
9. condamnă persecutarea creștinilor din țară; îndeamnă Tatmadaw să înceteze uciderea și arestarea creștinilor și să pună capăt bombardării și atacării bisericilor; subliniază că comunitatea internațională și-a exprimat profunda îngrijorare cu privire la vizarea violentă a comunităților creștine din Myanmar/Birmania;
10. condamnă din nou încălcările drepturilor omului și atacurile sistematice și pe scară largă împotriva populației rohingya; accentuează că UE va continua să monitorizeze îndeaproape acțiunile conducerii militare față de minoritățile din țară, în special față de minoritatea rohingya; își reiterează apelul către autoritățile din Myanmar/Birmania să creeze condiții și garanții pentru o returnare voluntară în condiții sigure, demne și sustenabile, sub supravegherea ONU, a etnicilor rohingya care doresc să se întoarcă în ținutul natal;
11. condamnă ferm discriminarea continuă a minorităților etnice, a căror libertate de circulație este sever restricționată și care sunt lipsite de servicii de bază în Myanmar/Birmania;
12. condamnă orice utilizare de către juntă a violenței împotriva cetățenilor săi, precum și alte forme de hărțuire, în special față de apărătorii drepturilor omului, activiștii societății civile și jurnaliști; îndeamnă junta să elimine orice restricție privind telecomunicațiile și internetul, inclusiv site-urile mass-media independente și platformele de comunicare socială;
13. solicită încetarea imediată a violenței împotriva lucrătorilor și a sindicatelor, precum și protejarea drepturilor sindicatelor și ale membrilor acestora, inclusiv a dreptului de a funcționa liber;
14. solicită acces umanitar imediat și asistență pentru comunitățile vulnerabile, inclusiv femei, copii și minorități etnice, precum și pentru capacitatea organizațiilor societății civile și a organizațiilor comunităților etnice, pentru a se asigura că ajutorul umanitar ajunge efectiv la persoanele care au nevoie de ajutor; cere Comisiei să redirecționeze și să majoreze ajutorul umanitar, inclusiv asistența medicală, prin canale transfrontaliere, rețele umanitare locale, furnizori de servicii etnice și organizații ale societății civile și comunitare; cere Comisiei să analizeze modul optim de realizare a proiectelor de dezvoltare împreună cu aceste grupuri și să direcționeze asistența pentru dezvoltare în consecință;
15. ia act cu profundă îngrijorare de exacerbara crizei umanitare de un al treilea val de COVID-19 în Myanmar/Birmania, cu niveluri de transmitere deosebit de îngrijorătoare în rândul celor mai marginalizate persoane, inclusiv al celor din închisorile supraaglomerate și insalubre din țară; îndeamnă junta să restabilească o strategie de limitare a răspândirii virusului și un sistem de depistare a contactilor și să se asigure că populația are acces la servicii de sănătate și la vaccinuri; cere Comisiei să își intensifice sprijinul în acest sens și să garanteze că acest sprijin ajunge la cetățeni, inclusiv prin furnizarea de doze de vaccinuri împotriva COVID-19;
16. este consternat de atacarea, hărțuirea, deținerea și torturarea unor lucrători din domeniul sănătății, în special în timpul actualei crize sanitare provocate de pandemia de COVID-19; invită junta să garanteze securitatea și siguranța tuturor lucrătorilor din domeniul sănătății și să pună capăt imediat tuturor hărțuirilor și atacurilor împotriva acestor persoane; evidențiază responsabilitatea autorităților din Myanmar/Birmania de a garanta accesul deplin la asistență medicală;
17. condamnă atacurile autorităților militare împotriva lucrătorilor din domeniul sănătății și a unităților medicale, precum și răspunsul acestor autorități la pandemia de COVID-19; accentuează că sănătatea și accesul la asistență medicală și vaccinare sunt drepturi universale ale omului;
18. invită Tatmadaw să înceteze să refuze dreptul populației la protecție împotriva COVID-19 și la tratarea adecvată a bolii, ceea ce ar putea cauza pierderi semnificative de vieți omenești în Myanmar/Birmania;
19. îndeamnă guvernele țărilor vecine să se asigure că autoritățile lor nu împiedică nicio persoană să treacă frontiera în căutarea unui refugiu; invită aceste guverne să se asigure că organizațiilor umanitare și organizațiilor societății civile locale li se permite accesul în zonele cu persoane strămutate intern de-a lungul granițelor lor cu Myanmar/Birmania;
20. își reafirmă sprijinul pentru societatea civilă și militanții pentru democrație din Myanmar/Birmania și invită UE și instituțiile sale să continue eforturile pentru dezvoltarea societății civile, în pofida limitărilor actuale și posibil de durată impuse de actualul guvern militar;

Joi, 7 octombrie 2021

21. invită ASEAN, membrii săi și, în special, trimisul său special în Myanmar/Birmania să facă uz mai proactiv de rolul lor special în Myanmar/Birmania, să coopereze cu trimisul special al ONU și să colaboreze cu toate părțile implicate, în special cu guvernul de unitate națională și cu reprezentanții societății civile, în special femeile și grupurile etnice, pentru a promova, cel puțin, aplicarea efectivă și semnificativă a consensului în cinci puncte în vederea soluționării durabile și democratice a crizei actuale în viitorul apropiat;
22. invită, de asemenea, China și Rusia să se implice activ în diplomația internațională și să se ridice la înălțimea responsabilităților care le revin în calitate de membri permanenți ai Consiliului de Securitate al ONU; se așteaptă ca acestea să joace un rol constructiv în monitorizarea situației din Myanmar/Birmania;
23. îndeamnă Myanmar/Birmania să sprijine eforturile internaționale de asigurare a tragerii la răspundere, inclusiv acordând, în cele din urmă, acces deplin în țară Mecanismului de anchetă independent pentru Myanmar/Birmania (IIMM); invită UE, statele sale membre și comunitatea internațională să se asigure că IIMM dispune de sprijinul necesar pentru a-și îndeplini mandatul; reamintește că Myanmar/Birmania are obligația de a respecta ordinul privind măsurile provizorii al Curții Internaționale de Justiție;
24. salută recente runde de sancțiuni impuse de Consiliu împotriva membrilor Tatmadaw și a întreprinderilor acestora și invită Consiliul să continue să impună sancțiuni specifice și solide, cu scopul de a elimina sursele de venit ale juntei, asigurându-se, în același timp, că populația Myanmarului/Birmaniei nu va suferi niciun prejudiciu; este de părere că comunitatea internațională trebuie să continue să ia măsuri suplimentare împotriva armatei și a liderilor săi și să le impună acestora costuri până când vor inversa tendința actuală și vor asigura revenirea la democrație; subliniază necesitatea ca toate statele membre ale UE să înăsprească și să aplice sancțiunile impuse împotriva oricăror întreprinderi conduse de stat din Myanmar/Birmania, în special în industria lemnului și a pietrelor prețioase; îndeamnă Comisia să se asigure că sancțiunile naționale impuse statelor membre și țărilor asociate pentru încălcarea sancțiunilor UE sunt efective; reliefează că acest lucru ar necesita impunerea unor măsuri specifice de înghețare a activelor și de interzicere a transferurilor financiare internaționale către cele două bănci deținute de stat, Banca de Comerț Exterior din Myanmar/Birmania și Banca de Investiții și Comercială din Myanmar/Birmania, prin care se colectează toate valutele, precum și adăugarea pe lista de sancțiuni a întreprinderii de stat în domeniul petrolului și gazelor din Myanmar/Birmania, care generează cel mai mare aflux de valută al juntei;
25. invită Consiliul să continue să impună sancțiuni specifice împotriva celor responsabili de lovitura de stat din februarie 2021 și să ia în considerare alte măsuri posibile; îndeamnă Consiliul să includă Consiliul administrativ al statului ca entitate, în locul membrilor săi individuali, pe lista persoanelor fizice și juridice, a entităților și a organismelor care fac obiectul unor măsuri restrictive;
26. își reiterează apelul adresat întreprinderilor cu sediul în UE care desfășoară operațiuni sau au lanțuri de aprovizionare în Myanmar/Birmania să își îndeplinească mai strict obligația de diligență în domeniul drepturilor omului și să se asigure că nu au legături cu forțele de securitate din Myanmar/Birmania, cu membri ai acestora sau cu entități deținute sau controlate de ei și că nu contribuie, direct sau indirect, la reprimarea democrației și a drepturilor omului de către juntă; invită întreprinderile din UE să își facă publice concluziile și să depună eforturi pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și a standardelor de mediu în cadrul întreprinderilor lor din Myanmar/Birmania;
27. își reiterează apelul de a aplica în continuare sancțiuni specifice împotriva celor care sunt responsabili de atrocitățile comise împotriva minorității rohingya;
28. își reiterează apelul adresat Comisiei de a lansa rapid o anchetă privind preferințele comerciale de care beneficiază Myanmar/Birmania, în special în ceea ce privește firmele deținute de membri ai forțelor militare din Myanmar/Birmania, în sectoare specifice și de a informa Parlamentul în mod corespunzător cu privire la măsurile care trebuie luate; recunoaște că s-au realizat îmbunătățiri de la reintroducerea Myanmarului/Birmaniei în sistemul „Totul în afară de arme” (EBA) în 2013, de exemplu crearea de locuri de muncă în sectorul confecțiilor, care le-a adus beneficii în special femeilor; subliniază totuși că procesul de cooperare consolidată a fost deja lansat în 2018, axându-se pe respectarea convențiilor internaționale privind drepturile omului și drepturile lucrătorilor, și că lovitura de stat a inversat progresele înregistrate în cursul procesului de democratizare, subminând astfel condițiile de acordare a preferințelor EBA;
29. invită delegația UE în Myanmar/Birmania și ambasadele statelor membre să monitorizeze îndeaproape situația drepturilor omului și a sănătății din Myanmar/Birmania, precum și cazurile liderilor politici și ale altor persoane care sunt în prezent reținute sau încarcerate;
30. invită statele membre și țăările asociate să mențină embargoul asupra furnizării, vânzării și transferării directe și indirecte, inclusiv asupra tranzitului, expedierii și brokerajului, ale tuturor armelor, munițiilor și altor echipamente și sisteme militare, de securitate și de supraveghere, precum și asupra furnizării de instruire, întreținere și alte tipuri de asistență militară și de securitate; subliniază necesitatea investigării suplimentare a situației de către Curtea Penală Internațională;

Joi, 7 octombrie 2021

31. avertizează cu privire la riscul unei urgențe umanitare și mai grave ca urmare a escaladării violenței și a crizei economice grave din țară, a sărăciei și a numărului de persoane strămutate; invită UE, statele sale membre și comunitatea internațională să își îndeplinească de urgență obligațiile financiare față de Planul de răspuns umanitar al ONU pentru Myanmar/Birmania din 2021;

32. invită VP/ÎR și statele membre să abordeze cu fermitate situația din Myanmar/Birmania și invită VP/ÎR să raporteze Parlamentului, în special Comisiei sale pentru afaceri externe, în mod regulat, inclusiv cu privire la situația grupurilor religioase și etnice, pentru a asigura un dialog parlamentar adecvat despre această situație importantă și îngrijorătoare;

33. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție președintelui legitim și guvernului de unitate națională din Myanmar/Birmania, Comitetului de reprezentare a Pyidaungsu Hluttaw, consilierii de stat a Myanmarului/Birmaniei, Tatmadaw, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernelor și parlamentelor Statelor Unite ale Americii, Bangladeshului, Regatului Unit, Japoniei, Indiei, Australiei, Canadei, statelor membre ale ASEAN, guvernelor și parlamentelor Rusiei și Chinei, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, Secretarului General al ASEAN, Comisiei interguvernamentale a ASEAN privind drepturile omului, Raportorului special al ONU privind situația drepturilor omului în Myanmar/Birmania, Înaltului Comisar al ONU pentru Refugiați și Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU.

Joi, 7 octombrie 2021

P9_TA(2021)0418

Cazul lui Paul Rusesabagina în Rwanda

Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la cazul lui Paul Rusesabagina din Rwanda (2021/2906(RSP))

(2022/C 132/15)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare, mai ales cea din 11 februarie 2021 referitoare la Rwanda, cazul lui Paul Rusesabagina ⁽¹⁾,
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de Rwanda în 1975,
 - având în vedere Carta africană a drepturilor omului și ale popoarelor,
 - având în vedere Principiile și orientările referitoare la dreptul la un proces echitabil și la asistență juridică în Africa,
 - având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante,
 - având în vedere regulile minime ale ONU privind tratamentul deținuților (regulile Nelson Mandela), revizuite în 2015,
 - având în vedere Declarația de la Kampala privind condițiile de detenție din Africa,
 - având în vedere raportul din 25 martie 2021 privind Rwanda realizat de Grupul de lucru al Consiliului pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite pentru evaluare periodică universală,
 - având în vedere declarațiile comunității internaționale care condamnă neregulile și denunță absența proceselor echitabile în Rwanda, inclusiv ale guvernului belgian, Departamentului de Stat al SUA și guvernului Regatului Unit,
 - având în vedere declarațiile Federației Barourilor Europene, Centrului pentru drepturile omului al Asociației Baroului American și ale mai multor organizații recunoscute de apărare a drepturilor omului,
 - având în vedere Acordul de la Cotonou,
 - având în vedere Constituția Rwandei,
 - având în vedere instrumentele ONU și ale Comisiei Africane în materie de drepturile omului și ale popoarelor,
 - având în vedere Convenția de la Viena privind relațiile consulare din 1963,
 - având în vedere articolul 144 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la 29 septembrie 2021, Paul Rusesabagina, apărător al drepturilor omului, cetățean belgian și rezident al SUA a fost condamnat la 25 de ani de închisoare de Camera pentru infracțiuni internaționale și transfrontaliere a Înaltei Curți din Rwanda, în urma arestării sale la Kigali la 31 august 2020; întrucât dl Rusesabagina a fost condamnat în temeiul a nouă capete de acuzare legate de terorism și tras la răspundere penală pentru activități atribuite Mișcării Rwandeze pentru Schimbare Democratică/Frontului Eliberării Naționale (MRCD-FLN), o coaliție a partidelor politice de opoziție și aripa militară a acesteia;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0055.

Joi, 7 octombrie 2021

- B. întrucât arestarea dlui Rusesabagina în august 2020 a fost arbitrară, efectuată sub pretexte false și a presupus un transfer ilegal în Rwanda, dispariția forțată și detenția fără nicio formă de comunicare; întrucât nu a fost prezentat niciun mandat pentru arestarea sa în conformitate cu cerințele articolul 37 din Codul de procedură penală al Rwandei din 2019 și nu a fost prezentată nicio declarație de acuzare până la condamnarea sa, încălcându-se articolul 68 din Codul de procedură penală al Rwandei; întrucât dl Rusesabagina a declarat public în mai multe rânduri că nu se poate întoarce în țara sa natală de teama unor represalii;
- C. întrucât ministrul justiției din Rwanda, Johnston Busingye, a recunoscut rolul guvernului în dispariția forțată și transferul dlui Rusesabagina din august 2020, în plata zborului cu care s-a efectuat transferul și încălcarea dreptului dlui Rusesabagina la un proces echitabil; întrucât, la 10 martie 2021, instanța a hotărât că transferul dlui Rusesabagina este legal și că acesta nu a fost răpit;
- D. întrucât, la pronunțarea verdictului, au fost anunțate dovezi suplimentare care nu fuseseră audiate anterior de instanță sau prezentate în cursul procesului cu privire la acuzația că dl Rusesabagina a colectat fonduri pentru grupul armat FLN; întrucât unele dintre probele citate au rezultat din declarații despre care dl Rusesabagina susține că au fost făcute sub constrângere și fără consiliere;
- E. întrucât echipa de avocați a dlui Rusesabagina, care l-a reprezentat inițial, nu a fost la alegerea sa și întrucât avocații aleși la care a avut acces în cele din urmă începând din aprilie 2021 au fost împiedicați să se întâlnească cu el, ceea ce contravine articolul 68 din Codul de procedură penală al Rwandei;
- F. întrucât s-a raportat că starea de sănătate a dlui Rusesabagina în detenție este extrem de îngrijorătoare, deoarece acesta este un supraviețuitor al cancerului și suferă de o afecțiune cardiovasculară; întrucât, potrivit avocaților săi, acesta a ratat două teste de depistare a cancerului, iar autoritățile penitenciare i-au refuzat accesul la medicamentele cu prescripție medicală furnizate de medicul său belgian, ceea ce i-a provocat suferințe psihice și fizice, încălcând articolele 12 și 14 din Constituția Rwandei privind dreptul la viață, dreptul la integritate fizică și protecția împotriva tratamentelor inumane sau degradante;
- G. întrucât, în septembrie 2020, autoritățile ruandeze nu au informat autoritățile belgiene cu privire la arestarea dlui Rusesabagina, în conformitate cu principiul consacrat în dreptul internațional privind asistența consulară; întrucât Serviciul corecțional din Rwanda (RCS) a accesat comunicările și documentele juridice schimbate între dl Rusesabagina și avocații săi; întrucât ministră belgiană a afacerilor externe a trimis mai multe note verbale omologului său ruandez, solicitând respectarea drepturilor dlui Rusesabagina, dar guvernul ruandez a refuzat fiecare cerere;
- H. întrucât, în iulie 2021, s-a raportat că autoritățile ruandeze au utilizat spyware-ul Pegasus al Grupului NSO pentru a viza, potențial, peste 3 500 de activiști, jurnaliști și politicieni; întrucât, potrivit unei analize criminalistice a telefonului Carinei Kanimba, fiica dlui Rusesabagina, spyware-ul a fost utilizat, de asemenea, pentru a infecta telefonul acesteia; întrucât autoritățile ruandeze au negat acest lucru;
- I. întrucât Rwanda este semnatară a Acordului de la Cotonou, care prevede că respectarea drepturilor omului constituie un element esențial al cooperării dintre UE și Organizația statelor din Africa, zona Caraibilor și Pacific; întrucât consolidarea statului de drept și a drepturilor omului sunt principalele domenii prioritare ale programării UE pentru Rwanda;
- J. întrucât cea de a doua reuniune ministerială dintre Uniunea Africană și UE va avea loc la Kigali în perioada 25-26 octombrie 2021;
1. reamintește guvernului ruandez obligația pe care o are de a garanta drepturile fundamentale, inclusiv accesul la justiție și dreptul la un proces corect, așa cum se prevede în Carta africană a drepturilor omului și popoarelor și în alte instrumente internaționale și regionale privind drepturile omului, inclusiv Acordul de la Cotonou, în special articolele 8 și 96;
 2. subliniază că Rwanda trebuie să protejeze independența sistemului său judiciar și să o susțină în întreaga sa constituție și legislație, deoarece este de datoria tuturor instituțiilor guvernamentale și a altor instituții să respecte independența sistemului judiciar;

Joi, 7 octombrie 2021

3. reamintește că extrădarea oricărui suspect către o altă țară ar trebui să aibă loc numai prin intermediul unor proceduri de extrădare cu supraveghere independentă ca să se garanteze legalitatea cererii de extrădare și să se asigure că dreptul persoanei suspectate la un proces echitabil este pe deplin garantat în țara solicitantă;
 4. condamnă, prin urmare, cu fermitate arestarea, detenția și condamnarea ilegală a lui Paul Rusesabagina, care încalcă dreptul internațional și dreptul ruandez; consideră că cazul dlui Rusesabagina este un exemplu tipic al încălcărilor drepturilor omului în Rwanda și pune sub semnul întrebării corectitudinea verdictului, care se pare că nu a dispus de garanții pentru un proces echitabil, în conformitate cu cele mai bune practici internaționale în materie de reprezentare, cu dreptul de a fi ascultat și cu prezumția de nevinovăție;
 5. solicită eliberarea imediată a dlui Rusesabagina din motive umanitare și repatrierea acestuia, fără a aduce atingere vinovăției sau nevinovăției sale; solicită ca Delegația UE în Rwanda și reprezentanțele diplomatice ale statelor membre să transmită cu fermitate această solicitare în schimburile lor cu autoritățile ruandeze;
 6. invită guvernul ruandez să garanteze, în toate circumstanțele, integritatea fizică și starea psihologică bună a dlui Rusesabagina și să îi permită acestuia să își ia medicamentele obișnuite; insistă asupra faptului că guvernul ruandez trebuie să respecte dreptul guvernului belgian de a oferi asistență consulară dlui Rusesabagina pentru a-i asigura sănătatea și accesul adecvat la apărare;
 7. regretă situația generală a drepturilor omului în Rwanda și, în special, persecutarea specifică a vocilor disidente; condamnă procesele motivate politic și urmărirea în justiție a adversarilor politici; îndeamnă autoritățile ruandeze să asigure separarea puterilor, în special independența sistemului judiciar;
 8. invită Serviciul European de Acțiune Externă, Comisia și Reprezentantul Special al UE pentru drepturile omului să consolideze dialogul privind drepturile omului cu Rwanda la cel mai înalt nivel în cadrul articolului 8 din Acordul de la Cotonou, pentru a se asigura că țara își respectă angajamentele bilaterale și internaționale; subliniază că, în contextul activității în materie de dezvoltare internațională în Rwanda, ar trebui să se acorde prioritate într-o măsură mult mai mare drepturilor omului, statului de drept, guvernării transparente și deschise sugestiilor;
 9. solicită Comisiei să revizuiască în mod critic sprijinul acordat de UE guvernului ruandez și instituțiilor de stat pentru a se asigura că acesta promovează pe deplin drepturile omului și că nu are repercusiuni negative asupra libertății de exprimare și de asociere, a pluralismului politic, a respectării statului de drept și a unei societăți civile independente;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei / Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, președintelui Republicii Rwanda, președintelui Parlamentului din Rwanda și Uniunii Africane și instituțiilor sale.
-

Joi, 7 octombrie 2021

P9_TA(2021)0419

Legea privind avortul din Texas, SUA**Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la legea privind avortul din statul Texas, SUA (2021/2910(RSP))**

(2022/C 132/16)

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 25 noiembrie 2020 privind Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen (GAP) III – o agendă ambițioasă pentru egalitatea de gen și emanciparea femeilor în acțiunile externe ale UE (JOIN(2020)0017),
- având în vedere orientările OMS intitulate „Avortul în condiții de siguranță: orientări tehnice și politice pentru sistemele de sănătate”,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 1966,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale din 1966,
- având în vedere Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW) din 1979,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul),
- având în vedere Convenția ONU cu privire la drepturile copilului din 1989,
- având în vedere Convenția din 1984 împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente crude, inumane sau degradante,
- având în vedere Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități din 2006,
- având în vedere declarația Oficiului Înalțului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului din 14 septembrie 2021, intitulată „UN experts denounce further attacks against right to safe abortion and Supreme Court complicity” (Experții ONU denunță noi atacuri împotriva dreptului la avort în condiții de siguranță și complicitatea Curții Supreme),
- având în vedere articolele 2 și 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) ale ONU convenite în 2015 și, în special, obiectivele 3 și 5 privind promovarea sănătății și, respectiv, egalitatea de gen,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Conferința Internațională pentru Populație și Dezvoltare (CIPD), care a avut loc la Cairo în 1994, programul său de acțiune, precum și rezultatele conferințelor sale de revizuire,
- având în vedere declarația de la Nairobi cu ocazia celei de-a 25-a Conferințe Internaționale pentru Populație și Dezvoltare (CIPD25) din 1 noiembrie 2019, intitulată „Accelerating the Promise” (Accelerarea promisiunii), precum și angajamentele naționale și ale partenerilor și acțiunile de colaborare anunțate la summitul de la Nairobi,

Joi, 7 octombrie 2021

- având în vedere în special rezoluția sa din 24 iunie 2021 referitoare la situația sănătății sexuale și reproductive și a drepturilor aferente în UE, în contextul sănătății femeilor⁽¹⁾, în care se declară că accesul la servicii de sănătate reproductivă este un pilon fundamental al drepturilor fundamentale ale femeilor, iar refuzul acestui acces este o formă de violență împotriva femeilor și fetelor,
 - având în vedere Platforma de acțiune de la Beijing și rezultatele conferințelor sale de revizuire,
 - având în vedere Constituția Statelor Unite ale Americii,
 - având în vedere hotărârea pronunțată în cauza Roe/Wade din 1973 și afirmată în hotărârile Planned Parenthood/Casey, și Whole Woman's Health/Hellerstedt, care stabilesc dreptul constituțional al femeilor însărcinate din SUA de a decide dacă să continue sau nu o sarcină înainte de viabilitatea fătului,
 - având în vedere proiectul de lege nr. 8 din 2021 al Senatului din Texas (SB8) intitulat „Abortion, including abortions after detection of an unborn child's heartbeat; authorizing a private civil right of action” („Avortul, inclusiv avortul după depistarea bătăilor inimii unui copil nenăscut; autorizarea exercitării unei acțiuni civile de către o persoană privată”),
 - având în vedere hotărârea Curții Supreme a SUA din 1 septembrie 2021 prin care se refuză să se blocheze legea texană SB8,
 - având în vedere articolul 144 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la 1 septembrie 2021, statul Texas a promulgat SB8, interzicându-le femeilor accesul la îngrijiri pentru avort după primele impulsuri cardiace fetale, de facto la doar șase săptămâni de la ultimul ciclu menstrual, impunând două ecografii separate înainte de procedura de avort și nefăcând nicio excepție pentru cazurile în care sarcina rezultă din viol sau incest sau cazurile în care starea de sănătate fetală nu permite o viață durabilă după naștere; întrucât SB8 reprezintă o interdicție aproape totală a avortului;
- B. întrucât atât SUA, cât și UE trebuie să respecte principiul conform căruia drepturile omului sunt inalienabile și inerente tuturor ființelor umane;
- C. întrucât natura fundamentală a parteneriatului transatlantic presupune că acesta își are rădăcinile în valorile noastre comune, inclusiv în respectarea drepturilor omului;
- D. întrucât egalitatea de gen, capacitatea tuturor femeilor și fetelor, asigurarea unei vieți sănătoase, eradicarea sărăciei peste tot și promovarea bunăstării tuturor la toate vârstele sunt obiective fundamentale stabilite în ODD 1, 3 și 5; întrucât toate statele membre ale ONU și-au asumat sarcina și obligația de a respecta și de a promova aceste obiective stabilite în ODD, inclusiv țintele 3.7 și 5.6 privind sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente (SRHR);
- E. întrucât SRHR se întemeiază pe drepturile fundamentale ale omului, sunt protejate în legislația internațională și europeană privind drepturile omului, precum Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, CEDAW și Convenția europeană a drepturilor omului, și constituie un element esențial al asigurării unei asistențe medicale complete;
- F. întrucât Comitetul pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor și Comitetul pentru drepturile persoanelor cu dizabilități au publicat o declarație comună în august 2018, în care au subliniat că accesul la avortul legal și în condiții de siguranță, precum și la serviciile și informațiile conexe, constituie un aspect esențial al sănătății reproductive a femeilor și au îndemnat țările să pună capăt restricțiilor care vizează sănătatea sexuală și reproductivă a femeilor și fetelor și drepturile aferente, deoarece acest lucru amenință sănătatea și viața acestora; întrucât accesul la avort constituie un drept fundamental, iar întârzierea sau refuzarea accesului la avort reprezintă o formă de violență pe

⁽¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0314.

Joi, 7 octombrie 2021

- criterii de gen și poate fi asimilată torturii și/sau tratamentelor crude, inumane și degradante; întrucât SRHR sunt ținte ale ODD 3 și 5 ale ONU și întrucât eliminarea violenței de gen și a tuturor practicilor dăunătoare împotriva femeilor reprezintă un obiectiv al ODD 5;
- G. întrucât accesul la o educație cuprinzătoare privind sexualitatea și relațiile, precum și SRHR, inclusiv planificarea familială, metodele contraceptive și avortul legal și în condiții de siguranță, precum și autonomia fiecărei persoane și capacitatea sa de a lua decizii libere și independente cu privire la corpul și viața sa reprezintă o condiție prealabilă pentru independența persoanei și, prin urmare, sunt esențiale pentru realizarea egalității de gen în toate domeniile vieții private și publice, inclusiv participarea la piața muncii și în politică și eliminarea violenței bazate pe gen; întrucât se aplică principiul „corpul lor, alegerea lor”;
- H. întrucât implicarea bărbaților și băieților pentru și în domeniul SRHR este atât un obiectiv, cât și o condiție prealabilă pentru realizarea unei egalități durabile;
- I. întrucât SRHR reprezintă un element esențial al demnității umane și este legat intrinsec de realizarea egalității de gen și de combaterea violenței pe criterii de gen; întrucât participarea femeilor și a fetelor la elaborarea legilor și a politicilor care le afectează și privesc drepturile lor fundamentale, inclusiv SRHR și avortul, precum și asigurarea accesului la justiție și la căi de atac atunci când drepturile lor sunt încălcate sunt esențiale pentru realizarea egalității de gen;
- J. întrucât dreptul la respectarea integrității fizice și psihice a unei persoane este un aspect esențial al Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- K. întrucât, în cauza de referință Roe/Wade, Curtea Supremă a legalizat avortul pe întregul teritoriu al SUA, stabilind dreptul constituțional pentru femeile însărcinate din SUA de a decide dacă să continue sau nu o sarcină înainte de viabilitatea fătului; întrucât acest lucru a fost afirmat și în cauzele Planned Parenthood/Casey și Whole Woman's Health/Hellerstedt;
- L. întrucât alte 12 state din SUA au adoptat interdicții privind avortul la începutul sarcinii, dar aceste interdicții au fost împiedicate să intre în vigoare, fiind declarate neconstituționale de către instanțele federale;
- M. întrucât SB8 interzice avortul după aproximativ șase săptămâni de sarcină și întrucât, înainte de SB8, între 85 % și 90 % dintre femeile care au beneficiat de servicii de avort în Texas au fost însărcinate cel puțin în a șasea săptămână, legea va duce la încetarea de facto a avortului în acest stat;
- N. întrucât proiectul de lege SB8 este conceput pentru a scuti funcționarii guvernamentali de la aplicarea legii, dar, în schimb, îi stimulează pe cetățenii privați să solicite recompense în bani prin acționarea în justiție a oricărei persoane care oferă îngrijiri în caz de avort sau care asistă o persoană în vederea obținerii unei astfel de îngrijiri în statul Texas, ceea ce va conduce cel mai probabil la hărțuirea legalizată a furnizorilor de îngrijiri medicale, a femeilor care au nevoie de servicii de avort și a oricărei persoane care le ajută, inclusiv persoanele care le sunt cel mai apropiate; întrucât SB8 va descuraja, în orice caz, furnizorii de servicii medicale;
- O. întrucât Comitetul pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor a observat că incriminarea avortului nu are nicio valoare disuasivă; întrucât, după cum a remarcat Grupul de lucru privind discriminarea femeilor și a fetelor, atunci când există restricții legale privind avortul, întreruperea în condiții de siguranță a sarcinii devine un privilegiu al femeilor avantajate din punct de vedere socioeconomic, în timp ce femeile cu resurse limitate sunt obligate să recurgă la avorturi clandestine și nesigure, punându-și astfel în pericol viața și sănătatea; întrucât, după cum s-a observat deja în alte cazuri de restricții privind avortul, SB8 va afecta în mod disproporționat persoanele care se confruntă deja cu discriminare sau obstacole în ceea ce privește accesul la asistență medicală, inclusiv persoanele supuse unei optici rasiale, minoritățile etnice, femeile fără acte de identitate și persoanele care trăiesc cu venituri mici sau în zonele rurale care nu dispun de mijloacele necesare pentru a călători și a avea acces la aceste servicii;

Joi, 7 octombrie 2021

- P. întrucât interzicerea avortului și, prin urmare, forțarea femeilor să recurgă la avorturi nesigure duce la creșterea mortalității materne, aceste decese putând fi prevenite în totalitate;
- Q. întrucât statul Texas a adoptat deja 26 de restricții privind avortul în ultimul deceniu, inclusiv, în acest an, interzicerea avortului după șase săptămâni și interzicerea avortului care ar intra în vigoare dacă hotărârea din cauza Roe/Wade ar fi revocată; întrucât, în această perioadă, numărul clinicilor de avort din acest stat a scăzut de la 46 în 2011 la doar 21 în 2017; întrucât acest lucru înseamnă că femeile nu pot avea acces la îngrijirile de care au nevoie;
- R. întrucât accesul la avort era deja dificil în Texas și în alte regiuni din Statele Unite, iar persoanele care se confruntă cu obstacole în obținerea de asistență medicală, inclusiv grupurile marginalizate și vulnerabile, în special cele cu venituri mai mici, sunt cele care resimt cel mai puternic impactul unei interdicții precum cea din SB8;
- S. întrucât, deoarece avortul în orice scop și interes este interzis în Texas, pacienții se îndreaptă spre clinici de sănătate reproductivă din statele învecinate și copleșesc infrastructura fragilă de avort din regiune; întrucât peste 56 000 de avorturi au loc în fiecare an în Texas; întrucât este puțin probabil ca statele vecine să fie în măsură să găzduiască toți pacienții care ar avea nevoie să beneficieze de avorturi după adoptarea SB8;
- T. întrucât, în rândul adolescentelor cu vârste cuprinse între 15 și 19 ani, complicațiile legate de sarcină și naștere sunt principala cauză de deces la nivel mondial; întrucât Comitetul pentru drepturile copilului îndeamnă țările să dezincrimineze avortul și să se asigure că fetele au acces la servicii de avort în condiții de siguranță; întrucât sarcina în rândul adolescentelor exacerbează ciclul sărăciei; întrucât statul Texas se află pe locul al șaptelea în ierarhia statelor cu cele mai ridicate rate ale natalității în rândul adolescentelor din SUA și este statul cu cea mai mare rată a nașterilor repetate în rândul adolescentelor; întrucât în rândul fetelor hispanice și africano-americane se înregistrează rate deosebit de ridicate de sarcină în perioada adolescenței, precum și în rândul fetelor cu un nivel scăzut de educație, care trăiesc în zone rurale, în centre de plasament și care trăiesc în sărăcie; întrucât riscul ca mamele adolescente să își întrerupă studiile și să se confrunte cu problema șomajului este mult mai mare; întrucât 65 % dintre copiii născuți de părinți tineri din Texas trăiesc în sărăcie și se confruntă cu un risc mai mare de a avea o sănătate precară și un nivel scăzut de educație;
- U. întrucât SB8 este una dintre cele mai stricte măsuri de avort din SUA, deoarece interzice avorturile în Texas după detectarea unei activități cardiace fetale, unica excepție fiind urgențele medicale, dar nu și violurile, incestul sau afecțiunile fetale care nu permit o viață durabilă după naștere; întrucât acest lucru constituie o formă de violență de gen care poate fi considerată tortură sau tratament crud, inuman sau degradant;
- V. întrucât Centrul pentru drepturile de reproducere și partenerii săi au depus o cerere de urgență la Curtea Supremă a SUA la 30 august 2021 pentru a bloca intrarea în vigoare a legii din Texas;
- W. întrucât peste 300 de avocați din Texas s-au opus proiectului de lege, declarând că acesta subminează normele și principiile consacrate ale sistemului juridic; întrucât peste 200 de medici din Texas și-au exprimat profunda îngrijorare cu privire la capacitatea lor de a furniza asistență medicală, avertizând că proiectul de lege ar crea un „efect de descurajare” care i-ar împiedica pe medicii din peste 30 de specialități, inclusiv din asistența medicală primară, medicina de urgență, obstetrică-ginecologie și medicina internă, să le furnizeze pacienților informații cu privire la toate opțiunile de sarcină, de teama unor procese frivole;
- X. întrucât experții ONU în domeniul drepturilor omului au denunțat adoptarea SB8 ca fiind alarmantă, precum și prejudiciile pe care interdicția le va cauza femeilor însărcinate din Texas și, în special, femeilor din comunitățile marginalizate, femeilor cu venituri mici, femeilor care locuiesc în zonele rurale și femeilor care aparțin minorităților etnice și rasiale, precum și femeilor migrante, care vor fi afectate în mod disproporționat de această interdicție, și au solicitat guvernului SUA să prevină regresele în accesul la avort și să adopte măsuri pozitive pentru a asigura accesul la avort în condiții de siguranță și legale;
- Y. întrucât Curtea Supremă a SUA s-a pronunțat cu cinci voturi pentru și patru împotriva blocării legii din Texas, declarând că cei care contestă legea nu și-au asumat sarcina asupra „chestiunilor procedurale anterioare complexe și inedite” din acest caz;

Joi, 7 octombrie 2021

- Z. întrucât, la 9 septembrie 2021, Departamentul de Justiție al SUA a intentat un proces împotriva statului Texas, argumentând că interdicția încalcă dreptul constituțional al unei persoane la avort înainte ca fătul să fie viabil și întrucât instanța districtuală federală a stabilit o audiere preliminară privind blocarea interdicției la 1 octombrie 2021;
- AA. întrucât președintele Biden a declarat că proiectul de lege reprezintă un „atac fără precedent asupra drepturilor constituționale ale unei femei”, promițând un „efort la nivelul întregii administrații” pentru a contracara legea și solicitând ca „femeile din Texas să aibă acces la avorturi legale și sigure” și a afirmat în declarația sa că administrația Biden-Harris va lupta întotdeauna pentru a proteja accesul la asistență medicală și va apăra dreptul unei femei de a lua decizii cu privire la corpul său și de a-și hotărî viitorul;
- AB. întrucât raportul Institutului Guttmacher din septembrie 2019 intitulat „Abortion Incidence and Service Availability in the United States, 2017” („Incidența avortului și disponibilitatea serviciului în Statele Unite, 2017”) a constatat o tendință ascendentă îngrijorătoare a tentativelor nemedicale potențial periculoase de avort autoindus în statele americane cu acces restrictiv la servicii de sănătate reproductivă,
1. se alătură tuturor care condamnă ferm în SUA adoptarea de către organul legislativ din Texas a SB8, care, *de facto*, echivalează cu o interdicție totală a avortului, fără excepție pentru viol, incest sau pentru condiții de sănătate fetală incompatibile cu supraviețuirea după naștere, ca un atac puternic la adresa libertății femeilor și a SRHR, care sunt drepturi fundamentale ale omului, și ca o încălcare a drepturilor constituționale ale femeilor din SUA; este profund îngrijorat de măsura în care această interdicție va contribui la trauma suferită de victimele violurilor și ale incesturilor;
 2. invită guvernul statului Texas să abroge rapid SB8, să asigure servicii de avort sigure, legale, gratuite și de bună calitate în acest stat și să facă aceste servicii ușor accesibile tuturor femeilor și fetelor;
 3. își exprimă solidaritatea și sprijinul ferm față de femeile din Texas și față de cele implicate atât în furnizarea, cât și în promovarea asistenței medicale pentru avort în astfel de circumstanțe dificile;
 4. salută eforturile Președintelui Joe Biden de a îndruma Consiliul și Biroul Consilierului Casei Albe să lanseze un efort la nivelul întregii administrații pentru a răspunde acestei decizii, pentru a se asigura că femeile din Texas au acces la avorturi legale și sigure, astfel cum sunt protejate de decizia Roe/Wade; salută faptul că vineri, 1 octombrie 2021, administrația președintelui Joe Biden a îndemnat un judecător să blocheze interdicția avortului impusă de Texas;
 5. își exprimă sprijinul deplin și solidaritatea față de profesioniștii din domeniul medical și față de cei implicați în acțiuni în justiție împotriva proiectului de lege nr. 8 al Senatului, în speranța că activitatea lor va duce la restabilirea dreptului femeilor din Texas la asistență medicală reproductivă; recunoaște rolul jucat de ONG-uri în calitate de furnizori de servicii și, de asemenea, în calitate de susținători ai SRHR în SUA și le încurajează să își continue activitatea în calitate de apărători ai acestor drepturi fundamentale; afirmă că aceste ONG-uri au nevoie de un nivel adecvat de finanțare pentru a funcționa;
 6. subliniază că, la 14 septembrie 2021, experții ONU au subliniat că „drepturile femeilor sunt drepturi fundamentale care nu pot fi subordonate considerentelor culturale, religioase sau politice” și că „adăugând că influența ingerințelor motivate ideologic și religios în chestiunile de sănătate publică a fost deosebit de dăunătoare pentru sănătatea și bunăstarea femeilor și a fetelor”;
 7. regretă profund faptul că Curtea Supremă a SUA, printr-o decizie puternic divizată (patru la cinci), a refuzat să se pronunțe cu privire la blocarea introducerii legii SB8 fără precedent; reamintește că această decizie nu înseamnă că legea a fost considerată constituțională;
 8. invită președintele Joe Biden să își continue eforturile de a asigura accesul la avorturi legale și în condiții de siguranță; încurajează depunerea unor eforturi suplimentare pentru a se asigura că avortul și contracepția sunt integrate în furnizarea de informații și servicii cuprinzătoare în materie de SRHR, că acestea sunt universal accesibile și pentru a asigura accesul continuu în situații de urgență, cum ar fi pandemia de COVID-19;
 9. invită guvernul Statelor Unite să dezincrimineze complet avortul, ceea ce necesită nu numai încetarea penalizării femeilor și a fetelor însărcinate, a furnizorilor de servicii medicale și a altor persoane pentru accesarea, asistarea sau furnizarea de servicii de avort, ci și eliminarea avortului din dreptul penal și abolirea tuturor celorlalte legi, politici și practici punitive;

Joi, 7 octombrie 2021

10. invită guvernul Statelor Unite să instituie o protecție juridică federală pentru accesul universal la avort; subliniază că sănătatea este un drept al omului și că este obligația statului să ofere asistență medicală accesibilă tuturor;
11. invită Congresul Statelor Unite să acorde protecție juridică federală pentru accesul la avort prin intermediul Legii privind protecția sănătății femeilor (WHPA), care a fost adoptată recent de Camera Reprezentanților din SUA în cadrul unui vot istoric și care protejează avortul împotriva impunerii interdicțiilor și a restricțiilor la nivel de stat;
12. subliniază că legile extrem de restrictive care interzic avortul nu reduc necesitatea avorturilor, ci le determină pe femei să realizeze avorturi clandestine, să călătorească pentru a face avort sau să își ducă sarcina la termen împotriva voinței lor, ceea ce reprezintă o încălcare a drepturilor omului și o formă de violență bazată pe gen care afectează drepturile femeilor și fetelor la viață, integritate fizică și mentală, egalitate, nediscriminare și sănătate;
13. subliniază că numai educația, informarea și accesul universal la contracepție, eradicarea violenței sexuale și responsabilitatea comună pentru contracepție pot reduce numărul sarcinilor nedorite; subliniază că ar trebui să se acorde prioritate accesului universal la educație sexuală și relațională adaptată vârstei și bazată pe date concrete, la o serie de metode și materiale contraceptive moderne de înaltă calitate și accesibile tuturor, la consiliere în materie de planificare familială și la informații privind contracepția, precum și garanțiilor de îngrijire a avortului în condiții de siguranță și legale;
14. este profund îngrijorat de faptul că această lege va afecta în mod disproporționat persoanele care se confruntă cu dificultăți socioeconomice, persoanele care locuiesc în zone rurale, persoanele rasializate, persoanele LGBTIQ+ și persoanele care se confruntă cu discriminări multiple și intersecționale, în special grupurile vulnerabile de femei care, din cauza barierelor financiare sau logistice, nu își pot permite să se deplaseze la clinici de sănătate reproductivă din statele învecinate, ceea ce le expune unui risc mai mare de a fi supuse unor proceduri nesigure și care pun viața în pericol, precum și unui risc mai mare de a fi obligate să își ducă sarcina la termen împotriva voinței lor;
15. pune sub semnul întrebării contextul moral și, în plus, este preocupat de modul în care a fost concepută această lege, care împuternicește cetățenii privați și le oferă stimulente financiare pentru a acționa în justiție orice persoană care ar fi putut ajuta femeile să facă un avort, cum ar fi furnizorii de servicii de avort sau susținătorii avortului, creând astfel un teren favorabil pentru hărțuire și procese abuzive din partea milițiilor împotriva avortului și punând bazele vânătorii de vrăjitoare în secolul XXI;
16. invită guvernul Statelor Unite să pună capăt oricărui sistem bazat pe recompense sau aplicării individuale a interdicțiilor de avort care creează un climat de teamă și intimidare;
17. este profund îngrijorat de efectul legii statului Texas asupra altor state din SUA, care vor fi încurajate de lipsa de acțiune a Curții Supreme a SUA și vor încerca să adopte interdicții ale avortului în întreaga țară, astfel cum s-a observat deja în Florida;
18. afirmă că această lege, una dintre cele 26 de restricții privind avortul deja adoptate în Texas în ultimul deceniu, constituie o nouă încercare de subminare a drepturilor femeilor și a libertății lor reproductive, precum și a dreptului lor la asistență medicală și nu ține seama nici de drepturile constituționale ale femeilor, nici de voința poporului;
19. este preocupat de faptul că această lege nu numai că duce la interzicerea *de facto* a avortului, ci și încalcă flagrant drepturile omului în cazul femeilor, încălcând în totalitate standardele internaționale privind drepturile omului, inclusiv principiul non-regresului, și că limitează accesul la asistență medicală prin reducerea numărului de unități de îngrijire care tratează femeile, conducând la un decalaj în materie de îngrijire pentru femei și punând în pericol și mai mult viața femeilor;
20. condamnă cu fermitate regresele înregistrate în ceea ce privește drepturile femeilor și SRHR care au loc în SUA și la nivel mondial și invită Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), Comisia și toate statele membre ale UE să utilizeze toate instrumentele de care dispun pentru a-și consolida acțiunile de contracarare a acestui fenomen; reamintește că SRHR sunt drepturi fundamentale ale omului care ar trebui consolidate și nu pot fi în niciun caz slăbite sau retrase;

Joi, 7 octombrie 2021

21. subliniază că, în conformitate cu Platforma de acțiune de la Beijing și cu Programul de acțiune al CIPD, trebuie protejat dreptul tuturor persoanelor la integritatea și autonomia corporală și trebuie garantat accesul la servicii esențiale care fac posibilă exercitarea acestui drept; solicită o abordare cuprinzătoare în pachetul esențial privind sănătatea sexuală și reproductivă, inclusiv măsuri de prevenire și evitare a avorturilor nesigure, precum și furnizarea de servicii de îngrijire post-avort, care să fie integrate în strategiile, politicile și programele naționale de asigurare universală de sănătate;
 22. este preocupat de viitoarea examinare de către Curtea Supremă a deciziei în cauza Roe/Wade și de faptul că această hotărâre inovatoare, care garantează drepturile femeilor, ar putea fi anulată în viitorul apropiat; își exprimă temerea că acest lucru va avea un impact grav și amplu asupra accesului la asistență medicală și asupra libertății de alegere a femeilor din alte state, având în vedere că alte 11 state au așa-numite legi declanșatoare care interzic dreptul la avort în vigoare în prezent, care ar intra automat în vigoare în cazul în care decizia Roe/Wade ar fi respinsă;
 23. salută ridicarea de către administrația Biden a regulii călușului mondial împotriva avortului și intenția sa de a restabili finanțarea SUA pentru Fondul Națiunilor Unite pentru Populație (UNFPA), Agenția ONU pentru sănătate sexuală și reproductivă; îndeamnă ca această restabilire a finanțării să intre în vigoare fără întârziere;
 24. reamintește că unul dintre cei cinci piloni ai GAP III al SEAE este promovarea SRHR; invită UE și statele sale membre să se asigure că clauzele privind drepturile omului, inclusiv dreptul la avort liber și în condiții de siguranță, sunt respectate și promovate în toate relațiile internaționale cu SUA;
 25. invită delegația UE în SUA să monitorizeze situația SRHR în Texas și în alte state și să acorde prioritate SRHR în colaborarea sa cu autoritățile relevante din SUA și în punerea în aplicare la nivel local a GAP III;
 26. solicită UE și statelor membre să ofere tot sprijinul posibil, inclusiv sprijin financiar, organizațiilor societății civile cu sediul în SUA care protejează și promovează SRHR în țară, ca expresie a angajamentului lor universal față de aceste drepturi; invită, de asemenea, statele membre să ofere un adăpost sigur pentru toți profesioniștii din domeniul medical care ar putea fi expuși riscului de hărțuire legală sau de altă natură ca urmare a activității lor legitime; reamintește că interzicerea totală a serviciilor de avort sau refuzul acestora reprezintă o formă de violență pe criterii de gen;
 27. invită reprezentantul special al UE pentru drepturile omului să denunțe această încălcare a drepturilor sexuale și reproductive ale femeilor în discuțiile sale cu oficialii SUA;
 28. invită Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să condamne și să denunțe această încălcare a drepturilor sexuale și reproductive ale femeilor și a dreptului lor la asistență medicală în discuțiile sale cu oficialii SUA;
 29. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, președintelui Statelor Unite ale Americii și administrației sale, Congresului SUA și guvernatorului și organului legislativ al statului Texas.
-

Joi, 7 octombrie 2021

P9_TA(2021)0420

Situația din Belarus la un an de la proteste și de la reprimarea violentă a acestora

Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la situația din Belarus după un an de proteste și reprimarea lor violentă (2021/2881(RSP))

(2022/C 132/17)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Belarus,
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 24 mai 2021 și din 25 iunie 2021 referitoare la Belarus,
 - având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe din 21 iunie 2021 referitoare la Belarus,
 - având în vedere discursul privind starea Uniunii din 2021 al președintei von der Leyen,
 - având în vedere declarațiile Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR), Josep Borrell, din 26 martie 2021 referitoare la sprijinul acordat de UE Platformei internaționale de răspundere pentru Belarus și din 15 iulie 2021 referitoare la reprimarea societății civile din Belarus, precum și declarațiile sale în numele Uniunii din 30 iulie 2021 referitoare la instrumentalizarea migranților și a refugiaților de către regimul belarus și din 8 august 2021 cu ocazia împlinirii unui an de la alegerile prezidențiale frauduloase din 9 august 2020 din Belarus,
 - având în vedere declarațiile purtătorului de cuvânt al Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) din 6 iulie 2021 referitoare la condamnarea lui Viktor Babarîka și la alte procese politice, din 7 iulie 2021 referitoare la limitarea prezenței diplomatice a Lituaniei, din 30 august 2021 referitoare la acțiunile de represiune îndreptate împotriva unor jurnaliști și a mass-mediei și din 6 septembrie 2021 referitoare la condamnarea Mariei Kalesnikava și a lui Maxim Znak,
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului și toate convențiile în domeniul drepturilor omului la care Belarus este parte,
 - având în vedere Carta de la Paris pentru o nouă Europă a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE),
 - având în vedere raportul din 5 iulie 2021 al raportoarei speciale privind situația drepturilor omului din Belarus, Anaïs Marin, adresat Consiliului pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite,
 - având în vedere rezoluția Consiliului pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite (ONU) din 13 iulie 2021 referitoare la situația drepturilor omului în Belarus,
 - având în vedere recomandarea sa din 16 septembrie 2021 adresată Consiliului, Comisiei și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind direcția relațiilor politice dintre UE și Rusia ⁽¹⁾,
 - având în vedere decernarea Premiului Saharov pentru libertatea de gândire al Parlamentului European opoziției democratice din Belarus, în 2020,
 - având în vedere articolul 132 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la mai mult de un an de la așa-numitele alegeri din 9 august 2020, autoritățile belaruse continuă represiunea împotriva poporului belarus, mulți cetățeni fiind hărțuiți, arestați, torturați și condamnați pentru că și-au exprimat opoziția față de regim sau față de încălcările pe scară largă ale drepturilor omului care au loc în Belarus; întrucât UE și statele sale membre nu au recunoscut rezultatele alegerilor prezidențiale;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0383.

Joi, 7 octombrie 2021

- B. întrucât se estimează că peste 40 000 de belaruși au fost reținuți la un moment dat pentru că au protestat împotriva regimului; întrucât apărătorii drepturilor omului au atestat sute de cazuri de tortură și de rele tratamente, în timp ce mai multe persoane sunt încă date dispărute, iar altele au fost găsite moarte; întrucât tratamentele inumane, tortura și refuzul deliberat de a acorda asistență medicală continuă să fie practicate în centrele de detenție și în închisorile din Belarus, unde mai mulți protestatari au murit; întrucât au fost documentate mai multe cazuri de încercări de suicid în instanțe și în închisori; întrucât întregul sistem judiciar al acestei țări pare să fi fost transformat într-un agent al regimului și este folosit pentru a asigura supraviețuirea acestuia; întrucât în Belarus sunt deținuți peste 720 de prizonieri politici și au fost intentate peste 4 600 de dosare penale împotriva cetățenilor belaruși, însă nu a fost deschis niciun dosar împotriva persoanelor responsabile de acțiunile violente și de reprimare sau vinovate de complicitate la aceste acțiuni; întrucât apărători ai drepturilor omului, politicieni din opoziție, societatea civilă, jurnaliști independenți și alți activiști fac sistematic obiectul unor reprimări violente; întrucât mii de belaruși au fost forțați sau obligați în alt mod să își părăsească țara și să caute un loc sigur în străinătate;
- C. întrucât statele membre, în special Polonia și Lituania, au oferit adăpost, tratament medical și burse pentru mii de solicitanți de azil care fug din calea persecuției lui Lukașenko, cauzată de aspirațiile lor democratice;
- D. întrucât regimul belarus desfășoară o campanie de represiune împotriva societății civile și a apărătorilor drepturilor omului, cu scopul de a reduce la tăcere toate vocile independente rămase în Belarus; întrucât aproape 250 de organizații ale societății civile au fost lichidate sau sunt în curs de lichidare, inclusiv Centrul pentru drepturile omului „Viasna”, care a suferit o represiune fără precedent prin arestarea și acuzarea conducerii sale, a membrilor personalului și a voluntarilor săi, printre care Ales Beliațki, președintele Viasna, Valentin Stefanovici, membru al consiliului de administrație al Viasna și vicepreședinte al Federației Internaționale pentru Drepturile Omului Marfa Rabkova, coordonatoarea rețelei de voluntari a Viasna, Andrei Chepyuk, Leonid Sudalenko, Tatsyana Lasitsa, Maria Tarasenko, Vladimir Labkovici și alți membri ai personalului și voluntari ai Viasna;
- E. întrucât instanțele din Belarus au dat peste 120 de verdictे injuste și arbitrare în cadrul unor procese motivate politic, care s-au ținut adeseori în spatele ușilor închise și fără respectarea garanțiilor procedurale; întrucât, politicianul belarus din opoziție Viktor Babarika a fost condamnat la 14 ani de închisoare, iar liderii opoziției și prizonierii politici belaruși Maria Kolesnikova, laureată a Premiului Saharov pentru libertatea de gândire și a Premiului internațional „Femei curajoase” (Women of Courage), și Maxim Znak, un avocat proeminent, au fost condamnați la 11 ani și, respectiv, 10 ani pentru un presupus complot în vederea organizării unei lovituri de stat; întrucât aproape 500 de jurnaliști au fost arestați, iar autoritățile din Belarus continuă acțiunile de represiune și de hărțuire îndreptate împotriva jurnaliștilor independenți din Belarus și încearcă în mod deliberat să împiedice relatările obiective; întrucât, la 27 august 2021, regimul belarus a ordonat închiderea Asociației Jurnaliștilor din Belarus, cea mai mare organizație a jurnaliștilor independenți din țară, căreia i s-a decernat Premiul Saharov pentru libertatea de gândire în 2004; întrucât două jurnaliste ale canalului de televiziune Belsat, Yekaterina Andreeva și Darya Chultsova, continuă să își execute pedepsele într-o colonie penitenciară din Belarus;
- F. întrucât presiunea asupra sindicatelor din Belarus a crescut dramatic în ultimele săptămâni, liderii și membrii Sindicatului Independent din Belarus (BITU) și ai Congresului sindicatelor democratice din Belarus fiind arestați, amendați și percheziționați de KGB; întrucât Belarus este una dintre țările unde experiența încadrării în muncă este printre cele mai proaste, conform indicelui drepturilor globale al ITUC din 2021;
- G. întrucât Aleksandr Lukașenko își continuă campania împotriva minorității poloneze, încarcerându-i pe Andželika Borys și Andrzej Poczubot, doi lideri ai comunității poloneze, atacând școli de limbă polonă și desfășurând o campanie de propagandă bazată pe narative istorice false;
- H. întrucât nu există niciun indiciu că autoritățile belaruse investighează miile de relatări privind brutalitatea poliției depuse de la jumătatea lunii august 2020 până în prezent sau uciderea protestatarilor; întrucât impunitatea larg răspândită pentru încălcările drepturilor omului perpetuează situația disperată a poporului belarus; întrucât absența statului de drept împiedică dreptul victimelor la un proces echitabil; întrucât Belarus este singura țară din Europa în care se mai aplică încă pedeapsa capitală;
- I. întrucât, la 23 mai 2021, zborul internațional de pasageri Ryanair FR4978 între două capitale ale UE (Atena – Vilnius) a fost deviat cu forța către Minsk la ordinele lui Aleksandr Lukașenko, sub falsul pretext al unei amenințări cu bombă, încălcând convențiile internaționale și punând în pericol siguranța celor peste 170 de pasageri și membrii ai echipajului

Joi, 7 octombrie 2021

de la bordul aeronavei; întrucât, la Minsk, autoritățile belaruse l-au reținut pe Roman Protasevici, un jurnalist și activist belarus, și pe partenera sa, Sofia Sapega;

- J. întrucât, drept represalii împotriva sancțiunilor impuse de Uniune ca răspuns la deturnarea forțată a zborului Ryanair FR4978, Lukașenko a amenințat public că va inunda Uniunea, în special țările învecinate Lituania și Polonia, cu migranți și droguri; întrucât această amenințare a fost pusă în aplicare prin instrumentalizarea migranților în scopuri politice: întrucât regimul Lukașenko a pus la cale un sistem prin care se transportau migranți din Irak, Turcia și din alte țări la Minsk și, cu ajutorul polițiștilor de frontieră belaruși, se facilita trecerea lor ilegală în Uniunea Europeană; întrucât aceasta a determinat intrarea a aproximativ 4 000 de migranți ilegali în Lituania, peste 1 400 în Polonia și aproximativ 400 în Letonia; întrucât Lituania, Letonia și Polonia au declarat starea de urgență la frontiera lor cu Belarus; întrucât numărul de intrări ilegale în UE rămâne ridicat și tentativele de trecere ilegală continuă; întrucât regimul belarus utilizează forța pentru a-i împinge pe migranți pe teritoriul UE și creează propagandă și dezinformare, acuzând statele membre ale UE că facilitează migrația ilegală către Belarus; întrucât Lukașenko a sugerat că va pune capăt obligației Belarusului de a accepta migranții care se întorc și a prezentat Parlamentului belarus un proiect de lege privind suspendarea; întrucât cel puțin cinci migranți au murit din cauza hipotermiei și a epuizării și mai mulți migranți au rămas blocați timp de câteva săptămâni la frontiera externă a UE cu Belarus; întrucât Polonia a restricționat accesul organizațiilor societății civile și al mass-mediei la zona de frontieră unde a fost introdusă starea de urgență; întrucât situația de la frontiera UE cu Belarus rămâne tensionată, cu multe provocări de natură diversă din partea ofițerilor și soldaților belaruși;
- K. întrucât, în discursul său privind starea Uniunii din 15 septembrie 2021, președinta Comisiei a calificat instrumentalizarea migranților drept atac hibrid al Belarusului, menit să destabilizeze UE;
- L. întrucât, la 3 august 2021, Vitaly Shishov, fondatorul Casei belaruse din Ucraina, un grup care ajută persoanele care au părăsit Belarusul, a fost găsit spânzurat într-un parc din Kiev;
- M. întrucât, la 17 septembrie 2021, Parchetul General din Belarus a suspendat o anchetă privind moartea lui Roman Bondarenko;
- N. întrucât, după recentul schimb de focuri mortal din Minsk, care a dus la moartea lui Andrei Zeltser și a unui agent KGB, peste o sută de persoane care au comentat despre acest eveniment pe platformele de comunicare socială au fost arestate de regim și constrânse să facă mărturisiri forțate,
- O. întrucât, după ce și-a criticat antrenorii, sportiva belarusă Krystina Timanovskaia a fost forțată să părăsească mai devreme Jocurile Olimpice de la Tokyo și, din cauza temerilor pentru siguranța sa, a solicitat protecția poliției la aeroportul din Tokyo și a acceptat o viză umanitară acordată de Polonia; întrucât Comitetul Internațional Olimpic (CIO) i-a expulzat pe antrenorii belaruși Artur Shimak și Iuri Maisevici din Jocurile Olimpice de la Tokyo și a deschis o anchetă;
- P. întrucât, în septembrie 2021, într-un climat deja tensionat, Rusia și Belarus au organizat un exercițiu militar comun de mare anvergură denumit „Zapad 2021”, la care au participat 200 000 de persoane, exercitând presiuni suplimentare asupra frontierelor UE; întrucât Rusia și Belarus au înființat un centru comun de antrenament pentru forțele aeriene și apărarea aeriană la Grodno, la mai puțin de 15 kilometri de frontiera cu Polonia; întrucât, la 9 septembrie 2021, Lukașenko și Vladimir Putin s-au reunit la Moscova și au anunțat aprobarea a 28 noi programe de integrare la nivel economic și fiscal, precum și crearea unei „sfere comune de apărare”, ceea ce reprezintă un alt pas către fuzionarea forțelor armate din Belarus și Rusia și posibila desfășurare permanentă a unor trupe rusești în Belarus; întrucât Lukașenko a anunțat că, până în 2025, intenționează să achiziționeze arme în valoare de 1 miliard USD de la Rusia, inclusiv sisteme de rachete S-400; întrucât, la 9 septembrie 2021, Lukașenko și Putin au convenit, de asemenea, să creeze o piață unificată a petrolului și gazelor și să aprofundeze integrarea economică, mărin­d riscul ca Lukașenko să continue să cedeze suveranitatea Belarusului în schimbul unui sprijin mai mare din partea Rusiei;
- Q. întrucât, la 28 iunie 2021, regimul belarus și-a suspendat participarea la inițiativa Parteneriatului estic;

Joi, 7 octombrie 2021

- R. întrucât, în ultimul an, regimul Lukașenko a ordonat mai multor diplomați și membri ai personalului ambasadelor UE și ale statelor membre să părăsească țara, ceea ce a dus la închiderea și mai multor canale diplomatice de comunicare;
- S. întrucât Fondul Monetar Internațional (FMI) a decis să acorde Belarusului acces la aproape 1 miliard USD sub formă de noi drepturi speciale de tragere, în cadrul unei alocări mai ample de 650 miliarde USD pentru toți membrii FMI;
- T. întrucât Belarus a început exploatarea comercială a centralei sale nucleare de la Astraveț fără a da curs tuturor recomandărilor de securitate cuprinse în raportul UE din 2018 privind testul de rezistență; întrucât partea belarusă nu este transparentă și nu furnizează informații fiabile cu privire la evenimentele care au loc la situl centralei nucleare, confirmând din nou că centrala nucleară din Belarus nu este sigură și reprezintă o amenințare gravă la adresa securității nucleare;
- U. întrucât Consiliul a adoptat cel de-al patrulea pachet de măsuri restrictive împotriva unor persoane fizice și entități din Belarus la 21 iunie 2021, în urma aterizării forțate și ilegale a zborului Ryanair FR4978 la Minsk; întrucât, la 4 iunie 2021, Consiliul a decis să introducă o interdicție de intrare în spațiul aerian al UE și de acces la aeroporturile din UE pentru aeronavele belaruse de orice tip; întrucât Uniunea Europeană a impus până în prezent sancțiuni împotriva a 166 de persoane și 15 entități, inclusiv împotriva lui Aleksandr Lukașenko, precum și sancțiuni economice specifice împotriva mai multor sectoare ale economiei belaruse; întrucât, în 2020, economia belarusă a înregistrat o scădere reală a PIB-ului de 0,9 % și întrucât previziunile pentru 2021 estimează o nouă scădere a PIB-ului de 2,7 %; întrucât China continuă să coopereze cu Belarus și să investească în această țară, în special în parcul industrial „Great Stone” ,
1. continuă să fie solidar cu poporul belarus, precum și cu protestatarii pașnici care luptă neîncetat pentru un Belarus liber și democratic; reamintește că Uniunea Europeană și statele sale membre nu au recunoscut rezultatele alegerilor prezidențiale din 2020 din cauza falsificării masive și a fabricării rezultatelor și nu îl recunosc pe Aleksandr Lukașenko ca președinte al Belarusului;
2. condamnă în continuare acțiunile de represiune, tortură și relele tratamente îndreptate împotriva populației pașnice din Belarus, cenzurarea mass-mediei și a internetului, precum și agresiunea, arestarea și intimidarea jurnaliștilor, bloggerilor și a altor voci independente din Belarus; solicită în continuare eliberarea imediată și necondiționată a tuturor prizonierilor politici și a persoanelor deținute în mod arbitrar și renunțarea la toate acuzațiile formulate împotriva lor și cere încetarea imediată a violențelor și represiviilor;
3. insistă că este necesar să se asigure libertățile fundamentale și drepturile omului, statul de drept și un sistem judiciar funcțional și independent în Belarus, precum și încetarea tuturor represiviilor, persecuțiilor, relexor tratamentelor, violențelor sexuale și bazate pe gen, disparițiilor forțate și actelor de tortură, precum și abolirea imediată și definitivă a pedepsei cu moartea; solicită încetarea discriminărilor împotriva femeilor și a grupurilor vulnerabile, inclusiv a persoanelor cu dizabilități și a persoanelor LGBTQI;
4. denunță procesele politice și condamnă sentințele dure și injuste pronunțate recent împotriva liderilor opoziției Maria Kolesnikova și Maxim Znak, precum și împotriva altor prizonieri politici și deținuți; regretă că audierile în instanță au avut loc în spatele ușilor închise și fără respectarea garanțiilor procedurale și că diplomații UE și ai statelor membre au fost împiedicați să participe;
5. condamnă în continuare represaliile autorităților împotriva Centrului pentru drepturile omului „Viasna” și solicită eliberarea imediată și necondiționată a lui Ales Beliaški, Valentin Stefanovici, Marfa Rabkova, Andrei Chepyuk, Leonid Sudalenko, Tatsyana Lasitsa, Maria Tarasenko, Vladzimir Labkovici și ai altor membri ai personalului și voluntari ai Viasna, precum și renunțarea la toate acuzațiile formulate împotriva lor;
6. condamnă actele de represiune și acțiunile ostile întreprinse de autorități împotriva reprezentanților minorității poloneze și împotriva școlilor de limbă polonă din Belarus; solicită, în acest sens, eliberarea imediată și necondiționată a dnei Andželika Borys, a jurnalistului Andrzej Poczobut și a altor prizonieri politici;
7. condamnă comportamentul antrenorilor belaruși Artur Shimak și Iuri Maisevici la Jocurile Olimpice de la Tokyo; reamintește urmărirea penală a sportivilor belaruși pentru participarea lor la proteste pașnice, precum și presupusele legături dintre Federația belarusă de hochei pe gheață și asasinarea lui Roman Bondarenko; invită CIO și celelalte comitete și federații sportive internaționale să își respecte codurile etice și de conduită în relațiile lor cu reprezentanții din Belarus;

Joi, 7 octombrie 2021

8. invită din nou SEAE, Comisia și reprezentanțele diplomatice naționale ale statelor membre ale UE din Belarus să monitorizeze îndeaproape situația deținuților politici din Belarus, să informeze Parlamentul cu privire la această monitorizare, să le ofere sprijin și să depună eforturi pentru a asigura eliberarea lor;
9. solicită să se acorde un sprijin neechivoc opoziției democratice din Belarus pentru organizarea de alegeri libere și corecte, cu participarea observatorilor internaționali din partea Biroului OSCE pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului (ODIHR), precum și cu sprijinul unei presei independente și libere și al unei societăți civile puternice;
10. consideră că deturnarea și aterizarea forțată a zborului Ryanair FR4978 în Minsk este un act de terorism de stat și, prin urmare, solicită UE să impună măsuri restrictive persoanelor sau entităților responsabile din Belarus și Rusia, în vederea combaterii terorismului;
11. îndeamnă Consiliul European ca, la următoarea sa reuniune din 21 și 22 octombrie 2021, să aprobe o abordare cuprinzătoare și strategică cu privire la sancțiunile împotriva regimului din Belarus, ceea ce ar trebui să includă trecerea de la actuala abordare etapizată la o abordare mai hotărâtă față de sancțiuni, având în vedere caracterul sistematic al represiei și încălcările grave ale drepturilor omului;
12. salută decizia Consiliului de a adopta cel de-al patrulea pachet de măsuri restrictive și îl îndeamnă să pună de urgență în aplicare cel de-al cincilea pachet de sancțiuni, concentrându-se asupra persoanelor și entităților implicate în reprimarea din Belarus și asupra persoanelor și entităților implicate în traficul de ființe umane, precum și să combată evitățile sancțiunilor care au de-a-lungă loc;
13. regretă că sancțiunile economice impuse au avut doar un efect parțial asupra regimului Lukașenko și nu au afectat în mod semnificativ sectoare importante, cum ar fi sectorul potasei și al produselor petroliere; invită Consiliul să consolideze în continuare sancțiunile economice specifice ale UE, concentrându-se asupra principalelor sectoare economice din Belarus și asupra întreprinderilor publice și private care sprijină și finanțează regimul Lukașenko, să includă în pachetul de sancțiuni economice și alte sectoare, cum ar fi sectorul oțelului, al lemnului și al produselor chimice, precum și toate celelalte bănci de stat și întreprinderi-cheie, cum ar fi Belaruskali și Beltelecom, și să interzică importurile de produse care sunt adesea produse de către deținuții din coloniile penale; salută sancțiunile suplimentare impuse de SUA, Regatul Unit și Canada cu ocazia aniversării unui an de la alegerile prezidențiale frauduloase din Belarus; solicită, prin urmare, UE să își coordoneze măsurile cu Statele Unite, cu partenerii G7 și cu alte democrații care împărtășesc aceeași viziune;
14. invită statele membre să îi declare colectiv pe funcționarii KGB belarus *persona non grata* pe teritoriul Uniunii Europene; reiterează faptul că UE ar trebui să acorde o atenție deosebită fluxurilor financiare din Belarus și invită instituțiile UE să informeze Parlamentul cu privire la activele anturajului lui Lukașenko și la cele legate de oligarhii corupți ai lui Lukașenko; solicită din nou ca UE să coordoneze aceste măsuri cu Statele Unite, cu partenerii G7 și cu alte țări care împărtășesc aceeași viziune;
15. regretă expulzarea diplomaților UE și ai statelor membre din Belarus, în special a șefului Delegației Uniunii Europene în Belarus și a ambasadorilor și diplomaților din Lituania, Letonia și Polonia; invită statele membre să își recheme ambasadorii de la Minsk pentru consultări, ca un semnal politic către regimul Lukașenko, și să refuze acreditarea diplomaților belarusi în UE; insistă ca parlamentarii și persoanele oficiale din Belarus să nu fie invitați la niciun eveniment internațional sau bilateral; îndeamnă SEAE să își revizuiască metodele de lucru și să asigure un rol activ pentru șeful Delegației Uniunii Europene în Belarus, care este rechemat în prezent la Bruxelles, precum și să ia măsuri suplimentare cu scopul de a asigura un mediu de lucru sigur pentru diplomații UE și personalul Delegației UE la Minsk, în special protecția împotriva atacurilor de propagandă ale regimului Lukașenko;
16. condamnă ferm instrumentalizarea migranților de către regimul Lukașenko în scopuri politice, încălcând normele internaționale și tratatele bilaterale încheiate de Belarus cu vecinii săi din UE; subliniază că susținerea de către statul belarus a trecerilor ilegale la frontiera externă a UE, asociată unei campanii de dezinformare, reprezintă o formă de război hibrid menit să intimideze și să destabilizeze UE; își exprimă solidaritatea fermă cu Lituania, Polonia și Letonia, precum și cu alte state membre ale UE vizate de regimul belarus; reafirmă că este necesar ca țările cel mai afectate să protejeze în mod eficace frontierele externe ale UE, în conformitate cu legislația internațională aplicabilă, în special Convenția de la Geneva, precum și cu legislația UE în materie de azil, inclusiv Carta drepturilor fundamentale;
17. salută sprijinul oferit de statele membre, Norvegia și instituțiile și agențiile UE, în special Europol, Frontex și Biroul European de Sprijin pentru Azil, statelor membre afectate de criza migrației creată de regimul din Belarus și le încurajează să continue acest sprijin, inclusiv prin alocarea unui ajutor de urgență suplimentar din partea UE și îi invită pe cei care nu au

Joi, 7 octombrie 2021

beneficiat încă de acest ajutor să o facă; invită statele membre și instituțiile UE să abordeze de urgență criza multidimensională de la frontiera belarusă, să ajute migranții blocați la frontierele UE cu Belarus și să le ofere sprijinul necesar; își exprimă preocuparea cu privire la lipsa de transparență de la frontiera dintre Polonia și Belarus și îndeamnă autoritățile poloneze să garanteze, în mod transparent, că orice dispoziție juridică, orice politică sau practică aplicate la frontiera dintre Polonia și Belarus respectă legislația UE și să asigure accesul organizațiilor societății civile și al mass-mediei la regiunea de frontieră, precum și să coopereze cu Frontex în vederea soluționării în comun a crizei actuale; invită UE, statele sale membre și organizațiile internaționale să își intensifice eforturile în vederea destructurării acestui trafic de persoane comandat de stat, inclusiv prin exercitarea de presiuni diplomatice asupra țărilor de origine ale migranților și prin impunerea de sancțiuni împotriva funcționarilor, persoanelor și entităților implicate din Belarus, precum și împotriva rețelor infracționale internaționale care operează pe teritoriul UE și care sunt responsabile de transferurile către destinațiile finale; subliniază că Belarus și-a suspendat recent regimul de vize cu Pakistan, Iordania, Egipt și Africa de Sud, permițând călătoriile fără viză din aceste țări în Belarus;

18. invită Comisia, Consiliul și statele membre să adopte o abordare comună față de această situație pe baza dreptului UE și internațional aplicabil și pe baza principiilor solidarității, transparenței, răspunderii și respectului față de drepturile omului și libertățile fundamentale; invită Comisia să prezinte urgent propuneri legislative specifice care să ofere statelor membre garanțiile necesare pentru a reacționa și răspunde rapid și eficace la campaniile de instrumentalizare a migrației ilegale desfășurate de țările din afara UE, în special prin asigurarea unei protecții solide și eficace a frontierelor externe ale UE și prin măsuri concrete de prevenire a trecerilor ilegale, precum și prin identificarea unor modalități de stopare a abuzurilor față de sistemul de azil comise de țări terțe ostile sau rețele criminale;

19. este preocupat de decesele înregistrate la frontiera dintre Belarus și UE și își exprimă compasiunea față de familiile și rudele persoanelor decedate; invită autoritățile din Polonia, Letonia, Lituania și din alte state membre afectate să asigure că legislația UE în materie de azil și returnare și dreptul internațional al drepturilor omului sunt pe deplin respectate și în timpul situației de urgență, inclusiv accesul la azil și accesul mass-mediei, al organizațiilor societății civile și al celor care furnizează asistență juridică la zona de frontieră, în cea mai mare măsură posibilă, și să țină seama de orientările Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) și ale organismelor Consiliului Europei; invită Comisia să asigure, în calitate sa de gardian al tratatelor, respectarea legislației aplicabile a UE;

20. invită statele membre să își îmbunătățească cooperarea privind gestionarea frontierelor, combaterea traficului de ființe umane, contrabanda cu țigări și alte provocări în materie de securitate create sau agravate de regimul belarus; sprijină propunerea Comisiei de a suspenda anumite articole din Acordul UE de facilitare a eliberării vizelor cu Republica Belarus care vizează categorii specifice de funcționari legați de regimul Lukașenko, fără niciun impact asupra cetățenilor obișnuiți din Belarus; solicită să fie extinsă lista persoanelor vizate și să fie analizată posibilitatea includerii unor categorii de persoane care să facă obiectul unor măsuri restrictive individuale în cadrul unor pachete de sancțiuni viitoare;

21. regretă alocarea necondiționată de către FMI a unor drepturi speciale de tragere în valoare de 910 milioane USD, care nu va servi poporului din Belarus, ci mai degrabă intereselor conducătorului nelegitim al țării; invită statele membre să se coordoneze cu partenerii internaționali din cadrul organizațiilor multilaterale, cum ar fi FMI, pentru a restricționa acordarea de fonduri regimului Lukașenko și a îngheța orice formă de cooperare cu acesta; ia act de investițiile continue ale unor țări nedemocratice, în special Rusia și China, în Belarus;

22. reafirmă că este necesar să fie denunțat de urgență sprijinul Rusiei pentru reprimarea brutală a poporului belarus exercitată de Lukașenko, precum și implicarea acesteia în acțiunile hibride ale regimului Lukașenko împotriva UE, inclusiv utilizarea migranților în scopuri politice, iar Kremlinul să fie tras la răspundere pentru astfel de acțiuni;

23. ia act cu preocupare de scenariul agresiv al exercițiului militar „Zapad 2021” și de posibilitățile reduse de a-l observa; reiterează că acest exercițiu, precum și alte exerciții similare la scară largă, demonstrează poziția ofensivă a Rusiei și hotărârea sa de a-și utiliza capacitățile într-un mod ostil; își reiterează apelul în favoarea autonomiei strategice a UE și a unei Veritabile Uniuni Europene a Apărării în cadrul unei NATO consolidate;

24. condamnă contactele continue dintre Lukașenko și Vladimir Putin cu scopul de a pregăti foi de parcurs pentru o mai mare integrare între Belarus și Rusia, inclusiv militarizarea treptată a Belarusului, și le consideră drept o încălcare a suveranității Belarusului, dat fiind că poporul belarus este privat de dreptul său de a determina viitorul țării sale; subliniază

Joi, 7 octombrie 2021

ilegalitatea regimului lui Lukașenko și respinge toate acordurile încheiate de Lukașenko în numele statului belarus, în special după expirarea mandatului său prezidențial la 5 noiembrie 2020; reiterează că UE trebuie să clarifice că, dacă Rusia își continuă politica actuală la adresa Belarusului, UE va fi nevoită să introducă măsuri suplimentare în vederea contracarării și descurajării Rusiei; solicită ca instituțiile UE să informeze periodic Parlamentul cu privire la ingerința Kremlinului în Belarus, inclusiv cu privire la modul în care acesta exploatează situația pentru a-și extinde controlul politic, militar și economic asupra Belarusului;

25. își exprimă dezamăgirea cu privire la faptul că, până în prezent, UE nu a elaborat o strategie cuprinzătoare față de regimul din Belarus și îndeamnă Consiliul, Comisia și VP/ÎR să conceapă o strategie coerentă și cuprinzătoare față de Belarus, bazată pe ajutorul de urgență acordat în prezent victimelor represiei, pe sprijinul politic, tehnic și financiar acordat în mod strategic pe termen lung societății civile din Belarus, apărătorilor drepturilor omului, mass-mediei independente, sindicatelor și forțelor democratice din țară și din afara acesteia, pe cooperarea cu țările vecine privind aspectele umanitare stringente, pe coordonarea strânsă cu partenerii internaționali și cu organizațiile multilaterale pertinente (de exemplu ONU, OSCE), precum și cu donatorii internaționali, și pe acțiuni internaționale comune pentru eliminarea impunității; solicită SEAE să își asume rolul de lider în coordonarea unei astfel de politici coerente cu statele membre și cu celelalte instituții ale UE;

26. îndeamnă Comisia, Consiliul, VP/ÎR și statele membre să continue să ridice problema situației din Belarus în toate organizațiile europene și internaționale relevante, în special în OSCE, ONU și organismele sale specializate, pentru a intensifica acțiunile internaționale privind situația din Belarus și pentru a depăși actele de obstrucționare a acestor acțiuni întreprinse de Rusia și de alte țări;

27. continuă să sprijine poporul belarus în solicitările și aspirațiile sale legitime pentru alegeri libere și corecte, libertățile fundamentale și drepturile omului, reprezentare democratică și participare politică într-un Belarus liber și suveran;

28. salută activitatea sistematică și consecventă a forțelor democratice din Belarus și din exil, în special a liderei opoziției democratice, Svetlana Țihanovskaia, a Consiliului de coordonare și a managementului național anticriză; afirmă din nou că este necesar să se mențină și să se extindă de urgență contactele și cooperarea cu aceste forțe; salută, în acest context, decizia Lituaniei de a acorda acreditare oficială reprezentanței democratice belaruse la Vilnius și invită celelalte state membre să îi urmeze exemplul; solicită UE să își furnizeze bunele servicii pentru a sprijini înființarea unui birou democratic de reprezentare a Belarusului la Bruxelles;

29. solicită UE să colaboreze la nivel operațional cu reprezentanții forțelor democratice din Belarus pentru a finaliza lucrările privind adoptarea unei foi de parcurs care să vizeze punerea în aplicare a unui plan cuprinzător în valoare de 3 miliarde EUR de sprijin economic pentru un viitor Belarus democratic, în domenii precum consolidarea capacităților de promovare, de reformă, de gestionare a investițiilor și de guvernare statală pentru forțele democratice din Belarus; invită UE să înceapă pregătirile necesare pentru dialogul cu forțele democratice din Belarus și să informeze periodic Parlamentul referitor la progresele înregistrate, inclusiv referitor la adoptarea unei strategii a UE privind relațiile sale viitoare cu un Belarus democratic și referitor la un set cuprinzător de acțiuni de pregătire a forțelor democratice din Belarus pentru punerea în aplicare a acestui plan;

30. solicită din nou ca reprezentanții Belarusului democratic să fie invitați în mod oficial la viitorul summit al Parteneriatului estic și să fie incluși în reuniuni bilaterale și pregătitoare la nivel înalt de la nivelul UE și de la nivel național, precum și în sesiuni parlamentare și reuniuni interparlamentare cu Parlamentul European și cu parlamentele naționale; repetă că este important să se înființeze grupuri oficiale dedicate Belarusului în toate parlamentele naționale ale statelor membre ale UE, ale țărilor din vecinătatea estică și ale țărilor G7; solicită intensificarea relațiilor cu societatea civilă și opoziția democratică din Belarus și asigurarea unei prezențe mai puternice a reprezentanților acestora în organismele multilaterale ale Parteneriatului estic, îndeosebi în Forumul societății civile din cadrul Parteneriatului estic și în Adunarea Parlamentară Euronest;

31. reamintește inițiativa sa anterioară privind o misiune la nivel înalt, la care să participe foști funcționari europeni de rang înalt, prin care să se exploreze toate căile posibile de stopare a violenței, de eliberare a deținuților politici și care ar putea contribui la crearea unui mediu propice pentru un dialog politic intern incluziv în Belarus; invită din nou Comisia și VP/ÎR să organizeze, împreună cu partenerii internaționali, o conferință internațională la nivel înalt pe tema „Viitorul Belarusului democratic” referitoare la soluționarea crizei din Belarus și la angajarea unui pachet financiar în valoare de mai

Joi, 7 octombrie 2021

multe miliarde de euro pentru a sprijini viitoarele eforturi de reformă și restructurarea economiei belaruse; invită Comisia să informeze Parlamentul cu privire la progresele realizate în acest sens;

32. subliniază că este nevoie de o anchetă aprofundată a infracțiunilor comise de regimul Lukașenko împotriva poporului din Belarus, printre care asasinarea lui Roman Bondarenko și a altor cetățeni belaruși; așteaptă rezultatele anchetei autorităților ucrainene privind moartea lui Vitali Șșov; îndeamnă statele membre să aplice activ principiul jurisdicției universale și să pregătească cauze în instanță împotriva oficialilor din Belarus care sunt responsabili de actele de violență și represiune sau sunt complici la aceste acte, inclusiv împotriva lui Alexander Lukașenko;

33. își ia angajamentul că Platforma Parlamentului European pentru lupta împotriva impunității în Belarus va funcționa efectiv, precum și că va coordona o reacție internațională în timp util la evoluțiile din Belarus; invită platforma să prezinte, în cadrul viitoarei sale reuniuni, calea de urmat pentru a permite UE să contribuie la o strategie de soluționare a litigiilor și să participe, alături de partenerii săi, la procesul internațional, inclusiv la jurisdicția universală, pentru a-l condamna personal pe Aleksandr Lukașenko și membrii regimului său pentru crimele comise la scară largă împotriva populației din Belarus; solicită, în special, ca platforma să analizeze posibilitatea de a aduce cazul Belarusului în fața Curții Internaționale de Justiție pe baza încălcărilor Convenției de la Chicago, a Convenției de la Montreal și a Convenției ONU împotriva torturii comise de regimul lui Lukașenko;

34. reamintește tuturor firmelor din UE care își desfășoară activitatea în Belarus de apelul anterior prin care li se cerea să dea dovadă de o diligență deosebită și să își asume responsabilitatea de a respecta drepturile omului, în conformitate cu Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului; le solicită să se abțină de la efectuarea unor noi investiții și să-și exprime public dezaprobarea în fața autorităților din Belarus privind persecutarea continuă a lucrătorilor și a cetățenilor în general;

35. îndeamnă Comisia, SEAE și statele membre ale UE să crească sprijinul direct acordat opoziției, societății civile, apărătorilor drepturilor omului și organizațiilor mass-media independente belaruse din interiorul și din afara țării; subliniază importanța menținerii relațiilor cu aceste persoane și organizații, în pofida anunțului regimului belarus privind retragerea sa din Parteneriatul estic; se angajează să își intensifice propriile activități în sprijinul democrației; își reiterează apelul pentru un program de asistență specific al UE pentru a ajuta societatea civilă, mass-media independentă, mediul academic și opoziția belarusă aflată în exil, precum și victimele represiunii politice și ale violenței poliției și persoanele care fug din calea regimului opresiv;

36. invită Comisia, statele membre și SEAE să coopereze cu partenerii internaționali, cum ar fi Mecanismul Moscova al OSCE și Consiliul pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite, precum și cu apărătorii drepturilor omului și cu societatea civilă pe teren, pentru a asigura monitorizarea, documentarea și raportarea încălcărilor drepturilor omului și, ulterior, asumarea responsabilității pentru aceste încălcări și dreptate pentru victime; salută și sprijină instituirea Platformei internaționale de răspundere pentru Belarus și invită instituțiile UE și statele membre să sprijine funcționarea acesteia, precum și cea a altor inițiative internaționale prin care făptașii sunt trași la răspundere; sprijină continuarea discuțiilor pe tema înființării la Haga a unei posibile curți internaționale pentru încălcările drepturilor omului din Belarus;

37. subliniază că este extrem de important să se înființeze ambasade ale poporului belarus în întreaga lume și îndeamnă Comisia și statele membre să ofere mai mult sprijin pentru a proteja drepturile și interesele cetățenilor belaruși în străinătate și interesele unui Belarus democratic, de exemplu explorând modalități de finanțare a ambasadelor poporului belarus;

38. încurajează statele membre să simplifice și mai mult procedurile de obținere a vizelor și a dreptului de ședere pentru persoanele care fug din Belarus din motive politice sau pentru persoanele care au nevoie de tratament medical în urma actelor de violență comise împotriva lor și să le ofere acestora și familiilor lor sprijinul necesar; invită statele membre și Comisia să ofere burse studenților din Belarus și oamenilor de știință expulzați din universități și închiși pentru poziția lor pro-democratică;

39. subliniază că este important să se soluționeze amenințările la adresa securității nucleare reprezentate de centrala nucleară belarusă din Astraveț; insistă ca Belarus să se angajeze în favoarea securității nucleare a centralei nucleare belaruse în deplină transparență și să își ia obligația de a pune în aplicare pe deplin recomandările formulate în cadrul evaluării *inter pares* a centralei de către Grupul european de reglementare pentru securitatea nucleară; până va fi cazul, sprijină interzicerea importurilor de energie produsă la centrala nucleară belarusă pe piața UE și reflectarea acestei poziții în mecanismul UE de ajustare la frontieră a emisiilor de dioxid de carbon;

Joi, 7 octombrie 2021

40. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor și statelor membre, Consiliului Europei, Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, autorităților Republicii Belarus și Federației Ruse, precum și reprezentanților opoziției democratice din Belarus.

Joi, 7 octombrie 2021

P9_TA(2021)0421

Situația umanitară în Tigray**Rezoluția Parlamentului European din 7 octombrie 2021 referitoare la situația umanitară din Tigray (2021/2902(RSP))**

(2022/C 132/18)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluția sa din 26 noiembrie 2020 referitoare la situația din Etiopia ⁽¹⁾,
- având în vedere declarația din 25 iunie 2021 a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR), Josep Borrell, și a comisarului pentru gestionarea crizelor, Janez Lenarčič, referitoare la uciderea a trei lucrători umanitari în Tigray,
- având în vedere declarația comună din 24 iunie 2021 a VP/ÎR și a comisarului Lenarčič privind atacul aerian din regiunea Tigray,
- având în vedere declarația din 4 octombrie 2021 făcută de VP/ÎR în numele Uniunii Europene privind decizia de expulzare a șapte funcționari ai Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere declarația comună din 10 iunie 2021 a UE și SUA în urma mesei rotunde privind situația de urgență umanitară din Tigray,
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe al UE din 12 iulie 2021 referitoare la Etiopia,
- având în vedere Rezoluția 47/13 din 13 iulie 2021 a Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU cu privire la situația drepturilor omului în regiunea Tigray din Etiopia,
- având în vedere Rezoluția 2417 a Consiliului de Securitate al ONU din 24 mai 2018, care condamnă înfometarea civililor ca metodă de război și interzicerea ilegală a accesului umanitar la populațiile civile,
- având în vedere observațiile făcute la 26 august 2021 de Secretarul General al ONU, António Guterres, cu ocazia reuniunii Consiliului de Securitate al ONU referitoare la Etiopia,
- având în vedere declarația făcută la 13 septembrie 2021 de Înaltul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, Michelle Bachelet,
- având în vedere declarația din 17 septembrie 2021 a președintelui SUA, Joe Biden, despre decretul prezidențial pe care l-a emis referitor la criza din Etiopia,
- având în vedere declarația din 30 septembrie 2021 a Secretarului General al ONU, António Guterres, privind expulzarea din Etiopia a șapte funcționari ai ONU,
- având în vedere Constituția Republicii Federale Democratice Etiopia, adoptată la 8 decembrie 1994, în special dispozițiile capitolului trei privind drepturile și libertățile fundamentale, drepturile omului și drepturile democratice,
- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului,
- având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor,
- având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice al ONU;
- având în vedere Convenția de la Geneva din 1949 referitoare la protecția persoanelor civile în timp de război și protocoalele sale adiționale din 1977 și 2005,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0330.

Joi, 7 octombrie 2021

- având în vedere Convenția ONU din 1951 privind statutul refugiaților și Protocolul din 1967 la aceasta,
 - având în vedere Rezoluția 2286 a Consiliului de Securitate al ONU din 3 mai 2016 privind protecția răniților și a bolnavilor, a personalului medical și a personalului umanitar în conflictele armate,
 - având în vedere rezoluția 47/13 din 13 iulie 2021 a Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU referitoare la situația drepturilor omului în regiunea Tigray din Etiopia,
 - având în vedere rezoluția din 12 mai 2021 a Comisiei Africane pentru Drepturile Omului și ale Popoarelor referitoare la misiunea de informare în regiunea Tigray din Republica Federală Democrată Etiopia,
 - având în vedere cea de-a doua revizuire a Acordului de la Cotonou,
 - având în vedere rezoluția din 11 martie 2021 a Adunării Parlamentare Paritare a Grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP) și a UE referitoare la democrație și la respectarea constituțiilor în țările UE și în țările ACP,
 - având în vedere raportul din 10 august 2021 al Amnesty International intitulat „I don't know if they realised I was a person»: Rape and other sexual violence in the conflict in Tigray, Ethiopia” („Nu știu dacă și-au dat seama că sunt o persoană”: Violul și alte forme de violență sexuală în conflictul din Tigray, Etiopia”),
 - având în vedere articolul 132 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât încetarea unilaterală a focului declarată de guvernul etiopian la 28 iunie 2021 nu a pus capăt luptelor, părțile implicate în conflict lansând noi ofensive; întrucât conflictul se răspândește în prezent în regiunile învecinate Afar și Amhara și există riscul ca impactul să se extindă în întregul Corn al Africii; întrucât criza declanșată de acest conflict de 11 luni a fost provocată de oameni, iar această imensă suferință umană poate fi prevenită în totalitate;
- B. întrucât, chiar înainte de începerea luptelor, în Etiopia 15,2 milioane de oameni aveau nevoie de asistență umanitară, dintre care două milioane în regiunea Tigray; întrucât aproape un milion de persoane trăiesc în condiții de foamete, iar 5,2 milioane din cele 6 milioane de oameni care trăiesc din Tigray se confruntă cu o insecuritate alimentară acută ca o consecință directă a violențelor; întrucât 91 % din populație are nevoie extremă de ajutor umanitar, iar în următoarele 12 luni 100 000 de copii vor fi în pericol de moarte din cauza malnutriției severe acute; întrucât ONU a avertizat încă din iunie 2021 că 5,5 milioane de oameni din Tigray și din regiunile învecinate Amhara și Afar au nevoie de ajutor alimentar, iar 350 000 riscă să moară de foame; întrucât regiunea Tigray găzduiește 100 000 de persoane strămutate intern și 96 000 de refugiați eritreeni; întrucât există mai multe tabere mari de refugiați din care, potrivit ONG-urilor, 44 % sunt copii; întrucât până în iulie 2021 au fost strămutați din cauza conflictului în Tigray aproape 1,9 milioane de oameni;
- C. întrucât din numeroase relatări reiese că toate părțile implicate în conflict ar fi comis încălcări grave ale drepturilor omului, ale dreptului umanitar și ale dreptului refugiaților; întrucât aceste relatări vorbesc inclusiv despre atacuri împotriva civililor, execuții extrajudiciare, tortură, dispariții forțate, detenții în masă, jafuri sistematice și distrugerea sistematică și deliberată a serviciilor de bază, a sistemelor de apă, a culturilor și a mijloacelor de subsistență;
- D. întrucât, deși guvernul etiopian s-a angajat explicit să îi tragă la răspundere pe cei care se fac vinovați de acte de violență sexuală⁽²⁾, forțele armate etiopiene, eritreene, precum și forțele regionale din Amhara, săvârșesc în continuare pe scară largă violuri și alte forme de violență sexuală împotriva femeilor și fetelor, recurgând în plus la amenințări cu moartea, insulte cu caracter etnic și ținerea în captivitate în condiții de sclavie sexuală; întrucât forțele și funcționarii guvernamentali au hărțuit și amenințat organizațiile umanitare și furnizorii naționali de servicii de sănătate care sprijină victimele care au supraviețuit violenței sexuale;

⁽²⁾ Declarația din 12 august 2021 referitoare la ultimul raport al Amnesty International privind presupuse cazuri de viol și alte violențe sexuale în statul regional Tigray din Republica Federală Democrată Etiopia.

Joi, 7 octombrie 2021

- E. întrucât au fost raportate mai multe execuții extrajudiciare de la începutul conflictului din Tigray, afirmându-se că s-au comis inclusiv masacre în Mai-Kadra în noaptea din 9 noiembrie 2020, în Axum la 28 noiembrie 2020 și în Mahbere Dego în ianuarie 2021; întrucât, în august 2021, autoritățile sudaneze au semnalat că în râul Tekeze, care curge între vestul regiunii Tigray și Sudan, au fost găsite cadavrele a aproximativ 50 de oameni; întrucât din noiembrie 2020 de când a început războiul civil, în Tigray s-au găsit dovezi a peste 250 de presupuse masacre; întrucât, potrivit unor relatări, în august 2021 Frontul de Eliberare a Poporului Tigray a comis și el execuții extrajudiciare în regiunile învecinate cu Tigray, de exemplu în Chenna și Kobo;
- F. întrucât, potrivit unor surse credibile, atât Frontul de eliberare a poporului din Tigray (TPLF), cât și Forța națională de apărare etiopiană, au comis încălcări ale drepturilor omului în Tigray; întrucât forțele eritreene s-au infiltrat în Tigray și în alte părți ale Etiopiei și au comis și ele încălcări grave ale drepturilor omului; întrucât majoritatea acuzațiilor se referă la încălcări comise de Forța națională de apărare etiopiană și de forțele eritreene;
- G. întrucât, la 13 septembrie 2021, Înalțul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, Michelle Bachelet, a vorbit despre încălcări „comise de toate părțile”; întrucât UE a sprijinit în mod constant munca Înalțului Comisar Bachelet;
- H. întrucât la 1 noiembrie 2021 va fi publicat raportul final al anchetei comune derulate de Oficiul ONU pentru drepturile omului și Comisia etiopiană pentru drepturile omului cu privire la presupusele încălcări ale drepturilor omului și ale legislației umanitare și privind refugiații comise de toate părțile implicate în conflictul din Tigray,
- I. întrucât, după ce că au fost jefuite și distruse culturile, în Tigray au fost văzute și roiuri de lăcuste de deșert la sud-vest de Mekele; întrucât în multe zone actualul conflict și situația umanitară au făcut imposibile eforturile de prevenire a COVID-19 și de vaccinare anti COVID-19;
- J. întrucât doar 10 % din resursele umanitare destinate regiunii Tigray, unde se poartă lupte aprige, au fost lăsate să intre în zonă în ultima lună; întrucât sunt necesare zilnic 100 de camioane pentru a furniza suficiente ajutoare umanitare în Tigray; întrucât, începând cu 12 iulie 2021, doar 525 de camioane au intrat în Tigray pentru că frontierele sunt închise, accesul este controlat de forțele armate, infrastructura, de pildă podurile, este distrusă, șoferii au parte de condiții nesigure și nici nu dispun de combustibil sau bani pentru a se întoarce la punctele de aprovizionare, la care se adaugă întârzierile mari provocate de inspectarea și autorizarea resurselor umanitare;
- K. întrucât atacurile împotriva lucrătorilor umanitari sunt considerate o crimă de război și o crimă împotriva umanității; întrucât la 25 iunie 2021 trei angajați ai *Médecins Sans Frontières* au fost uciși în timp ce acordau ajutor persoanelor celor mai nevoiașe; întrucât din noiembrie 2020 încoace în regiune au fost uciși 23 de lucrători umanitari; întrucât la 22 iunie 2021 forțele guvernului etiopian au blocat ambulanțele, împiedicându-le să intervină după un atac aerian asupra unei piețe din Togoga; întrucât Oficiul ONU pentru coordonarea afacerilor umanitare (UNOCHA) a raportat că la 17 iunie 2021 forțele guvernului eritreean au oprit și atacat o echipă de vaccinare din Asgede Woreda; întrucât se pare că jefuirea unităților medicale este la ordinea zilei în Tigray; întrucât forțele și funcționarii guvernamentali au hărțuit și amenințat organizațiile umanitare și furnizorii naționali de servicii de sănătate care sprijină victimele care au supraviețuit violenței sexuale;
- L. întrucât peste două milioane de persoane au fost strămutate din casele lor; întrucât se pare că aproximativ 76 500 de persoane din Afar și aproximativ 200 000 de persoane din Amhara au fost strămutate după ce forțele din Tigray au pătruns în aceste regiuni; întrucât se pare că 55 000 de refugiați și solicitanți de azil etiopieni caută adăpost în Sudan;
- M. întrucât unele tabere de refugiați din Tigray au fost distruse; întrucât unii refugiați eritreeni care locuiesc în Tigray cad victimă răpirilor și returnărilor forțate; întrucât în taberele de refugiați din Tigray asistența medicală este inexistentă, iar apa potabilă curată e pe sfârșite;
- N. întrucât se spune că părțile beligerante, inclusiv forțele tigrayene, recrutează copii pentru a participa la conflict; întrucât folosirea copiilor-soldați constituie o crimă de război;
- O. întrucât autoritățile etiopiene au reținut și au făcut să dispară în mod arbitrar etnici tigrayeni în capitala Etiopiei, săvârșind și alte abuzuri împotriva lor, cum ar fi închiderea unor întreprinderi deținute de tigrayeni; întrucât instigarea la ură și discriminare și valul tot mai mare de discursuri provocatoare împotriva etnicilor Tigray sunt evidente în întreaga Etiopie, inclusiv din partea unor înalți funcționari guvernamentali;

Joi, 7 octombrie 2021

- P. întrucât, la 30 septembrie 2021, Ministerul Afacerilor Externe din Etiopia a declarat personae non gratae în Etiopia șapte membri ai personalului ONU [de la UNICEF, Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (OHCHR) și UNOCHA];
- Q. întrucât au existat restricții intermitente și întreruperi ale internetului și ale telecomunicațiilor în Tigray și în regiunile învecinate; întrucât unii jurnaliști au fost atacați și la mai multe organizații mass-media li s-au suspendat licențele, ceea ce îngreunează efortul de a monitoriza situația pe teren; întrucât unele servicii de bază, inclusiv electricitatea și serviciile bancare, continuă să fie restricționate;
- R. întrucât starea actuală de instabilitate din Etiopia este rezultatul unei îndelungate istorii de diviziune etnică și tensiuni etnice;
- S. întrucât unitatea Etiopiei, ca stat multiethnic, are o importanță deosebită pentru stabilitatea regiunii și a întregului continent african;
- T. întrucât Etiopia, cu o populație de peste 110 milioane de locuitori și situată strategic în apropierea Cornului Africii, este o țară-cheie pe continentul african și un potențial partener de importanță strategică pentru UE și statele sale membre;
- U. întrucât, în calitate de principal donator umanitar la nivel mondial, UE continuă să fie solidară cu cei care au nevoie de finanțare umanitară; întrucât, încă de la începutul conflictului din Etiopia, UE a pledat în mod constant pentru un acces umanitar deplin și neîngrădit, în conformitate cu dreptul internațional umanitar;
- V. întrucât comunicarea recent adoptată privind acțiunea umanitară a UE își propune să dea mai multă forță proceselor care pun mereu la loc de cinste în acțiunile noastre externe promovarea și aplicarea dreptului umanitar internațional;
- W. întrucât Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDI) – Europa în lume consideră dezvoltarea umană, guvernarea și instaurarea păcii în Etiopia domenii prioritare de acțiune, 65 % din programul indicativ multianual fiind dedicat acestor domenii;
- X. întrucât Comisia a inclus acțiuni umanitare în valoare de 5 milioane EUR în Amhara și Afar pentru a ține pasul cu recente evoluții ale crizei, ca parte a finanțării umanitare totale care a fost deja mobilizată și contractată în 2021, în valoare de 53,7 milioane EUR, pentru a sprijini persoanele din Etiopia aflate la ananghie; întrucât 118 milioane EUR au fost mobilizați pentru a acorda asistență refugiaților tigrayeni și etiopieni din Sudan; întrucât, ca urmare a conflictului actual, UE a amânat eliberarea plăților din sprijinul bugetar către Etiopia;
- Y. întrucât în septembrie 2021 UE a încercat să organizeze un pod aerian umanitar prin intermediul Direcției Generale Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene (DG ECHO) a Comisiei pentru a furniza bunuri umanitare de strictă necesitate pentru regiunea Tigray, dar s-a lovit de piedici mari din partea guvernului etiopian; întrucât, în consecință, UE a efectuat un singur zbor umanitar, fiind livrată doar o mică parte din încărcătura umanitară a avionului;
- Z. întrucât la 21 iunie 2021 UE a numit-o pe Annette Weber în funcția de reprezentant special al UE pentru Cornul Africii; întrucât, cu un mandat din partea VP/ÎR, ministrul afacerilor externe al Finlandei, Pekka Haavisto, a vizitat regiunea de două ori în acest an pentru a discuta despre criza actuală din Etiopia și impactul său regional;
- AA. întrucât, la 26 august 2021, Uniunea Africană l-a numit pe fostul președinte nigerian Olusegun Obasanjo drept mediator al conflictului;
- AB. întrucât în decembrie 2018 guvernul Etiopiei nou instalat a înființat Comisia de reconciliere etiopiană și Ministerul păcii; întrucât până acum niciuna dintre aceste instituții nu s-a ridicat la înălțimea mandatelor inițiale de a încuraja pacea și a preveni și rezolva conflictele armate din Etiopia în condițiile dificile de după crearea lor,
- AC. întrucât, în timpul conflictului în curs, Partidul prosperității din Etiopia, condus de Abiy Ahmed, s-a declarat câștigător al unor alegeri generale care au fost boicotate și al căror rezultat a fost denunțat de unele partide de opoziție; întrucât nu a existat niciun proces electoral în Tigray; întrucât UE nu a trimis o misiune de observare a alegerilor;

Joi, 7 octombrie 2021

AD. întrucât Etiopia este semnatară a Acordului de la Cotonou, care la articolul 96 prevede că respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie un element esențial al cooperării ACP-UE;

1. cere tuturor părților să înceteze imediat ostilitățile, o condiție prealabilă obligatorie pentru o îmbunătățire a situației umanitare din Tigray și din alte regiuni, în special din Afar și Amhara, de care este atâta nevoie; cere să se reinstaureze imediat ordinea constituțională și să se înființeze un mecanism de monitorizare a încetării focului;

2. invită toți actorii naționali, regionali și locali vizați să permită accesul umanitar imediat și neîngrădit și ajutorul umanitar pentru populațiile afectate din Tigray, punând capăt blocadei *de facto* a asistenței umanitare și a proviziilor de necesitate critică, printre care alimente, medicamente și combustibilul, și să faciliteze asistența acordată populațiilor aflate în dificultate din regiunile Amhara și Afar;

3. condamnă cu fermitate atacurile deliberate asupra civililor comise de toate părțile beligerante și practica de recrutare a copiilor, la care se spune că recurg părțile aflate în conflict, inclusiv forțele tigrayene, și recurgerea permanentă la violuri și violență sexuală; reamintește că atacurile deliberate împotriva civililor și recrutarea și folosirea în conflict a copiilor-soldăți constituie crime de război;

4. condamnă uciderea civililor, a refugiaților și a personalului umanitar și medical; invită forțele din toate taberele să respecte drepturile internaționale ale omului și dreptul internațional umanitar și al refugiaților și să garanteze protecția persoanelor din zonele afectate; cere să fie pedepsite infracțiunile comise în timpul conflictului în curs și să fie aduse în fața justiției persoanele găsite vinovate; solicită anchetarea celor suspecți de viol sau sclavie sexuală pentru crime de război și crime împotriva umanității precum violul, sclavia sexuală, tortura și persecuția;

5. îndeamnă Frontul de Eliberare a Poporului Tigray să înceteze ofensiva și să își retragă imediat forțele din regiunile Amhara și Afar; solicită guvernului regional din Amhara să își retragă forțele din vestul regiunii Tigray și solicită guvernului eritreean să își retragă forțele imediat și definitiv din Etiopia; roagă țările învecinate să se abțină de la orice intervenție politică și militară care ar putea pune paie pe foc în acest conflict;

6. cere să se înființeze o comisie de anchetă independentă și imparțială, care să investigheze atacurile îndreptate împotriva unor grupuri etnice și religioase anume, cu intenția de a incita la violență intercomunitară și de a pune în pericol pacea și securitatea poporului etiopian; invită guvernul etiopian să ia măsurile care se impun pentru ca cei responsabili să fie trași la răspundere;

7. reamintește că guvernul etiopian are responsabilitatea de a garanta siguranța și securitatea refugiaților și a persoanelor strămutate intern pe teritoriul său; invită autoritățile etiopiene să ofere protecție și asistență imediată și adecvată miilor de refugiați și solicitanți de azil din Eritreea strămutați din taberele din Tigray și din Addis Abeba și să hotărască soarta și să le găsească un adăpost miilor de refugiați eritrei nedeclarați; consideră deplorabil limbajul provocator și de incitare la ură folosit de unii înalți funcționari și îndeamnă toate părțile implicate să își aleagă cu atenție cuvintele pentru a evita o nouă escaladare și alte suferințe umane; cere ca frontierele internaționale și regionale să rămână deschise pentru ca civilii să poată circula liber și în siguranță; reamintește că Etiopia este o țară importantă de origine, de tranzit și de destinație a emigranților; stăruie pe lângă guvernul federal al Etiopiei și autoritățile regionale să protejeze populația și să le garanteze drepturile fundamentale;

8. invită autoritățile etiopiene să dea socoteală imediat pentru disparițiile forțate ale tuturor civililor, să elibereze persoanele reținute fără dovezi credibile că ar fi comis vreă infracțiune și să pună capăt oricărui tratament discriminatoriu; consideră regretabile discursurile de incitare la ură pronunțate de personalități publice, care pot atâta la acte de violență, intimidare și discriminare împotriva comunităților tigrayene și a altor comunități, creând astfel un climat de neîncredere și premise pentru conflicte etnice, și îndeamnă autoritățile naționale, locale și regionale să poarte un dialog mai incluziv și să nu incite la violență;

9. încurajează autoritățile să înființeze un organism judiciar de justiție reparatorie, care să aibă sarcina de a investiga încălcările drepturilor omului săvârșite în timpul conflictului, inclusiv circumstanțele, factorii și contextul tuturor încălcărilor, oferindu-le astfel victimelor posibilitatea de a depune mărturie și ajutând la consemnarea imparțială a istoriei trecutului; dorește ca acest organism să pună la punct o politică de reparații și să recomande măsuri care să prevină pe viitor alte încălcări ale drepturilor omului;

Joi, 7 octombrie 2021

10. condamnă cu fermitate toate atacurile asupra lucrătorilor din domeniul ajutorului umanitar și asupra infrastructurii critice, inclusiv asupra spitalelor și a unităților medicale, precum și jefuirea și distrugerea masivă a ajutoarelor umanitare; condamnă în termeni duri blocarea ambulanțelor care au încercat să ofere asistență medicală răniților după bombardamente;

11. regretă că Ministerul Afacerilor Externe din Etiopia a declarat personae non gratae șapte lucrători ai ONU din domeniul drepturilor omului și din domeniul umanitar (de la UNICEF, OHCHR și UNOCHA); își exprimă îngrijorarea față de siguranța și condițiile de trai ale lucrătorilor umanitari independenți din regiune și față de imposibilitatea de a asigura neutralitatea distribuției ajutorului umanitar în Tigray; salută declarația fermă a UE și a celor 27 de state membre ale sale din 30 septembrie 2021, care condamnă în termeni duri expulzarea acestor lucrători și îi cere guvernului să își revoce decizia;

12. solicită guvernului Etiopiei să semneze și să ratifice Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale; invită părțile beligerante să garanteze accesul neîngrădit pentru observatorii și anchetatorii independenți în domeniul drepturilor omului, inclusiv pentru anchetatorii ONU și ai Uniunii Africane;

13. scoate în evidență munca importantă a jurnaliștilor din regiune și invită toate părțile implicate să asigure accesul liber la presă și să le permită jurnaliștilor să își facă treaba în condiții de siguranță;

14. solicită restabilirea completă a serviciilor publice de bază, cum ar fi electricitatea și serviciile bancare, și eliminarea restricțiilor impuse pentru accesul la telecomunicații și la internet în Tigray; subliniază cât este de important să se asigure educația și școlarizarea copiilor din Tigray și nu numai;

15. reamintește importanța Etiopiei pentru stabilitatea Cornului Africii și a întregului continent; reamintește că UE și alți interlocutori internaționali s-au oferit să servească drept mediatori între părțile la conflictul etiopian, dar că Etiopia nu a acceptat aceste oferte; invită toate părțile beligerante să vină la masa negocierilor fără condiții prealabile; cere să se organizeze un dialog politic național incluziv, coordonat de Etiopia, pentru a găsi o soluție la criză, care să includă reprezentanți din toate zonele afectate (Tigray, Amhara, Benishangul-Gumuz, Afar, Oromia, Sidama, Somali, Regiunea Popoarele, Naționalitățile și Națiunile din Sud (SNNPR) și Gambella);

16. reamintește că situația poate fi soluționată numai prin mijloace pașnice și printr-un dialog incluziv între toate părțile beligerante, printr-o încetare efectivă a focului și ocrotind drepturile omului;

17. reiterează că UE este dispusă să sprijine, să poarte și să organizeze un dialog, în strânsă coordonare cu alții, pentru a menține deschisă calea dialogului și a încerca să pună la punct o bază de discuție între cele două principale părți beligerante;

18. își exprimă sprijinul pentru eforturile de mediere regionale, cum ar fi cele ale mediatorului Uniunii Africane, președintele Obasanjo; salută, în plus, recenta numire a unui nou reprezentant special al UE pentru Cornul Africii;

19. regretă că până în prezent Consiliul de Securitate al ONU nu a luat în discuție situația din Tigray; îndeamnă UE și statele sale membre să facă presiuni asupra Consiliului de Securitate al ONU pentru a-l determina să țină reuniuni publice periodice despre Tigray și să ia măsuri decisive pentru a asigura accesul umanitar neîngrădit, pentru a-i proteja pe civili, a pune capăt încălcărilor grave ale dreptului internațional și pentru ca cei vinovați de atrocități să fie trași la răspundere; invită Consiliul de Securitate al ONU să ia în calcul opțiunea de a trimite forțe ONU de menținere a păcii în regiune;

20. îndeamnă statele membre ale UE să încurajeze VP/ÎR să țină în Consiliul ONU pentru Drepturile Omului între sesiuni o ședință de informare despre Tigray înainte de sfârșitul anului în care să prezinte constatările desprinse din raportul întocmit în urma anchetei comune derulate de OHCHR și Comisia etiopiană pentru drepturile omului; subliniază că ancheta comună ar trebui să pună bazele pentru un mecanism internațional solid de anchetă care să fie înființat de urgență de Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU;

21. îndeamnă Consiliul Afaceri Externe să acționeze rapid, hotărât și unit pentru a adopta măsurile necesare menite să găsească soluții pe măsura gravității și urgenței situației de pe teren din Tigray;

Joi, 7 octombrie 2021

22. apreciază și susține decizia Comisiei din decembrie 2020 de a amâna plățile de sprijin bugetar către guvernul etiopian; salută eforturile diplomatice și declarațiile repetate ale VP/ÎR și ale Comisiei prin care se solicită tragerea la răspundere a vinovaților și accesul umanitar neîngrădit și se condamnă abuzurile comise de toate părțile; reafirmă cu tărie sprijinul UE pentru munca importantă depusă de Michelle Bachelet în calitate de Înalț Comisar al ONU pentru Drepturile Omului;
23. invită UE și statele sale membre să ia în considerare opțiunea de a adopta măsuri de protejare a drepturilor omului și să facă tot ce le stă în puteri pentru ca cei care au încălcat drepturile omului să fie trași la răspundere, de exemplu prin mecanismul global al UE de sancțiuni în materie de drepturi ale omului;
24. subliniază că UE este alături de poporul etiopian; își afirmă răspicat dorința sa de a se găsi o soluție pașnică la conflict; cu toate acestea, îi sugerează Comisiei să impună sancțiuni împotriva membrilor guvernului Etiopiei, ai guvernului Eritreei și ai Frontului de eliberare a poporului din Tigray și împotriva altor persoane care săvârșesc acțiuni care prelungesc conflictul și agravează situația umanitară a milioane de etiopieni, dacă situația umanitară nu se îmbunătățește simțitor până la sfârșitul lunii octombrie 2021, în special după formarea unui nou guvern etiopian;
25. invită statele membre să suspende exporturile de arme și tehnologii de supraveghere către Etiopia, care sunt utilizate pentru a facilita atacurile asupra civililor și pentru a comite încălcări ale drepturilor omului;
26. salută Ordinul executiv al SUA din 17 septembrie 2021 privind criza etiopiană, care vizează persoanele responsabile de prelungirea conflictului din Etiopia, de obstrucționarea accesului umanitar, de împiedicarea încetării focului și de comiterea unor încălcări ale drepturilor omului, precum și persoanele complice la aceste fapte; regretă totuși că SUA și-a continuat sprijinul bugetar și că acest lucru a însemnat că acțiunile SUA au fost mai puțin incisive și hotărâte decât acțiunile UE;
27. apreciază din toată inima sprijinul acordat de Comisie pentru salvarea de vieți omenești în regiune și se pronunță pentru o nouă extindere a acestuia; cere să se mobilizeze fonduri suplimentare de cel puțin 30 de milioane EUR din rezerva UE pentru solidaritate și ajutoare de urgență pentru a răspunde celor mai acute nevoi ale persoanelor afectate de conflictul din Tigray și din celelalte zone afectate direct de răspândirea conflictului din nordul Etiopiei, cu un accent deosebit pe regiunile limitrofe Afar și Amhara;
28. îndeamnă UE și liderii statelor sale membre să acorde prioritate situației drepturilor omului și situației umanitare din Tigray și din nordul Etiopiei cu prilejul viitorului summit și al reuniunii liderilor din Uniunea Africană și UE, să identifice acțiuni concrete și să promoveze o mai bună coordonare a strategiei și a mesajelor;
29. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Serviciului European de Acțiune Externă, guvernului federal și Camerei Federației din Etiopia, autorităților regiunii Tigray, guvernului Republicii Sudan, guvernului statului Eritreea, guvernelor Autorității Interguvernamentale pentru Dezvoltare, Uniunii Africane și statelor sale membre, Parlamentului Panafrican și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.
-

Marți, 5 octombrie 2021

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

P9_TA(2021)0397

Mediu: Regulamentul Aarhus *I**

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 octombrie 2021 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind modificarea Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (COM(2020)0642 – C9-0321/2020 – 2020/0289(COD))

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2022/C 132/19)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2020)0642),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie Parlamentului (C9-0321/2020),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 27 ianuarie 2021 ⁽¹⁾,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere acordul provizoriu aprobat de comisia competentă în temeiul articolului 74 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură și angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 23 iulie 2021, de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 59 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A9-0152/2021),
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare ⁽²⁾;
 2. ia act de declarația Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care își înlocuiește, își modifică în mod substanțial sau intenționează să-și modifice în mod substanțial propunerea;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 123, 9.4.2021, p. 66.

⁽²⁾ Prezenta poziție înlocuiește amendamentele adoptate la 20 mai 2021 (Texte adoptate, P9_TA(2021)0254).

Marți, 5 octombrie 2021

P9_TC1-COD(2020)0289

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 5 octombrie 2021 în vederea adoptării Regulamentului (UE) 2021/... al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) 2021/1767.)

Mărti, 5 octombrie 2021

ANEXĂ LA REZOLUȚIA LEGISLATIVĂ

Declarația Comisiei

Comisia își menține angajamentul de a se asigura că UE își respectă obligațiile internaționale în chestiuni legate de Convenția de la Aarhus și, în acest context, recunoaște preocupările și constatările adoptate la 17 martie 2021 de Comitetul pentru examinarea respectării dispozițiilor Convenției de la Aarhus în cauza ACCC/C/2015/128 ⁽¹⁾ în ceea ce privește ajutoarele de stat. Constatările invită UE „să ia măsurile legislative, de reglementare și de altă natură necesare pentru a se asigura că Regulamentul Aarhus este modificat sau că se adoptă o nouă legislație a Uniunii Europene, pentru a oferi în mod clar publicului acces la proceduri administrative sau judiciare pentru a contesta deciziile privind măsurile de ajutor de stat adoptate de Comisia Europeană în temeiul articolului 108 alineatul (2) din TFUE care contravin legislației UE în materie de mediu, în conformitate cu articolul 9 alineatele (3) și (4) din convenție”.

În prezent, Comisia analizează implicațiile constatrilor și evaluează opțiunile disponibile. Comisia va finaliza și va publica această evaluare până la sfârșitul anului 2022. Până la sfârșitul anului 2023, Comisia va prezenta, dacă este cazul, măsuri pentru a aborda această problemă, având în vedere obligațiile UE și ale statelor sale membre în temeiul Convenției de la Aarhus și ținând seama de normele dreptului Uniunii privind ajutoarele de stat.

⁽¹⁾ Pentru cauza ACCC/C/2015/128, a se vedea: https://unece.org/env/pp/cc/accc.c.2015.128_european-union, punctul 131.

Marți, 5 octombrie 2021

P9_TA(2021)0398

Constituirea unei delegații la Adunarea parlamentară a parteneriatului UE-Regatul Unit și stabilirea componenței numerice a acesteia**Decizia Parlamentului European din 5 octombrie 2021 privind constituirea unei delegații la Adunarea parlamentară a parteneriatului UE-Regatul Unit și stabilirea componenței numerice a acesteia (2021/2917(RSO))**

(2022/C 132/20)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Conferinței președinților,
 - având în vedere Acordul comercial și de cooperare dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte ⁽¹⁾ („Acordul comercial și de cooperare UE-Regatul Unit”), în special articolul 11,
 - având în vedere rezoluția sa din 28 aprilie 2021 referitoare la rezultatul negocierilor dintre UE și Regatul Unit ⁽²⁾, în special alineatele (8) și (9),
 - având în vedere decizia sa din 17 aprilie 2019 privind numărul delegațiilor interparlamentare, al delegațiilor la comisiile parlamentare mixte și al delegațiilor la comisiile de cooperare parlamentară și la adunările parlamentare multilaterale ⁽³⁾,
 - având în vedere decizia sa din 17 iulie 2019 privind componența numerică a delegațiilor interparlamentare ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 223 din Regulamentul său de procedură,
1. ia act de faptul că articolul 11 din Acordul comercial și de cooperare UE-Regatul Unit prevede instituirea unei Adunări parlamentare a parteneriatului UE-Regatul Unit, compusă din deputați în Parlamentul European și din deputați în parlamentul Regatului Unit, care:
 - a) poate solicita informații pertinente cu privire la punerea în aplicare a acordului respectiv și a oricărui acord de completare din partea Consiliului parteneriatului UE-Regatul Unit instituit prin articolul 7 din acordul respectiv, care transmite apoi informațiile solicitate Adunării parlamentare a parteneriatului UE-Regatul Unit;
 - b) este informată cu privire la deciziile și recomandările Consiliului parteneriatului UE-Regatul Unit; precum și
 - c) poate face recomandări Consiliului parteneriatului UE-Regatul Unit;
 2. decide să constituie o delegație la Adunarea parlamentară a parteneriatului UE-Regatul Unit alcătuită din 35 de membri;
 3. decide, cu privire la decizia Conferinței președinților din 11 iulie 2019 privind componența birourilor delegațiilor, că biroul delegației poate fi format din doi vicepreședinți;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului, Comisiei și parlamentului Regatului Unit.

⁽¹⁾ JO L 149, 30.4.2021, p. 10.⁽²⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0141.⁽³⁾ JO C 158, 30.4.2021, p. 536.⁽⁴⁾ JO C 165, 4.5.2021, p. 23.

Marți, 5 octombrie 2021

P9_TA(2021)0399

Acord de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil UE/Groenlanda și Danemarca ***

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 octombrie 2021 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului durabil dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Guvernul Groenlandei și Guvernul Danemarcei, pe de altă parte, precum și a protocolului de punere în aplicare a acordului (06566/2021 – C9-0154/2021 – 2021/0037(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2022/C 132/21)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (06566/2021),
 - având în vedere proiectul de Acord de parteneriat în domeniul pescuitului durabil dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Guvernul Groenlandei și Guvernul Danemarcei, pe de altă parte, și Protocolul de punere în aplicare a acordului (06380/2021),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) și articolul 218 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C9-0073/2020),
 - având în vedere rezoluția sa fără caracter legislativ din 5 octombrie 2021 ⁽¹⁾ referitoare la proiectul de decizie,
 - având în vedere articolul 105 alineatele (1) și (4) și articolul 114 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere avizul Comisiei pentru bugete,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru pescuit (A9-0233/2021),
1. aprobă încheierea acordului și a protocolului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Groenlandei și Danemarcei.

⁽¹⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0400.

Marți, 5 octombrie 2021

P9_TA(2021)0400

Acord de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil între UE/Groenlanda și Danemarca (rezoluție)

Rezoluția fără caracter legislativ a Parlamentului European din 5 octombrie 2021 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului durabil dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Guvernul Groenlandei și Guvernul Danemarcei, pe de altă parte, precum și a protocolului de punere în aplicare a acordului (06566/2021 – C9-0154/2021 – 2021/0037M (NLE))

(2022/C 132/22)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (06566/2021),
- având în vedere proiectul de Acord de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Guvernul Groenlandei și Guvernul Danemarcei, pe de altă parte, și Protocolul de punere în aplicare a acordului (06380/2021),
- având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) și alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C9-0073/2020),
- având în vedere titlul II din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului (PCP) ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2017/2403 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind gestionarea sustenabilă a flotelor de pescuit externe ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa fără caracter legislativ din 5 octombrie 2021 ⁽³⁾ referitoare la proiectul de decizie,
- având în vedere articolul 62 din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării,
- având în vedere Convenția Comisiei pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est (CPANE),
- având în vedere Convenția Organizației de Pescuit în Atlanticul de Nord-Vest (NAFO),
- având în vedere Convenția privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-Est (Convenția OSPAR),
- având în vedere Acordul pentru prevenirea pescuitului nereglementat în marea liberă din zona centrală a Oceanului Arctic,
- având în vedere Protocolul (nr. 34) cu privire la regimul special aplicabil Groenlandei,
- având în vedere Declarația de la Ottawa privind înființarea Consiliului Arctic,
- având în vedere poziția sa din 31 ianuarie 2019 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Uniunea Europeană, inclusiv relațiile dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Groenlanda și Regatul Danemarcei, pe de altă parte („Decizia de asociere peste mări”) ⁽⁴⁾,
- având în vedere raportul din 9 august 2019 intitulat „Ex ante and ex post evaluation study of the Fisheries Partnership Agreement between the European Union and Greenland” (Studiu de evaluare ex ante și ex post a Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Uniunea Europeană și Groenlanda),

⁽¹⁾ JO L 354, 28.12.2013, p. 22.⁽²⁾ JO L 347, 28.12.2017, p. 81.⁽³⁾ Texte adoptate, P9_TA(2021)0399.⁽⁴⁾ JO C 411, 27.11.2020, p. 698.

Mărti, 5 octombrie 2021

- având în vedere articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A9-0235/2021),
- A. întrucât UE a stabilit obiective în materie de sustenabilitate ale Pactului verde european și ale strategiilor sale „De la fermă la consumator” și în domeniul biodiversității pentru 2030, precum și angajamentele internaționale ale UE, inclusiv în ceea ce privește punerea în aplicare a obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD), în special a ODD 14 privind protecția resurselor și a mediului marin;
- B. întrucât schimbările climatice au un impact asupra ecosistemelor și resurselor marine;
- C. întrucât articolul 62 din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării prevede că un stat de coastă trebuie să autorizeze alte state, prin intermediul unor acorduri sau înțelegeri, să exploateze volumul excedentar de capturi permise („surplus”);
- D. întrucât Acordul pentru prevenirea pescuitului nereglementat în marea liberă din zona centrală a Oceanului Arctic interzice pescuitul comercial timp de 16 ani;
- E. întrucât UE și Groenlanda, prin Danemarca, fac parte din organizațiile regionale de gestionare a pescuitului (ORGP), CPANE și NAFO;
- F. întrucât UE întreține relații strânse cu Groenlanda; întrucât Groenlanda face parte din țările și teritoriile de peste mări asociate cu UE și întrucât parteneriatele în domeniul pescuitului dintre UE și Groenlanda există din 1984;
- G. întrucât Protocolul (nr. 34) privind regimul special pentru Groenlanda leagă tarifele preferențiale de pe piața europeană pentru produsele pescărești originare din Groenlanda de accesul navelor europene la zonele de pescuit groenlandeze;
- H. întrucât acest acord de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil (APPS), posibilitățile de pescuit are un caracter special care înseamnă că posibilitățile de pescuit sunt negociate anual și care permite transferuri de cote cu Norvegia și Insulele Feroe;
- I. întrucât evaluarea ex-post a protocolului anterior și evaluarea ex-ante a concluzionat că negocierile privind un nou acord și un nou protocol care să asigure o mai bună corelare între posibilitățile de pescuit și avizele științifice, o mai mare flexibilitate pentru capturi și o cotă redusă pentru capturile accidentale, precum și o durată a protocolului de 6 ani;
- J. întrucât un APPS cu Groenlanda este important pentru navele europene care pescuiesc în apele Groenlandei și pentru flotele statelor membre care beneficiază direct sau indirect de pe urma acordului și a transferurilor de cote;
- K. întrucât noul acord și noul protocol permit unui număr de douăsprezece nave europene să exploateze posibilitățile de pescuit în apele Groenlandei pentru opt specii (codul, sebasta pelagică, sebasta demersală, halibutul negru, crevetele nordic, grenadierul, capelinul și macroul), pentru o perioadă de patru ani, care poate fi reînnoită pentru doi ani, sub rezerva unei compensații financiare anuale din partea UE în valoare de 16 521 754 EUR, din care 2 931 000 EUR sunt alocate pentru sprijinirea și dezvoltarea sectorului pescuitului din Groenlanda;

Acordul și protocolul anterioare

1. reamintează beneficiile socioeconomice din acordul anterior în ceea ce privește ocuparea directă și indirectă a forței de muncă și valoarea adăugată brută generate de operațiunile flotei UE în apele Groenlandei, atât pentru sectorul groenlandez, cât și pentru sectorul european al pescuitului;
2. este preocupat de faptul că capturile totale admisibile stabilite de Groenlanda pentru mai multe stocuri enumerate în protocolul anterior au depășit avizele științifice; subliniază că ponderea UE din aceste posibilități de pescuit reprezintă doar o parte relativ mică;
3. apreciază că autoritățile groenlandeze utilizează contribuția financiară sectorială a Groenlandei pentru administrarea, controlul sau cercetarea științifică;
4. este preocupat, cu toate acestea, de lipsa datelor științifice necesare pentru a elabora estimări exacte ale nivelurilor stocurilor;

Marți, 5 octombrie 2021

Noul acord și noul protocol

5. ia act de natura complexă a negocierilor și de contextul în care au avut loc, ele fiind marcate de negocierea în paralel a acordului cu Regatul Unit, ceea ce reprezenta o sursă de incertitudine, la care se adăugau anumite provocări politice interne cu care se confrunta Groenlanda; reamintește că poziția inițială a Groenlandei în cadrul acestor negocieri a fost de a reduce cotele navelor europene cu 30 %; constată că această propunere de reducere a posibilităților de pescuit a fost motivată de dorința Groenlandei de a-și dezvolta în continuare sectorul pescuitului;
6. ia act de reducerea medie a cotelor cu 5 % comparativ cu protocolul anterior;
7. regretă faptul că operatorii europeni nu au putut pescui în apele Groenlandei aproape patru luni, până la aplicarea provizorie a acordului, care a fost semnat abia la 22 aprilie 2021 din cauza alegerilor din Groenlanda și a necesității de a forma un guvern;
8. ia act de faptul că posibilitățile de pescuit pentru macrou sunt condiționate de participarea statelor de coastă în calitate de semnatare a Acordului statelor de coastă privind gestionarea macroului și că posibilitățile de pescuit pentru sebastă trebuie să fie în conformitate cu acordul de gestionare și cu deciziile adoptate în cadrul NEAFC;
9. ia act de faptul că 600 de tone de capturi accidentale sunt prevăzute în protocol, ceea ce reprezintă o scădere semnificativă în comparație cu protocolul anterior; subliniază că toate capturile, inclusiv capturile accidentale și cele aruncate înapoi în mare, trebuie înregistrate și raportate pe specii, în conformitate cu legislația groenlandeză aplicabilă;
10. salută obiectivele de sustenabilitate ale acordului și cooperarea în lupta împotriva pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat;
11. este preocupat de durata de 4 + 2 ani și de incertitudinea reînnoirii protocolului după 4 ani, ceea ce poate reprezenta o lipsă de claritate pentru navele europene;
12. constată că compensația financiară a Uniunii este mai mare decât în protocolul anterior, că partea alocată sprijinului sectorial rămâne aceeași și că prețurile de referință pentru autorizațiile de pescuit ale proprietarilor de nave sunt mai ridicate;

Groenlanda ca actor strategic în Atlanticul de Nord și în regiunea arctică

13. constată că Brexitul a destabilizat relațiile dintre țările Atlanticului de Nord;
14. afirmă că ieșirea Regatului Unit din UE și consecințele care decurg din aceasta pentru activitățile de pescuit din Marea Nordului și Atlanticul de Nord-Est nu ar trebui folosite ca pretext pentru a manipula distribuția cotelor în acordurile nordice, ci mai degrabă ar trebui să respecte distribuția posibilităților de pescuit care a evoluat de-a lungul timpului, bazată întotdeauna pe cele mai bune date și avize științifice disponibile;
15. reamintește situația geostrategică a Groenlandei în regiunea arctică; subliniază importanța relațiilor cu Groenlanda ca parte a unei strategii a UE pentru regiunea arctică și în lupta împotriva pescuitului nereglementat în marea liberă din zona centrală a Arcticii;

Recomandări și solicitări adresate Comisiei Europene

16. recomandă și solicită Comisiei Europene:
 - (a) să informeze Parlamentul European cu privire la punerea în aplicare a acordului și a protocolului;
 - (b) să se asigure că punerea în aplicare a acordului și a protocolului la acesta contribuie la atenuarea încălzirii globale și la adaptarea la efectele sale din ce în ce mai resimțite, la conservarea și refacerea biodiversității și la obiectivele de sustenabilitate ale Pactului verde și este aliniată la obiectivele PCP;
 - (c) să asigure aplicarea abordării precaute stocurilor exploatate în prezent și stocurilor specifice, cum ar fi codul, sebastă și halibutul negru;
 - (d) să îmbunătățească colectarea și analiza datelor și modernizarea controalelor cu ajutorul contribuției financiare a Uniunii dedicate sprijinului sectorial, pentru a asigura gestionarea sustenabilă a stocurilor pescuite de Uniune și pentru a se asigura că cotele alocate navelor europene corespund „excedentelor”;

Mărti, 5 octombrie 2021

- (e) să asigure îmbunătățirea datelor disponibile privind dimensiunea flotei și efortul de pescuit ale flotelor de pescuit de subzistență și artisanale ale Groenlandei;
- (f) să se asigure că protocolul este reînnoit pentru o perioadă de 2 ani în termen de 4 ani și să facă totul pentru a garanta că navele europene pot continua să opereze în apele Groenlandei în mod permanent;
- (g) să depună toate eforturile pentru a se asigura că stabilirea anuală a cotelor nu conduce la o reducere a posibilităților de pescuit stabilite în protocol, cu excepția cazului în care avizele științifice demonstrează necesitatea imperativă de a le reduce;
- (h) să transfere integral sau parțial cotele neutilizate din cauza întârzierii în aplicarea provizorie a acordului în 2022, în conformitate cu cele mai bune avize științifice;
- (i) să încurajeze Groenlanda să semneze Acordul de partajare al statelor de coastă privind gestionarea macroului;
- (j) să acorde o atenție deosebită plaselor de pescuit pierdute, colectării deșeurilor marine, ecosistemelor marine și speciilor vulnerabile, identificării habitatelor și capturilor accidentale de păsări, în special în cadrul sprijinului sectorial;
- (k) să îmbunătățească legătura dintre APPS UE-Groenlanda și Decizia de asociere peste mări;
- (l) să îmbunătățească claritatea și transparența între diferitele instrumente internaționale de gestionare a stocurilor din regiune, cum ar fi ORGP și acordurile încheiate de statele de coastă pentru gestionarea anumitor stocuri; subliniază, în acest context, importanța respectării recomandărilor științifice, inclusiv a efectelor schimbărilor climatice, precum și a îmbunătățirii proceselor decizionale din ORGP, inclusiv a normelor de control al exploatarei;
- (m) să lanseze o reflecție pe termen lung pentru a formaliza relațiile cu partenerii noștri din regiune și pentru a reduce instabilitatea creată de ieșirea Regatului Unit din Uniunea Europeană, în special în domeniul pescuitului;
- (n) să stabilească o reflecție pe termen lung privind legătura dintre APPS cu Groenlanda și acordurile în domeniul pescuitului încheiate cu Norvegia, inclusiv interdependența lor;
- (o) să țină seama pe deplin de APPS atunci când stabilește o poziție geostrategică a UE în Oceanul Arctic;

o

o o

17. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Groenlandei și Danemarcei.

Marți, 5 octombrie 2021

P9_TA(2021)0401

Reînnoirea mandatului dnei Julia Laffranque în comitetul instituit în temeiul articolului 255 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene**Decizia Parlamentului European din 5 octombrie 2021 prin care se propune numirea Juliei Laffranque în cadrul comitetului instituit în conformitate cu articolul 255 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (2021/2171(INS))**

(2022/C 132/23)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 255 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 128 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (B9-0478/2021),
- A. întrucât Julia Laffranque întrunește condițiile prevăzute la articolul 255 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
1. propune ca Julia Laffranque să fie numită în cadrul comitetului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Președintelui Curții de Justiție.
-

Marți, 5 octombrie 2021

P9_TA(2021)0402

Numirea președintelui Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA)

Decizia Parlamentului European din 5 octombrie 2021 privind propunerea de numire a președintelui Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) (N9-0058/2021 – C9-0369/2021 – 2021/0902(NLE))

(Procedura de aprobare)

(2022/C 132/24)

Parlamentul European,

- având în vedere lista scurtă de candidați calificați pentru funcția de președinte al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe din 26 noiembrie 2020 întocmită de Consiliul supraveghetorilor,
 - având în vedere scrisoarea Consiliului din 29 septembrie 2021 prin care Verena Ross este propusă președintă a Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (C9-0369/2021),
 - având în vedere articolul 48 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la echilibrul de gen în numirile pentru funcții în domeniul economic și monetar la nivelul UE ⁽²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 16 ianuarie 2020 referitoare la instituțiile și organismele uniunii economice și monetare: prevenirea conflictelor de interese după ocuparea unor funcții publice ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 131 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A9-0272/2021),
- A. întrucât mandatul președintelui Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe a expirat la 31 martie 2021;
- B. întrucât, la 29 septembrie 2021, Consiliul a propus numirea Verenei Ross în funcția de președintă a Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe pentru un mandat de cinci ani, în conformitate cu articolul 48 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010;
- C. întrucât, la 30 septembrie 2021, Comisia pentru afaceri economice și monetare a organizat audierea Verenei Ross, în cadrul căreia aceasta a făcut o declarație introductivă și a răspuns apoi la întrebările adresate de membrii comisiei,
1. aprobă numirea Verenei Ross în calitate de președintă a Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie Consiliului, Comisiei, Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe, precum și guvernelor statelor membre.

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

⁽²⁾ JO C 23, 21.1.2021, p. 105.

⁽³⁾ Texte adoptate, P9_TA(2020)0017.

Marți, 5 octombrie 2021

P9_TA(2021)0403

Suspendarea temporară a taxelor autonome din Tariful vamal comun asupra importurilor anumitor produse industriale în Insulele Canare *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 5 octombrie 2021 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind suspendarea temporară a taxelor autonome din Tariful vamal comun asupra importurilor anumitor produse industriale în Insulele Canare (COM(2021)0392 – C9-0351/2021 – 2021/0209(CNS))

(Procedura legislativă specială – consultare)

(2022/C 132/25)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2021)0392),
 - având în vedere articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C9-0351/2021),
 - având în vedere articolul 82 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A9-0267/2021),
1. aprobă propunerea Comisiei;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO